

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

29. oktober 2021

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2020-2021

Mødeperioden fra den 14. til den 18. december 2020

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Onsdag den 16. december 2020

2021/C 445/01	Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2020 om en ny strategi for europæiske SMV'er (2020/2131(INI))	2
---------------	--	---

Torsdag den 17. december 2020

2021/C 445/02	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027, den interinstitutionelle aftale, EU-genopretningsinstrumentet og forordningen om retsstatsprincippet (2020/2923(RSP))	15
2021/C 445/03	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om gennemførelse af Dublin III-forordningen (2019/2206(INI))	18
2021/C 445/04	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet (2019/2208(INI))	28
2021/C 445/05	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069145/02 — 2020/2891(RSP))	36

2021/C 445/06	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og MON 87411, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069146/02 — 2020/2892(RSP))	43
2021/C 445/07	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MIR604 (SYN-IR6Ø4-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069147/02 — 2020/2893(RSP))	49
2021/C 445/08	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 88017-majs (MON-88Ø17-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069148/02 — 2020/2894(RSP))	56
2021/C 445/09	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 89034-majs (MON-89Ø34-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069149/02 — 2020/2895(RSP))	63
2021/C 445/10	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om borgerinitiativet »Minority SafePack — en million underskrifter for mangfoldighed i Europa« (2020/2846(RSP))	70
2021/C 445/11	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling (2020/2084(INI))	75
2021/C 445/12	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om bæredygtig virksomhedsledelse (2020/2137(INI))	94
2021/C 445/13	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om forslag til Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (2020/2767(RSP))	102
2021/C 445/14	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om tvangsarbejde og situationen for uygurerne i den autonome region Xinjiang Uyghur (2020/2913(RSP))	114
2021/C 445/15	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om Iran, særlig sagen vedrørende 2012-Sakharov-prismodtageren Nasrin Sotoudeh (2020/2914(RSP))	121
2021/C 445/16	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om gennemførelse af EU's vandlovgivning (2020/2613(RSP))	126
2021/C 445/17	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om strategien for EU's sikkerhedsunion (2020/2791(RSP))	140
2021/C 445/18	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om behovet for en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene (2020/2896(RSP))	150
2021/C 445/19	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om EU-strategien for tilpasning til klimaændringer (2020/2532(RSP))	156
2021/C 445/20	Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i året 2019 (2020/2044(INI))	168
Fredag den 18. december 2020		
2021/C 445/21	Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2020 om den forværrede menneskerettigheds-situation i Egypten, navnlig sagen om aktivister fra Det Egyptiske Initiativ for Personlige Rettigheder (EIPR) (2020/2912(RSP))	176

Europa-Parlamentet**Tirsdag den 15. december 2020**

2021/C 445/22	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 for så vidt angår stofgruppe 4-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)phenol, ethoxylet (der dækker veldefinerede stoffer og UVCB-stoffer, polymerer og homologer) (D070073/02 — 2020/2898(RPS))	182
2021/C 445/23	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår international regnskabsstandard 39 og International Financial Reporting Standard 4, 7, 9 og 16 (D069602/01 — 2020/2851(RPS))	184

II Meddelelser**MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER****Europa-Parlamentet****Onsdag den 16. december 2020**

2021/C 445/24	Europa-Parlamentets afgørelse af 16. december 2020 om indgåelse af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter (2018/2070(ACI))	186
---------------	---	-----

Torsdag den 17. december 2020

2021/C 445/25	Europa-Parlamentets afgørelse af 17. december 2020 om ændringer af forretningsordenen med henblik på at sikre Parlamentets funktionsmåde under ekstraordinære omstændigheder (2020/2098(REG))	206
---------------	---	-----

III Forberedende retsakter**Europa-Parlamentet****Mandag den 14. december 2020**

2021/C 445/26	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (09644/1/2020 — C9-0376/2020 — 2016/0365(COD))	213
---------------	---	-----

Tirsdag den 15. december 2020

2021/C 445/27	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. december 2020 om den foreslåede udnævnelse af Marek Opiola til medlem af Revisionsretten (C9-0350/2020 — 2020/0806(NLE))	214
2021/C 445/28	P9_TA(2020)0340 Forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i området for Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i området for Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 520/2007 (COM(2020)0308 — C9-0203/2020 — 2020/0139(COD)) P9_TC1-COD(2020)0139 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i området for Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 520/2007	215
2021/C 445/29	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om civilluftfartens sikkerhed mellem Den Europæiske Union og Japan (09292/2020 — C9-0205/2020 — 2019/0275(NLE))	216
2021/C 445/30	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, der udløber den 15. november 2020 (11260/20 — C9-0372/2020 — 2020/0274(NLE))	217
2021/C 445/31	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering om forlængelse af protokollen om gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering (11262/20 — C9-0368/2020 — 2020/0275(NLE))	218
2021/C 445/32	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdning) (06230/3/2020 — C9-0354/2020 — 2017/0332(COD))	219

2021/C 445/33	P9_TA(2020)0345 Europæisk år for jernbanetransport (2021) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et europæisk år for jernbanetransport (2021) (COM(2020)0078 — C9-0076/2020 — 2020/0035(COD)) P9_TC1-COD(2020)0035 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/... om et europæisk år for jernbanetransport (2021)	221
2021/C 445/34	P9_TA(2020)0346 Bemyndigelse af Kommissionen til at stemme for kapitalforhøjelsen i Den Europæiske Investeringsfond ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at stemme for kapitalforhøjelsen i Den Europæiske Investeringsfond (COM(2020)0774 — C9-0378/2020 — 2020/0343(COD)) P9_TC1-COD(2020)0343 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2021/... om bemyndigelse af Kommissionen til at stemme for en forhøjelse af Den Europæiske Investeringsfonds autoriserede kapital	222
2021/C 445/35	Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2020 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 10/2020 for regnskabsåret 2020 — Forhøjelse af betalingsbevillingerne i overensstemmelse med de ajourførte overslag over udgifter samt andre justeringer af udgifter og indtægter (13643/2020 — C9-0395/2020 — 2020/0298(BUD))	223
2021/C 445/36	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning (EU) af 29. oktober 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2019/2124 for så vidt angår offentlig kontrol ved de grænsekontrolsteder, hvor varer forlader Unionens område, og visse bestemmelser om transit og omladning (C(2020)07418 — 2020/2855(DEA))	225
2021/C 445/37	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 7. december 2020 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 for så vidt angår det identifikationsmærke, der skal anvendes til visse animalske produkter i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland (C(2020)08765 — 2020/2907(DEA))	227
2021/C 445/38	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 20. november 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2446 for så vidt angår frister for indgivelse af summariske indpassageangivelser og angivelser forud for afgang i forbindelse med søtransport fra og til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Kanaløerne og Isle of Man (C(2020)08072 — 2020/2890(DEA))	229
2021/C 445/39	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 6. november 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2019/815 for så vidt angår 2020-ajourføringen af den taksonomi, der er fastsat i de reguleringsmæssige tekniske standarder for det fælles elektroniske rapporteringsformat (C(2020)7523 — 2020/2865(DEA))	231

Onsdag den 16. december 2020

2021/C 445/40

P9_TA(2020)0354

Overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet via ELFUL og EGFL i 2021 og 2022 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet via Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og om ændring af forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013 og (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013 for så vidt angår midler og deres anvendelse i 2021 (COM(2019)0581 — C9-0162/2019 — 2019/0254(COD))

P9_TC1-COD(2019)0254

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 233

2021/C 445/41

P9_TA(2020)0355

Supplerende midler i forbindelse med covid-19-pandemien: REACT-EU ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår ekstraordinære supplerende midler og gennemførelsesordninger under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) (COM(2020)0451 — C9-0149/2020 — 2020/0101(COD))

P9_TC1-COD(2020)0101

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår supplerende midler og gennemførelsesordninger med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) 237

2021/C 445/42

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (09980/1/2020 — C9-0407/2020 — 2018/0136(COD)) 238

2021/C 445/43

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om udkast til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (09970/2020 — C9-0409/2020 — 2018/0166(APP)) 240

Torsdag den 17. december 2020

2021/C 445/44

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. december 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser (10008/1/2020 — C9-0393/2020 — 2018/0170(COD)) 256

2021/C 445/45	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 17. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (COM(2017)0085 — C8-0034/2017 — 2017/0035(COD))	257
2021/C 445/46	P9_TA(2020)0374 EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 445/2014/EU om en EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 (COM(2020)0384 — C9-0275/2020 — 2020/0179(COD)) P9_TC1-COD(2020)0179 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/... om ændring af afgørelse nr. 445/2014/EU om en EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033	267
2021/C 445/47	P9_TA(2020)0381 Visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til forbindelsen under Kanalen ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til den grænseoverskridende infrastruktur, der forbinder Unionen og Det Forenede Kongerige gennem den faste forbindelse under Kanalen (COM(2020)0782 — C9-0379/2020 — 2020/0347(COD)) P9_TC1-COD(2020)0347 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til den grænseoverskridende infrastruktur, der forbinder Unionen og Det Forenede Kongerige gennem den faste forbindelse under Den Engelske Kanal	268
2021/C 445/48	P9_TA(2020)0389 Fiskeritilladelser til EU-fiskefartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskefartøjer i EU-farvande ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/2403 for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskefartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande (COM(2020)0830 — C9-0396/2020 — 2020/0366(COD)) P9_TC1-COD(2020)0366 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandling den 18. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om ændring af Rådets forordning (EU) 2017/2403 for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskefartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande .	269

Fredag den 18. december 2020

2021/C 445/49	Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2020 om Rådets holdning til det andet forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021 (13892/2020 — C9-0408/2020 — 2020/0371(BUD))	270
2021/C 445/50	P9_TA(2020)0386 Fælles regler til sikring af basal konnektivitet i gods- og passagertransport ad vej efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler til sikring af basal konnektivitet i gods- og passagertransport ad vej efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (COM(2020)0826 — C9-0399/2020 — 2020/0362(COD)) P9_TC1-COD(2020)0362 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandling den 18. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om fælles regler til sikring af basal konnektivitet i gods- og passagertransport ad vej efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab	294
2021/C 445/51	P9_TA(2020)0387 Fælles regler om konnektivitet i luftfarten efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler til sikring af basale luftfartsforbindelser efter udløbet af den overgangsperiode, der er nævnt i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (COM(2020)0827 — C9-0398/2020 — 2020/0363(COD)) P9_TC1-COD(2020)0363 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om fælles regler, der sikrer basale luftfartsforbindelser efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab	295
2021/C 445/52	P9_TA(2020)0388 Luftfartssikkerhed efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse luftfartssikkerhedsaspekter for at tage højde for udløbet af den overgangsperiode, der er nævnt i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (COM(2020)0828 — C9-0397/2020 — 2020/0364(COD)) P9_TC1-COD(2020)0364 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om visse luftfartssikkerhedsaspekter for at tage højde for udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab	296

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2020-2021

Mødeperioden fra den 14. til den 18. december 2020

VEDTAGNE TEKSTER

Onsdag den 16. december 2020

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2020)0359

En ny strategi for europæiske SMV'er

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2020 om en ny strategi for europæiske SMV'er (2020/2131(INI))
(2021/C 445/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, der omhandler det indre marked, bæredygtig udvikling og den sociale markedsøkonomi,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ⁽²⁾ (direktivet om forsinket betaling),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om små og mellemstore virksomheder (SMV'er): konkurrenceevne og forretningsmuligheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om familieføretagender i Europa ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. maj 2020 om en ny flerårig finansiel ramme, egne indtægter og genopretningsplanen ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020 ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT C 68 E af 07.03.2014, s. 40.

⁽⁵⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 57.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0124.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0206.

Onsdag den 16. december 2020

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2011 med titlen »Status vedrørende »Small Business Act« for Europa« (COM(2011)0078) og til Parlamentets beslutning derom af 12. maj 2011 ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. december 2011 om »En handlingsplan om bedre adgang til finansiering for SMV'er« (COM(2011)0870),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. marts 2013 med titlen »Intelligent lovgivning — imødekommen af de små og mellemstore virksomheders behov« (COM(2013)0122),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 med titlen »Europas næste ledere: Opstarts- og opskaleringsinitiativet« (COM(2016)0733),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. februar 2020 med titlen »Europas digitale fremtid i støbeskeen« (COM(2020)0067),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »En SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa« (COM(2020)0103),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 om en ny industristrategi for Europa (COM(2020)0102),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi: For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation« (COM(2020)0456),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Kommissionens tilpassede arbejdsprogram for 2020« (COM(2020)0440),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. juli 2020 med titlen »Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed« (COM(2020)0274),
- der henviser til årsberetningen om europæiske SMV'er 2018/2019, november 2019,
- der henviser til Kommissionens økonomiske forårsprognose 2020,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 02/2020 af 22. januar 2020 med titlen »SMV-instrumentet i aktion: et effektivt og innovativt program med udfordringer«,
- der henviser til resultaterne af indekset over den digitale økonomi og det digitale samfund 2020, der blev offentliggjort den 11. juni 2020,
- der henviser til Verdensbankens rapport »Global Economic Prospects« fra juni 2020,
- der henviser til OECD's rapport af 10. december 2019 med titlen »The Missing Entrepreneurs 2019«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Transport- og Turismeudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Kultur- og Uddannelsesudvalget,
- der henviser til skrivelse fra Retsudvalget,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0237/2020),

⁽⁹⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 102.

Onsdag den 16. december 2020

- A. der henviser til, at Kommissionen offentliggjorde sin meddelelse med titlen »En SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa« den 10. marts 2020, mens WHO den 11. marts 2020 udsendte sit varsel om covid-19-pandemien ⁽¹⁰⁾, der i betydelig grad påvirkede det økonomiske, sociale og politiske miljø, som SMV'er opererer i, og nødvendiggjorde en revision af strategien på grund af ændringerne i mange økonomiske, sociale og politiske forhold; der henviser til, at Kommissionens strategi fra marts 2020 fremdeles foreslår løsninger til at adressere de strukturelle økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer, som SMV'er stod over for før covid-19-krisen, samt kommende udfordringer i forbindelse med den digitale og grønne omstilling; anmoder Kommissionen om at forelægge en ajourført udgave af sin meddelelse om SMV-strategien, der afspejler punkterne i denne beslutning; der henviser til, at europæisk konkurrenceevne halter bagefter andre udviklede økonomier og truer Europas potentiale for at skabe velstand og fremgang,
- B. der henviser til, at de 24 mio. SMV'er i EU-27 udgør rygraden i økonomien, og at de før pandemien tegnede sig for mere end halvdelen af EU's BNP, samtidig med at de beskæftigede ca. 100 mio. arbejdstagere; der henviser til, at 98,9 % af virksomhederne i EU's ikke-finansielle erhvervsøkonomi er små virksomheder med færre end 49 arbejdstagere ⁽¹¹⁾; der henviser til, at mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) på både nationalt plan og EU-plan er meget komplekse og heterogene med hensyn til størrelse og de meget forskellige aktivitetssektorer, de dækker, der henviser til, at SMV'er er afgørende for udviklingen af og modstandsdygtigheden i de europæiske industrielle værdikæder og bidrager væsentligt til lokale, regionale og nationale økonomier;
- C. der finder, at SMV'er bør stå i centrum for den europæiske grønne pagt og den digitale strategi og være behørigt understøttet af skræddersyede finansielle instrumenter og et SMV-venligt lovgivningsmiljø, således at de kan spille en vigtig rolle i den økonomiske vækst i Europa samt i Unionens bredere strategiske mål, herunder miljømålene for 2050; der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning om en »EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser« understregede, at den europæiske grønne pagt og den digitale omstilling bør lette gennemførelsen af strategierne for genopretning og genopbygning efter covid-19; der finder, at SMV'er skal inddrages aktivt og støttes i EU's digitale strategi og den europæiske grønne pagt for at forbedre deres konkurrenceevne og frigøre deres potentiale for digitalisering, indførelse af innovative løsninger og tackling af presserende miljømæssige og samfundsmæssige problemer; der påpeger, at SMV'ernes bidrag vil være afgørende for disse strategiers succes;
- D. der henviser til, at den økonomiske krise og de dystre økonomiske udsigter, der er skabt af pandemien, har bragt et stort og voksende antal SMV'er og startups på randen af insolvens; der henviser til, at kun 40 % af virksomhederne i 2018 modtog betaling til tiden; der henviser til, at den likviditetsklemme, mange SMV'er befinder sig i, ikke kun vil få negative følger for deres daglige drift, men også for deres fremtidige vækstperspektiver, idet de forhindres i at planlægge deres investeringer på lang sigt;
- E. der henviser til, at de obligationsopkøb, Den Europæiske Centralbank (ECB) har foretaget som respons på den økonomiske krise, der er forårsaget af pandemien, hovedsagelig er kommet større virksomheder til gode, da de i højere grad er afhængige af det kommercielle gældsmarked, men ikke har forbedret de finansielle vilkår for SMV'er; der henviser til, at EU og medlemsstaterne bør handle hurtigt og beslutsomt for at minimere de økonomiske, sociale og strategiske risici, der er forbundet med disse virksomheders forsvinden; der henviser til, at banklån er den traditionelle hovedkilde til ekstern finansiering for SMV'er i EU og tegner sig for mere end tre fjerdedele af SMV-finansieringen, hvilket gør SMV'er særligt sårbare over for stramninger i bankernes udlån; der påpeger, at SMV'er ikke er udstyret til at modstå en langvarig krise, og at nationale foranstaltninger ikke bør indvirke negativt på EU's indre marked;
- F. der henviser til, at virkningen af kapitalmanglen som følge af covid-19-krisen vil variere i de forskellige sektorer, virksomhedstyper og medlemsstater og dermed skabe skævheder i det indre marked; der henviser til, at det er vigtigt at opretholde lige vilkår for at minimere konkurrenceforvridninger på det indre marked, men at en af årsagerne til den ulige økonomiske udvikling i EU er de forskellige vækstrater i medlemsstaterne; der henviser til, at SMV'er lider særligt hårdt under den overvældende og ofte deregulerede globale konkurrence;

⁽¹⁰⁾ WHO's generaldirektørs indledende bemærkninger på mediebriefingen om covid-19 den 11. marts 2020.

⁽¹¹⁾ https://ec.europa.eu/growth/smes_da

Onsdag den 16. december 2020

- G. der henviser til, at OECD Economic Outlook ikke udelukker, at indkomsttabet — i tilfælde af endnu en alvorlig bølge af covid-19 — ved udgangen af 2021 vil være større end ved nogen anden recession i de sidste 100 år ⁽¹²⁾; der henviser til, at statsstøtte i forlængelse af covid-19-udbruddet ikke bør føre til konkurrenceforvridning mellem SMV'er fra forskellige lande på det indre marked; der henviser til, at pandemien har vist, at den digitale omstilling er af allerstørste betydning, og understreget behovet for at digitalisere økonomien for at sikre større modstandsdygtighed i fremtiden, samtidig med at der fortsat er miljømæssige udfordringer, som skal tackles; der påpeger, at EU står over for en hård konkurrence fra globale aktører; der henviser til, at innovation for SMV'er er en effektiv metode til opnåelse af langsigtet og bæredygtig vækst;
- H. der påpeger, at indførelsen af miljømæssigt bæredygtige fremgangsmåder, innovationer og teknologier forventes at skabe nye job og forretningsmuligheder for SMV'er og samtidig forbedre deres konkurrenceevne og reducere deres omkostninger, forudsat at de rette administrative, lovgivningsmæssige og tekniske betingelser er til stede; der henviser til, at mange SMV'er ønsker at forbedre deres miljøpræstationer, ressource- og energieffektivitet samt brug af digital teknologi og innovative løsninger, som alt sammen vil være afgørende for at støtte deres langsigtede og bæredygtige vækst og konkurrenceevne og sætte dem i stand til at spille en central rolle med hensyn til direkte levering af miljøinnovationer; der henviser til, at der med henblik herpå bør sikres bedre adgang til finansiering og teknisk bistand;
- I. der henviser til, at mange SMV'er ifølge Kommissionens Digital Economy and Society Index 2020 ⁽¹³⁾ stadig ikke har fuld adgang til digitalisering og halter bagefter store virksomheder både med hensyn til digitale færdigheder og digitalisering af deres aktiviteter, delvis på grund af illoyal konkurrence fra multinationale selskaber; der påpeger, at de samme regler bør finde anvendelse på både digitale og ikkedigitale indre markeder for at sikre lige konkurrencevilkår og samtidig undgå negative konsekvenser for arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder; der påpeger, at brugen af data kan give en konkurrencemæssig fordel og sætte SMV'er i stand til at høste fordelene ved den digitale omstilling, samtidig med at fokus på digitale færdigheder og færdigheder bør gå hånd i hånd med en styrkelse af EU's investeringer i digital infrastruktur og med en forbedring af adgangen til data for SMV'er og fair kommercielle og lovgivningsmæssige rammer i enhver markeds kontekst, dvs. »business to business«, »business to consumer« og »business to government«;
- J. der henviser til, at en af de største udfordringer med hensyn til at frigøre digitaliseringspotentialer er at finde kvalificerede medarbejdere; der påpeger, at Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale myndigheder bør handle for at forbedre erhvervsklimaet for at sikre SMV'ers konkurrenceevne samt bæredygtig og langsigtet økonomisk vækst i Unionen; der påpeger, at EU's SMV-strategi med fordel kan bruges til at fremme iværksætterkulturen i underrepræsenterede grupper og sætte dem i stand til fuldt ud at udnytte de muligheder, den digitale og grønne omstilling frembyder;
- K. der henviser til, at man ved at styrke iværksætterkulturen kan sætte SMV'er i stand til fuldt ud at bidrage til og drage fordel af den dobbelte omstilling og øge jobskabelsen og dermed SMV'ernes indvirkning på arbejdsmarkedet; der henviser til, at kvinder udgør 52 % af EU's samlede befolkning, men kun 34,4 % af de selvstændige erhvervsdrivende og 30 % af iværksætterne i EU ⁽¹⁴⁾; der henviser til, at kvinders kreativitet og iværksætterpotentialer stadig er uudnyttet og bør udvikles yderligere;
- L. der finder det nødvendigt at mindske de reguleringsmæssige byrder såsom de finansielle omkostninger og det administrative besvær, der er forbundet med efterlevelse som følge af overregulering og alt for komplekse administrative procedurer, herunder udfordringerne i forbindelse med patentsager, f.eks. inden for beskyttelse af intellektuel ejendomsret, men også med hensyn til finansieringsmuligheder; der henviser til, at innovation ikke er forbundet med regulering, men fremmes af samarbejdsbestræbelser, hvor virksomhederne interagerer for at udveksle viden og information og kombinere idéer og finansiering med partnere som led i bredere innovationssystemer; der henviser til, at tilskud ofte egner sig bedre end skattefradrag til at nå ud til SMV'er eller til de aktiviteter, som SMV'er typisk deltager i;

⁽¹²⁾ OECD Economic Outlook, Volume 2020, Issue I.

⁽¹³⁾ <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/desi>

⁽¹⁴⁾ Rapport udarbejdet for Europa-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank af Innovation Finance Advisory, *Funding women entrepreneurs — How to empower growth*, juni 2020.

Onsdag den 16. december 2020

- M. der påpeger, at EU's definition af SMV'er optræder i over 100 EU-retsakter, der dækker en lang række EU-politikker; der henviser til, at Kommissionen yderligere vil undersøge den nuværende definition og rapportere om konkrete spørgsmål, der er rejst under den seneste offentlige høring, f.eks. om komplekse ejerskabsstrukturer eller mulige »lock-in-effekter«; der minder om, at Kommissionen stadig ikke har efterkommet EU-Domstolens dom af 15. september 2016, der kræver en præcisering af kriteriet om »uafhængighed«;
- N. der henviser til, at mikrovirksomheder udgør en betydelig andel af de europæiske SMV'er og meget ofte har svært ved at få adgang til finansiering og finde ud af, hvilke muligheder der findes på europæisk og nationalt plan; der henviser til, at denne kategori af virksomheder også er blevet hårdt ramt af covid-19-krisen og, uden at det berører den nuværende definition af SMV'er, fortjener at modtage mere bistand og blive hjulpet frem i større omfang;
- O. der henviser til, at midcapselskaber bidrager væsentligt til beskæftigelse og vækst, navnlig i visse medlemsstater; der påpeger, at Kommissionen som led i REFIT-initiativet bør vurdere behovet for en særskilt midcap-definition for at muliggøre målrettede foranstaltninger, samtidig med at det sikres, at dette ikke udvider den eksisterende SMV-definition eller kompromitterer SMV-støtten på nogen måde;

Strukturelle udfordringer forud for covid-19-krisen

1. hilser Kommissionens SMV-strategi velkommen og deler dens opfattelse af, at SMV'er er af afgørende betydning for den europæiske økonomi; fremhæver behovet for at ajourføre SMV-strategien i lyset af covid-19-krisen og samtidig bevare fokus på at fremme omstillingen til et socialt, økonomisk og miljømæssigt modstandsdygtigt samfund og en konkurrencedygtig økonomi, og opfordrer derfor til, at SMV-strategien tilpasses den industrielle strategi, den europæiske datastrategi⁽¹⁵⁾ og den europæiske grønne pagt med henblik på aktivt at inddrage og støtte alle SMV'er i den dobbelte omstilling med henblik på at opnå bedre konkurrenceevne, langsigtet vækst og større modstandsdygtighed;
2. opfordrer endvidere til, at der træffes foranstaltninger til at forbedre klimaet for oprettelse af virksomheder og styrke iværksætterånden, herunder ved at mindske de administrative byrder for SMV'er; opfordrer i den forbindelse til vedtagelse af en SMV-handlingsplan med klare mål og en klar tidslinje med milepæle, ledsaget af regelmæssig overvågning, rapportering og evaluering; understreger i den forbindelse behovet for at styrke iværksætterånden i Unionen og skabe betingelserne for, at nye virksomheder og eksisterende SMV'er kan trives og innovere og dermed bidrage til Unionens økonomiske, sociale og miljømæssige bæredygtighed og økonomiske konkurrenceevne;
3. konstaterer, at for store administrative og lovgivningsmæssige byrder gør det vanskeligere for SMV'erne at trives, fordi de ikke har ressourcer til at opfylde komplekse bureaukratiske krav;
4. påskønner derfor Kommissionens tilsagn om at indføre et »én ind, én ud« -princip, men minder om, at dette blot opretholder status quo i lovgivningen, hvilket ikke er tilstrækkeligt ambitiøst, ligesom det er nødvendigt, at medlemsstaterne undgår overregulering som et første skridt til at mindske mængden af ny lovgivning; minder om, at offentlig forvaltning, både på europæisk og nationalt plan, spiller en central rolle med hensyn til at gøre det lettere at drive forretning samt, eksempelvis, at fremme investeringer, der har til formål at styrke den økonomiske konkurrenceevne, samtidig med at de højeste standarder for gennemsigtighed, arbejdstagernes sundhed, rettigheder og sikkerhed samt miljøbeskyttelse sikres;
5. opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til at anerkende behovet for bedre regulering og forenkling og til at vedtage en køreplan med konkrete, bindende mål og indikatorer som en vigtig forudsætning for vores økonomis evne til at komme på fode og innovere og for at sikre EU-virksomhedernes konkurrenceevne; bemærker, at flere medlemsstater har fastsat kvantitative mål for nedbringelse af den administrative byrde på op til 30 %⁽¹⁶⁾ og opfordrer Kommissionen til at fastsætte ambitiøse og bindende kvantitative og kvalitative mål for det samme på EU-plan så hurtigt som muligt efter gennemførelsen af en konsekvensanalyse og under alle omstændigheder senest i juni 2021 og forud for Kommissionens meddelelse;

⁽¹⁵⁾ Kommissionens meddelelse af 19. februar 2020 om en europæisk strategi for data (COM(2020)0066).

⁽¹⁶⁾ Rapport til det tyske økonomi- og energiministerium fra Centre for European Policy Studies med titlen *Feasibility Study: Introducing 'one-in-one-out' in the European Commission*, 5. december 2019.

Onsdag den 16. december 2020

6. bemærker, at en sådan køreplan bør identificere de områder, hvor den administrative og lovgivningsmæssige byrde for SMV'er bør mindskes betydeligt for at reducere efterlevelsomkostningerne, herunder bureaukratiet, og støtte medlemsstaterne i at opnå en hurtig reduktion af antallet af regler, samtidig med at arbejdstagernes rettigheder, de sociale og sundhedsmæssige standarder og miljøbeskyttelsen sikres; understreger, at det for at overvåge effektiviteten i reduktionen af bureaukratiet også er vigtigt at evaluere sådanne foranstaltninger efterfølgende under hensyntagen til SMV'ernes perspektiv og uden at undergrave arbejdstagernes rettigheder;

7. opfordrer til, at en forbedret lovgivningsmæssig tilpasning ledsages af intelligent digitalisering, øget brugervenlighed, mere strømlinede procedurer og mere sikre og private dataprocedurer; kræver i den forbindelse øget og mere målrettet teknisk og administrativ bistand på nationalt plan og EU-plan, udveksling af bedste praksis og uddannelsesmuligheder for SMV'er; opfordrer Kommissionen til at oprette et effektivt fælles digitalt kontaktpunkt for alle forespørgsler om EU's finansieringsmuligheder for SMV'er og sikre, at EU's støtteordninger, herunder dem, der er rettet mod eftervirkningerne af covid-19, indeholder en stærk SMV-komponent;

8. glæder sig over de resultater, der indtil nu er opnået gennem brugen af principperne om bedre regulering; bemærker, at der skal gøres yderligere fremskridt, især inden for forenkling og standardisering af formularer og procedurer med en konsekvent gennemførelse af principperne »kun én gang« og »digital som standard«, både på EU-niveau og i medlemsstaterne, samt nedbringelse af de administrative byrder generelt;

9. opfordrer Kommissionen til nøje at analysere de økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-krisen for SMV'er og tage hensyn til SMV'ernes bekymringer i kølvandet på covid-19-krisen, når den foretager konsekvensanalyser forud for forslag til lovgivning;

10. opfordrer derfor til en bindende test, der med hensyn til SMV'er kan gøre det muligt at vurdere fordele og ulemper ved lovgivningsforslag, herunder deres økonomiske konsekvenser og deres indvirkning på SMV'ernes ansatte; forventer, at resultaterne af SMV-testen tages fuldt ud i betragtning i alle lovgivningsforslag og klart viser, hvordan forenklingen vil blive opnået, og at der i samme forbindelse om muligt fremsættes yderligere anbefalinger med henblik på at undgå unødige administrative eller reguleringsmæssige byrder for SMV'er; minder om, at det primære fokus i EU's lovgivningsproces mere bør være på kvaliteten af konsekvensanalyser end på, hvor hurtigt initiativer gennemføres; opfordrer medlemsstaterne til at indsamle og fremme bedste praksis og udvikle retningslinjer for systematisk gennemførelse af SMV-test også på nationalt plan;

11. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at Udvalget for Forskriftskontrol er effektivt og velfungerende, ved at sikre, at det har et flertal af eksterne eksperter og støtte fra Det Fælles Forskningscenter; fastholder, at Udvalget for Forskriftskontrols uafhængighed, gennemsigtighed og objektivitet og dets arbejde skal sikres, og at medlemmerne af bestyrelsen ikke må være underlagt politisk kontrol, interessekonflikter eller partiskhed; opfordrer Kommissionen til at sikre en afbalanceret repræsentation af store og små virksomheder i alle relevante organer og udvalg, der er knyttet til EU's politiske beslutningsproces, herunder i Udvalget for Forskriftskontrol; mener, at det nuværende bestemmelse om, at der i Udvalget for Forskriftskontrol kun må være én SMV-repræsentant, som skal repræsentere samtlige SMV'er i alle sektorer, er utilfredsstillende i betragtning af den store variation, der er blandt SMV'er i Europa;

12. opfordrer til, at der sættes nyt skub i gennemførelsen af Small Business Act (SBA); understreger behovet for en konsekvent anvendelse af princippet om at »tænke småt først« og styrkelse af princippet om at være »big on big things, small on small things« med henblik på at sikre passende fokus på SMV'er i EU-lovgivningen og national lovgivning og som udgangspunkt for et nyt interinstitutionelt engagement i nedbringelse af administrative byrder;

13. noterer sig Kommissionens plan om at udnævne en særlig EU-SMV-repræsentant for at gøre SMV'ernes bekymringer mere synlige og opfordrer endvidere Kommissionen til at placere SMV-repræsentanten i en central enhed under Kommissionens formand, så det bliver muligt at føre tilsyn med SMV-spørgsmål i alle generaldirektorater; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på den nuværende proces med SMV-præstationsmålinger og deltage i en årlig debat om »tilstanden for Unionens SMV'er«, der skal afholdes under et af Europa-Parlamentets plenarmøde; understreger, at SMV-repræsentantnetværket med fordel kan indgå i en forstærket samarbejde med de nationale og lokale organisationer, der repræsenterer SMV'er;

14. mener, at EU's mål inden for bæredygtighed og digitalisering fuldt ud bør modsvares af finansielle og andre ressourcer for at sætte medlemsstaterne i stand til at fremme SMV'ernes omstilling inden for begge områder, navnlig i de mindre udviklede regioner; understreger, at sådanne mål ikke må være indbyrdes modstridende, men tværtimod skal være

Onsdag den 16. december 2020

gensidigt forstærkende og ledsaget af foranstaltninger til sikring af beskæftigelse med rettigheder og forbedrede arbejdsvilkår;

15. beklager, at SMV'er i højere grad end større virksomheder har oplevet vanskeligheder med at få adgang til finansiering, bl.a. på grund af forskellige monetære foranstaltninger og de lovgivningsmæssige rammer; foreslår i den forbindelse, at der træffes foranstaltninger til at styrke adgangen til kredit for SMV'er, herunder mikrovirksomheder og startups; minder om, at SMV'er normalt ikke har de fornødne økonomiske og menneskelige ressourcer til at kunne deltage på lige fod med andre interessenter, især multinationale virksomheder, i processen med at få adgang til finansielle instrumenter;

16. udtrykker bekymring over de vanskeligheder, som de fleste SMV'er, navnlig dem med begrænset kapitalisering, har med at få adgang til EIB's finansieringsprogrammer, og opfordrer til, at adgangsbetingelserne tager højde for nødvendigheden af en større inddragelse af SMV'er; beklager, at mange SMV'er, herunder mikrovirksomheder og startups, ikke formår at få adgang til EU-finansiering, fordi de mangler viden om de muligheder, der er, men også på grund af de relevante procedurers og støtteberettigelseskriteriers langsommelige og alt for komplekse karakter; opfordrer Kommissionen til at fjerne sådanne hindringer ved at forenkle procedurerne, sikre onlineadgang til information og yderligere at fremme incitamenter, der er skræddersyet til SMV'er og mikrovirksomheder;

17. minder i den forbindelse medlemsstaterne og Kommissionen om, at der er et akut behov for at genoprette SMV'ernes likviditet, så deres grundlæggende funktionsevne kan sikres, og advarer om, at SMV'ers og navnlig mikrovirksomheders overlevelse efter covid-19, på grund af deres strukturelle svagheder sammenlignet med større virksomheder, vil afhænge af hurtig beslutningstagning, tilstrækkelig finansiering og hurtig adgang til likviditet;

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre bedst mulig brug af de kommende EU-instrumenter under den næste flerårige finansielle ramme (FFR) under hensyntagen til lokalsamfundenes specifikke behov og, når det er muligt, til de eksisterende sektorspecifikke og nationale særtræk; minder om, at de bl.a. forventes at kanalisere investeringer til SMV'er;

19. udtrykker sin beklagelse over, at genopretningsplanen kun i ringe grad har fokus på SMV'er, og opfordrer til at gøre det lettere for SMV'er at få adgang;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til i højere grad at målrette EU-finansiering med henblik på at tiltrække mere deltagelse fra ikke-digitale, højteknologiske og innovative SMV'er og opfordrer endvidere til, at der ved udformningen af nye EU-instrumenter tages hensyn til, om finansiering med rimelighed kan anvendes af SMV'er og er tilpasset deres behov, og til at sikre, at SMV'er er i stand til at drage lige så stor fordel som alle andre partnere, der er involveret i værdikæden, til gavn for Europas globale konkurrenceevne; minder om, at det for at hjælpe startups med at trives er afgørende at sikre et udbud af »tålmodig kapital«, der specifikt sigter på at høste langsigtede gevinster af investeringer, og hvis leverandører er i stand til at fastholde deres investeringer selv under kortvarigt ugunstige forhold;

21. understreger behovet for, at EU-organer proaktivt henvender sig til SMV-netværk og organisationer på lokalt, regionalt og nationalt niveau for at give rettidig information og vejledning i brugen af tilgængelige og planlagte EU-finansieringsmuligheder; minder Kommissionen om, at den bør anvende alle tilgængelige kommunikationsmidler samt konkurrencer for studerende og unge iværksættere;

22. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre ikkediskriminerende adgang til banklån for SMV'er, herunder dem, hvis forretningsmodel fokuserer på immaterielle aktiver; minder om, at adgang til finansiering er en vigtig katalysator for vækst, bæredygtig omstilling og innovation, og opfordrer til yderligere støtte til innovative forretningsmodeller; beklager de forskellige kreditvilkår for SMV'er i forskellige EU-lande og opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med finans- og banksektoren med hensyn til deres forpligtelse til at sikre SMV'er fuld og retfærdig adgang til banklån;

23. understreger, at finansiering alene via kapitalmarkederne ikke vil være tilstrækkelig til at tilvejebringe passende løsninger for SMV'er, og mener, at sektoren for finansielle tjenesteydelser skal være stabil og tilbyde SMV'er, mikrovirksomheder og selvstændige iværksættere en bred vifte af skræddersyede finansieringsmuligheder på en omkostningseffektiv måde; understreger i den forbindelse betydningen af traditionelle bankmodeller, herunder små regionale banker og andelskasser; opfordrer EIB til at arbejde tættere sammen med sine finansielle formidlere i medlemsstaterne om at viderebringe relevante oplysninger til SMV'er, så deres adgang til finansiering kan forbedres;

Onsdag den 16. december 2020

Nye udfordringer som følge af covid-19-pandemien

24. minder om, at der hurtigt skal stilles likviditet til rådighed for SMV'er, samtidig med at foranstaltninger til rekapitalisering af SMV'er også bør styrkes; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at løse problemet med forsinkede betalinger, som fortsat skaber betydelige likviditetsmæssige udfordringer for SMV'er, og opfordrer indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at gennemføre direktivet om forsinket betaling, navnlig med hensyn til offentlige myndigheder og B2B-relationer;

25. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke overvågningen og håndhævelsen af direktivet om forsinket betaling og vurdere behovet for en revision heraf for at sikre, at hurtige betalinger er normen i hele det indre marked, såvel for transaktioner mellem virksomheder, navnlig betalinger fra større til mindre virksomheder, som for transaktioner mellem offentlige myndigheder og virksomheder; opfordrer myndighederne på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan til at foregå med et godt eksempel ved altid at betale SMV'er til tiden og opfordrer i den forbindelse til aktiv brug af kontraktbrudsprocedurer i tilfælde, hvor direktivet ikke gennemføres korrekt;

26. anerkender behovet for en midlertidig lempelse af statsstøttere reglerne og en erkendelse af, at de har ført til uensartet gennemførelse af foranstaltninger i hele Unionen; opfordrer Kommissionen og Rådet til hurtigt at træffe foranstaltninger for at sikre lige konkurrencevilkår blandt medlemsstaterne;

27. bemærker, at enhver fremtidig evaluering og revision af statsstøttere reglerne bør tage behørigt hensyn til de særlige forhold og geografiske ulemper, der påvirker SMV'er i de mest afsidesliggende områder, herunder øer, regioner i den yderste periferi og bjergområder, samt i andre områder, herunder ikke-perifere områder, der er særligt hårdt ramt af naturkatastrofer;

28. er dybt bekymret over, at sektorer som turisme, hotel- og restaurationsbranchen, kultur, de kreative erhverv, transport, messe- og eventbranchen, der i vid udstrækning består af SMV'er, er blevet hårdest ramt af covid-19-krisen; understreger vigtigheden af kontinuerlige hurtige foranstaltninger, der sigter mod at genoprette og bevare tilliden blandt rejsende og operatører; understreger behovet for at fritage disse sektorer for administrative byrder og omkostningstung regulering, vise vejen frem til genopretning af sektorerne og sikre beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder i de berørte sektorer; minder om betydningen af at forbedre adgangen til digitale teknologier og støtte programmer for SMV'er i de kulturelle og kreative sektorer, da covid-19-krisen har vist den afgørende rolle, de spiller i vores økonomi og sociale liv;

29. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre beskyttelse af beskæftigelsen og SMV'ers og startups' overlevelse til topprioritet ved at foreslå konkrete foranstaltninger til støtte for økonomisk levedygtige SMV'er og startups, der risikerer at blive insolvente, navnlig efter at Det Europæiske Råd har foreslået at afskaffe solvensstøtteinstrumentet; bemærker, at instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) har til formål at dække omkostningerne ved nationale ordninger for nedsat arbejdstid; opfordrer Kommissionen til aktivt at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af rekonstruktions- og insolvensdirektivet⁽¹⁷⁾ med henblik på at give SMV'er i vanskeligheder en reel ny chance;

30. bemærker, at covid-19-krisen har skubbet SMV'erne i retning af innovative teknologier, nye måder at tilrettelægge deres arbejde på og digitale forretningsmodeller såsom e-handel, deleøkonomi og fjernarbejde; påpeger, at mange SMV'er har kæmpet for at tilpasse sig de nye omstændigheder, og opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at sikre, at investeringer i forskning og innovation (F&I) er indrettet på SMV'ers deltagelse, samtidig med at der sikres en balance mellem håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og nødvendigheden af innovation; opfordrer endvidere til, at arbejdstagernes rettigheder respekteres i hele denne proces;

31. minder om, at innovation i SMV'er er en vigtig drivkraft for produktivitet og bæredygtig vækst, da det kan bidrage til at løse globale og samfundsmæssige udfordringer og forbedre arbejdsvilkårene; minder om, at teknologisk udvikling og digitalisering øger SMV'ernes muligheder for at innovere og blomstre, hvilket fremskynder spredningen af viden, fremkomsten af nye forretningsmodeller og øger deres evne til at opskalere hurtigere;

⁽¹⁷⁾ Direktiv (EU) 2019/1023 af 20. juni 2019 om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 18).

Onsdag den 16. december 2020

32. understreger, at investeringer i innovation bør prioritere økosystemer, der inkluderer SMV'er, og som styrker fælles skabelse, modning og overførsel af den bedste teknologi til branchen samt indførelsen af nye teknologier; understreger derfor betydningen af målrettede offentlige politikker til støtte for horisontale behov i forbindelse med den digitale omstilling i mikrovirksomheder og SMV'er, herunder forenkling af rapporteringsforpligtelser, og opfordrer medlemsstaterne til at udvikle pilotinitiativer til at fremskynde SMV'ers indførelse af e-handelsløsninger, f.eks. gennem uddannelses- og rådgivningsaktiviteter, teknisk bistand, bedste praksis eller integration af videntrekanten (uddannelse, forskning og innovation) og med inddragelse af alle relevante interessenter og lokale myndigheder;

33. påskønner inddragelsen af SMV'er i det europæiske rumprogram, herunder i udviklingen af mange downstream-tjenester og -applikationer; anerkender den centrale rolle, som SMV'er spiller i forsyningskæderne for forsvarsmateriel i Europa;

34. påskønner Kommissionens løfte om at åbne for fast-track-uddannelse i form af digitale lynkurser i f.eks. kunstig intelligens, cybersikkerhed og distributed ledger-teknologier for ansatte i mikrovirksomheder og SMV'er; understreger, at der forud for indførelsen af digitale lynkurser for SMV'er som led i programmet for et digitalt Europa bør udbydes subsidierede programmer, der kan gøre det muligt for SMV-ejere og -ledere at identificere deres digitale behov og muligheder; påpeger, at en kvalificeret arbejdsstyrke er afgørende for at få SMV'er til at trives og sætte dem i stand til at klare ikke blot den miljømæssige og digitale omstilling, men også de traditionelle udfordringer, som disse virksomheder står over for;

35. konstaterer med beklagelse, at kun 17 % af SMV'erne hidtil har haft succes med at integrere digital teknologi i deres drift; opfordrer til, at indsatsen for at tackle problemerne med kvalifikationsmismatch og mangel på kvalificeret arbejdskraft styrkes, at SMV'er udstyres med digitale kundskaber og færdigheder, og at de får forbedret deres viden og færdigheder i forbindelse med offentlige indkøb og finansielle forhold samt kredit- og forsyningskædestyring på arbejdsmarkeder under hurtig forandring, også set i lyset af den accelererende udvikling, der er skabt af covid-19-krisen;

36. understreger behovet for at fremme investeringer i videreuddannelses- og lærlingeprogrammer i SMV'er; opfordrer i den forbindelse til, at der udvikles en skræddersyet tilgang til digitale færdigheder for mikrovirksomheder; understreger den rolle, som Kommissionens »dagsorden for færdigheder« kan spille i denne henseende, og påpeger, at det for at afhjælpe manglerne på det digitale område og innovationsområdet er nødvendigt at øge andelen af kandidater inden for STEM-fag og at indhente det efterslæb, kvinder har på begge områder; hilser i den forbindelse den europæiske dagsorden for færdigheder velkommen;

37. noterer sig Kommissionens hvidbog om kunstig intelligens (COM(2020)0065) og dens synspunkt om, at hver medlemsstat bør have mindst ét digitalt innovationsknudepunkt med en høj grad af specialisering inden for kunstig intelligens (AI);

38. opfordrer Kommissionen til at støtte SMV'ers bestræbelser på bl.a. at opgradere forældet udstyr, styrke vidensoverførsel og identificere de mest effektive anvendelser af teknologier, herunder industriel AI, og opkvalificere arbejdsstyrken med de mest nødvendige færdigheder for at muliggøre fjernkontrol af aktiver, produktionsovervågning og medarbejdersamarbejde samt miljømæssigt bæredygtige forretningsmodeller, tilgange til cirkulær økonomi og energi- og ressourceeffektivitet, hvor digital knowhow ofte er afgørende og giver SMV'er mulighed for at bevare deres konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen til også at overveje at oprette et SMV-voucherprogram til støtte for ovennævnte;

39. opfordrer indtrængende til, at der gøres en indsats for at afhjælpe SMV'ernes viden- og kompetenceefterslæb i forbindelse med miljømæssigt bæredygtige teknologier, praksisser og forretningsmodeller, navnlig i sektorer, hvor EU's mål for bæredygtig energi og miljø kræver grundlæggende ændringer;

40. minder om betydningen af instrumenter som Enterprise Europe Network og europæiske digitale innovationsknudepunkter, som kan fremme SMV'ers internationalisering, digitalisering og innovationsbestræbelser på lokalt plan, herunder på miljøområdet, og bidrage til at sikre, at de er egnede til formålet; opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig midtvejs- og ex post-evaluering af disse instrumenter ved at høre SMV-repræsentanter under hele evalueringsprocessen for at sikre, at disse netværk effektivt når ud til SMV'er;

41. fremhæver den afgørende rolle, som ikke-persondata og overførsel af teknologier fra den akademiske verden til SMV'er spiller, og understreger betydningen af at etablere europæiske dataområder til ikke-diskriminerende, pålidelig og sikker udveksling af ikke-persondata for at øge datastrømmene mellem virksomheder og med regeringer ved hjælp af en åben datamodel;

Onsdag den 16. december 2020

42. opfordrer til, at der sideløbende hermed fastlægges en stærkere politik for forbedring af internetinfrastrukturen og konnektivitetsforholdene til gavn for SMV'er i fjerntliggende områder som en grundlæggende forudsætning for at forbedre digitaliseringen og sikre en effektiv omstilling; opfordrer Kommissionen til at overveje bindende mål for konnektivitet;

Genopretningsstrategi

43. insisterer på, at Horisont Europa er en prioritet og har brug for en stærk samlet finansiering; opfordrer til, at en væsentlig del heraf stilles til rådighed for SMV'er, herunder SMV-komponenterne i Det Europæiske Innovationsråd, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at F&I-instrumenter såsom EIC Accelerator, hvor det er muligt, giver fast track-muligheder for SMV'er og startups, der beskæftiger sig med at udvikle innovative teknologier;

44. opfordrer til, at EU's omfattende forsknings- og innovationspolitikker og -instrumenter holdes så sektorneutrale som muligt, og at der ydes mere støtte til ikke blot til de SMV'er og mikrovirksomheder, der allerede er aktive inden for innovationsindsatsen, men også, og alt efter behov, dem, der ikke er så langt fremme, navnlig inden for traditionel produktion; opfordrer til, at der afsættes flere midler til F&I på europæisk plan til ikke-digitale SMV'er og SMV'er, der ønsker at forbedre deres miljøpræstationer og ressourceeffektivitet;

45. fremhæver, at samarbejde er en afgørende forudsætning for at forbedre SMV'ernes resultater; påpeger, at det med henblik herpå er nødvendigt i højere grad at fremme og tilskynde til dannelse af klynger og partnerskaber med alle aktører i videntrekanten (uddannelse, forskning og innovation) ved at reducere de administrative byrder, forenkle procedurerne og etablere fælles servicefaciliteter for deltagelse i SMV-klynger; opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at Horisont Europas partnerskaber og missioner er gennemsigtige og inkluderende under hele deres implementering, navnlig med hensyn til SMV-deltagelsen og fastsættelsen af deres strategiske forskningsdagsorden og årlige arbejdsprogrammer; understreger endvidere behovet for at sikre retfærdige ordninger for udveksling af data og endelige resultater i overensstemmelse med princippet om at være »så åben som muligt, så lukket som nødvendigt«;

46. understreger endvidere potentialet i Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi og dets videns- og innovationsfællesskaber, idet de repræsenterer en effektiv måde, hvorpå man kan styrke samarbejdet mellem SMV'er, forskningscentre og universiteter med det formål at fremme lokalt iværksættervirksomhed og tackle vor tids mest presserende samfundsmæssige udfordringer;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til bl.a. at investere i dataøkonomien, kunstig intelligens, intelligent produktion, tingenes internet og kvantedatabehandling og til at sikre en stærk SMV-komponent på disse områder; beklager, at de fleste SMV'er ikke har adgang til de data, de skaber; påskønner i den forbindelse den europæiske datastrategi, der sigter mod at skabe et egentligt datamarked, hvor SMV'er vil have let adgang til at bruge data i alle former for markedsrelationer, dvs. business-to-consumer, business-to-business og business-to-government;

48. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at SMV'er får den støtte til innovation, de har brug for, og til at maksimere synergiene med EU-programmer i deres nationale innovationsstrategier; understreger i den forbindelse den rolle, som spilles af innovative SMV'er med speciale i banebrydende teknologier;

49. understreger behovet for at øge bevidstheden blandt SMV-ejere og -ledere, SMV-foreninger og supportorganisationer om mulighederne for finansiering af teknologier med bedre miljøpræstationer, brug af serviceydelser (f.eks. konsulentbistand, coaching og træning) relateret til miljøvenligt design og effektiv ressourceanvendelse og -styring og om grøn iværksættervirksomhed og grønne teknologier, produkter og tjenester;

50. understreger, at investeringer i såvel nye som miljøvenlige teknologier kan omdanne den europæiske grønne pagt til en ny vækststrategi, hvorigennem SMV'er kan drage fordel af og styrke deres innovationspotentiale;

51. påpeger, at selv om mange SMV'er er villige til at investere i energieffektive, cirkulære og miljøvenlige processer, produkter og tjenesteydelser, er der betydelige hindringer, især økonomiske, for, at de kan gøre det; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, sideløbende med mindskelsen af den reguleringsmæssige byrde, at fjerne sådanne hindringer ved at indføre en gunstig lovgivningsmæssig ramme og tekniske og finansielle støtteordninger, herunder gennem private investeringer, der kan sætte SMV'er i stand til effektivt og hurtigt at indføre grønne praksisser, produkter, processer og tjenesteydelser; er af den opfattelse, at øget målrettet teknisk og finansiell bistand vil være afgørende for at fremme

Onsdag den 16. december 2020

udnyttelsen af grønne muligheder hos disse SMV'er, herunder mikrovirksomheder; understreger, at en sådan bistand bør sætte SMV'er og mikrovirksomheder i stand til fuldt ud at udnytte de muligheder, der følger af den grønne pagt, under hensyntagen til deres struktur, forretningsmodel og behov i øvrigt, da der ikke findes en tilgang, der passer til alle; understreger i den forbindelse behovet for aktivt at inddrage repræsentanter for SMV-organisationer;

52. glæder sig over de initiativer, der giver de bedste beskæftigelses- og konkurrencemæssige muligheder for SMV'er, såsom implementeringen af handlingsplanen for den cirkulære økonomi, der vil skabe lokale arbejdspladser og frembyde store forretnings- og innovationsmuligheder for SMV'er; noterer sig de muligheder, som initiativerne i den såkaldte »renoveringsbølge«, herunder byfornyelsesprojekter, giver; påpeger, at retten til reparation ikke blot er til gavn for forbrugerne, men også kan få SMV'er til at gå ind i reparationsmarkedssegmentet, og at politikker, der har til formål at øge bygningers energieffektivitet, ikke blot hjælper SMV'er i byggesektoren, men alle SMV'er ved at fremme energieffektiviteten og dermed bidrage til at reducere deres driftsomkostninger; opfordrer til udvikling af et mere konkurrencedygtigt marked for energitjenesteselskaber (ESCO'er);

53. understreger, at offentlige indkøb er et strategisk redskab til at fremme bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre; mener, at dette værktøj med den rette støtte og bistand også kan skabe store muligheder for lokale innovative SMV'er; bemærker, at grønne og cirkulære offentlige indkøb spiller en lignende rolle, og minder i den forbindelse om, at gennemførelsen heraf på nationalt plan bør ledsages af uddannelse og støtte til offentlige myndigheder og SMV'er;

54. påpeger, at en afbalanceret ramme for intellektuelle ejendomsrettigheder (IP-rettigheder) længe har været kendt som et vigtigt skridt i retning af at forbedre det indre markeds funktion; opfordrer derfor Kommissionen til at prioritere den bebudede handlingsplan for intellektuel ejendomsret med henblik på at sikre beskyttelse på EU-plan af ophavsretligt beskyttede varer og patenterede opfindelser, styrke europæiske virksomheders, og navnlig SMV'ers, kapacitet til at innovere på grundlag af stærke og afbalancerede IP-ordninger, hvilket vil gavne innovative SMV'ers globale konkurrenceevne og minimere omkostningerne ved og kompleksiteten af administrative procedurer og samtidig adressere udfordringerne i forbindelse med patentsager samt tilvejebringe open source-modeller og åbne datamodeller for fremtidig innovation;

55. minder om betydningen af erhvervsuddannelse og livslang læring, som er afgørende for at tackle mismatchet mellem den kvalificerede arbejdskraft, der henholdsvis udbydes og efterspørges, og tilskynder til integration af iværksætterfærdigheder tidligt i uddannelsesforløbet og til fremme af omskoling og opkvalificering af arbejdsløse arbejdstagere for at lette deres integration på arbejdsmarkedet og for at sikre, at SMV'er kan finde medarbejdere med de rette kvalifikationer;

56. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde og udvide initiativerne til at identificere de færdigheder, der er behov for, og afhjælpe manglerne på arbejdsmarkedet gennem uddannelse, erhvervsuddannelsesstrategier og kompetenceudviklingsprogrammer rettet mod SMV'er og beklager, at der stadig er et gab med hensyn til kvindelige iværksættere og adgang til finansiering for mikrovirksomheder og SMV'er ledet af kvinder; opfordrer medlemsstaterne til at foretage en vurdering af de faktorer, der stadig forhindrer kvinder i at starte og lede virksomheder; understreger, at brugen af kønsopdelte data vil bidrage til at gøre denne vurdering mere grundig og forbedre den generelle kvalitet af beslutningstagningen; opfordrer til uddannelses- og opkvalificeringsinitiativer for kvinder for at hjælpe dem med at forbedre deres iværksætterfærdigheder og selvtillid; mener endvidere, at e-forvaltningsværktøjer og digitale færdigheder bør fremmes inden for den offentlige sektor for at gøre den offentlige forvaltning mere erhvervs- og borgervenlig, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre udveksling af national og regional bedste praksis på området, også hvad angår samarbejdet mellem den offentlige forvaltning og den private sektor, med henblik på at styrke den økonomiske konkurrenceevne;

57. minder om, at SMV-strategien skal dække forskellige størrelser og typer af SMV'er, hvad enten de opererer inden for traditionelle, sociale eller højteknologiske sektorer; mener, at SMV'er, der opererer inden for de traditionelle håndværksfag, i turistbranchen, i den kulturelle og kreative sektor samt i den sociale økonomi, er særligt sårbare segmenter af SMV-netværket; anerkender deres historiske, kulturelle, økonomiske og sociale værdi og opfordrer medlemsstaterne til at sikre disse sektors konkurrenceevne, herunder ved at fremme generationsskifte og iværksætteri, ved at fremme adgangen til information om innovationsmuligheder og ved at støtte beskyttelsen og styrkelsen af disse sektorer;

58. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med EU's SMV-støtteprogrammer, navnlig programmet for det indre marked, også at være særligt opmærksom på virksomhederne i den sociale økonomi, da de er lokalt forankrede, leverer en bred vifte af produkter og tjenesteydelser i hele EU's indre marked, skaber job af høj kvalitet og fremmer social innovation;

Onsdag den 16. december 2020

59. opfordrer Kommissionen til at fremlægge og forpligte sig på en køreplan for reduktion af administrative byrder, herunder en tidsplan for foranstaltninger og midtvejskontrol, og for gennemførelsen af SMV-strategien, der skal forelægges under en årlig plenardebate om »tilstanden for Unionens SMV'er«; påpeger, at mange europæiske virksomheder efter WHO's pandemivarsel og gennemførelsen af foranstaltninger, der havde til formål at dæmme op for spredningen af covid-19, blev tvunget til at standse eller skru ned for produktionen på grund af handelsrestriktioner, afbrydelser i forsyningskæden og mangel på råvarer og komponenter fra tredjelande, hvilket endnu en gang viser behovet for, at den europæiske industri opnår strategisk autonomi, mindsker sin afhængighed af tredjelande, og sørger for, at centrale dele af de strategiske værdikæder, herunder i fremstillingsindustrien, er bedre placeret inden for Unionens grænser; opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at virksomheder, der leverer medicinsk udstyr, ikke igen står over for de samme vanskeligheder som dem, der opstod på det indre marked, og til at tage ved lære af de problemer, der opstod i de tidlige faser af covid-19-krisen;

60. opfordrer til at styrke konkurrencereglerne for at forbedre SMV'ernes konkurrenceevne og beskytte dem mod illoyal praksis, der kan føre til social dumping og deregulering af arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv håndhævelse af Unionens konkurrencelovgivning, uden at det berører arbejdstagernes rettigheder; minder i den forbindelse om betydningen af at fremme den sociale dialog omkring udformningen og gennemførelsen af SMV-politikker og sikre lige konkurrencevilkår for SMV'er, således at de kan drage fordel af det indre marked på et fair grundlag og er i stand til at udnytte mulighederne for opskalering;

61. opfordrer Kommissionen til at sikre, at SMV'er trives i forbindelse med de økosystemer, der skal anvende en inkluderende tilgang og samle alle aktører, der opererer i en værdikæde, med henblik på at fremme europæisk lederskab inden for strategiske sektorer og konkurrenceevne på den globale scene;

62. mener, at EU's strategi for SMV'er til enhver tid bør tage fuldt hensyn til deres særlige nationale forhold og derved sikre, at medlemsstaternes generelle nationale autonomi inden for den overordnede EU-ramme respekteres;

63. beklager, at kun 600 000 SMV'er for øjeblikket eksporterer til lande uden for EU; minder om, at de SMV'er, der søger at komme ud på det globale marked, kun vil forbedre deres konkurrenceevne, hvis de støttes både på lokalt og internationalt plan af en struktureret, forudsigelig og befordrende reguleringsramme, strukturerede netværk, solide informationsressourcer og adgang til investeringsmuligheder og en kvalificeret arbejdsstyrke; understreger betydningen af at øge SMV'ernes kendskab til både de interne og de internationale markeder og disses regler og redskaber, herunder ved at forenkle referencerammen og forbedre kommunikationen om skræddersyede muligheder; minder i den forbindelse om den rolle, der spilles af paraplyorganisationer, netværk og handelskamre for SMV'er i medlemsstaterne og på internationalt plan samt af EU's delegationer;

64. opfordrer derfor Kommissionen til at indføre værktøjer såsom et enkelt digitalt kontaktpunkt, hvor SMV'er let kan orientere sig om de muligheder, internationale handelsaftaler giver dem; glæder sig i den forbindelse over lanceringen af Kommissionens nye portal »Access2Markets« vedrørende toldprocedurer og -formaliteter og opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre flersproget adgang til dette redskab;

65. minder om behovet for aktivt at inddrage SMV'er i internationale handelsaftaler og stille krav om gensidighed, så de får adgang til offentlige udbud i tredjelande; opfordrer derfor til, at der i handelsaftaler medtages et selvstændigt kapitel om SMV'er, hvor der opstilles specifikke mikrovirksomheds- og SMV-venlige bestemmelser, der ikke optræder i andre kapitler, og hvor mikrovirksomheds- og SMV-ejere hurtigt kan orientere sig om relevante og gunstige aspekter af aftalen;

66. opfordrer indtrængende Kommissionen til at stræbe efter lige konkurrencevilkår og lovgivningsmæssige rammer, hvor SMV'er kan trives og konkurrere globalt, og til at overveje at indføre handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter for at mindske konkurrenceforvridning som følge af ulovlig eller illoyal handelspraksis fra tredjelandes side, herunder handelsbeskyttelsesforanstaltninger, der på urimelig vis forhindrer EU-virksomheder i at få fri adgang til deres markeder;

67. mener, at de nationale og europæiske offentlige forvaltninger bør gå foran med et godt eksempel og lette og øge SMV'ers og mikrovirksomheders deltagelse i offentlige udbud ved at forenkle adgangen til oplysninger om udbud og procedurer og samtidig undgå uforholdsmæssige krav og diskriminerende praksisser såsom udbudskriterier, der fastsætter krav eller kvalifikationer, som går ud over de grundlæggende elementer i den tjenesteydelse eller de varer, der indkøbes, og derved bidrage til at forkorte og diversificere forsyningskæderne;

Onsdag den 16. december 2020

68. opfordrer til at give offentlige myndigheder og SMV'er yderligere vejledning om eksisterende fleksibilitetsmargener og til tilpasning af reglerne for offentlige udbud med henblik herpå;

69. bemærker, at man ved at opdele større kontrakter i mindre delkontrakter kan bidrage til at afkorte og diversificere forsyningskæderne og give bedre incitament til lokale SMV'er, herunder ved at gøre det lettere for dem at deltage i innovationsudbud og prækommercielle udbud, som generelt kun er tilgængelige for større grupper;

70. opfordrer til at prioritere »0-km-kontrakter« ved at fastsætte præmiekriterier for lokale virksomheder og i den forbindelse låne fra den europæiske lovgivning om landbrug og kortere forsyningskæder; opfordrer til at give politiske beslutningstagere mulighed for i et vist omfang at begunstige kontrakter med lokale SMV'er;

71. understreger betydningen af at samarbejde med nationale forvaltninger om at skabe et europæisk marked for offentlige indkøb, som er baseret på udbud af moderat størrelse, der kan gøre det muligt for SMV'er at deltage i udbudsproceduren, herunder gennem opdeling i mindre delkontrakter, og hvor der kan finde reel og fair konkurrence sted mellem markedsaktørerne, og fremhæver nødvendigheden af at gøre det fælles europæiske udbudsdokument (ESPD) mere tilgængeligt for SMV'er;

o

o o

72. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0360

FFR, konditionalitet i tilknytning til retsstatsprincippet og egne indtægter

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027, den interinstitutionelle aftale, EU-genopretningsinstrumentet og forordningen om retsstatsprincippet (2020/2923(RSP))

(2021/C 445/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 14, 15, 16 og 17 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) samt artikel 295, 310, 311, 312 og 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til den politiske aftale, der blev indgået den 5. november 2020 om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en generel ordning for konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget («forordningen om retsstatsprincippet»);
 - der henviser til de politiske aftaler, herunder de fælles og ensidige erklæringer, der opnåedes enighed om den 10. november 2020 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 («FFR»), den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelsen af nye egne indtægter («IIA») og forordningen om EU's genopretningsinstrument («EURI»),
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, vedtaget den 21. juli 2020,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. juli 2020,
 - der henviser til Europa-Parlamentets skrivelse af 26. august 2020 om retsstatsprincippet fra gruppeformændene til Angela Merkel, Forbundsrepublikken Tysklands forbundskansler og formand for Rådet for Den Europæiske Union, og til Ursula von der Leyen, formand for Europa-Kommissionen,
 - der henviser til Europa-Parlamentets erklæring af 18. november 2020 fra Formandskonferencen om EU's langsigtede budget og retsstatsprincippet,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, vedtaget den 11. december 2020,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union er en Union af værdier som nedfældet i artikel 2 i TEU;
- B. der henviser til, at covid-19-udbruddet har krævet tusindvis af liv i Europa og verden og har ført til en hidtil uset krise med katastrofale følger for mennesker, arbejdstagere og virksomheder og derfor kræver en reaktion uden fortilfælde, navnlig efter den anden bølge af covid-19, og indtil pandemien reelt er overstået;
- C. der henviser til, at de politiske drøftelser i Det Europæiske Råd førte til, at hele processen blev forsinket, hvilket forsinkede forhandlingerne om, vedtagelsen og gennemførelsen af FFR, IIA, EURI og forordningen om retsstatsprincippet;
- D. der henviser til, at en effektiv forordning om retsstatsprincippet og indførelsen af nye egne indtægter var en forudsætning for, at Europa-Parlamentet kunne tilslutte sig FFR-pakken;
- E. der henviser til, at de to parter, der udgør Unionens lovgivende myndighed, har været i stand til at nå frem til hidtil usete aftaler i løbet af 2020;

Torsdag den 17. december 2020

1. glæder sig over de politiske aftaler, herunder de fælles og ensidige erklæringer, som den lovgivende myndigheds to parter nåede til enighed om den 5. november 2020 om forordningen om retsstatsprincippet, og den 10. november 2020 om FFR, IIA og EURI; fremhæver, at disse historiske politiske aftaler bl.a. indeholder følgende bestemmelser:

- en hidtil uset pakke til en værdi af 1,8 billioner EUR bestående af FFR 2021-2027 (1 074 EUR, som gradvist bevæger sig op på 1 085 mia. EUR) sammen med genopretningsinstrumentet (750 mia. EUR)
- 16 mia. EUR som et supplement til FFR 2021-2027, der skal fordeles til EU's flagskibsprogrammer, som Europa-Parlamentet har udpeget, (EU4Health, Horisont Europa, Erasmus+, Fonden for Integreret Grænseforvaltning, Frontex, InvestEU, Rettigheder og Værdier, Et Kreativt Europa, humanitær bistand og NDICI), og til at styrke den budgetmæssige reaktion på uforudsete begivenheder
- en retligt bindende køreplan for indførelse af nye egne indtægter i løbet af den næste FFR, som mindst bør være tilstrækkelige til at dække de fremtidige tilbagebetalingsomkostninger (hovedstol og renter) ved EU-genopretningsinstrumentet
- en retligt bindende minimumsandel af klimarelaterede udgifter på mindst 30 % af FFR og Next Generation EU og af biodiversitetsrelaterede udgifter på 7,5 % i 2024 og 10 % i 2026 og fremefter i FFR'en
- elementer til overvågning af udgifterne til ligestilling mellem kønnene og integration af kønsaspektet
- en forstærket rolle for Europa-Parlamentet som budgetmyndighed, i forvaltningen af EU-genopretningsinstrumentet og de eksterne formålsbestemte indtægter samt i forbindelse med oprettelsen af fremtidige nødinstrumenter, der skal baseres på artikel 122 i TEUF
- en konditionalitet med hensyn til retsstatsprincippet, som fungerer;

2. minder om pakkens historiske betydning og dens potentiale med hensyn til at sikre en hurtig genopretning efter covid-19-pandemien og de sociale og økonomiske virkninger heraf og imødegå Unionens udfordringer i de næste syv år, herunder den grønne pagt, den digitale omstilling og beskyttelsen af Unionens værdier og EU-skatteydernes penge;

3. glæder sig over resultatet af Det Europæiske Råd, som godkendte ovennævnte politiske aftaler på sit møde den 10.-11. december 2020; glæder sig over, at stats- og regeringscheferne har indgået en aftale om at lade FFR, IIA, EURI og forordningen om retsstatsprincippet træde i kraft den 1. januar 2021; glæder sig over, at lovteksterne forbliver uændrede;

4. beklager imidlertid dybt, at vedtagelsen af hele pakken, herunder de nye EU-programmer for perioden 2021-2027, på grund af reglen om enstemmighed i Rådet fører til en unødigt forsinkelse af hele processen; minder om, at indholdet af Det Europæiske Råds konklusioner om forordningen om en generel ordning for konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget er overflødig; minder om, at anvendeligheden af, formålet med og anvendelsesområdet for forordningen om retsstatsprincippet er klart defineret i den nævnte forordnings lovtekst;

5. minder om, at Det Europæiske Råd i henhold til artikel 15, stk. 1, i TEU ikke udøver lovgivende funktioner; mener derfor, at enhver politisk erklæring fra Det Europæiske Råd ikke kan anses for at udgøre en fortolkning af lovgivningen, da fortolkningen er overdraget til EU-Domstolen;

6. minder om, at Kommissionen og dens formand vælges af Europa-Parlamentet; minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union drager omsorg for gennemførelsen af traktaterne og af de foranstaltninger, der vedtages af institutionerne på grundlag heraf; bekræfter derfor, at Kommissionen til enhver tid og under alle omstændigheder skal overholde loven, *dura lex sed lex* (en hård lov, men lov);

7. minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 3, i TEU udfører sine opgaver i fuldkommen uafhængighed;

Torsdag den 17. december 2020

8. minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 8, i TEU er ansvarlig over for Europa-Parlamentet; minder om, at Parlamentet har en række retsmidler til rådighed til at sikre, at Kommissionen overholder sin traktatfæstede forpligtelse, herunder dechargeproceduren med henblik på at vurdere den korrekte forvaltning af EU's midler; understreger desuden, at Parlamentet råder over adskillige retlige og politiske midler til at sikre, at loven håndhæves af alle og først og fremmest af EU-institutionerne; understreger, at Det Europæiske Råds konklusioner ikke kan gøres bindende for Kommissionen ved anvendelsen af retsakter;
 9. understreger, at den lovgivende myndigheds to parter er blevet enige om, at forordningen om en generel ordning for konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget finder anvendelse fra den 1. januar 2021 og skal anvendes på alle forpligtelser og betalinger; minder om, at anvendeligheden af denne forordning ikke kan gøres til genstand for vedtagelse af retningslinjer, da den aftalte tekst er tilstrækkeligt klar, og der ikke er fastsat bestemmelse om nogen gennemførelsesinstrumenter; forventer, at Kommissionen som traktaternes vogter sikrer, at forordningen finder fuld anvendelse fra den dato, der er aftalt af den lovgivende myndigheds to parter, og minder om, at det kun er EU-Domstolen, der har mulighed for at annullere forordningen eller dele heraf; bekræfter, at Parlamentet, hvis en medlemsstat anmoder om annullering af forordningen eller dele heraf, vil forsvare dens gyldighed ved Domstolen, og forventer, at Kommissionen går ind i sagen til støtte for Parlamentets holdning; fremhæver, at Parlamentet i et sådant tilfælde vil anmode Domstolen om at benytte en fremskyndet procedure; minder om artikel 265 i TEUF og erklærer sig rede til at gøre brug af den;
 10. er af den opfattelse, at Parlamentets fulde deltagelse i udførelsesfasen af Next Generation EU skal blive til virkelighed; understreger, at den igangværende trilog skal give et tilfredsstillende resultat på dette punkt;
 11. er af den opfattelse, at overvindelsen af de hindringer, der er forbundet med kravet om enstemmighed i Rådet i forbindelse med vedtagelsen af bl.a. FFR og afgørelsen om egne indtægter, skal tages op på den kommende konference om Europas fremtid;
 12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Det Europæiske Råd og Kommissionen.
-

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0361

Gennemførelse af Dublin III-forordningen

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om gennemførelse af Dublin III-forordningen (2019/2206(INI))

(2021/C 445/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 78, stk. 2, litra e), i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 80 i TEUF om princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling, inklusive de økonomiske implikationer, mellem medlemsstater,
- der henviser til artikel 1, 2, 3, 4, 18, 19 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 2, 3, 5, 8 og 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til artikel 14 i verdenserklæringen om menneskerettigheder vedtaget af FN's Generalforsamling i 1948,
- der henviser til FN's globale flygtningepagt,
- der henviser til konventionen fra 1951 samt protokollen fra 1967 om flygtninges retsstilling (Genèvekonventionen),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne («Dublin III-forordningen»⁽¹⁾),
- der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015⁽²⁾ og (EU) 2015/1601 af 22. september 2015⁽³⁾, der begge fastsætter midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0270) om en reform af Dublin III-forordningen,
- der henviser til det forhandlingsmandat, som Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender vedtog den 19. oktober 2017, og som blev godkendt på plenarmødet den 16. november 2017 og bekræftet af Formandskonferencen den 17. oktober 2019,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration⁽⁴⁾,
- der henviser til afgørelser fra Den Europæiske Unions Domstol, der vedrører forordning (EU) nr. 604/2013, i særdeleshed C-695/15 PPU *Mirza* (ECLI:EU: C:2016:188), C-63/15 *Ghezelbash* (Store Afdeling) (*) (ECLI:EU: C:2016:409), C-155/15, *Karim* (ECLI:EU: C:2016:410), C-578/16 PPU *C.K. m.fl.* (*) (ECLI:EU: C:2017:127), C-528/15 *Al Chodor* (ECLI:EU: C:2017:213), C-36/17 *Ahmed* (Afgørelse) (ECLI:EU: C:2017:273), C-490/16 *A.S.* (Store Afdeling) (ECLI:EU: C:2017:585), C-646/16 *Jafari* (Store Afdeling) (*) (ECLI:EU: C:2017:586), C-670/16 *Mengesteab* (Store Afdeling) (ECLI:EU: C:2017:587), C-60/16 *Khir Amayri*, ECLI:EU: C:2017:675, C-201/16 *Shiri*, (ECLI:EU: C:2017:805), C-360/16 *Hasan* (ECLI:EU: C:2018:35), C-647/16 *Hassan* (ECLI:EU: C:2018:368), C-213/17 *X* (ECLI:EU: C:2018:538), C-56/17 *Fathi* (ECLI:EU: C:2018:803), C-47/17 *X* (Store Afdeling) (ECLI:EU: C:2018:900), C-661/17 *M.A. m.fl.* (Store Afdeling) (*) (ECLI:EU: C:2019:53), C-163/17 *Jawo* (Store Afdeling) (*) (ECLI:EU: C:2019:218), og C-582/17 *H.* (Store Afdeling) (*) (ECLI:EU: C:2019:280) samt C-715/17, C-718/17 og C-719/17 Kommissionen mod Polen, Ungarn og Det Tjekkiske Republik,

⁽¹⁾ EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 239 af 15.9.2015, s. 146.

⁽³⁾ EUT L 248 af 24.9.2015, s. 80.

⁽⁴⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 9.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der vedrører forordning (EU) nr. 604/2013, især Sharifi mod Østrig af 5. december 2013 (Kammerafgørelse), Mohammadi mod Østrig af 3. juli 2014 (Kammerafgørelse), Sharifi m.fl. mod Italien og Grækenland af 21. oktober 2014 (Kammerafgørelse) og Tarakhel mod Schweiz af 4. november 2014 (Storkammerafgørelse) og M.S.S. mod Belgien og Grækenland (Storkammer), sag nr. 30696/09, dom af 21. november 2011, relateret til forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 (Dublin II),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. maj 2015 med titlen »En europæisk dagsorden for migration« (COM(2015)0240),
- der henviser til den såkaldte Maltaerklæring fra september 2019,
- der henviser til undersøgelsen fra FN's højkommissær for flygtninge fra august 2017 med titlen »Left in Limbo« (efterladt i en uafklaret situation) om gennemførelsen af Dublin III-forordningen i 2017,
- der henviser til evalueringen af Dublin III-forordningen fra 2015 og evalueringen af gennemførelsen af Dublin III-forordningen fra 2016, som ICF International foretog for Kommissionen,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 24/2019 fra november 2019 med titlen »Asyl, omfordeling og tilbagesendelse af migranter: Tiden er inde til at lukke hullet mellem mål og resultater«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Covid-19: Vejledning om gennemførelsen af de relevante EU-bestemmelser på området asyl- og tilbagesendelsesprocedurer og om genbosætningsprocedurerne« (2020/C 126/02),
- der henviser til Det Europæiske Asylstøttekontors rapport af 2. juni 2020 om covid-19-nødforanstaltninger i asyl- og modtagelsessystemer,
- der henviser til rapporten »Annual Report on the Situation of Asylum in the European Union« fra Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) fra juni 2020,
- der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes (EPRS) vurdering af gennemførelsen af Dublinforordningen af januar 2019, udarbejdet af Dr. Amandine Scherrer fra Enheden for Efterfølgende Evaluering i Parlamentets Direktorat for Konsekvensanalyse og Europæisk Merværdi (første del) og af forskningsholdet i det Europæiske Råd for Flygtninge og Personer i Eksil (ECRE), på foranledning af Enheden for Efterfølgende Evaluering (anden del),
- der henviser til andre undersøgelser bestilt af Europa-Parlamentet, især EPRS's vurdering fra 2016 af gennemførelsen af Dublinforordningen og de europæiske asylprocedurer, udarbejdet af Gertrud Malmersjo og Milan Remáč, undersøgelsen fra juni 2016 fra Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender (Generaldirektoratet for Interne Politikker) om reformen af Dublin III-forordningen, udarbejdet af Francesco Maiani, EPRS-undersøgelsen fra oktober 2018 af »The Cost of Non-Europe in Asylum Policy«, udarbejdet af Wouter van Ballegooij og Cecilia Navarra, og EPRS-undersøgelsen fra marts 2019 af reformen af Dublinsystemet, udarbejdet af Anja Radjenovic,
- der henviser til høringen i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) den 19. februar 2020,
- der henviser til svarene fra medlemsstaternes parlamenter om deres arbejde med Dublin III-forordningen, som er indgivet via det automatiserede system hos Europæisk Center for Parlamentarisk Forskning og Dokumentation,
- der henviser til Tysklands svar på en liste med fem spørgsmål, som LIBE-udvalgets formand og ordføreren har sendt til alle de nationale myndigheder, der er involveret i Dublinproceduren,
- der henviser til ordføreren informationsrejser til Bochum (Tyskland), Ter Apel (Nederlandene), Bukarest (Rumænien) og Lampedusa (Italien),
- der henviser til forretningsordenens artikel 54 samt til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0245/2020),

Torsdag den 17. december 2020

- A. der henviser til, at 1 393 920 asylansøgere søgte om international beskyttelse i EU+ i 2015 og 1 292 740 i 2016, hvilket er en firedobling sammenlignet med 2012 (373 375) og 2013 (464 515); der henviser til, at antallet af ansøgninger om international beskyttelse i EU+-landene igen steg mellem 2018 (665 920) og 2019 (738 425), hvilket svarer til 0,13 % af EU's samlede befolkning i 2019;
- B. der henviser til, at børn tegner sig for næsten halvdelen af de asylansøgninger, der er indgivet i EU, og at omkring 17 700 uledsagede mindreårige indgav en ansøgning om international beskyttelse i 2019; der henviser til, at 86 % af dem var drenge, og at 90 % var mellem 14 og 18 år;
- C. der henviser til, at en medlemsstat, der udsteder et visum til en tredjelandstatsborger, er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i henhold til artikel 12 i Dublin III-forordningen; der henviser til, at en ansøgning fra en tredjelandstatsborger eller statsløs, der er indrejst i en medlemsstat, som indrømmer visumfritagelse, i henhold til artikel 14 i Dublin III-forordningen skal behandles af denne medlemsstat;
- D. der henviser til, at der blev truffet 145 000 afgørelser om Dublinanmodninger i 2019; der henviser til, at anerkendelsesraten for afgørelser om Dublinanmodninger var 62 % i 2019;
- E. der henviser til, at en tredjedel af medlemsstaterne modtog 90 % af asylansøgerne i perioden mellem 2008 og 2017;
- F. der henviser til, at kriterierne for fastlæggelse af en medlemsstats ansvar for en asylansøgning i hierarkisk rækkefølge omfatter familieenheden, udstedelse af opholdstilladelser eller visa, irregulær indrejse eller irregulært ophold og visumfri indrejse; der henviser til, at såfremt ingen af de nævnte kriterier finder anvendelse, bliver den medlemsstat, hvor asylansøgningen blev indgivet først, den ansvarlige medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 2; der henviser til, at der sker uforholdsmæssig brug af artikel 13, der pålægger den medlemsstat, hvortil den første irregulære indrejse er sket, ansvaret for at behandle en asylansøgning, og at dette ansvar som følge heraf ikke er rimeligt fordelt mellem medlemsstaterne; der henviser til, at adskillige første indrejsemedlemsstater i Middelhavsområdet, dvs. Grækenland, Italien, Malta, Cypern og Spanien, har modtaget en stor del af førstegangsansøgningerne, navnlig under krisen i 2015-2016;
- G. der henviser til, at i 2018 registrerede Tyskland (82,8 mio. indbyggere, 18,6 % af den samlede befolkning i EU) det største antal ansøgninger (184 180 eller 28 % af alle ansøgninger, svarende til 0,22 % af landets befolkning) efterfulgt af Frankrig (66,9 mio. indbyggere, 15 % af den samlede befolkning i EU) med 120 425 ansøgninger (19 % af alle ansøgninger, svarende til 0,18 % af landets befolkning), Grækenland (10,74 mio. indbyggere, 2,4 % af den samlede befolkning i EU) med 66 695 ansøgninger (11 % af alle ansøgninger, 0,62 % af landets befolkning), Italien (60,48 mio. indbyggere, 13,6 % af den samlede befolkning i EU) med 59 950 ansøgninger (10 % af alle ansøgninger, 0,01 % af landets befolkning) og Spanien (46,66 mio. indbyggere, 10,49 % af den samlede befolkning i EU) med 52 700 ansøgninger (9 % af alle ansøgninger og 0,11 % af landets befolkning);
- H. der henviser til, at mellem 2016 og 2019 udstedte Tyskland og Frankrig langt de fleste Dublinanmodninger (68 % af det samlede antal i EU), mens Spanien, Estland, Litauen, Letland, Slovakiet, Bulgarien, Polen og Tjekkiet udstedte meget få Dublinanmodninger; der henviser til, at Spanien på trods af et stort og stigende antal asylansøgninger stort set ikke udstedte nogen Dublinanmodninger; der henviser til, at der er store forskelle mellem landene, idet 54,6 % af overførslerne blev gennemført fra Grækenland, 42,2 % fra Sverige, 11,2 % fra Tyskland, 6,7 % fra Frankrig og 1,6 % fra Italien mellem 2016 og 2019; der henviser til, at der er en betydelig informationskløft for en række landes vedkommende;
- I. der henviser til, at Dublin III-forordningen er baseret på den centrale antagelse, at asylansøgere gives lige rettigheder i alle medlemsstater, og at hver enkelt asylansøgning bliver undersøgt på retfærdig vis, uanset hvor i EU den indgives; der henviser til, at dette er langt fra at være en realitet;
- J. der henviser til, at medlemsstaterne kun har gjort meget begrænset brug af bestemmelsen om afhængige personer (artikel 16) eller de humanitære og diskretionære klausuler (artikel 17) i forordningen; der henviser til, at disse klausuler giver rimelige løsninger på familiesammenføringer eller omfordelinger, herunder efter landgang;
- K. der henviser til, at bestemmelserne om kriteriernes rækkefølge og om tidsfrister ikke bliver anvendt korrekt i de fleste Dublinprocedurer, og at der ikke gennemføres overførsler; der henviser til, at disse mangler i situationer, hvor der er børn og familier involveret, er til særlig skade for barnets tarv og for asylansøgers ret til familiesammenføring;

Torsdag den 17. december 2020

- L. der henviser til, at data for og undersøgelser af Dublin III-forordningens gennemførelse har fremdraget rutinemæssig tilsidesættelse af familiebestemmelserne og ukorrekt anvendelse af princippet om barnets tarv; der henviser til, at i 2018 blev kriteriet om familiens enhed kun anvendt i 5 % af anmodningerne om overtagelse i Frankrig (ud af 12 000) og i 3,7 % i Tyskland (ud af 17 500) og i et endnu mindre omfang i Belgien, Sverige og Schweiz; understreger, at Grækenland i modsætning hertil udstedte 79,3 % af landets anmodninger om overtagelse på grundlag af kriteriet om familiens enhed i 2018; der henviser til, at ansøgninger om familiesammenføring bliver imødekommet mindre hyppigt (48 % af sagerne) sammenlignet med den gennemsnitlige acceptprocent for alle procedurer (67,6 %); der henviser til, at reel gennemførelse af forordningens artikel 16 og 17 vil kunne sikre asylansøgnernes effektive ret til familieliv og familieenhed;
- M. der henviser til, at der er forekommet store mangler i gennemførelsen af Dublin III-forordningen, også i 2015 med det store antal ankomster og under covid-19-krisen, hvilket har undergravet tilliden mellem medlemsstaterne og retten til international beskyttelse og således medført overtrædelser af grundlæggende rettigheder; der henviser til, at Dublin III-reglerne har vist sig at være uegnede til at håndtere betydelige tilstrømninger af migranter, hvilket har resulteret i et system, der pålægger nogle få medlemsstater alt for stort ansvar og alt for store byrder;
- N. der henviser til, at den midlertidige solidaritetsmekanisme for eftersøgnings- og redningsoperationer i Middelhavet, der blev aftalt i Maltaerklæringen og underskrevet den 23. september 2019 af Tyskland, Frankrig, Italien og Malta, gjaldt i en periode på mindst seks måneder; der henviser til, at der ikke var andre medlemsstater, der sluttede sig til denne ad hoc-aftale;
- O. der henviser til, at bestemmelsen om forebyggende indsats i Dublin III-forordningen (artikel 33) aldrig er blevet anvendt;
- P. der henviser til, at artikel 28 i Dublinforordningen tillader frihedsberøvelse som en ekstraordinær foranstaltning »for at sikre overførselsprocedurerne«, hvis der er en »væsentlig risiko for, at en person forsvinder«; der henviser til, at denne definition fortsat er uklar, og at fortolkningen heraf varierer fra medlemsstat til medlemsstat;
- Q. der henviser til den manglende overholdelse for så vidt angår processuelle garantier og beskyttelsesforanstaltninger for asylansøgere, især for børn; der henviser til, at procedurernes varighed og manglen på forudsigelige resultater sammenholdt med dårlige modtagelsesforhold og socialt sårbare situationer har konsekvenser for asylansøgnernes velbefindende, idet de i mange tilfælde har haft traumatiske oplevelser i deres hjemland og/eller på deres vej til EU;
- R. der henviser til, at gennemførelsen af Dublin III-forordningen er tæt forbundet med gennemførelsen af andre dele af den europæiske asyl- og migrationspolitik; der især henviser til, at fejl i gennemførelsen af det omarbejdede direktiv om asylprocedurer (2013/32/EU), det omarbejdede direktiv om minimumsstandards for modtagelse (2013/33/EU) og det omarbejdede direktiv om flygtningestatus (2011/95/EU) har påvirket gennemførelsen af Dublin III-forordningen; der henviser til, at Kommissionen bør gøre mere for at sikre, at medlemsstaterne overholder disse direktiver, herunder gennem traktatbrudsprocedurer;
- S. der henviser til, at nogle af fejlene ligger i selve udformningen af Dublin III-forordningen og ikke kan løses alene med en bedre gennemførelse;
- T. der henviser til, at manglende oplysninger er til hinder for en omfattende evaluering af gennemførelsen af Dublin III-forordningen; der henviser til, at statistiske oplysninger ikke leveres systematisk og konsekvent af medlemsstaterne og heller ikke med samme detaljeringsgrad eller hyppighed; der henviser til, at de manglende oplysninger omfatter bevæggrunde til anmodninger, procedurernes varighed, ressourcer, tilbagetrukne ansøgninger, mislykkede overførsler, klageprocesser og frihedsberøvelse;
- U. der henviser til, at Europa-Parlamentet den 6. november 2017 vedtog en lovgivningsmæssig beslutning om forslaget til omarbejdning af Dublin IV med to tredjedeles flertal;

Indarbejdelse af et solidaritetsprincip i det fælles europæiske asylsystem

1. mener, at den nugældende Dublin III-forordning lægger en uforholdsmæssig stor ansvarsbyrde på et mindretal af medlemsstater, navnlig ved et stort antal ankomster; mener, at kriteriet om første indrejseland i Dublin III-forordningen lægger en hidtil udset og uforholdsmæssigt stor byrde i form af registrering og modtagelse af asylansøgere på medlemsstater, der på grund af deres geografiske placering er i frontlinjen; påpeger, at Dublin III-forordningen, således som den er udformet og gennemført, ikke har formået at sikre hovedformålet med den, nemlig hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for en asylansøgning, og dermed at sikre en retfærdig fordeling af ansvaret mellem medlemsstaterne og en effektiv og hurtig adgang til asylprocedurer;

Torsdag den 17. december 2020

2. understreger, at formålet med at indføre hotspots kombineret med det midlertidige omfordelingsprogram som foreslået af Kommissionen i 2015 var at lette forvaltningen af asylansøgninger ved ansøgernes indrejse på EU's område og var en pragmatisk tilgang, der skulle afhjælpe fejl og mangler i Dublin III-forordningen, der viste sig på det tidspunkt; minder endvidere om bidraget fra EU-agenturer såsom Asylstøttekontoret og Frontex til at støtte medlemsstater, der står over for uforholdsmæssigt store byrder i forbindelse med gennemførelsen af gældende EU-ret på asylområdet, og understreger behovet for at forbedre samarbejdet mellem disse agenturer;

3. understreger, at den uhensigtsmæssige anvendelse af kriteriernes rækkefølge, navnlig den overdrevne brug af kriteriet om det første indrejseland og den ineffektive gennemførelse af overførsler, har øget det uforholdsmæssigt store ansvar, der bæres af visse medlemsstater, navnlig frontlinjemedlemsstater; er af den opfattelse, at EU derfor har brug for en bæredygtig solidaritetsmekanisme, som fastsætter retfærdige regler for fordelingen af ansvaret mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 80 i TEUF og under fuld overholdelse af asylansøgere grundlæggende ret til sikkerhed og beskyttelse;

4. mener, at det er afgørende at stille flere ressourcer og kapaciteter til rådighed for medlemsstaterne i frontlinjen, f.eks. via Asylstøttekontoret, så længe Dublinsystemet ikke reformeres;

5. minder om, at retten til asyl er en grundlæggende rettighed; understreger, at asylproceduren tjener til at behandle ansøgninger og yde international beskyttelse til ansøgere, der opfylder betingelserne, samtidig med at det sikres, at der træffes en hurtig og retfærdig afgørelse for dem, der ikke gør;

6. bemærker, at medlemsstaterne i henhold til Dublin III-forordningens artikel 24, stk. 4, enten kan anmode om tilbagetagelse af en person eller gennemførelse af en tilbagesendelsesprocedure for så vidt angår personer, hvis ansøgning om international beskyttelse er givet afslag på ved en endelig afgørelse i en medlemsstat; understreger, i forbindelse med anvendelsen af artikel 24, stk. 4, at tilbagesendelse af personer, der ikke er berettiget til international beskyttelse, navnlig på grundlag af frivillig overholdelse, kan bidrage til, at EU's migrationspolitikker fungerer;

7. glæder sig over Rådets afgørelser om omfordeling fra 2015 og 2016, som blev vedtaget som en presserende solidaritetsforanstaltning; udtrykker sin skuffelse over medlemsstaternes manglende opfyldelse af deres forpligtelser til solidaritet og ansvarsdeling, men anerkender samtidig nogle medlemsstaters positive bidrag; minder om, at Kommissionen ikke fulgte Europa-Parlamentets opfordring i dets beslutning af 18. maj 2017 til at forslå en forlængelse af omfordelingsforanstaltningerne indtil vedtagelsen af den omarbejdede Dublin III-forordning; understreger, at ad hoc-aftaler ikke kan erstatte et harmoniseret og bæredygtigt fælles europæisk asylsystem;

8. beklager, at Rådet i modsætning til Europa-Parlamentet ikke vedtog en holdning om forslaget om en Dublin IV-omarbejdning og derfor har blokeret for bestræbelserne på at få en reform af Dublin III-forordningen på trods af dens veldokumenterede fejl og mangler; mener, at denne blokering kan fortolkes som en krænkelse af princippet om loyalt samarbejde mellem EU's institutionerne som anført i artikel 13, stk. 2, i TEU, også i betragtning af, at Rådet altid har tilstræbt enstemmighed, selv om kvalificeret flertal er foreskrevet i traktaterne; finder det særlig beklageligt, at Unionen stadigvæk har det samme sæt regler, som har vist sig at være ineffektivt som grundlag for forvaltningen af et stort antal ankomster; efterlyser en hurtig reform af det fælles europæiske asylsystem;

9. bemærker, at mekanismen for tidlig varsling, beredskab og krisestyring i artikel 33 endnu ikke er blevet anvendt, ikke engang under det store antal ankomster i 2015-16; bemærker endvidere, at de bestemmelser i direktivet om midlertidig beskyttelse, der har til formål at håndtere midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, der ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland, heller ikke er blevet brugt endnu;

10. er af den opfattelse, at der bør etableres en solidaritetsbaseret mekanisme i EU for at sikre kontinuitet i den grundlæggende ret til asyl i EU med henblik på at sikre adgang til asyl og ansvarsdeling medlemsstaterne imellem; understreger, at beskyttelsen af asylansøgernes grundlæggende rettigheder altid bør være i centrum for denne mekanisme; mener, at en sådan mekanisme bør give mulighed for deltagelse af civilsamfundsorganisationer, der yder professionel hjælp til personer, der har brug for international beskyttelse, navnlig hvor den hjælp er af juridisk art;

11. understreger, at de diskretionære klausuler i artikel 17, som giver en medlemsstat mulighed for at tage ansvaret for en asylansøgning, selv om den ikke er blevet identificeret som den ansvarlige medlemsstat i henhold til Dublin III-forordningen, anvendes forskelligt, sjældent og kun af nogle få medlemsstater; bemærker, at Tyskland, Nederlandene og Frankrig tegnede sig for størstedelen af tilfældene i 2018; opfordrer alle medlemsstater til at gøre bedre brug af de diskretionære klausuler i artikel 17 til håndtering af udfordrende situationer og humanitære nødsituationer i mangel af en permanent solidaritetsmekanisme; er af den opfattelse, at de diskretionære klausuler i artikel 17 bør anvendes som et

Torsdag den 17. december 2020

solidaritetsværktøj til ansvarsdeling, navnlig i situationer med et stort antal ankomster ad land- og søvejen, eller til at overføre asylansøgere, der i øjeblikket bor i hotspottene under umenneskelige, nedværdigende, uhygiejniske og usikre forhold og ikke har tilstrækkelig adgang til fysisk og psykisk støtte;

12. er af den opfattelse, at bestemmelserne om familiens enhed, som er de første i rækkefølgen af kriterier til fastlæggelse af ansvar, bør gennemføres effektivt, og at bestemmelserne om afhængige personer (artikel 16) og de diskretionære klausuler (artikel 17) bør anvendes mere bredt for at støtte familiens enhed;

13. fremhæver, at der er de mange udfordringer forbundet med gennemførelsen af Dublin III-forordningen; bemærker den betydelige operationelle og tekniske støtte, som Asylstøttekontoret yder til medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af Dublinprocedurerne, navnlig i hotspottene;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lette arbejdet for Asylstøttekontorets personale ved at muliggøre, at samtaler med asylansøgere føres på et andet sprog end sproget i det land, hvor samtalen finder sted, samtidig med at det sikres, at en ansøger tilbydes tolkning på et sprog, som vedkommende forstår; understreger behovet for, at Asylstøttekontoret i dets operationelle arbejde efterlever de højeste standarder og sætter hensynet til ansøgere, der har behov for international beskyttelse, herunder barnets tarv, i centrum; opfordrer til, at der oprettes et europæisk asylagentur med passende egne økonomiske og menneskelige ressourcer, der skal støtte medlemsstaterne i forbindelse med Dublinprocedurer; opfordrer indtrængende til, at de europæiske Dublinenheder organiseres og bemandes på passende vis for at strømline og fremskynde færdiggørelsen af Dublinrelaterede procedurer, og navnlig til at sikre korrekt anvendelse af kapitel III i Dublin III-forordningen, som knytter en asylansøger til en bestemt medlemsstat;

Beskyttelse af grundlæggende rettigheder

15. påpeger, at beskyttelsen af grundlæggende rettigheder bør være kernen i alle foranstaltninger, der træffes for at gennemføre Dublin III-forordningen, herunder beskyttelse af børn, af ofre for menneskesmugling, LGBTI-personer og andre i en sårbar stilling; påpeger de menneskelige omkostninger, som manglerne ved det fælles europæiske asylsystem påfører asylansøgere, hvis mentale sundhed allerede er svækket af de traumer, de har oplevet i deres oprindelsesland og eventuelt på migrationsruterne;

16. minder om, at asylansøgerne har ret til at blive oplyst til fulde om procedurerne; beklager, at informationsniveauet over for asylansøgerne varierer betydeligt fra én medlemsstat til en anden; opfordrer indtrængende medlemsstaterne at garantere, at mindreårige får skræddersyet, børnevenlig information og særlig støtte; understreger, at ydelse af retshjælp og tolkning er centrale elementer i sikringen af ansøgernes ret til information;

17. fremhæver, at overførsler af asylansøgere og især af sårbare personer, mindreårige og familier kan føre til krænkelse af deres menneskerettigheder; gentager, at non-refoulement og krænkelse af menneskerettighederne er grunde nok til at suspendere en overførsel, selv når bestemmelseslandet ikke udviser systemiske mangler; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at foretage en korrekt vurdering af de risici, som ansøgerne ville blive udsat for i bestemmelsesmedlemsstaterne; understreger især, at overførsler skal udføres på en måde, der under ingen omstændigheder udsætter enkeltpersoner for risikoen for refoulement;

18. minder om, at frihedsberøvelse af asylansøgere under Dublinproceduren i henhold til artikel 28 kun må anvendes som en sidste udvej, og kun hvis frihedsberøvelsen er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt for at sikre, at overførselsproceduren kan gennemføres i tilfælde, hvor der er væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en konkret indsats for at finde gyldige alternativer til frihedsberøvelse;

19. bemærker, at en sådan frihedsberøvelse skal være så kort som mulig og ikke må vare længere, end det med rimelighed kan forventes at være nødvendigt for at gennemføre de krævede administrative procedurer på en forsvarlig måde, indtil overførslen i henhold til denne forordning er gennemført; understreger, at medlemsstaterne i mangel af harmoniserede kriterier for fastlæggelse af risikoen for forsvinden har vedtaget forskellige og til tider kontroversielle kriterier; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at præcisere en »væsentlig risiko for, at en person forsvinder«;

20. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til klart at fastslå, at frihedsberøvelse aldrig er i overensstemmelse med barnets tarv;

Torsdag den 17. december 2020

21. minder om, at det ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol⁽⁵⁾ er ulovligt at pålægge en mindreårig en frihedsberøvende foranstaltning uden at tage hensyn til vedkommendes tarv, individuelle situation som uledsaget mindreårig, hvis det er relevant, eller uden at foretage en proportionalitetsvurdering eller uden at have alternativer til frihedsberøvelse til rådighed;

22. understreger, at det endelige mål, nemlig at beskytte børn, f.eks. mod handel med børn, altid skal have forrang for at sikre, at migrerende børn har nem adgang til uddannelse, sundhedspleje og passende indkvartering; understreger, at uledsagede børn bør nyde godt af passende beskyttelsesforanstaltninger såsom et effektivt værgemål;

23. påpeger adskillige og systematiske mangler med hensyn til overholdelsen af kriteriernes rækkefølge; understreger, at familiens enhed langt fra er det hyppigst anvendte kriterium, om end det står øverst i rækkefølgen i kapitel III i forordningen; mener, at medlemsstaterne på grundlag af princippet om gensidigt samarbejde bør hjælpe de kompetente myndigheder og tredjelandsstatsborgere med at forbedre måden, hvorpå det fastslås, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning, i proceduren for fastlæggelse af, hvilke medlemsstater der er ansvarlige; opfordrer Kommissionen til at sikre, at rækkefølgen af de forskellige kriterier respekteres til fulde;

24. anser det for nødvendigt at få afklaret betingelserne for at anvende kriteriet familiesammenføring og, som fastsat i forordningens artikel 7, stk. 3, at prioritere anvendelsen af artikel 8, 10 og 16 som hovedkriterier til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, med det formål at sikre effektiviteten af retten til familiens enhed og hurtigere gennemførelse af afgørelser om familiesammenføring; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere de bevisstyrkekrav, der skal opfyldes for at opnå familiesammenføring, i retning af mere opnåelige bevisstyrker og krav; påpeger, at fortolkningen af, hvad en »familie« er, er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket bidrager til den manglende overholdelse af kriteriernes rækkefølge og til systemets dysfunktionalitet; opfordrer derfor Kommissionen til nøje at overvåge, at medlemsstaterne anvender familierelaterede definitioner korrekt, som fastlagt i forordningens artikel 3;

25. minder om, at barnets tarv ifølge forordningen bør være det primære hensyn i alle Dublinprocedurer og afgørelser, der vedrører børn; beklager, at medlemsstaterne anvender forskellige fortolkninger af barnets tarv;

26. beklager, at utilstrækkelige identifikationsmekanismer og til tider fejlbehæftede metoder til aldersvurdering ofte forværrer situationen for de mindreårige yderligere, hvilket skaber forsinkelser eller påvirker resultatet af Dublinprocedurer negativt; bemærker, at der er udviklet gode praksisser i visse medlemsstater såsom brugen af specialiseret personale til uledsagede mindreårige eller en tværfaglig tilgang til aldersbestemmelse;

27. er alvorligt bekymret over, at udpegelsen af en repræsentant til at bistå uledsagede mindreårige i Dublinprocedurer ofte forsinkes eller ikke er garanteret i mange medlemsstater på grund af praktiske udfordringer; bemærker også, at disse repræsentanter i nogle lande ikke er tilstrækkeligt informerede om Dublinprocedurerne, og at uledsagede mindreårige ikke får børnevenlig støtte;

Forenkling af procedurer, betydelig reducere af behandlingstider og overholdelse af retten til effektive retsmidler

28. understreger, at antallet af overførselsprocedurer er steget betydeligt i 2016-17, hvilket har forårsaget betragtelige menneskelige, materielle og økonomiske omkostninger; beklager imidlertid, at overførsler kun blev gennemført i 11 % af tilfældene, hvilket er en yderligere faktor i den hyppige overbelastning af asylsystemerne og klart viser, at forordningen ikke er effektiv; anser det for afgørende at sætte ind for at sikre adgangen til information og hurtige procedurer for familiesammenføring og overførsel af asylansøgere;

29. fremhæver den omfattende retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og EU-Domstolen i de senere år, som har præciseret, hvad der er tilstrækkeligt grundlag for at forhindre Dublinoverførsler, især eventuelle risici for den enkelte ansøger; bemærker især det stigende antal afgørelser fra europæiske og nationale domstole om at suspendere overførsler til medlemsstater, hvor en asylansøger med urette ville blive nægtet international beskyttelse (tilfælde af indirekte refolement), eller hvor dennes rettigheder ville blive tilsidesat i Dublinproceduren; beklager, at asylansøgere er ofre for umenneskelig eller nedværdigende behandling i visse medlemsstater;

⁽⁵⁾ EDAL, ECHR — Rahimi mod Grækenland, sag nr. 8687/08, dom af 5. juli 2011: <https://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/ecthr-rahimi-v-greece-application-no-868708-1>

Torsdag den 17. december 2020

30. bemærker, at mangler i måden, hvorpå de nationale asylmyndigheder er organiseret og fungerer, sammen med for få ressourcer har bidraget til at forsinke Dublinprocedurer og hæmmet anvendelse af forordningen; bemærker, at mens de fleste lande har én specialiseret myndighed for asyl, har nogle medlemsstater valgt at fordele ansvaret mellem forskellige myndigheder, hvilket i visse sager har skabt komplicerede forhold i praksis for asylansøgerne og forskelle i gennemførelsen af forordningen;

31. understreger, at Dublinprocedurernes effektivitet også afhænger af hver eneste af de nationale asylmyndigheders kvalitet og antal ansatte; bemærker vigtige forskelle mellem asylmyndighederne med hensyn til antallet af ansatte pr. asylansøger; understreger, at de nationale Dublinenheder er underbemandede, samtidig med at de ser en betydelig forøgelse af deres arbejdsbyrde; opfordrer medlemsstaterne til at øge ressourcerne for at gøre den foreliggende forordning operationel, navnlig antallet af asylmedarbejdere;

32. påpeger det manglende samarbejde og den manglende udveksling af informationer mellem medlemsstater, hvilket aktivt undergraver princippet om EU-solidaritet og bidrager direkte til overbebyrdelse af systemerne i visse medlemsstater;

33. understreger, at den overdrevne og til dels upassende anvendelse af kriteriet irregulær indrejse lægger en uforholdsmæssig byrde på de første indrejselande, som ofte mangler ressourcer og kapacitet til at modtage og registrere asylansøgerne; bemærker, at anmodninger om tilbagetagelse har været den mest fremherskende form for Dublinprocedure i de seneste år, hvilket betyder, at de fleste personer, der indgår i en Dublinprocedure, allerede har ansøgt om asyl i en anden medlemsstat; bemærker, at passende foranstaltninger til at forhindre sekundære bevægelser bør finde anvendelse på medlemsstaterne i Schengenområdet og også dem, der er uden for Schengenområdet;

34. minder om, at tidsfristerne i hver etape af Dublinproceduren har til formål at holde proceduren kort og muliggøre hurtig adgang til asylproceduren; bemærker, at der stadig hersker mangel på præcisering af, og at der er variationer mellem medlemsstaterne imellem i beregningen af tidsfrister og det tidspunkt, hvor fristen begynder at løbe for hver procedure; foreslår en præcisering og harmonisering af de betingelser, der udløser overførselsprocedurer;

35. er af den opfattelse, at reglerne for overgivelse af ansvar under Dublin III-forordningen i nogle tilfælde underminerer effektiviteten af asylproceduren og gennemførelsen af overførelser, fordi det øger risikoen for, at asylansøgerne forsvinder; beklager dybt, at medlemsstaterne ofte påberåber sig falske årsager til at nægte overførsler; mener, at disse faktorer bl.a. har bidraget til stigningen i antallet af sekundære bevægelser ved at tilskynde asylansøgere til at forblive uden for systemet; opfordrer Kommissionen til at revidere reglerne for at forbedre gennemførelsen af overførsler og afskaffe overførslen af ansvar i tilfælde, hvor en asylansøger forsvinder, for at fremme tilliden mellem medlemsstaterne, overvåge situationen og om nødvendigt pålægge medlemsstater, der afviser overførsler, sanktioner;

36. bemærker, at den ukorrekte anvendelse af reglerne om kriteriernes rækkefølge, navnlig med hensyn til familiesammenføring og uledsagede børns situation, samt den uforholdsmæssige brug af kriteriet om det første land, hvortil irregulær indrejse sker, også undergraver asylprocedurerne; bemærker, at disse mangler i gennemførelsen kan tilskynde asylansøgere til at forblive uden for systemet; understreger, at yderligere harmonisering af medlemsstaternes asylsystemer er nøglen til en velfungerende Dublin III-forordning og til at forebygge sekundære bevægelser; opfordrer Kommissionen til at foreslå et system, der tager behørigt hensyn til asylansøgers dokumenterede meningsfulde forbindelser til en medlemsstat, f.eks. tidligere lovligt ophold eller uddannelsesbeviser, og der sikrer, at behandlingen af asylansøgere er lige relativt set i hele EU;

37. mener, at det at give asylansøgere retshjælp i forbindelse med Dublinprocedurer, navnlig i hotspottene, er af grundlæggende betydning for at sikre, at ansøgerne informeres om deres rettigheder og pligter under en Dublinprocedure; understreger, at dette vil styrke rettighedsrespekterende procedurer, forenkle Dublinprocedurerne og forbedre beslutningstagningen; bemærker, at en retlig repræsentant kan sikre, at hver eneste sagsakt er fuldstændig og nøjagtig, og bidrage til at reducere antallet af klager og sikre retten til non-refoulement; bemærker med bekymring, at der fortsat er nogle specifikke problemer på nationalt plan, f.eks., begrænset adgang til uafhængige retlige repræsentanter i fjerntliggende asylcentre, lave satser for økonomisk godtgørelse til retshjælp, mangel på passende faciliteter til forberedende og private samtaler, og utilstrækkelig ydelse af retshjælp til ansøgerne i detentionscentre; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge de midler, der er til rådighed til tilvejebringelse af retshjælp under Dublinproceduren;

Torsdag den 17. december 2020

38. understreger, at kvaliteten og mængden af information til ansøgerne i forbindelse med Dublinproceduren langt fra er tilfredsstillende og varierer betydeligt mellem landene og i nogle tilfælde inden for landene; bemærker, at opfyldelsen af retten til information påvirkes af forskellige faktorer såsom informationens kvalitet og klarhed, adgangen til en tolk, tilgængeligheden af oversatte dokumenter, adgangen til information i rette tid; minder om, at retten til information i henhold til forordningens artikel 4 er afgørende i betragtning af Dublinprocedurens komplekse natur og for at garantere adgangen til en retfærdig behandling af en asylansøgning i EU; understreger, at forskelle på dette område kan henføres til manglende ressourcer, men også skyldes bevidste politiske valg i visse lande, hvor der er udpeget meget få retlige repræsentanter; anmoder indtrængende medlemsstaterne om med støtte fra Kommissionen og Asylstøttekontoret at forbedre den information, der stilles til rådighed for asylansøgere om komplekse Dublinprocedurer for at sikre, at den er klar og tilgængelig for alle, navnlig med hensyn til familiesammenføring, i overensstemmelse med forordningens artikel 4 og 26, og adgang til effektive retsmidler og retshjælp, i overensstemmelse med artikel 27;

39. opfordrer Kommissionen til at evaluere den overordnede gennemførelse af det fælles europæiske asylsystem såvel som eventuelle huller og mangler i Dublin III-forordningen, som fører til, at landene ved EU's ydre grænser pålægges en uforholdsmæssig stor ansvarsbyrde;

Én enkelt og rettighedsbaseret gennemførelse af Dublinforanstaltninger i asylsager overalt i Europa

40. understreger, at princippet om én enkelt asylansøgningsprocedure i Unionen ikke kan opretholdes, hvilket er i modstrid med selve formålet med Dublin III-forordningen; bemærker, at gennemførelsen af dette princip hæmmes af forskellige faktorer, hvilket betyder, at der er mange forskellige grunde til at indgive efterfølgende asylansøgninger; er af den opfattelse, at kompetente nationale myndigheder burde udveksle deres relevante informationer, navnlig om positive og negative svar på asylansøgninger, i en europæisk database som eksempelvis Eurodac for at accelerere procedurerne og undgå gentagne asylansøgninger, samtidig med at de overholder reglerne for beskyttelse af persondata; mener, at registrering af alle ansøgere og migranter, der krydser grænserne irregulært, skal prioriteres;

41. noterer sig, at omfanget af beskyttelsen af asylansøgere svinger betydeligt mellem medlemsstaterne for visse nationaliteters vedkommende, og at dette kan bidrage til, at nogen bevæger sig videre; er af den opfattelse, at hensyntagen til ansøgeres individuelle behov i Dublinprocedurerne vil mindske de sekundære bevægelser; mener, at hensyntagen til »dokumenterede meningsfulde forbindelser« til en bestemt medlemsstat er en effektiv tilgang til at reducere sekundære bevægelser, og opfordrer til, at dette medtages som et kriterium for flytning;

Styrkelse af forvaltning og konvergens mellem medlemsstaterne

42. påpeger, at Kommissionens netværk af medlemsstaternes Dublinenheder kun er mødtes en eller to gange om året og ikke har spillet en operationel rolle; bemærker, at den ukoordinerede brug af Asylstøttekontorets netværk for Dublinenheder er til hinder for, at Dublin III-forordningen fungerer effektivt; bemærker imidlertid, at Asylstøttekontorets netværk for Dublinenheder har været mere aktivt, og at støttekontoret har gennemført en række nyttige missioner til støtte for medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af Dublin III-forordningen, f.eks. udarbejdelse af vejledende dokumenter og analyser, tilrettelæggelse af kurser eller indsættelse af medarbejdere; opfordrer indtrængende til et tættere samarbejde mellem de nationale asylmyndigheder med henblik på at udveksle oplysninger, fremme udviklingen af ensartede og bedste praksisser, strømline overførsler og bidrage til at forebygge tilfælde af gentagne ansøgninger; foreslår at give Asylstøttekontoret opgaven med at udforme forbedret styring af anvendelsen af Dublin III-forordningen, herunder en månedlig, operationel dialog mellem de nationale myndigheder og en platform til udveksling og deling af viden og bedste praksis;

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til blandt de kilder, der anvendes til overvågning af forordningens gennemførelse, at medtage pålidelige og opdaterede informationer fra ikkestatslige aktører, navnlig internationale organisationer og NGO'er;

44. bemærker, at der mellem 2008 og 2017 blev indgivet et betydeligt antal asylansøgninger af tredjelandsstatsborgere, der rejste visumfrit eller med et visum til kortvarigt ophold for at komme ind i Schengenområdet⁽⁶⁾; bemærker endvidere, at nogle af disse ansøgninger blev indgivet i en anden medlemsstat end den, som visummet blev udstedt til; understreger, at det for efterfølgende Dublinprocedurer er blevet påvist, at reglerne i artikel 12 og 14 ikke er tilstrækkeligt klare, hvilket gør det

⁽⁶⁾ Europa-Kommissionen, Det Europæiske Migrationsnetværk, »Impact of Visa Liberalisation on Countries of Destination Countries«, marts 2019: https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/00_eu_visa_liberalisation_2019_synthesis_report_en_0_0.pdf

Torsdag den 17. december 2020

vanskeligt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig; opfordrer Kommissionen til at præcisere, hvordan forordningens artikel 12 og 14 bør anvendes, når det skal afgøres, hvilken medlemsstat der bør være ansvarlig for en asylansøgning; foreslår, at der som et kriterium i rækkefølgen af kriterier foretages en evaluering af den mulige indvirkning af indrejseansøgninger med visumfritagelse på Dublinsystemets korrekte funktion;

45. bemærker, at der er indgået bilaterale aftaler mellem medlemsstater for at forbedre Dublinprocedurer effektivitet eller sikre overførsel af asylansøgere; understreger imidlertid, at de også har vist sig at have en modsat virkning, idet de i visse tilfælde har svækket opfyldelsen af målene med forordningen på europæisk plan; opfordrer indtrængende Kommissionen og alle medlemsstaterne til i stedet for at gøre status over de faktorer, der bidrager til større effektivitet, til at træffe fælles og koordinerede foranstaltninger for at optimere den effektive gennemførelse af Dublin III-forordningen og arbejde på at harmonisere gennemførelsen af forordningen;

46. bemærker, at medlemsstaterne kan udarbejde forebyggende handlingsplaner med støtte fra Kommissionen og koordineret med denne, hvis anvendelsen af forordningen kan blive bragt i fare på grund af en begrundet risiko for et særligt pres på medlemsstaternes asylsystemer og/eller problemer i deres asylsystemers funktions, jf. artikel 33; gør opmærksom på, at disse forebyggende foranstaltninger kan tage hensyn til oplysninger fra Kommissionen og Asylstøttekontoret og kan føre til reel og praktisk solidaritet, jf. artikel 80 i TEUF, med medlemsstater, der er udsat for et særligt pres på deres asylsystemer generelt, herunder som følge af blandede migrationsstrømme, og med ansøgere, hvilket giver mulighed for bedre beredskab i tilfælde af en potentiel asylkrise;

47. mener, at gennemførelsen af Dublin III-forordningen ikke viser sig at være effektiv, eftersom de primære mål ikke bliver opfyldt, dvs. en hurtig og retfærdig fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for en ansøgning om international beskyttelse; minder om, at der er konstateret betydelige gennemførelsesmæssige mangler i en række af Dublinforordningens bestemmelser; understreger, at gennemførelsen af forordningen er yderst ineffektiv i forhold til den indsats og de menneskelige ressourcer og medarbejdere, som medlemsstaterne afsætter dertil;

48. opfordrer Rådet til at vedtage afstemning med kvalificeret flertal i forbindelse med reformen af Dublin III-forordningen og i forbindelse med artikel 78, stk. 2, i TEUF;

49. beklager, at Kommissionen stadig ikke har offentliggjort sin evalueringsrapport, som er omhandlet i artikel 46; opfordrer Kommissionen til at sikre en mere effektiv gennemførelse af Dublin III-forordningen;

o

o o

50. pålægger sin formand at sende denne betænkning til Rådet og Kommissionen og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0362

Gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet (2019/2208(INI))

(2021/C 445/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling i 1948,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til konventionen af 1951 og protokollen om flygtninges retsstilling fra 1967 (Genèvekonventionen), navnlig retten til non-refoulement,
- der henviser til EU's charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 1, 3, 4, 6, 7, 18, 19, 20 og 47,
- der henviser til den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 19. december 2018,
- der henviser til de tyve retningslinjer om tvangsmæssig tilbagesendelse, der blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 4. maj 2005,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽¹⁾ (tilbagesendelsesdirektivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽²⁾ (SIS-forordningen om tilbagesendelse),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/851 af 18. juni 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 862/2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse ⁽³⁾,
- der henviser til domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol vedrørende direktiv 2008/115/EF, herunder sag C-357/09 Kadzoev ⁽⁴⁾, C-61/11 El Dridi ⁽⁵⁾, C-534/11 Arslan ⁽⁶⁾, C-146/14 Mahdi ⁽⁷⁾, C-554/13 Z. Zh. ⁽⁸⁾, C-47/15 Sélina Affum ⁽⁹⁾, C-82/16 K.A. m.fl. ⁽¹⁰⁾ og C-181/16 Gnandi ⁽¹¹⁾,
- der henviser til domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol vedrørende direktiv 2008/115/EF, herunder sag Amie m.fl. mod Bulgarien (anmodning nr. 58149/08), N.D. og N.T. mod Spanien (anmodning nr. 8675/15 og 8697/15) og Haghilo mod Cypren (anmodning nr. 47920/12),

⁽¹⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.

⁽²⁾ EUT L 312 af 7.12.2018, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 198 af 22.6.2020, s. 1.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2009:741.

⁽⁵⁾ ECLI:EU:C:2011:268.

⁽⁶⁾ ECLI:EU:C:2013:343.

⁽⁷⁾ ECLI:EU:C:2014:1320.

⁽⁸⁾ ECLI:EU:C:2015:377.

⁽⁹⁾ ECLI:EU:C:2016:408.

⁽¹⁰⁾ ECLI:EU:C:2018:308.

⁽¹¹⁾ ECLI:EU:C:2018:465.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. marts 2014 om EU's tilbagesendelsespolitik (COM(2014)0199),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. maj 2015 om en europæisk dagsorden for migration (COM(2015)0240),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds topmøder i oktober 2016 og juni 2018,
- der henviser til Rådets ikke-bindende fælles standarder af 11. maj 2016 for programmer for støttet frivillig tilbagevenden (og reintegration), som medlemsstaterne har gennemført,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. marts 2017 om en mere effektiv tilbagesendelsespolitik i EU — En ny handlingsplan (COM(2017)0200),
- der henviser til Kommissionens henstilling (EU) 2017/432 af 7. marts 2017 om at gøre tilbagesendelse mere effektiv ved gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling (EU) 2017/2338 af 16. november 2017 om en fælles »håndbog om tilbagesendelse« til brug for medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med tilbagesendelsesopgaver ⁽¹³⁾,
- der henviser til den sammenfattende rapport for 2017 fra Det Europæiske Migrationsnetværk med titlen »The effectiveness of return in EU Member States: challenges and good practices linked to EU rules and standards«,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. september 2018 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (omarbejdning) (COM(2018)0634),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. december 2018 om forvaltning af alle aspekter af migration: Fremskridt inden for rammerne af den europæiske dagsorden for migration (COM(2018)0798),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. april 2020 om covid-19: Vejledning om gennemførelsen af de relevante EU-bestemmelser på området asyl- og tilbagesendelsesprocedurer og om genbosætningsprocedurerne (C(2020)2516),
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2017 om håndtering af flygtninge- og migrantstrømme: EU-Udenrigstjenestens rolle ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til sin holdning af 13. marts 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Asyl- og Migrationsfonden ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 24/2019 fra november 2019 med titlen »Asyl, omfordeling og tilbagesendelse af migranter: Tiden er inde til at lukke hullet mellem mål og resultater«,
- der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes (EPRS') alternative konsekvensanalyse af marts 2019 om forslag til omarbejdede direktiv om tilbagesendelse,

⁽¹²⁾ EUT L 66 af 11.3.2017, s. 15.

⁽¹³⁾ EUT L 339 af 19.12.2017, s. 83.

⁽¹⁴⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 9.

⁽¹⁵⁾ EUT C 298 af 23.8.2018, s. 39.

⁽¹⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0175.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes europæiske vurdering af juni 2020 med en evaluering af gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet og af den eksterne dimension af samme,
 - der henviser til Frontex' evalueringsrapport af 15. juni 2020 om tilbagesendelsesoperationer i andet halvår af 2019,
 - der henviser til den fjerde årsrapport fra Europol's Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling af 15. maj 2020,
 - der henviser til rapporterne om anvendelse af Schengenreglerne om tilbagesendelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne ⁽¹⁷⁾,
 - der henviser til Europarådets håndbog af 17. september 2019 med titlen »Practical Guidance on Alternatives to Immigration Detention: Fostering Effective Results« (praktisk vejledning om alternativer til frihedsberøvelse af migranter: fremme af effektive resultater),
 - der henviser til analysen af 7. december 2017 fra Europarådets Styringskomité for Menneskerettigheder om juridiske og praktiske aspekter af effektive alternativer til frihedsberøvelse i forbindelse med migration,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning ⁽¹⁸⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 30. maj 2018 om fortolkning og gennemførelse af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0238/2020),
- A. der henviser til, at Kommissionen kun har foretaget én tidligere vurdering af gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet (i 2014), til trods for at den i henhold til direktivets artikel 19 er retligt forpligtet til at foretage en sådan vurdering hvert år fra 2013; der henviser til, at Kommissionen i 2015 offentliggjorde en meddelelse med en handlingsplan for tilbagesendelse; der henviser til, at Kommissionen i 2017 fremsatte en henstilling om at gøre tilbagesendelser mere effektive i forbindelse med gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet og offentliggjorde en håndbog om tilbagesendelse; der henviser til, at Kommissionen i september 2018 uden at have gennemført en konsekvensvurdering fremlagde et forslag til omarbejdning af tilbagesendelsesdirektivet med henblik på opnåelse af en mere effektiv og sammenhængende tilbagesendelsespolitik; der henviser til, at Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) har givet EPRS mandat til at udarbejde en alternativ konsekvensanalyse af den foreslåede omarbejdning; der henviser til, at denne konsekvensvurdering peger på, at der mangler dokumentation for, at forslaget til omarbejdning vil føre til mere effektive tilbagesendelser;
- B. der henviser til, at det dobbelte formål med tilbagesendelsesdirektivet er at fastsætte fælles regler hvad angår effektive tilbagesendelser, som er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet; der henviser til, at Kommissionen i sin henstilling om at gøre tilbagesendelserne mere effektive fokuserer på tilbagesendelsesprocenten som en indikator for tilbagesendelsesdirektivets effektivitet og anbefaler foranstaltninger, der kan føre til en uønsket indskrænkning af mange af direktivets retsgarantier, f.eks. retten til at appellere og til at gøre brug af længere frihedsberøvelsesperioder; der henviser til, at holdbare tilbagesendelser og en vellykket reintegration er vigtige indikatorer i vurderingen af tilbagesendelsernes effektivitet; der henviser til, at overvågningen efter tilbagesendelse i øjeblikket ikke er tilstrækkeligt omfattende og nøjagtig; der henviser til, at der er fremkommet beviser for, at ikke alle tilbagesendelser er holdbare, navnlig når der er tale om uledsagede mindreårige, fordi der ikke foreligger en personlig reintegrationsplan eller støtte efter tilbagesendelsen;

⁽¹⁷⁾ EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27.

⁽¹⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EUT C 76 af 9.3.2020, s. 86.

Torsdag den 17. december 2020

- C. der henviser til, at Kommissionen har konstateret, at medlemsstaterne står over for en række hindringer for effektive tilbagesendelser af proceduremæssig, teknisk og operationel art, blandt andet graden af samarbejde mellem alle involverede interessenter, herunder med tredjelande; der henviser til, at Kommissionen har påvist, at identificering af tilbagesendte personer og behovet for at indhente den nødvendige dokumentation fra tredjelande er blandt de vigtigste årsager til manglende tilbagesendelse;
- D. der henviser til, at manglende harmonisering har en stor indvirkning på tilbagesendelsespraksis i medlemsstaterne; der henviser til, at de evalueringer, Kommissionen har gennemført i forbindelse med offentliggørelsen af sin henstilling om at gøre tilbagesendelserne mere effektive, tydede på, at »medlemsstaternes skønsmæssige i medfør af tilbagesendelsesdirektivet har ført til en inkonsekvent gennemførelse i medlemsstaternes nationale lovgivninger med deraf følgende negative konsekvenser for effektiviteten af Unionens tilbagesendelsespolitik«, og at »en mere effektiv implementering af det omtalte direktiv ville svække mulighederne for at misbruge procedurer og fjerne ineffektivitet og samtidig sikre beskyttelsen af grundlæggende rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder«;
- E. der henviser til, at Kommissionen i sin handlingsplan for tilbagesendelse, der blev offentliggjort i 2015, gav udtryk for, at frivillig tilbagevenden er den foretrukne løsning, når det er muligt; der henviser til, at det — stadig i henhold til Kommissionens vurdering i ovennævnte handlingsplan — »skønnes, at ca. 40 % af de tilbagesendte udrejste frivilligt, en stigning i forhold til de kun 14 % i 2009«; der henviser til, at 300 000 mennesker ifølge Kommissionens skøn hvert år ikke kan tilbagesendes på grund af administrative hindringer, helbredsproblemer eller risiko for refolement; der henviser til, at der bør gøres noget ved deres situation, herunder ved at tildele dem en retlig status af humanitære årsager;
- F. der henviser til, at der via Eurostat er offentlig adgang til data vedrørende gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet, men at de ikke i alle tilfælde er opdelte og sammenlignelige; der henviser til, at der muligvis med gennemførelsen af forordning (EU) 2018/1860 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (SIS-forordningen om tilbagesendelse) og med forordning (EU) 2020/851 om ændring af forordning (EF) nr. 862/2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse vil blive tilvejebragt mere information;
- G. der henviser til, at antallet af ulovlige grænsepassager mellem 2014 og 2018 faldt fra 1,82 millioner til 142 000; der henviser til, at medlemsstaterne i 2019 udstedte omkring 3 millioner første opholdstilladelser; der henviser til, at antallet af asylansøgninger faldt fra 1,29 millioner i 2015 til 698 000 i 2019; der henviser til, at medlemsstaterne i 2018 traf 283 880 afgørelser om tilbagesendelse, og at 147 815 personer vendte tilbage;
- H. der henviser til, at medlemsstaterne ikke systematisk udveksler information om afgørelser om tilbagesendelse eller udstedte indrejseforbud, hvilket betyder, at gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse udstedt af medlemsstaterne og håndhævelse af disse på EU-plan i praksis er umulig; der henviser til, at formelle EU-aftaler for at øge effektiviteten af tilbagetagelser og sikre sammenhæng i tilbagesendelser på europæisk plan bør have forrang for bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande;

Generelle bemærkninger

1. noterer sig manglen på en gennemførelsesvurdering fra Kommissionen og opfordrer Kommissionen til at foretage en sådan vurdering, som skulle have foreligget i 2017, i overensstemmelse med tilbagesendelsesdirektivets artikel 19 og med princippet om bedre lovgivning;
2. gentager vigtigheden af en evidensbaseret fælles tilgang, der kan virke retningsgivende for en sammenhængende politisk beslutningstagning og en velinformeret offentlig debat, og opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til og støtte dem i indsamlingen og offentliggørelsen af kvalitative og kvantitative data om gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet, navnlig data om indrejseforbud og frihedsberøvelse, eftersom det er de kategorier, Eurostat ikke indsamler data om i øjeblikket, ved navnlig at anvende de instrumenter, som for nylig er blevet tilgængelige, eksempelvis SIS-forordningen om tilbagesendelse og forordning (EU) 2020/851 om ændring af forordning (EF) nr. 862/2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til snarest muligt at indsamle statistikker på grundlag af forordning (EU) 2020/851 og til at deltage i de tilhørende pilotundersøgelser; bemærker med bekymring manglen på tilgængelige data, herunder data opdelt efter køn og alder, for så vidt angår gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet;
3. er bekymret over, at antallet af fuldbårde afgørelser om tilbagesendelse siden 2015 har været faldende, og bemærker, at dette antal ikke nødvendigvis svarer til en stigning eller et fald i antallet af irregulære indrejser; understreger, at en effektiv tilbagesendelsespolitik er et af de centrale elementer i en velfungerende asyl- og migrationspolitik i EU; bemærker, at tilbagesendelsesprocenten ifølge Kommissionens erklæring faldt fra 46 % i 2016 til 37 % i 2017, og at dette måske ikke giver det fulde billede på grund af den skønsmargin, som medlemsstaterne har med hensyn til gennemførelsen af tilbagesendelsesdirektivet, navnlig vanskeligheder i samarbejdet med tredjelande, det forhold, at nogle medlemsstater

Torsdag den 17. december 2020

udsteder mere end én afgørelse om tilbagesendelse til den samme person, at afgørelser ikke trækkes tilbage, hvis tilbagesendelsen ikke finder sted af humanitære årsager, at nogle personer ikke kan tilbagesendes, fordi tilbagesendelsen af dem ville være i strid med princippet om nonrefoulement, eller at nogle mennesker rejser frivilligt tilbage, uden at det registreres; understreger, at ikke alle afgørelser om tilbagesendelse følges op af hurtige tilbagesendelses- og tilbagetagelsesprocedurer på grund af praktiske og juridiske hindringer og bemærker med bekymring, at dette kan give anledning til et alvorligt pres, ikke blot på lokale faciliteter, men også på de berørte personer;

4. deler Kommissionens mål om at forbedre den faktiske gennemførelse af tilbagesendelsesdirektivet og effektiviteten af tilbagesendelsesprocedurerne i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at indlede traktatbrudsprocedurer i berettigede tilfælde; understreger, at tilbagesendelsesdirektivets effektivitet bør måles ved at henvise til tilbagesendelsesprocenten samt ud fra tilbagesendelsernes holdbarhed, gennemførelsen af foranstaltninger til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, overholdelsen af retssikkerhedsgarantier og effektiviteten af frivillig tilbagevenden; understreger, at målingen af den faktiske gennemførelse af tilbagesendelsesdirektivet bør udvides og strømlines yderligere blandt medlemsstaterne med henblik på at forbedre dataenes gennemsigthed og sammenlignelighed;

5. bemærker, at Kommissionen har anført, at tredjelandes manglende identifikation og tilbagetagelse af tilbagesendte personer er en af de væsentligste årsager til manglende tilbagesendelse; understreger behovet for at forbedre forholdet til tredjelande gennem en konstruktiv lighedsbaseret migrationsdialog med henblik på at sikre samarbejde om effektive og holdbare tilbagesendelser til gavn for begge parter;

6. noterer sig, at samarbejdet med tredjelande bliver mere uformelt; opfordrer medlemsstaterne til indtrængende at opfordre Kommissionen til og støtte den i indgåelsen af formelle EU-tilbagetagelsesaftaler, som er koblet til parlamentarisk kontrol og retligt tilsyn; understreger, at der bør tilbydes incitamenter med henblik på at lette samarbejdet; bemærker, at de bilaterale tilbagetagelsesaftaler, der anvendes i henhold til tilbagesendelsesdirektivets artikel 6, stk. 3, ikke indeholder passende retssikkerhedsgarantier, herunder underretning af den berørte person om en individuel foranstaltning og orientering om tilgængelige og effektive retsmidler og klagemuligheder; bemærker med bekymring, at medlemsstaterne står over for udfordringer med regelmæssigt at sikre, at alle pladser, som er disponible til tilbagesendte i forbindelse med tilbagesendelsesoperationer med charterfly, der koordineres af Frontex, er besat; bemærker med bekymring, at muligheden for at gennemføre fælles Frontex-tilbagesendelsesoperationer i nogle tilfælde er udelukket som følge af bilaterale aftaler mellem de organiserende eller deltagende medlemsstater og bestemmelsestredjelandene;

7. understreger behovet for mere samarbejde om tilbagesendelser medlemsstaterne imellem, herunder informationsudveksling og anvendelse af direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udvisning af tredjelandstatsborgere, i tråd med garantier for de grundlæggende rettigheder; understreger behovet for støtte, herunder operationel støtte, fra de relevante EU-agenturer; understreger behovet for øget samarbejde mellem medlemsstaterne og Frontex;

8. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte passende kapacitet, herunder menneskelige ressourcer, til og sørge for tilstrækkelig uddannelse af de myndigheder, der har ansvaret for at træffe og gennemføre afgørelser om tilbagesendelse, og herigennem investere i kvaliteten af deres beslutningstagning og -gennemførelse;

9. understreger betydningen af retfærdige, hurtige og effektive procedurer for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt på Unionens område, herunder personer, hvis ansøgninger er blevet afvist, under overholdelse af de berørte personers grundlæggende rettigheder;

Afgørelser om tilbagesendelse og frivillig udrejse

10. påpeger vigtigheden i tilbagesendelsesdirektivet af at sikre, at migranter efterlever afgørelser om tilbagesendelse, og minder om direktivets centrale princip om, at frivillig tilbagesendelse bør gives højere prioritet end tvangsmæssig tilbagesendelse i tilfælde, hvor der ikke er noget seriøst belæg for at antage, at det ville underminere formålet med en tilbagesendelsesprocedure, eftersom frivillig tilbagevenden som regel er mere holdbar, billigere og mindre byrdefuld for staterne og øger sandsynligheden for, at den berørte persons grundlæggende rettigheder respekteres; anmoder Kommissionen om fortsat at anse frivillig tilbagevenden for den foretrukne model frem for tvangsmæssig tilbagesendelse og om at tilskynde medlemsstaterne til at udvikle en effektiv ramme for adgang til programmer for frivillig tilbagevenden;

11. anmoder Kommissionen om fortsat at yde finansiering til og øge de midler, der er til rådighed for programmer for støttet frivillig tilbagevenden med henblik på at tilskynde til anvendelse af sådanne programmer med det ultimative mål at sikre holdbar tilbagevenden og reintegration;

12. fremhæver, at der i en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til tilbagesendelsesdirektivets artikel 7 som hovedregel skal fastsættes en passende frist for frivillig udrejse på mellem 7 og 30 dage, som medlemsstaterne om nødvendigt forlænger under hensyntagen til de særlige forhold i den enkelte sag; henviser til undtagelserne i tilbagesendelsesdirektivets

Torsdag den 17. december 2020

artikel 7, stk. 4; bemærker, at medlemsstaternes nationale programmer for bistand til frivillig udrejse nogle gange er utilstrækkelige med hensyn til anvendelsesområde og midler; minder om, at medlemsstater, der kun tilbyder denne frist for frivillig udrejse, hvis der er indgivet en ansøgning, skal informere de berørte tredjelandstatsborgere om muligheden for at indgive en sådan ansøgning;

13. glæder sig over de bestemmelser i en række medlemsstater, der gør det muligt at tage hensyn til individuelle forhold og at forlænge fristen for frivillig udrejse; minder om, at i tilfælde, hvor tilbagesendelsesdirektivet kræver, at medlemsstaterne udsætter udsendelsen, f.eks. når den er i strid med princippet om nonrefoulement, kræves det i tilbagesendelsesdirektivets artikel 14, stk. 2, at medlemsstaterne giver de berørte personer en skriftlig bekræftelse på, at afgørelsen om tilbagesendelse midlertidigt ikke vil blive fuldbyrdet;

14. understreger, at en bred definition af risikoen for forsvinden kan føre til, at medlemsstaterne afholder sig fra at indrømme en frist for frivillig udrejse; minder om, at ophævelse af fristen for frivillig udrejse også fører til indførelse af et indrejseforbud, hvilket yderligere kan medvirke til at undergrave en frivillig udrejse; understreger behovet for, at gennemførelsen af den nuværende retlige ramme forbedres for at øge antallet af vellykkede tilfælde af frivillig tilbagevenden;

15. opfordrer medlemsstaterne og Frontex til at udveksle information og bedste praksis om vellykket og værdig frivillig tilbagevenden og til efter anmodning at yde operationel bistand blandt medlemsstater med henblik på at styrke og forbedre den operationelle effektivitet af frivillig tilbagevenden;

16. understreger vigtigheden af at foretage en individuel sagsbehandling og yde individuel støtte, der er skræddersyet til den hjemvendende persons særlige forhold og fremtidsudsigter, idet der lægges særlig vægt på uledsagede mindreårige;

Retssikkerhedsgarantier

17. understreger, at tilbagesendelsesdirektivet kræver, at afgørelser om tilbagesendelse og indrejseforbud og afgørelser vedrørende udsendelse skal være individualiserede, klart begrundede med angivelse af de faktiske og retlige grunde, affattet skriftligt og indeholde fuldstændige oplysninger om de retsmidler, der er til rådighed, og de relevante frister; understreger vigtigheden af, at disse oplysninger gives på et sprog, som personen forstår; er bekymret over manglen på tilstrækkelige detaljer og begrundelser i afgørelser om tilbagesendelse;

18. er af den opfattelse, at uledsagede mindreårige ikke bør tilbagesendes, medmindre det kan påvises, at det tjener barnets tarv, og at børn på en børnevenlig måde og på et sprog, de forstår, bør oplyses om deres rettigheder og de retsmidler, der står til deres rådighed;

19. minder om, at princippet om nonrefoulement er bindende for medlemsstaterne under alle omstændigheder, herunder i forbindelse med tilbagesendelsesprocedurer, der ikke henhører under anvendelsesområdet for tilbagesendelsesdirektivet;

20. noterer sig, at der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til retten til at klage, navnlig for så vidt angår klageinstansens art og klagefristerne; understreger behovet for at garantere retten til effektive retsmidler, herunder ved at stille korrekt og tilgængelig information og retshjælp til rådighed, herunder tilvejebringe passende midler til retshjælp;

21. bemærker, at anvendelsen af den fakultative bestemmelse i artikel 2, stk. 2, litra a), kan føre til en ringere grad af gennemførelse af beskyttelsesforanstaltninger ved grænserne i forhold til den almindelige tilbagesendelsesprocedure; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at tilgodese retssikkerhedsgarantier og sikre respekt for menneskerettighederne og til at anvende tilbagesendelsesdirektivet på grænsesituationer;

22. fremhæver, at tilbagesendelsesdirektivet giver mulighed for midlertidig suspension af fuldbyrdelsen af en udsendelse, indtil en afgørelse om tilbagesendelse er blevet efterprøvet; understreger behovet for at sikre sådanne suspensioner i tilfælde, hvor der er risiko for refoulement; bemærker, at klager over afgørelser om tilbagesendelse i de fleste lande ikke automatisk har opsættende virkning, hvilket kan mindske beskyttelsen; understreger, at et retsmiddel med automatisk opsættende virkning ville sikre, at personer ikke tilbagesendes, før der er truffet en endelig afgørelse om tilbagesendelsesproceduren; understreger, at barnets tarv skal være det primære hensyn i alle afgørelser vedrørende børn, herunder når der er tale om sager med hensyn til tilbagesendelse, hvor der endnu ikke er truffet afgørelse;

23. minder om, at tilbagesendelsesdirektivets artikel 6, stk. 4, giver medlemsstaterne mulighed for at tildele en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt på deres område, en selvstændig opholdstilladelse af menneskelige, humanitære eller andre grunde; understreger vigtigheden af, at tilbagesendelsesdirektivets muligheder for fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse udtømmes fuldstændigt, idet frivillig tilbagevenden fremhæves; bemærker imidlertid den begrænsede anvendelse af tilbagesendelsesdirektivets artikel 6, stk. 4, og opfordrer medlemsstaterne til øget anvendelse af denne bestemmelse; er bekymret over, at medlemsstaterne ikke udsteder en midlertidig opholdstilladelse i tilfælde, hvor tilbagesendelse har vist sig umulig, hvilket ofte bevirker, at migranter, der ikke kan tilbagesendes, ikke kan udøve deres

Torsdag den 17. december 2020

grundlæggende rettigheder; understreger, at tildeling af opholdstilladelser til personer, der ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland, kan bidrage til at forhindre langvarige ulovlige ophold, nedbringe udsathed for arbejdskraftudnyttelse og muligvis lette den enkeltes sociale inklusion og bidrag til samfundet; bemærker, at dette også ville bidrage til få mennesker ud af det administrative ingenmandsland, som de måske sidder fast i; fremhæver samtidig, at koordinering inden for Unionen er nødvendig for at forhindre personer, for hvem der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse, i yderligere irregulære bevægelser;

Indrejseforbud

24. bemærker med bekymring den udbredte automatiske indførelse af indrejseforbud, som i nogle medlemsstater håndhæves sideløbende med frivillig udrejse; understreger, at man med denne tilgang risikerer at mindske incitamenterne til frivillig hjemvendende; opfordrer medlemsstaterne til at opfylde forpligtelsen i tilbagesendelsesdirektivet til at overveje at ophæve eller suspendere forbuddet, når en tredjelandstatsborger kan bevise, at vedkommende har forladt en medlemsstats område;

25. bemærker, at en persons situation kan ændre sig meget i den periode, der fastsættes i indrejseforbuddet, og at den pågældende kan være udsat for risiko for forfølgelse i det land, som vedkommende er blevet sendt tilbage til; opfordrer medlemsstaterne til at ophæve indrejseforbuddet af humanitære grunde i sådanne tilfælde; gentager, at et indrejseforbud ikke bør anvendes automatisk, men i stedet bør baseres på en individuel vurdering; opfordrer medlemsstaterne til at indføre effektive procedurer for anmodning om ophævelse af et indrejseforbud, der sikrer en individuel vurdering, hvor hensynet til barnets tarv er det primære, og hvor retten til familieliv, retten til familiesammenføring og proportionalitetsprincippet overholdes;

26. bemærker, at selv om truslen om indførelse af et indrejseforbud kan være en tilskyndelse til at forlade et land inden for fristen for frivillig udrejse, kan indrejseforbud, når de først er udstedt, begrænse incitamentet til at efterkomme en afgørelse om tilbagesendelse og øge risikoen for forsvinden; opfordrer medlemsstaterne til at overveje timingen i forbindelse med udstedelsen af indrejseforbud med henblik på en vellykket gennemførelse af afgørelser om tilbagesendelse; understreger, at tilbagesendelsesdirektivet indeholder bestemmelser, som giver mulighed for at ophæve indrejseforbud, og opfordrer medlemsstaterne til at benytte disse, når det er nødvendigt;

27. understreger, at indrejseforbud kan have uforholdsmæssige konsekvenser, navnlig for familier og børn; glæder sig over den mulighed, som nogle medlemsstater har indført, for at fritage børn i forbindelse med udstedelse af et indrejseforbud, men understreger, at overvejelser om børnenes tarv også bør komme i første række, når der træffes afgørelse om (ophævelse af) et indrejseforbud for deres forældre; opfordrer medlemsstaterne til at sikre familiesammenføring og overholdelse af retten til familieliv, herunder ved at anvende dette som et grundlag for at undlade at udstede indrejseforbud;

Frihedsberøvelse og risikoen for forsvinden

28. minder om, at der i henhold til tilbagesendelsesdirektivets artikel 3, stk. 7, ved »risiko for, at den pågældende vil forsvinde« forstår tilstedeværelsen i den enkelte sag af grunde, baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at formode, at en tredjelandstatsborger, der er genstand for en tilbagesendelsesprocedure, vil forsvinde; konstaterer, at der er forskelle i gennemførelsen i national ret af definitionen af »risiko for, at den pågældende vil forsvinde«; fremhæver, at der med henblik på overholdelsen af tilbagesendelsesdirektivets artikel 3, stk. 7, skal tages behørigt hensyn til den berørte persons individuelle forhold, når der påvises en risiko for, at den pågældende vil forsvinde, for at retfærdiggøre frihedsberøvelse;

29. er bekymret over, at lovgivningen i flere medlemsstater indeholder omfattende og undertiden divergerende lister over »objektive kriterier« for definition af risikoen for forsvinden, heriblandt generelle kriterier såsom mangel på penge; er bekymret over, at de forskellige definitioner af objektive kriterier til vurdering af risikoen for forsvinden i medlemsstaternes nationale lovgivning kan resultere i en inkonsekvent anvendelse af frihedsberøvelse på tværs af Unionen; beklager, at disse kriterier ofte anvendes mere eller mindre automatisk, mens individuelle forhold kun inddrages marginalt; understreger, at dette har ført til en systematisk anvendelse af frihedsberøvelse i mange medlemsstater; understreger behovet for harmonisering af definitionen og gennemførelsen af objektive kriterier til fastsættelse af risikoen for forsvinden;

30. understreger, at frihedsberøvelse i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning skal forblive en sidste udvej, være fastsat ved lov og være nødvendig, rimelig og stå i forhold til de mål, der skal nås, og skal vare så kort som muligt, og at en beslutning om frihedsberøvelse altid skal baseres på en vurdering af de individuelle forhold, hvori der er taget hensyn til den berørte persons interesser;

31. gentager, at længere frihedsberøvelse ikke automatisk øger chancen for tilbagevenden og generelt er mere bekostelig end alternativerne til frihedsberøvelse, og tilføjer, at medlemsstaterne ikke automatisk bør anvende den maksimale periode, der er tilladt i henhold til tilbagesendelsesdirektivet, og at de endvidere bør sikre, at betingelserne for en lovlig frihedsberøvelse er opfyldt under hele frihedsberøvelsen;

Torsdag den 17. december 2020

32. bemærker, at tilbagesendelsesdirektivet fastsætter de omstændigheder, hvorunder det er lovligt at frihedsberøve tilbagesendte; bemærker, at frihedsberøvelse kun er mulig, hvis andre tilstrækkelige, men mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt i en bestemt sag; finder det beklageligt, at medlemsstaterne i praksis kun udarbejder og anvender meget få holdbare alternativer til frihedsberøvelse; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at fremkomme med egnede lokalsamfundsbaseerede alternativer til frihedsberøvelse, der har en mindre negativ indvirkning på migranterne, navnlig børn og sårbare personer; opfordrer medlemsstaterne til at rapportere om de foranstaltninger, de træffer som alternativ til frihedsberøvelse;

33. minder om, at medlemsstaterne bør respektere relevante og kompetente nationale og internationale organers mandater, såsom nationale menneskerettighedsinstitutioner, ombudsmandsinstitutioner og nationale forebyggende mekanismer, der fører uafhængigt tilsyn med vilkårene for frihedsberøvede;

34. bemærker, at et betydeligt antal børn fortsat frihedsberøves i Den Europæiske Union som led i tilbagesendelsesprocedurer, og er enig med FN's Komité for Barnets Rettigheder, der har præciseret, at børn aldrig bør frihedsberøves i forbindelse med immigration, og at frihedsberøvelse aldrig kan begrundes som værende i barnets tarv, hvilket også er i tråd med New York-erklæringen om flygtninge og migranter af 19. september 2016; opfordrer medlemsstaterne til at anvende alternativer til frihedsberøvelse, som er passende, humane og ikke indebærer tilbageholdelse;

35. opfordrer Kommissionen til at drage omsorg for, at medlemsstaterne og Frontex råder over overvågningsorganer, der er understøttet af et passende mandat, en passende kapacitet og passende kompetencer, en høj grad af uafhængighed og sagkundskab samt gennemsigtige procedurer; understreger, at overvågningen af tilbagesendelser bør omfatte alle faser af tilbagesendelsen, og at der bør afsættes passende ressourcer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at benytte eksisterende uafhængige overvågningsorganer som f.eks. nationale og internationale organisationer og nationale menneskerettighedsorganisationer ved at samarbejde med dem eller udpege dem som systemer til overvågning af tvangsmæssige tilbagesendelser; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at der, så vidt juridisk og praktisk muligt, oprettes en overvågningsmekanisme til overvågning af tilbagesendte personers skæbne efter tilbagesendelsen, med særlig opmærksomhed på sårbare grupper som f.eks. uledsagede mindreårige og familier; opfordrer medlemsstaterne til at foretage en ordentlig overdragelse af børnebeskyttelsestjenester blandt de nationale myndigheder for at sikre, at der tages hånd om tilbagesendte børn, og at de har adgang til nationale børnebeskyttelsestjenester; understreger behovet for at følge op på reintegrationsplanerne for tilbagesendte personer for at sikre en effektiv gennemførelse af dem; opfordrer Kommissionen til at lette udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne med hensyn til overvågning efter tilbagesendelse og til at afsætte tilstrækkelige midler hertil;

36. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle aspekter af tilbagesendelsesdirektivet gennemføres korrekt; opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge denne gennemførelse og træffe foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse;

o

o o

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0365

Genetisk modificerede sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069145/02 — 2020/2891(RSP))

(2021/C 445/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og artikel 19, stk. 3,
- der henviser til afstemningen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, den 26. oktober 2020, som ikke mundede ud i en udtalelse,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾,
- der henviser til den udtalelse, der blev vedtaget af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) den 25. september 2019 og offentliggjort den 11. november 2019 ⁽³⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger, hvori det gør indsigelse mod markedsføringstilladelse til genetisk modificerede organismer »GMO'er« ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer om vurdering af den genetisk modificerede sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788 med henblik på anvendelse i fødevarer og foderstoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-NL-2016-128), EFSA Journal 2019; 17(11):5847, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2019.5847>

⁽⁴⁾ I sin ottende valgperiode vedtog Europa-Parlamentet 36 beslutninger, hvori det gjorde indsigelse mod markedsføringstilladelse til GMO'er. Endvidere har Parlamentet i sin niende valgperiode vedtaget følgende beslutninger:

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZHG0JG (SYN-ØØØJG-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0028).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne A2704-12 (ACS-GMØØ5-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0029).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 og DAS-40278-9, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0030).

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, sikkerhed,
- A. der henviser til, at Monsanto Europe S.A/N.V. den 17. december 2015 på vegne af virksomheden Monsanto i USA indgav en ansøgning til den kompetente nationale myndighed i Nederlandene om markedsføring af fødevarer, fødevarer ingredienser og foderstoffer, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret (GM-) sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788 i henhold til artikel 5 og 17 i forordning (EF) nr. 1829/2003 (»ansøgningen«); der henviser til, at ansøgningen også omfattede markedsføring af produkter, der består af eller indeholder GM-sojabønne MON 87751 × MON 87701 × MON 87708 × MON 89788 (»den stabile genetisk modificerede sojabønne«) til anden anvendelse end fødevarer og foder, undtagen til dyrkning;
- B. der henviser til, at den stabile genetisk modificerede sojabønne stammer fra krydsning af fire genetisk modificerede (»GM«) sojabønnebegivenheder (MON 87751, MON 87701, MON 87708 × MON 89788), giver tolerance over for glyphosat-, glufosinat- og dicamba-holdige herbicider og producerer tre insektdræbende proteiner (Cry1A.105, Cry2Ab2 og Cry1Ac) (også kendt som »Bt-toksiner«), som er giftige for visse sommerfuglearter (sommerfugles eller møls larver⁽⁵⁾);
- C. der henviser til, at tidligere vurderinger af de fire enkeltbegivenheder af den stabile GM-sojabønne, som allerede er blevet godkendt, blev anvendt som grundlag for vurderingen af den 4-begivenheds stabile GM-sojabønne⁽⁶⁾;
- D. der henviser til, at EFSA den 25. september 2019 vedtog en positiv udtalelse, som blev offentliggjort den 11. november 2019⁽⁷⁾;

-
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld LLCotton25 (ACS-GHØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0054).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne MON 89788 (MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0055).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og underkombinationerne MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og NK603 × DAS-40278-9 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0056).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs Bt11 × MIR162 × MIR604 × 1507 × 5307 × GA21 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre, fire eller fem af de enkelte transformationsbegivenheder Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 og GA21, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0057).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. maj 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0069).
- Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og NK603, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1111 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0291).
- Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne SYHT0H2 (SYN-ØØH2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0292).
- Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0293).

⁽⁵⁾ EFSA's udtalelse, s. 11, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2019.5847>

⁽⁶⁾ EFSA's udtalelse, s. 3, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2019.5847>

⁽⁷⁾ Idem.

Torsdag den 17. december 2020

Medlemsstaternes bemærkninger og øvrige aspekter

- E. der henviser til de mange kritiske bemærkninger, som medlemsstaterne indsendte til EFSA i løbet af den tre måneder lange høringsperiode⁽⁸⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger omfatter bekymring over, at der ikke er foretaget nogen analyse af glyphosatresten eller glyphosatmetabolitter i den stablede GM-sojabønne, at der ikke har været nogen test af de mulige synergistiske eller antagonistiske virkninger af Bt-toksiner med restkoncentrationerne af herbicider, at spørgsmålene om sikkerheden ved den stablede GM-sojabønne og afledte fødevarer og foderstoffer stadig ikke er blevet besvaret, at de potentielle langsigtede reproduktive eller udviklingsmæssige virkninger af fødevarer eller foderstoffet ikke er blevet vurderet, og at sikkerheden af den stablede GM-sojabønne på grund af manglende oplysninger ikke kan vurderes fuldt ud;
- F. der henviser til, at en uafhængig videnskabelig analyse har vist, at der bl.a. ikke kan drages nogen endelig konklusion med hensyn til sikkerheden af den stablede GM-sojabønne, at den toksikologiske vurdering og miljørisikovurderingen er uacceptabel, og at risikovurderingen ikke opfylder kravene til vurdering af risici for immunsystemet⁽⁹⁾;

Supplerende herbicider

- G. der henviser til, at det er blevet påvist, at dyrkningen af herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder fører til en større anvendelse af herbicider, især på grund af fremvæksten af herbicidtolerant ukrudt⁽¹⁰⁾; der henviser til, at det som følge heraf må forventes, at afgrøder af den genetisk modificerede sojabønne vil blive udsat for både højere og gentagne doser af de supplerende herbicider (glufosinat, dicamba og glyphosat), hvilket potentielt vil føre til en større mængde restkoncentrationer i høsten;
- H. der henviser til, at glufosinat er klassificeret som reproduktionstoksisk i kategori 1B og dermed er omfattet af udelukkelseskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009⁽¹¹⁾; der henviser til, at godkendelsen af glufosinat til anvendelse i Unionen udløb den 31. juli 2018⁽¹²⁾;
- I. der henviser til, at en fagfællebedømt undersøgelse viste, at glyphosat akkumuleres i genetisk modificerede sojabønner med en tilsvarende negativ indvirkning på den ernæringsmæssige sammensætning sammenlignet med ikke-genetisk modificerede sojabønner⁽¹³⁾; der henviser til, at der i et pilotprojekt, der blev gennemført i Argentina, blev fundet overraskende høje niveauer af restkoncentrationer af glyphosat på genetisk modificerede sojabønner⁽¹⁴⁾;
- J. der henviser til, at det stadig er uvist, om glyphosat er kræftfremkaldende; der henviser til, at EFSA i november 2015 konkluderede, at glyphosat sandsynligvis ikke er kræftfremkaldende, og at Det Europæiske Kemikalieagentur i marts 2017 konkluderede, at der ikke var behov for en klassificering; der henviser til, at Det Internationale Kræftforskningscenter — Verdenssundhedsorganisationens specialiserede kræftagentur — i modsætning hertil i 2015 klassificerede

⁽⁸⁾ Medlemsstaternes bemærkninger:

<http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2016-00009>

⁽⁹⁾ Bemærkning fra TestBiotech til EFSA's vurdering af genetisk modificeret sojabønne MON87751 x MON87701 x MON87708 x MON89788 til anvendelse i fødevarer og foderstoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-NL-2016-128) fra Bayer/Monsanto, december 2019, https://www.testbiotech.org/sites/default/files/Testbiotech_Comment_MON87751%20x%20MON87701%20x%20MON87708%20x%20MON89788_fin.pdf

⁽¹⁰⁾ Se f.eks. S. Bonny, »Genetically Modified Herbicide-Tolerant Crops, Weeds, and Herbicides: Overview and impact«, Environmental Management, januar 2016; 57 (1), s. 31-48, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738> og C.M. Benbrook, »Impacts of genetically engineered crops on pesticide use in the U.S. — the first sixteen years«, Environmental Sciences Europe 24, 24 (2012), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/2190-4715-24-24>, samt G. Schütte, M. Eckerstorfer, V. Rastelli et al., »Herbicide resistance and biodiversity: agronomic and environmental aspects of genetically modified herbicide-resistant plants«, Environmental Sciences Europe 29, 5 (2017), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0100-y>

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EFT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽¹²⁾ https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/active-substances/index.cfm?event=as.details&as_id=79

⁽¹³⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/24491722>

⁽¹⁴⁾ https://www.testbiotech.org/sites/default/files/TBT_Background_Glyphosate_Argentina_0.pdf

Torsdag den 17. december 2020

glyphosat som sandsynligvis kræftfremkaldende for mennesker; der henviser til, at en række nyere videnskabelige undersøgelser, der har været underkastet peer review, bekræfter glyphosats kræftfremkaldende potentiale ⁽¹⁵⁾;

- K. der henviser til, at en videnskabelig undersøgelse, der blev offentliggjort i august 2020, viste, at anvendelse af dicamba kan øge risikoen for at udvikle kræft i leveren og den intrahepatiske galdegang ⁽¹⁶⁾;
- L. der henviser til, at den måde, hvorpå genetisk modificerede planter nedbryder supplerende herbicider, og sammensætningen og dermed toksiciteten af nedbrydningsprodukterne (metabolitter) kan skyldes selve den genetiske modifikation ⁽¹⁷⁾;
- M. der henviser til, at selv om det i EFSA's udtalelse anføres, at »EFSA's pesticidenhed har undersøgt vurderingen af herbicidrester, der er relevante for denne ansøgning«, er dette ikke tilstrækkeligt, da der ikke er taget hensyn til den kombinerede toksicitet af de supplerende herbicider og nedbrydningsprodukter og deres potentielle interaktion med selve den stablede GM-sojabønne;
- N. der henviser til, at den manglende analyse af herbicidrester i genmodificerede afgrøder og dermed potentielle sundhedsrisici blev rejst af en række medlemsstats kompetente myndigheder i deres bemærkninger til EFSA's risikovurdering;

Manglende maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (»MRL'er«) og dertil knyttede kontroller

- O. der henviser til, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 ⁽¹⁸⁾, som har til formål at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i forbindelse med MRL'er, påbyder, at restkoncentrationerne af aktivstoffer, som ikke er godkendt til anvendelse i Unionen, såsom glufosinat, på importerede afgrøder skal kontrolleres og overvåges nøje ⁽¹⁹⁾;
- P. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til det nyeste samordnede flerårige kontrolprogram for Unionen (for årene 2020-2022) ikke er forpligtet til at måle restkoncentrationerne af glufosinat på noget produkt, herunder sojabønner ⁽²⁰⁾;

Bt-proteiner

- Q. der henviser til, at en række studier viser, at der er observeret bivirkninger, som efter eksponering for Bt-proteiner kan påvirke immunsystemet, og at nogle Bt-proteiner kan have adjuvansegenskaber ⁽²¹⁾, hvilket betyder, at de kan øge de allergifremkaldende egenskaber hos andre proteiner, de kommer i kontakt med;
- R. der henviser til, at det i en mindretalsudtalelse, som blev vedtaget af et medlem af EFSA's GMO-panel i forbindelse med vurderingen af en anden stabil GM-majs og dens underkombinationer, blev konstateret, at der ganske vist aldrig er fundet utilsigtede virkninger for immunsystemet i en anvendelse, hvor der udtrykkes Bt-proteiner, men at de »ikke kan iagttages i de toksikologiske studier [...]«, der i øjeblikket anbefales og udføres med henblik på EFSA's sikkerhedsvurdering af genetisk modificerede planter, fordi disse undersøgelser ikke medtager behørigt tester til dette formål« ⁽²²⁾;

⁽¹⁵⁾ Jf. f.eks. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1383574218300887>
<https://academic.oup.com/ije/advance-article/doi/10.1093/ije/dyz017/5382278>
<https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0219610> og
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6612199/>

⁽¹⁶⁾ <https://academic.oup.com/ije/advance-article-abstract/doi/10.1093/ije/dyaa066/5827818?redirectedFrom=fulltext>

⁽¹⁷⁾ Dette er netop tilfældet for glyphosat, som anført i EFSA's gennemgang af de eksisterende maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af glyphosat i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 396/2005, EFSA Journal 2018; 16(5):5263, s. 12, <https://www.efsa.europa.eu/fr/efsajournal/pub/5263>

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Jf. betragtning 8 i forordning (EF) nr. 396/2005.

⁽²⁰⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/533 af 28. marts 2019 om et samordnet flerårigt EU-kontrolprogram for 2020, 2021 og 2022 med det formål at sikre overholdelse af maksimalgrænseværdierne for pesticidrester i og på vegetabiliske og animalske fødevarer og at vurdere forbrugernes eksponering for disse rester (EUT L 88 af 29.3.2019, s. 28).

⁽²¹⁾ For en gennemgang se N. Rubio Infante og L. Moreno-Fierros, »An overview of the safety and biological effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in mammals«, Journal of Applied Toxicology, maj 2016, 36(5): s. 630-648, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/jat.3252/full>

⁽²²⁾ Ansøgning EFSA-GMO-DE-2010-86 (Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21-majs og tre underkombinationer uafhængigt af deres oprindelse), mindretalsudtalelse, J.M. Wal, medlem af EFSA's GMO-panel, EFSA Journal 2018, 16(7):5309, s. 34, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2018.5309>

Torsdag den 17. december 2020

- S. der henviser til, at det ikke kan konkluderes, at indtagelse af den stablede GM-sojabønne er sikker for menneskers og dyrs sundhed;

Udemokratisk beslutningstagning

- T. der henviser til, at afstemningen den 26. oktober 2020 i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, ikke mandede ud i en udtalelse, hvilket betyder, at godkendelsen ikke blev støttet af et kvalificeret flertal af medlemsstaterne;
- U. der henviser til, at Kommissionen erkender, at det er problematisk, at afgørelser om godkendelse af GMO'er fortsat vedtages af Kommissionen uden tilslutning fra et kvalificeret flertal af medlemsstaterne, hvilket i høj grad er en undtagelse for produktgodkendelser som helhed, men er blevet normen for beslutningstagningen vedrørende godkendelse af genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer;
- V. der henviser til, at Parlamentet i sin ottende valgperiode vedtog i alt 36 beslutninger, hvori der blev gjort indsigelse mod markedsføring af GMO'er til fødevarer og foderstoffer (33 beslutninger) og mod dyrkning af GMO'er i Unionen (tre beslutninger); der henviser til, at Parlamentet til dato har vedtaget 11 indsigelser i sin niende valgperiode; der henviser til, at der ikke var et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for at godkende nogen af disse GMO'er; der henviser til, at Kommissionen — til trods for sin egen erkendelse af de demokratiske mangler, medlemsstaternes manglende støtte og Parlamentets indsigelser — fortsat godkender GMO'er;
- W. der henviser til, at Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011 kan beslutte ikke at godkende en GMO, når der i appeludvalget ⁽²³⁾ ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstaterne for godkendelse; der henviser til, at der ikke kræves nogen ændring af lovgivningen i denne henseende;

Opretholdelse af Unionens internationale forpligtelser

- X. der henviser til, at det af forordning (EF) nr. 1829/2003 fremgår, at genetisk modificerede fødevarer eller foderstoffer ikke må have negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og at Kommissionen skal tage hensyn til de relevante bestemmelser i EU-retten og andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag, når den udarbejder sin afgørelse; der henviser til, at sådanne legitime forhold bør omfatte Unionens forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers (FN's) verdensmål for bæredygtig udvikling (verdensmål), klimaaftalen fra Paris og FN's biodiversitetskonvention;
- Y. der henviser til, at en nylig rapport fra FN's særlige rapportør om retten til fødevarer viste, at farlige pesticider har katastrofale konsekvenser for sundheden, især i udviklingslandene ⁽²⁴⁾; der henviser til, at verdensmål 3.9 sigter mod væsentligt at reducere antallet af dødsfald og sygdomme forårsaget af farlige kemikalier og luft-, vand- og jordforurening inden 2030 ⁽²⁵⁾;
- Z. der henviser til, at EFSA konstaterede, at den skønnede eksponering af sprøjtepersonale, når glufosinat, der er klassificeret som reproduktionstoksisk, anvendes til ukrudtsbekæmpelse i genetisk modificeret majs, oversteg den acceptable eksponering af sprøjtepersonale, selv når der blev anvendt personlige værnemidler ⁽²⁶⁾; der henviser til, at risikoen for øget eksponering af sprøjtepersonale giver anledning til særlig bekymring i forbindelse med herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder i betragtning af de større mængder herbicider, der anvendes;
- AA. der henviser til, at skovrydning er en væsentlig årsag til tab af biodiversitet; der henviser til, at emissioner fra arealanvendelse og ændringer i arealanvendelsen, hovedsagelig på grund af skovrydning, er den næststørste årsag til klimaændringer efter afbrænding af fossile brændstoffer ⁽²⁷⁾; der henviser til, at klimaftalen fra Paris og den strategiske plan for biodiversitet 2011-2020, som blev vedtaget under FN's biodiversitetskonvention, samt Aichimålene for

⁽²³⁾ Det fremgår af artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011, at Kommissionen »kan«, og ikke »skal«, gå videre med godkendelsen, hvis der i appeludvalget ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstaterne for godkendelse.

⁽²⁴⁾ <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Environment/SRToxicsandhumanrights/Pages/Pesticidesrighttofood.aspx>

⁽²⁵⁾ <https://www.un.org/sustainabledevelopment/health/>

⁽²⁶⁾ EFSA's konklusioner vedrørende fagfællebedømmelsen af vurderingen af pesticidrisikoen for aktivstoffet glufosinat, EFSA Scientific Report (2005) 27, 1-81, s. 3, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.2903/j.efsa.2005.27r>

⁽²⁷⁾ Kommissionens meddelelse af 23. juli 2019 med titlen »Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove« (COM(2019)0352, s. 1).

Torsdag den 17. december 2020

biodiversitet understøtter indsatsen for en bæredygtig skovforvaltning, -beskyttelse og -genopretning ⁽²⁸⁾; der henviser til, at verdensmål 15 omfatter målet om at standse skovrydning inden 2020 ⁽²⁹⁾; der henviser til, at skove spiller en multifunktionel rolle, som understøtter opnåelsen af de fleste af verdensmålene ⁽³⁰⁾;

- AB. der henviser til, at sojaproduktion er en af de vigtigste faktorer i forbindelse med skovrydning i Amazon-, Cerrado- og Gran Chacoskoven i Sydamerika; der henviser til, at 97 % og 100 % af den soja, der dyrkes i henholdsvis Brasilien og Argentina, er genmodificeret soja ⁽³¹⁾;
- AC. der henviser til, at langt størstedelen af de genetisk modificerede sojabønner, som er godkendt til dyrkning i Brasilien og Argentina, også er godkendt til import til Unionen ⁽³²⁾; der henviser til, at den stablede GM-sojabønne allerede er godkendt til dyrkning i Brasilien ⁽³³⁾;
- AD. der henviser til, at Kommissionens analyse viste, at soja historisk set har været Unionens primære årsag til global skovrydning og dermed forbundne emissioner og tegner sig for næsten halvdelen af den skovrydning, der er indlejret i al import til Unionen ⁽³⁴⁾;
- AE. der henviser til, at en ny fagfællebedømt videnskabelig undersøgelse viste, at Unionen er det område, som har det største CO₂-aftryk i verden forbundet med sojaimport fra Brasilien — 13,8 % større end Kina, der er den største importør af soja, fordi der er en større andel af emissioner fra indlejret skovrydning ⁽³⁵⁾; der henviser til, at en anden ny undersøgelse viste, at ca. en femtedel af den soja, der eksporteres til Unionen fra Brasiliens Amazon- og Cerrado-områder, hovedsagelig til dyrefoder, kan være »kontamineret med ulovlig skovrydning« ⁽³⁶⁾;
- AF. der henviser til, at skovbrande i Amazon-området skyldes omfattende skovrydning; der henviser til, at Kommissionen i en meddelelse fra 2019 gav udtryk for sin ambition om at beskytte og genoprette verdens skove ⁽³⁷⁾; der henviser til, at den globale beskyttelse af biodiversitet, herunder skove, er et centralt mål for EU's biodiversitetsstrategi, som Kommissionen for nylig har offentliggjort ⁽³⁸⁾;

⁽²⁸⁾ Idem, s. 2.

⁽²⁹⁾ Se verdensmål 15.2: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/biodiversity/>

⁽³⁰⁾ Kommissionens meddelelse af 23. juli 2019 med titlen »Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove« (COM(2019)0352, s. 2).

⁽³¹⁾ International Service for the Acquisition of Agri-biotech Applications, »Global status of commercialised biotech/GM crop in 2017: Biotech Crop Adoption Surges as Economic Benefits Accumulate in 22 years«, ISAAA Brief No. 53 (2017), s. 16 og 21, <http://www.isaaa.org/resources/publications/briefs/53/download/isaaa-brief-53-2017.pdf>

⁽³²⁾ Ved at krydstjekke to databaser i oktober 2020 (EU-registret over genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (https://webgate.ec.europa.eu/dyna/gm_register/index_en.cfm) og ISAAA's GM-godkendelsesdatabase (<http://www.isaaa.org/gmapprovaldatabase/>)) er det muligt at beregne, hvor mange afgrøder med genetisk modificerede sojabønner, der er godkendt til dyrkning i Brasilien og Argentina, og som også er godkendt til import til Unionen. For Brasilien: Ud af de 17 afgrøder med genetisk modificerede sojabønner, der er godkendt til dyrkning, er 12 for øjeblikket godkendt til import til Unionen, mens der afventes godkendelse til import af tre af de genetisk modificerede sojabønner. For Argentina: Ud af de i alt 15 afgrøder med genetisk modificerede sojabønner, der er godkendt til dyrkning, er 10 for øjeblikket godkendt til import til Unionen, mens der afventes godkendelse til import af tre af de genetisk modificerede sojabønner.

⁽³³⁾ <https://www.isaaa.org/gmapprovaldatabase/event/default.asp?EventID=438&Event=MON87751%20x%20MON87701%20x%20MON87708%20x%20MON89788>

⁽³⁴⁾ Teknisk rapport 2013-063 fra Kommissionen, »The impact of EU consumption on deforestation: Comprehensive analysis of the impact of EU consumption on deforestation«, studie finansieret af Europa-Kommissionen, GD ENV, og gennemført af VITO, IIASA, HIVA og IUCN NL, <http://ec.europa.eu/environment/forests/pdf/1.%20Report%20analysis%20of%20impact.pdf>, s. 23-24. Mellem 1990 og 2008 importerede Unionen vegetabiliske og animalske produkter, som indirekte medførte en skovrydning på 90 000 km². De vegetabiliske produkter tegnede sig for 74 000 km² (82 %) af dette, og heraf udgjorde de olieholdige afgrøder den største andel (52 000 km²). Sojabønner og sojakage tegnede sig for 82 % af dette (42 600 km²) svarende til 47 % af Unionens samlede import af indlejret skovrydning.

⁽³⁵⁾ Escobar, N., Tizado, E. J., zu Ermgassen, E. K., Löfgren, P., Börner, J., Godar, J., »Spatially-explicit footprints of agricultural commodities: Mapping carbon emissions embodied in Brazil's soy exports«, Global Environmental Change, Volume 62, maj 2020, 102067 <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0959378019308623>

⁽³⁶⁾ Rajão, R., Soares-Filho, B., Nunes, F., Börner, J., Machado, L., Assis, D., Oliveira, A., Pinto, L., Ribeiro, V., Rausch, L., Gibbs, H., Figueira, D., »The rotten apples of Brazil's agribusiness«, Science den 17. juli 2020, Volume 369, udgave 6501, s. 246-248, <https://science.sciencemag.org/content/369/6501/246>.

⁽³⁷⁾ Kommissionens meddelelse med titlen »Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove« <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1565272554103&uri=CELEX%3A52019DC0352>

⁽³⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalg og Regionsudvalget: EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv, maj 2020, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:a3c806a6-9ab3-11ea-9d2d-01aa75ed71a1.0004.02/DOC_1&format=PDF

Torsdag den 17. december 2020

1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1829/2003;
2. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse ikke er i overensstemmelse med EU-retten, fordi det ikke er foreneligt med målet for forordning (EF) nr. 1829/2003, som i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽³⁹⁾, er at give et grundlag for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed, af dyrs sundhed og velfærd, af miljøet og af forbrugernes interesser i relation til GM-fødevarer og -foderstoffer, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende;
3. anmoder Kommissionen om at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage;
4. glæder sig over, at Kommissionen i en skrivelse af 11. september 2020 til medlemmerne endelig anerkendte behovet for at tage højde for bæredygtighed, når det gælder afgørelser om godkendelse af GMO'er ⁽⁴⁰⁾; udtrykker imidlertid sin dybe skuffelse over, at Kommissionen den 28. september 2020 godkendte en anden genetisk modificeret sojabønne til import ⁽⁴¹⁾ trods indsigelser fra Parlamentet og et flertal af medlemsstaterne;
5. opfordrer Kommissionen til i største hast at gøre fremskridt med hensyn til udarbejdelsen af bæredygtighedskriterier under fuld inddragelse af Parlamentet; opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvordan denne proces vil blive gennemført og inden for hvilken tidsramme;
6. opfordrer på ny indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til Unionens forpligtelser i henhold til internationale aftaler, såsom klimaaftalen fra Paris, FN's konvention om biologisk mangfoldighed og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling;
7. gentager sin opfordring til Kommissionen til at ophøre med at godkende GMO'er, uanset om det er til dyrkning eller til fødevarer- og foderbrug, når medlemsstaterne i appeludvalget ikke afgiver nogen udtalelse, jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011;
8. gentager sin opfordring til Kommissionen om ikke at godkende herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder, før de sundhedsrisici, der er forbundet med restkoncentrationer af herbicidrester, er blevet grundigt undersøgt i hvert enkelt tilfælde, hvilket kræver en fuldstændig vurdering af restprodukterne fra sprøjtning af sådanne genetisk modificerede afgrøder med supplerende herbicider, en vurdering af herbicidnedbrydningsprodukterne og eventuelle kombinatoriske virkninger, herunder med den genmodificerede plante selv;
9. gentager sin opfordring til Kommissionen til ikke at tillade import af genetisk modificerede planter til fødevarer- eller foderstofbrug, som er gjort tolerante over for et stof til ukrudtsbekæmpelse, der ikke er godkendt til anvendelse i Unionen;
10. gentager sin opfordring til EFSA om yderligere at udvikle og systematisk anvende metoder, der gør det muligt at kortlægge utilsigtede virkninger af stabile GM-begivenheder, f.eks. i forbindelse med Bt-toksiner adjuvansegenskaber;
11. gentager sin foruroligelse over, at EU's store afhængighed af import af dyrefoder i form af sojabønner forårsager skovrydning i tredjelande ⁽⁴²⁾;
12. glæder sig over, at Kommissionen har meddelt, at den senest i juni 2021 vil fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag om foranstaltninger for at undgå eller minimere markedsføring i EU af produkter, der er forbundet med skovrydning eller skovforringelse; gentager i mellemtiden sin opfordring til Kommissionen til — i betragtning af at det haster med at imødegå skovrydningen i Amazon-, Cerrado- og Gran Chaco-skovene, og at EU's efterspørgsel efter genetisk modificerede sojabønner bidrager til skovrydning i dette område — omgående at suspendere importen af genetisk modificerede sojabønner, der er dyrket i Brasilien og Argentina, om nødvendigt under anvendelse af artikel 53 i forordning (EF) nr. 178/2002, indtil der er indført effektive juridisk bindende mekanismer til at forhindre, at produkter, der er forbundet med skovrydning og dertil knyttede krænkelse af menneskerettighederne, markedsføres i Unionen;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

⁽⁴¹⁾ MON 87708 × MON 89788 × A5547-127. https://webgate.ec.europa.eu/dyna/gm_register/gm_register_auth.cfm?pr_id=100

⁽⁴²⁾ Idem.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0366

Genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og MON 87411

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og MON 87411, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069146/02 — 2020/2892(RSP))

(2021/C 445/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og MON 87411, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069146/02,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og artikel 19, stk. 3,
- der henviser til afstemningen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, den 26. oktober 2020, som ikke mundede ud i en udtalelse,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾,
- der henviser til den udtalelse, der blev vedtaget af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) den 26. september 2019 og offentliggjort den 7. november 2019 ⁽³⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger, hvori det gør indsigelse mod markedsføringstilladelse til genetisk modificerede organismer (»GMO'er«) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer om vurdering af den genetisk modificerede majs MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411 og underkombinationer til anvendelse i fødevarer og foderstoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-NL-2017-144), EFSA Journal 2019; 17(11):5848, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2019.5734>

⁽⁴⁾ I sin ottende valgperiode vedtog Europa-Parlamentet 36 beslutninger, hvori det gjorde indsigelse mod markedsføringstilladelse til GMO'er. Endvidere har Parlamentet i sin niende valgperiode vedtaget følgende beslutninger:

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZHGOJG (SYN-ØØØJG-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0028).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne A2704-12 (ACS-GMØØ5-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0029).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 og DAS-40278-9, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0030).

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed,
- A. der henviser til, at Monsanto Europe N.V. den 24. maj 2017 på vegne af virksomheden Monsanto i USA indgav en ansøgning til den kompetente nationale myndighed i Nederlandene om markedsføring af fødevarer, fødevareingredienser og foderstoffer, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411 (»den stablede GM-majs«) i henhold til artikel 5 og 17 i forordning (EF) nr. 1829/2003 (»ansøgningen«); der henviser til, at ansøgningen også omfattede markedsføring af produkter, der indeholder eller består af den stablede GM-majs, til andre anvendelsesformål end fødevarer og foderstoffer, undtagen dyrkning;
- B. der henviser til, at ansøgningen endvidere omfattede markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af ti underkombinationer af de enkelte transformationsbegivenheder, der udgør den stablede GM-majs;
- C. der henviser til, at der allerede er givet tilladelse til fire underkombinationer af den stablede GM-majs; der henviser til, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse omfatter de resterende seks underkombinationer;
- D. der henviser til, at den stablede GM-majs stammer fra krydsning af fire genetisk modificerede (»GM«) majsbegivenheder (MON 87427, MON 89034, MIR162 og MON 87411), giver tolerance over for glyphosatholdige herbicider og producerer fire insektdræbende proteiner (Cry1A.105, Cry2Ab2, Vip3Aa20 og Cry3Bb1, der også er kendt som »Bt«-proteiner), og som er giftige for visse insekter i ordenerne Lepidoptera (sommerfugle og møl) og Coleoptera (⁽²⁾);

-
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0054).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne MON 89788 (MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0055).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og underkombinationerne MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og NK603 × DAS-40278-9 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0056).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs Bt11 × MIR162 × MON 87427 × 1507 × 5307 × GA21 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre, fire eller fem af de enkelte transformationsbegivenheder Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 og GA21, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0057).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. maj 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0069).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og NK603, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1111 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0291).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne SYHT0H2 (SYN-ØØØH2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0292).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0293).

(²) EFSA's udtalelse, s. 11.

Torsdag den 17. december 2020

- E. der henviser til, at tidligere vurderinger af de fire enkeltbegivenheder og fire af underkombinationerne af den stabile GM-majs, som allerede er blevet godkendt, blev anvendt som grundlag for vurderingen af den 4-begivenheds stabile GM majs og de resterende seks underkombinationer;
- F. der henviser til, at EFSA den 26. september 2019 vedtog en positiv udtalelse, som blev offentliggjort den 7. november 2019, vedrørende denne ansøgning;
- G. der henviser til, at det af forordning (EF) nr. 1829/2003 fremgår, at GM-fødevarer eller -foderstoffer ikke må have negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og at Kommissionen skal tage hensyn til de relevante bestemmelser i EU-retten og andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag, når den udarbejder sin afgørelse;

Medlemsstaternes bekymringer og manglen på forsøgsdata vedrørende underkombinationer

- H. der henviser til, at medlemsstaterne indsendte mange kritiske bemærkninger til EFSA i løbet af den tre måneder lange høringsperiode⁽⁶⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger omfatter bekymring over, at der ikke er foretaget nogen analyse af glyphosatrester eller glyphosatmetabolitter i den stabile GM-majs, at der ikke har været nogen test af de mulige synergistiske eller antagonistiske virkninger af Bt-proteinerne og restkoncentrationer af herbicider, at spørgsmålene om sikkerheden ved den stabile GM-majs og afledte fødevarer og foderstoffer stadig ikke er blevet besvaret, at de potentielle langsigtede reproduktive eller udviklingsmæssige virkninger af fødevarer eller foderstoffet ikke er blevet vurderet, og at sikkerheden af den stabile GM-majs på grund af manglende oplysninger ikke kan vurderes fuldt ud;
- I. der henviser til, at en uafhængig videnskabelig analyse har vist, at der bl.a. ikke kan drages nogen endelig konklusion med hensyn til sikkerheden af den stabile GM-majs, at den toksikologiske vurdering og miljørisikovurderingen er uacceptable, og at risikovurderingen ikke opfylder kravene til vurdering af risici for immunsystemet⁽⁷⁾;
- J. der henviser til, at ansøgeren ikke har fremlagt nogen forsøgsdata for de seks underkombinationer af den stabile GM-majs, der på nuværende tidspunkt ikke er godkendt⁽⁸⁾;

Manglende vurdering af herbicidrester og nedbrydningsprodukter

- K. der henviser til, at en række undersøgelser viser, at herbicidtolerante GM-afgrøder fører til en større anvendelse af »supplerende« herbicider, hvilket i vidt omfang skyldes fremvæksten af herbicidtolerant ukrudt⁽⁹⁾; der henviser til, at det som følge heraf må forventes, at den stabile GM-majs vil blive udsat for både større og gentagne doser af glyphosat, og at der derfor kan forekomme en større mængde herbicidrester i høsten; der henviser til, at den stabile GM-majs udtrykker to glyphosatolerante proteiner, hvilket gør den endnu mere tolerant over for højere doser og gentagen sprøjtning;
- L. der henviser til, at det stadig er uvist, om glyphosat er kræftfremkaldende; der henviser til, at EFSA i november 2015 konkluderede, at glyphosat sandsynligvis ikke er kræftfremkaldende, og at Det Europæiske Kemikalieagentur i marts 2017 konkluderede, at der ikke var behov for en klassificering; der henviser til, at Det Internationale Kræftforskningscenter — Verdenssundhedsorganisationens specialiserede kræftagentur — i modsætning hertil i 2015 klassificerede glyphosat som sandsynligvis kræftfremkaldende for mennesker;

⁽⁶⁾ Medlemsstatens bemærkninger: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2017-00442>

⁽⁷⁾ Bemærkning fra TestBiotech til EFSA's vurdering af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × MON 87411 og underkombinationer til anvendelse i fødevarer og foderstoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-NL-2017-144) fra Bayer/Monsanto, december 2019, <https://www.testbiotech.org/en/content/testbiotech-comment-maize-mon-7427-x-mon89034-x-mir162-x-mon87411>

⁽⁸⁾ EFSA's udtalelse, s. 26.

⁽⁹⁾ Se f.eks. S. Bonny, »Genetically Modified Herbicide-Tolerant Crops, Weeds, and Herbicides: Overview and Impact«, *Environmental Management*, januar 2016, 57(1), s. 31-48, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738> og C.M. Benbrook, »Impacts of genetically engineered crops on pesticide use in the U.S. — the first sixteen years«, *Environmental Sciences Europe* 24, 24 (2012), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/2190-4715-24-24>, samt G. Schütte, M. Eckerstorfer, V. Rastelli et al., »Herbicide resistance and biodiversity: agronomic and environmental aspects of genetically modified herbicide-resistant plants«, *Environmental Sciences Europe* 29, 5 (2017), <https://link.springer.com/article/10.1186/s12302-016-0100-y>

Torsdag den 17. december 2020

- M. der henviser til, at EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer (EFSA's GMO-panel) i sin videnskabelige udtalelse af 26. september 2019 fastslår, at »EFSA's pesticidenhed har undersøgt vurderingen af herbicidrester fra herbicidtolerante planter, der er relevante for denne ansøgning«⁽¹⁰⁾; der henviser til, at data om restkoncentrationer af glyphosat med EPSPS-ændringer ifølge en udtalelse fra EFSA's pesticidenhed⁽¹¹⁾ imidlertid er utilstrækkelige til at udlede maksimalgrænseværdier og risikovurderingsværdier⁽¹²⁾;
- N. der henviser til, at der — igen ifølge EFSA's pesticidenhed — mangler toksikologiske data, der gør det muligt at foretage en vurdering af risikoen for forbrugerne for så vidt angår flere af de nedbrydningsprodukter fra glyphosat, der er relevante for genetisk modificerede glyphosattolerante afgrøder⁽¹³⁾;
- O. der henviser til, at vurdering af herbicidrester og herbicidnedbrydningsprodukter fundet på genmodificerede planter såvel som deres potentielle interaktion med Bt-proteiner anses for at ligge uden for ansvarsområdet for EFSA's GMO-panel og derfor ikke foretages som led i godkendelsesprocessen for GMO'er; der henviser til, at dette er problematisk, eftersom måden, hvorpå den pågældende genetisk modificerede plante nedbryder supplerende herbicider, samt sammensætningen og dermed toksiciteten af nedbrydningsprodukterne (metabolitterne) kan skyldes selve den genetiske modifikation⁽¹⁴⁾;

Bt-proteiner

- P. der henviser til, at en række studier viser, at der er observeret bivirkninger, som efter eksponering for Bt-proteiner kan påvirke immunsystemet, og at nogle Bt-proteiner kan have adjuvansegenskaber⁽¹⁵⁾, hvilket betyder, at de kan øge de allergifremkaldende egenskaber hos andre proteiner, de kommer i kontakt med;
- Q. der henviser til, at det i en mindretalsudtalelse, som blev vedtaget af et medlem af EFSA's GMO-panel i forbindelse med vurderingen af en anden stablet GM-majs og dens underkombinationer, blev konstateret, at der ganske vist aldrig er fundet utilsigtede virkninger for immunsystemet i en anvendelse, hvor der udtrykkes Bt-proteiner, men at de »ikke kan iagttages i de toksikologiske studier [...], der i øjeblikket anbefales og udføres med henblik på EFSA's sikkerhedsvurdering af genetisk modificerede planter, fordi disse undersøgelser ikke medtager behørigt tester til dette formål«⁽¹⁶⁾;
- R. der henviser til, at det ikke kan konkluderes, at indtagelse af den stablede GM-majs eller underkombinationer af den er sikker for menneskers og dyrs sundhed;

Udemokratisk beslutningstagning

- S. der henviser til, at afstemningen den 26. oktober 2020 i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, ikke mandede ud i en udtalelse, hvilket betyder, at godkendelsen ikke blev støttet af et kvalificeret flertal af medlemsstaterne;
- T. der henviser til, at Kommissionen erkender, at det er problematisk, at afgørelser om godkendelse af GMO'er fortsat vedtages af Kommissionen uden tilslutning fra et kvalificeret flertal af medlemsstaterne, hvilket i høj grad er en undtagelse for produktgodkendelser som helhed, men er blevet normen for beslutningstagningen vedrørende genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer;

⁽¹⁰⁾ EFSA's udtalelse, s. 8.

⁽¹¹⁾ Den stablede GM-majs indeholder en EPSPS-ændring.

⁽¹²⁾ EFSA's gennemgang af de eksisterende maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af glyphosat i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 396/2005 — revideret udgave for at tage hensyn til udeladte data, *EFSA Journal* 2019; 17(10):5862, s. 4, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5862>

⁽¹³⁾ EFSA's konklusion om peerevalueringen af vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet glyphosat, *EFSA Journal* 2015; 13(11):4302, s. 3, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽¹⁴⁾ Dette er netop tilfældet for glyphosat, som anført i EFSA's gennemgang af de eksisterende maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af glyphosat i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 396/2005, *EFSA Journal* 2018; 16(5):5263, s. 12, <https://www.efsa.europa.eu/fr/efsajournal/pub/5263>

⁽¹⁵⁾ For en gennemgang se N. Rubio Infante og L. Moreno-Fierros, »An overview of the safety and biological effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in mammals«, *Journal of Applied Toxicology*, maj 2016, 36(5): s. 630-648, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/jat.3252/full>

⁽¹⁶⁾ Ansøgning EFSA-GMO-DE-2010-86 (Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21-majs og tre underkombinationer uafhængigt af deres oprindelse), mindretalsudtalelse, J.M. Wal, medlem af EFSA's GMO-panel, *EFSA Journal* 2018, 16(7):5309, s. 34, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2018.5309>

Torsdag den 17. december 2020

- U. der henviser til, at Parlamentet i sin ottende valgperiode vedtog i alt 36 beslutninger, hvori der blev gjort indsigelse mod markedsføring af GMO'er til fødevarer og foderstoffer (33 beslutninger) og mod dyrkning af GMO'er i Unionen (tre beslutninger); der henviser til, at Parlamentet til dato har vedtaget 11 indsigelser i sin niende valgperiode; der henviser til, at der ikke var et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for at godkende nogen af disse GMO'er; der henviser til, at Kommissionen — til trods for sin egen erkendelse af de demokratiske mangler, medlemsstaternes manglende støtte og Parlamentets indsigelser — fortsat godkender GMO'er;
- V. der henviser til, at Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011 kan beslutte ikke at godkende en GMO, når der i appeludvalget ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstaterne for godkendelse ⁽¹⁷⁾; der henviser til, at der ikke kræves nogen ændring af lovgivningen i denne henseende;
1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1829/2003;
 2. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse ikke er i overensstemmelse med EU-retten, fordi det ikke er foreneligt med målet for forordning (EF) nr. 1829/2003, som i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽¹⁸⁾, er at give et grundlag for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed, af dyrs sundhed og velfærd, af miljøet og af forbrugernes interesser i relation til GM-fødevarer og -foderstoffer, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende;
 3. anmoder Kommissionen om at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage;
 4. glæder sig over, at Kommissionen i en skrivelse af 11. september 2020 til medlemmerne endelig anerkendte behovet for at tage højde for bæredygtighed, når det gælder afgørelser om godkendelse af GMO'er ⁽¹⁹⁾; udtrykker imidlertid sin dybe skuffelse over, at Kommissionen den 28. september 2020 godkendte en anden genetisk modificeret sojabønne til import ⁽²⁰⁾ trods indsigelser fra Parlamentet og et flertal af medlemsstaterne mod dette;
 5. opfordrer Kommissionen til i største hast at gøre fremskridt med hensyn til udarbejdelsen af bæredygtighedskriterier under fuld inddragelse af Parlamentet; opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvordan denne proces vil blive gennemført og inden for hvilken tidsramme;
 6. opfordrer på ny indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til Unionens forpligtelser i henhold til internationale aftaler, såsom klimaaftalen fra Paris, FN's biodiversitetskonvention og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling;
 7. gentager sin opfordring til Kommissionen til at ophøre med at godkende GMO'er, uanset om det er til dyrkning eller til fødevarer- og foderbrug, når medlemsstaterne i appeludvalget ikke afgiver nogen udtalelse, jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011;
 8. gentager sin opfordring til Kommissionen om ikke at godkende herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder, før de sundhedsrisici, der er forbundet med restkoncentrationer af herbicidrester, er blevet grundigt undersøgt i hvert enkelt tilfælde, hvilket kræver en fuldstændig vurdering af restprodukterne fra sprøjtning af sådanne genetisk modificerede afgrøder med supplerende herbicider, en vurdering af herbicidnedbrydningsprodukterne og eventuelle kombinatoriske virkninger, herunder med den genmodificerede plante selv;
 9. gentager sin opfordring til Kommissionen om ikke at godkende nogen underkombinationer af stabile GM-begivenheder, medmindre de er blevet grundigt evalueret af EFSA på grundlag af fuldstændige data fremlagt af ansøgeren;
 10. mener mere specifikt, at det er i strid med de generelle fødevareretlige principper, som er fastsat i forordning (EF) nr. 178/2002, at godkende plantesorter, for hvilke der ikke er fremlagt nogen sikkerhedsoplysninger, og som ikke er blevet testet eller skabt endnu;

⁽¹⁷⁾ Det fremgår af artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011, at Kommissionen »kan«, og ikke »skal«, gå videre med godkendelsen, hvis der i appeludvalget ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstaterne for godkendelse.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽¹⁹⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

⁽²⁰⁾ MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, https://webgate.ec.europa.eu/dyna/gm_register/gm_register_auth.cfm?pr_id=100

Torsdag den 17. december 2020

11. gentager sin opfordring til EFSA om yderligere at udvikle og systematisk anvende metoder, der gør det muligt at kortlægge utilsigtede virkninger af stablede GM-begivenheder, f.eks. i forbindelse med Bt-toksineres adjuvansegenskaber;
 12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0367

Genetisk modificeret majs MIR604 (SYN-IR6Ø4-5)

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MIR604 (SYN-IR6Ø4-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069147/02 — 2020/2893(RSP))

(2021/C 445/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld MIR604 (SYN-IR6Ø4-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069147/02,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og artikel 23, stk. 3,
- der henviser til afstemningen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, den 26. oktober 2020, som ikke mundede ud i en udtalelse,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾,
- der henviser til den udtalelse, der blev vedtaget af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) den 2. juli 2009 og offentliggjort den 21. juli 2009⁽³⁾,
- der henviser til den begrundede udtalelse, der blev vedtaget af EFSA den 25. september 2019 og offentliggjort den 7. november 2019⁽⁴⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger, hvori det gør indsigelse mod markedsføringstilladelse til genetisk modificerede organismer (»GMO'er«)⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer om ansøgning (reference EFSA-GMO-UK-2005-11) om markedsføringstilladelse for insektresistent genetisk modificeret majs (begivenhed MIR604) til anvendelse i fødevarer og foderstoffer og til import og forarbejdning i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 fra Syngenta Seeds S.A.S på vegne af Syngenta Crop Protection AG, EFSA Journal 2009; 7(7):1193, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/1193>

⁽⁴⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer om vurdering af genetisk modificeret majs MIR604 i forbindelse med ansøgning om forlængelse af tilladelsen i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-RX-013), EFSA Journal 2019; 17(11):5846, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5846>

⁽⁵⁾ I sin ottende valgperiode vedtog Europa-Parlamentet 36 beslutninger, hvori det gjorde indsigelse mod markedsføringstilladelse til GMO'er. Endvidere har Parlamentet i sin niende valgperiode vedtaget følgende beslutninger:

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZHG0JG (SYN-ØØØJG-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA (2019)0028).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne A2704-12 (ACS-GMØ5-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0029).

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarersikkerhed,
- A. der henviser til, at Kommissionen ved sin beslutning 2009/866/EF⁽⁶⁾ gav tilladelse til markedsføring af fødevarer og foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret »GM« majs MIR604; der henviser til, at tilladelsen også omfatter markedsføring af produkter, der indeholder eller består af GM-majs MIR604, til andre anvendelsesformål end fødevarer og foderstoffer, undtagen dyrkning;
- B. der henviser til, at indehaveren af tilladelsen, Syngenta Crop Protection NV/SA, på vegne af Syngenta Crop Protection AG, den 26. juli 2018 indgav ansøgning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11 og 23 i forordning (EF) nr. 1829/2003 om forlængelse af tilladelsen;
- C. der henviser til, at EFSA den 2. juli 2009 havde afgivet en positiv udtalelse, offentliggjort den 21. juli 2009, om den oprindelige ansøgning om markedsføringstilladelse;
- D. der henviser til, at EFSA den 25. september 2019 afgav en positiv udtalelse, offentliggjort den 7. november 2019, om ansøgningen om forlængelse;

-
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 og DAS-40278-9, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0030).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld LLCotton25 (ACS-GHØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0054).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne MON 89788 (MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0055).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og underkombinationerne MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og NK603 × DAS-40278-9 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0056).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs Bt11 × MIR162 × MIR604 × 1507 × 5307 × GA21 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre, fire eller fem af de enkelte transformationsbegivenheder Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 og GA21, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0057).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 14. maj 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0069).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og NK603, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1111 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0291).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne SYHT0H2 (SYN-ØØH2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0292).
 - Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0293).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning 2009/866/EF af 30. november 2009 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MIR604-majs (SYN-IR6Ø4-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 314 af 1.12.2009, s. 102).

Torsdag den 17. december 2020

- E. der henviser til, at de mulige anvendelser af GM-majs MIR604 omfatter fremstilling af foderstoffer og fødevarer såsom stivelse, sirup og olier ⁽⁷⁾;
- F. der henviser til, at GM-majs MIR604 er designet til at producere det insektdræbende protein mCry3A (også kendt som »Bt-toksin«) med øget toksicitet (sammenlignet med de naturlige bakterier, det er afledt af), der anvendes mod majsrodbille (*Diabrotica virgifera*) og andre billelarver, der angriber majs, herunder majsrodbillearten *Diabrotica barberi*; der henviser til, at GM-majs MIR604 desuden er fremstillet med fosfomannoseisomerase-genet (PMI) fra *Escherichia coli* (*E. coli*), der udtrykker enzymet PMI som selektionsmarkør;
- G. der henviser til, at kombinationen af de to genkonstruktioner skete ved »stacking«, men uden at der var foretaget nogen vurdering af de enkelte forældreplanter, hvilket var i strid med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013 ⁽⁸⁾;
- H. der henviser til, at det af forordning (EF) nr. 1829/2003 fremgår, at GM-fødevarer eller -foderstoffer ikke må have negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og at Kommissionen skal tage hensyn til de relevante bestemmelser i EU-retten og andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag, når den udarbejder sin afgørelse;

Medlemsstaternes betænkeligheder ved EFSA's udtalelser

- I. der henviser til, at medlemsstaterne i høringsperioden vedrørende den oprindelige ansøgning om markedsførings-tilladelse havde mange kritiske bemærkninger til EFSA's udkast til udtalelse ⁽⁹⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger bl.a. gik ud på, at en stigning i allergifremkaldende aktivitet som følge af indholdet af mCry3A-protein fra GM-majs MIR604 i fødevarer og foderstoffer ikke kunne udelukkes, at dataene fra feltforsøg ikke kunne anses for tilstrækkelige til at give markedsføringstilladelse, at OECD's retningslinjer for testning ikke var fulgt i de toksikologiske undersøgelser, som anbefalet af EFSA, og at undersøgelsen med fodring af rotter og fjerkræ med hele MIR604-majsplanten, der skulle påvise toksikologisk sikkerhed, ikke anvendte toksikologiske endepunkter;
- J. der henviser til, at medlemsstaterne i høringsperioden vedrørende ansøgningen om forlængelse igen havde mange kritiske kommentarer til EFSA's udkast til udtalelse ⁽¹⁰⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger bl.a. gik ud på, at den overvågningsmetode, som ansøgeren har implementeret, ikke lever fuldt op til kravene i bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF ⁽¹¹⁾ eller til EFSA's anbefalinger, at påstanden om, at GM-majs MIR604 er lige så sikker som konventionel majs, ikke er underbygget, og at den foreslåede generelle overvågning af de forventede skadelige virkninger ikke er tilstrækkeligt uddybet, ligesom det blev bemærket, at Unionen har ratificeret FN's konvention om biologisk mangfoldighed (CBD), som klart fastslår, at både eksporterende og importerende lande har et internationalt ansvar med hensyn til biologisk mangfoldighed;

Ugyldige toksicitetsundersøgelser

- K. der henviser til, at der ved undersøgelserne af akut toksicitet og nedbrydning i fordøjelsesvæsker blev anvendt mCry3A- og PMI-proteiner produceret af en rekombinant *E. coli*-stamme; der henviser til, at både mCry3A- og PMI-proteiner produceret af *E. coli*-bakterier adskiller sig fra proteiner produceret af GM-planter ⁽¹²⁾, hvilket rejser tvivl om validiteten af disse toksicitetsundersøgelser; der henviser til, at adskillige medlemsstater har nævnt dette som et problem ⁽¹³⁾;

⁽⁷⁾ EFSA's udtalelse fra 2009, s. 11.

⁽⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013 af 3. april 2013 om ansøgninger om tilladelse til genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 641/2004 og (EF) nr. 1981/2006 (EUT L 157 af 8.6.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Medlemsstaternes bemærkninger: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2005-046>

⁽¹⁰⁾ Medlemsstaternes bemærkninger: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2018-00644>

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1).

⁽¹²⁾ EFSA's udtalelse fra 2009, s. 12.

⁽¹³⁾ Medlemsstaternes bemærkninger, s. 8 og 14. <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2005-046>

Torsdag den 17. december 2020

- L. der henviser til, at toksikologiske forsøg, der udføres med proteiner isoleret, generelt ikke kan tillægges større betydning, da virkningerne af proteinet i kombination med selve planten ikke tages i betragtning;
- M. der henviser til, at visse planter, herunder majs, eksempelvis har en naturlig produktion af proteinasehæmmere, som har vist sig at bremse nedbrydningen af Bt-toksiner; der henviser til, at dette betyder, at Bt-toksinet er meget mere toksisk, når det indtages sammen med plantevævet, end det er isoleret; der henviser til, at en undersøgelse fra 1990 foretaget af forskere i Monsanto viste, at selv ved ekstremt lave niveauer af proteinasehæmmer øgedes Bt-toksinernes insektdræbende virksomhed med op til 20 gange⁽¹⁴⁾; der påpeger, at denne interaktion aldrig er blevet vurderet eller nævnt af EFSA i dens risikovurderinger af genetisk modificerede Bt-planter;
- N. der påpeger, at det er blevet påvist, at de faktorer, der øger Bt-proteinernes toksicitet, også kan påvirke deres selektivitet⁽¹⁵⁾; når Bt-toksins virkning på målorganismer øges, kan dets selektivitet samtidig mindskes, således at et større antal organismer uden for målgruppen kan blive ramt; der henviser til, at der til dato ikke er foretaget nogen systematisk forskning, men at flere undersøgelser tyder på, at proteinasehæmmere kombineret med Bt-toksiner indvirker på insekter uden for målgruppen⁽¹⁶⁾;
- O. der henviser til, at risikoen for højere toksicitet for mennesker og pattedyr som følge af interaktion mellem proteinasehæmmere og Bt-toksiner i GM-planter ikke er kendt;

Spørgsmål vedrørende Bt-adjuvansevne

- P. der henviser til, at der i en række undersøgelser er observeret bivirkninger af eksponering for Bt-proteiner, som kan påvirke immunsystemet, og at nogle Bt-proteiner kan have adjuvansegenskaber⁽¹⁷⁾, hvilket betyder, at de kan øge de allergifremkaldende egenskaber hos andre proteiner, de kommer i kontakt med;
- Q. der henviser til, at EFSA anerkender, at Cry1Ac⁽¹⁸⁾ har vist sig at fungere som adjuvans, men konkluderer, at eftersom majs ikke er en almindelig allergen fødevare, vil den adjuvanseffekt af Cry-proteiner, der er observeret ved høje doseringer indgivet intragastrisk eller intranasalt, sandsynligvis ikke give anledning til betænkeligheder med hensyn til allergenicitet⁽¹⁹⁾; der påpeger, at EFSA imidlertid ikke tager i betragtning, at majs producerer proteinasehæmmer⁽²⁰⁾, og at der må forventes en meget langsommere nedbrydning af Bt-proteinerne, når de indtages med plantematerialet, end når det sker i isoleret form; der henviser til, at denne forskel også kan øge adjuvansevnen og gøre undersøgelser, der anvender isolerede proteiner, ugyldige; der henviser til, at der ikke blev foretaget empiriske undersøgelser for at undersøge den faktiske immunogenicitet af det Bt-toksin, der produceres af GM-planten; der henviser til, at nedbrydningen i fordøjelseskæder blev testet ved at anvende Bt-proteinet isoleret;

Bt-afgrøder: virkninger på organismer uden for målgruppen og øget resistens

- R. der henviser til, at i modsætning til, hvad der gør sig gældende ved insekticider, hvor eksponeringen finder sted på sprøjtningstidspunktet og i et begrænset tidsrum derefter, indebærer anvendelsen af Bt-afgrøder en kontinuerlig eksponering af mål- og ikke-målorganismer for Bt-toksiner; der henviser til, at mCry3A-proteiner med undtagelse af pollen findes i alle dele af GM-majs MIR604⁽²¹⁾;

⁽¹⁴⁾ MacIntosh, S.C., Kishore, G.M., Perlak, F.J., Marrone, P.G., Stone, T.B., Sims, S.R., Fuchs, R.L., »Pentiation of *Bacillus thuringiensis* insecticidal activity by serine protease inhibitors« Journal of Agricultural and Food Chemistry 1990, 38, pp. 1145-1152.

⁽¹⁵⁾ Se f.eks. Then, C., »Risk assessment of toxins derived from *Bacillus thuringiensis* — synergism, efficacy, and selectivity«, Environmental Science and Pollution Research 2010, 17, pp. 791-797, <https://doi.org/10.1007/s11356-009-0208-3>

⁽¹⁶⁾ Se f.eks. Han, P., Niu, C.Y., Lei, C.L., Cui, J.J., Desneux, N., »Quantification of toxins in a Cry1Ac + CpTI cotton cultivar and its potential effects on the honey bee *Apis mellifera* L.«, Ecotoxicology 2010, 19, pp. 1452-1459, <https://doi.org/10.1007/s10646-010-0530-z>; Babendreier, D., Kalberer, N.M., Romeis, J., Fluri, P., Mulligan, E., Bigler, F., »Influence of Bt-transgenic pollen, Bt-toxin and protease inhibitor (SBTI) ingestion on development of the hypopharyngeal glands in honeybees«, Apidologie 2005, 36(4), pp. 585-594, <https://doi.org/10.1051/apido:2005049>; og Liu, X.D., Zhai, B.P., Zhang, X.X., Zong, J.M., »Impact of transgenic cotton plants on a non-target pest, *Aphis gossypii* Glover«, Ecological Entomology, 30(3), pp. 307-315, <https://doi.org/10.1111/j.0307-6946.2005.00690.x>

⁽¹⁷⁾ En oversigt kan findes i Rubio-Infante, N., Moreno-Fierros, L., »An overview of the safety and biological effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in mammals«, Journal of Applied Toxicology 2016, 36(5), pp. 630-648, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/jat.3252/full>

⁽¹⁸⁾ Cry1Ac er kun et af blot nogle få Bt-toksiner, som er blevet undersøgt i detaljer af EFSA.

⁽¹⁹⁾ EFSA's udtalelse fra 2009, s. 16.

⁽²⁰⁾ Se punkt M.

⁽²¹⁾ EFSA's udtalelse fra 2009, s. 8.

Torsdag den 17. december 2020

- S. der henviser til, at mCry3A-genet som udtrykt af GM-majs MIR604 er blevet ændret for at øge toksiciteten over for insekter⁽²²⁾, men at risikovurderingen ikke omfattede nogen virkninger på organismer uden for målgruppen; der henviser til en medlemsstats bemærkning om, at eftersom »det oprindelige Cry3A-toksin er aktivt mod Chrysomelidae⁽²³⁾, bør risikovurderingen som minimum medtage skadevirkningerne for Chrysomelidae-arter uden for målgruppen«, og at »eftersom import, transport og forarbejdning af MIR604-majs kan medføre utilsigtet forekomst eller frigivelse af MIR604-majs i miljøet, bør majsens potentielle skadevirkninger for organismer uden for målgruppen tages i betragtning«⁽²⁴⁾;
- T. der påpeger, at antagelsen om, at Bt-toksiner har en enkelt, målspecifik virkemåde, ikke længere kan betragtes som korrekt, og at virkninger på organismer uden for målgruppen ikke kan udelukkes⁽²⁵⁾; der henviser til, at et stigende antal organismer uden for målgruppen ifølge rapporter påvirkes på mange måder; der henviser til, at der ifølge en nylig oversigt findes 39 fagfællebedømte publikationer, der rapporterer om betydelige skadevirkninger af Bt-toksiner på mange arter, der er »out-of-range«⁽²⁶⁾;
- U. der henviser til, at de kombinatoriske virkninger såsom kombinationen med proteinasehæmmere kan bidrage væsentligt til Bt-toksineres toksicitet; der henviser til, at spørgsmålet om selektivitet er særlig relevant for syntetiske Bt-toksiner såsom mCry3A, som kan udvise lavere selektivitet i kombination med højere toksicitet; der henviser til, at EFSA stadig mener, at Bt-toksiner kun påvirker et snævert spektrum af organismer uden for målgruppen, uden at tage hensyn til eventuelle kombinatoriske virkninger; der henviser til, at en bredere vifte af organismer uden for målgruppen kan blive eksponeret for Bt-toksiner via spild, affald og husdyrgødning;
- V. der henviser til, at risikovurderingen ikke tog hensyn til udviklingen af resistens hos målskadegørerne over for mCry3A-proteinet, hvilket muligvis har ført til anvendelse af mindre miljøsikre pesticider eller øgede doser og antal anvendelser på GM-afgrøden i dyrkningslandet; der henviser til, at USA's Miljøstyrelse foreslår at udfase mange nuværende Bt-majshybrider samt visse Bt-bomuldssorter inden for de næste tre til fem år på grund af væksten i insektresistens over for disse afgrøder⁽²⁷⁾;
- W. der henviser til, at selv om det er blevet hævdet, at anvendelsen af Bt-afgrøder fører til et fald i anvendelsen af insekticider, konkluderer en undersøgelse, der for nylig er offentliggjort i USA⁽²⁸⁾, at flere analyser af Bt-afgrøders indflydelse på pesticidanvendelsesmønstrene ikke synes at have taget frøbehandlinger med i betragtning og dermed kan have overvurderet reduktionen af insekticidbrugen (navnlig »det område, der behandles«) i forbindelse med Bt-afgrøder; der henviser til, at det i samme undersøgelse konstateres, at neonicotinoid-frøbehandlinger ofte anvendes i forbindelse med Bt-majs og sojabønneafgrøder, at dette anvendelsesmønster kan have utilsigtede konsekvenser, nemlig resistens over for målskadedyr, udbrud af skadedyr, der ikke er målarter, og forurening med skadelige virkninger for vilde dyr, og at nogle af disse virkninger allerede er opstået; der henviser til, at Unionen har forbudt udendørs brug af tre neonicotinoider, herunder til bejdsning af frø, på grund af deres indvirkning på honningbier og andre bestøvere⁽²⁹⁾;

Udemokratisk beslutningstagnung

- X. der henviser til, at afstemningen den 26. oktober 2020 i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, ikke mandede ud i en udtalelse, hvilket betyder, at tilladelsen ikke blev støttet af et kvalificeret flertal af medlemsstaterne;
- Y. der henviser til, at Kommissionen erkender, at det er problematisk, at afgørelser om markedsføringstilladelse til GMO'er fortsat vedtages af Kommissionen uden tilslutning fra et kvalificeret flertal af medlemsstaterne, hvilket i høj grad er en undtagelse for produkttilladelser som helhed, men er blevet normen for beslutningstagnungen vedrørende GM-fødevarer og -foderstoffer;

⁽²²⁾ EFSA's udtalelse fra 2009, s. 7.

⁽²³⁾ Billefamilie, almindeligvis kendt som bladbiller.

⁽²⁴⁾ Se medlemsstaternes bemærkninger, s. 24. <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2005-046>

⁽²⁵⁾ Se f.eks. Hilbeck, A., Otto, M., »Specificity and combinatorial effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in the context of GMO environmental risk assessment«, *Frontiers in Environmental Science* 2015, 3:71, <https://doi.org/10.3389/fenvs.2015.00071>

⁽²⁶⁾ Hilbeck, A., Defarge, N., Lebrecht, T., Bohn, T., »Insecticidal Bt crops — EFSA's risk assessment approach for GM Bt plants fails by design«, *RAGES* 2020, p. 4, https://www.testbiotech.org/sites/default/files/RAGES_report-Insecticidal%20Bt%20plants.pdf

⁽²⁷⁾ <https://www.dtnpf.com/agriculture/web/ag/crops/article/2020/09/29/epa-proposes-phasing-dozens-bt-corn>

⁽²⁸⁾ Douglas, M.R., Tooker, J.F., »Large-Scale Deployment of Seed Treatments Has Driven Rapid Increase in Use of Neonicotinoid Insecticides and Preemptive Pest Management in U.S. Field Crops« *Environmental Science and Technology* 2015, 49, 8, pp. 5088-5097, <https://pubs.acs.org/doi/10.1021/es506141g>

⁽²⁹⁾ Neonicotinoids, https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/approval_active_substances/approval_renewal/neonicotinoids_en

Torsdag den 17. december 2020

- Z. der henviser til, at Parlamentet i sin 8. valgperiode vedtog alt 36 beslutninger, hvori der gøres indsigelse mod markedsføring af GMO'er til fødevarer og foderstoffer (33 beslutninger) og mod dyrkning af GMO'er i Unionen (tre beslutninger); der henviser til, at Parlamentet til dato har vedtaget 11 indsigelser i sin niende valgperiode; der henviser til, at der ikke var et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for at give tilladelse til nogen af disse GMO'er; der henviser til, at Kommissionen — til trods for sin egen erkendelse af de demokratiske mangler, medlemsstaternes manglende støtte og Parlamentets indsigelser — fortsat giver tilladelse til GMO'er;
- AA. der henviser til, at Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011 kan beslutte ikke at give tilladelse til en GMO, når der i appeludvalget ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstater for at give tilladelse ⁽³⁰⁾; der henviser til, at der ikke kræves nogen ændring af lovgivningen i denne henseende;
1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1829/2003;
2. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse ikke er i overensstemmelse med EU-retten, fordi det ikke er foreneligt med målet for forordning (EF) nr. 1829/2003, som i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽³¹⁾, er at give et grundlag for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed, af dyrs sundhed og velfærd, af miljøet og af forbrugernes interesser i relation til GM-fødevarer og -foderstoffer, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende;
3. anmoder Kommissionen om at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage;
4. glæder sig over, at Kommissionen i en skrivelse af 11. september 2020 til medlemmerne endelig anerkendte behovet for at tage højde for bæredygtighed, når det gælder beslutninger om at give tilladelse til GMO'er ⁽³²⁾; udtrykker imidlertid sin dybe skuffelse over, at Kommissionen den 28. september 2020 gav tilladelse til import af en anden GM-sojabønne ⁽³³⁾, selv om Parlamentet havde gjort indsigelse, og et flertal af medlemsstaterne havde stemt imod;
5. opfordrer Kommissionen til i største hast at gøre fremskridt med hensyn til udarbejdelsen af bæredygtighedskriterier under fuld inddragelse af Parlamentet; opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvordan denne proces vil blive gennemført og inden for hvilken tidsramme;
6. opfordrer på ny indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til Unionens forpligtelser i henhold til internationale aftaler, såsom klimaaftalen fra Paris, FN's konvention om biologisk mangfoldighed og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, i tilladelsesprocessen;
7. gentager sin opfordring til Kommissionen om at ophøre med at give tilladelse til GMO'er, hvad enten de skal anvendes til dyrkning eller til fødevarer og foderstoffer, når medlemsstaterne i appeludvalget ikke afgiver nogen udtalelse, jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011;
8. opfordrer EFSA til endelig at acceptere de betydelige forskelle mellem naturligt forekommende Bt-proteiner og dem, der udtrykkes i syntetiske transgener i GM-afgrødeplanter, og til at udvide sin risikovurdering, så den tager fuldt hensyn til alle interaktioner og kombinatoriske virkninger mellem Bt-toksiner, GM-planter og deres bestanddele, restkoncentrationer fra sprøjtning med de supplerende herbicider, miljøet samt indvirkningen på sundheden og fødevarer sikkerheden;

⁽³⁰⁾ det fremgår af artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011, at Kommissionen »kan«, og ikke »skal«, gå videre med tilladelsen, hvis der i appeludvalget ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstater for at give tilladelse.

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽³²⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

⁽³³⁾ MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, https://webgate.ec.europa.eu/dyna/gm_register/gm_register_auth.cfm?pr_id=100

Torsdag den 17. december 2020

9. opfordrer EFSA til ikke længere at acceptere toksicitetsundersøgelser baseret på isolerede proteiner, som sandsynligvis vil være anderledes med hensyn til struktur og biologiske virkninger end dem, der produceres af planten selv, og til at kræve, at alle test udføres med væv fra GM-planten;
 10. opfordrer EFSA til at sikre, at data fra feltforsøg eller drivhuse dækker en tilstrækkelig bred vifte af agronomiske og miljømæssige forhold til at vurdere indvirkningen af alle de stressfaktorer, der må forventes under dyrkningen, på genudtrykket og plantens sammensætning;
 11. opfordrer EFSA til at sikre, at data fra feltforsøg eller drivhuse dækker en tilstrækkelig bred vifte af forskellige sorter til at vurdere indvirkningen af forskellige genetiske baggrunde på genudtrykket og plantens sammensætning;
 12. opfordrer EFSA til at anmode om data om indvirkningen af forbruget af fødevarer og foder fra GM-planter på tarmmikrobiomet;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0368

Genetisk modificeret MON 88017-majs (MON-88Ø17-3)

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 88017-majs (MON-88Ø17-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069148/02 — 2020/2894(RSP))

(2021/C 445/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 88017-majs (MON-88Ø17-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069148/02,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og artikel 23, stk. 3,
- der henviser til afstemningen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, den 26. oktober 2020, som ikke mundede ud i en udtalelse,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾,
- der henviser til den udtalelse, der blev vedtaget af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA) den 21. april 2009 og offentliggjort den 6. maj 2009⁽³⁾,
- der henviser til den begrundede udtalelse, der blev vedtaget af EFSA den 29. januar 2020 og offentliggjort den 11. marts 2020⁽⁴⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger, hvori det gør indsigelse mod markedsføringstilladelse til genetisk modificerede organismer (»GMO'er«)⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/1075>

⁽⁴⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer om vurdering af genetisk modificeret majs MON 88017 i forbindelse med ansøgning om forlængelse af tilladelsen i henhold til forordning (EF) No 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-RX-014), EFSA Journal 2020; 18(3):6008, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2019.5845>

⁽⁵⁾ I sin ottende valgperiode vedtog Europa-Parlamentet 36 beslutninger, i hvilke der blev gjort indsigelse mod godkendelsen af GMO'er. Endvidere har Parlamentet i sin niende valgperiode vedtaget følgende beslutninger:

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZHGOJG (SYN-ØØØJG-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0028).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne A2704-12 (ACS-GMØØ5-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0029).
- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 og DAS-40278-9, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0030).

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3,
- der henviser til forslaget til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- A. der henviser til, at Kommissionen ved sin beslutning 2009/814/EF⁽⁶⁾ gav tilladelse til markedsføring af fødevarer og foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 88017; der henviser til, at anvendelsesområdet for denne tilladelse også omfatter markedsføring af andre produkter end fødevarer og foderstoffer, der indeholder eller består af genetisk modificeret MON 88017-majs, til samme anvendelsesformål som andre typer majs, dog ikke til dyrkning;
- B. der henviser til, at Monsanto Europe N.V., på vegne af indehaveren af tilladelsen, Monsanto Company, USA, den 10. juli 2018 indgav en ansøgning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11 og 23 i forordning (EF) nr. 1829/2003 om forlængelse af den tilladelse;
- C. der henviser til, at EFSA den 21. april 2009 afgav en positiv udtalelse, offentliggjort den 6. maj 2009, om den oprindelige ansøgning om markedsføringstilladelse;
- D. der henviser til, at EFSA den 29. januar 2020 afgav en positiv udtalelse, offentliggjort den 11. marts 2020, om ansøgningen om forlængelse;

-
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld LLCotton25 (ACS-GHØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0054).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne MON 89788 (MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0055).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og underkombinationerne MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og NK603 × DAS-40278-9 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0056).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs Bt11 × MIR162 × MIR604 × 1507 × 5307 × GA21 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre, fire eller fem af de enkelte transformationsbegivenheder Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 og GA21, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0057).
- Europa-Parlamentets beslutning af 14. maj 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0069).
- Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og NK603, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1111 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0291).
- Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne SYHT0H2 (SYN-ØØØH2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0292).
- Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0293).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning 2009/814/EF af 30. oktober 2009 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 88017-majs (MON-88017-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 289 af 5.11.2009, s. 25).

Torsdag den 17. december 2020

- E. der henviser til, at genetisk modificeret MON 88017-majs er designet til at producere Cry3Bb1, et syntetisk insektdræbende protein (også kendt som et Bt-toksin), der har øget toksicitet sammenlignet med de naturlige bakterier, det er afledt af, og der anvendes mod skadegørende billelarver, og CP4 EPSPS, et protein, der giver tolerance over for glyphosat ⁽⁷⁾;
- F. der henviser til, at kombinationen af de to genkonstruktioner skete ved »stacking«, men uden at der var foretaget nogen vurdering af de enkelte forældreplanter, hvilket er i strid med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013 ⁽⁸⁾;
- G. der henviser til, at det af forordning (EF) nr. 1829/2003 fremgår, at genetisk modificerede fødevarer eller -foderstoffer ikke må have negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og at Kommissionen skal tage hensyn til de relevante bestemmelser i EU-retten og andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag, når den udarbejder sin afgørelse;

Medlemsstaternes betænkeligheder ved EFSA's udtalelser

- H. der henviser til, at medlemsstaterne i høringsperioden vedrørende den oprindelige ansøgning om markedsføringstilladelse havde mange kritiske bemærkninger til EFSA's udkast til udtalelse ⁽⁹⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger omfatter iagttagelser om, at toksikologiske forsøg, der udføres med isolerede proteiner (dvs. ikke med hele den genetisk modificerede plante), kun kan tillægges lille betydning, at den foreslåede miljøovervågning efter markedsføringen er for upræcis til en overvågningsplan for utilsigtede virkninger på menneskers eller dyrs sundhed og miljøet, at testning af bakterielle surrogatproteiner ikke bør erstatte testning af proteiner fremstillet ved plantebaseret ekspression, at antallet af feltsæsoner og -steder ikke er tilstrækkeligt i betragtning af den kommercielle anvendelse af GMO'en, at det er nødvendigt med yderligere oplysninger for at drage konklusioner om risikovurderingen, og at det ikke kan udelukkes, at der er øget allergen aktivitet på grund af mCry3Bn1-protein i fødevarer og foderstoffer fremstillet af genetisk modificeret MON 88017-majs; der henviser til, at en medlemsstat endvidere satte spørgsmålstejn ved uafhængigheden af de undersøgelser, der blev gennemført med henblik på risikovurderingen, eftersom de blev udført af ansøgeren Monsanto;
- I. der henviser til, at medlemsstaterne i høringsperioden vedrørende ansøgningen om forlængelse igen indgav mange kritiske bemærkninger til EFSA's udkast til udtalelse ⁽¹⁰⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger omfatter iagttagelsen af, at overvågningsplanen baseret på samtykke givet ved beslutning 2009/814/EF og overvågningsrapporterne er behæftede med grundlæggende mangler og hverken er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF ⁽¹¹⁾ eller med de relevante EFSA-retningslinjer, at undersøgelserne ikke er tilstrækkelige, og at der er behov for yderligere forsøg for at bestemme eksponeringen af og de efterfølgende virkninger på og risici for organismer uden for målgruppen som følge af eksponering for Bt-proteiner via gødning eller spildevand, og at den miljømæssige sikkerhed ved genetisk modificeret MON 88017-majs ikke kan vurderes fuldt ud på grund af manglende oplysninger;

Supplerende herbicider og manglende analyse af restkoncentrationer

- J. der henviser til, at det er blevet påvist, at dyrkning af herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder fører til en større anvendelse af herbicider, hvilket især skyldes fremvæksten af herbicidtolerant ukrudt ⁽¹²⁾; der henviser til, at det som følge heraf må forventes, at afgrøder af genmodificeret majs vil blive udsat for både højere og gentagne doser af glyphosat, hvilket vil kunne føre til en større mængde restkoncentrationer i høsten;

⁽⁷⁾ EFSA's udtalelse, s. 7 <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/1075>

⁽⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013 af 3. april 2013 om ansøgninger om tilladelse til genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 641/2004 og (EF) nr. 1981/2006 (EUT L 157 af 8.6.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Første sæt bemærkninger fra medlemsstaterne: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EF-SA-Q-2005-280>

⁽¹⁰⁾ Andet sæt bemærkninger fra medlemsstaterne: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EF-SA-Q-2018-00672>

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Kommissionens erklæring (EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1).

⁽¹²⁾ Se f.eks. S. Bonny, »Genetically Modified Herbicide-Tolerant Crops, Weeds, and Herbicides: Overview and impact«, Environmental Management, januar 2016, 57(1), s. 31-48, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738> og C.M. Benbrook, »Impacts of genetically engineered crops on pesticide use in the U.S. — the first sixteen years«, Environmental Sciences Europe 24, 24 (2012), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/2190-4715-24-24>, samt G. Schütte, M. Eckerstorfer, V. Rastelli et al., »Herbicide resistance and biodiversity: agronomic and environmental aspects of genetically modified herbicide-resistant plants«, Environmental Sciences Europe 29, 5 (2017), <https://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0100-y>

Torsdag den 17. december 2020

- K. der henviser til, at der stadigvæk er ubesvarede spørgsmål med hensyn til glyphosats kræftfremkaldende virkning; der henviser til, at EFSA i november 2015 konkluderede, at glyphosat sandsynligvis ikke var kræftfremkaldende, og at Det Europæiske Kemikalieagentur i marts 2017 konkluderede, at der ikke var behov for en klassificering; der henviser til, at Det Internationale Kræftforskningscenter — Verdenssundhedsorganisationens specialiserede kræftagentur — i modsætning hertil i 2015 klassificerede glyphosat som sandsynligvis kræftfremkaldende for mennesker; der henviser til, at en række nyere videnskabelige undersøgelser, der har været underkastet peer review, bekræfter glyphosats kræftfremkaldende potentiale ⁽¹³⁾;
- L. der henviser til, at data om restkoncentrationer af glyphosat på genetisk modificeret majs med EPSPS-ændringer ⁽¹⁴⁾ ifølge en udtalelse fra EFSA's pesticidenhed er utilstrækkelige til at udlede maksimalgrænseværdier for pesticidrester og risikovurderingsværdier ⁽¹⁵⁾;
- M. der henviser til, at der — igen ifølge EFSA's pesticidenhed — mangler toksikologiske data, der gør det muligt at foretage en vurdering af risikoen for forbrugerne for så vidt angår flere af de nedbrydningsprodukter fra glyphosat, der er relevante for genetisk modificerede glyphosattolerante afgrøder ⁽¹⁶⁾;
- N. der henviser til, at vurdering af herbicidrester og herbicidnedbrydningsprodukter fundet på genetisk modificerede planter såvel som deres potentielle interaktion med Bt-toksiner anses for at ligge uden for EFSA's GMO-panels ansvarsområde og derfor ikke foretages som led i godkendelsesprocessen for GMO'er; der henviser til, at dette er problematisk, eftersom måden, hvorpå den pågældende genetisk modificerede plante nedbryder supplerende herbicider, samt sammensætningen og dermed toksiciteten af nedbrydningsprodukterne (metabolitterne) kan skyldes selve den genetiske modifikation ⁽¹⁷⁾;

Ugyldige toksicitetsundersøgelser

- O. der henviser til, at der ved undersøgelserne af akut toksicitet og nedbrydning i fordøjelsessvæsker blev anvendt Cry3Bb1- og CP4 EPSPS-proteiner produceret i en rekombinant *E. coli*-stamme;
- P. der henviser til, at toksikologiske forsøg, der udføres med proteiner isoleret, generelt kun kan tillægges lille betydning, da virkningerne af proteinet i kombination med selve planten ikke tages i betragtning;
- Q. der henviser til, at visse planter, herunder majs, eksempelvis har en naturlig produktion af proteinasehæmmere, som har vist sig at bremse nedbrydningen af Bt-toksiner; der henviser til, at dette betyder, at Bt-toksinet er meget mere toksisk, når det indtages sammen med plantevævet, end det er isoleret; der henviser til, at en undersøgelse fra 1990 foretaget af forskere i Monsanto viste, at selv ved ekstremt lave niveauer af proteinasehæmmer øgedes Bt-toksinernes insektdræbende virksomhed med op til 20 gange ⁽¹⁸⁾; der henviser til, at denne interaktion aldrig er blevet vurderet eller nævnt af EFSA i dens risikovurderinger af genetisk modificerede Bt-planter;
- R. der henviser til, at det er blevet påvist, at faktorer, der øger Bt-toksinernes toksicitet, også kan påvirke deres selektivitet ⁽¹⁹⁾: hvis Bt-toksinets virkning på målorganismer øges, kan dets selektivitet også mindskes, og en bredere vifte

⁽¹³⁾ Se f.eks. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1383574218300887>, <https://academic.oup.com/ije/advance-article/doi/10.1093/ije/dyz017/5382278>, <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0219610>, og <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6612199/>

⁽¹⁴⁾ Den »stackede« genetisk modificerede majs indeholder en EPSPS-ændring.

⁽¹⁵⁾ EFSA's gennemgang af de eksisterende maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af glyphosat i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 396/2005 — revideret udgave for at tage hensyn til udeladte data, EFSA Journal 2019; 17(10):5862, s. 4, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5862>

⁽¹⁶⁾ EFSA's konklusion om peerevalueringen af vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet glyphosat, EFSA Journal, 2015, 13 (11):4302, s. 3, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽¹⁷⁾ Dette er netop er tilfældet for glyphosat, som anført i EFSA's gennemgang af de eksisterende maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af glyphosat i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 396/2005, EFSA Journal 2018; 16(5):5263, s. 12, <https://www.efsa.europa.eu/fr/efsajournal/pub/5263>

⁽¹⁸⁾ MacIntosh, S.C., Kishore, G.M., Perlak, F.J., Marrone, P.G., Stone, T.B., Sims, S.R., Fuchs, R.L., »Ptentiation of *Bacillus thuringiensis* insecticidal activity by serine protease inhibitors« Journal of Agricultural and Food Chemistry 1990, 38, s. 1145-1152.

⁽¹⁹⁾ Se f.eks. Then, C. »Risk assessment of toxins derived from *Bacillus thuringiensis*: synergism, efficacy, and selectivity«. Environ Sci Pollut Res Int, 2010, 17, s. 791-797.

Torsdag den 17. december 2020

af organismer uden for målgruppen kan blive modtagelige; der henviser til, at der til dato ikke er foretaget nogen systematisk forskning, men at flere undersøgelser viser virkningerne af PI kombineret med Bt-toksiner på insekter uden for målgruppen ⁽²⁰⁾;

- S. der henviser til, at risikoen for højere toksicitet for mennesker og pattedyr som følge af interaktionen mellem PI og Bt-toksiner i genetisk modificerede planter ikke er kendt;

Spørgsmål vedrørende Bt's adjuvansevne

- T. der henviser til, at en række undersøgelser viser, at der er observeret bivirkninger efter eksponering for Bt-toksiner, som kan påvirke immunsystemet, og at nogle Bt-toxiner kan have adjuvansegenskaber ⁽²¹⁾, hvilket betyder, at de kan øge de allergifremkaldende egenskaber hos andre proteiner, de kommer i kontakt med;
- U. der henviser til, at EFSA's risikovurdering ikke tager hensyn til, at majs producerer PI ⁽²²⁾, og at der derfor må antages en meget langsommere nedbrydning af Bt-toksinet, hvis det indtages med plantematerialet, sammenlignet med dets isolerede form; der henviser til, at denne forskel også kan øge dets adjuvansevne og gør undersøgelser, der anvender isolerede proteiner, ugyldige; der henviser til, at der ikke blev foretaget empiriske undersøgelser for at undersøge den faktiske immunogenicitet af det Bt-toksin, der produceres af den genetisk modificerede plante; der henviser til, at nedbrydningen i fordøjelseskæder, som kan være relevant for toksicitet og adjuvansevne, blev testet ved anvendelse af Bt-toksinet isoleret;

Bt-afgrøder: virkninger på organismer uden for målgruppen og øget resistens

- V. der henviser til, at i modsætning til anvendelsen af insekticider, hvor eksponeringen finder sted på sprøjtningstidspunktet og i et begrænset tidsrum derefter, fører anvendelsen af Bt-afgrøder til, at organismer i og uden for målgruppen kontinuerligt eksponeres for Bt-toksiner;
- W. der henviser til, at antagelsen om, at Bt-toksiner har en enkelt målspecifik virkemåde, ikke længere kan betragtes som korrekt, og at virkninger på organismer uden for målgruppen ikke kan udelukkes ⁽²³⁾; der henviser til, at et stigende antal organismer uden for målgruppen angives at blive påvirket på mange måder; der henviser til, at 39 fagfællebedømte publikationer, der rapporterer om betydelige skadelige virkninger af Bt-toksiner på mange arter, der er »out-of-range«, er nævnt i en nylig oversigt ⁽²⁴⁾;
- X. der henviser til, at kombinatoriske virkninger såsom kombination med PI kan bidrage væsentligt til Bt-toksineres toksicitet; der henviser til, at spørgsmålet om selektivitet er særlig relevant for syntetiske Bt-toksiner, såsom Cry3Bb1, som kan udvise lavere selektivitet i kombination med højere toksicitet; der henviser til, at EFSA stadig mener, at Bt-toksiner kun påvirker et snævert spektrum af organismer uden for målgruppen, uden at der tages højde for eventuelle kombinatoriske virkninger; der henviser til, at en bredere vifte af organismer uden for målgruppen kan blive eksponeret for Bt-toksiner via spild, affald og husdyrgødning;
- Y. der henviser til, at risikovurderingen ikke tog hensyn til udviklingen af resistens hos målskadegørerne over for Bt-toksiner, hvilket muligvis førte til anvendelse af mindre miljøsikre pesticider eller øgede doser og antal af anvendelser på den genetisk modificerede afgrøde i dyrkningslandet; der henviser til, at USA's Miljøstyrelse foreslår at udfase mange nuværende Bt-majshybrider samt visse Bt-bomuldssorter inden for de næste tre til fem år på grund af væksten i insektresistens over for disse afgrøder ⁽²⁵⁾;

⁽²⁰⁾ Se f.eks. Han P, Niu CY, Lei CL, Cui JJ, Desneux N. »Quantification of toxins in a Cry1Ac + CpTI cotton cultivar and its potential effects on the honey bee *Apis mellifera* L.« *Ecotoxicology*. 2010, 19, s. 1452-1459. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10646-010-0530-z> Babendreier, D., Kalberer, N.M., Romeis, J. Fluri, P., Mulligan, E. og Bigler, F., *Apidologie*, »Influence of Bt-transgenic pollen, Bt-toxin and protease inhibitor (SBTI) ingestion on development of the hypopharyngeal glands in honey bees«, 2005, 36 4, s. 585-594, <https://doi.org/10.1051/apido:2005049>, og Liu, X.D., Zhai, B.P., Zhang, X.X., Zong, J.M. »Impact of transgenic cotton plants on a non-target pest, *Aphis gossypii* Glover«. *Ecological Entomology*, 30(3), s. 307-315. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.0307-6946.2005.00690.x>

⁽²¹⁾ For en gennemgang se Rubio-Infante, N. & Moreno-Fierros, L., »An overview of the safety and biological effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in mammals«, *Journal of Applied Toxicology*, maj 2016, 36(5): s. 630-648, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/jat.3252/full>

⁽²²⁾ Se betragtning Q.

⁽²³⁾ Se f.eks. Hilbeck, A. og Otto, M., »Specificity and combinatorial effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in the context of GMO risk assessment«, *Frontiers Environmental Science* 2015, 3:71.

⁽²⁴⁾ Hilbeck, A., Defarge, N., Lebrecht, T., Böhn, T., »Insecticidal Bt crops. EFSA's risk assessment approach for GM Bt plants fails by design«, *RAGES* 2020, s. 4 https://www.testbiotech.org/sites/default/files/RAGES_report-Insecticidal%20Bt%20plants.pdf

⁽²⁵⁾ <https://www.dtnpf.com/agriculture/web/ag/crops/article/2020/09/29/epa-proposes-phasing-dozens-bt-corn>

Torsdag den 17. december 2020

- Z. der henviser til, at selv om det er blevet hævdet, at anvendelsen af Bt-afgrøder fører til et fald i anvendelsen af insekticider, viste en nylig undersøgelse, der blev offentliggjort i USA ⁽²⁶⁾, at flere analyser af Bt-afgrøders indflydelse på pesticidanvendelsesmønstrene ikke synes at have overvejet frøbehandlinger og dermed kan have overvurderet reduktionen af insekticider (navnlig "det område, der behandles") i forbindelse med Bt-afgrøder; der henviser til, at det i samme undersøgelse konstateres, at neonicotinoid-frøbehandlinger ofte anvendes i forbindelse med Bt-majs- og -sojabønneafgrøder, at dette anvendelsesmønster kan have utilsigtede konsekvenser, nemlig resistens over for målskadedyr, udbrud af skadedyr, der ikke er målarter, og forurening med skadelige virkninger for vilde dyr. Undersøgelsen viste også, at nogle af disse virkninger allerede er opstået; der henviser til, at Unionen har forbudt udendørs brug af tre neonicotinoider, herunder til bejdsning af frø, på grund af deres indvirkning på honningbier og andre bestøvere ⁽²⁷⁾;
- AA. der henviser til, at Unionen er part i FN's konvention om biologisk mangfoldighed, som forpligter både import- og eksportlande til at tage hensyn til biodiversiteten;

Udemokratisk beslutningstagning

- AB. der henviser til, at afstemningen den 26. oktober 2020 i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, ikke mundede ud i en udtalelse, hvilket betyder, at godkendelsen ikke blev støttet af et kvalificeret flertal af medlemsstaterne;
- AC. der henviser til, at Kommissionen erkender, at det er problematisk, at afgørelser om godkendelse af GMO'er fortsat vedtages af Kommissionen uden tilslutning fra et kvalificeret flertal af medlemsstaterne, hvilket i høj grad er en undtagelse for produktgodkendelser som helhed, men er blevet normen for beslutningstagningen vedrørende genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer;
- AD. der henviser til, at Parlamentet i sin 8. valgperiode vedtog i alt 36 beslutninger, hvori der blev gjort indsigelse mod markedsføring af GMO'er til fødevarer og foderstoffer (33 beslutninger) og mod dyrkning af GMO'er i Unionen (tre beslutninger); der henviser til, at Parlamentet til dato har vedtaget elleve indsigelser i sin 9. valgperiode; der henviser til, at der ikke var et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for at godkende nogen af disse GMO'er; der henviser til, at Kommissionen — til trods for sin egen erkendelse af de demokratiske mangler, medlemsstaternes manglende støtte og Parlamentets indsigelser — fortsat godkender GMO'er;
- AE. der henviser til, at Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011 kan beslutte ikke at godkende en GMO, når der i appeludvalget ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstaterne for godkendelse ⁽²⁸⁾; der henviser til, at der ikke kræves nogen ændring af lovgivningen i denne henseende;
1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1829/2003;
2. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse ikke er i overensstemmelse med EU-retten, fordi det ikke er foreneligt med målet for forordning (EF) nr. 1829/2003, som i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽²⁹⁾, er at give et grundlag for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed, af dyrs sundhed og velfærd, af miljøet og af forbrugernes interesser i relation til genetisk modificerede fødevarer og -foderstoffer, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende;
3. anmoder Kommissionen om at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage;

⁽²⁶⁾ Douglas, J.F. Tooker, »Large-Scale Deployment of Seed Treatments Has Driven Rapid Increase in Use of Neonicotinoid Insecticides and Preemptive Pest Management in U.S. Field Crops«, Environmental Science and Technology 2015, 49, 8, s. 5088-5097, <https://pubs.acs.org/doi/10.1021/es506141g>

⁽²⁷⁾ Neonicotinoider, https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/approval_active_substances/approval_renewal/neonicotinoids_en

⁽²⁸⁾ Det fremgår af artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011, at Kommissionen »kan«, og ikke »skal«, gå videre med godkendelsen, hvis der i appeludvalget ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstaterne for godkendelse.

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

Torsdag den 17. december 2020

4. glæder sig over, at Kommissionen i en skrivelse af 11. september 2020 til medlemmerne endelig anerkendte behovet for at tage højde for bæredygtighed, når det gælder afgørelser om godkendelse af GMO'er; ⁽³⁰⁾ udtrykker imidlertid sin dybe skuffelse over, at Kommissionen den 28. september 2020 godkendte en anden genetisk modificeret sojabønne til import ⁽³¹⁾ trods indsigelser fra Parlamentet og et flertal af medlemsstaterne mod dette;
5. opfordrer Kommissionen til i største hast at gøre fremskridt med hensyn til udarbejdelsen af bæredygtighedskriterier under fuld inddragelse af Parlamentet; opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvordan denne proces vil blive gennemført og inden for hvilken tidsramme;
6. opfordrer på ny indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til Unionens forpligtelser i henhold til internationale aftaler, såsom klimaaftalen fra Paris, FN's konvention om biologisk mangfoldighed og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, i godkendelsesprocessen;
7. gentager sin opfordring til Kommissionen til at ophøre med at godkende GMO'er, uanset om det er til dyrkning eller til fødevarer- og foderbrug, når medlemsstaterne i appeludvalget ikke afgiver nogen udtalelse, jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011;
8. gentager sin opfordring til Kommissionen om ikke at godkende herbicidtolerante genetisk modificerede afgrøder, før de sundhedsrisici, der er forbundet med restkoncentrationer af herbicidrester, er blevet grundigt undersøgt i hvert enkelt tilfælde, hvilket kræver en fuldstændig vurdering af restprodukterne fra sprøjtning af sådanne genetisk modificerede afgrøder med supplerende herbicider, en vurdering af herbicidnedbrydningsprodukterne og eventuelle kombinatoriske virkninger, herunder med den genmodificerede plante selv;
9. opfordrer EFSA til endelig at acceptere de betydelige forskelle mellem naturligt forekommende Bt-toksiner og dem, der kommer til udtryk i syntetiske transgener i genetisk modificerede afgrøder, og til at udvide sin risikovurdering for fuldt ud at tage hensyn til alle interaktioner og kombinatoriske virkninger mellem Bt-toksiner, genetisk modificerede planter og deres bestanddele, restkoncentrationer fra sprøjtning med de supplerende herbicider, miljøet samt indvirkningen på sundheden og fødevarer sikkerheden;
10. opfordrer EFSA til ikke længere at acceptere toksicitetsundersøgelser baseret på isolerede proteiner, som sandsynligvis vil være anderledes med hensyn til struktur og biologiske virkninger end dem, der produceres af planten selv, og til at kræve, at alle test udføres med væv fra den genetisk modificerede plante;
11. opfordrer EFSA til at sikre, at data fra feltforsøg eller drivhuse dækker en tilstrækkelig bred vifte af agronomiske og miljømæssige forhold til at vurdere indvirkningen af alle stressfaktorer, der må forventes under dyrkningen, på genetisk ekspression og plantesammensætningen;
12. opfordrer EFSA til at sikre, at data fra feltforsøg eller drivhuse dækker en tilstrækkelig bred vifte af forskellige sorter til at vurdere indvirkningen af forskellige genetiske baggrunde på genetisk ekspression og plantesammensætningen;
13. opfordrer EFSA til at anmode om data om indvirkningen af forbruget af fødevarer og foder fra genetisk modificerede planter på tarmmikrobiomen;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽³⁰⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

⁽³¹⁾ MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, https://webgate.ec.europa.eu/dyna/gm_register/gm_register_auth.cfm?pr_id=100

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0369

Genetisk modificeret MON 89034-majs (MON-89Ø34-3)

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 89034-majs (MON-89Ø34-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069149/02 — 2020/2895(RSP))

(2021/C 445/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om forlængelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 89034-majs (MON-89Ø34-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (D069149/02,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og artikel 23, stk. 3,
- der henviser til afstemningen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, den 26. oktober 2020, som ikke mandede ud i en udtalelse,
- der henviser til artikel 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾,
- der henviser til udtalelse vedtaget af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA) den 3. december 2008 og offentliggjort den 18. december 2008 ⁽³⁾,
- der henviser til den begrundede udtalelse, der blev vedtaget af EFSA den 25. september 2019 og offentliggjort den 7. november 2019 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger, hvori det gør indsigelse mod markedsføringstilladelse til genetisk modificerede organismer »GMO'er« ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer om ansøgning (reference EFSA-GMO-NL-2007-37) om markedsføringstilladelse for insektresistent genetisk modificeret majs (MON89034) til anvendelse i fødevarer og foderstoffer og til import og forarbejdning i henhold til forordning (EF) nr. 1829/2003 fra Monsanto, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/909>

⁽⁴⁾ Videnskabelig udtalelse fra EFSA's Panel for Genetisk Modificerede Organismer om vurdering af genetisk modificeret majs MON 89034 i forbindelse med ansøgning om forlængelse af tilladelsen i henhold til forordning (EF) No 1829/2003 (ansøgning EFSA-GMO-RX-015), EFSA Journal 2019; 17(11):5845, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2019.5845>

⁽⁵⁾ I sin ottende valgperiode vedtog Europa-Parlamentet 36 beslutninger, i hvilke der blev gjort indsigelse mod godkendelsen af GMO'er. Endvidere har Parlamentet i sin niende valgperiode vedtaget følgende beslutninger:

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MZHGOJG (SYN-ØØØJG-2), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0028).

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne A2704-12 (ACS-GMØØ5-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0029).

- Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 × DAS-40278-9 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 89034, 1507, MON 88017, 59122 og DAS-40278-9, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0030).

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3,
- der henviser til forslaget til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, sikkerhed,
- A. der henviser til, at Kommissionen ved sin beslutning 2009/813/EF⁽⁶⁾ gav tilladelse til markedsføring af fødevarer og foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret («GM») majs MON 89034; der henviser til, at anvendelsesområdet for denne tilladelse også omfatter markedsføring af andre produkter end fødevarer og foderstoffer, der indeholder eller består af genetisk modificeret majs MON 89034 til samme anvendelsesformål som andre typer majs, dog ikke til dyrkning;
- B. der henviser til, at Monsanto Europe S.A./N.V., på vegne af Monsanto Company, USA, den 3. august 2018 indgav en ansøgning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11 og 23 i forordning (EF) nr. 1829/2003 om forlængelse af tilladelsen;
- C. der henviser til, at EFSA den 3. december 2008 havde afgivet en positiv udtalelse, offentliggjort den 18. december 2008, om den oprindelige ansøgning om markedsføringstilladelse;
- D. der henviser til, at EFSA den 25. september 2019 afgav en positiv udtalelse, offentliggjort den 7. november 2019, om ansøgningen om forlængelse;
- E. der henviser til, at GM MON 89034-majs er designet til at producere Cry1A.105 og Cry2Ab2, syntetiske insektdræbende proteiner (også kendt som Bt-toksiner), der har øget toksicitet sammenlignet med de naturlige bakterier, som de er afledt af, for at beskytte imod visse skadelige sommerfuglearter⁽⁷⁾;

— Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld LL Cotton 25 (ACS-GHØØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0054).

— Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fornyelse af tilladelsen til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne MON 89788 (MON-89788-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0055).

— Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 89034 × 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og underkombinationerne MON 89034 × NK603 × DAS-40278-9, 1507 × NK603 × DAS-40278-9 og NK603 × DAS-40278-9 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0056).

— Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2019 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs Bt11 × MIR162 × MIR604 × 1507 × 5307 × GA21 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre, fire eller fem af de enkelte transformationsbegivenheder Bt11, MIR162, MIR604, 1507, 5307 og GA21, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0057).

— Europa-Parlamentets beslutning af 14. maj 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede sojabønne MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0069).

— Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 87427 × MON 89034 × MIR162 × NK603-majs, og genetisk modificeret majs, der kombinerer to eller tre af de enkelte transformationsbegivenheder MON 87427, MON 89034, MIR162 og NK603, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1111 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0291).

— Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret sojabønne SYHT0H2 (SYN-ØØØH2-5), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0292).

— Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2020 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret majs MON 87427 × MON 87460 × MON 89034 × MIR162 × NK603 og genetisk modificeret majs, der kombinerer to, tre eller fire af enkelt-GM-begivenhederne MON 87427, MON 87460, MON 89034, MIR162 og NK603, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0293).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslutning 2009/813/EF af 30. oktober 2009 om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret MON 89034-majs (MON-89034-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (EUT L 289 af 5.11.2009, s. 21).

⁽⁷⁾ EFSA's første udtalelse, s. 21. <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.2903/j.efsa.2019.5845>

Torsdag den 17. december 2020

- F. der henviser til, at det af forordning (EF) nr. 1829/2003 fremgår, at GM-fødevarer eller -foderstoffer ikke må have negative virkninger for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og at Kommissionen skal tage hensyn til de relevante bestemmelser i EU-retten og andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag, når den udarbejder sin afgørelse;

Medlemsstaternes betænkeligheder ved udtalelser fra EFSA

- G. der henviser til, at medlemsstaterne i høringsperioden vedrørende den oprindelige ansøgning om markedsføringstilladelse havde mange kritiske bemærkninger til EFSA's udkast til udtalelse ⁽⁸⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger omfatter betænkeligheder over, at fodringsforsøget med slagtekyllinger ikke er egnet til at vurdere toksikologisk sikkerhed, da der ikke tages hensyn til toksikologiske endpoints, at ansøgerens forslag til en miljøovervågningsplan ikke opfylder de mål, der er fastsat i bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF ⁽⁹⁾, at de kombinerede virkninger af begge toksiner ikke er blevet undersøgt, at en stigning i den allergene aktivitet som følge af Cry1A.105- og Cry2Ab2-protein i fødevarer og foder fra genetisk modificeret MON 89034-majs ikke kan udelukkes, og at konklusionen med hensyn til substantiel ækvivalens af GM MON 89034-majs og konventionel majs er forhastet;
- H. der henviser til, at medlemsstaterne i høringsperioden vedrørende ansøgningen om forlængelse igen havde mange kritiske kommentarer til EFSA's udkast til udtalelse ⁽¹⁰⁾; der henviser til, at disse kritiske bemærkninger omfatter bemærkningen om, at de seneste årlige overvågningsrapporter ikke nævner, at vilde bestande af teosinte planter, der kan krydse med majs, for nylig er blevet registreret i Europa (i Frankrig), og at overvågningsplanen, der er baseret på godkendelse i Kommissionens afgørelse 2005/635/EF ⁽¹¹⁾ og overvågningsrapporterne (2010-2018), er behæftet med mange mangler og hverken er i overensstemmelse med direktiv 2001/18/EF og de tilhørende retningslinjer eller med EFSA's retningslinjer for miljøovervågning efter markedsføringen; desuden gentog mange medlemsstater deres betænkeligheder med hensyn til EFSA's indledende risikovurdering ⁽¹²⁾;

Ugyldige toksicitetsundersøgelser

- I. der henviser til, at der blev gennemført sikkerhedsundersøgelser med henblik på at vurdere akut toksicitet og nedbrydning i fordøjelsvæsker med Cry1A.105- og Cry2Ab2-proteiner produceret i en *E. coli*-stamme; der henviser til, at en kompetent myndighed i en medlemsstat gav udtryk for bekymring over den manglende ækvivalens mellem proteinerne udtrykt i *E. coli* og i MON-89034 ⁽¹³⁾, hvilket rejser tvivl om gyldigheden af disse toksicitetsundersøgelser;
- J. der henviser til, at toksikologiske forsøg, der udføres med proteiner isoleret, generelt ikke kan tillægges større betydning, da virkningerne af proteinet i kombination med selve planten ikke tages i betragtning;
- K. der henviser til, at visse planter, herunder majs, eksempelvis har en naturlig produktion af proteinasehæmmere, som har vist sig at bremse nedbrydningen af Bt-toksiner; der henviser til, at dette betyder, at Bt-toksinet er meget mere toksisk, når det indtages sammen med plantevævet, end det er isoleret; der henviser til, at en undersøgelse fra 1990 foretaget af forskere i Monsanto viste, at selv ved ekstremt lave niveauer af proteinasehæmmer øgedes Bt-toksineres insektdræbende virksomhed med op til 20 gange ⁽¹⁴⁾; der henviser til, at denne interaktion aldrig er blevet vurderet eller nævnt af EFSA i dens risikovurderinger af genetisk modificerede Bt-planter;

⁽⁸⁾ Medlemsstaternes bemærkninger: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2007-042>

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Kommissionens erklæring (EUT L 106 af 17.4.2001, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Medlemsstaternes bemærkninger: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2018-00673>

⁽¹¹⁾ Kommissionens beslutning 2005/635/EF af 31. august 2005 om markedsføring i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et rapsprodukt (*Brassica napus* L., linje GT73), der er genetisk modificeret med henblik på tolerance over for herbicidet glyphosat (EUT L 228 af 3.9.2005, s. 11).

⁽¹²⁾ Se betragtning G.

⁽¹³⁾ Se medlemsstatens bemærkninger, s. 7. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2009.1193> and Medlemsstatens bemærkninger, s. 27: <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2018-00673>

⁽¹⁴⁾ MacIntosh, S.C., Kishore, G.M., Perlak, F.J., Marrone, P.G., Stone, T.B., Sims, S.R., Fuchs, R.L., 'Potentiation of *Bacillus thuringiensis* insecticidal activity by serine protease inhibitors', *Journal of Agricultural and Food Chemistry* 1990, 38, s. 1145-1152.

Torsdag den 17. december 2020

- L. der henviser til, at det er blevet påvist, at faktorer, der øger Bt-toksinernes toksicitet, også kan påvirke deres selektivitet ⁽¹⁵⁾; hvis Bt-toksinsens virkning på målorganismer øges, kan dets selektivitet også mindskes, og en bredere vifte af organismer uden for målgruppen kan blive modtagelige der henviser til, at der til dato ikke er foretaget nogen systematisk forskning, men at flere undersøgelser viser virkningerne af PI kombineret med Bt-toksiner på insekter uden for målgruppen ⁽¹⁶⁾;
- M. der henviser til, at risikoen for højere toksicitet for mennesker og pattedyr som følge af interaktionen mellem PI og Bt-toksiner i genetisk modificerede planter ikke er kendt;

Spørgsmål vedrørende Bt's adjuvansevne

- N. der henviser til, at en række undersøgelser viser, at der er observeret bivirkninger, som efter eksponering for Bt-toksiner kan påvirke immunsystemet, og at nogle Bt-toxiner kan have adjuvansegenskaber ⁽¹⁷⁾, hvilket betyder, at de kan øge de allergifremkaldende egenskaber hos andre proteiner, de kommer i kontakt med;
- O. der henviser til, at EFSA anerkender, at Cry1Ac ⁽¹⁸⁾ har vist sig at fungere som adjuvans, men dog konkluderer, at eftersom majs ikke er en almindelig allergen fødevarer, vil den adjuvansvirkning af Cry-proteiner, der er observeret efter høj dosering intragastrisk eller intranasalt, sandsynligvis ikke give anledning til bekymring, hvad angår allergenicitet ⁽¹⁹⁾; der henviser til, at EFSA ikke tager hensyn til, at majs producerer PI ⁽²⁰⁾, og at der derfor må antages en meget langsomme nedbrydning af Bt-toksinet, hvis det indtages med plantematerialet, sammenlignet med dets isolerede form; der henviser til, at denne forskel også kan øge dets adjuvansevne og gør undersøgelser, der anvender isolerede proteiner, ugyldige; der henviser til, at der ikke blev foretaget empiriske undersøgelser for at undersøge den faktiske immunogenicitet af det Bt-toksin, der produceret af den genetisk modificerede plante; der henviser til, at nedbrydning af proteiner i fordøjelseskæder, hvilket også er relevant for vurderingen af potentiel allergenicitet, blev testet ved brug af proteiner, der var produceret i *E.coli* i isolation;

Bt-afgrøder: virkninger på organismer uden for målgruppen og øget resistens

- P. der henviser til, at i modsætning til anvendelsen af insekticider, hvor eksponeringen finder sted på sprøjtningstidspunktet og i et begrænset tidsrum derefter, fører anvendelsen af Bt-afgrøder til, at organismer i og uden for målgruppen kontinuerligt eksponeres for Bt-toksiner;
- Q. der henviser til, at antagelsen om, at Bt-toksiner har en enkelt målspecifik virkemåde, ikke længere kan betragtes som korrekt, og at virkninger på organismer uden for målgruppen ikke kan udelukkes ⁽²¹⁾; der henviser til, at et stigende antal organismer uden for målgruppen angives at blive påvirket på mange måder; der henviser til, at 39 fagfællebedømte publikationer, der rapporterer om betydelige skadelige virkninger af Bt-toksiner på mange arter, der er »out-of-range«, er nævnt i en nylig oversigt ⁽²²⁾;
- R. der henviser til, at kombinatoriske virkninger såsom kombination med PI kan bidrage væsentligt til Bt-toksineres toksicitet; der henviser til, at spørgsmålet om selektivitet er særlig relevant for syntetiske Bt-toksiner, såsom Cry1A.105 og Cry2Ab2, som kan udvise lavere selektivitet i kombination med højere toksicitet; der henviser til, at EFSA stadig

⁽¹⁵⁾ Se f.eks. Then, C., »Risk assessment of toxins derived from *Bacillus thuringiensis*: synergism, efficacy, and selectivity«, *Environmental Science Pollution Research* 2010, 17, s. 791–797.

⁽¹⁶⁾ Se f.eks. Han, P., Niu, C.Y., Lei, C.L., Cui, J.J., Desneux, N., 'Quantification of toxins in a Cry1Ac + CpTI cotton cultivar and its potential effects on the honey bee *Apis mellifera* L.', *Ecotoxicology* 2010, 19, s. 1452–1459, <https://link.springer.com/article/10.1007/s10646-010-0530-z>; Babendreier, D., Kalberer, N.M., Romeis, J., Fluri, P., Mulligan, E. and Bigler, F., 'Influence of Bt-transgenic pollen, Bt-toxin and protease inhibitor (SBTI) ingestion on development of the hypopharyngeal glands in honeybees', *Apidologie* 2005, 36(4), s. 585–594, <https://doi.org/10.1051/apido:2005049>; and Liu, X.D., Zhai, B.P., Zhang, X.X., Zong, J.M., 'Impact of transgenic cotton plants on a non-target pest, *Aphis gossypii* Glover', *Ecological Entomology*, 30(3), s. 307–315, <https://doi.org/10.1111/j.0307-6946.2005.00690.x>

⁽¹⁷⁾ For en gennemgang se N. Rubio Infante & L. Moreno-Fierros, »An overview of the safety and biological effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in mammals«, *Journal of Applied Toxicology*, maj 2016, 36(5): s. 630–648, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/jat.3252/full>

⁽¹⁸⁾ Cry1Ac er kun et af flere Bt-toksiner, som er blevet undersøgt i detaljer af EFSA.

⁽¹⁹⁾ EFSA's udtalelse, s. 16, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/909>

⁽²⁰⁾ Se betragtning K.

⁽²¹⁾ Se f.eks. Hilbeck, A. og Otto, M., »Specificity and combinatorial effects of *Bacillus thuringiensis* Cry toxins in the context of GMO risk assessment«, *Frontiers in Environmental Science* 2015, 3:71.

⁽²²⁾ Hilbeck, A., Defarge, N., Lebrecht, T., Böhn, T., »Insecticidal Bt crops. EFSA's risk assessment approach for GM Bt plants fails by design«, *RAGES* 2020, p. 4, https://www.testbiotech.org/sites/default/files/RAGES_report-Insecticidal%20Bt%20plants.pdf

Torsdag den 17. december 2020

mener, at Bt-toksiner kun påvirker et snævert spektrum af organismer uden for målgruppen, uden at der tages højde for eventuelle kombinatoriske virkninger; der henviser til, at en bredere vifte af organismer uden for målgruppen kan blive eksponeret for Bt-toksiner via spild, affald og husdyrgødning;

- S. der henviser til, at der ikke blev evalueret nogen virkninger på organismer uden for målgruppen i risikovurderingen; der henviser til, at en medlemsstats kompetente myndighed har bemærket, at »undersøgelserne ikke er tilstrækkelige til at konkludere, at eksponeringen af miljøet og dermed virkningerne på organismer uden for målgruppen vil være ubetydelig«, og at »eksperimentel dokumentation fra de få foreliggende undersøgelser viser, at der vil være Bt-toksiner i fæces fra dyr, der fodres med Bt-afgrøder; For enhver anvendelse på markedet af Bt-afgrøder bør der derfor fremlægges forsøg for at drage konklusioner om efterfølgende virkninger og risici for organismer uden for målgruppen«⁽²³⁾;
- T. der henviser til, at risikovurderingen ikke tog hensyn til udviklingen af resistens hos målskadedørerne over for Bt-toksiner, hvilket muligvis førte til anvendelse af mindre miljøsikre pesticider eller øgede doser og antal af anvendelser på den genetisk modificerede afgrøde i dyrkningslandet; der henviser til, at USA's Miljøstyrelse foreslår at udfase mange nuværende Bt-majshybrider samt visse Bt-bomuldssorter inden for de næste tre til fem år på grund af væksten i insektresistens over for disse afgrøder⁽²⁴⁾;
- U. der henviser til, at selv om det er blevet hævdet, at anvendelsen af Bt-afgrøder fører til et fald i anvendelsen af insekticider, viste en nylig undersøgelse, der blev offentliggjort i USA⁽²⁵⁾, at »flere analyser af Bt-afgrøders indflydelse på pesticidanvendelsesmønstrene ikke synes at have overvejet frøbehandlinger og dermed kan have overvurderet reduktionen af insekticider (navnlig »det område, der behandles«) i forbindelse med Bt-afgrøder«; der henviser til, at det i samme undersøgelse konstateres, at neonicotinoid-frøbehandlinger ofte anvendes i forbindelse med Bt-majs og sojabønneafgrøder, at dette anvendelsesmønster kan have utilsigtede konsekvenser, nemlig resistens over for målskadedyr, udbrud af skadedyr, der ikke er målarter, og forurening med skadelige virkninger for vilde dyr, og at nogle af disse virkninger allerede er opstået; der henviser til, at Unionen har forbudt udendørs brug af tre neonicotinoider, herunder til bejdsning af frø, på grund af deres indvirkning på honningbier og andre bestøvere⁽²⁶⁾;
- V. der henviser til, at Unionen er part i FN's konvention om biologisk mangfoldighed, som slår fast, at både eksport- og importlande har internationalt ansvar, hvad angår den biologiske mangfoldighed;

Litteraturgennemgang

- W. der henviser til, at ansøgeren i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013⁽²⁷⁾ skal foretage en litteraturgennemgang i forbindelse med fornyelsesproceduren; der henviser til, at en litteratursøgning identificerede 285 publikationer, men at ansøgeren efter at have anvendt sine egne kriterier for støtteberettigelse/inklusion kun havde udvalgt fem publikationer, som ansås for relevante for vurdering af fødevarer- og fodersikkerhed eller molekylær karakterisering; der henviser til, at en medlemsstats kompetente myndighed bemærkede, at litteratursøgningen ikke i tilstrækkelig grad adresserede potentielle skadelige virkninger for menneskers og dyrs sundhed, eftersom følgende søgetermer ikke indgik i søgningen: »toksicitet«, »giftig«, »dyreforsøg«, »toksiske virkninger«, »skadelige virkninger« og »sundhedsvirkninger«⁽²⁸⁾; der henviser til, at den litteraturgennemgang, der foretages af ansøgere om fornyelse af GMO-godkendelser, generelt ikke er af høj kvalitet;

Udemokratisk beslutningstagning

- X. der henviser til, at afstemningen den 26. oktober 2020 i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, jf. artikel 35 i forordning (EF) nr. 1829/2003, ikke mundede ud i en udtalelse, hvilket betyder, at godkendelsen ikke blev støttet af et kvalificeret flertal af medlemsstaterne;

⁽²³⁾ Medlemsstaternes bemærkninger, s. 16. <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2018-00673>

⁽²⁴⁾ <https://www.dtnpf.com/agriculture/web/ag/crops/article/2020/09/29/epa-proposes-phasing-dozens-bt-corn>

⁽²⁵⁾ Douglas, M.R., Tooker, J.F., »Large-Scale Deployment of Seed Treatments Has Driven Rapid Increase in Use of Neonicotinoid Insecticides and Preemptive Pest Management in U.S. Field Crops«, »Environmental Science and Technology« 2015, 49, 8, s. 5088-5097, <https://pubs.acs.org/doi/10.1021/es506141g>

⁽²⁶⁾ Neonicotinoids, https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/approval_active_substances/approval_renewal/neonicotinoids_en

⁽²⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2013 af 3. april 2013 om ansøgninger om tilladelse til genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 641/2004 og (EF) nr. 1981/2006 (EUT L 157 af 8.6.2013, s. 1).

⁽²⁸⁾ Medlemsstaternes bemærkninger, s. 1. <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2018-00673>

Torsdag den 17. december 2020

- Y. der henviser til, at Kommissionen erkender, at det er problematisk, at afgørelser om godkendelse af GMO'er fortsat vedtages af Kommissionen uden tilslutning fra et kvalificeret flertal af medlemsstaterne, hvilket i høj grad er en undtagelse for produktgodkendelser som helhed, men er blevet normen for beslutningstagningen vedrørende godkendelse af genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer;
- Z. der henviser til, at Parlamentet i sin 8. valgperiode vedtog i alt 36 beslutninger, hvori der blev gjort indsigelse mod markedsføring af GMO'er til fødevarer og foderstoffer (33 beslutninger) og mod dyrkning af GMO'er i Unionen (tre beslutninger); der henviser til, at Parlamentet til dato har vedtaget 11 indsigelser i sin 9. valgperiode; der henviser til, at der ikke var et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for at godkende nogen af disse GMO'er; der henviser til, at Kommissionen — til trods for sin egen erkendelse af de demokratiske mangler, medlemsstaternes manglende støtte og Parlamentets indsigelser — fortsat godkender GMO'er;
- AA. der henviser til, at Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011 kan beslutte ikke at godkende en GMO, når der i appeludvalget ⁽²⁹⁾ ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstaterne for godkendelse; der henviser til, at der ikke kræves nogen ændring af lovgivningen i denne henseende;
1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1829/2003;
2. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse ikke er i overensstemmelse med EU-retten, fordi det ikke er foreneligt med målet for forordning (EF) nr. 1829/2003, som i overensstemmelse med de generelle principper, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽³⁰⁾, er at give et grundlag for at sikre et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed, af dyrs sundhed og velfærd, af miljøet og af forbrugernes interesser i relation til GM-fødevarer og -foderstoffer, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende;
3. anmoder Kommissionen om at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage;
4. glæder sig over, at Kommissionen i en skrivelse af 11. september 2020 til medlemmerne endelig anerkendte behovet for at tage højde for bæredygtighed, når det gælder afgørelser om godkendelse af GMO'er ⁽³¹⁾; udtrykker imidlertid sin dybe skuffelse over, at Kommissionen den 28. september 2020 godkendte en anden genetisk modificeret sojabønne til import ⁽³²⁾ trods indsigelser fra Parlamentet og et flertal af medlemsstaterne mod dette;
5. opfordrer Kommissionen til i største hast at gøre fremskridt med hensyn til udarbejdelsen af bæredygtighedskriterier under fuld inddragelse af Parlamentet; opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvordan denne proces vil blive gennemført og inden for hvilken tidsramme;
6. opfordrer på ny indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til Unionens forpligtelser i henhold til internationale aftaler, såsom klimaaftalen fra Paris, FN's konvention om biologisk mangfoldighed og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, i godkendelsesprocessen;
7. gentager sin opfordring til Kommissionen til at ophøre med at godkende GMO'er, uanset om det er til dyrkning eller til fødevarer- og foderbrug, når medlemsstaterne i appeludvalget ikke afgiver nogen udtalelse, jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011;
8. Opfordrer EFSA til endelig at acceptere de betydelige forskelle mellem naturligt forekommende Bt-toksiner og dem, der kommer til udtryk i syntetiske transgener i genetisk modificerede afgrøder, og til at udvide sin risikovurdering for fuldt ud at tage hensyn til alle interaktioner og kombinatoriske virkninger mellem Bt-toksiner, genetisk modificerede planter og deres bestanddele, restkoncentrationer fra sprøjtning med de supplerende herbicider, miljøet samt indvirkningen på sundheden og fødevarerens sikkerheden;

⁽²⁹⁾ Det fremgår af artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011, at Kommissionen »kan«, og ikke »skal«, gå videre med godkendelsen, hvis der i appeludvalget ikke er et kvalificeret flertal af medlemsstaterne for godkendelse.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽³¹⁾ <https://tillymetz.lu/wp-content/uploads/2020/09/Co-signed-letter-MEP-Metz.pdf>

⁽³²⁾ MON 87708 × MON 89788 × A5547-127, https://webgate.ec.europa.eu/dyna/gm_register/gm_register_auth.cfm?pr_id=100

Torsdag den 17. december 2020

9. opfordrer EFSA til ikke længere at acceptere toksicitetsundersøgelser baseret på isolerede proteiner, som sandsynligvis vil være anderledes med hensyn til struktur og biologiske virkninger end dem, der produceres af planten selv, og til at kræve, at alle test udføres med væv fra den genetisk modificerede plante;
 10. opfordrer EFSA til at sikre, at data fra feltforsøg eller drivhuse dækker en tilstrækkelig bred vifte af agronomiske og miljømæssige forhold til at vurdere indvirkningen af alle stressfaktorer, der må forventes under dyrkningen, på genetisk ekspression og plantesammensætningen;
 11. opfordrer EFSA til at sikre, at data fra feltforsøg eller drivhuse dækker en tilstrækkelig bred vifte af forskellige sorter til at vurdere indvirkningen af forskellige genetiske baggrunde på genetisk ekspression og plantesammensætningen;
 12. opfordrer EFSA til at anmode om data om indvirkningen af forbruget af fødevarer og foder fra genetisk modificerede planter på tarmmikrobiomen;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0370

Europæisk Borgerinitiativ »Minority SafePack«

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om borgerinitiativet »Minority SafePack — en million underskrifter for mangfoldighed i Europa« (2020/2846(RSP))

(2021/C 445/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack — en million underskrifter for mangfoldighed i Europa« (ECIXXXX),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 2, artikel 3, stk. 2 og artikel 11, stk. 4,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TFEU), særlig artikel 19, 24, artikel 53, stk. 1, artikel 63, artikel 79, stk. 2, artikel 107, stk. 3, litra e), artikel 108, stk. 4, artikel 109, 118, artikel 165, stk. 4, artikel 167, stk. 5, artikel 173, stk. 3, artikel 177, 178 og artikel 182, stk. 1,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/788 af 17. april 2019 om det europæiske borgerinitiativ ⁽¹⁾ (»forordningen om det europæiske borgerinitiativ«),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), særlig artikel 10, 21, 22 og 51,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 21.-22. juni 1993, hvori det fastsættes, hvilke krav et land skal opfylde for at kunne blive medlem af Den Europæiske Union (Københavnskriterierne),
- der henviser til artikel 27 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som begge blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 16. december 1966,
- der henviser til Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog samt til udtalelserne fra de relevante overvågningsorganer,
- der henviser til Københavnsdokumentet fra 1990 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europas (OSCE) og til de adskillige tematiske henstillinger og retningslinjer om mindretalsrettigheder, som er blevet udstedt af OSCE's højkommisær for nationale mindretal og OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR),
- der henviser til sin beslutning af 13. november 2018 om minimumsstandarder for mindretal i EU ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. februar 2018 om beskyttelse og ikkediskrimination af EU-borgere tilhørende mindretal i EU-medlemsstaterne ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2018 om ligebehandling af sprog i en digital tidsalder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2013 om udryddelsestruede europæiske sprog og den sproglige mangfoldighed i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 130 af 17.5.2019, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 463 af 21.12.2018, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 42.

⁽⁵⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 52.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Rådets henstilling af 22. maj 2019 om en samlet tilgang til sprogundervisning og sprogindlæring ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) afgørelser og retspraksis, navnlig sag T-646/13 (Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe mod Kommissionen) ⁽⁷⁾ og sag T-391/17 (Rumænien mod Kommissionen) ⁽⁸⁾,
 - der henviser til Kommissionens afgørelse (EU) 2017/652 af 29. marts 2017 om forslaget til borgerinitiativet »Minority SafePack — en million underskrifter for mangfoldighed i Europa« ⁽⁹⁾,
 - der henviser til den offentlige høring af 15. oktober 2020 om det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack«, som blev afholdt af Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget af Andragender,
 - der henviser til forslaget i det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack« vedrørende de lovgivningsmæssige retsakter, der forventes fra Kommissionens side på grundlag af det europæiske borgerinitiativ, som blev fremlagt for Kommissionen efter indsendelse af underskrifterne og præsenteret for Parlamentet under den offentlige høring,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 222, stk. 8,
- A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 2 i TEU bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal;
- B. der henviser til, at artikel 3, stk. 3, i TEU fastslår, at Unionens mål er at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed og solidaritet mellem medlemsstaterne samt at respektere dens rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikre, at Europas kulturarv beskyttes og udvikles;
- C. der henviser til, at artikel 6 i TEUF anerkender, at EU har kompetencer på områderne kultur og uddannelse til at gennemføre foranstaltninger med henblik på at støtte, koordinere eller supplere medlemsstaternes foranstaltninger; der henviser til, at Kommissionen bør gå i aktiv dialog med medlemsstaterne på disse politikområder, som også er af stor interesse for personer, der tilhører mindretal;
- D. der henviser til, at Unionen ifølge artikel 10 i TEUF skal tilstræbe at bekæmpe forskelsbehandling på grund af bl.a. race eller etnisk oprindelse ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter;
- E. der henviser til, at det i artikel 21, stk. 1, i chartret fastslås, at enhver form for forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering er forbudt;
- F. der henviser til, at artikel 22 i chartret fastslår, at »Unionen respekterer den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed«.
- G. der henviser til, at respekten for kulturel mangfoldighed er nedfældet i artikel 167 i TEUF;
- H. der henviser til, at ca. 8 % af EU-borgerne tilhører et nationalt mindretal, og at ca. 10 % taler et regionalt sprog eller et mindretalssprog; der henviser til, at de udgør et væsentligt element i Unionens kulturelle rigdom gennem deres unikke sprog og kulturer;
- I. der henviser til, at det generelle begreb »mindretal« i Europa er dækket af en bred vifte af termer i juridisk og akademisk sprogbrug; der henviser til, at disse grupper i samfundet ofte i flæng omtales som nationale mindretal, etniske grupper, traditionelle eller oprindelige mindretal, nationaliteter, indbyggere i forfatningsdækkede regioner, sproglige mindretal, grupper, der taler mindre udbredte sprog, sproggrupper osv.; der henviser til, at Europarådet i sin rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, som stadig er den højeste internationale standard for beskyttelse af mindretal i Europa, anvender udtrykket »nationalt mindretal« for at komme uden om vanskelighederne med at videreføre de forskellige udtryk, der anvendes rundt omkring i Europa; der henviser til, at det europæiske borgerinitiativ om »Minority SafePack« anvender udtrykket »nationale og sproglige mindretal«, når der henvises til sådanne mindretalsgrupper;

⁽⁶⁾ EUT C 189 af 5.6.2019, s. 15.

⁽⁷⁾ ECLI:EU:T:2017:59.

⁽⁸⁾ ECLI:EU:T:2019:672.

⁽⁹⁾ EUT L 92 af 6.4.2017, s. 100.

Torsdag den 17. december 2020

- J. der henviser til, at de fleste nationale og sproglige mindretal er oppe imod en stigende tendens til assimilation og sprogtab, som fører til en sproglig og kulturel forarmelse i EU og tabet af dets mangfoldighed — noget, som EU er påbudt at beskytte i henhold til traktaterne; der henviser til, at uddannelse er det vigtigste redskab til revitalisering og bevarelse af mindretalssprog;
- K. der henviser til, at UNESCO's atlas over verdens truede sprog oplister 186 sprog fra EU's medlemsstater som sårbare eller truede og yderligere tre sprog som udryddet;
- L. der henviser til, at det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack« blev indsendt til Kommissionen den 15. juli 2013 med opfordring til en EU-indsats for at støtte nationale og sproglige mindretal på 11 områder;
- M. der henviser til, at Kommissionen den 13. september 2013 ikke fandt det tilstrækkeligt underbygget til at registrere det europæiske borgerinitiativ; der henviser til, at initiativtagerne til det europæiske borgerinitiativ indgav en anke til EU-Domstolen, og at Retten den 3. februar 2017 afsagde sin dom, der annullerede Kommissionens afgørelse;
- N. der henviser til, at Kommissionen for at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Rettens dom foretog en ny analyse af det europæiske borgerinitiativs retlige antagelighed og med vedtagelsen af afgørelse (EU) 2017/652 registrerede initiativet på ni områder ud af de 11 områder, der oprindeligt var anmodet om;
- O. der henviser til, at Kommissionens juridiske antagelighedskontrol i overensstemmelse med artikel 15 i forordningen om borgerinitiativer efterfølges af en undersøgelse af det europæiske borgerinitiativs substans efter en vellykket indsamling af underskrifter; der henviser til, at Kommissionen fremlægger sine juridiske og politiske konklusioner om det europæiske borgerinitiativ på grundlag af EU-traktaterne;
- P. der henviser til, at Den Europæiske Unions Ret i sin dom af 24. september 2019 i sag T-391/17 bekræftede Kommissionens afgørelse om at registrere det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack«;
- Q. der henviser til, at der mellem den 3. april 2017 og den 3. april 2018 blev indsamlet 1 123 422 bekræftede underskrifter i EU, og at den nationale minimumstærskel blev nået i 11 medlemsstater;
- R. der henviser til, at det europæiske borgerinitiativ er det første instrument til tværnationalt deltagelsesdemokrati i verden, som gør det muligt for borgerne at gå i direkte dialog med EU-institutionerne;
- S. der henviser til, at »Minority SafePack« er den femte ud af kun seks vellykkede europæiske borgerinitiativer indtil videre;
- T. der henviser til, at Parlamentet i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2019/788 efter afholdelsen af en offentlig høring skal vurdere den politiske opbakning til de enkelte borgerinitiativer; der henviser til, at Parlamentet afholdt sin offentlige høring den 15. oktober 2020 i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 222;
- gentager sin stærke støtte til instrumentet »det europæiske borgerinitiativ« og opfordrer til, at dets potentiale udnyttes fuldt ud; fremhæver, at borgerinitiativet giver borgerne en enestående mulighed for at identificere og formulere deres ønsker og anmode om foranstaltninger fra EU's side; understreger, at det er afgørende at give borgerne mulighed for at deltage aktivt i politiske processer, der berører dem, for at bringe det europæiske integrationsprojekt tættere på borgerne;
 - påpeger, at den nye forordning om det europæiske borgerinitiativ trådte i kraft den 1. januar 2020, og at det er af afgørende betydning, at EU-institutionerne og de nationale institutioner gør alt, hvad de kan, for at gøre relanceringen af dette EU-deltagelsesinstrument til en succes; fremhæver, at Kommissionen bør tage behørigt hensyn til de anmodninger, som mere end 1,1 millioner EU-borgere har fremsat gennem det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack«;
 - minder om, at beskyttelse af personer, der tilhører mindretal, er en eksplicit grundlæggende værdi for EU sammen med demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne som fastsat i artikel 2 i TEU;
 - minder om, at artikel 3, stk. 3, i TEU fastsætter, at Unionen skal respektere sin rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikre, at den europæiske kulturarv beskyttes og styrkes; understreger, at mindretalssprog og -kulturer er en integreret og umistelig del af Unionens kultur og kulturarv; understreger, at Unionen bør tilskynde medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af rettighederne for personer, der tilhører mindretal;

Torsdag den 17. december 2020

5. gentager sin opfordring til Kommissionen ⁽¹⁰⁾ om i overensstemmelse med nærhedsprincippet at udarbejde en fælles ramme for EU-minimumsstandards for beskyttelse af rettigheder for personer, der tilhører mindretal, som er stærkt forankret i en retlig ramme, der garanterer demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder overalt i EU;
6. opfordrer medlemsstaterne til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger og til at værne om rettighederne for personer, der tilhører mindretal, og sikre, at disse rettigheder respekteres fuldt ud;
7. mener, at det er nødvendigt at respektere sproglige rettigheder i samfund, hvor der er mere end ét officielt sprog, uden at indskrænke én gruppes rettigheder i forhold til en anden, i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats forfatningsmæssige orden og dens nationale lovgivning; mener, at fremme af regionale sprog og beskyttelse af sprogsamfund bør respektere alle menneskers grundlæggende rettigheder;
8. mener, at EU fortsat bør øge bevidstheden om flersprogethed i hele Europa gennem EU-programmer og aktivt promovere fordelene ved flersprogethed;
9. minder om, at der ikke findes nogen fælles definition af, hvem der kan betragtes som en person, der tilhører et nationalt eller sprogligt mindretal i EU; understreger, at det er nødvendigt at beskytte alle mindretal, uanset definition, og understreger, at enhver definition bør anvendes på en fleksibel måde under overholdelse af nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om ikkeforskelsbehandling;
10. opfordrer til et gensidigt bestyrkende samarbejde mellem EU og Europarådet om beskyttelse af nationale og sproglige mindretals rettigheder; påpeger, at et sådant samarbejde vil give EU mulighed for at bygge videre på Europarådets resultater og erfaringer og samtidig give Europarådet mulighed for at øge effektiviteten af gennemførelsen af dets henstillinger, som er fremsat i forbindelse med rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal og den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre og ratificere Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog;

Om de ni forslag til europæiske borgerinitiativer

11. anerkender, at beskyttelsen af nationale og sproglige mindretal er medlemsstaternes myndigheders primære ansvar; påpeger imidlertid, at Unionen har en stærk rolle at spille med hensyn til at støtte medlemsstaternes myndigheder i disse bestræbelser; påpeger, at en række af medlemsstaterne står for vellykkede eksempler på respektfuld og harmonisk sameksistens mellem forskellige befolkningsgrupper, bl.a. inden for sprog- og kulturrevitaliseringspolitikker; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis om beskyttelse af og støtte til rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og opfordrer EU til at lette sådanne udvekslinger;
12. er af den opfattelse, at foranstaltninger til bevarelse af den kulturelle og sproglige identitet til gavn for personer, der tilhører nationale og sproglige mindretal, skal sigte mod positiv særbehandling, herunder inden for områderne uddannelse, kultur og offentlige tjenester;
13. giver udtryk for bekymring over den alarmerende stigning i hadforbrydelser og hadefuldt tale, som er motiveret af racisme, fremmedhad eller intolerance og rettet mod personer, der tilhører nationale og sproglige mindretal i Europa; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte kampagner til bekæmpelse af hadefuldt tale samt til at bekæmpe racisme og fremmedhad mod personer, der tilhører nationale og sproglige mindretal;
14. anerkender nationale og sproglige mindretals bidrag til EU's kulturarv og fremhæver mediernes rolle;
15. påpeger, at sproglig mangfoldighed er et værdifuldt element i Europas kulturrigdom, som bør beskyttes for at sikre, at regionale sprog eller mindretalssprog kan videregives fra generation til generation; giver udtryk for sin stærke bekymring over regionale sprog eller mindretalssprog, der er udsat for risikoen for at blive udryddet; understreger, at der er behov for at træffe flere foranstaltninger på dette område; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme sprogindlæring i hele EU, herunder indlæringen af mindretalssprog; bemærker, at det europæiske borgerinitiativ opfordrer til oprettelse af et europæisk center for sproglig mangfoldighed med henblik på at beskytte den rige mangfoldighed af europæiske sprog;

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 13. november 2018 om minimumsstandards for mindretal i EU (EUT C 363 af 28.10.2020, s. 13).

Torsdag den 17. december 2020

16. opfordrer EU og dets medlemsstater til at tage hensyn til nationale og sproglige mindretals behov, når de udformer Unionens finansieringsprogrammer; mener, at beskyttelsen af flersprogethed og kulturel mangfoldighed er en drivkraft for regional udvikling og innovation, og mener derfor, at de europæiske struktur- og investeringsfonde og Samhørighedsfonden bør tage hensyn hertil; mener, at finansiering fra Horisont Europa til undersøgelse af kulturel og sproglig mangfoldighed og dens indvirkning på den økonomiske udvikling i EU's regioner vil give mulighed for bedre målretning af offentlige politikker for nationale og sproglige mindretal;

17. anerkender sprogets rolle i kulturen; er bekymret over, at kulturelle aktører, der er aktive på regionale sprog eller mindretalssprog, kan opleve en yderligere udfordring med at nå ud til et bredt publikum og få adgang til de finansielle og administrative ressourcer; opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til regionale forhold og udvikle foranstaltninger til at hjælpe kulturelle aktører med at udtrykke kulturel frihed, uanset deres sproglige eller andre særegenheder;

18. mener, at alle EU-borgere bør kunne nyde kultur og underholdning på vedkommendes eget sprog; påpeger, at sproglige mindretal ofte er for små eller mangler den institutionelle støtte til at opbygge et omfattende system af egne medietjenester; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en vurdering og træffe de mest hensigtsmæssige foranstaltninger til at støtte udviklingen af sådanne medietjenester; bemærker, at siden det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack« blev indsendt til Kommissionen i 2013, er vigtige forslag, som vedrører ophavsret og audiovisuelle medietjenester, allerede blevet vedtaget af den lovgivende myndigheds to parter; anerkender den nyligt vedtagne meddelelse fra Kommissionen om den første kortsigtede revision af forordningen om geoblokering (COM(2020)0766), hvori Kommissionen foreslår en detaljeret statusopgørelse for 2022, når forordningens fulde virkninger er blevet synlige; glæder sig over Kommissionens plan om at indlede en dialog med interessenter om audiovisuelt indhold som led i dens handlingsplan for medier og audiovisuelle medier; understreger, at det er nødvendigt at sikre, at der tages hensyn til mindretalssprog i fremtidige forordninger;

19. påpeger, at et stort antal statsløse personer i Den Europæiske Union tilhører nationale og sproglige mindretal; mener, at der under behørig hensyntagen til medlemsstaternes suverænitet og kompetencer kan træffes og bliver truffet positive foranstaltninger i denne henseende; påpeger, at tildeling eller fratagelse af statsborgerskab er en national kompetence;

20. giver udtryk for sin støtte til det europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack — en million underskrifter for mangfoldighed i Europa«; opfordrer Kommissionen til at skride til handling i overensstemmelse hermed og foreslå retsakter baseret på traktaterne og forordningen om det europæiske borgerinitiativ i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; påpeger, at det initiativ, som Kommissionen har registreret, opfordrer til lovgivningsforslag på ni forskellige områder, og minder om, at der i initiativet anmodes om, at hvert enkelt forslag verificeres og vurderes selvstændigt;

o

o o

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0371

Et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling**Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling (2020/2084(INI))**

(2021/C 445/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 og 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 9, 151, 152, 153, 156, 157, 162 og 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til protokol 1, 8 og 28 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig afsnit IV (solidaritet),
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Kommissionen i november 2017,
- der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling,
- der henviser til Parisaftalen, der blev opnået på COP21 i 2015, og særligt dens indledning om »at henstille til parterne om at gennemføre deres politikker og foranstaltninger og derved fremme en retfærdig omstilling for arbejdstagerne og skabe anstændige arbejdspladser og beskæftigelse af høj kvalitet i overensstemmelse med nationalt definerede udviklingsprioriteter og -strategier«,
- der henviser til ILO-konventionerne og -henstillingerne, navnlig konventionen om arbejdstilsyn af 1947 (nr. 81), ILO's 100-årserklæring (2019) og ILO-retningslinjerne af februar 2016 for en retfærdig omstilling til miljømæssigt bæredygtige økonomier og samfund for alle,
- der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål nr. 1, 3, 4, 5, 8, 10 og 13,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCPRD) og dennes ikrafttræden i EU den 21. januar 2011 i henhold til Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder,
- der henviser til FN-konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾ (direktiv om ligebehandling på beskæftigelsesområdet),
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (COM(2008)0426) og Parlamentets udtalelse herom af 2. april 2009 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.⁽²⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.⁽³⁾ EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 68.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 med titlen »Et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling« (COM(2020)0014),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation« (COM(2020)0456),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »EU-budgettet som drivkraft bag genopretningsplanen for Europa« (COM(2020)0442),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Kommissionens tilpassede arbejdsprogram for 2020« (COM(2020)0440),
- der henviser til Kommissionens forslag af 28. maj 2020 til Rådets forordning om oprettelse af et EU-genopretnings-instrument til støtte for genopretningen efter covid-19-pandemien (COM(2020)0441),
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2020 om europæisk beskyttelse af grænsearbejdere og sæsonarbejdere i forbindelse med covid-19-krisen ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. juni 2020 om konsekvenserne af de demografiske forandringer (COM(2020)0241),
- der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse af 18. januar 2017 med titlen »EU's svar på de demografiske udfordringer« (2017/C017/08),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. februar 2020 med titlen »Europas digitale fremtid i støbeskeen« (COM(2020)0067),
- der henviser til Kommissionens forslag af 1. juli 2020 til Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (COM(2020)0275),
- der henviser til det arbejdsdokument af 1. juli 2020 fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager forslaget til Rådets henstilling om »En bro til job — styrkelse af ungdomsgarantien« (SWD(2020)0124),
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 10. juli 2020 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 8. juli 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår midler til den specifikke tildeling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. oktober 2019 om beskæftigelses- og socialpolitikker i euroområdet ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 4. april 2019 om udkast til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽⁸⁾,
- der henviser til betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækststrategi for 2020,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2019 med titlen »Årlig strategi for bæredygtig vækst 2020« (COM(2019)0650),

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0176.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0194.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0180.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0033.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0337.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til forslag af 17. december 2019 til Kommissionens og Rådets fælles rapport om beskæftigelsen — Ledsagedokument til meddelelse fra Kommissionen om den årlige strategi for bæredygtig vækst 2020,
 - der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2019/1181 af 8. juli 2019 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, ⁽⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2019 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2019 ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til »Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2019-2024, En Union, der vil mere«, fremlagt af Kommissionens formand, Ursula von der Leyen,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 23. januar 2019: »Social dialog om innovation i den digitale økonomi« ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens økonomiske forårsprognose 2020 af 6. maj 2020,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. september 2020: »Anstændige mindstelønninger i hele Europa«,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 15. juli 2020: »Genopretningsplan for Europa og den flerårige finansielle ramme 2021-2027«,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. december 2019: »Fælles minimumsstandards for arbejdsløshedsforsikring — et konkret skridt i retning mod reel gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder« ⁽¹²⁾,
 - der henviser til undersøgelsen fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) med titlen »Covid-19: Politiske tiltag i hele Europa«,
 - der henviser til Det Fælles Forskningscenters tekniske rapport med titlen »The COVID confinement measures and EU labour markets« (Covid-19-nedlukningsforanstaltninger og EU's arbejdsmarkeder), der blev offentliggjort i 2020, og navnlig rapportens analyse af den senest tilgængelige dokumentation om mønstrene for telearbejde i EU,
 - der henviser til den reviderede europæiske socialpagt og Torinoprocessen, der blev indledt i 2014 og har til formål at styrke traktatsystemet for den europæiske socialpagt inden for Europarådet såvel som dets forbindelse til EU-retten,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelserne fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0233/2020),
- A. der henviser til, at bæredygtig udvikling er en grundlæggende målsætning for Den Europæiske Union; der henviser til, at den sociale markedsøkonomi er baseret på to komplementære søjler, nemlig håndhævelse af konkurrence og solide socialpolitiske foranstaltninger, der skal føre til opnåelse af fuld beskæftigelse og sociale fremskridt; der henviser til, at de tre søjler i bæredygtig udvikling er den sociale, økonomiske og miljømæssige søjle; der henviser til, at bæredygtig udvikling bl.a. er baseret på fuld beskæftigelse og sociale fremskridt; der henviser til, at det er et grundlæggende mål for Den Europæiske Union, der er opstillet i artikel 3, stk. 3, i TEU; der henviser til, at man indtil nu har prioriteret økonomisk og miljømæssig bæredygtighed;

⁽⁹⁾ EUT L 185 af 11.7.2019, s. 44.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0202.

⁽¹¹⁾ EUT C 159 af 10.5.2019, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT C 97 af 24.3.2020, s. 32.

Torsdag den 17. december 2020

- B. der henviser til, at Europa står over for nye udfordringer såsom tiltagende uligheder mellem generationerne, forringede sociale, sundhedsmæssige, økonomiske og miljømæssige muligheder og ressourcer, territoriale forskelle og ulige adgang til grundlæggende social- og sundhedsydelser, beskæftigelse og forretningsmuligheder og sociale infrastrukturer; der henviser til, at EU og medlemsstaterne deler ansvaret for at mindske ulighed; der henviser til, at uligheden (i indkomst og muligheder) er steget i hovedparten af medlemsstaterne siden finanskrisen i 2008, hvilket har udfordret de bæredygtige og inklusive aspekter ved vækst og social samhørighed, og at i en sådan kontekst har indfrielsen af EU-målene for 2020 været vanskelig;
- C. der henviser til, at der er et stærkt og formodet behov for retfærdig omstilling i Europa og verden til bæredygtig ressourceudnyttelse, nedbringelse af CO₂-emissioner og stærk beskyttelse af miljøet for at sikre fremtidige generationers levebrød, sikkerhed, sundhed og velstand; der henviser til, at overgangen til en stabil og bæredygtig grøn og miljøvenlig økonomi og social dimension vil kræve samarbejde mellem offentlige og private aktører og skal ledsages af en genindustrialiseringsproces, modernisering af industrigrundlaget og en styrkelse af det indre marked; der henviser til, at den grønne, digitale og demografiske omstilling påvirker europæiske regioner, sektorer, arbejdstagere og befolkningsgrupper på forskellige måder, og at disse overgange vil kræve en betydelig omskoling og omfordeling af arbejdskraft for at forhindre, at arbejdspladser ødelægges i de berørte sektorer;
- D. der henviser til, at de europæiske regioner, hvor der er størst behov for en bæredygtig omstilling, generelt også er regioner med en høj grad af fattigdom og udstødelse; der henviser til, at det med en hurtig genopretning for øje er nødvendigt med afgørende foranstaltninger og investeringer, hvis fokus bør være at modvirke de økonomiske og sociale konsekvenser af pandemien, sætte gang i økonomisk aktivitet igen, fremme bæredygtig udvikling, den grønne omstilling, den digitale omstilling og gennemføre principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder med henblik på at skabe mere effektive og stærkere velfærdsstater; der henviser til, at et internationalt konkurrencedygtigt Europa skal være baseret på et stærkt socialt Europa for at skabe en vej til bæredygtig vækst, kvalitetsjob og robuste sociale velfærdssystemer for alle;
- E. der henviser til, at Eurofound-undersøgelser beskriver, hvor kompleks Den Europæiske Unions sociale dimension er, og foreslår at supplere den sociale resultattavle, der er en del af den europæiske søjle for sociale rettigheder, med yderligere indikatorer, der dækker jobkvalitet, social retfærdighed og lige muligheder, robuste og sociale velfærdssystemer og fair mobilitet;
- F. der henviser til, at Europa 2020-strategien blev lanceret i 2010 med henblik på at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst; der henviser til, at gennemførelsen af Lissabon-strategien burde have prioriteret bæredygtighed og inklusion i højere grad end vækst;
- G. der henviser til, at det i artikel 151 i TEUF fastsættes, at Unionen og medlemsstaterne, der er opmærksomme på de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som bl.a. er fastlagt i den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, har som mål at fremme beskæftigelsen, en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadigt stigende niveau, en passende social beskyttelse, dialogen på arbejdsmarkedet, en udvikling af de menneskelige ressourcer, der skal muliggøre et varigt højt beskæftigelsesniveau, og bekæmpelse af social udstødelse; der henviser til, at initiativer fra den europæiske søjle for sociale rettigheder er et fælles ansvar mellem EU og medlemsstaterne, der har forskellige sociale systemer og traditioner; der henviser til, at sådanne initiativer derfor bør beskytte nationale kollektive overenskomstforhandlings-systemer, der tilbyder et højere beskyttelsesniveau; der henviser til, at grundlæggende rettigheder, proportionalitet, retssikkerhed, lighed for loven og nærhedsprincippet er generelle principper i EU-retten og derfor skal respekteres;
- H. der henviser til, at kvinder er underrepræsenteret i de økonomiske og politiske lederstillinger, hvor beslutningerne om politiske tiltag over for covid-19 træffes; der henviser til, at kvinder bør inkluderes i beslutningstagningen for at bidrage med flere synspunkter, mere viden og erfaring, hvilket ville medføre bedre politiske resultater;
- I. der henviser til, at sociale velfærdssystemer bidrager til at garantere et værdigt liv; der henviser til, at disse systemer omfatter social sikring, sundhedspleje, uddannelse, bolig, beskæftigelse, retlige anliggender og sociale tjenester for dårligt stillede grupper og spiller en afgørende rolle i at skabe bæredygtig social udvikling til fremme af lighed og social retfærdighed og i at sikre retten til social beskyttelse, der er fastsat i verdenserklæringen om menneskerettighederne (1948); der henviser til, at politikker for social beskyttelse er uundværlige elementer i de nationale udviklingsstrategier, da de mindsker fattigdom og udsathed i løbet af et liv og fremmer inklusiv og bæredygtig udvikling;

Torsdag den 17. december 2020

- J. der henviser til, at dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og kollektive overenskomstforhandlinger er arbejdsgivernes og fagforeningernes vigtigste redskaber til at fastlægge rimelige løn- og arbejdsvilkår, og at stærke overenskomstforhandlingssystemer øger medlemsstaternes modstandsdygtighed i økonomiske krisetider; der henviser til, at samfund med stærke overenskomstforhandlingssystemer oftest er mere velhavende og lige; der henviser til, at retten til kollektive forhandlinger er et spørgsmål, der vedrører alle europæiske arbejdstagere, og som har afgørende betydning for demokratiet og retsstaten, herunder respekten for grundlæggende sociale rettigheder; der henviser til, at kollektive forhandlinger er en grundlæggende europæisk rettighed, og at EU-institutionerne er forpligtet til at overholde den i medfør af artikel 28 i chartret om grundlæggende rettigheder; der i denne forbindelse henviser til, at politikker, der respekterer, fremmer og styrker de kollektive overenskomstforhandlinger og arbejdstagernes stilling i lønfastsættelsesordningerne, spiller en afgørende rolle med hensyn til at opnå en høj standard i arbejdsvilkår;
- K. der henviser til, at kollektive overenskomstforhandlinger er et afgørende instrument til at styrke arbejdsrettighederne; der henviser til data fra OECD, som viser, at der over de sidste årtier både er sket et fald i antallet af fagforeninger og i overenskomstforhandlingernes dækningsgrad; der henviser til, at overenskomstforhandlingernes dækningsgrad siden 2000 har været faldende i 22 af EU's 27 medlemsstater; der henviser til, at jobkvaliteten og arbejdsmiljøet gennemsnitligt er bedre i lande, hvor arbejdsmarkedets parter er godt organiserede, og hvor overenskomstforhandlingernes dækningsgrad er høj; der henviser til, at overenskomstforhandlinger fremmer effektivitet på arbejdsmarkedet, såfremt dækningsgraden er høj og forhandlingerne velkoordinerede;
- L. der henviser til, at kollektive overenskomstforhandlinger ifølge Eurofound er kommet under pres, og til at recessionen i 2008 medførte en decentralisering af kollektive overenskomstforhandlinger; der henviser til, at selv om hver sjette arbejdstager i EU skønnes at være omfattet af en kollektiv lønoverenskomst, er det vanskeligt at tilvejebringe god evidens om mere dybdegående data om forhandlingers anvendelse og kollektive aftaler på tværs af EU; der henviser til, at det gennemsnitlige niveau for medlemskab af fagforeninger i hele EU ifølge data fra Det Europæiske Fagforeningsinstitut (ETUI) ligger på omkring 23 % med stor variation i antallet af medlemmer af fagforeninger medlemsstaterne imellem, fra 74 % til helt ned til 8 %; der henviser til, at medlemskab af en arbejdsgiverforening og andelen af de markeder, som disse repræsenterer, ligeledes er meget varierende;
- M. der henviser til, at sociale investeringer handler om at investere i mennesker for at forbedre deres levevilkår; der henviser til, at centrale politiske områder inden for social investering omfatter social sikring, sundhed, langtidspleje, uddannelse, boliger, beskæftigelse, retsvæsen og sociale tjenester til dårligt stillede grupper; der henviser til, at veltilrettelagte socialpolitikker i høj grad bidrager til bæredygtig udvikling og vækst samt til at beskytte mennesker mod fattigdom og fungerer som økonomiske stabilisatorer;
- N. der henviser til, at en af konsekvenserne af covid-19-pandemien er, at fattigdommen skønnes at ville stige; der henviser til, at denne udvikling udgør en større trussel for kvinder, unge, ældre, personer med handicap og store familier; der henviser til, at antallet af enpersonshusstande og ældre, der bor alene, er stigende; der henviser til, at husstande bestående af en enkelt person er i større risiko for fattigdom og social udstødelse, og navnlig ældre kvinder har større risiko for fattigdom end ældre mænd, hvis de bor alene; der henviser til, at husstande med enlige forældre er i høj risiko for fattigdom og for at lide afsavn og oplever vanskeligheder i forbindelse med budgettering, da disse kun har én indkomst og en lavere beskæftigelsesfrekvens; der henviser til, at et stigende antal unge voksne nu er afhængige af forældrenes husholdning for at beskytte dem mod fattigdom, men 29 % af husholdninger med tre generationer er i risiko for fattigdom, og 13 % lider alvorlige afsavn;
- O. der henviser til, at kønsdiskriminering i hjemmet og på arbejdsmarkedet kan føre til ulige fordeling af ressourcer, hvilket gør kvinder endnu mere sårbare over for fattigdom og social udstødelse end mænd; der henviser til, at kvinder, hvis de rammes af fattigdom, har mindre chance for efterfølgende at komme ud af den igen;
- P. der henviser til, at både horisontal og vertikal arbejdsmarkedssegregation i EU stadig er betydelig, og at kvinder er overrepræsenteret i de mindre lønsomme sektorer; der henviser til, at navnlig kvinder med usikre ansættelsesforhold er blevet ramt af covid-19-pandemien, eftersom de var de første til at miste deres arbejde, hvilket har medført finansielle konsekvenser for deres familier og for deres økonomiske uafhængighed og til, at de ikke har modtaget tilstrækkelig beskyttelse og social sikring i en krisetid;

Torsdag den 17. december 2020

- Q. der henviser til, at næsten 109 mio. personer i 2018 risikerede fattigdom eller social udstødelse i EU-27, hvilket svarer til 21,7 % af den samlede befolkning, og at 23 mio. af disse var børn ⁽¹³⁾; der henviser til, at EU ikke nåede sit 2020-mål om at reducere antallet af mennesker i risiko for fattigdom eller social udstødelse med mindst 20 mio.; der henviser til, at antallet af mennesker i risiko for fattigdom eller social udstødelse sandsynligvis vil stige i Unionen som følge af covid-19-krisen; der henviser til, at hjemløshed er steget støt med 70 % i de fleste medlemsstater i løbet af det seneste årti, og at mindst 700 000 mennesker ikke har husly på en given nat i EU; der henviser til, at covid-19 har vist, at hjemløshed både udgør en social og en offentlig sundhedskrise ⁽¹⁴⁾; der henviser til, at omkring en femtedel af befolkningen i EU er i risiko for overgældsætning, og mange mennesker modtager ikke de sociale ydelser, som de har ret til i henhold til deres nationale systemer;
- R. der henviser til, at en ud af fem arbejdstagere i EU varetager et job af ringe kvalitet; der henviser til, at jobpolarisering og atypiske beskæftigelsesformer forventes at stige yderligere i det kommende årti, og at der forventes flere job i de højere og lavere ender af færdighedsspektret ⁽¹⁵⁾; der henviser til, at teknologiske ændringer og anvendelse af kunstig intelligens i væsentlig grad vil ændre arbejdsmarkedet; der henviser til, at dette fører til yderligere forskelle i indtjening; der henviser til, at efterspørgslen efter arbejdskraft konsekvent har været lavest i midten af job-løn-fordelingen, særligt i recessionsperioderne og perioderne med tilbagegang i beskæftigelsen mellem 2008 og 2013, hvilket til dels skyldes, at beskæftigelsen overgik fra fremstillings- og byggeindustrierne til tjenesteydelser; der henviser til, at denne tendens forventes at blive yderligere forstærket af pandemien; der henviser til, at ufaglærte job altid vil være vigtige for samfundene og skal tilbyde ordentlig løn og ordentlige vilkår; der henviser til, at digitalisering kan skabe muligheder for opkvalificering, men dette forbedrer ikke nødvendigvis arbejdsvilkårene eller skaber nye job af høj kvalitet for alle;
- S. der henviser til, at der stort set ikke er sket nogen omstilling fra tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til varige ansættelseskontrakter; der henviser til, at 60 % af arbejdstagerne ufrivilligt er fanget i en tidsbegrænset ansættelse; der henviser til, at omstillingsraterne er særligt lave i lande, som i høj grad anvender tidsbegrænsede ansættelser; der henviser til, at selv offentlige forvaltninger alt for ofte har været afhængige af midlertidigt ansatte til at erstatte tjenestemænd, og at de midlertidigt ansatte har mere usikre arbejdsvilkår;
- T. der henviser til, at Eurofound's forskning på området for nye beskæftigelsesformer viser, at nye og tiltagende vigtige beskæftigelsesformer, som afviger fra traditionelle arbejdsgiver- og arbejdstagerforhold og/eller er karakteriserede ved utraditionel tilrettelæggelse af arbejde og arbejdsmønstre, har en tendens til at have ringere dækning for så vidt angår social beskyttelse, social dialog og kollektiv overenskomstforhandling; der henviser til, at forskningen også viser, at disse beskæftigelsesformer derfor bliver brugt mere i økonomisk udfordrende tider, hvorfor interventioner over for den forventede krise på arbejdsmarkedet som følge af covid-19-pandemien bør overvejes;
- U. der henviser til, at arbejdsløsheden er på over 7 %, og at ungdomsarbejdsløsheden er steget til 17 % og forventes at stige yderligere som følge af covid-19 ⁽¹⁶⁾ og særligt vil berøre kvinder og arbejdstagere i ufaglærte stillinger; der henviser til, at arbejdsløshedsprocenten i euroområdet forventes at stige fra 8,3 % i 2020 til omkring 9,3 % i 2021 med betydelige forskelle blandt medlemsstaterne ⁽¹⁷⁾; der henviser til, at arbejdsløsheden blandt specifikke grupper, såsom personer med handicap, etniske minoriteter såsom romaer, unge og ældre, kan være betydeligt højere; der henviser til, at ifølge Eurofound's undersøgelse »Living, Working and COVID-19« har covid-19-krisen haft en dramatisk indvirkning på arbejdsmarkedet med det resultat, at 8 % af medarbejdere og 13 % af enkeltmandsvirksomheder har mistet deres arbejde siden pandemien gjorde sit indtog; der henviser til, at krisens indvirkning også kunne mærkes af dem, der blev tilbage på arbejdsmarkedet, i form af en væsentlig nedgang i arbejdstiden, hvilket blev afspejlet i tab af indkomst og bekymringer over den fremtidige deltagelse på arbejdsmarkedet samt økonomisk usikkerhed;

⁽¹³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10163468/3-16102019-CP-EN.pdf/edc3178f-ae3e-9973-f147-b839ee522578>

⁽¹⁴⁾ https://www.feantsa.org/public/user/Resources/resources/Rapport_Europe_2020_GB.pdf

⁽¹⁵⁾ Eurofound (2018), Upward convergence in the EU: Concepts, measurements and indicators, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Eurofound (2017), Sjette europæiske undersøgelse af arbejdsvilkårene — oversigtsrapport (opdatering fra 2017), Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

⁽¹⁶⁾ Arbejdsløshedsstatistik: Eurostat, juni 2020

⁽¹⁷⁾ European Economic Forecast, efterår 2020, Europa-Kommissionen, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/ip136_en.pdf

Torsdag den 17. december 2020

- V. der henviser til, at der ifølge Eurostat var 8,3 mio. underbeskæftigede deltidsansatte i EU-28 i 2018, 7,6 mio. mennesker, der stod til rådighed for arbejdsmarkedet, men ikke søgte arbejde, og yderligere 2,2 mio. søgte job uden at kunne begynde at arbejde inden for kort tid; der henviser til, at i alt 18,1 mio. mennesker i en vis grad oplevede en form for arbejdsløshed i EU-28 i 2018;
- W. der henviser til, at bekæmpelse af arbejdsløshed blandt unge såvel som ældre fortsat er en af de største udfordringer på regionalt niveau i EU;
- X. der henviser til, at covid-19-krisen har afsløret krænkelser af grænseoverskridende arbejdstageres og sæsonarbejderes rettigheder og deres usikre forhold med lave niveauer for sociale beskyttelse og koordinering af socialsikring; der henviser til, at der derfor er behov for stærkere regulering, mere effektiv overvågning og effektiv håndhævelse af anstændige arbejdsvilkår samt boligforhold og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; der henviser til, at direktivet om vikararbejde i denne henseende skal forbedres;
- Y. der henviser til, at forskellen i erhvervsdeltagelse blandt mænd og kvinder i 2019 var på 11,7 %; der henviser til, at denne forskel medfører en stor økonomisk omkostning for EU svarende til 320 mia. EUR om året eller 2,37 % af EU's BNP; der henviser til, at covid-19-krisen i uforholdsmæssig grad påvirker kvinders arbejdsmæssige og sociale situation, idet 26,5 % af kvinderne er i usikre ansættelsesforhold og udgør 60 % af de deltidsansatte; der henviser til, at kvinder påvirkes mere end mænd af de vanskeligheder, som covid-19-pandemien har medført, på grund af de beskæftigelsessektorer, der primært har kvindelige ansatte, og at pasningen af ældre og børn fortsat hviler særligt tungt på kvinders skuldre;
- Z. der henviser til, at personer med handicap og ældre er særligt udsatte under covid-19-krisen; der henviser til, at de sandsynligvis vil blive ramt uforholdsmæssigt hårdt og har særlige behov for støtte, som skal tages i betragtning fra begyndelsen, når der handles i relation til pandemien, og der henviser til, at forskning viser, at disse grupper er i større risiko for at blive ramt af psykiske sundhedsproblemer;
- AA. der henviser til, at Europas regioner står over for langsigtede demografiske tendenser, fra længere forventet levetid til lavere fødselstal, aldrende samfund, faldende arbejdsstyrke, mindre husstande og stigende urbanisering; der henviser til, at Europas faldende andel af verdens befolkning, som forventes at udgøre mindre end 4 % inden 2070, vil medføre udfordringer; der henviser til, at landdistrikter og fjerntliggende områder i høj grad er ramt af demografiske forandringer;
- AB. der henviser til, at pandemien har ramt de ældre særligt hårdt og til tider gjort det værre for de, der er isolerede; der henviser til, at de ældre er i størst risiko for manglende adgang til internettet og moderne teknologier og konsekvent er i højere risiko for udstødelse, herunder digital udstødelse;
- AC. der henviser til, at krisen har ført til stigende fattigdom i byerne, påvirket flere hustande med mellemindkomster, skabt nye grupper af mennesker, som er i risiko for fattigdom, ført til større territoriale uligheder, forværret de sociale skævheder i dårligt stillede byområder og den ulige adgang til offentlige tjenester og skabt en stigning i efterspørgslen efter sociale tjenester og social infrastruktur på lokalt niveau på et tidspunkt, hvor de lokale budgetter er overbebyrdede;
- AD. der henviser til, at forskning, der er baseret på den europæiske undersøgelse af arbejdsvilkår fra 2015, viser, at der er dobbelt så mange faste telearbejdere, som rapporterer, at de arbejder mere end de 48 timer, der er fastsat i EU-lovgivningen, og har en hviletid på under 11 timer mellem arbejdsdagene sammenlignet med de arbejdstagere, der er fysisk til stede hos arbejdsgiveren; der henviser til, at næsten 30 % af disse telearbejdere rapporterer, at de arbejder i deres fritid hver dag eller flere gange om ugen sammenlignet med under 5 % de »kontorbaserede« arbejdstagere; der henviser til, at faste telearbejdere også er i større risiko for at lide af arbejdsrelateret stress, søvnforstyrrelser og vanskeligheder med at forene arbejdsmæssige og familiemæssige forpligtelser;
- AE. der henviser til, at kvinder — som følge af covid-19 og foranstaltningerne til imødegåelse af pandemien, nemlig nedlukning og telearbejde — i samlivsforhold med mishandling og misbrug konstant er blevet udsat for vold, hvilket har øget antallet af sager om vold mod kvinder; der henviser til, at én af konsekvenserne af nedlukningsperioden har været en voldsom stigning i tilfældene af kønsbaseret vold og vold inden for familien på omkring 30 % i nogle EU-lande; der henviser til, at over 243 millioner kvinder i alderen 15-49 år samlet set på verdensplan er blevet udsat for seksuel og/eller fysisk vold inden for de sidste tolv måneder;

Torsdag den 17. december 2020

AF. der henviser til, at presset på kvinder er øget yderligere; der henviser til, at de nye arbejdsformer, der kan udvides og kan være på bekostning af adskillelsen mellem arbejde og privatliv, i nedlukningsperioden har ført til en eksplosion af nye former for psykologiske og seksuelle krænkelser, både online og offline; der henviser til, at det store flertal af virksomheder og regeringer ikke har iværksat nogen form for foranstaltninger til at imødegå disse fænomener;

1. fremhæver, at EU har indledt en omstilling til en kulstoffattig, klimaneutral, ressourceeffektiv og cirkulær økonomi, der skal sikre det højeste niveau af social retfærdighed, øget velfærd, sociale fremskridt, sikkerhed, velstand, lighed og inklusion, og hvor ingen lades i stikken; mener, at bæredygtig udvikling er dybt forankret i det europæiske projekt og de europæiske værdier, og at social bæredygtighed er en grundlæggende forudsætning for en retfærdig og inklusiv grøn, digital og demografisk omstilling; insisterer på, at disse processer med henblik på at mindske uligheder skal udformes i en omstilling, der kan give sociale muligheder og fælles velstand; understreger, at social retfærdighed, anstændigt arbejde med anstændige lønninger, lige muligheder, fair mobilitet og robuste sociale velfærdssystemer er væsentlige elementer i den retfærdige overgang til et bæredygtigt og socialt Europa;

2. mener, at denne genopretningsperiode bør være en anledning til at gennemføre reformer, der fuldt ud støtter gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden og dens 17 mål for bæredygtig udvikling, baseret på solidaritet, integration, social retfærdighed, en retfærdig fordeling af velstand, ligestilling mellem kønnene, offentlige velfærdssystemer af høj kvalitet, kvalitetsbeskæftigelse og bæredygtig vækst — en model, der sikrer lighed og social beskyttelse, tager hensyn til sårbare gruppers behov, øger deltagelsen og medborgerskabet og forbedrer levestandarden for alle; mener, at dette er den bedste måde, som EU kan komme ud af denne krise på og blive mere bæredygtig, modstandsdygtig og mere retfærdig for den næste generation;

3. understreger, at fremskridt hen imod et bæredygtigt, retfærdigt og inklusivt socialt Europa kræver et stærkt fælles engagement både i udviklingen af FN's 2030-dagsorden og til gennemførelse og materialisering af de principper og rettigheder, der er indeholdt i den europæiske søjle for sociale rettigheder; fremhæver, at der skal udarbejdes en ambitiøs politisk dagsorden med identificerbare, gennemførlige, bæredygtige, klare og obligatoriske mål og indikatorer for social bæredygtighed; påpeger, at det næste sociale topmøde i Porto i maj 2021 vil være den perfekte lejlighed til, at denne dagsorden vedtages på højeste politiske niveau af lederne af de 27 medlemsstater og af Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen; opfordrer til inddragelse af arbejdsmarkedets parter i hele processen;

Forvaltningsramme for sociale fremskridt

4. mener, at dagsordenen for Porto bør have en dobbelt tilgang, dvs. at den bør fokusere på delen om social bæredygtighed i EU's 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og samtidig bane vejen for virkeliggørelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder gennem vedtagelse af en handlingsplan samt være en opfølgning af Lissabonstrategien ved at fastlægge ambitiøse og obligatoriske mål og instrumenter, der fastlægger vejen til sociale fremskridt og bæredygtighed; mener, at denne dagsorden kan indeholde de strategiske rammer for et bæredygtigt, retfærdigt og socialt inklusivt Europa for 2030;

5. understreger, at målene for en ny dagsorden for et stærkt socialt Europa skal fokusere på at beskytte alle og især de mest sårbare og gøre genopretningen inklusiv og socialt retfærdig, og at disse mål skal styrkes gennem obligatorisk håndhævelse, der tager nationale særkender og behov i betragtning og afspejler de økonomiske og miljømæssige forpligtelser, der er forbundet med adgangen til EU-midler; mener, at EU-medlemsstaters politiktiltag, programmer og reformer i denne henseende bør udformes på en sådan måde, at de bidrager til at nå disse obligatoriske mål, og at den retlige beskyttelse bør indebære, at tiltag, politikker, programmer eller reformer, der kan have en potentiel negativ indvirkning på eller hæmme fremskridtene imod opfyldelsen af disse mål, bør forebygges;

6. er overbevist om, at en forvaltningsramme for et socialt og bæredygtigt Europa bør forankres i følgende reformer: integration af den europæiske søjle for sociale rettigheder og en protokol om sociale fremskridt i traktaterne, der beskytter de sociale rettigheder på samme niveau som de økonomiske friheder i det indre marked og vedtagelse af en pagt om bæredygtig udvikling og sociale fremskridt, som gør sociale og bæredygtige mål obligatoriske for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling; mener desuden, at semesterprocessen bør følge fællesskabsmetoden og aftales mellem Rådet og Europa-Parlamentet, mens flere socialpolitiske områder bør falde ind under den kvalificerede flertalsproces, navnlig ikkeforskelssbehandling, social beskyttelse af arbejdstagere (undtagen grænseoverskridende situationer, beskyttelse af arbejdstagere, hvor deres ansættelseskontrakt opsiges, repræsentation og kollektivt forsvar af arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser og ansættelsesvilkårene for tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold i EU;

Torsdag den 17. december 2020

Finansielle midler til et stærkt socialt og bæredygtigt Europa

7. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gøre brug af fleksibiliteten i anvendelsen af EU's regler om offentlige finanser og finanspolitikker for at tage højde for ekstraordinære udgifter med henblik på at forebygge og afbøde de sociale konsekvenser af covid-19-pandemien, styrke de sociale velfærdssystemer og finansiere kvalitetsjob, offentlige tjenester, fattigdomsbekæmpelse og de grønne og digitale omstillinger; glæder sig over Next Generation EU, EU's genopretningsplan; understreger, at en retfærdig grøn og digital omstilling kun kan opnås med passende støtte til uddannelse og social omsorg og sundhedsinfrastruktur med henblik på at sikre social retfærdighed, social samhørighed og velstand for alle; er bekymret over, at velfærdssystemerne er under et hidtil uset pres i den nuværende krise, og at udgifterne til dem vil vokse eksponentielt; understreger, at udgifterne til kriseforanstaltningerne ikke bør ske på bekostning af de dårligst stillede, men bør afholdes retfærdigt; understreger derfor, at EU's investeringsindsats gennem genopretningsplanen skal have en stærk social dimension, der styrker velfærdssystemerne og sikrer investeringer i social sikring, adgang til sundhedspleje og uddannelse, boliger til overkommelige priser, beskæftigelse, retfærdighed og sociale tjenester for sårbare grupper med henblik på at bekæmpe de sociale konsekvenser af krisen; mener, at investeringer i uddannelse, veludformede progressive skatte- og understøttelsessystemer, sociale investeringer og levering af offentlige og sociale tjenesteydelser af høj kvalitet er afgørende for at forhindre overførsel af ulemper fra den ene generation til den næste; understreger betydningen af gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder i forbindelse med den europæiske genopretningsplan og genopretnings- og resiliensfaciliteten på samme niveau som den grønne aftale og den digitale overgang; opfordrer derfor til, at de kommende reformer i forbindelse med genopretningspakken medtager en opadgående social konvergens som et af de vigtigste mål i de nationale reformprogrammer, herunder gennem finansiel støtte; mener i denne henseende, at de nye mål for Porto 2030 bør støttes i genopretningsplanen sammen med de økonomiske og miljømæssige mål;

8. fremhæver, at sociale investeringer i genopretningspakken bør matche målene i Porto-dagsordenen i ambitioner for også at yde den nødvendige finansielle støtte; mener, at disse specifikke sociale udviklingsplaner bør skitsere, hvordan dagsordenen for Porto og principperne for den europæiske søjle for sociale rettigheder vil blive gennemført, størrelsen af de sociale investeringer, de pågældende områder og de mål for fremskridt, der sigtes efter;

9. minder om, at kortvarige arbejdsordninger er et effektivt redskab til at sikre arbejdspladser under en økonomisk krise; bifalder etableringen af det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE), som en hasteforanstaltning til støtte for medlemsstaternes arbejdsfordelingsordning i forbindelse med covid-19-krisen; understreger, at dette er et centralt instrument til støtte for nationale ordninger med nedsat arbejdstid og dermed gør det muligt at bevare job og kvalifikationer og bevare en stor andel af lønninger og indkomster; opfordrer Kommissionen til nøje at evaluere resultaterne af dette midlertidige instrument og undersøge muligheden for at aktivere et permanent særligt instrument — efter anmodning fra medlemsstaterne — i tilfælde af, at der indtræffer en uventet krise, der fører til en støt stigning i udgifterne til ordninger for nedsat arbejdstid og lignende foranstaltninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at finansiel bistand kun ydes til virksomheder, der ikke er registreret i de lande, der er opført på den fælles EU-liste over tredjelandes skattejurisdiktioner eller i bilag 1 til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at modtagerne overholder de grundlæggende værdier, der er nedfældet i traktaterne, og at virksomheder, der modtager offentlig finansiel støtte, beskytter arbejdstagerne, garanterer ordentlige arbejdsvilkår, respekterer fagforeninger og gældende kollektive overenskomster, betaler deres andel af skatterne og afholder sig fra at tilbagekøbe eller udbetale bonusser til ledelser eller udbytte til aktionærer; understreger betydningen af at kombinere programmer for nedsat arbejdstid med uddannelse og erhvervsuddannelse for de berørte arbejdstagere;

10. bifalder meddelelsen fra formanden for Kommissionen om at forelægge en EU-arbejdsløshedsgenforsikringsordning og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge sit forslag; efterspørger dette instrument til at beskytte alle typer arbejdstagere, mindske presset fra eksterne chok på de offentlige finanser og sikre de nationale arbejdsløshedsunderstøttelsessystemer under kriser, der fører til en pludselig stigning i udgifterne; opfordrer til, at dette forslag omfatter ØMU-landene med mulighed for, at lande, der står udenfor ØMU'en kan tilslutte sig;

11. bifalder oprettelsen af Fonden for Retfærdig Omstilling; understreger, at en bred social accept af miljøbeskyttelse og klimaforanstaltninger er afgørende for deres effektive gennemførelse; opfordrer medlemsstaterne til effektivt at inddrage arbejdsmarkedets parter, regionale og lokale myndigheder samt civilsamfundet i udarbejdelsen af territoriale planer for retfærdig omstilling; minder om, at klimaændringer og de efterfølgende strukturændringer allerede har haft alvorlige konsekvenser for mange europæiske regioner og deres befolkninger; understreger, at skabelsen af grønne og anstændige job er afgørende for at opnå et inklusivt og afbalanceret arbejdsmarked, der kan ledsage den rimelige og retfærdige omstilling til

Torsdag den 17. december 2020

en vedvarende energibaseret, meget ressource- og energieffektiv, cirkulær og CO₂-neutral økonomi og sikre, at ingen bliver ladet i stikken; insisterer på at øge det beløb, som Kommissionen foreslog i maj 2020 til Fonden for Retfærdig Omstilling i sit ændrede forslag; opfordrer til, at fonden kommer til at råde over tilstrækkelige finansielle midler til at støtte regioner under omstilling og sikre, at der skabes nye kvalitetsjob, og at social samhørighed er det ledende princip for at yde støtte under fonden; understreger, at den reviderede Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen er afgørende for at støtte sociale planer for arbejdstagere, der rammes af omstruktureringer, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at nå til enighed om et betydeligt øget budget for dette instrument som en del af den bredere, europæiske, finansielle støtte til retfærdig omstilling; opfordrer til en bæredygtig og ambitiøs anvendelse af de midler, der er til rådighed, for at støtte de mest sårbare regioner, der halter bagefter, ved at anvende overgangsforanstaltninger, hvor det er nødvendigt; minder om betydningen af, at støtteberettigede projekter er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet i 2050 og de mellemliggende skridt inden 2030 samt den europæiske søjle for sociale rettigheder;

12. understreger de forandringer, som retfærdig omstilling medfører for arbejdsmarkedet og for fordelingen af de nye grønne job; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle strategier, der skal sikre kvinders adgang til nye grønne arbejdspladser, og til at reducere den kønsbetingede forskel i beskæftigelsesfrekvensen i sektoren for vedvarende energi;

13. minder om, at inden covid-19-pandemien led mere end 100 mio. europæere dagligt under fattigdom og materielle afsavn, og at situationen bliver forværret yderligere på grund af krisen; anerkender den afgørende rolle, som alle EU's fonde og programmer på socialområdet, og den endnu vigtigere rolle, som den kommende ESF+ og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) vil spille de næste syv år; understreger, at genopretningsindsatsen bør sætte skub i beskæftigelse og vækst samt robusthed og retfærdighed i vores samfund og bør suppleres af en stærk social dimension, der forholder sig til social og økonomisk ulighed samt behovene for dem, der er hårdest ramt af krisen, især sårbare og dårligt stillede grupper, f.eks. fattige, arbejdsløse, ældre, unge, mennesker med handicap, enlige forældre, mobile arbejdstagere og migranter; glæder sig over, at Kommissionens indsats for at mobilisere EGF som et modtræk til konsekvenserne af covid-19-krisen på det samfundsmæssige og økonomiske plan, og understreger, at udvidelse af EGF's anvendelsesområde til digital og grøn omstilling vil kræve tilstrækkelig finansiering i de kommende år; opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af denne fond i fuld udstrækning til at støtte afskedigede arbejdstagere under disse omstillinger;

14. er bekymret over, at behovet for at bekæmpe fattigdom, herunder børnefattigdom, i forbindelse med genopretningen efter udbruddet af covid-19 vil blive presserende i de kommende år; understreger, at medlemsstaterne bør tildele mindst 5 % af midlerne fra Den Europæiske Socialfond (ESF+) under delt forvaltning til støtteaktiviteter under den europæiske børnegaranti; understreger, at det er afgørende, at der oprettes et særskilt budget på 3 mia. EUR til det første års gennemførelse af ordningen, hvor EU lider under konsekvenserne af covid-19-pandemien, som vil have en endnu større indvirkning på børn, da de udgør den mest sårbare gruppe blandt de mest ugunstigt stillede, og at i alt mindst 20 mia. EUR investeres i den europæiske børnegarantiordning i perioden 2021-2027; opfordrer indtrængende til, at dette suppleres med en omfattende strategi til bekæmpelse af fattigdom, herunder foranstaltninger til sikring af anstændige og økonomisk overkommelige boliger og bekæmpelse af hjemløshed; minder om, at strategier til at udrydde børnefattigdom skal tage højde for hjem med enlige forældre og familier med et stort antal børn, eftersom husstande med enlige husstande og husstande med mange børn er blandt samfundets mest sårbare grupper; understreger desuden, at medlemsstaterne bør tildele mindst 3 % af midlerne fra ESF+ under delt forvaltning for at håndtere mangel på mad og materielle afsavn samt til at støtte social inklusion af de dårligst stillede;

15. fremhæver, at covid-19-krisen allerede har gjort mange arbejdsløse, især unge, der i stigende grad ansættes på usikre vilkår; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens planer om at styrke den europæiske ungdomsgaranti og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre kampen mod ungdomsarbejdsløshed til en prioritet; fremhæver, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne fortsat investerer tilstrækkelige ESF+-midler i foranstaltninger til støtte for ungdomsbeskæftigelsen, hvorfor de skal afsætte mindst 15 % af deres ESF+-midler under delt forvaltning til målrettede tiltag og strukturreformer, der støtter ungdomsbeskæftigelse af høj kvalitet; minder om behovet for en bindende, mere effektiv og inkluderende ungdomsgaranti, der omfatter lønnede lærlingepladser og praktikpladser/-ophold, for alle grupper af unge, der ikke er under uddannelse, erhvervsuddannelse eller i beskæftigelse (NEET), inden for en klar, styrende ramme for kvalitetskriterier for ungdomsgarantien; fordømmer praksissen med ubetalte praktikophold, når den ikke er relateret til opnåelsen af uddannelsesmæssige kvalifikationer, som udgør en form for udnyttelse af unge arbejdstagere og en krænkelse af deres rettigheder; opfordrer Kommissionen til at fremsætte en retlig ramme for et effektivt og retsgyldigt forbud mod sådanne ulønnede lærlingepladser og praktikpladser/-ophold;

Torsdag den 17. december 2020

Dagsorden for Porto: mål og forslag

16. er af den opfattelse, at dagsordenen for Porto, som en stærk dagsorden for et socialt Europa for bæredygtig udvikling bør omfatte økonomiske, sociale og miljømæssige velfærdsindikatorer og bør omfatte følgende områder: anstændigt arbejde, social retfærdighed og lige muligheder, robuste sociale velfærdssystemer og fair mobilitet; mener, at denne nye dagsorden for at skabe mere håndgribelige resultater bør kombinere kvantitative og kvalitative mål og bør forankres i en tilgang baseret på rettigheder;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at tackle den digitale kløft ved adgang til offentlig service, hvor mange af tilbuddene er blevet digitaliseret under covid-19, ved at sikre økonomisk EU-støtte til social innovation på lokalt plan for at give nemmere adgang til offentlig service, herunder kapacitetsopbygning og opskalering af innovative nedefra-og-op-initiativer til e-inddragelse og digital kompetence, for at sikre, at alle borgere har adgang til tilgængelige og brugervenlige kvalitetstilbud af almen interesse;

1. Anstændigt arbejde og bæredygtige og rummelige arbejdsmarkeder

18. bemærker, at anstændige lønninger er et centralt element for rimelige arbejdsvilkår og for en blomstrende social markedsøkonomi, og at lønningsniveauerne bør gøre det muligt for arbejdstagere at opfylde deres egne og deres familiers behov; mener, at alle arbejdstagere i EU bør modtage en løn, der som minimum sikrer en anstændig levestandard; mener, at styrkede kollektive forhandlinger er den bedste måde at fremme anstændige lønninger på i EU; opfordrer Kommissionen til at udpege hindringer for kollektive overenskomstforhandlinger i EU og noterer sig forslaget til direktiv om mindsteløn og kollektive overenskomstforhandlinger; understreger, at dette direktiv bør bidrage til at udrydde fattigdom blandt personer i arbejde og fremme kollektive overenskomstforhandlinger i overensstemmelse med nationale traditioner og med behørig respekt for de nationale arbejdsmarkedsparters autonomi og velfungerende modeller for kollektive overenskomstforhandlinger; gentager sin opfordring til Kommissionen om at gennemføre en undersøgelse af et indeks for eksistenssikrende løn for at anslå leveomkostningerne og den omtrentlige indkomst, som er nødvendig for at opfylde en husstands basisbehov, for hver medlemsstat og region, eftersom denne kan tjene som reference for arbejdsmarkedets parter; insisterer på, at lovbestemte mindstelønninger fastsættes på et niveau over en anstændighedstærskel med fuld involvering af arbejdsmarkedets parter, eftersom dette bidrager til at afskaffe arbejdstagere, der lever i fattigdom, og garanterer alle arbejdstagere en indkomst over fattigdomsgrænsen, alt imens der tages højde for varierende leveomkostninger i medlemsstaterne; kræver en koordineret tilgang på EU-plan for at opnå reallønsvækst, undgå en nedadgående spiral med usund konkurrence om arbejdskraftomkostninger og øge den opadgående sociale konvergens for alle;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne sammen med arbejdsmarkedets parter til at forpligte sig til at nå en kollektiv forhandlingsdækning på 90 % inden 2030 i de nationale systemer, der kombinerer lovbestemt regulering og arbejdsmarkedsparternes regulering af ansættelses- og arbejdsvilkår; understreger, at kollektive forhandlinger bidrager til den sociale markedsøkonomi, som tiltænkt i Lissabontraktaten; gentager, at EU-traktaterne, som udtrykkeligt beskytter arbejdsmarkedsparternes autonomi og de selvregulerende systemer i de medlemsstater, hvor det findes, skal beskyttes for at arbejdsmarkedets parter kan regulere på egen hånd ved at sikre en stærk legitimitet og et stadigt større omfang af kollektive overenskomster; opfordrer medlemsstaterne til at fjerne eventuel national lovgivning, som hæmmer kollektive overenskomstforhandlinger, herunder ved at sikre fagforeningers adgang til arbejdspladser med det formål at organisere arbejdstagere; understreger, at reformer i medlemsstaterne ikke bør påvirke kollektive overenskomstforhandlinger negativt, og at de skal fremmes på sektorplan, herunder ved at støtte arbejdsmarkedets parter kapacitetsopbygning; tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at involvere arbejdsmarkedets parter i fuld udstrækning i EU's politiske beslutningstagning, herunder i den europæiske semesterproces; mener, at disse foreslåede mål vil bidrage til udryddelse af fattigdom blandt personer i beskæftigelse og til at sikre arbejdstagere i EU rimelige lønninger;

20. opfordrer Kommissionen til at revidere EU-direktivet om offentlige udbud for at tilvejebringe fortrinsbehandling af virksomheder, som overholder kollektive overenskomster; opfordrer ligeledes Kommissionen til at styrke den sociale klausul og til at udelukke licitationer fra virksomheder, som har været involveret i kriminel aktivitet eller ødelæggelse af faglig organisering eller afvist at indgå i kollektive overenskomstforhandlinger for at sikre, at offentlige midler anvendes til at investere i dem, der inddrager retfærdig omstilling, med det formål at fremme kollektive overenskomster og øge organiseringsgraden i fagforeninger; mener desuden, at al økonomisk EU-støtte til virksomheder bør betinges af, at de overholder de gældende arbejds- og ansættelsesvilkår og/eller arbejdsgiveres forpligtelser i henhold til de relevante kollektive overenskomster; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at offentlige tjenester, uanset om disse forvaltes af private eller af det offentlige, sørger for ordentlige arbejdsvilkår for deres ansatte og navnlig overholder friheden til at forhandle og indgå kollektive sektoroverenskomster eller virksomhedsaftaler og retten til passende lønninger;

Torsdag den 17. december 2020

21. bemærker med stor bekymring den høje ungdomsarbejdsløshed i en række medlemsstater og skrøbeligheden af unge arbejdstageres ansættelseskontrakter, navnlig i sektorer, der i alvorlig grad er påvirket af covid-19; opfordrer til et styrket ungdomsgarantiinstrument med det formål at reducere langtidsledigheden og ungdomsarbejdsløsheden med mindst 50 % inden 2030, herunder også kriterier for jobskabelse af kvalitet i overensstemmelse med verdensmål nr. 8 på De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling; mener, at det er på tide at gøre ungdomsgarantien både bindende for alle medlemsstater og inklusiv, herunder iværksætte aktive opfølgende foranstaltninger over for langvarige NEET'er og unge fra dårligt stillede socioøkonomiske baggrunde, såsom unge med handicap og unge romaer;

22. understreger, at en EU-dagsorden for kvalitetsjob ikke blot er et spørgsmål om anstændighed, men også er godt for økonomien, fordi det øger produktiviteten og fremmer indenlandsk efterspørgsel; mener, at et kvalitetsjob skal omfatte en eksistenssikrende løn, arbejdsikkerhed og -sundhed samt adgang til social sikring, muligheder for livslang læring, gode arbejdsvilkår på sunde og sikre arbejdspladser, rimelig arbejdstid med balance mellem arbejds- og privatliv samt fagforeningsrepræsentation og forhandlingsret; opfordrer Kommissionen til at medtage det overordnede mål om at øge arbejdskvaliteten på europæisk plan i semesterprocessen og den sociale resultattavle med henblik på at lede og vurdere beskæftigelsespolitikernes bidrag i alle medlemsstaterne til gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling og den europæiske søjle for sociale rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at give de sociale og beskæftigelsesrelaterede landespecifikke henstillinger, navnlig dem, der blev fremsat i kølvandet på covid-19-krisen, samme betydning, som de giver de økonomiske og budgetmæssige henstillinger;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre revisionen af EU's beskæftigelsesretningslinjer senest et år efter deres vedtagelse i 2020 for at tage hensyn til covid-19-krisen og dens sociale og beskæftigelsesmæssige konsekvenser og for at reagere bedre på lignende fremtidige kriser; insisterer på, at f. Europa-Parlamentet inddrages i fastsættelsen af de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse på lige fod med Rådet og at styrke den demokratiske beslutningstagning; opfordrer Eurofound til at bidrage til målingen af jobkvaliteten i forskellige kontraktlige og ansættelsesmæssige rammer og til at tilvejebringe politisk relevante analyser for at bistå med at forbedre jobkvaliteten og gøre arbejdet bæredygtigt;

24. er bekymret for det større antal arbejdstagere med usikre og utraditionelle ansættelsesvilkår, proformaselvstændige og arbejdstagere med ansættelse uden et fast timetal, herunder i nationale offentlige forvaltninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde hen imod målet om at afskaffe ufrivillig midlertidig beskæftigelse og ufrivillig deltidsbeskæftigelse inden 2030 og nå målet om, at 80 % af de arbejdspladser, der skabes, skal være mellem- eller højtbetalte og koncentreret i bæredygtige sektorer; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at afskaffe praksis med ansættelse uden et fast timetal og proformaselvstændige;

25. opfordrer medlemsstaterne til at forpligte sig til at eliminere arbejdsrelaterede dødsfald og reducere arbejdsrelaterede sygdomme inden 2030; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en ny strategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, der håndterer arbejdstagernes fysiske og mentale sundhed, med henblik på at dette mål; mener, at denne strategi skal omfatte en revision af rammedirektivet om sundhed og sikkerhed med henblik på at beskytte arbejdstagere i nødsituationer såsom pandemier samt ambitiøse lovgivningsforslag om muskel- og knoglelidelser og stressrelaterede lidelser i samarbejde med arbejdsmarkedets parter; opfordrer Kommissionen til fortsat at ajourføre direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener og foreslå bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering for mindst yderligere 50 stoffer inden 2024 og til at medtage stoffer med skadelige virkninger på reproduktionssystemet i direktivet og indføre strengere grænseværdier for skadelige stoffer såsom kræftfremkaldende stoffer og mutagener; understreger, at EU må følge op på det europæiske handlingsgrundlag for mental sundhed og trivsel; bemærker, at et af målene er at forebygge kræft, da 40 % af kræfttilfælde menes at kunne forebygges; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en ambitiøs kræfthandlingsplan for at bidrage til at mindske de lidelser, som denne sygdom forårsager; opfordrer til, at Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur rolle styrkes for at fremme sunde og sikre arbejdspladser i hele Unionen og yderligere videreudvikle initiativer til forbedring af forebyggelsen på arbejdspladsen i alle aktivitetssektorer;

26. opfordrer Kommissionen til at forelægge en strategisk EU-dagsorden for omsorg som et yderligere skridt i retning af en kvalitativ styrkelse af sundhedssektoren i EU, herunder personer, der udbyder personlige tjenesteydelser og tjenesteydelser i hjemmet; gentager, at dagsordenen for omsorg også skal afspejle situationen blandt de 100 mio. uformelle omsorgspersoner i EU, som leverer 80 % af langtidsplejen, men fortsat typisk ikke anerkendes; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udvikle en lovgivningsmæssig ramme, der garanterer

Torsdag den 17. december 2020

sundhedsydelser af høj kvalitet, herunder vurdering af nye muligheder i sundhedssektoren til gavn for forbrugere og patienter, samtidig med at den respekterer offentlige og private institutioners rolle i leveringen af tjenesteydelser til borgerne og sikrer ordentlige arbejdsvilkår for omsorgspersoner;

27. anerkender, at retfærdigt og socialt bæredygtigt arbejde og reel medbestemmelse ved fastlæggelse af arbejdsvilkår er mere vigtigt end nogensinde på digitale platforme og i alle andre sektorer, og at arbejdstagerne skal have demokratisk indflydelse på tilrettelæggelsen af arbejdet; understreger, at fordelene ved digitaliseringen skal deles bredt og ligeligt, og at arbejdstagere i den digitale sektor skal have de samme rettigheder og arbejdsvilkår som arbejdstagere i andre sektorer; opfordrer Kommissionen til at foreslå et direktiv om anstændige arbejdsvilkår og rettigheder i den digitale økonomi, som omfatter alle arbejdstagere, heriblandt ikke-standardmæssige arbejdstagere med atypiske kontrakter, arbejdstagere i platformvirksomheder og selvstændige; opfordrer Kommissionen til i dette direktiv at sikre, at platformvirksomheder overholder gældende national lovgivning og EU-lovgivning, afklare den beskæftigelsesstatus, som platformbaserede arbejdstagere har i kraft af en afkræftelig formodning om et ansættelsesforhold, og sikre deres arbejdsvilkår, sociale beskyttelse og sikkerhed samt deres ret til at organisere sig, være repræsenteret af fagforeninger og forhandle kollektive overenskomster, herunder for de selvstændige; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foretage en målrettet revision af EU's konkurrencelovgivning for at muliggøre kollektiv prisfastsættelse for selvstændigt erhvervsdrivende med usikre vilkår med det formål at sikre en bedre balance i forhandlingskraft og et mere retfærdigt indre marked;

28. fremhæver, at covid-19-pandemien har understreget vigtigheden af digitale løsninger, navnlig telearbejde; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge et direktiv om minimumsstandards og betingelser for rimeligt telearbejde, beskytte arbejdstagernes sundhed og sikkerhed og sikre anstændige arbejdsvilkår, herunder deres frivillige karakter, respekt for arbejdstid, orlov og balance mellem arbejdsliv og privatliv og andre digitale rettigheder på arbejdet såsom retten til at logge af, beskyttelse af arbejdstagernes privatliv, bl.a. mod fjernovervågning eller anden sporing, samt forbud mod implantation af mikrochips i arbejdstagere og brug af kunstig intelligens i rekrutteringsprocesser, idet der tages hensyn til de europæiske arbejdsmarkedsparters rammeaftale om digitalisering;

29. opfordrer Kommissionen til at indføre et nyt rammedirektiv om information, høring og deltagelse af europæiske selskabsformer, herunder underleverandørkæder og franchiser, og for virksomheder, der anvender europæiske virksomhedsmobilitetsinstrumenter, med henblik på at fastsætte minimumsstandards, om bl.a. foregribelse af ændringer og omstruktureringer, navnlig på virksomhedsplan; opfordrer også til en revision af direktivet om europæiske samarbejdsudvalg for bl.a. at sikre korrekt håndhævelse, adgang til domstolene og effektive sanktioner for overtrædelse af reglerne og forbedre det særlige forhandlingsorgans funktion, herunder en tværnational informations- og høringsproces, der skal gennemføres og afsluttes korrekt, inden der træffes nogen afgørelser; opfordrer Kommissionen til at fremme medarbejderaktier som et redskab til at styrke inddragelsen af arbejdstagerne ved at forbedre demokratiet på arbejdspladsen og samtidig mindske ulighed og risikoen for fyringer i nedgangstider;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte de nødvendige betingelser og krav for at kunne tegne sig for mindst 80 % af de selskaber, der er omfattet af aftaler om bæredygtig virksomhedsledelse inden 2030, idet der fastlægges strategier efter aftale med arbejdstagerne for at frembringe en positiv indvirkning på den miljømæssige, sociale og økonomiske udvikling i kraft af god forvaltning og markedstilstedeværelse, øge direktørernes ansvarlighed med hensyn til at integrere bæredygtighed i virksomhedernes beslutningstagning og fremme praksis inden for virksomhedsledelse, der bidrager til at gøre virksomhederne mere bæredygtige, bl.a. hvad angår virksomhedsrapportering, aflønning af bestyrelsen, den maksimale lønforskel, bestyrelsens sammensætning samt inddragelse af interessenter;

31. efterlyser et direktiv om bindende due diligence vedrørende menneskerettigheder og ansvarlig handelspraksis, der bl. a. omfatter arbejdstagernes rettigheder såsom retten til foreningsfrihed og overenskomstforhandlinger samt retten til sundhed og sikkerhed, social beskyttelse og gode arbejdsvilkår, og som fastsætter obligatoriske bestemmelser om due diligence, der dækker virksomheders aktiviteter og deres forretningsforbindelser, herunder forsyningskæder i forbindelse med bl.a. underentreprise; understreger, at dette direktiv bør sikre fuld inddragelse af fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter i hele due diligence-processen og bør garantere retten til at opnå kollektive aftaler om due diligence-politikkerne på de relevante niveauer; understreger, at både de nationale arbejdstilsyn og Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed skal kunne foretage fælles inspektioner i hele kæden, være åbne for indgivelse af klager og i stand til at tilbyde mægling for alle EU-virksomheder og virksomheder, der ønsker adgang til det indre marked; opfordrer

Torsdag den 17. december 2020

Kommissionen til at insistere på, at alle EU's handelspartnere ratificerer ILO-konvention 81 (arbejdstilsyn) og 129 (arbejdstilsyn i landbrugssektoren);

32. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner virksomheder i den sociale økonomi, som viser sig at være meget vigtig for samfundet under pandemien, og til at vurdere udviklingen af særlige programmer og finansielle instrumenter; opfordrer Kommissionen til at opdatere sin ramme for oprettelsen og udviklingen af kooperativer og socialøkonomiske virksomheder, som har en karakter, der lægger større vægt på rimelige arbejdsvilkår og styrkelse af arbejdstagere;

33. understreger, at effektiv håndhævelse er afgørende for at beskytte arbejdstagerne og gennemføre sociale rettigheder; beklager, at de fleste medlemsstater ikke lever op til deres forpligtelser i ILO's konvention om arbejdstilsyn, for så vidt angår antallet af arbejdsinspektører; insisterer på, at medlemsstaterne skal øge deres håndhævelseskapacitet med henblik på at opnå et forhold på mindst én arbejdsinspektør pr. 10 000 ansatte senest i 2030;

2. Social retfærdighed og lige muligheder

34. understreger, at det skal være en af de højeste prioriteter for EU at udrydde fattigdom blandt børn og sikre alle børn trivsel og lige muligheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde vedtagelsen og gennemførelsen af den europæiske børnegaranti, således at alle børn i EU senest i 2030 har fuld adgang til kvalitet og gratis sundhedspleje, uddannelse og børnepasning, lever i en anstændigt bolig og får en passende ernæring; bemærker, at denne politik skal integreres med andre foranstaltninger til afhjælpning af fattigdom og med familiepolitikken, hvis den skal føre til veludformede politikcykluser, der kan give børn og deres familier muligheder for social integration, herunder nationale og lokale strategier til bekæmpelse af børnefattigdom under hensyntagen til de særlige udfordringer, som forskellige grupper af børn i nød står over for på lokalt plan;

35. fordømmer, at visse regeringer bruger pandemien som et påskud til at tilbagerulle visse grundlæggende rettigheder for arbejdstagere og kvinder; minder om, at adgang til sundhedspleje er en umistelig ret, hvilket ligeledes gælder for retten til at bestemme over egen krop; understreger derfor, at rettigheder til reproduktiv sundhedspleje, prævention og abort skal sikres, herunder ved at forlænge den retlige tidsramme for en abort;

36. glæder sig over Rådets konklusioner om styrkelse af mindsteindkomstbeskyttelse for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse; opfordrer Kommissionen til at videreudvikle disse konklusioner ved at foreslå en ramme for minimumsindkomstordninger med henblik på at sikre retten til et anstændigt liv og udrydde fattigdom og tage fat på spørgsmålene om tilstrækkelighed og dækning, herunder en klausul om forbud mod forringelser; understreger, at enhver person i EU bør være omfattet af en ordning for mindsteindkomst, og at pensioner bør sikre alle en indkomst over fattigdomsgrænsen;

37. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forpligte sig til at fjerne den kønsbestemte lønforskel, som på nuværende tidspunkt er på 16 % — og den deraf følgende forskel i pension — med et mål på 0 % for 2030 ved at lægge vægt på princippet om lige løn for lige arbejde for kvinder og mænd; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremlægge en retlig ramme for løngennemsigtighed, som oprindeligt lovet for de første 100 dage, herunder rapportering om løngennemsigtighed og oplysninger om lønniveauer; gentager, at den kønsbestemte pensionsforskel også skyldes de utilstrækkelige pensionsordninger, som ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til perioder med barsel eller forældreorlov; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe langsigtede foranstaltninger til at nedbringe den høje arbejdsløshed blandt kvinder og sikre kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet for at sikre lige deltagelse og lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og indføre initiativer til fremme af kvinders adgang til finansiering, kvindeligt iværksætteri og kvinders økonomiske uafhængighed;

38. opfordrer Kommissionen til at iværksætte konkrete foranstaltninger, der både gælder den offentlige og den private sektor, idet der tages behørigt hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige omstændigheder i form af f.eks. en klar definition af kriterierne for vurdering af værdien af arbejde, kønsneutrale jobevalueringer og klassificeringssystemer, kønsspecifikke lønrevisioner og rapporter, der sikrer ligeløn, arbejdstagernes ret til at anmode om fyldestgørende lønoplysninger og adgang til klagemuligheder samt klare mål for virksomheders indsats på ligestillingsområdet; opfordrer desuden til bedre adgang til klage og domstolsprøvelse og indførelse af stærkere proceduremæssige rettigheder til bekæmpelse af løndiskrimination; opfordrer Kommissionen til at fremme arbejdsmarkedsparternes og de kollektive overenskomstforhandlingers rolle på alle niveauer (nationalt, sektorielt, lokalt og i virksomhederne) i den kommende lovgivning om løngennemsigtighed; opfordrer Kommissionen til også at træffe effektive håndhævelsesforanstaltninger over for dem, der ikke efterlever bestemmelserne, f.eks. bøder og sanktioner over for arbejdsgivere, som tilsidesætter retten til ligeløn;

Torsdag den 17. december 2020

39. opfordrer medlemsstaterne til at ophæve blokeringen af direktivet om kvinder i bestyrelser og til at vedtage en ambitiøs holdning i Rådet for at bekæmpe de betydelige ubalancer mellem kvinder og mænd i beslutningsprocesser på det højeste niveau; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forpligte sig til at afskaffe glasloftet i børsnoterede selskabers bestyrelser ved at indføre målet om, at kvinder skal være repræsenteret med mindst 40 % i ledende stillinger;

40. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en europæisk handicapstrategi for perioden efter 2020, der omfatter alle bestemmelserne i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og indeholder ambitiøse, klare og målbare mål, planlagte foranstaltninger med klare tidsrammer og ressourcer, der er særligt sat af hertil, og som understøttes af en passende og tilstrækkeligt udstyret overvågningsmekanisme med klare benchmarks og indikatorer, der også understreger behovet for at opnå fuld adgang til varer og tjenesteydelser, herunder det byggede miljø, inklusiv uddannelse og arbejdsmarkedet, og til at anvende kunstig intelligens med henblik på at gøre det muligt for personer med handicap at deltage fuldt ud i samfundet som helhed samt indeholder en forpligtelse til at ende processen med en afinstitutionisering af langsigtede plejefaciliteter; opfordrer medlemsstaterne til at bruge disponible midler fra Samhørighedsfonden, navnlig EFRU og ESF til at lette adgangen til offentlige rum for personer med særlige behov, heriblandt handicappede, personer med børn og ældre, som stadig oplever problemer med social udstødelse;

41. opfordrer indtrængende til at indarbejde kønsperspektivet yderligere i den kommende 2021-strategi for personer med handicap og for lighed, idet der tages behørigt hensyn til at skabe bedre adgang til arbejdsmarkedet gennem målrettede foranstaltninger og tiltag;

42. støtter fremme af inklusiv og tilgængelig uddannelse, herunder bredbåndsinternetadgang, og erhvervsuddannelse og digital uddannelse, herunder for sårbare grupper og personer med handicap, med henblik på at give særligt lavtuddannede og ældre arbejdstagere mulighed for omskoling og lære nye færdigheder; bakker op om at skabe muligheder for lærlingeuddannelse overalt i EU; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne på yderligere at integrere personer med handicap på arbejdsmarkedet ved at fjerne hindringer og bruge de muligheder, som digitalt arbejde frembyder for deres inklusion, og ved at skabe incitamenter for, at de kommer i beskæftigelse; minder om, at kun hver tredje arbejdstager med kroniske og sjældne sygdomme, der begrænser dem, ifølge Eurofound har fået tilpasset deres arbejdsplads hensigtsmæssigt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte deres bestræbelser på at fremme beskæftigelse af personer med handicap og personer, der lider af kroniske sygdomme, i EU og sikre, at de fastholdes i arbejde og genintegreres på arbejdsmarkedet;

43. glæder sig over EU's nye dagsorden for færdigheder; fremhæver vigtigheden af adgang til uddannelse og omskoling for arbejdstagere i brancher og sektorer, som nødvendigvis må ændres fundamentalt med henblik på en grøn og digital omstilling; fremhæver, at kvalifikationer og certificerede kompetencer skaber merværdi for arbejdstagerne, hvilket forbedrer deres position på arbejdsmarkedet og kan overføres i arbejdsmarkedsovergange; opfordrer til, at den offentlige politik vedrørende færdigheder rettes mod certificering og validering af kvalifikationer og kompetencer; understreger, at der bør oprettes færdighedsbaserede kompensationsordninger i virksomheder, som har adgang til offentlige midler til opkvalificering af arbejdstagerne og efter aftale med arbejdstagernes repræsentanter, da denne ordning vil sikre et afkast på den pågældende offentlige investering; understreger, at den europæiske kvalifikationsstrategi for bæredygtig konkurrenceevne, social lighed og modstandsdygtighed skal garantere retten til livslang læring for alle og på alle områder;

3. Robuste sociale velfærdssystemer

44. bemærker, at de nuværende investeringer i social infrastruktur i EU anslås til omkring 170 mia. EUR om året, og at Kommissionen skønner, at de nødvendige investeringer ligger på 192 mia. EUR, idet sundhed og langtidspleje tegner sig for 62 % af denne investering (og tallene for økonomisk overkommelige boliger, 57 mia. EUR, sundhed, 70 mia. EUR, langtidspleje, 50 mia. EUR, uddannelse og livslang læring, 15 mia. EUR); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte en del af genopretnings- og resiliensfaciliteten til gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, som svarer til investeringerne i miljømæssige og digitale prioriteter; insisterer på, at der skal tages hensyn til ligestilling mellem kønnene ved tildeling af ressourcer under genopretnings- og resiliensfaciliteten;

45. opfordrer Kommissionen til at overvåge EU's strategi for ligestilling mellem kønnene (2020-2025) og opfordrer medlemsstaterne til at vedtage nationale strategier for ligestilling mellem kønnene på basis af EU's strategi for ligestilling mellem kønnene som en vigtig del af de socioøkonomiske foranstaltninger, der iværksættes i kølvandet på covid-19-krisen;

Torsdag den 17. december 2020

46. understreger desuden behovet for, at Kommissionen og medlemsstaterne indsamler bedre og mere harmoniserede data om antallet af hjemløse i Europa, da dette udgør grundlaget for enhver effektiv offentlig politik;

47. understreger, at EU og dets medlemsstater har en forpligtelse til at sikre universel adgang til anstændige, sikre og økonomisk overkommelige boliger i overensstemmelse med FN's 2030-dagsorden, navnlig mål 11, og i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder som defineret i artikel 16, 30 og 31 i den europæiske socialpagt og i den europæiske søjle for sociale rettigheder; opfordrer i den henseende alle medlemsstaterne til at ratificere den reviderede europæiske socialpagt; fremhæver, at investeringer i sociale, anstændige og prismæssigt overkommelige boliger er afgørende med henblik på at sikre og forbedre alles livskvalitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at maksimere deres indsats hvad angår investering i boliger til overkommelige priser for at dække boligbehovene i lav- og mellemindkomstgrupper (de tre nederste kvintiler) og sikre, at mindst 30 % af alle nybyggede huse udgør boliger til en overkommelig pris for begge disse indkomstgrupper, og at energifattigdom fjernes senest i 2030 ved at støtte lavindkomsthusholdningers investeringer i energieffektivitet; opfordrer medlemsstaterne til at prioritere renovering i deres genopretnings- og resiliensplaner; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge en ambitiøs handlingsplan for en gradvis bekæmpelse af hjemløshed inden 2030, herunder en »Housing First«-strategi for hele EU; opfordrer Kommissionen til at foreslå en EU-ramme for nationale strategier for hjemløshed; Opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre minimumsstandarder for ordentlige boligforhold for grænsearbejdere og sæsonarbejdere, som bør være afkoblet fra deres løn, samt sikre ordentlige faciliteter, respekt for privatlivets fred og skriftlige lejekontrakter, der håndhæves af arbejdstilsyn, og til at indføre standarder i denne henseende;

48. insisterer på, at alle arbejdstagere er omfattet af den sociale sikringsordning og har ret til ydelser ved arbejdsløshed, sygefravær, barselsorlov for mødre og fædre, forældreorlov, ulykkesforsikring og beskyttelse mod uberettiget afskedigelse;

49. er bekymret over de ubalancer i kvaliteten af og adgangen til sundhedspleje i hele EU, som covid-19-krisen har blotlagt; minder om, at fattige mennesker gennemsnitligt lever seks år mindre end mere velhavende mennesker, og at personer med handicap ofte har problemer med at få adgang til sundhedspleje; understreger behovet for at se nærmere på de sociale, økonomiske og miljømæssige sundhedsdeterminanter for at afhjælpe disse sundhedsmæssige uligheder; opfordrer Kommissionen til at udvikle en række fælles indikatorer og metoder til overvågning af sundhedstilstanden og sundhedssystemernes effektivitet og tilgængelighed med henblik på at mindske uligheder samt indkredse og prioritere de områder, hvor der er behov for forbedringer og opnå øget finansiering; opfordrer Kommissionen til at analysere, hvordan de forskellige nationale sociale velfærdssystemer dækker sociale velfærdsbehov under den nuværende krise for at udpege styrker og svagheder med hensyn til adgang til og levering af tjenesteydelser og social beskyttelse og til at sikre en mekanisme til overvågning og evaluering af de sociale velfærdssystemer i Europa for at kontrollere deres modstandsdydgtighed, når de udsættes for chok af forskellige alvorsgrader, og undersøge, hvordan de kan gøres mere modstandsdygtige og robuste for at modstå fremtidige kriser;

50. fremhæver, at universel adgang til offentlig, solidaritetsbaseret og tilstrækkelig alderspension skal gives til alle; anerkender de udfordringer, som medlemsstaterne har med at styrke pensionssystemernes bæreevne, men understreger vigtigheden af at sikre solidariteten i pensionssystemer ved at styrke indtægtssiden; understreger vigtigheden af offentlig og arbejdsmarkedsrelaterede pensionssystemer, der tilvejebringer en tilstrækkelig pensionsindkomst over fattigdomsgrænsen, og som giver pensionisterne mulighed for at opretholde deres levestandard; mener, at den bedste måde at sørge for holdbare, sikre og tilstrækkelige pensioner til kvinder og mænd er at øge den samlede beskæftigelsesfrekvens og skabe flere kvalitetsjob blandt alle aldersgrupper, forbedre arbejds- og beskæftigelsesforhold og afsætte de nødvendige offentlige midler; mener, at reformer af pensionssystemet blandt andre aspekter bør fokusere på den faktiske pensionsalder og afspejle tendenser på arbejdsmarkedet, fødselshyppigheden, indkomst- og formueforhold, arbejdsforhold og den samlede forsørgerkvote; mener, at disse reformer også skal tage hensyn til situationen for millioner af arbejdstagere i Europa, navnlig kvinder, unge og selvstændige, der bliver negativt påvirket af usikre, midlertidige ansættelsesforhold, perioder med ufrivillig arbejdsløshed og nedsat arbejdstid; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til den særlige situation for ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet og til at intensivere deres indsats for aktiv og sund aldring ved at modvirke forskelsbehandling af ældre på arbejdsmarkedet og udvikle inklusionsprogrammer på arbejdsmarkedet for borgere over 55 år med livslang læring som en nøgleprioritet;

51. er bekymret over, hvordan covid-19-pandemien har forværret den ældre befolknings sårbarhed, isolation, risiko for fattigdom og sociale udstødelse yderligere; understreger, pandemien har vist, at der er behov for en EU-model, der fremmer og sikrer de ældres værdighed og grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en plan for at sikre

Torsdag den 17. december 2020

menneskers, herunder ældres, mentale sundhed, værdighed og trivsel ved at støtte passende sundheds- og plejetjenester af høj kvalitet, investere i lokalsamfundsbaseerede tjenester, sundhedsforebyggelse og -fremme, social beskyttelse og anstændige og økonomisk overkommelige boliger og infrastruktur samt støtte socialøkonomiske projekter, herunder boligformer, hvor unge og ældre bor sammen, og kooperative boliger, sundheds- og velfærdsprogrammer, børnepasning og langtidspåse, og beskytte omsorgspersoners rolle og arbejdsvilkår samt også fremme solidariteten mellem generationerne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre lige adgang til prismæssigt overkommelige, forebyggende og helbredende sundhedsydelser af god kvalitet som nedfældet i den europæiske søjle for sociale rettigheder, herunder medicinske og plejetjenester og -faciliteter, der ikke diskriminerer på grund af alder;

52. glæder sig over Kommissionens rapport om de demografiske forandrings indvirkning på forskellige grupper i samfundet og på områder og regioner, der er uforholdsmæssigt hårdt ramt i Europa; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte flere af de midler, der er til rådighed under EFRU, til at forbedre transport- og telekommunikationsinfrastrukturen i områder med en stor aldrende befolkning samt først og fremmest landdistrikter og områder, der lider under affolkning;

4. Fair mobilitet

53. opfordrer Kommissionen til at revidere direktivet om midlertidigt arbejde med henblik på at fastlægge en retlig ramme for at sikre anstændige arbejdsvilkår og ligebehandling i EU for sæsonarbejdere og mobile arbejdstagere på tidsbegrænsede kontrakter med vikarbureauer eller andre former for arbejdsmarkedsformidlere, herunder rekrutteringsbureauer; opfordrer medlemsstaterne til at sikre styrket håndhævelse og bekæmpe fremgangsmåderne blandt vikarbureauer med tvivlsomme hensigter; understreger, at denne retlige ramme kan omfatte: et forbud mod formidlere på arbejdsmarkedet, som ikke overholder direktivet om midlertidigt arbejde, og som virker i det indre marked, en garanteret minimumsløn gennem kollektiv overenskomstforhandling eller ved lov, et garanteret minimum antal timer pr. uge/måned, som arbejdsgiveren ikke kan fradrage under nogen post fra mindstelønnen eller en løn, der er fastlagt i kollektive overenskomster, ingen fradrag i lønninger i tilfælde af deltidskontrakter, garanteret ligebehandling af enhver person, der i den pågældende medlemsstat er beskyttet som arbejdstager i samme virksomhed/sector, et krav om, at alle vikarbureauer, der opererer på det indre marked, er opført i et europæisk register og er certificeret til at virke i det indre marked, og sanktioner over for virksomheder, der anvender svigagtig ansættelsespraksis og smugler mennesker med henblik på udnyttelse som arbejdskraft; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte en stopper for direkte betalinger under den fælles landbrugspolitik til støttemodtagere, som ikke overholder national lovgivning eller EU-lovgivning om arbejdsret, ILO-konventionerne og gældende overenskomstaftaler;

54. påpeger, at arbejdskraftens frie bevægelighed i EU er en grundlæggende frihedsrettighed og en integreret del af det indre markedes succes; mener, at den frie bevægelighed for tjenesteydelser skal opnås under overholdelse af arbejdstagernes rettigheder og de sociale rettigheder; mener, at den frie bevægelighed for tjenesteydelser går hånd i hånd med fri og fair mobilitet for de arbejdstagere, der leverer disse tjenesteydelser, og at det indre marked indebærer fordele, når reglerne om arbejdsvilkår overholdes, og mobile arbejdstagere sundhed og sikkerhed beskyttes; bemærker, at der er gråzoner og muligheder i lovgivningen, hvor nogle arbejdstagere udøver denne frihed under usikre vilkår og ofte gennem svigagtige rekrutteringsbureauer og formidlere på arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre anstændige arbejdsvilkår og ligebehandling for alle mobile arbejdstagere i EU;

55. opfordrer til en koordineret tilgang på EU-plan for at undgå konkurrence om arbejdskraftomkostninger og øge den opadgående sociale konvergens for alle; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre rimelige og anstændige arbejdsvilkår for mobile, grænseoverskridende og sæsonarbejdere i EU, og at de har lige adgang til beskæftigelse og muligheder i andre medlemsstater og samme niveauer for social beskyttelse som fastsat i artikel 45, stk. 2, i TEUF; opfordrer til, at der også tages hensyn til praksis vedrørende udstationerede arbejdstagere; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig koordinering af de sociale sikringsordninger, herunder gennem en revision af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordineringen af nationale sikkerhedssystemer⁽¹⁸⁾ og ved at styrke overførbareheden af rettigheder; opfordrer til yderligere fremme af digitaliseringen af de sociale sikringsordninger; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre beskyttelsen af alle berørte arbejdstagere i forbindelse med overførsel af virksomheder og til at vurdere behovet for en revision af direktivet om overførsel af virksomheder;

⁽¹⁸⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

Torsdag den 17. december 2020

56. understreger, at praksis med at oprette datterselskaber eller etablere underleverandørkæder med det formål at reducere socialsikringsbidrag og undgå arbejdsgiverforpligtelser uden at skabe en effektiv social forsikringsdækning i praksis er til skade for både beskyttelsen af arbejdstagerne og velfærdssystemernes bæredygtighed og skal håndteres af Kommissionen og medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med henblik på retfærdighed på det indre marked at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sætte en stopper for misbrug af underleverancer og til at sikre et generelt solidarisk ansvar i hele underentreprenørkæden for at beskytte arbejdstagernes rettigheder og deres krav i forbindelse med spørgsmål som lønrestancer, manglende betaling af sociale bidrag, konkurs, forsvindinger og »underleverandører i form af skuffeselskaber«, som ikke betaler som aftalt;

57. opfordrer Kommissionen til kraftigt at håndhæve den sociale klausul i det eksisterende EU-direktiv om offentlige indkøb og undersøge behovet for at revidere dette direktiv med henblik på at styrke sociale klausuler i offentlige kontrakter, der kræver, at økonomiske aktører og underleverandører fuldt ud respekterer arbejdstagernes ret til kollektive overenskomstforhandlinger, og til at fastsætte betingelser for fuld gennemførelse af de gældende sektorspecifikke kollektive overenskomster og de deri beskrevne arbejdsvilkår, samtidig med at nationale arbejdsmarkedstraditioner og -modeller respekteres; opfordrer denne revision til at fritage alle socialsikringstjenester fra de udbudsrelaterede forpligtelser og oprette en fælleseuropæisk mekanisme til udelukkelse af primære leverandører og underleverandører, som gentagne gange er involveret i unfair konkurrence og skattesvig; opfordrer medlemsstaterne til at sikre overholdelse, kontrol og håndhævelse;

58. er bekymret for de store tab af skatteprovenu på grund af omfattende skatteundgåelse; opfordrer Rådet til at fremskynde forhandlingerne om lovgivning vedrørende offentlig, landeopdelt indberetning og fælles konsolideret selskabsskattegrundlag og til at revidere både kriterierne for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning og for EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner;

59. bifalder oprettelsen af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed; opfordrer til, at myndigheden gøres fuldt operationel så hurtigt som muligt; opfordrer til, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed sikrer løbende udveksling af oplysninger om bedste praksis med de respektive arbejdsmarkedsmyndigheder i medlemsstaterne og håndhævelse af forsøgsvise inspektioner; understreger, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, hvis den skal være effektiv til at bekæmpe ulovlig praksis og misbrug af arbejdstagere, bør have lettere ved at gennemføre kontroller og pålægge sanktioner over for virksomheder, der ikke overholder reglerne; understreger, at dette også indebærer, at myndighedens mandat udvides, så det omfatter EU-retsakter som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF⁽¹⁹⁾, direktiv 2014/36/EU⁽²⁰⁾ og direktiv 2009/52/EF⁽²¹⁾ samt relevant EU-lovgivning om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen; mener, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed og de nationale inspektorater bør pålægges at foretage en fælles eller samordnet inspektion, når en national arbejdsmarkedspart gør opmærksom på tilfælde af misbrug; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at medtage disse aspekter i evalueringen af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed mandat, der er planlagt til 2024, og til at inddrage interessenter med indgående kendskab til forskellige arbejdsmarkedsmodeller i arbejdet med og evalueringerne af arbejdsmarkedsmyndigheden; mener desuden, at forvaltningen af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed bør have den samme trepartsopbygning som andre agenturer og således åbne mulighed for, at arbejdsmarkedets parter på nationalt plan kan repræsenteres yderligere og have stemmeret i bestyrelsen;

60. opfordrer Kommissionen til efter en egentlig konsekvensanalyse at fremsætte et forslag til et digitalt EU-socialsikringsnummer, som bebudet i 2018, med henblik på at fremme og beskytte arbejdstagernes mobilitet, og som også har potentiale til at etablere en kontrolmekanisme for både enkeltpersoner og relevante myndigheder for at sikre, at arbejdstagere er dækket, og at social sikring betales i overensstemmelse med forpligtelser, såsom et personligt arbejdskort, og at EU's regler om arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger håndhæves på en retfærdig og effektiv måde; mener endvidere, at arbejdstagere og deres repræsentanter og tilsynsmyndigheder skal have ajourført adgang til oplysninger om deres arbejdsgivere og deres lønrettigheder samt arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder i overensstemmelse med den sektorspecifikke kollektive overenskomst eller national lovgivning, hvor det er relevant og i overensstemmelse med databeskyttelseskriterierne;

61. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at gøre det muligt for arbejdstagere fra tredjelande at opnå arbejdstilladelser i EU på den betingelse, at alle sikkerhedsforanstaltninger i national og europæisk arbejdsret effektivt sikrer beskyttelse og anstændige arbejdsvilkår for tredjelandsskatsborgere, og at dette ikke fører til forvridninger på

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/36/EU af 26. februar 2014 om betingelserne for tredjelandsskatsborgeres indrejse og ophold med henblik på arbejde som sæsonarbejdere (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 375).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandards for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsskatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24).

Torsdag den 17. december 2020

arbejdsmarkedet; anmoder Kommissionen om at gennemføre en omfattende undersøgelse af tendenserne, der karakteriserer udstationerede tredjelandstatsborgere, hvad angår deres arbejdsvilkår og understreger behovet for eventuelle politiske foranstaltninger på EU-plan eller nationalt plan på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse; er dybt bekymret over den nuværende stigning i andelen af tredjelandstatsborgere i sektorer med omdømme for usikre arbejdsvilkår og tilfælde af misbrug; understreger, at tredjelandstatsborgere ofte er mere sårbare over for udnyttelse og derfor har behov for beskyttelse; påpeger, at der bl.a. er tale om misbrug i form af falsk udstationering, falsk selvstændig erhvervsvirksomhed, svigagtig underentreprise, rekrutteringsbureauer, skuffeselskaber og sort arbejde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre overholdelse af gældende love og regler om ansættelsesvilkår i forbindelse med tredjelandstatsborgere for at undgå misbrug og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre de beskyttende elementer i direktiv 2009/52/EF og sikre tilgængelige og effektive klagemekanismer, der gør det muligt effektivt at kræve skyldige lønninger og socialsikringsbidrag tilbagebetalt;

o

o o

62. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen;

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0372

Bæredygtig virksomhedsledelse

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om bæredygtig virksomhedsledelse (2020/2137(INI))

(2021/C 445/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder fra 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling ⁽²⁾,
- der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) retningslinjer for multinationale selskaber ⁽³⁾,
- der henviser til OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlig forretningsadfærd ⁽⁴⁾ og for ansvarlig forretningsadfærd for institutionelle investorer ⁽⁵⁾,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) trepartserklæring om principper for multinationale selskaber og socialpolitik ⁽⁶⁾,
- der henviser til Parisaftalen, der blev vedtaget den 12. december 2015 ⁽⁷⁾,
- der henviser til særrapporten fra 2018 »Global Warming of 1,5 °C« fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 4. marts 2020 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (COM(2020)0080),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 ⁽⁹⁾,
- der henviser til handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst (COM(2018)0097),
- der henviser til den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens tilpassede arbejdsprogram for 2020 (COM(2020)0440),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF ⁽¹⁰⁾ (»regnskabsdirektivet«),

⁽¹⁾ https://www.ohchr.org/documents/publications/guidingprinciplesbusinesshr_en.pdf

⁽²⁾ <https://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>

⁽³⁾ <http://mneguidelines.oecd.org/guidelines/>

⁽⁴⁾ <https://www.oecd.org/investment/due-diligence-guidance-for-responsible-business-conduct.htm>

⁽⁵⁾ <https://mneguidelines.oecd.org/RBC-for-Institutional-Investors.pdf>

⁽⁶⁾ https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf

⁽⁷⁾ https://unfccc.int/files/essential_background/convention/application/pdf/english_paris_agreement.pdf

⁽⁸⁾ <https://www.ipcc.ch/2018/10/08/summary-for-policy-makers-of-ipcc-special-report-on-global-warming-of-1-5c-approved-by-governments/>

⁽⁹⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 195.

⁽¹⁰⁾ EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner ⁽¹¹⁾ (»direktivet om ikkefinansiel rapportering«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse ⁽¹²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab ⁽¹³⁾ (»direktivet om aktionærrettigheder«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser ⁽¹⁵⁾ (»oplysningsforordningen«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 ⁽¹⁶⁾ (»klassificeringsforordningen«),
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for ikkefinansiel rapportering (metode til rapportering af ikkefinansielle oplysninger) ⁽¹⁷⁾ og til Kommissionens retningslinjer for ikke-finansiell rapportering: Tillæg om rapportering af klimarelaterede oplysninger ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til den endelige rapport fra forummet på højt plan om kapitalmarkedsunionen med titlen »En ny vision for Europas kapitalmarkeder« ⁽¹⁹⁾,
- der henviser til den undersøgelse, der blev udarbejdet for Kommissionen i juli 2020 om ledernes pligter og bæredygtig virksomhedsledelse,
- der henviser til FN's »Protect, Respect and Remedy«-ramme for erhvervslivet og menneskerettighederne fra 2008 ⁽²⁰⁾,
- der henviser til den undersøgelse, der blev udarbejdet for Kommissionen i maj 2020 med titlen »Improving financial security in the context of the Environmental Liability Directive« ⁽²¹⁾,
- der henviser til Oslo-principperne om globale forpligtelser til at reducere klimaændringer ⁽²²⁾,
- der henviser til anbefalingerne fra taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger fra juni 2017,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0240/2020),

⁽¹¹⁾ EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ EUT L 132 af 20.5.2017, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17.

⁽¹⁵⁾ EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13.

⁽¹⁷⁾ EUT C 215 af 5.7.2017, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EUT C 209 af 20.6.2019, s. 1.

⁽¹⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/growth_and_investment/documents/200610-cmu-high-level-forum-final-report_en.pdf

⁽²⁰⁾ <http://www.undocs.org/A/HRC/8/5>

⁽²¹⁾ https://ec.europa.eu/environment/legal/liability/pdf/Final_report.pdf

⁽²²⁾ <https://climateprinciplesforenterprises.files.wordpress.com/2017/12/osloprincipleswebpdf.pdf>

Torsdag den 17. december 2020

- A. der henviser til, at Den Europæiske Union bygger på værdierne i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, og at dens miljøpolitik er baseret på respekten for forsigtighedsprincippet, som er nævnt i artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- B. der henviser til, at en bæredygtighedstilgang i en virksomhedskontekst indebærer, at virksomhederne tager behørigt hensyn til generelle samfundsmæssige og miljømæssige hensyn, såsom deres ansattes rettigheder og respekt for klodens begrænsninger, med henblik på at imødegå de mest presserende risici, som deres aktiviteter udgør for disse;
- C. der henviser til, at de mange internationale initiativer, der fremmer bæredygtig virksomhedsledelse, kun er frivillige, bløde lovgivningsinstrumenter, og at de i høj grad har vist sig at være ineffektive med hensyn til at ændre virksomhedernes adfærd i retning af bæredygtighed; der henviser til, at den undersøgelse, der er udarbejdet for Kommissionen om virksomhedslederes pligter og bæredygtig virksomhedsledelse i henhold til handlingsplanen for bæredygtig finansiering, understreger fordelene ved at præcisere direktørernes forpligtelser med hensyn til bæredygtighed og langsigtede overvejelser; der fremhæver de problemer, der er forbundet med kortsigtethed, og minder om behovet for, at virksomheder integrerer langsigtede interesser for at holde EU på rette spor med hensyn til at opfylde dets egne bæredygtighedsforpligtelser; understreger, at undersøgelsen peger klart i retning af behovet for EU-lovgivning i denne henseende;
- D. der henviser til, at EU i den sidste valgperiode iværksatte en række initiativer for at fremme gennemsigtighed og langsigtetthed i forbindelse med finansielle og økonomiske aktiviteter, såsom direktivet om aktionærrettigheder, handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst, oplysningsforordningen og klassificeringsforordningen; der henviser til, at denne tendens bl.a. begyndte med vedtagelsen af direktivet om ikkefinansiel rapportering; der henviser til, at videregivelse af ikkefinansielle oplysninger er nødvendigt for at måle, overvåge og forvalte virksomheders præstationer og deres langsigtede indvirkning på samfundet og miljøet;
- E. der henviser til, at direktivet om ikkefinansiel rapportering er tæt forbundet med bæredygtig virksomhedsledelse og har været et væsentligt skridt fremad for at fremme ikkefinansiel rapportering i Unionen; der henviser til, at den ikke desto mindre er behæftet med alvorlige mangler, som skal afhjælpes for at gøre den mere nyttig for investorer og interessenter;
- F. der henviser til, at virksomheder og finansielle institutioner ifølge den europæiske grønne pagt skal øge deres åbenhed om klima- og miljødata, så investorerne er fuldt informeret om bæredygtigheden af deres investeringer; der henviser til, at Kommissionen har forpligtet sig til at revidere direktivet om ikkefinansiel rapportering med henblik herpå; der henviser til, at Kommissionen ifølge sit tilpassede arbejdsprogram for 2020 i første kvartal af 2021 har til hensigt at fremsætte et forslag til revision af direktivet om ikkefinansiel rapportering;
- G. der henviser til, at interessenter ofte har givet udtryk for den opfattelse, at de ikkefinansielle oplysninger, som virksomhederne har tilvejebragt i henhold til direktivet om ikkefinansiel rapportering, er utilstrækkelige, upålidelige og ikke sammenlignelige; der henviser til, at de, der er blevet betroet opgaven med at udarbejde disse oplysninger, har udtrykt forvirring over de mange forskellige rapporteringsrammer og har opfordret til retlig præcisering og standardisering; der henviser til, at det er nødvendigt, at der gives mere fuldstændige og pålidelige oplysninger for at undgå potentielle negative indvirkninger på klimaet, miljøet og samfundet; der henviser til, at forbedringer inden for ikkefinansiel rapportering kan øge virksomhedernes ansvarlighed og øge tilliden til dem; der henviser til, at disse forbedringer ikke bør skabe uretfærdig skævvridning af konkurrencen; der henviser til, at oplysningsforpligtelserne derfor bør tage hensyn til administrative omkostninger og bør stå i et rimeligt forhold til virksomhedens størrelse og være i overensstemmelse med anden lovgivning, der finder anvendelse på forretningsaktiviteter, såsom respekt for forretningshemmeligheder og beskyttelse af whistleblowere;
- H. der henviser til, at den undersøgelse, som er udarbejdet for Kommissionen om virksomhedslederes forpligtelser og bæredygtig virksomhedsledelse, viser den stigende tendens til, at børsnoterede selskaber i EU fokuserer på deres aktionærers kortsigtede interesser; der henviser til, at undersøgelsen foreslår flere lovgivningsmæssige muligheder på EU-plan, som i væsentlig grad vil forbedre virksomhedernes bæredygtighed; der henviser til, at der er et behov for at fastlægge en ramme for europæiske virksomheder, idet man til fulde respekterer proportionalitetsprincippet og udelukker enhver overdreven administrativ byrde for de europæiske virksomheder; der henviser til, at denne ramme skal sikre overholdelse af og forbedre retssikkerheden på det indre marked og ikke bør skabe konkurrencemæssige ulemper;

Torsdag den 17. december 2020

- I. der henviser til, at en bæredygtighedstilgang til virksomhedsledelse omfatter både menneskerettigheder og miljøbeskyttelse; der henviser til, at et krav om at videregive oplysninger vedrørende miljømæssige, sociale og medarbejderrelaterede spørgsmål og menneskerettigheder, bestikkelse og korruption bør betragtes som en del af »virksomhedernes ansvar for at respektere« som defineret i FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder;
- J. der henviser til, at Parisaftalen tilstræber at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det forindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det forindustrielle niveau;
- K. der henviser til, at den stigende globale konkurrence om adgang til naturressourcer ofte fører til en ikkebæredygtig udnyttelse af det naturlige og menneskelige miljø;
- L. der henviser til, at bæredygtig virksomhedsledelse spiller en afgørende rolle for opfyldelsen af EU's forpligtelser til at gennemføre FN's mål for bæredygtig udvikling og Parisaftalen;
- M. der henviser til, at klimaændringer indebærer alvorlige risici for fødevarer sikkerheden, navnlig for så vidt angår tilgængelighed, adgang til og anvendelse af fødevarer og fødevaresystemernes stabilitet; der henviser til, at kvindelige landbrugere, der i øjeblikket tegner sig for 45-80 % af den samlede fødevareproduktion i udviklingslandene, er uforholdsmæssigt hårdt ramt af klimaændringer og miljøforringelser;
- N. der henviser til, at Aarhuskonventionen fastlægger en række miljømæssige rettigheder for offentligheden og for sammenslutninger, herunder retten til adgang til miljøoplysninger, retten til at deltage i beslutningsprocesser angående miljøet samt adgang til klage og domstolsprøvelse;
- O. der henviser til, at FN's komité til overvågning af overholdelse af Aarhuskonventionen i 2017 fandt, at EU i strid med Aarhuskonventionen ikke gav medlemmer af offentligheden mulighed for at anfægte EU-institutionernes afgørelser ved EU's domstole;
- P. der henviser til, at Kommissionen har forhøjet sine ambitioner for perioden 2019-2024 ved at opstille en dagsorden for en europæisk grøn pagt, hvori det hedder, at Europa skal »føre an i overgangen til en sund planet«;
- Q. der henviser til, at virksomhedsledere har juridisk og lovbestemt pligt til at handle i deres virksomheds interesse; der henviser til, at denne forpligtelse har været genstand for forskellige fortolkninger i forskellige jurisdiktioner, og at virksomhedens interesser ofte er blevet sidestillet med aktionærens finansielle interesser; der henviser til, at det, der anses for at være virksomhedens interesse, også bør omfatte relevante interessenter, herunder medarbejderes, interesser og bredere samfundsmæssige interesser; der henviser til, at en snæver fortolkning af denne pligt med overdreven fokus på kortsigtet profitmaksimering er skadelig for virksomhedernes langsigtede resultater og bæredygtighed og følgelig for aktionærernes interesser på lang sigt;
- R. der henviser til, at der bør sikres sammenhæng i EU-lovgivningen om bæredygtig virksomhedsledelse gennem fastlæggelse af konkrete forpligtelser og incitamenter til at handle og ikke kun til at rapportere oplysninger; der henviser til, at det derfor er nødvendigt med en yderligere ramme, der fastlægger virksomhedsbestyrelses forpligtelser for så vidt angår bæredygtighed;
- S. der henviser til, at Kommissionen for at gøre bæredygtig virksomhedsledelse i EU mere bæredygtig, gennemsigtig og ansvarlig, ud over forslagene om revision af direktivet om ikkefinansiel rapportering bør indføre ny lovgivning om due diligence og virksomhedslederens forpligtelser; der henviser til, at hvis due diligence-forpligtelserne og ledelsens pligter skal medtages i ét lovgivningsinstrument, bør de holdes klart adskilt i to forskellige dele; der henviser til, at disse forpligtelser og pligter supplerer hinanden, men at de ikke er udskiftelige, og at den ene ikke er underordnet den anden;

Ikkefinansielle rapporteringsforpligtelser

- 1. opfordrer Kommissionen til, når den foreslår nye foranstaltninger på området for selskabsret og virksomhedsledelse at sørge for, at der er god balance mellem på den ene side behovet for at lette det kortsigtede pres på virksomhedslederne og ansøre til integrering af bæredygtighedshensyn i virksomhedernes beslutningstagning og på den anden side behovet for tilstrækkelig fleksibilitet, samtidig med at man sikrer harmonisering; understreger betydningen af at styrke ledelsens rolle med hensyn til at forfølge virksomhedernes langsigtede interesser i fremtidige tiltag på EU-plan og af at skabe en kultur i virksomhedernes styrende organer, der tager hensyn til og gennemfører bæredygtig virksomhedsledelse;

Torsdag den 17. december 2020

2. glæder sig over, at Kommissionen har forpligtet sig til at gennemgå direktivet om ikkefinansiel rapportering; understreger, at en sådan revision bør være i fuld overensstemmelse med de krav, der stilles i oplysningsforordningen og klassificeringsforordningen; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til henstillingerne i nærværende beslutning;

3. gentager sin opfordring til en udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om ikkefinansiel rapportering til at omfatte alle store børsnoterede og ikke-børsnoterede virksomheder, der er etableret på EU's område, som defineret i artikel 3, stk. 4, i regnskabsdirektivet; understreger, at kravene om bæredygtig virksomhedsledelse, herunder ikkefinansiel rapportering, for at sikre lige vilkår bør gælde alle virksomheder, både i og uden for EU, der opererer i EU-området; opfordrer Kommissionen til at identificere erhvervsvirksomhed i højrisikosektorer med en betydelig indvirkning på bæredygtigheden, der kan berettiggende, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) medtages i de pågældende sektorer inden for anvendelsesområdet for direktivet om ikkefinansiel rapportering; mener med henblik herpå, at Kommissionen bør trække på eksterne uafhængige ekspertise til at tilvejebringe en vejledende, ikkeudtømmende og regelmæssigt ajourført liste over konfliktramte områder og højrisikoområder samt specifik vejledning til SMV'er; mener navnlig, at der specifikt bør fokuseres på investeringer og sektorer, der ofte er knyttet til ulovlige erhvervsaktiviteter, såsom miljøkriminalitet, ulovlig handel med vilde dyr og planter, korruption eller økonomisk kriminalitet; understreger, at en gennemgang af direktivet om ikkefinansiel rapportering også er nødvendig for at give deltagere på det finansielle marked adgang til de relevante data med henblik på at opfylde forpligtelserne i oplysningsforordningen;

4. understreger, at bæredygtig virksomhedsledelse udgør en vigtig søjle, som gør det muligt for EU at opnå en økonomi, der er både robust og bæredygtig, styrke de lige konkurrencevilkår for at opretholde og styrke EU-virksomhedernes internationale konkurrenceevne og beskytte EU's arbejdstagere og virksomheder mod illoyal konkurrence fra tredjelande og derfor kan være til gavn for EU's handels- og investeringspolitik, hvis den er velafbalanceret og proportionel;

5. bemærker, at covid-19-pandemien har blotlagt sårbarheden i de globale forsyningskæder og har tydeliggjort, at de frivillige regler i sig selv ikke er tilstrækkelige, hvilket f.eks. fremgår af situationen i beklædningssektoren, hvor produktionen blev afbrudt under krisen, hvilket har ført til negative virkninger i hele forsyningskæden; bemærker, at virksomheder med bedre fastlagte miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige praksisser og risikoafbødning er bedre i stand til at håndtere kriser; anerkender, at OECD har erklæret⁽²³⁾, at virksomheder, der tager proaktive skridt til at håndtere risiciene i forbindelse med covid-19-krisen på en måde, der afbøder de negative virkninger for arbejdstagere og forsyningskæder, sandsynligvis vil opbygge mere langsigtet værdi og modstandsdygtighed samt forbedre deres levedygtighed på kort sigt og deres udsigter til genopretning på mellemlang og lang sigt;

6. bemærker, at klassificeringsforordningen fastsætter en række miljømål, navnlig vedrørende klimaændringer, anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, omstilling til en cirkulær økonomi, forebyggelse og bekæmpelse af forurening samt biodiversitet og økosystemer; er af den opfattelse, at miljøspørgsmål i forbindelse med direktivet om ikkefinansiel rapportering bør fortolkes i overensstemmelse med klassificeringsforordningen og omfatte alle former for forurening; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til anbefalingerne fra taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger og fremme udviklingen af innovative regnskabsteknikker, der afspejler økosystemernes værdi; mener, at det er lige så vigtigt præcist at definere de andre bæredygtighedsspørgsmål, som direktivet om ikkefinansiel rapportering henviser til, såsom sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korruption og bestikkelse; mener, at personalespørgsmål kunne omfatte offentliggørelse af virksomhedernes lønpolitik, som kunne omfatte at vise lønninger efter deciler og kønsbestemte lønforskelle;

7. mener, at bæredygtig virksomhedsledelse er afgørende for virksomhedernes langsigtede kurs og for tilpasningen af deres aktiviteter, så de opfylder EU's overordnede miljømål som fastsat i den europæiske grønne pagt samt EU's forpligtelser til at reducere sine drivhusgasemissioner, efterhånden som det bevæger sig i retning af målet om klimaneutralitet i 2050; understreger, at alle sektorer bør bidrage til at nå dette mål;

⁽²³⁾ [http://www.oecd.org/coronavirus/policy-responses/covid-19-and-responsible-business-conduct-02150b06/#:~:text=A%20responsible%20business%20conduct%20\(RBC,both%20government%20and%20business%20response](http://www.oecd.org/coronavirus/policy-responses/covid-19-and-responsible-business-conduct-02150b06/#:~:text=A%20responsible%20business%20conduct%20(RBC,both%20government%20and%20business%20response)

Torsdag den 17. december 2020

8. mener, at definitionen af væsentlighed bør referere til alle relevante miljømæssige, menneskerettighedsrelaterede og forvaltningsmæssige indvirkninger på samfundet som helhed, ud over virksomhedernes værdiskabelse og spørgsmål vedrørende deres rent finansielle resultater; opfordrer til, at denne definition revideres i overensstemmelse med princippet om dobbelt væsentlighed, som blev indført med direktivet om ikkefinansiell rapportering og yderligere forklaret i Kommissionens retningslinjer for rapportering af klimarelaterede oplysninger; mener, at væsentlighed bør vurderes i en proces, der involverer relevante interessenter;

9. bemærker, at direktivet om ikkefinansiell rapportering giver virksomheder, der er omfattet af dets anvendelsesområde, en betydelig fleksibilitet til at videregive relevante oplysninger på den måde, de finder mest nyttig; bemærker, at virksomhederne på nuværende tidspunkt efter eget skøn kan basere sig på en række forskellige rammer; bemærker, at de stadig er usikre på, hvordan de bedst overholder deres oplysningsforpligtelser; mener, at det er nødvendigt at etablere en omfattende EU-ramme under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet, der omfatter alle de bæredygtigheds-spørgsmål, der er relevante for en omfattende ikkefinansiell rapportering; fremhæver i denne forbindelse, at EU-lovgivningsrammen bør sikre, at oplysningerne er klare, afbalancerede, forståelige, sammenlignelige mellem virksomheder inden for en sektor, kan kontrolleres og er objektive og omfatter tidsbestemte bæredygtighedsmål; understreger, at denne ramme også bør omfatte både generelle og sektorspecifikke obligatoriske standarder; bifalder i denne forbindelse Kommissionens tilsagn om at støtte en proces til udvikling af ikkefinansielle rapporteringsstandarder i EU18; understreger, at de specifikke obligatoriske rapporteringsforpligtelser og -standarder bør fastlægges i forbindelse med revisionen af direktivet om ikkefinansiell rapportering, med passende inddragelse af samtlige berørte interessenter, såsom civilsamfundet, miljøorganisationer og arbejdsmarkedets parter;

10. mener, at ikkefinansielle redegørelser bør medtages i den årlige ledelsesberetning for at undgå yderligere byrder for virksomhederne; glæder sig over det tilsagn, som Kommissionen har givet sig i forbindelse med handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen (COM(2020)0590), om at stille et lovgivningsforslag i tredje kvartal af 2021 for at oprette en digital platform, som er offentligt tilgængelig i hele EU, og som giver gratis adgang til både de finansielle og ikkefinansielle oplysninger, som virksomhederne rapporterer; mener, at denne platform bør give brugerne mulighed for online at sammenligne de oplysninger, som virksomhederne offentliggør, ved at medtage kategorier såsom emne, sektor, land, omsætning og antal medarbejdere;

11. bemærker, at direktivet om ikkefinansiell rapportering udelukker ikkefinansielle redegørelser fra kravet om kvalitetssikring af indholdet, som virksomhedernes regnskaber ellers er omfattet af; mener, at ikkefinansielle redegørelser bør underkastes en obligatorisk revision, afhængigt af det pågældende selskabs størrelse og aktivitetsområde; mener, at udbyderen af kvalitetssikringstjenester, med forbehold af krav om objektivitet og uafhængighed, bør foretage sin revision i overensstemmelse med den fremtidige EU-ramme; understreger i lyset af det foregående nødvendigheden af at behandle de hermed forbundne forkerte incitamenter i den lovpligtige revision via en gennemgang af direktivet om lovpligtig revision⁽²⁴⁾; fastholder, at dette også vil være en mulighed for at se på den næsten monopollignende stilling hos de fire store revisionsfirmaer, som typisk står for revisionen af de største børsnoterede selskaber;

12. understreger, at medarbejderrepræsentanterne bør inddrages i fastlæggelsen af processen for rapportering af ikkefinansielle oplysninger og i kontrollen af oplysningerne, navnlig vedrørende målene om social bæredygtighed og spørgsmålene i forbindelse med forsynings- og produktionskæden, herunder outsourcing og underentreprise;

13. fremhæver betydningen af at indføre en forpligtelse, der forpligter visse EU-virksomheder til hvert år at udarbejde landespecifikke rapporter for hver skattejurisdiktion, de opererer i; opfordrer Rådet til snarest muligt at tilpasse sin generelle tilgang for at genoptage forhandlingerne med Parlamentet om Kommissionens forslag til direktiv om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer (COM(2016) 0198);

14. mener, at EU bør gøre enhver bestræbelse på at sikre, at de frihandelsaftaler, som det forhandler, omfatter bestemmelser, der pålægger partnerstaterne at stille tilsvarende forpligtelser for deres virksomheder for at undgå at skabe en ny konkurrenceforvridende kilde;

⁽²⁴⁾ EUT L 158 af 27.5.2014, s. 196.

Torsdag den 17. december 2020

Ledelsens pligt til at udvise rettidig omhu og yderligere foranstaltninger for at gøre virksomhedsledelse mere bæredygtighedsorienteret

15. understreger betydningen af mangfoldighed og inklusion i virksomhederne, hvilket fører til bedre forretningsresultater; opfordrer Rådet til at vedtage sin generelle tilgang så hurtigt som muligt med henblik på at indlede forhandlinger med Parlamentet om forslaget om at få kvinder med i bestyrelser⁽²⁵⁾, som har til formål at sætte en stopper for den gennemgribende skævhed mellem kvinder og mænd på højeste niveau i virksomhedernes beslutningstagning; opfordrer Kommissionen til at behandle yderligere forslag om at forbedre kønsbalancen i den øverste ledelse og blandt dem, der beklæder indflydelsesrige poster i virksomhederne;

16. understreger nødvendigheden af en større inddragelse af arbejdstagerne i virksomhedens beslutningsprocesser for bedre at integrere virksomhedernes langsigtede mål og indvirkninger; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at revidere direktivet om europæiske samarbejdsudvalg⁽²⁶⁾ og etablere en ny ramme for information, høring og inddragelse af arbejdstagerne i europæiske virksomheder;

17. understreger, at den grønne omstilling og den øgede digitalisering vil få alvorlige følger for arbejdsstyrken; mener derfor, at enhver bæredygtig virksomhedsledelse bør anerkende og effektivt garantere arbejdstagernes ret til fortsat erhvervsuddannelse og livslang uddannelse i arbejdstiden;

18. bemærker, at virksomhederne ikke er abstrakte enheder uden forbindelse til nutidens miljø- og samfundsmæssige udfordringer; mener, at virksomhederne bør yde et mere aktivt bidrag til bæredygtighed, idet deres performance på lang sigt, deres modstandsdygtighed og endog deres overlevelse kan afhænge af, om de reagerer hensigtsmæssigt på miljøspørgsmål og sociale spørgsmål; understreger i denne forbindelse, at ledelsens pligt til rettidig omhu over for dens virksomhed ikke kun bør defineres i forhold til kortsigtet gevinstmaksimering gennem aktier, men også i forhold til bæredygtighedsspørgsmål; noterer sig den betydelige rolle, som bestyrelsen spiller med hensyn til at fastlægge en virksomheds strategi og overvåge dens aktiviteter; mener, at de administrerende direktørers pligt til at handle i deres virksomheds interesse bør forstås som en pligt til at integrere langsigtede interesser og bæredygtighedsrelaterede risici, virkninger, muligheder og afhængighed i selskabets overordnede strategi; understreger, at denne forpligtelse til prioritering kan medføre et skift i retning af bæredygtige investeringer fra ikkebæredygtige investeringer;

19. opfordrer Kommissionen til at forelægge et lovgivningsforslag for at sikre, at ledelsens pligter ikke kan misforstås som værende udelukkende en kortsigtet maksimering af aktionærværdien, men at den i stedet tager højde for virksomhedens og de bredere samfundsmæssige — såvel som arbejdstagernes og andre interessenters — langsigtede interesser; mener desuden, at et sådant forslag bør sikre, at medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne, der handler inden for de beføjelser, de har fået tildelt i henhold til national lovgivning, har en juridisk pligt til at definere, offentliggøre og overvåge en virksomhedsstrategi for bæredygtighed;

20. understreger, hvad angår den igangværende revision af miljøansvarsdirektivet⁽²⁷⁾, at virksomheder bør have finansiell sikkerhed for miljøansvaret for de miljøkader, der påføres enkeltpersoner og økosystemer;

21. mener, at virksomhedernes bæredygtighedsstrategier i overensstemmelse med deres due diligence-forpligtelser på den ene side bør identificere og behandle væsentlige spørgsmål i overensstemmelse med de ikkefinansielle indberetningskrav og på den anden side de betydelige indvirkninger, som disse virksomheder kan have på miljømæssige, klimamæssige, sociale og arbejdstagerrelaterede spørgsmål, og konsekvenserne for menneskerettighederne, bestikkelse og korruption som følge af deres forretningsmodeller, operationer og forsyningskæder, herunder uden for EU; mener, at den pligt til rettidig omhu, som ledelsen skylder virksomheden, også kræver, at man overholder forpligtelsen til ikke at skade økosystemer og til at beskytte de relevante parter interesser, herunder ansatte, der kan blive påvirket negativt af virksomhedens aktiviteter;

22. mener, at anvendelsesområdet for fremtidig lovgivning bør omfatte alle store børsnoterede og ikke-børsnoterede virksomheder, der er etableret på EU's område, som defineret i artikel 3, stk. 4, i regnskabsdirektivet; understreger, at denne lovgivning for at sikre lige vilkår også bør gælde for ikke-EU-virksomheder, der opererer i EU-området; opfordrer

⁽²⁵⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 14. november 2012 om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger COM(2012)0614.

⁽²⁶⁾ EUT L 122 af 16.5.2009, s. 28.

⁽²⁷⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

Torsdag den 17. december 2020

Kommissionen til at identificere erhvervsvirksomhed i højrisikosektorer med en betydelig indvirkning på bæredygtigheden, der kan berettigede til, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) bliver omfattet af lovgivningen; mener endvidere, at bæredygtighedsstrategierne efter den konsekvensanalyse, som Kommissionen er i færd med at gennemføre, bør omfatte målbare, specifikke, tidsbundne og videnskabeligt baserede mål samt overgangsplaner, der er i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser vedrørende miljø og klimaændringer, navnlig Parisaftalen, konventionen om den biologiske mangfoldighed og internationale aftaler om bekæmpelse af skovrydning; mener, at strategierne også kunne omfatte en intern politik om en rimelig løn baseret på en anstændig løn pr. land, en politik for ligestilling mellem kønnene og en politik, der sikrer, at arbejdstagernes rettigheder integreres bedre i forretningsaktiviteter; understreger, at indholdet af disse interne politikker bør fastlægges af virksomhederne selv under behørig hensyntagen til og i samråd med deres ansatte; mener, at disse politikker bør tage hensyn til sektorspecifikke og/eller geografiske forhold og rettigheder for personer, der tilhører særligt sårbare grupper eller samfund; mener, at en sammenkædning af den variable del af aflønningen af ledende bestyrelsesmedlemmer med opnåelsen af de målbare mål, der er fastsat i strategien, vil bidrage til at afstemme bestyrelsesmedlemmernes interesser med deres selskabers langsigtede interesser; opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme sådanne aflønningsordninger for topledertilstande;

23. bemærker, at nogle medlemsstater har indført begrebet »loyalitätsaktier« i deres lovgivning, hvorved langsigtet aktiebesiddelse belønnes gennem stemmerettigheder og skattefordele; opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre nye mekanismer til fremme af bæredygtige afkast og virksomheders langsigtede resultater; understreger, at tilbageholdte overskud kan bidrage til at skabe tilstrækkelige reserver;

24. mener, at direktivet om aktionærrettigheder også bør ændres for at fremme »tålmodig« aktionæradfærd, navnlig ved at belønne langvarig aktiebesiddelse gennem stemmerettigheder og skattefordele;

25. udtrykker bekymring over, at visse internationale investeringsaftaler som f.eks. energichartertraktaten placerer multinationale selskabers finansielle interesser over miljø- og klimaprioriteter; opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigt at skride til handling og sikre, at eksisterende og fremtidige handelsinvesteringsaftaler fuldt ud er i overensstemmelse med EU's miljø- og klimamål, og fremsætte forslag til at modvirke selskabers land grabbing og skovrydning i forbindelse med den kommende revision af direktivet om ikkefinansiel rapportering;

26. mener, at virksomhederne i forbindelse med fastlæggelsen og overvågningen af deres bæredygtighedsstrategier bør have pligt til at informere og rådføre sig med de relevante interessenter; mener, at begrebet interessenter bør fortolkes bredt og omfatte alle personer, hvis rettigheder og interesser kan blive berørt af virksomhedens beslutninger, såsom arbejdstagere, fagforeninger, lokalsamfund, oprindelige folk, borgersammenslutninger, aktionærer, civilsamfundet og miljøorganisationer; anser det desuden for nødvendigt at høre nationale og lokale offentlige myndigheder, der beskæftiger sig med bæredygtighed i økonomiske anliggender, navnlig myndigheder med ansvar for offentlige beskæftigelses- og miljøpolitikker;

27. mener, at dette samarbejde bør finde sted, afhængigt af den pågældende virksomheds størrelse og aktivitetsområde og med en undtagelse for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der ikke opererer i højrisikosektorer, sektorer, der bør defineres af Kommissionen, ved hjælp af rådgivende udvalg, hvori repræsentanter for interessenter eller talsmænd deltager, herunder ansatte såvel som uafhængige eksperter, med det overordnede mål at yde rådgivning om indholdet og gennemførelsen af virksomhedens bæredygtighedsstrategi; mener, at disse rådgivende udvalg bør have ret til, hvis de godkendes med et stort flertal, at anmode om en uafhængig revision, hvis der opstår velbegrundede betænkeligheder med hensyn til en korrekt gennemførelse af bæredygtighedsstrategien;

28. mener, at virksomheder, der modtager statsstøtte, EU-finansiering eller andre offentlige midler, eller virksomheder, der gennemfører afskedigelsesplaner, bør sigte mod at bevare deres medarbejderes job og tilbyde dem beskyttelse, tilpasse aflønningen af deres direktører i overensstemmelse hermed, betale deres rimelige andel af skatterne, gennemføre deres bæredygtighedsstrategi i overensstemmelse med målet om at reducere deres kulstoffodaftryk og afholde sig fra at udbetale udbytte eller tilbyde aktietilbagekøbsordninger med henblik på at aflønne aktionærerne;

o

o o

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen;

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0373

Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om forslag til Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (2020/2767(RSP))

(2021/C 445/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 14 om ret til uddannelse,
- der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og verdensmålene for bæredygtig udvikling, navnlig mål 4 og dets målsætninger,
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev proklameret af Rådet, Parlamentet og Kommissionen i november 2017, og navnlig dens princip 1 om uddannelse og livslang læring og princip 4 om aktiv beskæftigelsesstøtte,
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets henstilling af 1. juli 2020 om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (COM(2020)0275) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2020)0123),
- der henviser til Kommissionens rapport fra oktober 2017 med titlen »Mapping of VET graduate tracking measures in EU Member States« (Kortlægning af foranstaltninger til sporing af færdiguddannede fra erhvervsrettede uddannelser i EU-medlemsstaterne),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne (EQAVET) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. juni 2020 om imødegåelse af covid-19-krisen på uddannelsesområdet,
- der henviser til Rådets resolution af 8. november 2019 om videreudvikling af det europæiske uddannelsesområde for at støtte fremtidsorienterede uddannelsessystemer ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 15. marts 2018 om en europæisk ramme for effektive lærlingeuddannelser af høj kvalitet ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. juli 2020 om den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (COM(2020)0274) og til de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2020)0121) og (SWD(2020)0122),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. juli 2020 om støtte til ungdomsbeskæftigelse: en bro til job for den næste generation (COM(2020)0276),
- der henviser til forslag til Kommissionens forslag til Rådets henstilling af 1. juli 2020 om en bro til job — styrkelse af ungdomsgarantien og erstatning af Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti (COM(2020)0277),

⁽¹⁾ EUT C 155 af 8.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 155 af 8.7.2009, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 389 af 18.11.2019, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 153 af 2.5.2018, s. 1.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2020 om etablering af det europæiske uddannelsesområde inden 2025 (COM(2020)0625) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2020)0212),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2020 om handlingsplan for digital uddannelse 2021-2027 — Omstilling af uddannelsessystemerne med henblik på den digitale tidsalder (COM(2020)0624) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2020)0209),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. januar 2018 om handlingsplanen for digital uddannelse (COM(2018)0022),
- der henviser til den politiske ramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020),
- der henviser til European Framework for Personal Social and Learning to Learn Key Competence (den europæiske ramme for den personlige nøglekompetence, den sociale nøglekompetence og læringsnøglekompetencen) (LifeComp),
- der henviser til den sammenfattende rapport af 15. april 2020 fra Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop), der er baseret på oplysninger fra Cedefop-fællesskabet af eksperter om lærlingeuddannelser, med titlen »How are European countries managing apprenticeships to respond to the COVID-19 crisis?« (Hvordan forvalter de europæiske lande lærlingeuddannelser som reaktion på covid-19-krisen?),
- der henviser til Cedefops rapport fra 2020 med titlen »Vocational education and training in Europe, 1995-2035 — Scenarios for European vocational education and training in the 21st century« (Erhvervsrettet uddannelse i Europa 1995-2035 — Scenarier for europæisk erhvervsrettet uddannelse i det 21. århundrede),
- der henviser til serien på syv forskningsdokumenter fra Cedefop med titlen »The changing nature and role of vocational education and training in Europe« (De erhvervsrettede uddannelsers ændrede karakteristika og rolle i Europa),
- der henviser til Cedefops publikation fra 2013 med titlen »Benefits of vocational education and training in Europe for people, organisations and countries« (Fordelene ved erhvervsrettet uddannelse i Europa for mennesker, organisationer og lande),
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 om ungdomsgarantien ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 2018 om modernisering af uddannelser i EU ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2017 om en ny dagsorden for færdigheder for Europa ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om politikker for kompetenceudvikling til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om Erasmus+ og andre redskaber til fremme af mobiliteten i forbindelse med erhvervsuddannelse — en livslang læringstilgang ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse til støtte for Europa 2020-strategien ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 20. maj 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ophævelse af Rådets beslutning 85/368/EØF om sammenlignelighed af de ved erhvervsuddannelse i medlemsstaterne opnåede kvalifikationer ⁽¹¹⁾,
- der henviser til undersøgelsen af 6. maj 2020 fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling med titlen »VET in a time of crisis: Building foundations for resilient vocational education and training systems« (Erhvervsrettet uddannelse i krisetider: etablering af grundlag for modstandsdygtige systemer for erhvervsrettet uddannelse),

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0267.

⁽⁶⁾ EUT C 28 af 27.1.2020, s. 8.

⁽⁷⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 135.

⁽⁸⁾ EUT C 11 af 12.1.2018, s. 44.

⁽⁹⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 65.

⁽¹⁰⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 67.

⁽¹¹⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 119.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til forespørgslerne til Kommissionen og Rådet om Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (O-000068/2020 — B9-0027/2020 og O-000069/2020 — B9-0028/2020),
- der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- A. der henviser til, at erhvervsrettet uddannelse er en væsentlig del af de europæiske uddannelsessystemer og systemer for livslang læring, idet den udstyrer unge og voksne med den viden og knowhow samt de færdigheder og kompetencer, de har brug for på arbejdsmarkedet; der henviser til, at de erhvervsrettede uddannelser tegner sig for ca. halvdelen af de personer, der har afsluttet en sekundæruddannelse på andet trin i Den Europæiske Union; der henviser til, at erhvervsrettet uddannelse kan være afgørende for at tackle de udfordringer, der opstår som følge af de stadig hurtigere makrotendenser og fremtidige omstillinger, og kan være afgørende for at lukke den voksende kvalifikationskløft på EU's arbejdsmarked;
- B. der henviser til, at omkring to tredjedele af europæerne (68 %) ifølge Cedefop mener, at en erhvervsuddannelse i form af en sekundæruddannelse på andet trin har et positivt image i deres land, mens blot lidt under en fjerdedel (23 %) siger, at den har et negativt image ⁽¹²⁾;
- C. der henviser til, at uddannelse og erhvervsuddannelse også spiller en central rolle med hensyn til at integrere mennesker i samfundet og fremme deltagelsen i den politiske proces og dermed bidrage til at skabe inklusion samt demokratisk og aktivt medborgerskab;
- D. der henviser til, at erhvervsrettet uddannelse kan fremme de studerendes og arbejdstagernes faglige udvikling, virksomhedernes resultater, konkurrenceevnen og forskning og innovation og er et centralt element i en vellykket beskæftigelses- og socialpolitik;
- E. der henviser til, at de erhvervsrettede uddannelser i Europa er yderst forskelligartede og ikke lige attraktive for alle lærende; der henviser til, at de nationale systemer og tiltag skal være mere kompatible og indbyrdes forbundne på EU-plan; der henviser til, at Kommissionen og EU's politikker kan spille en vigtig rolle med hensyn til at støtte og koordinere medlemsstaternes tiltag vedrørende erhvervsrettet uddannelse på EU-plan; der henviser til, at den rolle, som tværnationale og nationale netværk og partnerskaber for udbydere af erhvervsrettede uddannelser spiller, er afgørende for udbredelsen af den politiske dagsorden vedrørende erhvervsrettet uddannelse og EU's bedste praksis;
- F. der henviser til, at erhvervsrettet grunduddannelse ikke længere kun betragtes som en erhvervsrettet uddannelsesvej, men som et alternativ til den akademiske vej, der indeholder mange elementer af en akademisk uddannelse, som i sidste ende kan føre til en universitetsuddannelse på tertiært niveau; der henviser til, at den erhvervsrettede uddannelsesvej i lande, hvor vekselsystemet er veletableret, altid har kombineret praktisk erfaring på arbejdspladsen med akademiske studier i klasseværelset;
- G. der henviser til, at erhvervsrettet efteruddannelse er afgørende for at nå EU's sociale og økonomiske mål; der henviser til, at erhvervsrettet efteruddannelse forbedrer voksnes deltagelse i livslang læring, styrker deres beskæftigelsesegnethed og øger beskæftigelsen i Europa;
- H. der henviser til, at de europæiske systemer for erhvervsrettet uddannelse står over for store udfordringer; der henviser til, at disse systemer skal udstyres med kapacitet til at tilpasse sig den grønne og digitale omstilling, som udvikler sig hurtigt, den teknologiske udvikling, de beskæftigelsesmæssige ændringer og overgangen til mere højt kvalificerede job, arbejdsmarkedets skiftende behov, imødekommelsen af den nuværende mangel på kvalifikationer og afværgelsen af fremtidige mangler, nye forretningsmodeller, nye former for arbejdstilrettelæggelse, demografiske tendenser, samhørighed og infrastrukturudvikling; der henviser til, at medlemsstaterne og EU-institutionerne er nødt til at øge deres indsats og støtte for at skabe de bedst mulige betingelser for erhvervsrettet uddannelse, så hurtigt tilpasning til disse udfordringer og kvalifikationsbehov på arbejdsmarkedet lykkes;
- I. der henviser til, at lande med veltilrettelagte erhvervsuddannelsesprogrammer finder det lettere at undgå ungdomsarbejdsløshed, selv i krisetider; der henviser til, at en analyse foretaget af IZA Institute of Labor Economics viste, at lande med et vekselsystem for erhvervsuddannelser klarede den økonomiske krise i 2008 og dens indvirkning på unge på arbejdsmarkedet bedre; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden i lande uden et vekselsystem for erhvervsrettet uddannelse steg betydeligt dengang ⁽¹³⁾;

⁽¹²⁾ Cedefop, »European public opinion survey on vocational education and training« (Europæisk opinionsundersøgelse om erhvervsrettet uddannelse), 2017.

⁽¹³⁾ Eichhorst, W., »Does vocational training help young people find a (good) job?« (Hjælper erhvervsuddannelse unge med at finde et (godt) job?), IZA Institute of Labor Economics.

Torsdag den 17. december 2020

- J. der henviser til, at der ganske vist er blevet gjort en indsats for at etablere en koordineret europæisk referenceramme for kvalifikationer og udarbejde nationale kvalifikationsrammer, men at adskillige mobile arbejdstagere i EU har svært ved at få deres færdigheder og uddannelse anerkendt og finde tilsvarende beskæftigelse i andre medlemsstater;
- K. der henviser til, at vekselsystemet normalt ikke giver mulighed for at fortsætte uddannelsesprocessen på alle niveauer; der henviser til, at vekselsystemet skal være fleksibelt og kunne reagere på ændringer på arbejdsmarkedet og på nye, endnu ukendte job;
- L. der henviser til, at praktikophold og erhvervsuddannelse hos udenlandske arbejdsgivere inden for rammerne af Erasmus +-programmet har en betydelig indvirkning med hensyn til at hjælpe de studerende og færdiguddannede fra erhvervsskoler og tekniske skoler med at finde beskæftigelse og udvikle de kompetencer, der er nødvendige på arbejdsmarkedet, herunder sproglige, erhvervsproglige og sociale færdigheder;
- M. der henviser til, at covid-19-pandemien har bragt de erhvervsrettede uddannelsesaktiviteter og den almene uddannelse generelt under et alvorligt pres, idet den afbryder læringen både på arbejdspladserne og i klasseværelset; der henviser til, at pandemien har været særligt ødelæggende for arbejdsbaseret læring, herunder på lærepladserne og uddannelserne, med ofte betydeligt færre fremmødte, tilbud og nye studerende; der henviser til, at konsekvenserne af covid-19-krisen også udgør en mulighed for at iværksætte en digital og teknologisk revolution inden for erhvervsrettet uddannelse, som — hvor det er muligt — kan nedbryde fysiske barrierer og øge dens rækkevidde og indvirkning på de forventede resultater betydeligt;
- N. der henviser til, at lærlingeuddannelse i mange sektorer i høj grad påvirkes af virksomhedslukninger og korttidsarbejde;
- O. der henviser til, at det er sandsynligt, at unge vil blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af følgerne af den økonomiske krise, der er udløst af covid-19-pandemien, i form af arbejdsløshed; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden i august 2020, efter at den var steget hurtigt i de foregående måneder, lå på 17,6 % i EU og 18,1 % i euroområdet (sammenlignet med henholdsvis 14,1 % og 15,4 % i august 2019), og at den forventes at stige yderligere i den nærmeste fremtid og holde mange unge fanget i usikre og atypiske former for beskæftigelse eller inaktivitet med utilstrækkelig social beskyttelse; der henviser til, at EU skal gøre ungdomsarbejdsløshed og personer, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, til en af de vigtigste politiske prioriteter for at undgå at skabe endnu en »tabt generation« som følge af den nuværende krise, hvilket også vil have en skadelig indvirkning på millioner af unges mentale sundhed og liv; der henviser til, at erhvervsrettet uddannelse er en afgørende faktor i forbindelse med at forberede lærende på demokratiske samfund og en vellykket indtræden og deltagelse på arbejdsmarkedet;
- P. der henviser til, at den seneste socioøkonomiske udvikling og den krise, som covid-19-pandemien har udløst, har øget den sociale ulighed og understreget behovet for ikke blot at gøre systemerne for erhvervsrettet uddannelse mere effektive, men også mere tilgængelige og inklusive i forhold til sårbare grupper og mennesker i landdistrikter eller fjernliggende områder; der henviser til, at lige muligheder for alle er afgørende; der henviser til, at adgang til computere, en bredbåndsforbindelse, digital støtte og andre teknologiske læringsværktøjer er afgørende, ikke kun for udbydere af erhvervsrettet uddannelse, men også for studerende for at undgå at forværre uligheder og sikre, at ingen lades i stikken;
- Q. der henviser til, at 60 millioner voksne i EU er lavtuddannede; der henviser til, at der ifølge Cedefop er 128 millioner voksne i EU, som har et lavt uddannelsesniveau, ringe digitale færdigheder eller begrænsede kognitive færdigheder, eller som har et mellemhøjt uddannelsesniveau, men som risikerer at miste færdigheder, eller at deres færdigheder bliver forældet, og derfor har behov for opkvalificering og omskoling; der henviser til, at veludformede og inklusive systemer for erhvervsrettet uddannelse er af strategisk betydning for at øge alle lærendes kompetencer og færdigheder og støtte adgangen til jobmuligheder af høj kvalitet;
- R. der henviser til, at 4,3 % af de elever, der i 2017 var i gang med en sekundæruddannelse på første trin i EU, fulgte en erhvervsuddannelse, og at denne andel nåede op på 47,8 % for sekundæruddannelser på andet trin og 92 % for postsekundær ikke-tertiær uddannelse; der henviser til, at 46,7 % af alle færdiguddannede fra erhvervssekundæruddannelser på andet trin i EU i 2017 var kvinder ⁽¹⁴⁾;

⁽¹⁴⁾ Eurostat, »Vocational education and training statistics« (Statistikker over erhvervsrettet uddannelse), data fra september 2020.

Torsdag den 17. december 2020

- S. der henviser til, at covid-19-krisen har fremhævet, at der både inden for erhvervsrettet og almen uddannelse er visse udfordringer og begrænsninger for fjernundervisning i tekniske og indholdsrelaterede områder;
- T. der henviser til, at fjernundervisning risikerer at øge frafaldsprocenten for sårbare lærende og derfor skal forblive et supplement snarere end et alternativ til konventionel læring;
- U. der henviser til, at der hverken findes en vedtaget definition eller en fælles forståelse af mikroeksamensbeviser inden for erhvervsrettet uddannelse på EU-plan; der henviser til, at mikroeksamensbeviser bør betragtes som et supplement til komplette kvalifikationer og anerkendes som dokumentation for meningsfulde resultater af høj kvalitet baseret på en standardiseret udstedelsesmodel, bedømmelsesprocedure og varighed;
- V. der henviser til, at næsten en tredjedel (30,5 %) af alle virksomheder med 10 eller flere ansatte i EU-28's erhvervsøkonomi i 2015 tilbød erhvervsrettet grunduddannelse, selv om denne andel varierede meget fra medlemsstat til medlemsstat ⁽¹⁵⁾;
- W. der henviser til, at 72,6 % af alle virksomheder med 10 eller flere ansatte i EU-28 i 2015 tilbød erhvervsrettet efteruddannelse til deres medarbejdere; der henviser til, at dette var en stigning i forhold til 2005 og 2010, hvor de tilsvarende andele lå på 59,7 % og 65,7 % ⁽¹⁶⁾;
- X. der henviser til, at indvirkningen af erhvervsrettet grund- og efteruddannelse på arbejdsmarkedsresultaterne ofte afspejler direkte eller indirekte samlede individuelle produktivitetsvirkninger; der henviser til, at de vigtigste resultater, som landene har fremhævet, er større deltagelse på arbejdsmarkedet, lavere arbejdsløshed, mulighed for at opnå kvalifikationer inden for alle kategorier, der ikke tidligere havde kvalifikationer, og mulighed for at avancere i erhvervshierarkiet; der henviser til, at den enkelt gennem livslang læring kan forbedre sine arbejdsmuligheder og kvalifikationsniveauer, hvilket fører til højere løn og større økonomiske og sociale resultater, herunder økonomisk uafhængighed, og at livslang læring også kan forbedre den psykiske trivsel ⁽¹⁷⁾;
- Y. der henviser til, at erhvervsrettet grund- og efteruddannelse har en direkte indvirkning på generationsbetingede ændringer og familiers situation;
- Z. der henviser til, at erhvervsrettet grund- og efteruddannelse bidrager til at gøre virksomheder og innovation mere effektive;
1. understreger, at erhvervsrettet uddannelse, navnlig gennem dens fokus på praksis og arbejdsbaseret læring, spiller en afgørende rolle på et arbejdsmarked, som er rettet mod retfærdig omstilling og er under konstant forandring; understreger, at erhvervsrettet uddannelse, hvis den er rettet mod kvalitet, kan tilbyde relevant viden og relevante færdigheder og kompetencer af høj kvalitet på alle niveauer i virksomheder af alle størrelser og sektorer og for personer i både grund- og videreuddannelse, der er skræddersyet til deres individuelle behov; fremhæver, at erhvervsrettet uddannelse er vigtig for at lukke kvalifikationskløfter på EU's arbejdsmarked, for at udstyre unge studerende med de færdigheder, de har brug for for at komme i beskæftigelse, og for at opkvalificere og omskole arbejdstagerne med henblik på at tilpasse deres kompetencer til arbejdsgivernes behov, hvilket er særlig vigtigt for SMV'er og nye investeringer i økonomien; fremhæver desuden behovet for at fremme personlige udviklingsfærdigheder for at hjælpe den enkelte med at vokse både personligt og professionelt, så vedkommendes potentiale maksimeres;
2. opfordrer til, at erhvervsrettet uddannelse afstemmes med formelle og traditionelle uddannelsessystemer og integreres som et politikområde inden for alle uddannelsespolitikkers anvendelsesområde på EU- og medlemsstatsplan, uden at den skubbes i baggrunden eller blot gøres til en sekundær prioritet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at erhvervsrettet og klassisk uddannelse supplerer hinanden og prioriteres lige højt;
3. minder desuden om betydningen af at behandle erhvervsrettet uddannelse som et grundlæggende redskab til fremme af integration og inklusion med henblik på at udvikle et samfund med mere sammenhængskraft;
4. fremhæver det presserende behov for at modernisere og væsentligt udvide politikkerne for erhvervsrettet uddannelse for at gøre dem mere inklusive, tilgængelige, modstandsdygtige, attraktive og effektive med hensyn til at støtte fair beskæftigelse, udvikling af menneskelig kapital og aktiv deltagelse i samfundet; mener, at politikker for erhvervsrettet

⁽¹⁵⁾ Eurostat, »Vocational education and training statistics« (Statistikker over erhvervsrettet uddannelse), data fra september 2020.

⁽¹⁶⁾ Eurostat, »Vocational education and training statistics« (Statistikker over erhvervsrettet uddannelse), data fra september 2020.

⁽¹⁷⁾ Cedefop, »Benefits of vocational education and training« (Fordelene ved erhvervsrettet uddannelse), 2011.

Torsdag den 17. december 2020

uddannelse bør udstyre folk med gode grundlæggende færdigheder og nøglekompetencer, så de kan tilpasse sig den nuværende og fremtidige socioøkonomiske og arbejdsmarkedsrelaterede udvikling og de muligheder og udfordringer, der følger af digital og grøn omstilling, demografiske ændringer og alle andre makroøkonomiske tendenser, og at disse politikker bør opfylde målene i den europæiske grønne pagt; understreger den centrale rolle, som politikker for erhvervsrettet uddannelse spiller med hensyn til at opkvalificere og omskole alle arbejdstagere, så de bedre kan håndtere disse vigtige omstillinger;

5. minder om, at erhvervsrettet uddannelse bidrager til konkurrenceevnen og den sociale samhørighed; understreger behovet for at øge investeringerne i menneskelig kapital og færdigheder og tilvejebringe et færdighedsgrundlag, der er relevant for arbejdslivet;

6. minder om, at de nedlukningsforanstaltninger, der er truffet for at standse spredningen af covid-19-pandemien, har bragt de europæiske systemer for erhvervsrettet uddannelse under alvorligt pres og sat de lærende i usikre situationer; fremhæver, at afbrydelsen af de erhvervsrettede uddannelser forværrer de allerede eksisterende uligheder på uddannelsesområdet ved at reducere mulighederne for mange af samfundets mest sårbare personer, som skal bistås ved hjælp af bæredygtige investeringer og effektive ikke-finansielle foranstaltninger i sektoren; fremhæver i denne forbindelse, at der bør lægges særlig vægt på at sikre lige adgang til erhvervsrettet uddannelse af høj kvalitet, herunder i fjerntliggende områder eller landdistrikter, hvor fjernundervisning kan hæmmes af manglende internetdækning;

7. understreger, at det er afgørende at tilvejebringe de nødvendige finansielle midler og den nødvendige tekniske bistand og vejledning for at sikre udbydere af erhvervsrettet uddannelse, lærere, undervisere og studerende adgang til digitalt udstyr og e-læringsløsninger; opfordrer medlemsstaterne til at fremme fleksible uddannelsesmodeller og støtte til fjernstuderende ved hjælp af f.eks. e-ressourcer, e-materiale, gratis onlineuddannelse og — vigtigst af alt — udstyr og bredbåndsinternet til alle skoler og husholdninger; fremhæver, at de offentlige myndigheder bør lægge særlig vægt på og tilskynde til løsninger for husstande, der ikke har adgang til computere og en god bredbåndsforbindelse, med henblik på at forebygge en digital kløft og øgede uligheder i en uddannelsessektor, hvor mange dårligt stillede studerende er indskrevet;

8. frygter et dramatisk fald i antallet af lærlingepladser til næste efterår i betragtning af, at covid-19-krisen kan medføre en mulig reduktion af uddannelsesaktiviteter i mange sektorer; understreger, at denne mangel på uddannelsesmuligheder for unge også kan øge manglen på kvalificeret arbejdskraft på visse områder på mellemlang sigt; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at overveje, hvordan alternativ uddannelse på et plan over virksomhedsniveau kan udvides på en fornuftig måde med henblik på at imødegå den truende mangel på lærlingepladser;

9. opfordrer til en kvalitetsgaranti, der sikrer, at personer, der har afsluttet deres erhvervsuddannelse og/eller uddannelse under covid-19-krisen, kan udfylde eventuelle huller i deres uddannelse ved (på ny) at gennemføre kurser, der indgik i deres praktikophold eller lærlingeuddannelse, selv efter at have modtaget deres eksamensbevis og/eller afsluttet deres praktikophold eller lærlingeuddannelse, som man måske måtte aflyse, afkorte eller på anden vis forringe som følge af covid-19-relaterede foranstaltninger;

10. glæder sig over forslaget til Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed; støtter forslagets overordnede mål om at modernisere EU's politik for erhvervsrettet uddannelse og bekræfte den centrale rolle, som erhvervsrettet uddannelse spiller for livslang læring og den hurtige tilpasning til et arbejdsmarked i hastig forandring; glæder sig over bestræbelserne på at forenkle forvaltningen af erhvervsrettede uddannelser, udvikle en internationaliseringsstrategi og sikre mere europæisk samarbejde og mobilitetsmuligheder for lærende og lærere; fremhæver den centrale rolle, som færdigheder, der når ud til alle slags arbejdstagere, spiller i forbindelse med omstillingen til en grøn og digital økonomi;

11. glæder sig over forslagets kvantitative mål, nemlig at andelen af beskæftigede færdiguddannede inden 2025 bør være mindst 82 %, at 60 % af de nyuddannede fra erhvervsrettede uddannelser bør have mulighed for at blive eksponeret for arbejdsbaseret læring under deres erhvervsrettede uddannelse, og at 8 % af de lærende på erhvervsrettede uddannelser bør nyde godt af læringsmobilitet i udlandet; opfordrer medlemsstaterne til at fremme læringsveje, herunder arbejdsbaseret læring; minder om, at specifikke mål kan hjælpe medlemsstaterne med at opstille mål og gøre politikkerne for erhvervsrettet uddannelse mere inklusive og tilpasset til arbejdsmarkedets behov; opfordrer Kommissionen til hvert femte år at aflægge rapport til Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af henstillingen;

Torsdag den 17. december 2020

12. opfordrer Kommissionen til at udvide effektive mobilitetsprogrammer for lærlinge, f.eks. ErasmusPro, ved at styrke synergierne mellem Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og Erasmus+-programmerne og ved at sikre tilstrækkelige midler i programmeringsperioden 2021-2027; opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte et mere ambitiøst mål for læringsmobilitet i udlandet for studerende på erhvervsrettede uddannelser; minder om, at målet for mobilitet for færdiguddannede fra videregående uddannelser var fastsat til 20 % for 2020 i lignende initiativer i ET2020-rammen og Erasmusprogrammet for videregående uddannelser; understreger, at øgede mobilitetsmuligheder kan bidrage til at udvide lærlinges personlige, uddannelsesmæssige og faglige netværk og gøre erhvervsrettet uddannelse mere attraktiv frem for at blive opfattet som et andetvalg og frigøre de erhvervsrettede uddannelsers mobilitetspotentiale, hvilket igen kan bidrage til, at det fremtidige Erasmus+-program bliver en succes;

13. opfordrer Kommissionen til at medtage en indikator for kvalifikationskløfter på den sociale resultattavle i tråd med målsætningerne for og gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, som kan være nyttig for de nationale politiske beslutningstagere på området for erhvervsrettet uddannelse til at finde ud af, hvor der skal gøres en større indsats og koordineres bedre på EU-plan, og dermed følge med i udviklingen af kvalifikationskløfter og fremskridt på dette område samt tilskynde til opadgående konvergens blandt medlemsstater;

14. fremhæver, at nøje målrettede oplysningskampagner og ungdomsvenlige kommunikationskanaler såsom sociale medier kan spille en afgørende rolle med hensyn til at nå ud til de unge og højne de erhvervsrettede uddannelsers profil og gøre dem mere attraktive; understreger den afgørende rolle, som skoler, navnlig skoler på primærtrinnet og sekundærskoler på første trin, spiller med hensyn til at formidle de muligheder, som erhvervsrettede uddannelser tilbyder, gøre dem mere attraktive og gøre mere for at lede unge studerende ind på disse karriereveje;

15. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at samarbejde med interessenter om at udvikle en EU-onlineplatform for erhvervsrettet uddannelse som ønsket af mange udbydere af erhvervsrettet uddannelse og politiske beslutningstagere i en nylig EU-undersøgelse⁽¹⁸⁾, hvilket bør fremmes så hurtigt som muligt; støtter idéen om, at en sådan platform kan give mulighed for netværkssamarbejde og udveksling af god praksis og kan levere digitale løsninger, herunder for arbejdsbaseret læring, og alt tilgængeligt materiale til onlinelæring i et sikkert, kvalitetssikret og flersproget miljø; understreger, at en platform for erhvervsrettet uddannelse kan være bindeledet mellem platformene for erhvervsekspertisecentre på EU-plan; foreslår, at platformen knyttes til en EU-webportal om erhvervsrettet uddannelse, der er åben for bidrag fra interessenter, med henblik på at synliggøre erhvervsekspertisecentrenes aktiviteter og tjenester for deres økosystemer, vise de mange muligheder, som erhvervsrettet uddannelse giver lærende på nationalt plan og EU-plan, og øge kommunikationsindsatsen og gøre erhvervsrettet uddannelse mere attraktivt;

16. opfordrer Kommissionen til at undersøge tanken om en EU-webjobportal, der specifikt vedrører muligheder for praktikophold og lærepladser i hele EU, og som samler alle lignende eksisterende EU-initiativer på en mere synlig, omfattende og brugervenlig måde; mener, at dette instrument, hvis det offentliggøres på passende vis gennem de rette kanaler, kan blive et knudepunkt for unge europæere, uddannelsesinstitutioner og virksomheder i hele EU; er af den opfattelse, at portalen kan kobles sammen med erhvervsrettet uddannelse, hjælpe med at vejlede unge talenter, hvor arbejdsmarkedets behov gør det mest påkrævet, øge mobiliteten i EU, tackle ungdomsarbejdsløshed og slå bro over nuværende og fremtidige kvalifikationskløfter; mener, at et sådant initiativ kan støttes af ungdomsgaranti- og Erasmus+-programmet for at forstærke virkningen af disse programmer og kan supplere og forbindes med andre EU-initiativer såsom den europæiske portal for jobmobilitet (Eures), Europass og en fremtidig EU-portal for erhvervsrettet uddannelse;

17. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at analysere og tilvejebringe støtte og løsninger til de anmodninger, som interessenterne inden for erhvervsrettet uddannelse fremsatte i den nylige EU-undersøgelse om udfordringerne ved covid-19-pandemien og dens indvirkning på erhvervsrettet uddannelse, som Kommissionen foretog mellem marts og maj 2020; støtter navnlig, at der som supplement til oprettelsen af en fælles EU-platform for erhvervsrettet uddannelse udvikles virtual reality-simuleringssystemer og andre digitale værktøjer til erhvervsrettet uddannelse ved hjælp af forskningsprojekter og testfaser, oprettelse af åbne onlinekurser for erhvervsrettet uddannelse, virtuelle europæiske projekter såsom Erasmus Virtual, en EU-YouTube-kanal for erhvervsrettet uddannelse for den brede offentlighed, europæiske uddannelsesuger, og at man endvidere gør ESF og det fremtidige ESF+ mere fleksible og i stand til at finansiere uddannelsesteknologi, uddannelse af lærere og undervisere og indførelse af e-læring;

⁽¹⁸⁾ Kommissionens undersøgelse i forbindelse med den europæiske uge for erhvervskompetencer 2020, 9.-13. november 2020.

Torsdag den 17. december 2020

18. understreger, at afbrydelsen af leveringen af erhvervsrettet uddannelse som følge af covid-19-pandemien har haft en betydelig uddannelsesmæssig og social indvirkning på studerende på de erhvervsrettede uddannelser, navnlig fra dårligt stillede miljøer, og giver nogle vanskelige udfordringer for studerende, der arbejder bedst under direkte vejledning og med en lærer til stede; understreger, at dette ikke kun bør ses som et problem, men at det også giver en enestående mulighed for at modernisere systemerne for erhvervsrettet uddannelse gennem teknologiske innovationer på områder som virtual reality, kunstig intelligens, industri 4.0 og tingenes internet samt øget brug af online- og fjernundervisning, hybride lærlingeuddannelser og alternativ bedømmelse; fremhæver, at sådanne reformer i sidste ende kan bidrage til at gøre systemerne for erhvervsrettet uddannelse stærkere, mere tilpasningsparate og mere modstandsdygtige end før covid-19-krisen og gøre studerende og arbejdstagere klar til fremtidens kvalifikationer og job; bemærker samtidig, at højtudviklede digitale færdigheder for lærere, undervisere og studerende er en afgørende forudsætning for onlinelæring af høj kvalitet;

19. understreger det presserende behov for at vedtage alle de nødvendige foranstaltninger til at reducere antallet af elever, der forlader de erhvervsrettede uddannelser, styrke de erhvervsrettede uddannelsers inklusivitet og kvalitet, sikre lige adgang til lærlingeuddannelser af høj kvalitet for alle unge og voksne lærende og sikre lige adgang og ret til medarbejderuddannelse for alle arbejdstagere i alle virksomheder af alle størrelser og i alle sektorer med særligt fokus på SMV'er;

20. glæder sig over idéen om at udvikle virtuelle mobilitetsmuligheder for at overvinde begrænsningerne som følge af covid-19 og opfordrer medlemsstaterne og udbydere af erhvervsrettet uddannelse til at fremme digitale undervisningsmuligheder, herunder i fremtiden, så studerende i fjerntliggende områder og landdistrikter eller andre lande om muligt kan få adgang til uddannelser i EU uden at være begrænset af deres geografiske placering;

21. minder om, at inddragelse af alle de relevante aktører i udformning og gennemførelse af politikken for erhvervsrettet uddannelse hjælper med til at sikre, at de erhvervsrettede uddannelser dækker arbejdsmarkedets behov for færdigheder og bidrager til en bedre gennemførelse af politikken; opfordrer derfor medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med alle relevante interessenter såsom arbejdsmarkedets parter, virksomheder, herunder mikrovirksomheder og SMV'er, socialøkonomiske virksomheder, såsom kooperativer og nonprofitorganisationer, udbydere af erhvervsrettede uddannelser og deres sammenslutninger, studerende på erhvervsrettede uddannelser, studenterforeninger på erhvervsrettede uddannelser, forskningscentre, civilsamfundsorganisationer, offentlige og private arbejdsformidlinger, vejledere og lokale og regionale myndigheder om at koordinere på EU-plan med henblik på at skabe bedre forbindelser mellem de forskellige systemer og udveksle bedste praksis; opfordrer til, at der oprettes lokale økosystemer, der omfatter de ovennævnte interessenter, for at styrke de erhvervsrettede uddannelsers kvalitet, kvantitet, inklusivitet og omdømme som et positivt valg; understreger behovet for aktivt at promovere beskæftigelsesmulighederne i forbindelse med erhvervsrettet uddannelse blandt potentielle ansøgere og lede de studerende mod sektorer, der mangler ansatte med kvalifikationer fra erhvervsrettet uddannelse; understreger, at det er af afgørende betydning, at der er en stærk forbindelse mellem de erhvervsrettede uddannelser og erhvervsverdenen; understreger, at den tilbudte uddannelse bør tage højde for de lokale udfordringer og behov;

22. fastholder, at et stærkt uddannelsesgrundlag, der giver de studerende bred viden og grundlæggende færdigheder inden for læse-, regne- og kommunikationsfærdigheder, digitale færdigheder og bløde færdigheder, såsom kritisk tænkning, problemløsning og følelsesmæssig intelligens, tjener som grundlag for yderligere læring og uddannelse på arbejdspladsen og er afgørende for unges fremtid som både arbejdstagere og mennesker, idet det sætter dem i stand til at tilpasse sig skiftende krav gennem hele deres arbejdsliv;

23. fremhæver behovet for en gennemsigtig fælles definition af mikroeksamensbeviser; mener, at mikroeksamensbeviser kun kan være et supplement til komplette kvalifikationer og skal være kvalitetssikrede, akkrediterede og baseret på en standardiseret udstedelsesmodel, bedømmelsesprocedure og varighed; understreger den afgørende betydning af veldefinerede kvalitetskrav til udbydere af mikroeksamensbeviser;

24. minder om uddannelses iboende værdi ud over rollen i forhold til arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at lægge større vægt på uddannelses rolle ud over arbejdsmarkedets behov, idet der tages hensyn til udviklingen af viden og færdigheder, der støtter personlig udvikling, trivsel og aktivt medborgerskab;

25. opfordrer medlemsstaterne til under inddragelse af arbejdsmarkedets parter at udforme inkluderende systemer for erhvervsrettet uddannelse af høj kvalitet og voksenuddannelsespolitikker med henblik på at forbedre færdigheder og kompetencer hos lavtuddannede voksne, både arbejdstagere og arbejdsløse, som har behov for hurtig støtte for at få adgang til kvalitetsjob;

Torsdag den 17. december 2020

26. støtter oprettelsen og fremme af repræsentative strukturer for lærende på erhvervsrettede uddannelser på alle niveauer med henblik på at give disse lærende en stemme i forvaltningen af ordningerne for erhvervsrettet uddannelse og dermed bidrage til at forbedre kvaliteten af programmerne for erhvervsrettet uddannelse;

27. støtter den foreslåede fremme af erhvervsekspertisecentre, der samler en bred vifte af aktører inden for erhvervsrettet uddannelse og lokale partnere; påpeger, at sådanne centre kan være drivkræfter for innovation, kvalitet og inklusivitet og lette udveksling af god praksis, fremme gensidig læring og bidrage til at forbedre kvaliteten og udbuddet af erhvervsrettede uddannelser i hele EU; opfordrer medlemsstaterne til at sikre solide investeringer i udviklingen af disse centre og alle institutioner for erhvervsrettet uddannelse og minder om, at støtte til erhvervsekspertisecentre gennem Erasmus +-programmet kræver et ambitiøst programbudget; opfordrer medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger til at samle og inddrage de relevante interessenter med henblik på at bidrage til at øge relevansen og kvaliteten af uddannelsen i disse centre og til bedre at matche udbuddet af og efterspørgslen efter færdigheder og støtte arbejdsgiverne i at finde løsninger til erhvervsuddannelsesfaciliteter; opfordrer medlemsstaterne til at gøre erhvervsekspertisecentrene til drivkraften for udviklingen af fælles europæiske kvalifikationer, læseplaner og eksamensbeviser inden for erhvervsrettet uddannelse; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at fremme regionale samarbejdsstrategier med henblik på at udarbejde grænseoverskridende programmer, der har til formål at lette mobiliteten for lærende og arbejdstagere og forbedre det territoriale og regionale samarbejde, herunder gennem den europæiske referenceramme for kvalifikationer;

28. er af den faste overbevisning, at alle elever bør have adgang til en afbalanceret, stringent og kognitivt krævende videnbaseret læseplan, da dette er den bedst mulige forberedelse til både erhvervsfaglige og akademiske studier, idet det sikrer, at unge, der har valgt et program for erhvervsrettet uddannelse, har gjort det, fordi det var deres valg eller kald snarere end på grund af ringe resultater eller manglende evne til at forfølge andre akademiske muligheder; understreger, at digitale og grønne færdigheder bør integreres i alle undervisningsplaner, idet det anerkendes, at de er grundlæggende færdigheder for alle lærende; minder om, at det ifølge Cedefop er bedre at tilpasse læseplanerne og inkludere miljøbevidsthed med forståelse af bæredygtig udvikling og forretningseffektivitet end at udarbejde helt nye uddannelsesprogrammer;

29. opfordrer medlemsstaterne til at sikre passende finansiering af politikker for erhvervsrettet uddannelse, både på nationalt plan og på EU-plan, for at sikre de investeringer, der er nødvendige for at gøre systemerne for erhvervsrettet uddannelse mere moderne, modstandsdygtige, attraktive og inkluderende; understreger behovet for øget finansiering til mobilitet for lærende og lærere på erhvervsrettede uddannelser, herunder i Erasmus+; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle incitamenter til at hjælpe SMV'er med at tilskynde lærende på erhvervsrettede uddannelser til at deltage i europæisk mobilitet; understreger behovet for flere midler til uddannelsescentre til finansiering af særlige hold, der skal stå for den praktiske tilrettelæggelse af mobilitet; opfordrer Kommissionen til at organisere en EU-dækkende kampagne rettet mod SMV'er for at understrege de fordele, som indgående og udgående erhvervsmæssig mobilitet indebærer for deres velstand;

30. understreger behovet for at udvikle flere programmer som e-Twining og den elektroniske platform for voksenuddannelse i Europa (EPALE), der har til formål at fremme netværkssamarbejde og samarbejde mellem skoler; minder om, at disse projekter kan bidrage til gennemførelsen af grundlæggende læseplaner og hjælpe med at tilskynde studerende, der har en modvilje mod at lære via fjernundervisning, til at deltage;

31. opfordrer medlemsstaterne til at lægge særlig vægt på efteruddannelse og faglig udvikling af lærere og undervisere på erhvervsrettede uddannelser for at sætte dem i stand til at opfylde deres stadig mere multifunktionelle roller og opgaver som drivkraft for kvalitet og innovation inden for uddannelse; minder om, at det er vigtigt, at lærere på erhvervsrettede uddannelser har digitale færdigheder af høj kvalitet og det rigtige teknologiske udstyr til rådighed for at kunne udnytte de mulighederne ved den digitale omstilling og hjælpe med at udstyre de studerende med de færdigheder, den digitale omstilling kræver; understreger, at repræsentanterne for de brancher og virksomheder, der samarbejder inden for erhvervsrettet uddannelse, skal have pædagogiske kompetencer; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til bedre at udvikle mulighederne for lærere på erhvervsrettede uddannelser for også at udføre forskning gennem hele deres karriere, da dette kan gøre det muligt for dem at udveksle og stimulere bedste praksis og hjælpe med at realisere det fulde potentiale i det europæiske forskningsrum;

32. opfordrer medlemsstaterne til at fremme vekselsmodellen for erhvervsrettet uddannelse, som kan gøre det meget lettere for unge at komme ind på arbejdsmarkedet, navnlig i sammenligning med almen uddannelse, eftersom uddannelse, der kombinerer struktureret læring på arbejdspladsen med teori, fører til certificerede færdigheder, der er relevante for arbejdsgiverne og kan overføres til arbejdsmarkedet; understreger i denne forbindelse potentialet i digitale løsninger, som kan yde et positivt bidrag til et effektivt vekselsystem;

Torsdag den 17. december 2020

33. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til ved udformningen af erhvervsrettet uddannelse at drage bedre fordel af udviklingen af den grønne jobsektor, skabe højt kvalificerede lærlingeuddannelser for at give unge specialiseret viden og uddannelse og bidrage til at bekæmpe den høje ungdomsarbejdsløshed;

34. tilskynder medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at integrere bæredygtig udvikling og miljømæssige kompetencer og færdigheder i uddannelsessystemerne, navnlig ved at styrke systemerne for erhvervsrettet uddannelse og ved at tilskynde forskningscentre til at udvikle teknologier, projekter og patenter for grønne produkter i samarbejde med nye grønne virksomheder; støtter idéudvekslingen mellem forskningscentre og netværk af virksomheder og fagfolk; minder om betydningen af kvalifikationer inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik og behovet for at sikre, at flere kvinder studerer emner inden for disse områder;

35. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre systemerne til foregribelse af færdighedsbehov for dermed at være bedre i stand til at opdage nye ændringer og behov for kvalifikationer, således at systemerne for erhvervsrettet uddannelse er bedre informerede om, hvor der er behov for at investere i færdigheder, og således at de er bedre i stand til at reagere på skiftende uddannelsesbehov på arbejdsmarkedet, og til at sikre, at alle har ret til uddannelse og livslang læring; understreger, at den erhvervsrettede uddannelse vil være mere effektiv, hvis den er baseret på solide færdighedsprognoser, der gør det muligt at forudsige og identificere kvalifikationskløfter og skræddersy erhvervsuddannelsesprogrammerne og programmerne for livslang læring til et fremtidsorienteret arbejdsmarked; mener, at programmerne for erhvervsrettet uddannelse bør gøres mere fleksible og lettere at tilpasse med henblik på at matche og modstå udsving på arbejdsmarkedet og muliggøre en intelligent og målrettet orientering af lærende på erhvervsrettede uddannelser, både grunduddannelse og opkvalificering og omskoling af voksne lærende, for at mindske kvalifikationsmismatch og forældelse af kvalifikationer;

36. opfordrer til udarbejdelse af politikker for lønnet uddannelsesorlov i overensstemmelse med ILO's konvention om betalt frihed til uddannelse, der giver arbejdstagere mulighed for at deltage i erhvervsuddannelsesprogrammer i arbejdstiden uden omkostning for dem selv for at fremme livslang læring;

37. opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til under inddragelse af arbejdsmarkedets parter og uddannelsesudbydere at vedtage og gennemføre strategier for udvikling og forudsigelse af færdigheder med det formål at forbedre generiske, sektorspecifikke og erhvervsspecifikke kvalifikationer; bemærker, at disse strategier bør medtage en grundig vurdering af den type og det antal arbejdspladser, der skal skabes, og de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige viden, der fører til forudsigelse og identificering af kvalifikationskløfter og målrettede programmer for faglig uddannelse og livslang læring, som fokuserer på at matche kvalifikationer og job, med det formål at øge beskæftigelsen;

38. glæder sig over henstillingen om, at udbydere af erhvervsrettet uddannelse bør få en passende grad af autonomi, fleksibilitet, støtte og finansiering; minder om, at det er vigtigt, at udbydere af erhvervsrettet uddannelse er finansielt og strategisk uafhængige, med henblik på hurtigt at kunne tilpasse sig ændringer i efterspørgslen efter kvalifikationer og de muligheder og udfordringer, som opstår i forbindelse med den digitale og den grønne omstilling; opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at skabe kvalificerede uddannelsesprogrammer i sektorer, der mangler en passende arbejdsstyrke, såsom sundheds- og plejesektoren, landbruget, bygge- og anlægssektoren, miljøsektoren og den cirkulære økonomi;

39. opfordrer medlemsstaterne til at lægge større vægt på at gøre systemerne for erhvervsrettet uddannelse mere inkluderende og tilgængelige for alle gennem hele deres arbejdsliv, herunder sårbare grupper såsom personer med handicap, personer, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, ældre arbejdstagere, langtidsløse, lavtkvalificerede voksne, afskedigede arbejdstagere, minoriteter og etniske grupper, personer med migrantbaggrund, flygtninge og personer med færre muligheder på grund af deres geografiske placering; opfordrer til, at der træffes konkrete foranstaltninger til at sikre, at personer med en ugunstig socioøkonomisk baggrund, som ofte befinder sig i en ond cirkel af fattigdom, har adgang til erhvervsrettet uddannelse i overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder; opfordrer medlemsstater, der oplever demografisk tilbagegang, til at sikre, at navnlig unge nyder godt af programmer for erhvervsrettet uddannelse som en vej til beskæftigelse af høj kvalitet; understreger, at forebyggende foranstaltninger såsom færdighedsvurderinger og karriere- og erhvervsvejledning kan reducere antallet af personer, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, på længere sigt og adressere behovene hos virksomheder og sektorer, der lider under mangel på kvalifikationer;

Torsdag den 17. december 2020

40. glæder sig over forslaget om, at systemerne for erhvervsrettet uddannelse bør spille en lige så vigtig rolle for voksne, der har behov for fortsat opkvalificering og omskoling; opfordrer Kommissionen til at anlægge en holistisk tilgang til erhvervsrettet uddannelse og voksenuddannelse, der omfatter formel, ikkeformel og uformel læring; opfordrer medlemsstaterne til at gøre erhvervsrettede uddannelser mere attraktive og tilgængelige for voksne lærende og skabe stærkere forbindelser og et tættere samarbejde mellem erhvervsrettet uddannelse for voksne og ikkeformel voksenuddannelse for at fremme nøglekompetencer, herunder gode grundlæggende færdigheder, digitale færdigheder og tværfaglige, grønne og andre livsfærdigheder, der giver et stærkt grundlag for modstandsdygtighed, livslang beskæftigelsesegnethed, social inklusion, aktivt medborgerskab og personlig udvikling; understreger, at bestræbelserne på at forbedre inklusiviteten af programmerne for erhvervsrettet uddannelse og deres image skal ledsages af bestræbelser på at styrke deres uddannelsesmæssige værdi og øge kvaliteten af og respekten for lærlinges sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder;

41. understreger vigtigheden af at nå ud til mennesker i landdistrikterne og fjerntliggende områder og gøre erhvervsrettet uddannelse tilgængelig for og målrettet til mennesker, der arbejder inden for landbrug, fiskeri, skovbrug og andre job i de pågældende regioner, og at give dem alle de nødvendige færdigheder, herunder grønne og digitale færdigheder, til bedre at forstå de nuværende og fremtidige muligheder i den grønne og blå økonomi og gøre det muligt for dem at yde et vigtigt bidrag til bevarelsen af miljøet;

42. understreger, at arbejdsbaseret læring og fremme og gennemførelse af vekselsystemet for erhvervsrettet uddannelse bør være prioriteter i det nye Erasmusprogram;

43. opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med EU-strategien for ligestilling fortsat at adressere kønsskæve og kønsstereotype valg ved at sikre og fremme lige deltagelse af kvinder i erhvervsuddannelse for erhverv, der normalt er traditionelle »mandeerhverv«, og af mænd i »kvindeerhverv«; opfordrer til, at kønsdimensionen styrkes i bestræbelserne på at modernisere systemerne for erhvervsrettet uddannelse og gøre læring både på og uden for arbejdspladsen mere tilgængelig for kvindelige arbejdstagere og personer med familiemæssige omsorgsforpligtelser, ikke mindst i sektorer, hvor kvinder er underrepræsenteret, navnlig den digitale sektor, sektoren naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik og den grønne sektor, med henblik på at bekæmpe kønsopdeling inden for uddannelse og beskæftigelse og bekæmpe kønsstereotyper;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ved omstillingen til den grønne økonomi at tage højde for kvinders og pigers behov for bedre muligheder for livslang læring, navnlig inden for områder med et betragteligt potentiale til at skabe et betydeligt antal nye grønne job, såsom videnskab, forskning, teknik, digital teknologi og nye teknologier, med sigte på at styrke kvinders stilling i samfundet, eliminere kønsstereotyper og skabe arbejdspladser, som fuldt ud svarer til kvinders særlige behov og færdigheder;

45. opfordrer medlemsstaterne til at fremme deltagelse i erhvervsrettet uddannelser gennem kampagner, der fremhæver fordelene for den enkelte og arbejdsgiveren, og ved at skabe incitamenter, herunder vedvarende incitamenter, til at dække nogle af udgifterne for arbejdsgiverne i forbindelse med lærlinguddannelser; anerkender betydningen af initiativer som f. eks. WorldSkills-konkurrencer, der har en central indvirkning med hensyn til det positive image, som erhvervsrettet uddannelse har, fremme af nye job og nye færdigheder, tiltrækning af unge til karrierer inden for erhvervsrettet uddannelse, tilpasning af systemerne for erhvervsrettet uddannelse til den moderne økonomi og styrkelse af samarbejdet mellem uddannelse, arbejdsgivere og arbejdsmarkedet;

46. glæder sig over målet for det europæiske uddannelsesområde om at udvikle et reelt europæisk læringsrum, hvor inklusiv uddannelse af høj kvalitet ikke hæmmes af grænser; mener, at henstillingen bør opfylde denne målsætning;

47. glæder sig over forslaget om at øge fleksibiliteten i programmerne for erhvervsrettet uddannelse, anvende mikroeksamensbeviser og skabe større gennemtrængelighed i forhold til andre uddannelsessektorer, da denne øgede fleksibilitet gør det muligt at tilpasse programmerne for erhvervsrettet uddannelse til individuelle behov, samtidig med at de fulde kvalifikationer respekteres; bemærker, at dette initiativ også giver mulighed for overførsel af anerkendelse og akkumulering af læringsresultater; glæder sig i denne forbindelse over idéen om europæiske kerneprofiler inden for erhvervsrettet uddannelse og integreringen i Europass-plattformen, herunder i fremtidige individuelle læringskonti, som bør tjene til at lette anerkendelsen af kvalifikationer og mobiliteten; understreger, at læseplanerne skal skabe grundlaget for, at folk kan skifte mellem akademiske og erhvervsrettede ruter, herunder de kompetencer, de opnår; understreger, at kvalifikationsstrukturen skal muliggøre sammenlignelighed; understreger, at læseplanerne også skal sikre den enkeltes fremtidige beskæftigelsesegnethed ved at forudsige færdighedsbehovene på mellemlang til lang sigt; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til yderligere modulisering af de erhvervsrettede uddannelser med henblik på at bygge flere broer mellem uddannelsessystemerne; understreger betydningen af ECVET-systemet, som har givet bedre anerkendelse af læringsresultater, der er opnået i mobilitetsperioder; opfordrer medlemsstaterne til at overveje at udvikle

Torsdag den 17. december 2020

ECTS-meritpointssystemet for erhvervsrettet uddannelse; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at programmerne for erhvervsrettet uddannelse kan skabe højere kvalifikationsniveauer;

48. glæder sig over EQAVET-rammebestemmelserne og opfordrer til en vurdering af gennemførelsen heraf; glæder sig over integreringen af EQAVET-rammen og elementer, der adresserer manglerne ved gennemførelsen heraf, i henstillingen, navnlig med hensyn til kvalitetsstandarder, og medtagelsen af centrale principper fra ECVET til støtte for fleksibilitet og mobilitet, der er udviklet inden for rammerne af andre instrumenter såsom Erasmus+;

49. glæder sig over alle mulige synergier og en større rolle for erhvervsrettet uddannelse under ungdomsgarantien i betragtning af dens effektivitet med hensyn til at lette overgangen til arbejdsmarkedet for unge, der risikerer arbejdsløshed og social udstødelse;

50. opfordrer medlemsstaterne til at styrke sproglæringen i systemerne for erhvervsrettet uddannelse, da manglen på færdigheder på dette område er en væsentlig hindring for mobiliteten, mens en god beherskelse af flere sprog giver merværdi på arbejdsmarkedene;

51. fremhæver, at enhver forbedring af udbuddet af erhvervsrettet uddannelse er nødt til at blive ledsaget af forbedringer af adgangen til information, rådgivning og vejledning i et tilgængeligt format for alle voksne lærende og studerende fra en tidlig alder;

52. understreger, at lærlinguddannelser er en meget vigtig del af programmerne for erhvervsrettet uddannelse; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre en yderligere indsats for at sikre diversificerede og skræddersyede lærlinguddannelser af høj kvalitet, herunder rimelige lønninger, som er i overensstemmelse med principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig retten til en retfærdig og lige behandling med hensyn til arbejdsvilkår, herunder sikring af et arbejdsmiljø, der er tilpasset behovene hos personer med handicap, adgang til social beskyttelse og uddannelse; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at revidere den europæiske ramme for effektive lærlinguddannelser af høj kvalitet; opfordrer medlemsstaterne til at fremme mobiliteten inden for erhvervsrettet uddannelse ved at lempe de nationale administrative forudsætninger for udenlandske studerende på erhvervsrettede uddannelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde hen imod oprettelsen af en europæisk statut for lærlinguddannelser;

53. understreger betydningen af at sikre, at målene i henstillingen er i overensstemmelse med den nuværende politiske og lovgivningsmæssige ramme i forbindelse med genopretningsplanen for Europa, navnlig med hensyn til investering i færdigheder og uddannelse gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten og REACT-EU samt den europæiske dagsorden for færdigheder, handlingsplanen for digital uddannelse, det europæiske uddannelsesområde, Erasmus+ og ungdomsgarantien;

54. understreger behovet for at forbedre sporingen af færdiguddannede fra erhvervsrettede uddannelser, da en bedre forståelse af deres resultater på arbejdsmarkedet er en af de vigtigste måder til at vurdere og forbedre kvaliteten og relevansen af erhvervsrettet uddannelse for arbejdsmarkedet sammen med prognoser for udbuddet af og efterspørgslen efter færdigheder;

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte flere ressourcer til digitalisering af programmer for erhvervsrettet uddannelse og sporing af færdiguddannede;

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0375

Tvangsarbejde og situationen for uygurerne i den autonome region Xinjiang Uyghur

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om tvangsarbejde og situationen for uygurerne i den autonome region Xinjiang Uyghur (2020/2913(RSP))

(2021/C 445/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Kina, særlig beslutningen 19. december 2019 om situationen for uygurerne i Kina («China cables») ⁽¹⁾, af 18. april 2019 om Kina, navnlig de religiøse og etniske mindretals situation ⁽²⁾, af 4. oktober 2018 om vilkårlige massetilbageholdelser af uygurer og kasakhene i den autonome region Xinjiang Uyghur ⁽³⁾, af 12. september 2018 om status for forbindelserne mellem EU og Kina ⁽⁴⁾, af 15. december 2016 om sagerne vedrørende det tibetanske buddhistakademi Larung Gar og Ilham Tohti ⁽⁵⁾, af 10. marts 2011 om situationen og kulturarven i Kashgar (den autonome region Xinjiang Uyghur, Kina) ⁽⁶⁾ og af 26. november 2009 om Kina: mindretallenes rettigheder og anvendelse af dødsstraf ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2020 om revision af EU's handelspolitik ⁽⁸⁾,
- der henviser til, at Sakharovprisen 2019 blev givet til Ilham Tohti, en uygurisk økonom, der fredeligt kæmper for Kinas uygurmindretals rettigheder;
- der henviser til Rådets forordning (EU) 2020/1998 ⁽⁹⁾ og til Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1999 af 7. december 2020 om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til bemærkningerne fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Josep Borrell, efter mødet i Rådet for Udenrigsanliggender den 7. december 2020,
- der henviser til Rådets konklusioner af 1. december 2020 om menneskerettigheder og anstændigt arbejde i globale forsyningskæder,
- der henviser til de bemærkninger, som Rådets formand, Charles Michel, fremsatte efter mødet mellem EU's og Kinas ledere den 14. september 2020,
- der henviser til den fælles erklæring fra Rådets formand, Charles Michel, og Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, om »Forsvar af EU's interesser og værdier i et komplekst og vigtigt partnerskab« efter det 22. topmøde mellem EU og Kina, der fandt sted den 22. juni 2020,
- der henviser til FN-eksperters appel af 26. juni 2020 om afgørende foranstaltninger til beskyttelse af de grundlæggende frihedsrettigheder i Kina;
- der henviser til fælles erklæring af 9. april 2019 fra det 21. topmøde mellem EU og Kina,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 12. marts 2019 med titlen »Forbindelserne mellem EU og Kina i et strategisk perspektiv« (JOIN(2019)0005),
- der henviser til EU's retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed, som blev vedtaget af Rådet for Udenrigsanliggender den 24. juni 2013,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0110.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0422.

⁽³⁾ EUT C 11 af 13.1.2020, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 103.

⁽⁵⁾ EUT C 238 af 6.7.2018, s. 108.

⁽⁶⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 185.

⁽⁷⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 80.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0337.

⁽⁹⁾ EUT L 410 I af 7.12.2020, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 410 I af 7.12.2020, s. 13.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til erklæringen af 26. oktober 2018 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om situationen i Xinjiang,
 - der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 12. marts 2019 med titlen »Forbindelserne mellem EU og Kina i et strategisk perspektiv« (JOIN (2019)0005),
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvori det fastsættes, at »ingen må holdes i slaveri eller trældom«, og at »ingen må pålægges at udføre tvangs- eller pligtarbejde«,
 - der henviser til EU's strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati af 25. juni 2012, der sætter beskyttelse og overvågning af menneskerettighedssituationen i centrum for alle EU-politikker,
 - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, vedrørende tortur og anden grusom behandling, vedrørende ytringsfrihed online og offline og vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til artikel 36 i Folkerepublikken Kinas forfatning, som sikrer alle borgere retten til religionsfrihed, og til artikel 4, som værner om etniske mindretals rettigheder,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 16. december 1966, som Kina undertegnede i 1998, men aldrig har ratificeret,
 - der henviser til 2014-protokollen til Den Internationale Arbejdsorganisation ILO's konvention om tvangsarbejde af 1930, som Kina ikke har undertegnet,
 - der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne fra 2011,
 - der henviser til rapporter fra Australian Strategic Policy Institute (ASPI) »Uyghurs for sale — 're-education', forced labour and surveillance beyond Xinjiang« og »Cultural erasure — Tracing the destruction of Uyghur and Islamic spaces in Xinjiang«, der blev offentliggjort i 2020, og samme instituts »Xinjiang Data Project«,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at fremme af og respekt for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet bør have en central plads i det langvarige partnerskab mellem EU og Kina i overensstemmelse med EU's forpligtelse til at værne om disse værdier i sin optræden udadtil og med den interesse, som Kina har udtrykt i at overholde dem i sit eget udviklingsamarbejde og internationale samarbejde;
- B. der henviser til, at situationen i Xinjiang, hvor mere end 10 millioner muslimske uygurer og kasakhere bor, er blevet hurtigt forværret, navnlig siden lanceringen af den kinesiske regerings kampagne »Slå hårdt ned på voldelig terrorisme« i 2014, og uygurer og andre primært muslimske etniske mindretal i den autonome region Xinjiang Uyghur har været udsat for vilkårlig frihedsberøvelse, tortur, ekstreme begrænsninger af religiøs praksis og kultur og et digitaliseret overvågningssystem, der er så altomfattende, at alle aspekter af hverdagen overvåges — via kameraer med ansigtsgenkendelse, mobiltelefonscanninger, storstilet ulovlig indsamling, samkøring og behandling af persondata samt en omfattende og påtrængende polititilstedeværelse; der henviser til, at der har været en generel styrkelse af det kinesiske regime og en stadig mere hårdhændet behandling af mindretallene af uygurer, tibetanere og mongoler med det formål at assimilere dem ved at påtvinge dem det kinesiske flertals livsstil og kommunistiske ideologi; der henviser til, at platforme for forudsigende politiarbejde såsom den »integrerede fælles operationsplatform« i vid udstrækning er blevet brugt af politiet til at spore mistænkelige personer baseret på dagligdags, lovlig og ikkevoldelig adfærd;
- C. der henviser til, at mere end en million mennesker ifølge pålidelige rapporter frihedsberøves eller har været frihedsberøvet i de såkaldte »politiske genopdragelsescentre« som led i den største massefængsling af en etnisk minoritetsbefolkning i verden i dag; der henviser til, at systemet af interneringslejre i den autonome region Xinjiang Uyghur er ved at blive udvidet, idet mere end 380 formodede detentionsfaciliteter er blevet nyopført eller udvidet siden 2017, og mindst 61 detentionscentre blev nyopført eller udvidet mellem juli 2019 og juli 2020;

Torsdag den 17. december 2020

- D. der henviser til, at uygurernes lidelser også udstrækker sig til den yngre generation; der henviser til, at der er forlydender om, at små børn er blevet sendt til statsdrevne børnehjem, hvis blot en af deres forældre sidder i interneringslejr; der henviser til, at der ifølge undersøgelser ved udgangen af 2019 var over 880 000 uygurbørn anbragt i internater; der henviser til, at pålidelige undersøgelser viser, at de kinesiske myndigheder har indført en officiel ordning med målrettede foranstaltninger til forhindre fødsler blandt uygur-kvinder i et forsøg på at reducere uygur-fødselstallet; der henviser til, at de kinesiske myndigheder som led i denne ordning systematisk underkaster uygur-kvinder i den fødedygtige alder tvungne aborter, intrauterine injektioner og sterilisering, idet 80 % af alle nye indsættelser af intrauterine indlæg (IUD) i Kina i 2018 blev foretaget i Uyghur-regionen, selv om uygurerne kun udgør 1,8 % af Kinas befolkning; der henviser til, at sådanne foranstaltninger til at forhindre fødsler i uygurbefolkningen kan opfylde kriterierne for placering blandt de værste forbrydelser mod menneskeheden;
- E. der henviser til, at FN's Racediskriminationskomité i august 2018 gjorde Folkerepublikken Kinas regering ansvarlig for krænkelse i Xinjiang, herunder for oprettelsen af lejre for vilkårlig massetilbageholdelse; der henviser til, at FN's højkommissær for menneskerettigheder, Michelle Bachelet, i september 2018 i sin første tale som højkommissær gjorde opmærksom på de »dybt foruroligende påstande om, at uygurer og medlemmer af andre muslimske samfund udsættes for omfattende og vilkårlig frihedsberøvelse i såkaldte genopdragelseslejre på tværs af Xinjiang«;
- F. der henviser til, at de nye love om religiøse anliggender i Kina, der trådte i kraft den 1. februar 2018, er mere restriktive over for religiøse grupper og aktiviteter og tvinger dem til i højere grad at følge den partipolitiske linje; der henviser til, at religions- og samvittighedsfriheden har nået et nyt lavpunkt siden begyndelsen af de økonomiske reformer og åbningen af Kina i slutningen af 1970'erne; der henviser til, at Kina er et af de lande, der har flest religiøse fanger; der henviser til, at pålidelige rapporter har afsløret en bevidst og systematisk ødelæggelse af moskeer, kirker og andre religiøse samlingssteder, især siden 2017, og at antallet heraf er faldet til det laveste niveau siden den kulturrevolutionen;
- G. der henviser til, at Kina stadig ikke har ratificeret fire af ILO's otte grundlæggende konventioner, nemlig konvention nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, konvention nr. 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, konvention nr. 29 om tvangsarbejde og konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde; der henviser til, at Kina har ratificeret konvention nr. 111 om forskelsbehandling (beskæftigelse og erhverv) og konvention nr. 100 om ligeløn; der henviser til, at WTO-aftaler giver mulighed for at vedtage handelsforanstaltninger vedrørende produkter fra fængselsarbejde;
- H. der henviser til, at sideløbende med kampagnen »Slå hårdt ned på voldelig terrorisme« har programmerne for overførsel af arbejdskraft været i vækst siden 2014, hvilket tyder på, at de er blevet en politisk prioritet for den kinesiske regering som et redskab til fattigdomslempelse i den autonome region Xinjiang Uyghur; der henviser til, at der er flere pålidelige rapporter om uyguriske tvangsarbejdere i produktionskæder i tekstil-, teknologi- og bilsektoren, herunder en rapport fra marts 2020 fra ASPI, som identificerede 27 fabrikker i ni kinesiske provinser, hvor der arbejder mindst 80 000 uygurer overført fra Xinjiang mellem 2017 og 2019; der henviser til, at disse fabrikker leverer produkter under mindst 82 globale mærker, herunder mærker, der ejes af mange forskellige europæiske multinationale selskaber;
- I. der henviser til, at Kina er en af verdens største bomuldsproducenter, og at den autonome region Xinjiang Uyghur tegner sig for over 20 % af den globale bomuldsproduktion; der henviser til, at Kina er den største producent og eksportør af garn, tekstiler og beklædningsgenstande; der henviser til, at den kinesiske regering planlægger at fordoble produktionskapaciteten i Uyghurregionen frem til 2025, og at beklædningsgenstande og tekstiler udgør et centralt element i denne plan; der henviser til, at der alene fra tre uygur-regioner blev mobiliseret mindst 570 000 personer til bomuldsplukningsoperationer via regeringens ordning for tvungen arbejdskraftuddannelse og -overførsel alene i 2018; der henviser til, at Xinjiangs samlede overførsel af etniske mindretal som arbejdskraft til bomuldsplukning sandsynligvis overstiger dette tal med flere hundrede tusinde, hvilket gør tvangsarbejde til et indbygget og generelt træk ved bomuldsplukning i den autonome region Xinjiang Uyghur; der henviser til, at 84 % af den kinesiske bomuld kommer fra den autonome region Xinjiang Uyghur, hvilket betyder, at garn, tekstiler og beklædningsgenstande fremstillet af kinesisk bomuld har en ekstraordinært høj risiko for at være skæmmet af tvangsarbejde og fængselsarbejde, uanset om de er fremstillet i Kina eller andre steder i verden;
- J. der henviser til, at angiveligt mere end 80 selskaber med internationale varemærker har profiteret direkte eller indirekte af uygur-tvangsarbejde i deres forsyningskæder; der henviser til, at den nuværende repressive kontekst har forhindret uafhængige undersøgelser og revisioner i Uyghur-regionen;

Torsdag den 17. december 2020

- K. der henviser til, at selskaberne ikke har nogen troværdige redskaber til at sikre, at nogen arbejdsplads i den autonome region Xinjiang Uyghur er fri for tvangsarbejde, eller til at forhindre brugen af tvangsarbejde på disse arbejdspladser i overensstemmelse med FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og due diligence-standarder for menneskerettigheder;
- L. der henviser til, at selskaberne i henhold til den nuværende lovgivning inden for EU (enten på EU-plan eller nationalt plan) ikke er juridisk forpligtede til at sørge for, at de ikke bidrager til menneskerettighedskrænkelser i deres forsyningskæder; der henviser til, at EU's direktiv om ikke-finansiell rapportering pålægger selskaber en indberetningspligt, men de har ingen pligt til at forhindre, at nogen lider overlast i deres forsyningskæder, og de kan ikke drages til ansvar herfor;
- M. der henviser til, at ledende næstformand i Kommissionen Dombrovskis i forbindelse med sin høring i Udvalget om International Handel anførte, at bekæmpelse af tvangsarbejde er en prioritet for EU, og at EU's investeringer også inden for rammerne af den omfattende investeringsaftale mellem EU og Kina skal overholde de relevante ILO-konventioner om tvangsarbejde;
- N. der henviser til, at Retsudvalget i øjeblikket arbejder på et initiativ om »virksomheders due diligence og virksomhedsansvar«; der henviser til, at Rådet offentliggjorde sine konklusioner om menneskerettigheder og anstændigt arbejde i globale forsyningskæder den 1. december 2020, hvori Kommissionen opfordredes til at fremsætte et forslag til EU-rammebestemmelser for bæredygtig virksomhedsledelse, herunder virksomhedernes due diligence-forpligtelser på tværs af sektorer i de globale forsyningskæder; der henviser til, at Kommissionen har bebudet, at den i andet kvartal af 2021 vil fremsætte et lovgivningsforslag om »bæredygtig virksomhedsledelse«, som vil behandle behovet for due diligence i forbindelse med menneskerettigheder på tværs af værdikæder;
- O. der henviser til, at Rådet har vedtaget en afgørelse og en forordning om indførelse af EU-ordningen for globale menneskerettighedssanktioner, som giver EU mulighed for at indføre målrettede restriktive foranstaltninger over for personer, enheder og organer, herunder statslige og ikkestatslige aktører, der er ansvarlige for, involveret i eller har forbindelse til alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i hele verden, herunder slaveri;
- P. der henviser til, at den amerikanske kongres vedtog Uyghur Human Rights Policy Act i 2019; der henviser til, at det amerikanske Repræsentanternes Hus den 22. september 2020 vedtog Uyghur Forced Labor Prevention Act, der indfører forskellige restriktioner over for den autonome region Xinjiang Uyghur, herunder forbud mod visse former for import fra Xinjiang og indførelse af sanktioner over for de personer og enheder, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser i området;
- Q. der henviser til, at Kina har gjort fremskridt på det økonomiske og sociale område, men desværre ikke garanterer grundlæggende internationale standarder for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
- R. der henviser til, at EU i sin strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati forpligtede sig til at intensivere sine bestræbelser på at fremme menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet på tværs af alle aspekter af sin optræden udadtil og til at sætte menneskerettighederne i centrum for sine forbindelser med alle tredjelande, herunder sine strategiske partnere;
- fordømmer på det kraftigste det regeringsledede system med tvangsarbejde, navnlig udnyttelse af uygurer, etniske kasakhere og kirgisere samt andre muslimske minoritetsgrupper, på fabrikker både i og uden for interneringslejre i Xinjiang samt overførslen af tvangsarbejdere til andre kinesiske administrative zoneopdelinger og det forhold, at velkendte europæiske mærker og virksomheder har draget fordel af anvendelsen af tvangsarbejde; opfordrer de relevante aktører fra den private sektor til at vurdere deres engagement i Xinjiang, udøve deres virksomhedsansvar, foretage uafhængige revisioner af overholdelsen af menneskerettighederne i hele deres forsyningskæde og gøre en ende på forretningsforbindelser, hvis det viser sig, at disse har tilknytning til menneskerettighedskrænkelser, eller hvis det er umuligt at fastslå, om der er sket krænkelser, enten direkte eller indirekte, i forbindelse med en af deres leverandørers aktiviteter eller forretningsforbindelser i deres værdikæde i Kina;
 - er dybt bekymret over det stadig mere undertrykkende regime, som mange religiøse og etniske mindretal, navnlig uygurer og kasakhere, udsættes for, og som krænker deres menneskelige værdighed samt deres ret til frit at udøve deres kultur og religion, ret til ytringsfrihed og ret til fredelig forsamling og foreningsfrihed; beklager den forværrede menneskerettighedssituation på det kinesiske fastland og i Hongkong og kræver, at de kinesiske myndigheder respekterer de grundlæggende frihedsrettigheder;
 - beklager dybt den fortsatte forfølgelse og de alvorlige og systematiske menneskerettighedskrænkelser, som udgør forbrydelser mod menneskeheden; opfordrer den kinesiske regering til øjeblikkeligt at indstille sin fremfærd med vilkårlig frihedsberøvelse uden sigtelse, rettergang eller domfældelse for strafbare handlinger af medlemmer af det uyguriske og andre

Torsdag den 17. december 2020

muslimske mindretal i Xinjiang, til at lukke alle lejre og tilbageholdelsescentre og til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade de tilbageholdte; opfordrer de kinesiske myndigheder til at indstille de regeringsfinansierede programmer for tvangsarbejde og massesterilisation; opfordrer de kinesiske myndigheder i den autonome region Xinjiang Uyghur til at fremlægge oplysninger om, hvor de tilbageholdte befinder sig og om disses sundhedstilstand og straks frigive dem, hvis der ikke er noget bevis for, at de rent faktisk har begået kriminelle handlinger;

4. fordømmer på det kraftigste den omfattende brug af digitale overvågningsteknologier til at overvåge og kontrollere befolkningen i Xinjiang og den seneste afslørede test af software til ansigtsgenkendelse, som kan sende »uyguralarmer« til de statslige myndigheder, når kamerasystemerne identificerer medlemmer af uygurmindretallet; beklager, at Kina ikke overholder sine egne forpligtelser, som landet påtog sig ved at tilslutte sig Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings principper om menneskecentreret kunstig intelligens og ved at undertegne G20-erklæringen fra juni 2019, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at opfordre Kina til at overholde sine egne forpligtelser i denne henseende;

5. opfordrer de kinesiske myndigheder til at tillade fri, meningsfuld og uhindret adgang til Xinjiang-provinsen og ubegrænset adgang til interneringslejrene for journalister og internationale observatører, herunder EU-repræsentanter, som følge af præsident Xi Jinpings indbydelse på topmødet mellem EU og Kina den 14. september 2020 til FN's højkommissær for menneskerettigheder, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder og mandatindehaverne under FN's Menneskerettighedsråds særlige procedurer; opfordrer EU og medlemsstaterne til fortsat at insistere på oprettelsen af en FN-undersøgelsesmission til Xinjiang og udpegelsen af en særlig udsending;

6. anmoder Kina om at give Europa-Parlamentet tilladelse til en mission til Xinjiang på betingelse af, at det får fri og ubegrænset adgang, samtidig med at fortroligheden og sikkerheden for lokalbefolkningen garanteres;

7. fordømmer på det kraftigste det kinesiske kommunistpartis angivelige massive kampagne til bremsning af uygurernes fødselstal i Xinjiang og opfordrer de kinesiske myndigheder til omgående at sætte en stopper for alle foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler blandt uygurbefolkningen, herunder tvangssterilisationer, aborter eller sanktioner mod overtrædelse af fødselskontrolforanstaltninger;

8. opfordrer indtrængende den kinesiske regering til at ratificere og gennemføre ILO's konvention nr. 29 om tvangsarbejde, ILO's konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde, ILO's konvention nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig og ILO's konvention nr. 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger; opfordrer indtrængende Kina til at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;

9. udtrykker dyb bekymring over rapporter om de kinesiske myndigheders chikane af uygurer i udlandet, der har til formål at tvinge dem til at fungere som informanter mod andre uygurer, at vende tilbage til Xinjiang eller at forholde sig tavse om situationen derhjemme, i visse tilfælde ved at tilbageholde deres familiemedlemmer; opfordrer Kommissionen og alle EU's medlemsstater til hurtigst muligt at undersøge disse rapporter for at sikre beskyttelsen af medlemmer af Xinjiang-diasporaen og til at fremskynde behandlingen af asylansøgninger fra uygurer og andre tyrkiske muslimer; glæder sig over Tysklands og Sveriges beslutning om i lyset af risikoen for vilkårlig tilbageholdelse, tortur eller anden mishandling at suspendere tilbagesendelsen af alle etniske uygurer, kasakhere eller andre tyrkiske muslimer til Kina;

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indlede en dialog med de stater, hvor uygurer risikerer at blive udvist til Kina, med det formål at forhindre sådanne udvisninger; opfordrer medlemmerne af Rådet til at suspendere deres udleveringstraktater med Folkerepublikken Kina for at forhindre udlevering af uygurer, borgere fra Hongkong, tibetanere eller kinesiske systemkritikere i Europa med henblik på en politisk retssag mod dem i Folkerepublikken Kina;

11. opfordrer EU til proaktivt at arbejde hen imod en uafhængig FN-undersøgelse af Kina med henblik på at sikre, at de ansvarlige stilles til ansvar for de forbrydelser, der er begået;

12. udtrykker dyb bekymring over den kinesiske stats gennemførelse af foranstaltninger til sikring af »omfattende tilsyn« med Xinjiang gennem installation af det elektroniske overvågningssystem »Skynet« i større byområder, montering af GPS-sporingsanordninger i alle motorkøretøjer, brug af scannere til ansigtsgenkendelse ved kontrolposter, i tog og på tankstationer ved hjælp af software baseret på kunstigt intelligente kamerasystemer med det formål at identificere uygurer og andre medlemmer af etniske mindretalsgrupper og en kampagne til indsamling af blod, der gennemføres af Xinjangs politi med det formål at udvide Kinas DNA-register yderligere; udtrykker dyb bekymring over de seneste afsløringer af en liste med oplysninger om mere end 2 000 uygurfanger i Aksu-præfekturet mellem 2016 og 2018; udtrykker endvidere bekymring over, at Kina eksporterer sådanne teknologier til autoritære regimer rundt om i verden; opfordrer EU og medlemsstaterne til at overvåge erhvervelsen og udviklingen af disse teknologier og deres leverandørers aktiviteter og til at

Torsdag den 17. december 2020

afholde sig fra at give dem adgang til offentlig finansiering og offentlige indkøb på EU-plan og nationalt plan;

13. kritiserer Parlamentets administrations og Kommissionens indkøb af termiske kameraer fra Hikivision; insisterer på, at der indføres en varsom indkøbspolitik, som tager behørigt hensyn til menneskerettighedsspørgsmål; opfordrer indtrængende Parlamentets administration og dets formand til omgående at afbryde enhver direkte eller indirekte forretningsforbindelse til Hikivision og til at forbedre gennemsigtigheden af Parlamentets indkøbsaktiviteter;

14. opfordrer de kinesiske myndigheder til omgående og betingelsesløst at løslade den uygurske forsker og Sakharovprismodtager i 2019 Ilham Tohti og til i mellemtiden at sikre, at han har regelmæssig og ubegrænset adgang til sin familie og advokater efter eget valg, og at han ikke udsættes for tortur eller anden mishandling; opfordrer til, at der iværksættes en øjeblikkelig, effektiv og upartisk undersøgelse af den påståede tortur af Ilham Tohti og til, at de ansvarlige herfor retsforfølges;

15. glæder sig over, at der i Kommissionens arbejdsprogram for 2021 er medtaget et lovgivningsinitiativ om obligatorisk due diligence i forbindelse med menneskerettigheder i forsyningskæden; opfordrer Kommissionen til senest i andet kvartal af 2021 og som planlagt at vedtage relevante lovgivningsforslag bestående af tre forskellige, men gensidigt forstærkende, forslag om ledelsesmedlemmers pligter og bæredygtig virksomhedsledelse, om virksomhedernes due diligence på menneskerettigheds- og miljøområdet og om reformen af direktivet om ikkefinansiel rapportering; mener, at en sådan lovgivning også bør indeholde et forbud mod markedsføring af relevante varer på EU-markedet med det formål effektivt at imødegå tvangsarbejde og andre menneskerettighedskrænkelser i virksomheders forsyningskæder; minder i den forbindelse om sin holdning i sin nylige beslutning om revision af EU's handelspolitik, hvori der opfordres til supplerende foranstaltninger såsom forbud mod import af produkter, der er forbundet med grove krænkelser af menneskerettighederne, som f.eks. tvangsarbejde eller børnearbejde;

16. opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med deres kompetencer og nationale forhold at intensivere deres bestræbelser på effektivt at gennemføre FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, herunder gennem nye eller ajourførte nationale handlingsplaner, der indeholder en blanding af frivillige og obligatoriske foranstaltninger;

17. mener, at den omfattende investeringsaftale med Kina skal indeholde tilstrækkelige tilsagn om at overholde internationale konventioner til bekæmpelse af tvangsarbejde; mener navnlig, at Kina derfor bør ratificere ILO's konvention nr. 29 og 105;

18. bifalder den nylige aftale, som de to lovgivere har indgået om reformen af EU's forordning om produkter med dobbelt anvendelse under hensyn til nationale sikkerheds- og menneskerettighedshensyn;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at overbevise den kinesiske regering om at lukke lejrene og bringe alle menneskerettighedskrænkelser i Xinjiang og andre steder, f.eks. Tibet, til ophør; opfordrer EU og dets medlemsstater til at gentage dette budskab over for den kinesiske regering ved hver lejlighed og på højeste plan; beklager, at den tilgang og de redskaber, som EU hidtil har anvendt, ikke har affødt mærkbare fremskridt hvad angår menneskerettighedssituationen i Kina, som kun er blevet forværret i løbet af det seneste årti; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde og gennemføre en holistisk EU-strategi med henblik på at sikre reelle fremskridt med hensyn til menneskerettighederne i Kina; opfordrer indtrængende de kinesiske myndigheder til at fortsætte med gennemførelsen af de nationale reformer, der er nødvendige for at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som blev undertegnet af Kina i 1998, og til at gennemføre henstillingerne fra FN's menneskerettighedsorganer;

20. glæder sig over vedtagelsen af EU-ordningen for globale menneskerettighedssanktioner den 7. december 2020; opfordrer medlemsstaterne og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til hurtigt at evaluere vedtagelsen af sanktioner mod de kinesiske embedsmænd og statsledede enheder, f.eks. Xinjiang Production and Construction Corporation, der er ansvarlige for at udforme og gennemføre politikken om massetilbageholdelse af uygurer og andre tyrkiske muslimer i Xinjiang med henblik på tvangsarbejde, og for i regionen og andre steder, f.eks. Tibet, at organisere den alvorlige undertrykkelse af religions- og bevægelsesfriheden samt af andre grundlæggende rettigheder;

21. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gennemføre den pakke af foranstaltninger, der blev vedtaget i juli, herunder skabelsen af en »redningsbådsordning« for undertrykte mennesker i Kina som følge af den yderligere forringelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

22. gentager sin støtte til den kommende dialog mellem EU og USA om Kina og opfordrer indtrængende til, at menneskerettighederne indtager en fremtrædende plads på dagsordenen; opfordrer til øget koordinering mellem diverse demokratier i forbindelse med gennemførelsen af sanktioner og andre foranstaltninger til håndtering af menneskerettighedskrænkelser på det kinesiske fastland og i Hongkong samt de geopolitiske udfordringer, som Folkerepublikken Kina udgør;

Torsdag den 17. december 2020

23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Folkerepublikken Kinas regering og parlament.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0376

Iran, særlig sagen vedrørende 2012-Sakharov-prismodtageren Nasrin Sotoudeh**Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om Iran, særlig sagen vedrørende 2012-Sakharov-prismodtageren Nasrin Sotoudeh (2020/2914(RSP))**

(2021/C 445/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, særlig beslutningen af 13. december 2018 om Iran, navnlig sagen om Nasrin Sotoudeh ⁽¹⁾, og beslutningen af 17. september 2019 om situationen for kvinderettighedsforkæmpere og fængslede EU-borgere med dobbelt statsborgerskab ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringen af 9. december 2020 fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) om Iran, hvori der anmodes om løsladelse af Nasrin Sotoudeh,
- der henviser til erklæringen af 12. december 2020 fra talspersonen for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om henrettelsen af Ruhollah Zam,
- der henviser til erklæringen fra OHCHR af 25. november 2020, hvori Iran opfordres til at standse henrettelsen af Ahmadreza Djalali,
- der henviser til erklæringen af 26. oktober 2020 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran med krav om ansvarliggørelse for de voldsomme protestaktioner og til dennes rapport af 21. juli 2020 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til den 5. dialog på højt plan mellem EU og Iran af 9. december 2020,
- der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende dødsstraf, tortur og ytringsfrihed,
- der henviser til tildelingen af Sakharovprisen for tankefrihed til Nasrin Sotoudeh i 2012,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at Nasrin Sotoudeh, modtager af Sakharovprisen for tankefrihed i 2012, er iransk advokat, menneskerettighedsaktivist og politisk fange, der i løbet af de seneste 15 år har kæmpet for kvinders, børns, religiøse mindretals, journalisters og kunstneres rettigheder samt for dem, der risikerer dødsstraf, og som følge heraf vedvarende er blevet udsat for angreb og chikane fra de iranske myndigheders side og flere gange er blevet arresteret og fængslet; der henviser til, at hendes retsforfølgelse og de anklager, der er blevet rejst mod hende, viser, i hvor alvorlig grad det iranske retsvæsen kriminaliserer menneskerettighedsaktivisme;
- B. der henviser til, at Nasrin Sotoudeh har været vilkårligt tilbageholdt siden den 13. juni 2018 for at repræsentere kvinder, der protesterede mod Irans lov om obligatorisk hijab og i marts 2019 blev idømt 33 års fængsel og 148 piskeslag in absentia; der henviser til, at FN-eksperter ved flere lejligheder har givet udtryk for alvorlig bekymring over, at hendes nuværende tilbageholdelse er vilkårlig og har opfordret til, at hun løslades;
- C. der henviser til, at Nasrin Sotoudeh blev midlertidigt løsladt den 7. november 2020 efter at være blevet testet positiv for covid-19; der henviser til, at hun den 2. december 2020 blev pålagt at vende tilbage til Qarchak-fængslet, et kvindefængsel i Teheran, der er kendt for sine grusomme og umenneskelige fængselsforhold; der henviser til, at denne afgørelse fra de iranske myndigheders side kan have livstruende konsekvenser for hende og yderligere forlænger hendes vilkårlige fængsling i strid med Irans forpligtelser i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning;

⁽¹⁾ EUT C 388 af 13.11.2020, s. 127.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0019.

Torsdag den 17. december 2020

- D. der henviser til, at Nasrin Sotoudehs familie, slægtninge og venner, navnlig hendes mand, Reza Khandan, har været mål for de iranske myndigheder med det formål at bringe dem til tavshed og standse enhver kampagne for løsladelsen af Nasrin Sotoudeh;
- E. der henviser til, at anholdelsen af Nasrin Sotoudeh er en del af en intensiveret undertrykkelse af kvinderettighedsforkæmpere i Iran; der henviser til, at kvinderettighedsforkæmpere, som aktivt har ført kampagne for at styrke kvinders indflydelse, status og rettigheder, har været udsat for chikane, vilkårlige anholdelser og tilbageholdelser, og at deres ret til en retfærdig rettergang er blevet krænket;
- F. der henviser til, at Ahmadreza Djalali, en iransk-svensk læge og akademiker og professor ved VUB Universitetet i Belgien og Università degli Studi del Piemonte Orientale i Italien, som blev dømt til døden på grundlag af falske anklager om spionage i oktober 2017, angiveligt er blevet overført til en isolationscelle som forberedelse på hans henrettelse på trods af, at det flere gange er blevet konstateret, at hans retssag var klart uretfærdig, og at hans dom var baseret på en tvungen tilståelse, der var fremkommet under tortur; der henviser til, at han har modtaget trusler fra iranske embedsmænd om at dræbe ham og hans familie i Sverige og Iran; der henviser til, at han i et brev fra Evins politiske fængsel skrev, at årsagen til hans tilbageholdelse var, at han nægtede at spionere for Iran mod EU's institutioner; der henviser til, at dr. Djalali den 24. november 2020 blev underrettet om, at hans henrettelse var nært forestående;
- G. der henviser til, at journalisten Ruhollah ZAM den 12. december 2020 blev henrettet ved hængning efter en forhastet højesteretsafgørelse af 8. december 2020 om at stadfæste hans dødsstraf på vage anklager om »at så korrupsion på jorden«, som var understøttet af fremtvungne tilståelser; der henviser til, at ZAM, som fik asyl i Frankrig i 2009 og drev en populær telegramkanal, der var kritisk over for de iranske myndigheder, blev lokket til Irak og kidnappet og bortført til Iran af de iranske myndigheder; der henviser til, at han henrettes for at have udøvet sin ret til ytringsfrihed, hvilket udgør en åbenlys krænkelse af den internationale menneskerettighedslovgivning;
- H. der henviser til, at EU's nationale og fremtrædende fransk-iranske akademiker Fariba Adelkhah, forskningsdirektør ved universitetet Sciences Po i Paris, siden juni 2019 har været vilkårligt tilbageholdt i Evin-fængslet;
- I. der henviser til, at personer med dobbelt statsborgerskab (EU/Iran) fortsat bliver arresteret, hvorefter de udsættes for langvarig isolationsfængsling og afhøringer, ikke får en behørig og retfærdig rettergang og idømmes lange fængselsstraffe baseret på vage eller uspecificerede anklager om »national sikkerhed« og »spionage«; der henviser til, at Iran ikke anerkender dobbelt statsborgerskab og dermed begrænser den adgang udenlandske ambassader har til deres statsborgere med dobbelte statsborgerskab, som tilbageholdes i landet;
- J. der henviser til, at de iranske domstole ikke er i stand til at sikre en behørig og retfærdig rettergang og nægter adgang til juridisk bistand, navnlig i undersøgelsesperioden, og nægter besøg fra konsulater, FN eller humanitære organisationer; der henviser til, at domme afsagt af det iranske retsvæsen ofte er baseret på vage eller uspecificerede anklager vedrørende national sikkerhed og spionage; der henviser til, at der ikke findes uafhængige mekanismer til at sikre ansvarlighed inden for retsvæsenet, og at der fortsat hersker alvorlig bekymring over politiseringen af dommene;
- K. der henviser til, at civilsamfundets protester i Iran mod fattigdom, inflation, korrupsion og politisk autoritarisme er blevet mødt med alvorlig undertrykkelse fra de iranske myndigheders side; der henviser til, at den iranske efterretningstjeneste har intensiveret sin undertrykkelse af arbejdstagere i civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere, advokater, miljøaktivister, kvinderettighedsforkæmpere, studerende, journalister, lærere, lastbilchauffører og fredelige aktivister;
- L. der henviser til, at FN's menneskerettighedsekspertes har opfordret Iran til at garantere rettighederne for menneskerettighedsforkæmpere og advokater, der er blevet fængslet for offentligt at støtte protester mod den obligatoriske brug af hijab i Iran, og har gentaget de alvorlige bekymringer med hensyn til de fortsatte henrettelser af unge lovovertrædere i Iran;
- M. der henviser til, at der har været talrige rapporter om umenneskelige og nedværdigende forhold i fængsler og afvisningen af at give tilstrækkelig adgang til lægebehandling under tilbageholdelsen med det formål at intimidere, straffe eller tvinge fanger, hvilket er i strid med FN's minimumsstandardregler for behandling af fanger;
- N. der henviser til, at dusinvis af menneskerettighedsforkæmpere, journalister, advokater og aktivister fortsat sidder fængslet for fredelig aktivisme og er blevet udelukket fra benådning og midlertidige løsladelser, der blev gennemført under covid-19-pandemien for at nedbringe overbelægningsen i fængslerne;

Torsdag den 17. december 2020

- O. der henviser til, at FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran i sin årsberetning til FN's Generalforsamling den 21. juli 2020 var forfærdet over Irans fortsatte anvendelse af dødsstraf og landets høje henrettelsestal og bekræftede, at de modtagne rapporter viser en fortsat tendens til at begrænse ytringsfriheden og til fortsat at udøve forskelsbehandling af mindretal og kvinder;
- P. der henviser til, at FN's særlige rapportør i samme rapport bekræfter, at de iranske myndigheder, trods klare beviser på, at de iranske sikkerhedsstyrker anvendte overdreven og dødbringende magt, som førte til mere end 300 døde, herunder kvinder og børn, i forbindelse med protester i november 2019, næsten et år senere, har undladt at gennemføre en undersøgelse i overensstemmelse med internationale standarder;
- Q. der henviser til, at anvendelsen af dødsdomme mod demonstranter har været stigende, med et mønster af såkaldte tilståelser afgivet under tortur, hvorefter demonstranter henrettes, uden at deres advokater eller familiemedlemmer informeres, sådan som det var tilfældet for den kendte bryder Navid Afkari, der blev myrdet ved henrettelse den 12. september 2020 for anklager, han fuldt ud nægtede; der henviser til, at hans brødre fortsat sidder i fængsel og har fået meget lange domme for at have deltaget i regeringsfjendtlige protester;
- R. der henviser til, at Parlamentet vedtog en beslutning, hvori det opfordrede til oprettelse af en StratCom-enhed for Mellemøsten under EU-Udenrigstjenesten, navnlig for Iran;
- S. der henviser til, at masseovervågningsteknologier anvendes til at undertrykke online- og gadedemonstrationer, herunder gennem onlinecensur; der henviser til, at de statslige medier har gennemført desinformationskampagner mod demonstranter og menneskerettighedsforkæmpere med inddragelse af førende nationale personer, med det formål at skævvride protesterne i november 2019;
- fordømmer på det kraftigste den vilkårlige tilbageholdelse og domfældelse, og at den kvindelige menneskerettighedsforkæmper og advokat Nasrin Sotoudeh for nyligt igen er blevet fængslet, og opfordrer Den Islamiske Republik Irans myndigheder til omgående og betingelsesløst at løslade hende hurtigst muligt og give hende mulighed for at modtage den sundhedspleje, hun har brug for;
 - fordømmer på det kraftigste henrettelsen den 12. december 2020 af journalisten Ruhollah ZAM, bosiddende i Frankrig, redaktør for kanalen Amad News Telegram, og den 12. september 2020 af bryderen Navid Afkari; udtrykker sin dybeste medfølelse med deres familier, venner og kolleger; opfordrer EU og dets medlemsstaters institutioner til at yde mere effektiv beskyttelse til iranske statsborgere, som er bosiddende i EU, og som udsættes for chikane og trusler fra iranske efterretningstjenester;
 - opfordrer Iran til øjeblikkeligt at standse den nært forestående henrettelse af den svensk-iranske akademiker Ahmadreza Djalali, løslade og kompensere ham og ophøre med at true hans familie i Iran og Sverige; fordømmer endvidere på det kraftigste hans tortur, vilkårlige tilbageholdelse og dødsdom; bemærker, at dr. Djalali den 24. november 2020 blev oplyst, at anklagemyndigheden havde udstedt et påbud om at fuldbyrde dommen, og at han blev overført til en isolationscelle i afsnit 209 i Evin-fængslet; gentager sin opfordring til, at næstformanden i Kommissionen/Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og EU's medlemsstater omgående griber ind med henblik på at standse enhver plan om at henrette Ahmadreza Djalali, ophæve hans dødsstraf og sikre hans øjeblikkelige løsladelse;
 - opfordrer alle EU's medlemsstater til i fællesskab at fremsætte offentlige erklæringer og iværksætte diplomatiske initiativer for at overvåge uretfærdige retssager og besøge fængsler, hvor menneskerettighedsforkæmpere og andre samvittighedsfanger tilbageholdes, herunder EU-borgere i Iran, i overensstemmelse med EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere;
 - opfordrer Irans regering til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade de hundredvis af mennesker, der vilkårligt er tilbageholdt for fredeligt at have udøvet deres ret til menings- og ytringsfrihed, herunder demonstranter, journalister, mediefolk, politiske systemkritikere, kunstnere, forfattere og menneskerettighedsforkæmpere, herunder advokater, kvinderettighedsforkæmpere, arbejdstagerrettighedsaktivister, mindretalsrettighedsaktivister, aktivister imod dødsstraf og andre, herunder dem, der kræver sandhed, retfærdighed og erstatning for de udenretslige massehenrettelser i 1980'erne; understreger, at de iranske myndigheder, indtil de frigives, skal garantere deres fysiske og mentale uskadthed;
 - opfordrer indtrængende Iran til øjeblikkeligt at frafalde alle anklager mod og ophæve alle rejserestriktioner for alle europæisk-iranske personer med dobbelt statsborgerskab, der er genstand for vilkårlig tilbageholdelse og andre restriktive foranstaltninger, som f.eks. i sagerne vedrørende Fariba Adelkhah, Nahid Taghavi, Kameel Ahmady og Nazanin Zaghari-Ratcliffe; gentager sit krav om øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af Kamran Ghaderi, Massoud Mossaheb og

Torsdag den 17. december 2020

Morad Tahbaz, som i øjeblikket tilbageholdes i iranske fængsler, og fordømmer endnu en gang det iranske retsvæsens fortsatte praksis med at fængsle EU-iranske personer med dobbelt statsborgerskab efter uretfærdige retssager og deres manglende adgang til konsulær støtte;

7. udtrykker bekymring over det fysiske overgreb og den tvungne overførsel den 13. december 2020 af den kvindelige menneskerettighedsforkæmper Golrokh Iraee til Evin-fængslet; opfordrer til øjeblikkelig afklaring af hendes situation og gentager sit krav om løsladelse af hende;

8. fordømmer på det kraftigste undertrykkelsen af retten til ytringsfrihed, foreningsfrihed og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger; opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at sikre fuld gennemførelse af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som landet er part i, og til at sikre alle tilbageholdtes ret til en behørig procedure og en retfærdig rettergang, herunder retten til at lade sig repræsentere af en advokat efter eget valg;

9. fordømmer begrænsningerne i det civile rum, anvendelsen af dødsstraf som et våben til politisk undertrykkelse, amputationer, piskninger og andre grusomme og umenneskelige straffe, der er indeholdt i Irans straffelov, de grusomme og umenneskelige fængselsforhold, tilståelser opnået gennem tortur eller mishandling og retsforfølgelse af civile ved revolutionsdomstole; fordømmer anvendelsen af dødsstraf som et afskrækkende middel mod fredelig systemkritisk menneskerettighedsaktivisme og retten til ytringsfrihed; opfordrer den iranske regering til at udstede et øjeblikkeligt moratorium for alle igangværende henrettelser med henblik på fuldstændig afskaffelse af dødsstraffen;

10. bemærker de fremskridt, som iranske kvinder har gjort inden for uddannelse, videnskab og forskning, hvilket illustreres ved det forhold, at hovedparten af de studerende på iranske universiteter er kvinder; opfordrer indtrængende Den Islamiske Republik Iran til i lovgivningen og i praksis at afskaffe alle former for diskrimination og andre krænkelse af menneskerettighederne mod kvinder og piger; støtter kraftigt de iranske kvinde- og menneskerettighedsforkæmpere, der forsvarede menneskerettighederne på trods af de vanskeligheder og de personlige konsekvenser, de udsættes for;

11. opfordrer de iranske myndigheder til at tage hånd om alle former for forskelsbehandling af personer, der tilhører etniske og religiøse mindretal, herunder kristne og bahaier og LGBTI-personer, og til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade alle, der er fængslet for at udøve deres ret til religions- og trosfrihed eller deres seksuelle orientering;

12. opfordrer til, at der iværksættes en FN-ledet undersøgelse af forbrydelser i henhold til folkeretten og andre alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, der blev begået under protesterne i november 2019 og januar 2020; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at vedtage målrettede restriktive foranstaltninger over for de embedsmænd, der er ansvarlige for disse overgreb;

13. støtter kraftigt det iranske folks ambitioner om at leve i et frit, stabilt, inkluderende og demokratisk land, der respekterer de nationale og internationale forpligtelse vedrørende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; opfordrer de iranske myndigheder til at sikre uafhængige og upartiske efterforskninger af alle de dødsfald, der fandt sted under disse protester, af alle dem, der mistænkes for at bære det strafferetlige ansvar for drab på demonstranter, og af alle tilfælde af ofre, der udsættes for tvungne forsvindinger og udenretslige henrettelser; opfordrer endvidere de iranske myndigheder til at opgrave og sende de menneskelige rester af ofre tilbage til deres familier, til at identificere og retsforfølge gerningsmændene og til at stille effektive retsmidler til rådighed for ofre;

14. glæder sig over Rådets vedtagelse af mekanismen for menneskerettighedssanktioner, den såkaldte Magnitskij-lov, som et vigtigt EU-instrument til at pålægge personer, der krænker menneskerettighederne, sanktioner; opfordrer til målrettede foranstaltninger over for iranske embedsmænd, der har begået alvorlige menneskerettighedskrænkelser, herunder de nylige henrettelser af Ruhollah Zam og Navid Afkari og vilkårlig tilbageholdelse af borgere med dobbelt statsborgerskab og udenlandske statsborgere i Iran samt over for dem, der er involveret i grove menneskerettighedskrænkelser, herunder dommere, der har dømt journalister, menneskerettighedsforkæmpere, politiske systemkritikere og aktivister;

15. mener, at yderligere målrettede sanktioner vil være nødvendige, hvis de iranske myndigheder ikke frigør dr. Djalali, som EU og dets medlemsstater anmoder om;

Torsdag den 17. december 2020

16. opfordrer Rådet til at rejse menneskerettighedskrænkelser som et centralt element i dets bilaterale samarbejde med Iran i overensstemmelse med den fælles erklæring, der blev vedtaget af NF/HR og den iranske udenrigsminister i april 2016; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til fortsat at medtage menneskerettigheder, navnlig situationen for menneskerettighedsforkæmpere, i forbindelse med dialogen på højt plan mellem EU og Iran og opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at standse alle former for intimidering og repressalier mod menneskerettighedsforkæmpere for at kommunikere med EU's og FN's embedsmænd;
 17. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og EU's medlemsstater til fuldt ud at støtte modtagerne af Sakharovprisen gennem deres diplomatiske og konsulære repræsentationer og ved at oprette en intern interinstitutionel taskforce til støtte for Sakharovprismodtagere, der er i fare; er af den opfattelse, at støtten til prismodtagere, der er i fare, bør øges fra EU-delegationernes side;
 18. anmoder EU-Udenrigstjenesten om at styrke sin kapacitet til at imødegå iransk indblanding og desinformation på europæisk jord; opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at ophæve censuren af onlinetjenester og -indhold og til at afstå fra at anvende nedlukninger af internettet, der er uforenelige med internationale menneskerettigheder;
 19. opfordrer EU og dets medlemsstater til at tage hånd om kvindelige menneskerettighedsforkæmperes særlige sårbarhed gennem passende beskyttelsesforanstaltninger, der beskytter dem mod de specifikke og kønsspecifikke risici, de udsættes for;
 20. opfordrer de iranske myndigheder til at udstede en stående invitation til repræsentanter for de særlige procedurer under FN's Menneskerettighedsråd og til at samarbejde proaktivt; opfordrer dem indtrængende til især at sikre, at FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran får adgang til landet,
 21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den øverste leder af den Islamiske Republik Iran, præsidenten for Den Islamiske Republik Iran og medlemmerne af det iranske Majlis.
-

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0377

Gennemførelse af EU's vandlovgivning

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om gennemførelse af EU's vandlovgivning (2020/2613(RSP))

(2021/C 445/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 191,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽¹⁾ (»vandrammedirektivet«),
- der henviser til Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ⁽²⁾ (»direktivet om rensning af byspildevand«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse ⁽³⁾ (»grundvandsdirektivet«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser ⁽⁴⁾ (»oversvømmelsesdirektivet«);
- der henviser til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ⁽⁵⁾ (»nitratdirektivet«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁶⁾ (»direktivet om miljøkvalitetskrav«),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ⁽⁹⁾ (REACH-forordningen),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.

⁽³⁾ EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84.

⁽⁷⁾ EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32.

⁽⁸⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

⁽⁹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Kommissionens rapport af 10. december 2019 om kvalitetskontrollen af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet og resuméet heraf af samme dato,
- der henviser til Kommissionens evaluering af 13. december 2019 af Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand og resuméet heraf af samme dato,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet) af 1. februar 2018 (COM(2017)0753),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed — for perioden 2021-2027 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 282/2014 (EU4Health-programmet) (COM(2020)0405),
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport af 4. december 2019 med titlen »The European environment — state and outlook 2020: Knowledge for transition to a sustainable Europe« (Europas miljø — tilstand og fremtidsudsigter 2020: viden om overgangen til et bæredygtigt Europa),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »En ny industristrategi for Europa« og især punkt 2.2 med titlen »En industri, der baner vejen for klimaneutralitet« (COM(2020)0102),
- der henviser til EU's biodiversitetsstrategi for 2030 ⁽²⁾,
- der henviser til EU's »Fra jord til bord«-strategi ⁽³⁾,
- der henviser til det syvende miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 med titlen »Investeringsplan for et bæredygtigt Europa« og »Investeringsplan for den europæiske grønne pagt« (COM(2020)0021),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation« (COM(2020)0456),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2019 med titlen »Den Europæiske Unions strategiske tilgang til lægemidler i miljøet« (COM(2019)0128),
- der henviser til Parisaftalen,
- der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) undersøgelse fra maj 2020 med titlen »Financing Water Supply, Sanitation and Flood Protection — Challenges in EU Member States and Policy Options« (finansiering af vandforsyning, sanitet og beskyttelse mod oversvømmelser — udfordringer i EU's medlemsstater og politikvalg),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380).

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarsystem« (COM(2020)0381).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål 6 om bæredygtig udvikling om rent vand og sanitet ⁽¹⁵⁾ samt mål 14 om bevarelse og udnyttelse af verdens have og havets ressourcer,
 - der henviser til den globale rapport om biodiversitet og økosystemydelser fra maj 2019 fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES),
 - der henviser til Kommissionens rapport fra november 2019 med titlen »Evaluation of the impact of the CAP on Water«,
 - der henviser til FN's resolution 64/292 af 28. juli 2010, hvormed retten til vand og sanitet anerkendes som en menneskeret,
 - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom af 28. maj 2020 i sag C-535/18 IL m.fl. mod Land Nordrhein-Westfalen,
 - der henviser til Domstolens dom af 1. juli 2015 i sag C-461/13, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. mod Bundesrepublik Deutschland (Weser-sagen),
 - der henviser til det europæiske borgerinitiativ »Right2Water« og Parlamentets beslutning betænkning om opfølgning på det europæiske borgerinitiativ om retten til vand (»Right2Water«),
 - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 2. juli 2020 om kvalitetskontrol af vandrammedirektivet, grundvandsdirektivet, direktivet om miljøkvalitetskrav og oversvømmelsesdirektivet ⁽¹⁶⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 12. december 2018 »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om mindstekrav til genbrug af vand (rullende program)« ⁽¹⁷⁾,
 - der henviser til forespørgslerne til Rådet og Kommissionen om gennemførelse af EU's vandlovgivning (O-000077/2020 — B9-0077/2020 og O-000078/2020 — B9-0078/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- A. der henviser til, at vand er afgørende for livet, og at vandforvaltning spiller en afgørende rolle i bevarelsen af EU's økosystemtjenester samt i ressourceforbruget og den økonomiske produktion; der henviser til, at EU er nødt til at finde effektive løsninger på de nuværende udfordringer på vandområdet og forvalte de eksisterende vandressourcer effektivt, da de har direkte indvirkning på menneskers sundhed, miljøet, kvalitet og økosystemer, energiproduktion, landbrug og fødevarerikkerhed;
- B. der henviser til, at vand er et essentielt element i fødevarerekredsløbet; der henviser til, at god kvalitet og tilstrækkelige mængder af grundvand og overfladevand er nødvendigt for at opnå et retfærdigt, sundt, miljøvenligt og bæredygtigt fødevarerystem som beskrevet i Fra jord til bord-strategien; der henviser til, at tilstrækkelige mængder af rent vand er et afgørende element i forbindelse med gennemførelsen og opnåelsen af en reel cirkulær økonomi i EU;
- C. der henviser til, at vand repræsenterer stor værdi for EU's økonomi, og at EU's vandafhængige sektorer genererer 26 % af EU's årlige bruttoværditilvækst, hvilket gør det afgørende at sikre fortsat tilgængelighed af vand af god kvalitet og i tilstrækkelige mængder til at tilfredsstille alle brugere;
- D. der henviser til, at vandrammedirektivet indførte en ramme til beskyttelse af 110 000 overfladevandområder i EU med henblik på at opnå »god økologisk og kemisk tilstand« senest i 2015 og til beskyttelse af 13 400 grundvandsforekomster i EU med henblik på at opnå »god kvantitativ og kemisk tilstand« senest samme dato samt for at beskytte ressourcer til drikkevand, jf. artikel 7, stk. 2; der henviser til, at kvalitetskontrollen afslørede markante mangler i gennemførelsen af EU's vandlovgivning, og at målene sandsynligvis ikke kan nås inden den endelige frist i 2027, med

⁽¹⁵⁾ Indeholdt i FN-resolution 70/1 vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015 med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling«.

⁽¹⁶⁾ EUT C 324 af 1.10.2020, s. 28.

⁽¹⁷⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 94.

Torsdag den 17. december 2020

mindre alle påkrævede gennemførelsesindsatser straks iværksættes i medlemsstaterne, og de vandrelevante sektorpolitikker bringes i overensstemmelse med kravene i vandrammedirektivet; der henviser til, at planlægning af vandforvaltning og tiltagsprogrammer bør fortsætte efter 2027-fristen og føre til yderligere forbedringer af vandkvaliteten og -kvantiteten;

- E. der henviser til, at 74 % af grundvandsforekomsterne er i god kemisk tilstand, og der henviser til, at 89 % er i god kvantitativ tilstand; der henviser til, at bruttokvælstofbalancen i EU blev reduceret med 10 % mellem 2004 og 2015 ⁽¹⁸⁾;
- F. der henviser til, at der kun er opnået god kemisk tilstand for 38 % af overfladevandet, at kun 40 % er i god økologisk eller potentiel god økologisk tilstand, og der henviser til, at 16 % stadig er ukendt på grund af mangel på data; der henviser til, at 81 % af overfladevandet ville opnå god kemisk tilstand, hvis det ikke blev forurenat af allestedsnærværende, persistente, bioakkumulerede og toksiske stoffer (uPBTs) såsom kviksølv; der henviser til, at kun én af de fire ferskvandsindikatorer, der er blevet analyseret af EEA, har vist fremskridt i løbet af de sidste 10-15 år ⁽¹⁹⁾;
- G. der henviser til, at vandets tilstand i henhold til »one-out- all-out«-princippet kun anses for at være god, hvis alle aspekter af vurderingen anses for at være gode, hvilket ikke afspejler forbedringer for så vidt angår individuelle parametre for vandkvalitet; der henviser til, at god tilstand ikke kun afhænger af afbødende foranstaltninger til håndtering af nuværende belastninger, men også af genopretningsforanstaltninger til håndtering af tidligere belastninger og rettidige foranstaltninger mod nye trusler ⁽²⁰⁾;
- H. der henviser til, at vandrammedirektivets effektivitet og opnåelsen af målene heri afhænger af, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne gennemfører og håndhæver direktivet, og at de sikrer tilstrækkelig finansiering, herunder ved hjælp af EU's finansielle instrumenter, samt af gennemførelsen af andre EU-retsakter og en bedre integration af vandmål i andre politikker; der henviser til, at inddragelse af interessenter er afgørende betydning for en effektiv gennemførelse;
- I. der henviser til, at artikel 7, stk. 3, i vandrammedirektivet fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at de vandforekomster, der anvendes til fremstilling af drikkevand, beskyttes for at undgå forringelse af deres kvalitet; der henviser til, at kvalitetskontrollen klart viser, at der er opnået begrænsede fremskridt i forbindelse med beskyttede områder for drikkevand;
- J. der henviser til, at det er af helt afgørende betydning, at kemiske og andre årsager til forurening af overflade- og grundvand som en prioritet adresseres ved kilden som den mest effektive og omkostningseffektive foranstaltning, samtidig med at forurenere betaler-princippet gennemføres;
- K. der henviser til, at vandrammedirektivet præciserer nødvendigheden af at beskytte vandforekomster, der anvendes til indvinding af drikkevand; der henviser til, at drikkevandsoperatører bør kunne regne med vandressourcer af høj kvalitet, så borgerne ikke skal betale for dyr rensning; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at reducere forurening ved kilden;
- L. der henviser til, at 2019-rapporten, »Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services«, fra IPBES nævner vandforurening som en alvorlig trussel mod den globale biodiversitet; der henviser til, at biodiversiteten i ferskvandsområder er blandt den mest truede i Europa, og der henviser til, at vandforurening har en negativ indvirkning på flora og fauna; der henviser til, at 50 % af de europæiske vådområder, der fungerer som naturlige kulstofdræn, er forsvundet siden 1970, og der henviser til, at 83 % af ferskvandsarterne er forsvundet siden da;
- M. der henviser til, at klimaændringer er meget stor trussel mod vandressourcer i hele verden, både hvad store og små vandmængder angår; der henviser til, at sunde og modstandsdygtige ferskvandsøkosystemer bedre er i stand til at afbøde virkningerne af og tilpasse sig klimaforandringerne;

⁽¹⁸⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Agri-environmental_indicator_-_gross_nitrogen_balance

⁽¹⁹⁾ Rapport af 4. december 2019 fra Det Europæiske Miljøagentur med titlen »Europas miljø — Tilstand og fremtidsudsigter 2020«, Knowledge for transition to a sustainable Europe« (Europas miljø — tilstand og fremtidsudsigter 2020: viden om overgangen til et bæredygtigt Europa).

⁽²⁰⁾ Kommissionens resumé af 10. december 2019 vedrørende kvalitetskontrollen af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet.

Torsdag den 17. december 2020

- N. der henviser til, at vandrammedirektivet ikke omfatter specifikke bestemmelser til håndtering af klimaændringernes indvirkning; der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om den europæiske grønne pagt ikke desto mindre anerkender, at grund- og overfladevands naturlige funktioner skal genoprettes; der henviser til, at det i kvalitetskontrollen blev konstateret, at vandrammedirektivet »er tilstrækkeligt præskriptivt med hensyn til de belastninger, der skal håndteres, og ligeledes er tilstrækkeligt fleksibelt til, at dets gennemførelse om nødvendigt kan styrkes i betragtning af nye udfordringer, der ikke er nævnt i direktivet, såsom klimaforandringer, vandknaphed og forurenende stoffer, der giver anledning til stigende bekymring«;
- O. der henviser til, at byområder konstant vokser og øger presset på spildevandsrensningsanlæg; der henviser til, at den vigtigste og delvist uregulerede kilde til vandforurening i EU er udledning af ubehandlet eller utilstrækkeligt behandlet by- og/eller industrispildevand; der henviser til, at direktivet om rensning af byspildevand oprindeligt ikke var udformet til at behandle udslip af kemiske stoffer, lægemiddelrester eller mikroplast til vandområder; der henviser til, at direktivet om rensning af byspildevand var effektivt med hensyn til at reducere målrettede vandforurenende stoffer ved at reducere mængden af biokemisk iltforbrug, kvælstof og fosfor i rensset spildevand i hele EU; der henviser til, at der ikke desto mindre bør rettes større opmærksomhed mod såvel eksisterende som nye kilder til forurening; der henviser til, at en anden af de vigtigste diffuse kilder til vandforurening er landbruget, som giver anledning til udledning af næringsstoffer, pesticider, antibiotika og andre forurenende stoffer; der henviser til, at vandrelaterede bestemmelser i den fælles landbrugspolitik har været utilstrækkelige med hensyn til at bidrage til at nå målene i vandrammedirektivet; der henviser til, at diffus forurening er en hindring for gennemførelsen af forurenere betaler-princippet;
- P. der henviser til, at en tredjedel af de europæiske lande lider af vandknaphed, dvs. at de årligt har under 5 000 m³ vand pr. indbygger ⁽²¹⁾; der henviser til, at beskyttelsen af den menneskelige ret til vand skal prioriteres i tilfælde af konflikter om tildeling af vandressourcer; der henviser til, at 13 medlemsstater har erklæret sig i fare for ørkendannelse inden for rammerne af FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse ⁽²²⁾;
- Q. der henviser til, at vandindvinding lægger et betydeligt pres på EU's vandforekomster; der henviser til, at omkring en fjerdedel af det vand, der udledes fra naturen i EU, anvendes til landbrug; der henviser til, at der blev opnået enighed om den nye forordning om mindstekrav til genbrug af vand, som vil gøre det lettere at anvende rensset byspildevand til kunstvanding i landbruget;
- R. der henviser til, at der er situationer, hvor enheder, der forvalter vandforekomster, finansieres af aktiviteter, der forringer vandforekomsternes kemiske og økologiske tilstand, hvilket hindrer opnåelsen af målene i vandrammedirektivet; der henviser til, at det i sådanne situationer er svært at undgå interessekonflikter, og at de fastholder de enheder, der forvalter vandforekomster, i en ond cirkel, der gør dem afhængige af aktiviteter, der forringer vandforekomsterne;
- S. der henviser til, at 60 % af vandområderne befinder sig i grænseoverskridende regioner, hvilket betyder, at et effektivt grænseoverskridende samarbejde er af afgørende betydning; der henviser til, at 20 europæiske lande er afhængige af andre lande i forbindelse med mere end 10 % af deres vandressourcer, mens fem lande er afhængige af, at 75 % af deres ressourcer kommer fra udlandet via floder; der henviser til, at manglende overholdelse af direktivet om rensning af byspildevand i grænseområder medfører forringelse af grænseoverskridende vandforekomster som omhandlet i vandrammedirektivet, hvilket gør det umuligt at nå vandrammedirektivets mål i den modtagende medlemsstat;
- T. der henviser til, at flodforbindelser fra små vandløb til flodmundinger og deltaer er af afgørende betydning for migrerende fiskearter, hvis livsstadier er et hjørnestelement i de respektive økosystemer og i fødekæden, og som tillægges stigende sociokulturel værdi i fiskersamfund;
- U. der henviser til, at det samlede energiforbrug i vandsektoren i EU er markant og skal være mere effektivt for at kunne bidrage til målene i Parisaftalen, EU's klimamål frem imod 2030 og EU's mål om at opnå kulstofneutralitet i 2050;

⁽²¹⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/92-9167-025-1/page003.html>

⁽²²⁾ Den Europæiske Revisionsrets baggrundspapir fra juni 2018 med titlen »Desertification in the EU«.

Torsdag den 17. december 2020

- V. der henviser til, at vandkraft i et vist omfang rummer et potentiale for dekarbonisering af strømproduktionen og derfor kan bidrage til opnåelsen af EU's klima- og energimål i henhold til Parisaftalen; der henviser til, at vandkraft skal betragtes på en helhedsorienteret måde, herunder dens indvirkning på hydromorfologiske forhold og levesteder; der henviser til, at vandkraft sammenlignet med vindkraft og solenergi er mindre flygtig og derfor bidrager til at holde strømforsyningen konstant og nettet stabilt; der henviser til, at hydrostatisk energilagring tegner sig for mere end 90 % ⁽²³⁾ af EU's energilagringsskapacitet; der henviser til, at Den Europæiske Union bør støtte medlemsstater, der engagerer sig i miljøvenlige vandkraftprojekter, som samtidig ikke udgør en trussel mod lokalsamfundenes sundhed;
- W. der henviser til, at strukturelle ændringer af vandforekomster er de største belastninger for deres tilstand ⁽²⁴⁾; der henviser til, at hydromorfologi berører 40 % af overfladevandområder, der består af fysiske ændringer (26 %), dæmninger, barrierer og sluser (24 %), hydrologiske ændringer (7 %) eller andre hydromorfologiske ændringer (7 %); der henviser til, at der i øjeblikket findes over 21 000 vandkraftværker i Europa; der henviser til, at der ikke er truffet nogen omfattende EU-foranstaltninger for at fjerne forældede dæmninger og overløb på trods af dokumentation for, at EU-koordinering på dette område ville skabe merværdi;
- X. der henviser til, at menneskers ret til vand og sanitet blev anerkendt som en menneskeret af FN's Generalforsamling den 28. juli 2010;
- Y. der henviser til, at konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og konventionen om barnets rettigheder, blandt andre internationale konventioner og aftaler, eksplicit anerkender retten til vand og sanitet og forpligter deltagende stater til at træffe passende foranstaltninger i denne henseende;
- Z. der henviser til, at der er en million mennesker i Europa, som ikke har adgang til vand, og otte millioner, som ikke har adgang til sanitet ⁽²⁵⁾, at der på globalt plan er 844 millioner mennesker, der ikke har sikker adgang til sikkert drikkevand ⁽²⁶⁾, og at en tredjedel af verdens befolkning mangler basal sanitet; der henviser til, at det europæiske borgerinitiativ »Right2Water« indsamlede over 1,8 millioner underskrifter i marts 2014; der henviser til, at »Right2Water« anmodede om, at der kunne sikres adgang til vand og sanitet for alle i EU og på verdensplan, bedre adgang til drikkevand for offentligheden og større gennemsigtighed om vandkvaliteten, og at retten til vand kunne forankres i EU-lovgivningen; der henviser til, at Kommissionen har vedtaget sin meddelelse som svar på »Right2Water-initiativet« ⁽²⁷⁾; der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 8. september 2015 om opfølgning på det europæiske borgerinitiativ »Right2Water« kritiserede Kommissionen for ikke at have opfyldt initiativets krav og opfordrede Kommissionen til at anerkende den universelle adgang til vand og menneskers ret til vand ⁽²⁸⁾;
- AA. der henviser til, at undersøgelser viser, at test af spildevand kan fungere som et system til tidlig varsling til forudsigelse eller lokalisering af udbrud af covid-19 og dermed spille en vigtig rolle i bekæmpelsen af pandemien;
1. glæder sig over vandrammedirektivets succes med hensyn til at etablere en passende forvaltningsramme for integreret vandforvaltning samt dets succes med hensyn til at forbedre vandkvaliteten eller i nogle tilfælde i det mindste med hensyn til at bremse forringelsen af vandkvaliteten;
2. afviser ethvert forsøg på at behandle vand som en råvare (såsom handel med futures vedrørende vand på New Yorks fondsbørs); beklager konsekvenserne af kommercialiseringen af naturen, som åbner for spekulation i vigtige offentlige goder, hvorved den universelle ret til deres anvendelse fratages;

⁽²³⁾ Kommissionens undersøgelse fra marts 2020 med titlen: »Study on energy storage — Contribution to the security of the electricity supply in Europe«, s. 20;

⁽²⁴⁾ https://ec.europa.eu/info/news/implementation-report-water-framework-directive-and-floods-directive-questions-and-answers-2019-feb-26_en

⁽²⁵⁾ <https://www.right2water.eu/documents>

⁽²⁶⁾ Verdenssundhedsorganisationen og De Forenede Nationers Børnefond, »Progress on Drinking Water, Sanitation and Hygiene: 2017 Update and SDG Baselines«, Verdenssundhedsorganisationen og De Forenede Nationers Børnefond, Genève, 2017, s. 3.

⁽²⁷⁾ Kommissionens meddelelse af 19. marts 2014 om det europæiske borgerinitiativ »Rent vand og sanitet er en menneskeret! Vand er et offentligt gode, ikke en råvare« (COM(2014)0177).

⁽²⁸⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 99.

Torsdag den 17. december 2020

3. glæder sig over Kommissionens vurdering af, at vandrammedirektivet er egnet til formålet, men bemærker, at gennemførelsen heraf skal forbedres og fremskyndes ved at inddrage de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne og ved yderligere at integrere vandrammedirektivets målsætninger i sektorpolitikkerne, navnlig inden for landbrug, transport og energi, for at sikre, at alle overfladevandområder og grundvandsforekomster er i god tilstand senest i 2027;

4. understreger, at der ikke er behov for en revision af vandrammedirektivet; opfordrer Kommissionen til at erklære, at vandrammedirektivet ikke vil blive revideret, for at eliminere retsusikkerheden; opfordrer Kommissionen til fortsat at foreslå ajourføringer af bilagene efter behov;

5. beklager dybt, at halvdelen af vandforekomsterne i EU stadig ikke har opnået god tilstand, og at målene i vandrammedirektivet endnu ikke er nået, hovedsagelig på grund af utilstrækkelig finansiering, særlig langsom gennemførelse, utilstrækkelig håndhævelse, manglende gennemførelse af forsigtighedsprincippet og princippet om, at forurenere betaler, og udbredt anvendelse af direktivets undtagelser i mange medlemsstater, og beklager også, at integreringen af miljømål i sektorpolitikkerne har været utilstrækkelig;

6. understreger behovet for at genoprette og forbedre vandkvaliteten; bemærker, at det for at forbedre vandforekomsternes tilstand er af afgørende betydning, at alle forvaltnings- og myndighedsniveauer i medlemsstaterne inddrages og samarbejder med hensyn til at indarbejde vandrammedirektivets mål i politik, lovgivning og de foranstaltninger, der træffes i henhold til vandrammedirektivet; minder om princippet om ikke-forringelse, hvorved medlemsstaterne skal gennemføre de tiltag, der er nødvendige for at forhindre forringelse af vandforekomsternes tilstand; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse, håndhævelse og overholdelse af vandrammedirektivet, bl.a. gennem de tredje vandområdeplaner, som medlemsstaterne skal vedtage i 2021; opfordrer EU, dens medlemsstater og regionale myndigheder til at sikre, at de næste vandområdeplaner vedtages til tiden med respekt for kravene vedrørende offentlig høring; opfordrer Kommissionen til at øge tilgængeligheden af finansiering og yde den nødvendige støtte til medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af vandrammedirektivet;

7. henleder opmærksomheden på OECD-undersøgelsen, der skønner, at der frem til 2030 skal bruges yderligere 253 mia. EUR for at opretholde eller opnå fuld overholdelse af relevant vandlovgivning ⁽²⁹⁾; opfordrer Kommissionen, Rådet, medlemsstaterne og, hvor det er relevant, de regionale myndigheder til at indkredse og sikre de nødvendige midler og finansielle instrumenter til infrastruktur, der ikke skader miljøet eller har en negativ indvirkning på folkesundheden, men også til at indkredse de infrastrukturer, der fungerer dårligt og ikke opfylder standarderne, og til at tackle problemet med forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring, og andre samfundsmæssige udfordringer; understreger behovet for at yde finansiell støtte til bæredygtige innovative metoder og navnlig naturbaserede løsninger, såsom kulstofneutrale rensningsanlæg eller rensningsanlæg, der fungerer ved hjælp af spildevandslaguner, genopretning af vådområder og flodsletter, genfugtning af drænedes tørvemoser, samtidig med at der tages behørigt hensyn til offentlig-private partnerskaber; fremhæver betydningen af at tilpasse eksisterende finansiering og finansieringsstrømme i forbindelse med vandforvaltning og andre relaterede former for arealanvendelse såsom landbrug, herunder tilskud, for at overgå fra traditionelle tekniske instrumenter til naturbaserede løsninger;

8. opfordrer medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder at sikre de nødvendige midler og menneskelige ressourcer og den nødvendige ekspertise, for at opnå fuld overensstemmelse med vandrammedirektivet snarest muligt og under alle omstændigheder senest i 2027; opfordrer Kommissionen til at udstede henstillinger til medlemsstaterne for at sikre, at fristen i 2027 overholdes; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af vanddirektiverne med teknisk bistand og passende uddannelse ved at dele god praksis og ekspertise for at sikre, at vandrammedirektivets mål nås, og ved at fremme professionelle udvekslingsprogrammer mellem medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at give vejledning om konsekvenserne af Domstolens dom i sag C-461/13 for gennemførelsen af vandrammedirektivet; opfordrer Kommissionen til at give tydelig vejledning om anvendelsen af undtagelser i henhold til artikel 4, stk. 4, litra c), efter 2027;

9. opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge de gennemførelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at vandforekomster er i god tilstand, og til at udforme indsatsprogrammerne på grundlag af den bedste tilgængelige dokumentation; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at offentliggøre medlemsstaternes indsatsprogrammer og de respektive evalueringer for at forbedre udvekslingen af god praksis og strategier og for at forbedre offentlig adgang til information;

⁽²⁹⁾ <http://www.oecd.org/environment/financing-water-supply-sanitation-and-flood-protection-6893cdac-en.htm>

Torsdag den 17. december 2020

10. mener, at »one out, all-out«-princippet bør fastholdes i dets fulde udstrækning; opfordrer Kommissionen til at udarbejde supplerende rapporteringsmetodologier (f.eks. afstand til mål, foranstaltninger, der gennemføres, og fremskridt, der gøres med hensyn til individuelle kvalitetsparametre), der giver mulighed bedre at vurdere de fremskridt, der gøres med hensyn til god vandtilstand; fremhæver betydningen af gennemsigtighed og tilvejebringelse af omfattende oplysninger til offentligheden om vandkvaliteten og -kvantiteten i EU;

11. beklager anvendelsen af undtagelser vedrørende mere end halvdelen af EU's vandforekomster, og kun med begrænsede begrundelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at ajourføre vejledningsdokumenter for anvendelsen af undtagelser med henblik på at begrænse denne praksis, så den ikke længere hindrer opfyldelsen af vandrammedirektivets miljømål; opfordrer Kommissionen til hurtigt og systematisk at indlede traktatbrudssøgsmål, når undtagelser ikke er berettigede;

12. beklager, at princippet for omkostningsdækning, som fastsætter, at alle vandforbrugere effektivt og proportionelt bidrager økonomisk til dækningen af omkostningerne ved forsyningspligtigheder, fortsat slet ikke eller kun i begrænset omfang anvendes i flere medlemsstater, navnlig for så vidt angår husstande, industri og landbrug; understreger, at vandforbruget i visse dele af EU truer vandforekomsternes kvantitative tilstand ud over vedligeholdt økologisk vandføring; opfordrer medlemsstaterne og deres regionale myndigheder til at gennemføre passende prissætningspolitikker for vand og fuldt ud anvende princippet for omkostningsdækning i forbindelse med både miljø- og ressourceomkostninger i overensstemmelse med vandrammedirektivet og også anvende princippet om, at forurenere betaler; minder om, at princippet for omkostningsdækning kan anvendes med henblik på dets sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger samt de geografiske og klimatiske forhold i de berørte regioner; opfordrer Kommissionen til at håndhæve dette princip; understreger imidlertid, at retten til vand og sanitet skal sikres, så alle har adgang til økonomisk overkommelige forsyningspligtigheder af god kvalitet;

13. opfordrer Kommissionen til at træffe strenge og hurtige foranstaltninger mod medlemsstaters overtrædelser for at sikre, at alle medlemsstater til fulde overholder vandlovgivningen, navnlig vandrammedirektivet, så hurtigt som muligt og senest i 2027; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe strenge og hurtige foranstaltninger i indledte traktatbrudssager vedrørende systemiske overtrædelser af EU's vandlovgivning; opfordrer Kommissionen til at styrke sine ressourcer i forbindelse med traktatbrudsprocedurer generelt og EU's miljølovgivning i særdeleshed;

14. bemærker, at klimaforandringer har og fortsat vil have en betydelig negativ indvirkning på ferskvandskilder for så vidt angår tørke, der fører til udarmet flodstrømme og højere koncentrationer af forurenende stoffer, navnlig i »lukkede« vandområder, og kraftige regnskyl, der fører til øgede mængder af ikkeoptaget vand i byområder og landbruget; minder om, at den stadig hyppigere forekomst af ekstreme klimafænomener som orkaner og storme medfører en forøgelse af saltindholdet i ferskvand og kystvand; understreger, at stigende temperaturer fører til øget pres på vandressourcerne, som påvirker miljøet, flere økonomiske sektorer, der er afhængige af en høj grad af vandindvinding og -forbrug, samt livskvaliteten; understreger, at vandøkosystemers modstandsdygtighed, oversvømmelser og vandknaphed og virkningerne heraf på fødevarerproduktionen bør tages behørigt i betragtning i EU's kommende klimatilpasningsstrategi i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b), i Parisaftalen og også i gennemførelsen af vandrammedirektivet (vandområdeplanerne);

15. foreslår, at Kommissionen hjælper medlemsstaterne med at dele og facilitere viden og bedste praksis fra de forskellige klimatilpasningsindsatser på regionalt og lokalt niveau i EU;

16. understreger, at floder og vådområder er de mest truede områder på trods af, at de bliver betragtet som dem, der tilvejebringer de vigtigste forudsætninger for økosystemet; minder om, at vådområderne, på samme måde som økosystemerne i hav- og kystområder, spiller en afgørende rolle med hensyn til reguleringen af vandet og klimaet, og at de er nyttige som følge af deres naturlige økosystemer og ressourcer, samt udviklingen af økonomiske eller kulturelle aktiviteter, der alle afhænger af vandressourcernes gode økologiske tilstand; fremhæver, at vådområder er globale kulstofdræn og klimastabilisatorer, der spiller en betydelig rolle for afbødning af oversvømmelser og tørke, bidrager til renere vand, beskytter kyststrækningerne, genopfylder grundvandsmagasinerne, beskytter en stor geologisk mangfoldighed, har stor betydning for landskabet og skaber rekreative natur- og kulturoplevelser til gavn for samfundet; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til at nedbringe udnyttelsen af vandførende lag, til ikke at planlægge byudvikling i flodsletter og til at respektere den biodiversitet, der er knyttet til floder og vådområder;

17. understreger, at effektiv brug af vand udgør et vigtigt bidrag til EU's klimamål, da det kan spare energi til pumpning af vand, reducere mængden af kemikalier, der anvendes til rensning af vand, og mindske presset på vandressourcerne; bemærker, at der er omfattende lækage fra rørledninger i nogle medlemsstater, hvilket ikke er acceptabelt set i lyset af klimaændringerne og indsatsen for at opnå ressourceeffektivitet; glæder sig over, at Kommissionen i henhold til det nye

Torsdag den 17. december 2020

drikkevandsdirektiv vil evaluere lækageraterne og fastsætte tærskelværdier, der vil udløse handling i de respektive medlemsstater; glæder sig også over, at store vandleverandører forpligtes til at gøre lækagerater gennemsigtige;

18. bemærker, at de vandforekomster i hele EU, der anvendes til fremstilling af drikkevand, udsættes for både nye og gamle belastninger, der kan medføre et stigende behov for en rensningsindsats fra vandleverandørernes side; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre artikel 7, stk. 3, i vandrammedirektivet og til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at standse forringelsen af vandforekomster til indvinding af drikkevand;

19. glæder sig over dokumentationen for, at direktiverne har ført til mindre kemisk forurening i EU's farvande; mener dog, at der er et akut behov for forbedring på kemikalieområdet; bemærker, at Kommissionen har konstateret uventede forskelle mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til, hvordan listen over prioriterede stoffer ajourføres, og hvordan der tages hensyn til sammensætnings virkninger; bemærker endvidere, at direktivet om prioriterede stoffer indtil videre knapt nok indeholder stoffer, der er relevante for drikkevandsforsyningen; påpeger, at de betydelige forskelle i tilgangene til metoder til klassificering, vurdering og rapportering gør det vanskeligt at foretage sammenligninger og analyser i hele EU;

20. opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opnå god kemisk tilstand og til at træffe afgørende foranstaltninger i hele EU, hvor medlemsstater ikke lever op til miljøkvalitetsnormerne for prioriterede stoffer, der er omfattet af EU-lovgivningen; understreger, at stoffer, der er relevante for produktion af drikkevand, f.eks. per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS) og relevante lægemidler, bør føjes til listen over prioriterede stoffer; mener, at forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring, og blandingers giftighed kan og bør håndteres inden for rammerne af vandrammedirektivet og dets specifikke afledte direktiver; opfordrer Kommissionen til at ajourføre og føje relevante stoffer til bilagene til direktivet om prioriterede stoffer og grundvandsdirektivet med henblik på at gøre det muligt at nå målene i vandrammedirektivet og bedre beskytte drikkevandsressourcer; opfordrer Kommissionen til at tilpasse gennemførelsen af vandlovgivningen til kemikaliestrategien for bæredygtighed og biodiversitetsstrategien, således at ferskvandsområder og deres økosystemer beskyttes tilstrækkeligt, til at fastsætte en tidsplan for udfasning af alle ikkevæsentlige anvendelser af PFAS og til at stimulere udviklingen af sikre og ikkepersistente alternativer til alle anvendelser af PFAS; opfordrer indtrængende Kommissionen til at finansiere forskning og udvikling af strategier for, hvordan allestedsnærværende persistente, bioakkumulerende og toksiske stoffer (uPBTs) skal tackles, med det formål at forbedre kvaliteten af vandforekomster og mindske risiciene for folke- og dyresundheden og for miljøet; henstiller, at der udarbejdes nye retningslinjer for bedre overvågningsmetoder og rapportering for kemiske blandinger samt cocktaileffekter; opfordrer til mere omfattende brug af overvågningslisten til at overvåge potentielt vandforurenende stoffer og til at fastslå den risiko, de udgør for vandmiljøet; opfordrer Kommissionen til at fremskynde sit arbejde med udvikling af metoder til vurdering og forvaltning af kemiske blandinger og til at supplere sit arbejde ved at indføre en faktor for vurdering af blandinger;

21. bemærker, at mikroplast skønnes at have været persistent i ferskvand i århundreder, og at de nuværende vandrensingsanlæg ikke filtrerer disse partikler fuldstændigt; glæder sig derfor over beslutningen om at udvikle en metode til overvågning af mikroplast og over oprettelsen af en overvågningsliste i det reviderede drikkevandsdirektiv; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at øge foranstaltningerne for kontrol ved kilden for at opnå et giftfrit miljø og en cirkulær økonomi; understreger, at mindskelsen af emissionerne ved kilden vil lette presset på økosystemer og mindske udgifterne til vandrensning; opfordrer til, at der gøres en beslutsom indsats på EU-plan, medlemsstatsplan og regionalt plan for at tackle forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring, såsom PFAS, mikroplast, hormonforstyrrende stoffer og lægemidler gennem en helhedsorienteret tilgang, som begynder med foranstaltninger for kontrol ved kilden og supplerende end of pipe-løsninger som sidste udvej; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at anlægge en livscyklustilgang til forurenende stoffer, samtidig med at princippet om, at forureneren betaler, opfyldes, herunder gennem innovative instrumenter såsom ordningerne for udvidet producentansvar, med henblik på at finansiere rensningsløsninger;

22. understreger betydningen af at optrappe indsatsen for at bekæmpe eutrofiering af både ferskvand og saltvand forårsaget af kvælstof og fosfor fra alle kilder, herunder fra landbruget og urensset eller uhensigtsmæssigt rensset spildevand; minder om, at eutrofiering svækker vandforekomsternes miljøtilstand og gør dem mere sårbare over for invasive ikkehjemmehørende arter; opfordrer indtrængende alle landbrugere til at anvende bedriftsbæredygtighedsinstrumentet for næringsstoffer, som fremmer bedre forvaltning og reducerer udsivning af næringsstoffer i grund- og overfladevand; opfordrer medlemsstaterne til på passende vis at indkredse områder, der er sårbare over for nitratforurening, og til fuldt ud at gennemføre og håndhæve de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nitratdirektivet;

Torsdag den 17. december 2020

23. fremhæver, at medlemsstaterne bør tage hånd om den aktuelle biodiversitetskrise i forbindelse med gennemførelsen af vandpolitikker ved at mindske belastningen af vandøkosystemer og genoprette skadede økosystemer; understreger betydningen af den nye biodiversitetsstrategi for 2030; minder om, at der ved gennemførelsen af vandrammedirektivet bør sikres fuld overensstemmelse med den nye biodiversitetsstrategi, naturdirektiverne og anden miljølovgivning;

24. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med sin biodiversitetsstrategi for 2030 har forpligtet sig til at genoprette 25 000 km floder til en tilstand med frit løb i EU ved at fjerne barrierer og genoprette flodsletter og til at etablere en EU-dækkende metode og bestemmelser til kortlægning og vurdering af økosystemernes tilstand og til at sikre, at de er i god stand; bemærker, at der i øjeblikket er 21 000 vandkraftværker i EU, og at vandkraft og små vandkraftværker tegner sig for den største andel af vedvarende energi i EU; noterer sig udviklingen inden for vandkraft med lav indvirkning på miljøet; påpeger dog, at opførelsen af dæmninger kan have en negativ indvirkning på levesteder og skabe et stort pres på overfladevandet; minder om, at vandrammedirektivet pålægger strenge kriterier for beskyttelse af hydromorfologiske forhold; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der foretages nøje vurderinger af virkningerne af de deraf følgende ændringer af vandkvaliteten og -kvantiteten og økosystemerne, og at målene i vandrammedirektivet overholdes i forbindelse med alle eksisterende og potentielle nye vandkraftprojekter; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at høre alle relevante generaldirektorater, herunder Generaldirektoratet for Energi, når den vurderer vandkraftværkers indvirkning på miljøet, og til at tage hensyn til deres anbefalinger;

25. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at mindske belastninger på overfladevandområder med henblik på at genoprette flodernes naturlige funktioner og beskytte økosystemer; opfordrer medlemsstaterne til at afholde sig fra at opføre vandkraftværker og undgå andre byggeprojekter, som vil føre til betydelige hydromorfologiske belastninger på vandet i beskyttede områder; mener, at EU-tilskud og offentlige finanser inden for andre områder end beskyttede områder kun bør tildeles nye vandkraftanlæg, hvor de samlede fordele tydeligt opvejer de samlede negative virkninger;

26. roser det forhold, at opsamling og rensning af byspildevand ifølge den 10. toårige rapport om medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om rensning af byspildevand ⁽³⁰⁾ er blevet forbedret i løbet af de sidste ti år i EU, og det forhold, at direktivet om rensning af byspildevand har ført til en reduktion af forureningsbelastningen og dermed bidraget til at forbedre vandkvaliteten; beklager dog, at der stadig ikke er opnået fuld overholdelse af direktivet om rensning af byspildevand, da nogle medlemsstater stadig er meget langt fra at nå deres mål; støtter Kommissionens vurdering om, at der bør gøres mere for at tage hånd om den resterende forurening, forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring, energianvendelse og forvaltningen af slam samt spørgsmål vedrørende forvaltningspraksis; beklager desuden, at evalueringen af direktivet om rensning af byspildevand ikke analyserer effektiviteten af udledninger af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand;

27. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til ovenstående ved revisionen af direktivet om rensning af byspildevand; opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af direktivet ved at muliggøre en bæredygtig vandfinansiering og tilskynde til udvikling og udnyttelse af innovative spildevandsteknologier; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at undersøge, hvordan kravene i direktivet om rensning af byspildevand med hensyn til projektering, opførelse og udvidelse af rensningsanlæg for byspildevand, på alle trin i den tekniske udvikling, interagerer med forpligtelsen i vandrammedirektivet om ikkeforringelse for at sikre, at der er sammenhæng mellem disse to lovgivninger og rensningen af byspildevand, samtidig med at incitamenterne til at træffe passende tekniske rensningsforanstaltninger bevares; opfordrer Kommissionen til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis det er nødvendigt; understreger, at foranstaltninger, der først og fremmest tager sigte på at afhjælpe problemet ved kilden, er afgørende for at tackle forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring; fremhæver, at en kommende revision af direktivet om rensning af byspildevand også bør tage højde for de nye udfordringer, som sådanne forurenende stoffer indebærer;

28. påpeger, at direktivet om rensning af byspildevand og vandrammedirektivet ikke i tilstrækkelig grad tager fat på de problemer, der skyldes klimaændringer, såsom overløb efter voldsomt uvejr, mængderne af ikkeoptaget vand i byområder og oversvømmelser i byområder, og at direktiverne heller ikke imødegår virkningerne af utilstrækkeligt behandlet spildevand for den modtagende vandforekomst; mener, at overvågningen af og kontrollen med effekten af øget overløb efter

⁽³⁰⁾ Kommissionens tiende rapport af 10. september 2020 om status for gennemførelsen og programmerne for gennemførelsen (COM(2020)0492).

Torsdag den 17. december 2020

voldsomt uvejr og mængderne af ikkeoptaget vand i byområder bør håndteres bedre af EU, dets medlemsstater og regionale myndigheder, eftersom dette forurenede modtagende overfladebeliggende og underjordiske vandområder betydeligt;

29. insisterer på, at der er behov for en helhedsorienteret tilgang, når vandkraftværkers indvirkning på miljøet vurderes, herunder de samfundsmæssige fordele ved levering af emissionsfri elektricitet og bidraget til at sikre energiforsyning gennem vandkraft og hydrostatisk energilagring, samt de negative virkninger på overfladevand og levesteder; understreger i den henseende det bidrag, som elektricitet, der produceres af vandkraftværker, kan yde med henblik på at nå EU's klima- og energimål og opfylde EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen, men mener, at dette ikke bør opnås på bekostning af overfladevand og beskyttelse af levesteder; anerkender, at der findes metoder og teknologier til at mindske indvirkningen på miljøet og dyr og planter i vandet; påpeger, at der er et stort potentiale for at øge effektiviteten af de eksisterende flodkraftværker;

30. bemærker, at overgangen fra vejgodstransport til indre vandveje bør være i fuld overensstemmelse med princippet om ikkeforringelse i vandrammedirektivet samt anden miljølovgivning, herunder fugledirektivet og habitatdirektivet, og bør gå hånd i hånd med støtte til bæredygtige, alternative brændstoffer og teknologi til sejlads på indre vandveje, såsom strømforsyning fra kyst til skib, for at reducere drivhusgasemissioner og andre forurenende stoffer og undgå en forringelse af vandforekomsternes økologiske og kemiske tilstand og en forringelse af luftkvaliteten samt for at undgå belastning af vandøkosystemerne, beskytte biodiversiteten og stræbe efter et miljø uden forurening;

31. bemærker det høje energiforbrug i vandsektoren; opfordrer Kommissionen til at overveje energieffektivitetsforanstaltninger og muligheden for at anvende rensed spildevand som en lokal kilde til vedvarende energi; opfordrer Kommissionen til at presse på for forbedringer af energieffektivitet i spildevandsrensningsanlæg med henblik på at anerkende og udnytte denne sektors energibesparelspotentiale; påpeger, at de potentielle energibesparelser ifølge Kommissionens evaluering af direktivet om rensning af byspildevand udgør mellem 5 500 GWh og 13 000 GWh om året;

32. anerkender, at den samlede vandindvinding i Europa er faldet med mere end 20 % over de seneste 15 år; bemærker imidlertid, at otte lande kan betragtes som lande, hvor vandressourcerne er under pres⁽³¹⁾, og at de lande udgør 46 % af Europas befolkning, og at antallet af lande, hvor vandressourcerne er under pres, er konstant stigende, og omkring en fjerdedel af det vand, der udledes fra det naturlige miljø i EU, anvendes til landbrugsformål⁽³²⁾; bemærker, at genbrug af vand kan skabe en cirkulær økonomi for vandressourcer og mindske direkte udvinding fra vandforekomster og grundvand; glæder sig over aftalen om Europa-Parlamentets og Rådets nye forordning om mindstekrav til genbrug af vand, som vil gøre det lettere at anvende rensed byspildevand til kunstvanding i landbruget; støtter den fortsatte modernisering af vandingsinfrastrukturer gennem innovation og nye teknologier;

33. understreger betydningen af at finde synergier mellem vurderinger af risikoen for oversvømmelser og planlægning af katastrofeforebyggelse og -beredskab under EU-civilbeskyttelsesmekanismen; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og, hvor det er relevant, de regionale myndigheder til at udvikle strategier for tørkeforvaltning, navnlig med henblik på at sikre drikkevandsforsyningen og fødevareproduktionen, som led i vandområdeplaner og risikostyringsplaner for oversvømmelser, samt på at integrere digitaliseret overvågning, kontrol- og tidlig varslingssystemer for vegetationens tilstand og dens reaktion på tørke, for at støtte effektive og databaserede beslutninger om beskyttelses-, indsats- og Kommunikationsforanstaltninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre reetablering af flodsletter og vådområder, samt beskyttelse af grundvandsforekomster, til et centralt element i førnævnte planer, eftersom vandforekomster og økosystemer i god stand er vigtige med henblik på at mindske de negative virkninger af både tørke og oversvømmelser;

34. bemærker, at håndtering af virkningerne af tørke er et område, hvor vandrammedirektivet blev opfattet som ineffektivt af interessenter⁽³³⁾; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at bekæmpe klimaændringer og de nye problemer med (over-) indvinding, der kan opstå i vandløbsoplande, herunder dem, der ikke historisk set har stået over for udfordringer med indvinding⁽³⁴⁾; bemærker, at en helhedsorienteret tilgang til vandforvaltning og tilpasning til klimaændringer kunne gøre løsningerne mere effektive og mindske ekstreme hændelsers virkning mere effektivt; opfordrer til, at overvejelser om klimaændringer integreres fuldt ud i gennemførelsen af direktivet, og fremhæver desuden potentialet

⁽³¹⁾ <https://www.eea.europa.eu/archived/archived-content-water-topic/water-resources/water-abstraction>

⁽³²⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Archive:Agri-environmental_indicator_-_water_abstraction

⁽³³⁾ Kvalitetskontrol af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet, s. 66.

⁽³⁴⁾ Kvalitetskontrol af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet, s. 199.

Torsdag den 17. december 2020

i naturbaserede løsninger i denne henseende; gentager, at der bør sikres tilstrækkelige offentlige udgifter med henblik på målene i vandrammedirektivet og de nødvendige tilpasninger;

35. foreslår, at der tages skridt til at håndtere tørke og vandknaphed ved at prioritere indvinding af vand til fremstilling af drikkevand frem for andre formål med henblik på at sikre overholdelsen af menneskers ret til vand og ved at gennemføre løsninger til opsamling af regnvand og inddæmning af oversvømmelser med henblik på senere brug, herunder bl.a. projekter til opsamling af regnvand i forbindelse med udformning af bygninger og infrastruktur, anlæggelse af underjordiske opsamlingsbassiner, dobbelte vandforsyningssystemer i boliger og gennemførelse af projekter til omdannelse af nedlagte stenbrud, hvor det anses for hensigtsmæssigt; tilskynder til forskning om og investeringer i foranstaltninger, der bidrager til at bekæmpe tørke og vandknaphed;

36. understreger behovet for at tilpasse den fælles landbrugspolitik, drikkevandsdirektivet⁽³⁵⁾, nitratdirektivet, forordningen om plantebeskyttelsesmidler⁽³⁶⁾ og REACH til vandrammedirektivet på baggrund af, at der er behov for flere vandbeskyttelsesforanstaltninger og en mere effektiv anvendelse af vand i landbruget; understreger nødvendigheden af betydeligt at øge midlerne til miljøforanstaltninger og foranstaltninger vedrørende klimaændringer i begge søjler i den fælles landbrugspolitik, og til yderligere finansiering af målrettede økologiske foranstaltninger inden for rammerne af revisionen af den fælles landbrugspolitik, med henblik på at sikre bæredygtig vandforvaltning og forbedre jordbunds-kvaliteten; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik at integrere og gennemføre en reduktion af anvendelsen af gødningsstoffer og af anvendelsen af og risiciene ved pesticider og til at gennemføre vandrelaterede elementer i deres konditionalitetssystemer; opfordrer Kommissionen til at gøre ferskvandsforurening og overindvinding af vand til prioriterede emner i henstillingerne til medlemsstaterne vedrørende den fælles landbrugspolitik; opfordrer endelig Kommissionen til at sikre, at vandrammedirektivet også gennemføres via samhørighedspolitikken (forordningen om fælles bestemmelser⁽³⁷⁾, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling/Samhørighedsfonden⁽³⁸⁾) og i overensstemmelse med den politiske målsætning nr. 2 i forordningen om fælles bestemmelser;

37. glæder sig over målene for reduktion af anvendelsen af og risiciene ved pesticider med 50 % senest i 2030 og for reduktion af tab af næringsstoffer fra gødningsstoffer, som fastsat i »fra jord til bord«-strategien og biodiversitetsstrategien, over beslutningen om at revidere direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider og over, at forbedring af næringsstofforvaltningen indgår i målene i de nye strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og i de to strategier; opfordrer til, at ovennævnte mål og målsætninger samt den kommende handlingsplan for nulforurening omsættes til lovgivning; fremhæver det presserende behov for at reducere indvirkningen af pesticider på drikkevandsressourcer ved fuldt ud at tage fat på beskyttelsen af dem i forbindelse med (fornyet) godkendelse af aktivstoffer og (fornyet) meddelelse af tilladelse af pesticider;

38. opfordrer Kommissionen til at forbedre homogeniseringen af standarderne og mindske det store omfang af grænseværdier i medlemsstaterne **i grundvandsdirektivet**;

39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke synergierne mellem vand- og biodiversitetspolitikker ved at indføre passende foranstaltninger for bedre at beskytte små vandforekomster og grundvandets økosystemer i forbindelse med vandområdeplaner, herunder rapporteringskrav, vejledning og projekter;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til bedre at indarbejde direktivet om risikostyring i forbindelse med oversvømmelser i politikker om prioritering af naturbaserede løsninger og til at tilpasse finansieringsstrømmene i overensstemmelse hermed; fremhæver betydningen af at forvalte afvandingsområder på en integreret og helhedsorienteret måde;

41. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at indføre en integreret tilgang baseret på vandrammedirektivet og havstrategirammedirektivet, eftersom 97,3 % af vandressourcerne på jorden stammer fra havene, og grundvand, ferskvand, overgangsvand, kystvand og havvand er forbundet via vandets cyklus og forbindelsen mellem landjorden og havet;

⁽³⁵⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁸⁾ Kommissionens forslag af 29. maj 2018 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (COM(2018)0372).

Torsdag den 17. december 2020

42. opfordrer til en øget indsats med tilstrækkelig finansiering for at forbedre fiskevandringen i hele EU; opfordrer til, hvor det er relevant, at forbindelser mellem floder medtages i de tekniske screeningkriterier, der er udviklet i forbindelse med EU's grønne klassificeringssystem for bæredygtige aktiviteter, og til, at energi- og transportrelaterede projekter kun anses for at være bæredygtige, hvis de omfatter naturlignende fiskepassager;

43. bemærker, at »bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer« er et af de seks miljømål i EU's klassificeringssystem for bæredygtig finansiering; opfordrer derfor til, at dette anvendes i forbindelse med håndteringen af offentlige og private investeringer for at sikre beskyttelse af vandforekomster;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i næste cyklus af vandplanlægningen at træffe alle nødvendige foranstaltninger, der letter bevaringen og genopretningen af vandøkosystemer, fremmer naturbaserede løsninger, inddrager den finansielle sektor ved at fremme bæredygtige investeringer og fremmer kompetenceudvikling og uddannelse inden for grøn vækst;

45. opfordrer Kommissionen til at bistå og støtte medlemsstaterne i forbindelse med grænseoverskridende koordinering vedrørende vandforekomster, som er omfattet af vandrammedirektivet; opfordrer medlemsstaterne til at prioritere foranstaltningerne i vandrammedirektivet og gennemførelsen af direktivet om rensning af byspildevand i grænseoverskridende regioner og til at forbedre samarbejdet i internationale vandområder;

46. opfordrer indtrængende Kommissionen til at rationalisere og forbedre tilsynssystemer for vandkvalitet og miljøforurenende stoffer ved bl.a. at indsamle data om de vigtigste kilder til udledning af farlige stoffer, herunder radioaktive restprodukter, pesticidrester og metabolitter, biocider, medicinrester, problematiske stoffer — såsom PFAS — og mikroplast samt andre forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring i vandforekomster i Europa, og til at anvende de nyeste, mest effektive tilgængelige teknikker; opfordrer indtrængende Kommissionen til at vedtage retningslinjer for harmoniserede standarder for overvågningsnet og datarapportering; opfordrer Kommissionen til i sin handlingsplan for nulforurening at fremme brugen af metoder til ikkeinvasiv kontrol og af bioindikatorer for at minimere eksponeringen af mennesker samt dyr og planter for forurenende stoffer i luft, jord og vand; opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af deres samlede overvågningsnetværk, når de indberetter data til Kommissionen;

47. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og vandleverandørerne til at integrere digitalisering og fremme brugen af styrings- og målerdata som dokumentation baseret på beslutningstagning både på det lovgivningsmæssige plan og på forbrugsplan; efterlyser digitalt understøttede vandteknologier, der giver mulighed for fjernovervågning og -rapportering om vandkvalitet, lækager, brug og ressourcer;

48. bemærker potentialet af digitalisering og kunstig intelligens med hensyn til at forbedre forvaltningen og overvågningen af vandforekomster, skabe bedre data og analysere dokumentation til støtte for beslutningstagere, set i lyset af at de i høj grad kunne bidrage til en hurtig afdækning af små ændringer i vandkvaliteten, som kunne udgøre en trussel mod vandforekomster, evaluering af bedste praksis og fastlæggelse af de mest omkostningseffektive foranstaltninger;

49. opfordrer medlemsstaterne til at skabe retlige rammer for at undgå situationer, hvor de enheder, der forvalter vandforekomster, finansieres gennem aktiviteter, som forringer deres kemiske og økologiske tilstand; opfordrer medlemsstaterne til klart at adskille de enheder, der står for forvaltningen, og dem, der står for vurderingen af vandforekomsternes tilstand;

50. understreger behovet for at homogenisere vanddata og udarbejde obligatoriske rapporteringsstandarder for medlemsstaterne for at fremme datagennemsigtighed; opfordrer Kommissionen til fortsat at forbedre WISE (vandinformationssystemet for Europa), så det bliver et brugervenligt informationsværktøj for alle i EU, som ud over benchmarking af forvaltningen af vandforekomster leverer oplysninger om mængde, kvalitet og tilgængelighed af vandressourcer;

51. bemærker, at der ifølge kvalitetsrapporten er der plads til forbedringer både hvad angår adgang til oplysninger om vandpolitikker og -kvalitet og hvad angår detaljeringsgraden; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at afhjælpe dette og stille klar, omfattende og let tilgængelig information til rådighed for EU-borgerne; opfordrer desuden til større gennemsigtighed og derfor til betydeligt at forbedre offentlige høringer, oplysningskampagner og undervisning i vand og i forbindelserne mellem vand, økosystemer, sanitet, sundhed, fødevaresikkerhed, fødevareforsyningsikkerhed og katastrofebyggeselskab, til at fremme tværsektoriel dialog mellem erhvervsdrivende, vandleverandører, offentligheden, myndigheder og civilsamfundsorganisationer samt til at sikre adgang til domstolsprøvelse i henhold til både direktivet om projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) og vandrammedirektivet i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis;

Torsdag den 17. december 2020

52. glæder sig over, at EU delvist reagerede på »Right2Water« i omarbejdningen af drikkevandsdirektivet ved at indsætte en ny artikel om adgang til vand og større gennemsigtighed om dets kvalitet for at forbedre sundheden og miljøet; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre og håndhæve vandrammedirektivet for at sikre adgang til vand for alle og til fuldt ud at reagere på »Right2Water«;
53. opfordrer medlemsstaterne og vandleverandørerne til systematisk at teste for covid-19 i spildevand som et system for tidlig varsling til støtte for bekæmpelsen af pandemien;
54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0378

Strategien for EU's sikkerhedsunion

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om strategien for EU's sikkerhedsunion (2020/2791(RSP))

(2021/C 445/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 2 og 3, og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 4, 16, 67, 70-72, 75, 82-87 og 88,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 6, 7, 8, 11, 14, 21 og 24,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juli 2020 om strategien for EU's sikkerhedsunion (COM(2020)0605),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juli 2020 om en EU-strategi om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn (COM(2020)0607),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juli 2020 om EU's handlingsplan for 2020-2025 om ulovlig handel med skydevåben (COM(2020)0608),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juli 2020 om EU's narkotikadagsorden og -handlingsplan 2021-2025 (COM(2020)0606),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. december 2020 med titlen »A Counter-Terrorism Agenda for the EU: Anticipate, Prevent, Protect, Respond« (En EU-dagsorden for bekæmpelse af terrorisme: forudse, forebyg, beskyt, reager) (COM(2020)0795),
- der henviser til sin beslutning af 19. september 2019 om status for gennemførelsen af Unionens lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme — Kommissionens handlingsplan og den seneste udvikling ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2018 om resultater og henstillinger fra Det Særlige Udvalg om Terrorismen ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. september 2019 om betydningen af europæisk historiebevidsthed for Europas fremtid ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2020 om protesterne mod racisme efter George Floyds død ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2019 om børns rettigheder i anledning af 30-året for FN's konvention om barnets rettigheder ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0022.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0204.

⁽³⁾ EUT C 388 af 13.11.2020, s. 42.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0021.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0173.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0066.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols (Domstolens) dom af 6. oktober 2020 i de forenede sager C-511/18, La Quadrature du Net m.fl., C-512/18 French Data Network m.fl. og C-520/18 Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl.,
 - der henviser til Domstolens retspraksis vedrørende masseovervågning og datalagring,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. september 2018 om et Europa, der beskytter: et initiativ til udvidelse af Den Europæiske Anklagemyndigheds beføjelser til at omfatte bekæmpelse af grænseoverskridende terrorhandlinger (COM(2018)0641),
 - der henviser til de nylige rapporter fra Europol ⁽⁷⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
- A. der henviser til, at Unionens sikkerhedspolitik fortsat skal være baseret på de værdier, som EU bygger på, og som er nedfældet i artikel 2 i TEU, heriblandt principperne om demokrati, individuelle frihedsrettigheder og retsstaten, samt på chartret om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at retten til sikkerhed som fastsat i chartrets artikel 6 henviser til sikkerhed mod urimelige anholdelser, ransagninger og andre statslige indgreb; der henviser til, at det europæiske projekt er baseret på idéen om et åbent samfund; der henviser til, at enhver begrænsning af udøvelsen af disse rettigheder og friheder skal være fastsat i lovgivningen og skal respektere essensen af disse rettigheder og friheder; der henviser til, at der under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kun kan indføres begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk opfylder mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller behovet for at beskytte andres rettigheder og friheder;
- B. der henviser til, at den nye EU-strategi for sikkerhedsunionen bør levere passende løsninger til effektivt at tackle eksisterende og nye udfordringer i et hurtigt skiftende europæisk landskab af sikkerhedstrusler; der henviser til, at Kommissionen har udpeget cyberkriminalitet, herunder identitetstyveri, og cybersikkerhed, hybride trusler, desinformation, terrorangreb og organiseret kriminalitet, rangerende fra f.eks. menneskehandel, våbenhandel og narkotikahandel til finansiel og økonomisk kriminalitet og miljøkriminalitet, som de største udfordringer;
- C. der henviser til, at der var en nedadgående tendens i antallet af terrorangreb i EU i 2019, men at EU for nylig har oplevet nye terrorangreb; der henviser til, at en række angreb udført af højreekstremister ikke officielt blev anset for at være terrorangreb ⁽⁸⁾; der henviser til, at truslen fra jihadist-terrorisme fortsat er høj, og til, at den højreekstremistiske terrorisme er taget til i de senere år; der henviser til, at truslen fra venstrefløjsterrorisme fortsat manifesterer sig i nogle medlemsstater; der henviser til, at alle former og udtryk for terrorisme bør fordømmes og imødegås; der henviser til, at internettet er et af de instrumenter, der oftest benyttes af terrororganisationer til at udbrede terrorrelateret indhold ⁽⁹⁾, rekruttere nye medlemmer og opildne til vold;
- D. der henviser til, at der ifølge en rapport fra Kommissionen, som blev offentliggjort den 30. september 2020 ⁽¹⁰⁾, er blevet rapporteret om store mangler i gennemførelsen af direktiv (EU) 2017/541 ⁽¹¹⁾ i de fleste medlemsstater;
- E. der henviser til, at der i Europa stadig opstår nye former for organiseret kriminel aktivitet, som udnytter samfundets skiftende sårbarheder, idet de fleste organiserede kriminelle grupper er involveret i flere kriminelle aktiviteter; der henviser til, at fortjenesten for de organiserede kriminelle grupper i EU anslås til 110 mia. EUR om året, men at kun omkring 1 % af denne fortjeneste konfiskeres ⁽¹²⁾; der henviser til, at der er en stærk forbindelse mellem organiseret kriminalitet og korruption;

⁽⁷⁾ European Union Terrorism Situation and Trend Report (Rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i EU) (TE-SAT) 2020, offentliggjort den 23. juni 2020, trusselsvurderingen af organiseret internetkriminalitet (IOCTA) for 2020, offentliggjort den 5. oktober 2020, samt rapporten »Exploiting isolation: Offenders and victims of online child sexual abuse during the COVID-19 pandemic« (Udnyttelse af isolation: udøvere af og ofre for seksuelt misbrug af børn online under covid-19-pandemien), offentliggjort den 19. juni 2020.

⁽⁸⁾ Europol, TE-SAT 2020, s. 66.

⁽⁹⁾ Baseret på Europol, TE-SAT 2020, s. 24.

⁽¹⁰⁾ Rapport fra Kommissionen af 30. september 2020 baseret på artikel 29, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme (COM(2020)0619).

⁽¹¹⁾ EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6.

⁽¹²⁾ Strategien for EU's sikkerhedsunion, s. 19.

Torsdag den 17. december 2020

- F. der henviser til, at Kommissionen i 2019 indledte traktatbrudsprocedurer mod 23 medlemsstater for manglende overholdelse af direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi⁽¹³⁾; der henviser til, at medlemsstaterne har gjort fremskridt med gennemførelsen af direktivet, men at der stadig er nogle udfordringer, navnlig hvad angår forebyggelse, strafferet og beskyttelse, støtte og bistand til ofre; der henviser til, at seksuel tvang og afpresning af børn online såvel som seksuel udnyttelse på grundlag af eksplicit materiale produceret af børnene selv lettes af den udbredte tilgængelighed af onlineudstyr; der henviser til, at et stigende antal børn og teenagere bliver ofre for online-grooming;
- G. der henviser til, at seksuel udnyttelse fortsat er det fremherskende formål med menneskehandel i EU, selv om der fra en række medlemsstater meldes om en stigning i menneskehandel med henblik på udnyttelse som arbejdskraft⁽¹⁴⁾; der henviser til, at antallet af domfældelser og retsforfølgninger stadig er lavt i forhold til det rapporterede antal ofre; der henviser til, at digitale teknologier, sociale medier og internettjenester er vigtige redskaber, der anvendes til at rekruttere ofre for menneskehandel;
- H. der henviser til, at markedet for ulovlige stoffer i EU, som er stadig mere komplekst, tilpasningsdygtigt og innovativt, ifølge rapporter fra Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) og Europol har en anslået detailhandelsværdi på omkring 30 mia. EUR om året, og at handel med ulovlige stoffer udgør en vigtig indtægtskilde for organiserede kriminelle grupper, som kan have forbindelser til andre ulovlige aktiviteter og terrorisme; der henviser til, at den ulovlige narkotikahandel er ved at blive en drivkraft for øget vold og korruption og kan have vidtrækkende negative konsekvenser for samfundet; der henviser til, at narkotikarelaterede dødsfald i Europa synes at ligge på et stabilt niveau med mere end 9 000 dødsfald hvert år⁽¹⁵⁾, og at narkotikamisbrug fortsat er et vigtigt folkesundhedsproblem;
- I. der henviser til, at Europol i 2019 fortsat forsynede medlemsstaterne med operationel analyse og bidrag til retssager såvel som proaktiv støtte til højt profilerede efterforskninger inden for de tre områder, der udgør en vedvarende trussel mod Unionens indre sikkerhed, nemlig cyberkriminalitet, alvorlig organiseret kriminalitet og terrorisme;
- J. der henviser til, at Prümnetværket i 2019 havde over 9,2 mio. DNA-profiler tilgængelige, som kunne krydstjekkes i alle medlemsstaternes databaser, og at der blev foretaget over 2,2 mio. DNA-søgninger samme år; der endvidere henviser til, at der blev foretaget næsten 400 000 søgninger på fingeraftryk, som resulterede i 10 000 verificerede hits, samt over 16 mio. søgninger på oplysninger fra køretøjsregistre⁽¹⁶⁾;
- K. der henviser til, at det retlige samarbejde i straffesager er en af grundstenene i Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og bygger på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser; der henviser til, at gensidig anerkendelse skal være baseret på gensidig tillid mellem medlemsstaterne; der henviser til, at efterforskning af mange forbrydelser kræver elektronisk opbevaret bevismateriale (»digitale beviser«); der henviser til, at de kompetente myndigheder ofte har praktiske vanskeligheder med at indhente de relevante data fra tjenesteudbydere i forbindelse med grænseoverskridende efterforskninger på grund af ineffektiviteten af de eksisterende instrumenter, såsom aftaler om gensidig retshjælp og den europæiske efterforskningskendelse; der henviser til, at de eksisterende procedurer kan være langvarige, og at de relevante data ofte er blevet slettet, når anmodningen når frem til tjenesteudbyderen; der henviser til, at den lovgivende myndigheds to parter i øjeblikket drøfter en lovgivningspakke om digitale beviser;
- L. der henviser til, at gennemførelsen af direktivet om retssikkerhedsgarantier⁽¹⁷⁾, som har til formål at sikre retfærdighed i straffesager, ikke har været tilfredsstillende, hvilket har skadet den gensidige tillid og samarbejdet mellem de retlige myndigheder;
- M. der henviser til, at Domstolen ved flere lejligheder har fastslået, at generel datalagring og masseovervågning af elektronisk kommunikation eller af rejsedata ikke er i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at den i sin dom i de forenede sager C-511/18, C-512/18 og C-520/18 stadfæstede retspraksis fra Tele2 og konkluderede, at kun en målrettet lagring af data, der er begrænset til bestemte personer eller et specifikt geografisk

⁽¹³⁾ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager den tredje rapport om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel (2020), i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor (SWD(2020)0226), s. 3.

⁽¹⁵⁾ EMCDDA, Den Europæiske Narkotikarapport 2020. Tendenser og udvikling, september 2020, s. 66.

⁽¹⁶⁾ Deloitte Consulting & Advisory CVBA, Study on the Feasibility of Improving Information Exchange under the Prüm Decisions, maj 2020, s. 7.

⁽¹⁷⁾ EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1.

Torsdag den 17. december 2020

område, er tilladt; der henviser til, at Domstolen dog også præciserede, at IP-adresser, der er tildelt en kommunikationskilde, kan være genstand for en generel og vilkårlig lagring med det formål at bekæmpe alvorlig kriminalitet og alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed på betingelse af strenge sikkerhedsforanstaltninger;

N. der henviser til, at gennemførelsen af direktivet om ofres rettigheder ⁽¹⁸⁾ ikke har været tilfredsstillende, navnlig på grund af ufuldstændig og/eller ukorrekt gennemførelse i national ret ⁽¹⁹⁾;

O. der henviser til, at covid-19-krisen i betydelig grad har forværret visse forbrydelser, såsom onlineproduktion og -distribution af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og at det i rapporter anslås, at denne type materiale er forøget med 25 % i nogle medlemsstater; der henviser til, at mellem 70 % og 85 % af børn, der var været udsat for overgreb, kender personen, der har begået overgrebet, og at det overvældende flertal af dem er ofre for personer, de har tillid til; der henviser til, at indberetninger om vold i hjemmet, navnlig mod kvinder og børn, er steget betydeligt i denne periode; der henviser til, at pandemien har vist sig at have en væsentlig indvirkning på situationen med hensyn til alvorlig og organiseret kriminalitet og terrorisme overalt i Europa på områder såsom cyberkriminalitet, forfalskning af varer, svindel og organiseret berigelseskriminalitet ⁽²⁰⁾; der henviser til, at krisen forårsager forsinkelser og hindringer for adgangen til domstolsprøvelse, bistand og støtte og forværrer forholdene i fængslerne; der henviser til, at krisen har forværret situationen for migranter og gjort dem mere sårbare over for kriminelles misbrug, og har betydet, at smuglerruterne er blevet flyttet;

1. glæder sig over offentliggørelsen af den nye strategi for EU's sikkerhedsunion og fremhæver, at der er behov for en effektiv gennemførelse og evaluering af eksisterende EU-lovgivning på dette område; er enig med Kommissionen i, at der i de tilfælde, hvor der er konstateret huller i lovgivnings- og håndhævelsesrammen, er behov for opfølgning i form af lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige initiativer; understreger endvidere, at foranstaltningerne i forbindelse med strategien for sikkerhedsunionen bør være tilstrækkeligt fleksible til at kunne reagere på de konstant skiftende omstændigheder og de kriminelle organisationers ændringer af deres måde at operere på;

2. understreger, at ethvert nyt lovgivningsforslag skal være ledsaget af en grundig og omfattende konsekvensanalyse, herunder af konsekvenserne for de grundlæggende rettigheder og risikoen for forskelsbehandling; fremhæver den vigtige rolle, som EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) spiller med hensyn til at evaluere overholdelsen af de grundlæggende rettigheder;

3. fremhæver, at terrorisme, uanset dens karakter, har til formål at true de demokratiske samfund i Europa og er rettet mod europæiske værdier; beklager de mange ofre, navnlig for jihadistangreb og højreekstremisme, der har været i de seneste år; fremhæver det vigtige arbejde, der udføres af de retshåndhavende myndigheder, som har bidraget til at forpurre mange angreb; bemærker imidlertid, at terrortruslen i EU fortsat er høj; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme gennemføres fuldt ud og hurtigt i alle medlemsstater; glæder sig over den nye EU-dagsorden for terrorbekæmpelse, som Kommissionen fremlagde den 9. december 2020, og som fremmer en samlet tilgang baseret på det eksisterende arbejde og de nye initiativer, der er bebudet heri, med henblik på at forudse, forebygge, beskytte og reagere på terrortrusler, der er baseret på forskellige drivkræfter, eksempelvis dem, der omtales i Europols TE-SAT 2020-rapport;; mener, at de foranstaltninger og aktioner, som indgår heri, navnlig vedrørende koordinering, intensiveret samarbejde på nationalt, regionalt og internationalt plan og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om finansiering af terrorisme, om bekæmpelse af radikaliserings offline og online, om forebyggelse og uddannelse, om bekæmpelse af hadefuldt tale, racisme og intolerance og om beskyttelse af, bistand og støtte til ofrene for terrorisme, vil bidrage til at imødegå den trussel, som terrorisme udgør, mere effektivt i fremtiden;

4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre en helhedsorienteret tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af radikaliserings, som bør kombinere sikkerhed, uddannelse, sociale og kulturelle politikker og politikker om bekæmpelse af forskelsbehandling og involvere alle de relevante interessenter, herunder Radicalisation Awareness Network (RAN), græsrodsinitiativer og -arbejde i lokalsamfundene, nærpolti og en borgernær politiindsats, sprog- og værdiintegration og livslang læring; gentager sin opfordring til Kommissionen om at udnytte EU-midler mere effektivt til dette formål og udvikle metoder til at vurdere effektiviteten af de pågældende programmer;

⁽¹⁸⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

⁽¹⁹⁾ Kommissionens rapport af 11. maj 2020 om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeforskrift 2001/220/RIA (COM(2020)0188), s. 9.

⁽²⁰⁾ Europol, *How COVID-19-related crime infected Europe during 2020*, 12. november 2020.

Torsdag den 17. december 2020

5. understreger, at uddannelse, herunder udvikling af kritisk tænkning, digitale færdigheder og færdigheder inden for onlinesikkerhed er afgørende for forebyggelse på mellemlang og lang sigt og for at mindske radikalisering og udelukkelse, som fører til kriminelle aktiviteter;

6. gentager, at tilstedeværelsen af terrorrelateret indhold på internettet, omend det ikke er den eneste faktor, har vist sig at være en katalysator for radikalisering af enkeltpersoner, og navnlig unge, hvoraf nogle har begået terrorhandlinger som defineret i direktiv (EU) 2017/541; mener, at bekæmpelsen af social ulighed er afgørende for at tackle de grundlæggende årsager til radikalisering; understreger, at det er nødvendigt hurtigt at identificere og fjerne terrorrelateret onlineindhold fuldstændigt på grundlag af klare lovbestemmelser, herunder en menneskelig gennemgang og passende og solide sikkerhedsforanstaltninger for at sikre fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder og forfatningsmæssige standarder; understreger, at det, selv om der er gjort visse fremskridt i denne henseende, er nødvendigt, at virksomheder er langt mere engagerede i denne proces; opfordrer til, at der etableres gennemsigtige mekanismer med henblik på at gøre det muligt at identificere terrorrelateret onlineindhold og hurtigt indberette det og at give EU-borgerne mulighed for at gøre opmærksom på denne type indhold; anser det forslag til forordning om forebyggelse af udbredelsen af terrorrelateret onlineindhold ⁽²¹⁾, som Parlamentet og Rådet for nylig nåede til enighed om, for at være et vigtigt instrument i denne henseende, og opfordrer til, at forordningen gennemføres fuldt ud, så snart den begynder at finde anvendelse; understreger nødvendigheden af at styrke kapaciteten i EU's internetindberetningsenhed i Europol (EU IRU);

7. minder om, at religionsfrihed og ytringsfrihed er grundlæggende rettigheder, som er fastsat i artikel 10 og 11 i chartret om grundlæggende rettigheder; opfordrer EU og dets medlemsstater til at værne om disse grundlæggende rettigheder i lyset af de seneste religiøst motiverede terrorangreb;

8. glæder sig over den af Kommissionen bebudede dagsorden for bekæmpelse af organiseret kriminalitet; gentager sine tidligere opfordringer til en revision af Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet ⁽²²⁾ og behovet for at fastlægge en fælles definition af organiseret kriminalitet; mener, at denne fælles definition også bør tage hensyn til kriminelle gruppers brug af vold, korruption eller intimidering for at opnå kontrol med økonomiske aktiviteter eller offentlige indkøb eller for at påvirke demokratiske processer; mener, at organiserede kriminelle grupper kan afvikles mere effektivt ved at fratage dem fortjenesten ved kriminalitet; understreger i denne forbindelse, at der er behov for yderligere tiltag med hensyn til infrysning og beslaglæggelse af aktiver, herunder ikkedomsbaserede aktiver, og opfordrer medlemsstaterne til at intensivere samarbejdet og informationsudvekslingen i denne henseende; bemærker, at nye kriminelle aktiviteter såsom miljøkriminalitet, organiseret berigelseskriminalitet eller ulovlig handel med kulturgoder ikke bør overses, da de ofte er med til at finansiere andre kriminelle aktiviteter;

9. glæder sig over Kommissionens meddelelse af 7. maj 2020 om en handlingsplan for en samlet EU-politik for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som beskriver yderligere forbedringer i EU's indsats mod disse forbrydelser, navnlig med hensyn til håndhævelse og gennemførelse af eksisterende lovgivning; gentager, at der er behov for bedre samarbejde mellem de administrative, retlige og retshåndhævende myndigheder i EU og navnlig medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder (FIU'er), bl.a. via FIU.net; mener, at synligheden af nuværende samarbejdsmodeller på sikkerhedsområdet, såsom den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT), bør øges; mener, at EU bør vise vejen med de stærkt nødvendige reformer af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF); mener, at direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge skal evalueres grundigt og om nødvendigt revideres;

10. gentager sin opfordring til EU-institutionerne og medlemsstaterne om resolut at bekæmpe systemisk korruption og om at udvikle effektive instrumenter til forebyggelse, bekæmpelse og sanktionering af korruption og bekæmpelse af svig og regelmæssigt overvåge brugen af offentlige midler; opfordrer derfor Kommissionen til straks at genoptage sin årlige overvågning af og rapportering om korruptionsbekæmpelse, som bør omfatte alle medlemsstater og EU's institutioner, agenturer og organer; understreger derfor, at det på effektiv vis skal forhindres, at EU-finansiering under den nye FFR og genopretningsplanen bliver anvendt af organiserede kriminelle grupper til korruption og bedrageri;

11. minder om, at medlemsstater, som tilbyder opholdsret og statsborgerskab i forbindelse med investeringsordninger, ofte fremmer korruption og hvidvask af penge og dermed importerer sikkerhedsrisici til Unionen; glæder sig over de traktatbrudsprocedurer, som Kommissionen har indledt ⁽²³⁾ i denne henseende; gentager sin opfordring til Kommissionen om at udnytte sin initiativret fuldt ud til at fremsætte et lovgivningsforslag om at forbyde eller regulere disse ordninger;

⁽²¹⁾ COM(2018)0640.

⁽²²⁾ EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

⁽²³⁾ Traktatbrudsprocedurer mod Cypern og Malta af 20. oktober 2020 vedrørende deres ordninger for tildeling af statsborgerskab til investorer, også kaldet »gyldne pas«.

Torsdag den 17. december 2020

12. understreger, at det er nødvendigt at intensivere indsatsen i Unionen og på nationalt plan for at imødegå det stigende fænomen med seksuelt misbrug af børn online og offline, herunder at forebygge, opdage og indberette seksuelt misbrug af børn, fjerne materiale med seksuelt misbrug af børn online og forbedre efterforskningen og retsforfølgningen af de relaterede lovovertrædelser; noterer sig Kommissionens meddelelse af 24. juli 2020 om EU-strategien om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn; noterer sig endvidere, at Kommissionen agter at forelægge et nyt omfattende lovgivningsforslag, der pålægger tjenesteudbydere at opspore og indberette seksuelt misbrug af børn online inden juni 2021; forventer, at dette forslag er i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og ledsages af en grundig konsekvensanalyse;

13. understreger, at disse foranstaltninger skal suppleres med en offentlig oplysningskampagne udformet i samarbejde med alle relevante interessenter, herunder organisationer, der arbejder for børns rettigheder, som uddanner børn, deres forældre og lærere i de farer, der findes online; opfordrer til en bedre beskyttelse af børn, herunder deres personoplysninger og privatliv, på internettet og anmoder medlemsstaterne om at støtte aktuelle netværk og kampagner på dette område;

14. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre direktiv 2011/93/EU fuldstændigt og til at stille passende menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed med henblik på at anvende det fuldt ud hurtigst muligt; beklager, at straffeloven i flere medlemsstater fastsætter meget milde straffe for at indlade sig på seksuelle aktiviteter med et barn, som ikke har en effektiv afskrækkende virkning⁽²⁴⁾; opfordrer medlemsstaterne til at revurdere disse straffe og foretage de nødvendige lovændringer for hurtigt at bringe deres lovgivning i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2011/93/EU; opfordrer indtrængende Kommissionen til at vurdere, om der er behov for at styrke dette direktiv ved at indarbejde bestemmelser om beskyttelse af ofre, støtte til dem og forebyggelse af disse forbrydelser;

15. minder Kommissionen om sin opfordring til at udpege en EU-repræsentant for børns rettigheder, der skal fungere som et referencepunkt for alle EU-anliggender og al EU-politik, der vedrører børn; glæder sig over Kommissionens beslutning om i EU-strategien af 24. juli 2020 om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn at medtage oprettelsen af et europæisk center for forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, hvilket Parlamentet anmodede om i sin beslutning af 26. november 2019 om børns rettigheder, som et omdrejningspunkt i en koordineret europæisk tilgang med flere interessenter, som indbefatter retshåndhævelse, forebyggelse og bistand til ofre for seksuelt misbrug af børn;

16. understreger, at end-to-end-kryptering bidrager til borgernes privatlivsfred, herunder beskyttelse af børn på internettet, og til IT-systemernes sikkerhed, og at den er absolut nødvendig for bl.a. undersøgende journalister og whistleblowere, der ønsker at rapportere om og indberette uregelmæssigheder; påpeger, at »bagdøre« i alvorlig grad kan kompromittere en krypterings styrke og effektivitet og kan misbruges af kriminelle og eksterne statslige aktører uden for EU, der forsøger at destabilisere vores samfund; påpeger, at kriminelle hurtigt tilpasser sig nye udviklinger og udnytter fremspirende teknologier til ulovlige formål; opfordrer derfor medlemsstaterne og Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) til at levere uddannelse af høj kvalitet inden for relevante områder til retshåndhævende myndigheder; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om der kan findes en reguleringsmæssig løsning, der kan muliggøre lovlig og målrettet adgang for retshåndhævende myndigheder til de nødvendige data under overholdelse af de grundlæggende rettigheder;

17. fremhæver, at desinformation, navnlig når den forstærkes af nye teknologier såsom kunstig intelligens og deepfake, og uanset om den udbredes af statslige eller ikkestatslige aktører, kan udgøre en trussel mod vores demokrati og sikkerhed; opfordrer Kommissionen til at gøre bekæmpelse af desinformation til en integreret del af vores strategi for sikkerhedsunionen, herunder ved at bevilge tilstrækkelige midler; noterer sig den europæiske demokratihandlingsplan, der behandler udfordringen med desinformation som en potentiel trussel mod den indre sikkerhed; minder om vigtigheden af oplysningskampagner for at informere borgerne om, at sådanne desinformationsteknikker benyttes;

18. anerkender, at imødegåelse af hybride trusler, der har til formål at svække den sociale samhørighed og undergrave tilliden til institutioner, og forbedring af EU's modstandskraft er et vigtigt element i strategien for sikkerhedsunionen; understreger i denne forbindelse, at der er behov for et stærkere samarbejde mellem medlemsstaterne og for bedre koordinering på EU-niveau mellem alle aktører for at imødegå disse trusler; bifalder de centrale foranstaltninger til imødegåelse af hybride trusler, som Kommissionen har foreslået, og understreger, at det er nødvendigt at integrere hybride overvejelser i den bredere politiske beslutningsproces;

⁽²⁴⁾ Rapport fra Kommissionen af 16. december 2016 til Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi (COM(2016)0871), s. 8.

Torsdag den 17. december 2020

19. understreger, at nye og fremspirende teknologier gennemsyrrer alle aspekter af sikkerhed og skaber nye sikkerhedsudfordringer og -trusler; fremhæver betydningen af sikret kritisk infrastruktur, herunder digital infrastruktur og kommunikationsinfrastruktur; opfordrer Kommissionen til proaktivt at planlægge forskning, udvikling og anvendelse af nye teknologier til sikring af EU's indre sikkerhed, med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og de europæiske værdier; understreger, at EU ikke må finansiere teknologier, der krænker grundlæggende rettigheder;

20. fremhæver, at 5G-infrastruktur er en strategisk komponent i Europas fremtidige sikkerhed og en central komponent i Europas strategiske modstandsdygtighed; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en plan for opbyggelsen af europæisk 5G, herunder finansiering af udviklingen heraf i Europa og en plan for udfasning og erstatning af 5G-teknologi fra tredjelande, der ikke overholder de grundlæggende rettigheder og de europæiske værdier;

21. bemærker, at organiseret kriminel smugling ofte er kædet sammen med andre former for organiseret kriminalitet; forventer, at der i EU-handlingsplanen for bekæmpelse af smugling af migranter 2021-2025 vil blive foreslået tiltag med henblik på at forbedre kapaciteten til at forebygge, identificere, efterforske og retsforfølge kriminelle smuglingsnetværk; mener, at handlingsplanen som et af sine vigtigste aspekter bør sætte ind over for anvendelsen af sociale medieplatforme og online messaging-platforme, der bruges af smuglere til at gøre reklame for deres tjenester og rekruttere kunder; mener, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod uledsagede mindreårige, der udgør en meget sårbar gruppe og er udsat for forskellige risici, herunder vold, misbrug og udnyttelse, langs migrationsruterne mod og i EU ⁽²⁵⁾; noterer sig den rolle, som EU-agenturer og -enheder, navnlig Det Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling under Europol (EMSC), spiller; opfordrer medlemsstaterne til at overholde folkeretten, når det drejer sig om humanitær bistand til mennesker i havsnød, i overensstemmelse med Kommissionens vejledning fra 2020;

22. glæder sig over vedtagelsen af EU's handlingsplan om ulovlig handel med skydevåben for 2020-2025, som indeholder ordentlige indikatorer og bestemmelser om rapportering og omfatter sydøsteuropæiske partnere (Vestbalkan, Moldova og Ukraine) og samtidig intensiverer samarbejdet med landene i Mellemøsten og Nordafrika; glæder sig over Kommissionens intention om at indføre systematisk og harmoniseret indsamling af data om beslaglæggelser af skydevåben;

23. opfordrer til en hurtig gennemførelse af den forberedende foranstaltning, som Parlamentet har foreslået, om effektiv overvågning af mørkenettet på EU-plan, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at se på yderligere foranstaltninger med henblik på at forhindre ulovlig handel med skydevåben på mørkenettet;

24. glæder sig over Kommissionens forslag om at bekræfte Unionens og medlemsstaternes tilsagn om at beskytte borgernes sundhed og sikkerhed mod narkotikarelaterede trusler gennem vedtagelsen af en ny EU-narkotikadagsorden for de næste fem år; er af den opfattelse, at Unionens narkotikapolitik fortsat bør følge en integreret, afbalanceret, tværfaglig, evidens- og menneskerettighedsbaseret tilgang og koordineres tæt med EU's foranstaltninger udadtil; insisterer på, at Unionens indsats på området for ulovlige stoffer bør lægge lige stor vægt på og anvende lige mange ressourcer på både udbuds- og efterspørgselsiden af fænomenet, og opfordrer til et øget fokus på rehabilitering og forebyggelse i EU's handlingsplan, herunder ved hjælp af oplysningskampagner særligt rettet mod børn og unge;

25. støtter civilsamfundets og andre relevante interessenters deltagelse i de igangværende drøftelser om Kommissionens meddelelse om EU's narkotikadagsorden og -handlingsplan for 2021-2025; er af den opfattelse, at EU's indsats og de nationale indsatser over for narkotikarelaterede udfordringer bør udformes med den bredest mulige inddragelse af de berørte, herunder stofmisbrugere; opfordrer til, at EMCDDA's mandat udvides til at omfatte afhængighed af flere stoffer;

26. noterer sig Kommissionens lovgivningsmæssige forslag af 9. december 2020 ⁽²⁶⁾ om at styrke Europol's mandat inden for rammerne af agenturets mission og opgaver som fastsat i traktaten for at gøre det muligt for Europol bedre at udfylde sin rolle som et knudepunkt for udveksling af oplysninger om retshåndhævelse og for samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og grov og organiseret kriminalitet i EU og for at give Europol de relevante redskaber til at samarbejde mere

⁽²⁵⁾ Det Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling (Europol), Fourth Annual Activity Report — 2020.

⁽²⁶⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår Europol's samarbejde med private parter, Europol's behandling af personoplysninger til støtte for strafferetlige efterforskninger og Europol's rolle inden for forskning og innovation (COM(2020)0796).

Torsdag den 17. december 2020

effektivt med alle relevante partnere; understreger, at sådanne ændringer bør ledsages af øget politisk ansvarlighed samt forbedret domstolskontrol og parlamentarisk kontrol, med et stærkt fokus på ansvarlighed, gennemsigtighed og respekt for de grundlæggende rettigheder; understreger, at revisionen af Europols mandat bør bringe agenturets databeskyttelsesordning fuldt ud i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725⁽²⁷⁾; kræver, at evalueringen af den nuværende retlige ramme for Europols mandat fremlægges som fastsat i artikel 68 i den nuværende Europolforordning;

27. noterer sig den mulige modernisering af den lovgivningsmæssige ramme for Prüm afgørelserne; anerkender de mangler og potentielle forbedringer, som forskellige eksperter har påpeget, og som bl.a. tilskrives utilstrækkelig datakvalitet; minder om betydningen af offentligt tilgængelige og nøjagtige data vedrørende anvendelsen af Prüm og opfordrer Kommissionen til at indsamle disse data fra alle deltagende medlemsstater med henblik på at foretage en korrekt evaluering af den nuværende Prümramme og muliggøre meningsfuld demokratisk kontrol; kræver, at ethvert nyt forslag indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at forelægge disse data for Kommissionen, som skal anvendes til regelmæssige og offentligt tilgængelige gennemgangsrapporter; kræver endvidere, at forslaget ledsages af en grundig konsekvensanalyse, som omfatter konsekvenserne for de grundlæggende rettigheder, og som bør vise, om der vil være en merværdi ved automatisk dataudveksling, samt om der er behov for yderligere kategorier af biometriske data; understreger, at enhver ny løsning skal respektere principperne om nødvendighed og proportionalitet samt den gældende EU-ret om databeskyttelse og omfatte robuste sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder;

28. fremhæver, at direktivet om forhåndsinformation om passagerer⁽²⁸⁾ (API-direktivet) har bidraget til en mere effektiv grænsekontrol og til identifikation af personer, der udgør sikkerhedstrusler; noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at foreslå en ny version af API-direktivet, der er i overensstemmelse med Lissabontraktatens bestemmelser og gældende EU-lovgivning om databeskyttelse; forventer, at denne revision ledsages af en grundig konsekvensanalyse, herunder af konsekvenserne for de grundlæggende rettigheder;

29. minder om, at vigtige EU-lovgivningsinitiativer er blevet afsluttet i de senere år med henblik på at opdage kriminelle ved EU's ydre grænser og på at forbedre effektiviteten af politisamarbejdet med henblik på at bidrage til et højt sikkerhedsniveau inden for Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; minder endvidere om, at disse initiativer omfatter en ny arkitektur for EU's informationssystemer og deres interoperabilitet, og at opmærksomheden nu bør rettes mod den rettidige gennemførelse heraf, med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder;

30. understreger, at tilstrækkelig kapacitet til behandling af oplysninger fra retshåndhævende myndigheder er en afgørende del af hele kæden af sikkerhedsbestrebelse i Unionen som helhed; påpeger, at utilstrækkelig kapacitet i en eller flere medlemsstater i alvorlig grad svækker effektiviteten af EU's sikkerhedspolitikker; opfordrer Kommissionen til at gøre alt, hvad den har beføjelse til, for at sikre tilstrækkelig kapacitet til behandling af oplysninger i medlemsstaterne;

31. anerkender Eurojusts arbejde med at støtte og koordinere de nationale retlige myndigheders arbejde med at efterforske og retsforfølge grænseoverskridende kriminalitet; opfordrer til en øget indsats for at fremme den gensidige tillid mellem retlige myndigheder, herunder gennem en effektiv gennemførelse af direktiverne om en køreplan for procedurespørgsmål, og for at lette og fremskynde udvekslingen af oplysninger og kommunikation mellem retlige myndigheder i Den Europæiske Union; understreger, at det retlige samarbejde i straffesager halter bagefter med hensyn til digitalisering; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde de retlige myndigheder finansiel støtte til at sikre tilstrækkelige analytiske standarder og passende digitale værktøjer, til at lette og fremskynde deres samarbejde og muliggøre sikker udveksling af oplysninger; glæder sig over Kommissionens meddelelse af 2. december 2020 om digitaliseringen af retsvæsenet i EU og forslaget til forordning om et edb-system til kommunikation i forbindelse med grænseoverskridende civilretlige og strafferetlige sager (e-CODEX-systemet);

32. påpeger, at det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne og den gensidige anerkendelse af retsafgørelser og domme bør forbedres, bl.a. via en rettidig og korrekt gennemførelse af instrumenterne for retligt samarbejde i straffesager; påpeger, at visse udviklinger i retsstatssituationen i flere medlemsstater har påvirket denne udveksling af oplysninger og politisamarbejdet og det retlige samarbejde generelt; understreger i denne forbindelse, at gensidig tillid bygger på en fælles forståelse af EU's værdier som fastsat i artikel 2 i TEU, herunder retsstatsprincippet, hvori uafhængige domstole og bekæmpelse af korruption er afgørende elementer;

⁽²⁷⁾ EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39.

⁽²⁸⁾ Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 24).

Torsdag den 17. december 2020

33. gentager sin opfordring til yderligere tiltag for at forbedre uddannelsen af retshåndhævende myndigheder i strategier til at bekæmpe racisme og forskelsbehandling og til at forebygge, identificere og forbyde racemæssig og etnisk profilering og vold; opfordrer medlemsstaterne til at investere i dette område og samarbejde med Cepol og Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere; understreger, at der er løbende behov for uddannelse i tendenser inden for radikaliserende, terrorisme og hvidvask af penge;

34. glæder sig over oprettelsen af den europæisk anklagemyndighed (EPPO); opfordrer til, at dens uafhængighed bevares, og at det sikres, at den kan fungere effektivt i nationale retslige procedurer; er bekymret over, at Kommissionen har begået en væsentlig forsømmelse ved ikke at tage højde for EPPO's rolle i forbedringen af vores sikkerhedsunion; opfordrer til en vurdering af en mulig udvidelse af EPPO's mandat i overensstemmelse med artikel 83 i TEUF, når EPPO er fuldt operationel;

35. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktivet om ofres rettigheder og andre EU-regler om ofres rettigheder; glæder sig over vedtagelsen af strategien for ofres rettigheder og oprettelsen af stillingen som Kommissionens koordinator for ofres rettigheder; gentager sin opfordring til, at der rettes særlig opmærksomhed mod sårbare ofre, og til, at der eventuelt betales erstatning ved hjælp af de beslaglagte og konfiskerede aktiver og fortjenester fra kriminalitet; gentager sin opfordring til at sikre bæredygtig finansiering af hjælpetjenester for ofre;

36. gentager, at der er behov for en effektiv beskyttelse af og bistand til sårbare ofre for menneskehandel, herunder reintegration af dem i samfundet, med særligt fokus på uledsagede mindreårige; fremhæver behovet for, at retshåndhævespersonale uddannes i de psykologiske aspekter af menneskehandel, samt for en kønssensitiv og børnevenlig tilgang, der gennemfører lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling;

37. understreger, at ligestilling mellem kønnene er et afgørende aspekt i forbindelse med bekæmpelse af radikaliserende, nedbringelse af vold i hjemmet og forebyggelse af seksuelt misbrug og misbrug af børn; opfordrer Kommissionen til at medtage foranstaltninger til støtte for ligestilling mellem kønnene som en vigtig forebyggende del af sin sikkerhedsstrategi og opfordrer Rådet til at aktivere passerellebestemmelsen ved at vedtage en enstemmig afgørelse om at udpege vold mod kvinder og piger (og andre former for kønsbaseret vold) som et af de kriminalitetsområder, der er defineret i artikel 83, stk. 1, i TEUF; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere bekæmpelsen af vold i hjemmet ved at stille støttetjenester til rådighed, oprette specialiserede retshåndhævende enheder og retsforfølge disse forbrydelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremlægge ajourførte data herom; opfordrer EU og medlemsstaterne til at ratificere Istanbulkonventionen;

38. beklager den systematiske mangel på fuldstændig og rettidig gennemførelse af EU's sikkerhedsforanstaltninger fra medlemsstaternes side; mener, at sikkerhedsforanstaltninger ikke kun skal gennemføres i overensstemmelse med lovens bogstav, men også med dens ånd; bemærker, at hvis sikkerhedsforanstaltningerne systematisk ikke gennemføres fuldstændigt og rettidigt, risikerer de at blive ugyldiggjort, vil muligvis ikke føre til øget sikkerhed og dermed ikke længere opfylde kravet om nødvendighed og proportionalitet; opfordrer Kommissionen til at indlede traktatbrudsprocedurer umiddelbart efter fristen for gennemførelse i national ret, eller når der er konstateret en overtrædelse;

39. fremhæver betydningen af dokumentation for effektiviteten af de aktuelle EU-sikkerhedsforanstaltninger; påpeger, at den udstrækning i hvilken begrænsningen af de grundlæggende rettigheder kan anses for at være nødvendig og forholdsmæssig, afhænger af effektiviteten af disse politikker, dokumenteret ved hjælp af offentligt tilgængelig, kvantitativ og kvalitativ dokumentation; beklager det forhold, at Kommissionen hidtil kun har fremlagt anekdotisk dokumentation vedrørende sikkerhedsforanstaltninger, men ingen kvantitativ dokumentation;

40. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at evaluere de aktuelle sikkerhedspolitikker og -aftaler og om nødvendigt bringe dem i overensstemmelse med Domstolens retspraksis; er af den opfattelse, at passagerlisteaftalerne (PNR) med USA og Australien skal ændres hurtigst muligt for at være i overensstemmelse med Domstolens retspraksis, og betragter Kommissionens afvisning af at handle i overensstemmelse hermed som en alvorlig forsømmelse;

41. er bekymret over udliciteringen af visse aktiviteter fra retshåndhævende myndigheder til den private sektor og opfordrer til et bedre tilsyn med ethvert samarbejde mellem den private og offentlige sektor på sikkerhedsområdet; beklager den manglende gennemsigtighed i EU's finansiering af private virksomheder, der etablerer sikkerhedssystemer eller dele heraf;

Torsdag den 17. december 2020

42. er dybt bekymret over manglen på bevilgede midler til visse EU-agenturer, der opererer inden for området retlige og indre anliggender, så de kan opfylde deres mandat fuldt ud; opfordrer til passende finansiering og personale til EU's agenturer og organer inden for området retlige og indre anliggender, så EU kan levere resultater med strategien for sikkerhedsunionen;

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0379

Behovet for en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om behovet for en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene (2020/2896(RSP))

(2021/C 445/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8, 10, 19, artikel 153, stk. 1, litra i), og artikel 157 og 236 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 2, stk. 1, i Rådets forretningsorden,
- der henviser til Kommissionens forslag af 2. juli 2008 til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling) (COM(2008)0426),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 14. marts 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (direktivet om kvindelige bestyrelsesmedlemmer) (COM(2012)0614),
- der henviser til Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold imod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen), der trådte i kraft den 1. august 2014,
- der henviser til Kommissionens forslag af 4. marts 2016 til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (COM(2016)0109),
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen og andre foranstaltninger til bekæmpelse af kønsbaseret vold ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 30. januar 2020 om kønsbestemt lønforskel ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2020 om protesterne mod racisme efter George Floyds død ⁽⁵⁾,
- der henviser til ligestillingsindekset 2020 fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE), som blev offentliggjort den 28. oktober 2020,
- der henviser til EIGE's rapport af 19. november 2020 om uligheder mellem kønnene med hensyn til pleje og løn i EU,
- der henviser til Rådets konklusioner af 10. december 2019 med titlen »Økonomier præget af kønsligestilling i EU: vejen frem«,

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0080.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0025.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0286.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0173.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til Rådets konklusioner af 2. december 2020 om bekæmpelse af kønsbestemte lønforskelle,
 - der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip nr. 2, 3, 9 og 15,
 - der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, der blev aftalt i 2015, navnlig mål nr. 5 og 8,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),
 - der henviser til den fælles meddelelse af 25. november 2020 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »EU's kønshandlingsplan III: en ambitiøs dagsorden for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i EU's optræden udadtil« (JOIN(2020)0017),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. november 2020 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025« (COM(2020)0698),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. september 2020 med titlen »En Union med lighed: EU-handlingsplan mod racisme 2020-2025« (COM(2020)0565),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2020 med titlen »En Union med ligestilling: EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse (COM(2020)0620),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende værdi og et centralt mål for EU; der henviser til, at retten til ligebehandling og ikkeforskelsbehandling er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i traktaterne og i chartret for grundlæggende rettigheder, og bør respekteres fuldt ud;
- B. der henviser til, at princippet om integrering af ligestillingsaspektet er fastlagt i artikel 8 i TEUF, i henhold til hvilken Unionen i alle sine aktiviteter skal tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder;
- C. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af køn og kønsidentitet ofte overlapper med forskelsbehandling af andre grunde, f.eks. race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder og seksuel orientering, og således udløser dobbelt eller flerdobbelt forskelsbehandling; der henviser til, at et horisontalt, intersektionelt perspektiv og integration af kønsaspektet i EU's politikker er afgørende for at opnå ligestilling mellem kønnene og ligestilling generelt;
- D. der henviser til, at et horisontalt, intersektionelt perspektiv er afgørende i enhver ligestillingspolitik for at anerkende og behandle de mange trusler om forskelsbehandling; der henviser til, at EU's politikker hidtil ikke har anvendt en intersektionel tilgang og hovedsagelig har fokuseret på den individuelle dimension af forskelsbehandling, som ikke behandler de institutionelle, strukturelle og historiske dimensioner; der henviser til, at en intersektionel analyse ikke kun gør det muligt for os at forstå de strukturelle barrierer, men også giver et grundlag for at fastsætte standarder og bane vejen for strategiske og effektive politikker til bekæmpelse af systemisk forskelsbehandling, udstødelse og uligheder mellem kønnene;
- E. der henviser til, at EIGE's kønsligestillingsindeks 2020 viser, at intet EU-land endnu har opnået lighed mellem kvinder og mænd fuldt ud; der henviser til, at EU's fremskridt med hensyn til ligestilling mellem kønnene stadig er langsomme, og at indekspointene i gennemsnit forbedres med et point hvert andet år; der henviser til, at det i dette tempo vil tage over 60 år for EU at opnå ligestilling mellem kønnene;
- F. der henviser til, at kønsbestemt vold i alle dens former udgør forskelsbehandling og en krænkelse af menneskerettighederne, der er rodfastet i ulighed mellem kønnene, som den bidrager til at fastholde og styrke; der henviser til, at kønsbaseret vold er en af de største hindringer for at opnå ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at en undersøgelse fra 2014 foretaget af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder (FRA) viste, at en ud af tre kvinder har været udsat for fysisk eller seksuel vold siden det fyldte 15. år, at 55 % af alle kvinder har været udsat for en eller

Torsdag den 17. december 2020

flere former for seksuel chikane, og at der i gennemsnit dør en kvinde som følge af vold i hjemmet med to og et halv døgn mellemrum; der henviser til, at et liv uden vold er en forudsætning for lighed; der henviser til, at der hvert år begås omkring 3 500 kvindedrab i EU i forbindelse med vold i hjemmet⁽⁶⁾; der henviser til, at kønsopdelte og kønssensitive data af sammenlignelig art er afgørende for at afspejle det fulde omfang af kønsbaseret vold, gøre uligheder synlige og skabe målrettede politikker; der henviser til, at der stadig mangler kønsopdelte og kønssensitive data på forskellige områder af EU's og medlemsstaternes politikker;

- G. der henviser til, at forskellen mellem mænds og kvinders timeløn i EU ifølge de seneste tal fra Kommissionen er på 16 %, om end dette tal varierer betydeligt medlemsstaterne imellem; der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel stiger til 40 %, når beskæftigelsesfrekvensen og den samlede erhvervsfrekvens tages i betragtning; der henviser til, at situationen er endnu værre, når kvinder går på pension, da deres pensioner er ca. 37 % lavere end mænds som følge af den kønsbestemte lønforskel og andre faktorer; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen i EU, som varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, stadig var højere for mænd (79 %) end for kvinder (67,4 %) i 2018; der henviser til, at 31,3 % af de beskæftigede kvinder i alderen 20-64 år i EU arbejdede på deltid i 2018, sammenlignet med 8,7 % for mænds vedkommende; der henviser til, at kvinder er overrepræsenteret i den uformelle økonomi, ufrivilligt deltidsarbejde og usikre og lavtlønnede job;
- H. der henviser til, at ulønnet omsorgsarbejde og husligt arbejde hovedsagelig udføres af kvinder, hvilket påvirker beskæftigelsen og karriereudviklingen og bidrager til kønsforskelle med hensyn til beskæftigelse, løn og pension; der henviser til, at skøn viser, at 80 % af tjenesterne i plejesektoren leveres af uformelle plejere, som hovedsagelig er kvinder (75 %), herunder indvandrerkvinder;
- I. der henviser til, at kvinder derfor stadig er underrepræsenterede og udsættes for forskellige former for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, og at målet er at give dem de samme muligheder på arbejdspladsen som mænd for at mindske disse forskelle;
- J. der henviser til, at ifølge Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 »Et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling« (COM(2020)0014) er forbedret børnepasning og langtidspleje en af måderne til at sikre, at omsorgsforpligtelserne fordeles mere ligeligt mellem kvinder og mænd med henblik på at lette kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet på lige fod med mænd;
- K. der henviser til, at der fortsat er kønsskævheder og strukturelle barrierer på mange områder, hvilket låser kvinder og mænd fast i deres traditionelle roller og begrænser kvinders muligheder for fuldt ud at drage fordel af deres grundlæggende ret til lighed med hensyn til beskæftigelse, arbejde og løn;
- L. der henviser til, at kvinder er underrepræsenteret i beslutningstagende stillinger, herunder i den økonomiske sektor, og at ligestilling mellem kønnene i valgte organer langt fra er opnået; der henviser til, at mindre end en tredjedel af alle parlamentarikere i EU ifølge EIGE er kvinder; der henviser til, at de fleste beslutningstagende organer mangler ekspertise inden for ligestilling mellem kønnene;
- M. der henviser til, at stereotype opfattelser af kønsroller bidrager til kønsbestemte uligheder og er med til at normalisere kønsbaseret vold; der henviser til, at det er i samfundets interesse som helhed at bekæmpe uligheder mellem kønnene, og at mænds deltagelse i bestræbelserne på at bekæmpe ulighed mellem kønnene og kønsbaseret vold er af afgørende betydning;
- N. der henviser til, at adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje og seksuelle og reproduktive rettigheder er afgørende for at opnå ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at det er en form for kønsbaseret vold at nægte adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og de dermed forbundne rettigheder (SRSR); der henviser til, at Parlamentet har behandlet SRSR i sit nyligt vedtagne EU4Health-program med henblik på at sikre rettidig adgang til varer, der er nødvendige for sikker levering af SRSR;

⁽⁶⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/630296/EPRS_BRI\(2018\)630296_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/630296/EPRS_BRI(2018)630296_EN.pdf)

Torsdag den 17. december 2020

- O. der henviser til, at der er gjort positive fremskridt i EU, men at der stadig er plads til forbedringer, da vi er vidne til et alvorligt tilbageslag mod ligestillingen mellem kønnene og kvinders rettigheder, herunder inden for SRSR; der henviser til, at dette tilbageslag skal imødegås, og at ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder skal beskyttes på højeste politiske plan;
- P. der henviser til, at covid-19-pandemien har haft en uforholdsmæssig stor indvirkning på kvinder og piger som følge af eksisterende uligheder, der bl.a. har ført til en eksponentiel stigning i kønsbaseret vold og et stort frafald på arbejdsmarkedet; der henviser til, at integration af kønsperspektivet i alle faser af indsatsen over for covid-19-krisen er af afgørende betydning;
- Q. der henviser til, at eftersom kvinder beklæder de mest usikre job i vores samfund, er de blevet hårdest ramt under covid-19-pandemien af delvis arbejdsløshed, risikoen for at miste deres job og tvunget telearbejde på grund af manglende børnepasning; der henviser til, at en femtedel af kvinderne i EU allerede var truet af fattigdom eller social udstødelse ⁽⁷⁾; der henviser til, at kvinder også udgør 85 % af alle enlige forsørgere, som er endnu mere udsatte for usikre ansættelsesforhold og øget fattigdom; der henviser til, at 500 millioner mennesker ⁽⁸⁾ i verden forventes at ende i fattigdom i de kommende måneder, hvoraf de fleste er kvinder; der henviser til, at fattigdom og social udstødelse har strukturelle årsager, som skal udryddes og vendes, navnlig gennem politikker vedrørende beskæftigelse, boliger, mobilitet og adgang til offentlige tjenester;
- R. der henviser til, at covid-19-krisen har vist betydningen af EU-integration og af at styrke samarbejdet og dialogen mellem medlemsstaterne, udveksle løsninger og levere tiltag på EU-plan og en koordineret indsats, herunder på ligestillingsområdet;
- S. der henviser til, at integration af kønsaspektet for første gang nogensinde vil være en horisontal prioritet i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 som følge af en aftale mellem Parlamentet og Rådet og bør ledsages af konsekvensanalyser af hvert lovgivningsforslag og politikforslag og kønsspecifik overvågning og evaluering af programmer, herunder ved at spore de midler, der er afsat til ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at gennemførelsen af kønsbudgettering også bør overvåges på højeste politiske plan i genopretnings- og resiliensfaciliteten og de vigtigste EU-finansieringsprogrammer; der henviser til, at ligestilling mellem kønnene og overholdelse af kvinders og pigers rettigheder er forudsætninger for økonomisk genopretning og inklusiv bæredygtig udvikling;
- T. der henviser til, at Istanbulkonventionen otte år efter dens godkendelse endnu ikke er ratificeret af alle medlemsstater eller af EU; der henviser til, at Istanbulkonventionen er det vigtigste eksisterende internationale redskab til forebyggelse og bekæmpelse af kønsbaseret vold;
- U. der henviser til, at Parlamentet i flere beslutninger, bl.a. sin beslutning af 28. november 2019 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen og andre foranstaltninger til bekæmpelse af kønsbaseret vold, har opfordret Rådet til at aktivere »passerellebestemmelsen« i artikel 83, stk. 1, i TEUF med henblik på at medtage kønsbaseret vold på listen over grænseoverskridende kriminalitet (eurokriminalitet); der henviser til, at Parlamentet ved mange lejligheder har opfordret til et direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af kønsbaseret vold;
- V. der henviser til, at der syv år efter, at Kommissionen fremsatte sit forslag, og Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsholdning, endnu ikke er opnået enighed om direktivet om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (direktivet om kvindelige bestyrelsesmedlemmer), og at forslaget siden da har været blokeret i Rådet;
- W. der henviser til, at der tolv år efter Kommissionens forslag endnu ikke er opnået enighed om Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, og at forslaget siden da har været blokeret i Rådet;

⁽⁷⁾ Eurostat, 2018.

⁽⁸⁾ Ifølge NGO'er (Oxfam) og FN.

Torsdag den 17. december 2020

- X. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 10. december 2019 med titlen »Økonomier præget af kønsligestilling i EU: vejen frem« understregede, at »samtidig med at de gamle udfordringer fortsat er til stede, dukker der nye op. De mål, der er fastsat for ligestilling mellem kønnene, er ikke opfyldt fuldt ud«, og opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til »at styrke ligestilling mellem kønnene [...] ved aktivt at fremme politisk dialog på højt plan om ligestillingsspørgsmål på EU-plan og på højeste politiske plan«;
- Y. der henviser til, at politisk dialog på højt plan og dialog på EU-plan har vist sig at være effektiv med hensyn til at mindske forskellene mellem medlemsstaterne og fremme den europæiske integration på de fleste politikområder; der henviser til, at en struktureret dialog på højeste politiske plan er afgørende for at beskytte og fremme kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene gennem vedtagelse af kønsspecifik EU-lovgivning;
- Z. der henviser til, at Rådets rolle som medlovgiver i EU er af afgørende betydning; der henviser til, at rådssammensætningerne skal sikre, at de kan reagere på aktuelle politiske udfordringer og prioriteter; der henviser til, at manglen på en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene øger risikoen for at vedtage lovgivning, der ikke tager hensyn til kønsaspektet;
- AA. der henviser til, at den nuværende Kommission har vist et stærkt engagement i at fremme ligestilling mellem kønnene i formandens politiske retningslinjer og gennem efterfølgende tiltag;
- AB. der henviser til, at ligestillingsspørgsmål i øjeblikket behandles af Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik, som ikke i tilstrækkelig grad afspejler alle de aspekter, der skal tages op;
- AC. der henviser til, at Parlamentet allerede har opfordret til, at der oprettes en ny rådssammensætning af ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling mellem kønnene;
- AD. der henviser til, at flere formandskaber for Rådet for Den Europæiske Union har gjort en positiv indsats for at arrangere uformelle møder for ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling mellem kønnene og for at sætte ligestillingsspørgsmål på programdagsordener; der henviser til, at denne praksis skal institutionaliseres gennem et permanent særligt forum;
- AE. der henviser til, at en fælles indsats er afgørende for at sikre konvergens i opadgående retning og harmonisering af kvinders rettigheder i Europa gennem en stærk pagt mellem medlemsstaterne ved at dele og gennemføre den mest ambitiøse EU-lovgivning og gennemførelse af den bedste praksis, der i øjeblikket er gældende i EU;
- AF. der henviser til, at der er en kommissær udelukkende med ansvar for ligestilling, og at Parlamentet har et Udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, men at Rådet ikke har nogen specifik rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene, og at ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling ikke har noget særligt og formaliseret diskussionsforum;
- AG. der henviser til, at Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal har ret til at fastlægge (eller ændre) listen over de sammensætninger, Rådet samles i, undtagen sammensætningerne almindelige anliggender og udenrigsanliggender;
1. beklager, at ministrene og statssekretærene med ansvar for ligestilling ikke har noget særligt institutionelt forum til at sikre, at medlemsstaternes repræsentanter regelmæssigt mødes, drøfter, lovgiver, træffer politiske beslutninger og udveksler bedste praksis; understreger, at en samling af ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling mellem kønnene vil skabe et mere fokuseret og effektivt forum for samarbejde, sikre større integration af ligestilling mellem kønnene i EU's strategier og politiske processer, en sammenhængende tilgang og koordinering af alle relaterede politikker;
2. understreger betydningen af at samle ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling mellem kønnene i et særligt, formelt forum med henblik på at levere fælles og konkrete foranstaltninger og lovgivning til at tackle udfordringerne inden for kvinders rettigheder og kønsligestilling og sikre, at ligestillingsspørgsmål drøftes på højeste politiske plan under hensyntagen til de forskellige former for forskelsbehandling, som racialiserede kvinder, kvinder tilhørende etniske, religiøse og sproglige mindretal, ældre kvinder, kvinder med handicap, romakvinder, LGBTI-kvinder, kvindelige flygtninge og indvandrere og kvinder med risiko for social udstødelse udsættes for;
3. understreger betydningen af det politiske signal, der kommer til udtryk gennem oprettelsen af en rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene; bekræfter, at en specifik rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene, der giver ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling mulighed for regelmæssigt at mødes og drøfte problemstillinger, vil

Torsdag den 17. december 2020

styrke integrationen af kønsaspektet i EU-lovgivningen samt dialogen og samarbejdet mellem medlemsstaterne, udvekslingen af bedste praksis og lovgivning og kapaciteten til at levere fælles svar på EU-dækkende problemer og vil bidrage til at mindske forskellene mellem medlemsstaterne og harmonisere beskyttelsen af kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene i Europa gennem en intersektionel tilgang;

4. understreger, at en specifik rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene vil udgøre et centralt element i forbindelse med genoptagelse af forhandlingerne om de vigtigste sager vedrørende ligestilling mellem kønnene, nemlig ratificeringen af Istanbulkonventionen, vedtagelsen af direktivet om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (direktivet om kvindelige bestyrelsesmedlemmer) og Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling), og i at tage fat på andre kønsspørgsmål, som bør behandles i de kommende år, bl.a. tilføjelse af kønsbaseret vold til listen over eurokriminalitet og vedtagelse af et fremtidigt direktiv om kønsbaseret vold;

5. opfordrer Rådet og Det Europæiske Råd til at oprette en rådssammensætning om ligestilling for at fremme integration af kønsaspektet i alle EU's politikker og lovgivning;

6. opfordrer Det Europæiske Råd til at træffe afgørelse med kvalificeret flertal og ændre listen over rådssammensætninger i overensstemmelse med artikel 236 i TEUF og artikel 2, stk. 1, i Rådets forretningsorden;

7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0382

EU-strategien for tilpasning til klimaændringer

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om EU-strategien for tilpasning til klimaændringer (2020/2532(RSP))

(2021/C 445/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,
- der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference under UNFCCC (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),
- der henviser til EU-strategien for tilpasning til klimaændringerne fra april 2013 og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene,
- der henviser til Kommissionens rapport af 12. november 2018 om gennemførelsen af EU-strategien for tilpasning til klimaændringerne (COM(2018)0738),
- der henviser til FN's Miljøprogram's »Adaptation Gap Report 2018«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens forslag til en forordning om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) af 4. marts 2020 (COM(2020)0080),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« (COM(2020)0381),
- der henviser til særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om global opvarmning på 1,5 °C, panelets femte vurderingsrapport (AR5) såvel som dets sammenfattende rapport, dets særlige rapport om klimaforandringer og landarealer og særrapporten om havet og kryosfæren i et klima i forandring,
- der henviser til den globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser af 31. maj 2019 fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES),
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 33/2018 med titlen »Bekæmpelse af ørkendannelse i EU: En stigende trussel, der kræver en større indsats«,
- der henviser til flagskibsrapporten fra 2019 fra Global Commission on Adaptation (Den Globale Tilpasningskommission) med titlen »Adapt Now: A Global Call for Leadership on Climate Resilience«,
- der henviser til EU's 7. miljøhandlingsprogram frem til 2020 og dets vision for 2050,
- der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG),

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15) ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ⁽³⁾,
- der henviser til rapport fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA) af 25. januar 2017 med titlen »Climate change, impacts and vulnerability in Europe 2016«,
- der henviser til EEA's indikatorvurdering af 2. april 2019 med titlen »Economic losses from climate-related extremes in Europe«,
- der henviser til EEA's rapport af 4. september 2019 med titlen »Climate change adaptation in the agriculture sector in Europe«,
- der henviser til EEA's rapport af 4. december 2019 med titlen »The European environment — state and outlook 2020: Knowledge for transition to a sustainable Europe«,
- der henviser til den videnskabelige udtalelse »Adaptation to climate change-related health effects« fra Kommissionens uafhængige gruppe af højtstående videnskabelige rådgivere af 29. juni 2020,
- der henviser til EEA's rapport af 8. september 2020 med titlen »Healthy environment, healthy lives«: how the environment influences health and well-being in Europe»,
- der henviser til FN's Sendairamme for katastroforebyggelse 2015-2030,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁴⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand ⁽⁵⁾,
- der henviser til Cancún-handlingsrammen for tilpasning,
- der henviser til den internationale mekanisme til håndtering af tab og skader i forbindelse med klimaændringer, der blev aftalt i Warszawa,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om opfølgningen på det europæiske borgerinitiativ om retten til vand (»Right2Water«) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 33/2018 med titlen »Bekæmpelse af ørkendannelse i EU: En stigende trussel, der kræver en større indsats«,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 25/2018 med titlen »Oversvømmelsesdirektivet: Fremskridt med vurderingen af risici, men planlægningen og gennemførelsen bør forbedres«,
- der henviser til Kommissionens PESETA-rapporter (»Projections of Economic impacts of climate change in Sectors of the EU based on bottom-up Analysis«), navnlig fra 2018 (PESETA III) og 2020 (PESETA IV),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0015.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 177 af 5.6.2020, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27.

⁽⁷⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 99.

Torsdag den 17. december 2020

- der henviser til mundtlig forespørgsel til Kommissionen om EU-strategien for tilpasning til klimaændringer (O-000075/2020 — B9-0075/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til forslaget til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed,
- A. der henviser til, at de konstaterede ændringer af klimaet allerede har vidtrækkende konsekvenser for økosystemer (og navnlig for biodiversiteten), sociale og økonomiske sektorer (med stigende ulighed til følge) og menneskers sundhed; der henviser til, at det er vigtigt at undgå, at de mange og ofte interagerende trusler mod økosystemerne og vildtlevende dyr opstår, herunder tab og forringelse af levesteder; der henviser til, at indvirkningerne af klimaændringer fortsat registreres på verdensplan og i EU, og der henviser til, at der er yderligere dokumentation for, at fremtidige klimaændringer vil øge antallet af klimarelaterede ekstreme hændelser i mange EU-regioner og i tredjelande, og at de vil udløse invasioner af bærere af smitsomme sygdomme, som kan føre til, at infektionssygdomme, der er udryddet i Europa, dukker op igen; der henviser til, at tilpasning til klimaændringer ikke blot er i EU's økonomiske interesse, men også er en forudsætning for offentlighedens velbefindende;
- B. der henviser til, at medlemsstater, regioner og sektorer i EU påvirkes og forventes at blive påvirket forskelligt af klimaændringerne; der henviser til, at kyst- og ø-områder er særligt sårbare over for virkningerne af klimaændringer; der henviser til, at tilpasningsevnen varierer betydeligt mellem EU's regioner, og at tilpasningsevnen i EU's ø- og fjernområder er begrænset; der henviser til, at tilpasningsstrategier også bør tilskynde til et skift til bæredygtig udvikling i sårbare områder, herunder øer, og være baseret på miljøvenlige og naturbaserede løsninger; der henviser til, at Middelhavsområdet i højere grad vil lide under virkningerne af varmerelaterede dødsfald blandt mennesker, vandmangel, ørkendannelse, tab af levesteder og skovbrande;
- C. der henviser til, at koralrev og mangrover, som er vigtige naturlige kulstofdræn, er truede som følge af klimaændringer;
- D. der henviser til, at jordbundens sundhed er en central faktor til modvirkning af effekten af ørkendannelse, da jordbunden er det største kulstofreservoir og grundlaget for alle økosystemer og afgrøder, idet den har en betydelig vandoptagelseskapacitet og spiller en vigtig rolle i forbindelse med at forbedre samfundets modstandsdygtighed over for miljøforandringer;
- E. der henviser til, at vandsektoren, landbruget og fiskeriet, skovbruget og landjordens og havets biodiversitet er indbyrdes tæt forbundne og også har en sammenhæng med ændringer i arealanvendelsesmønstre og befolkningsændringer; der henviser til, at virkningerne af klimaændringer i andre dele af verden kan påvirke EU på områder som handel, internationale finansielle strømme, folkesundhed, migration og sikkerhed;
- F. der henviser til, at det samlede energiforbrug i vandsektoren i EU er markant og skal være mere effektivt for at kunne bidrage til målene i Parisaftalen, til EU's klimamål frem imod 2030 og til at opnå kulstofneutralitet i 2050;
- G. der henviser til, at vandrammedirektivet ikke indeholder specifikke bestemmelser om afbødning af virkningerne af klimaændringer; der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om den europæiske grønne pagt ikke desto mindre anerkender, at grund- og overfladevands naturlige funktioner skal genoprettes;
- H. der henviser til, at bygninger tegner sig for ca. 40 % af energiforbruget og 36 % af CO₂-emissionerne i EU, og der henviser til, at en gennemgribende, herunder etapevis gennemgribende, renovering af dem derfor er af helt afgørende betydning for at nå EU's mål om drivhusgasneutralitet i 2050;
- I. der henviser til, at EEA har estimeret, at ekstreme vejr- og klimaforhold i perioden mellem 1980 og 2017 tegnede sig for monetære tab på 426 mia. EUR i medlemsstaterne i EU-28, og at agenturet har udtalt, at skadesomkostninger som følge af klimaændringer forventes at være høje, selv hvis Parisaftalen gennemføres; der henviser til, at der bør tages hensyn til disse omkostninger i forbindelse med cost-benefit-analysen af de foranstaltninger, der skal gennemføres; der henviser til, at klimarobuste investeringer kan begrænse de skadelige virkninger af klimaændringer og dermed nedbringe tilpasningsomkostningerne; der henviser til, at virkningerne af klimaændringer uden for EU kan forventes at påvirke EU i økonomisk, social og politisk henseende på talrige måder, herunder via handel, internationale finansielle strømme, migration og sikkerhed; der henviser til, at de nødvendige investeringer i tilpasning til klimaændringer endnu ikke er blevet adresseret eller indarbejdet i den flerårige finansielle rammes (FFR) klimatal;

Torsdag den 17. december 2020

- J. der henviser til, at klimaændringer og virkningerne heraf kan reduceres betydeligt ved hjælp af en ambitiøs global afbødningspolitik, som er forenelig med Parisaftalens afbødningsmål; der henviser til, at de nuværende emissions-reduktionsforpligtelser ikke er tilstrækkelige til at opfylde målene i Parisaftalen og vil føre til en global opvarmning på over 3 °C over det førindustrielle niveau;
- K. der henviser til, at tilpasning til klimaændringer er nødvendig for at foregribe og håndtere de aktuelle og fremtidige negative virkninger af klimaændringer og for at forebygge eller mindske risici på kort, mellemlang og lang sigt som følge af klimaændringer; der henviser til, at en solid EU-tilpasningsstrategi er afgørende for at forberede sårbare regioner og sektorer; der henviser til, at den fælles internationale indsats, bl.a. inden for bæredygtig udvikling, biodiversitet og katastroferisikobegrænsning, i højere grad bør integreres i den nye strategi;
- L. der henviser til, at mekanismer til finansiering af foranstaltninger til tilpasning til tab og skader eller klimafremkaldt fordrivelse vil være mere effektive, hvis de omfatter græsrodskvindes fulde deltagelse i udformningen, beslutningstagningen og gennemførelsen; der henviser til, at det, såfremt der tages hensyn til kvinders viden, herunder på lokalt plan samt til indfødtes viden, kan føre til fremskridt inden for katastrofehåndtering, sætte skub i biodiversiteten, forbedre vandforvaltningen, forbedre fødevarer sikkerheden, forebygge ørkendannelse, beskytte skovene, sikre en hurtig omstilling til vedvarende energiteknologier og understøtte folkesundheden;
- M. der henviser til, at de sundhedsmæssige risici, der er forbundet med klimaændringer, vil påvirke befolkningen, især visse udsatte grupper (ældre, børn, folk, der arbejder udendørs, og hjemløse); der henviser til, at disse risici bl.a. øger sygeligheden og dødeligheden som følge af ekstreme vejrforhold (hedeølger, storme, oversvømmelser og skovbrande) og nye smitsomme sygdomme (hvis spredning, tidshorisont og intensitet påvirkes af temperaturændringer, fugt og nedbør); der henviser til, at ændringer i økosystemerne også kan øge risikoen for smitsomme sygdomme;
- N. der henviser til, at de forventede klimaændringer ifølge Verdenssundhedsorganisationen vil forårsage omkring 250 000 yderligere dødsfald om året senest fra 2030;
- O. der henviser til, at genopretningen af økosystemer, f.eks. skove, græsarealer, tørveområder og vådområder, medfører positive ændringer i de respektive arealanvendelsessystemers kulstofbalance og både kan betragtes som afbødnings- og tilpasningsforanstaltninger;
- P. der henviser til, at investeringer i forebyggelse af miljøkatastrofer reelt kan forbedre tilpasningen til klimaændringer og nedbringe forekomsten og intensiteten af klimarelaterede ekstreme vejrbegebenheder;
- Q. der henviser til, at bevarelsen af økosystemer med stort kulstoflager ifølge IPCC's »Special Report on Climate Change and Land« fra 2019 har umiddelbar positiv indvirkning på klimaændringer; der henviser til, at den positive virkning af genopretning og andre foranstaltninger vedrørende arealanvendelsessystemer ikke er umiddelbar;
- R. der henviser til, at målet om at opnå god økologisk tilstand for vandområder er af helt afgørende betydning for tilpasningen, idet vandområders økologiske tilstand er under stigende pres som følge af klimaforandringer;

Generelle bemærkninger

1. understreger, at tilpasning er nødvendig for Unionen som helhed og for alle lande og regioner med henblik på at minimere de negative og uoprettelige virkninger af klimaændringer, samtidig med at der gennemføres ambitiøse afbødningsforanstaltninger for at videreføre bestræbelserne på at holde den globale opvarmning under 1,5 °C over det førindustrielle niveau, og fuldt ud udnytte mulighederne for klimarobust vækst og bæredygtig udvikling samt maksimere sidegevinsterne med andre miljøpolitikker og anden miljølovgivning; understreger i denne forbindelse sit urokkelige engagement i det globale tilpasningsmål som fastsat i Parisaftalen;
2. anerkender, at EU's byer og regioner allerede står over for vidtrækkende, skadelige virkninger af klimaændringer, såsom ekstreme mængder regn, oversvømmelser og tørke, og at disse fænomener udgør miljømæssige, økonomiske og sikkerhedsmæssige risici for lokalsamfund og virksomheder; mener, at den kommende strategi bør afspejle den presserende karakter af at fremsætte forslag til passende foranstaltninger i denne henseende;
3. foreslår, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfonds reaktive tiltag suppleres af proaktivt planlagte tilpasningsforanstaltninger, hvilket vil mindske EU's territoriums og indbygges sårbarhed ved at øge tilpasningsevnen og mindske Unionens følsomhed;

Torsdag den 17. december 2020

4. udtrykker sin støtte til Global Commission on Adaptation for dens arbejde med at skabe opmærksomhed omkring tilpasning;

5. opfordrer til, at der rettes et fornyet og forbedret fokus på tilpasning; glæder sig derfor over, at Kommissionen vil fremlægge en ny strategi som et centralt element i EU's klimapolitik, og anmoder den om straks at forelægge strategien; mener, at det er en mulighed for at vise, at EU er førende på verdensplan inden for opbygning af global modstandsdygtighed over for klimaændringer gennem øget finansiering samt fremme af videnskab, tjenester, teknologier og praksis for tilpasning; mener, at den nye strategi bør være en integreret del af den europæiske grønne pagt med sigte på at opbygge et modstandsdygtigt Europa gennem etablering og opretholdelse af systemer med en høj tilpasningsevne og et højt beredskabsniveau i et klima i rivende forandring ved at sætte skub i bæredygtig økonomisk udvikling, beskytte livskvaliteten og folkesundheden, sikre vand- og fødevarerikkerheden, overholde og beskytte biodiversiteten, skifte til rene energikilder og sikre klimamæssig og social retfærdighed; glæder sig over den forbedrede klimaforvaltningsordning for tilpasning under den europæiske klimalovgivning;

6. glæder sig over Kommissionens evaluering af den nuværende EU-strategi for tilpasning til klimaændringer fra november 2018 og noterer sig dens konklusion om, at strategiens vidtrækkende mål ikke er fuldstændig opfyldt, men at der er gjort fremskridt med hensyn til alle dens individuelle foranstaltninger; mener i denne henseende, at de mål, der er fastsat i den nye strategi, skal være mere ambitiøse, for at sikre, at EU er forberedt på de forventede skadelige virkninger af klimaændringer;

7. opfordrer til, at der tages hensyn til tilpasning til klimaændringer i forbindelse med opførelse og renovering af eksisterende infrastruktur i alle sektorer og i forbindelse med arealplanlægning, og opfordrer til effektiv klimasikring i forbindelse med arealplanlægning, bygninger, al relevant infrastruktur og andre investeringer, navnlig ved hjælp af forudgående undersøgelser, med henblik på at vurdere projekternes kapacitet til at håndtere de mellem- til langsigtede klimapåvirkninger i forskellige globale temperaturstigningsscenarier med henblik på at fastslå, om de er berettigede til EU-finansiering, og for at sikre, at EU-midler anvendes effektivt på langsigtede, klimakompatible projekter; opfordrer til en reform af tekniske standarder og teknisk praksis i hele EU for at integrere fysiske klimarisici;

8. understreger, at grøn infrastruktur bidrager til tilpasning til klimaændringer gennem beskyttelse af naturkapital, bevaring af naturtyper og arter, god økologisk tilstand og forvaltning af vandområder og fødevarerikkerhed;

9. beklager, at der i strategien fra 2013 ikke tages tilstrækkeligt højde for, at det haster med at gennemføre tilpasningsforanstaltninger; bifalder den styrkede forvaltning af indsatsen med hensyn til tilpasning som del af den europæiske klimalovgivning og opfordrer til, at den nye strategi omfatter bindende og kvantificerbare mål, både på EU- og medlemsstatsniveau, kortlægning af prioriterede områder og investeringsbehov, herunder en vurdering af, i hvor høj grad EU-investeringer bidrager til at mindske Unionens generelle sårbarhed over for klimaændringer, en mere hyppig gennemgangsproces med klare mål, en ordentlig vurdering samt indikatorer, der er udformet på baggrund af den senest tilgængelige videnskab, med henblik på at måle, hvordan gennemførelsen skrider frem; anerkender, at det er nødvendigt at sørge for, at foranstaltningerne og planerne hele tiden er ajourført i en verden i en hidtil uset forandring; opfordrer derfor Kommissionen til regelmæssigt at gennemgå og ajourføre den nye strategi i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den europæiske klimalovgivning;

10. bemærker endvidere, at fremskridtene med hensyn til antallet af lokale og regionale tilpasningsstrategier har været mere begrænsede end forventet, og at der har været forskel medlemsstaterne imellem; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde regionerne til og bistå dem i at gennemføre tilpasningsplaner og -tiltag; understreger, at tilpasningsstrategier bør tage behørigt hensyn til særlige territoriale forhold og lokal viden; opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle EU's regioner er klar til at tackle virkningerne af klimaændringer gennem tilpasning; anerkender i denne forbindelse værdien af borgmesterpagten, som har øget samarbejdet om tilpasning på lokalt plan, og af den løbende nationale klima- og energidialog på flere niveauer som omhandlet i forordningen om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen; opfordrer til, at tilpasning tillægges større vægt i den europæiske klimapagt;

11. understreger, at det er vigtigt at håndtere fysiske klimarisici, og opfordrer til at integrere obligatoriske klimarisikovurderinger i EU-strategien for tilpasning til klimaændringer, herunder nationale tilpasningsplaner;

12. opfordrer til, at lade offentlige udbud tjene som eksempler på anvendelse af klimavenlige materialer og serviceydelser;

Torsdag den 17. december 2020

13. fremhæver vigtigheden af yderligere at fremme klimatilpasning i regioner og byer i den nye strategi, f.eks. ved at fremme lovgivningsmæssige rammer, der kræver passende tilpasningsstrategier og overvågning på regionalt plan og byplan, efter passende høring af de relevante interessenter, herunder civilsamfundet, ungdomsorganisationer, fagforeninger og lokale virksomheder, ledsaget af økonomiske incitamenter til at sikre, at de gennemføres; understreger, at der bør lægges særlig vægt på at forbedre beredskabet og tilpasningsevnen i de mest sårbare geografiske områder såsom kystområder, øer og regioner i den yderste periferi, som er særligt berørt af klimaændringer som følge af naturkatastrofer og ekstreme vejrforstyrrelser; beklager, at der i høj grad manglede et kønsperspektiv i Kommissionens tilpasningsstrategi fra 2013, og insisterer på at integrere et kønsperspektiv, som fuldt ud tager højde for kvinders og pigers sårbarhed, og som også opretholder ligestilling mellem kønnene i forbindelse med deltagelse;

14. fremhæver nødvendigheden af at forbedre det grænseoverskridende samarbejde om og koordineringen af tilpasningen til klimaændringer samt i forbindelse med hurtig reaktion på klimakatastrofer; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at hjælpe medlemsstaterne med at udveksle viden og bedste praksis fra de forskellige klimatilpasningsindsatser på regionalt og lokalt niveau;

15. fremhæver nødvendigheden af, at medlemsstater, regioner og byer opbygger deres tilpasningsevne for at mindske sårbarhederne og de sociale konsekvenser af klimaændringer; opfordrer Kommissionen og EU-agenturerne til at sørge for den nødvendige kapacitetsopbygning og uddannelse samt en ramme for korrekt udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem lokale, subnationale og nationale myndigheder;

16. understreger, at tilpasningsstrategier også bør tilskynde til omstilling til en anden model i sårbare områder, såsom øer, baseret på miljøvenlige og naturbaserede løsninger, og at de bør øge graden af selvforsyning for at sikre bedre levevilkår, herunder bæredygtige og lokale landbrugs- og fiskerimetoder, bæredygtig vandforvaltning, øget brug af vedvarende energi osv., i overensstemmelse med verdensmålene for bæredygtig udvikling med henblik på at øge deres modstandsdygtighed og beskytte deres økosystemer;

17. bemærker det øgede behov for at kortlægge virkningerne af klimaændringer, f.eks. når der indtræffer naturkatastrofer; glæder sig derfor over det europæiske observatorium for klimaændringer og sundheds »Climate-ADAPT«-projekt, som allerede er iværksat, og opfordrer Kommissionen til at videreudvikle og udvide projektet til at omfatte yderligere sektorer;

18. fremhæver de vigtige synergier og de potentielle afvejninger mellem afbødning af og tilpasning til klimaændringer; understreger, at det i evalueringen af den nuværende tilpasningsstrategi er blevet konstateret, at det er nødvendigt at rette et yderligere fokus på sammenhængen mellem tilpasning og afbødning i politikker og planer; bemærker, at synergistiske tilgange til disse spørgsmål er afgørende, både som følge af klima- og miljøkrisernes uopsættelighed, og fordi det er nødvendigt at beskytte menneskers sundhed og øge de økologiske og sociale systemers modstandsdygtighed, idet det sikres, at ingen lades i stikken; understreger, at det, selv om det er af afgørende betydning, at der gøres en fælles indsats for at sikre effektive afbødningstiltag som følge af klimaændringers globale grænseoverskridende karakter, også er nødvendigt at rette et særligt fokus på virkningerne af klimaændringer og de enkelte regioners udgifter til tilpasning, navnlig de regioner, der står over for den dobbelte udfordring, at de skal bidrage til den globale afbødningsindsats, samtidig med at de bærer de stigende udgifter i forbindelse med håndteringen af de klimarelaterede virkninger;

19. mener, at de skadelige virkninger af klimaændringer potentielt kan overstige medlemsstaternes tilpasningsevne; mener derfor, at medlemsstaterne og Unionen bør arbejde sammen om at undgå, minimere og adressere de tab og skader, som er forbundet med klimaændringer, jf. artikel 8 i Parisaftalen; anerkender, at det er nødvendigt at videreudvikle tiltag til at adressere tab og skader;

20. anerkender, at virkningerne af klimaændringer er af grænseoverskridende karakter og f.eks. påvirker handel, migration og sikkerhed; opfordrer således indtrængende Kommissionen til at sikre, at den nye strategi er holistisk og dækker hele spektret af klimavirkninger;

21. understreger, at EU skal være forberedt på klimaforanlediget fordrivelse, og anerkender, at det er nødvendigt at træffe passende foranstaltninger til at beskytte menneskerettighederne for befolkninger, der trues af virkningerne af klimaændringer;

Naturbaserede løsninger og grøn infrastruktur

22. minder om, at klimaændringer og virkningerne heraf ikke blot påvirker mennesker, men også biodiversitet og marine og landøkosystemer, og at klimaændringer ifølge IPBES-rapporten på nuværende tidspunkt er den tredjestørste direkte drivkraft bag tabet af biodiversitet verden over, og at bæredygtige livsvilkår vil være af afgørende betydning for at

Torsdag den 17. december 2020

imødegå farlige antropogene forstyrrelser af klimasystemet; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre større sammenhæng mellem gennemførelsen af tilpasningsforanstaltninger og foranstaltninger til bevarelse af biodiversitet i overensstemmelse med biodiversitetsstrategien for 2030;

23. opfordrer til udvikling af et reelt sammenhængende og modstandsdygtigt transeuropæisk netværk bestående af økologiske korridorer, som skal forhindre genetisk isolation, tillade, at arter migrerer, og bevare og fremme sunde økosystemer og samtidig tillade udvikling af traditionelle klimavenlige infrastrukturer;

24. understreger vigtigheden af at anvende bæredygtige naturbaserede tilpasningsløsninger, af at bevare og genoprette marine økosystemer og landøkosystemer, som samtidig kan bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, samt af at beskytte biodiversitet og bekæmpe forskellige former for forurening; opfordrer til, at den nye strategi omfatter ambitiøse handlingsplaner for øget anvendelse af sådanne løsninger og sikres passende finansiering, herunder fra FFR, InvestEU og EU-genopretnings- og resiliensfaciliteten, og foreslår, at porteføljerne af tilgængelige finansielle produkter undersøges, og at finansieringsbetingelserne forbedres for at rette op på den nuværende suboptimale investeringssituation; opfordrer endvidere til, at der gøres god brug af LIFE-programmet, så det kan fungere som katalysator for innovation inden for tilpasning og blive et sted, hvor der kan eksperimenteres og udvikles forsøgs løsninger, med henblik på at opbygge Unionens modstandsdygtighed over for klimarisici;

25. fremhæver behovet for at vurdere og i højere grad gøre brug af skoves, træers og den grønne infrastrukturens potentiale i forbindelse med klimatilpasning og levering af økosystemtjenester, f.eks. ved hjælp af træer i byområder, som kan udligne ekstreme temperaturer i tillæg til andre fordele såsom forbedring af luftkvaliteten; opfordrer til, at der plantes flere træer i byerne, og at der ydes støtte til bæredygtig skovforvaltning og til en integreret indsats mod skovbrande, herunder f.eks. tilstrækkelig uddannelse af de brandmænd, der er involveret i bekæmpelsen heraf, med henblik på at beskytte EU's skove mod ødelæggelse som følge af ekstreme klimabegivenheder; fremhæver, at alle tilpasningsforanstaltninger for genplantning af skov og landbrug bør baseres på den nyeste videnskabelige viden og gennemføres under fuld overholdelse af økologiske principper;

26. bemærker, at kortlægning af skovområder, der er forblevet tættest på den naturlige tilstand, og som derfor bør være genstand for særlig opmærksomhed, var en af prioriteterne i EU's andet miljøhandlingsprogram fra 1977; bemærker endvidere, at EU, til trods for at der endnu ikke er blevet truffet nogen foranstaltninger, også har gjort dette til en prioritet i biodiversitetsstrategien for 2030; opfordrer Kommissionen til at tilpasse den fremtidige EU-strategi for klimatilpasning til målene i EU's biodiversitetsstrategi, især hvad angår den strenge beskyttelse af alle primære skove og bevarelses- og genopretningsmålene;

27. fremhæver den rolle, som intakte skovøkosystemer⁽⁸⁾ takket være deres iboende egenskaber, der gør det muligt for dem at maksimere deres tilpasningsevne, spiller i forbindelse med at overvinde miljømæssige stressfaktorer, herunder klimaændringer, hvilket omfatter evolutionære herkomster, som helt unikt har tilpasset sig til at overleve store sæsonudsving i temperaturer og forstyrrelser i landskabet over tid;

28. understreger, at flere teknologier muliggør genplantning af træer; forstår, at bygge- og anlægsarbejde i byer i visse tilfælde kan medføre ødelæggelse af grønne områder, og støtter i den forbindelse genplantning af træer, som på den måde får nyt liv på nye velindrettede arealer;

29. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at klassificere grøn infrastruktur som tilhørende kategorien for kritisk infrastruktur i forbindelse med programmering, finansiering og investeringer;

30. bemærker, at visse dele af den grønne infrastruktur også lider under stigende temperaturer og andre belastende vilkår, og at vi, for at de kan sikre ikke blot fysiske, men også fysiologiske kølende effekter, må give dem gunstige betingelser, jord og fugt, for at de kan trives byerne; fremhæver derfor den rolle, som en egentlig grøn byplanlægning, der tager hensyn til behovene i forbindelse med de forskellige delkomponenter i en grøn infrastruktur og ikke blot til plantning af træer, spiller;

31. anerkender havenes rolle i forbindelse med tilpasning til klimaændringer og understreger, at det er nødvendigt at fremme sunde og modstandsdygtige have og oceaner; minder om, at det i IPCC's særrapport fra 2019 med titlen »The Ocean and Cryosphere in a Changing Climate« præciseres, at klimamekanismerne afhænger af havenes og de marine

⁽⁸⁾ Watson, J. E. M. m.fl.: »The exceptional value of intact forest ecosystems«, *Nature, Ecology and Evolution*, Bind 2, nr. 4, Macmillan Publishers Limited, London, 2018.

Torsdag den 17. december 2020

økosystemer sundhed, der i øjeblikket påvirkes af global opvarmning, forurening, overudnyttelse af havets biodiversitet, forsurening, afiltning og kysterosion; fremhæver, at IPCC desuden påpeger, at havene er en del af løsningen med hensyn til afbødning af og tilpasning til virkningerne af klimaændringer, og understreger nødvendigheden af at reducere drivhusgasemissionerne og forureningen af økosystemerne samt af at forbedre de naturlige kulstofdræn;

32. påpeger, at nedbrydelsen af kyst- og havøkosystemer truer lokalsamfunds fysiske og økonomiske sikkerhed samt fødevarer sikkerheden og økonomien som helhed og svækker deres evne til at levere kritiske økosystemtjenester såsom mad, kulstoflagring og generering af ilt og til at støtte naturbaserede løsninger med hensyn til tilpasning til klimaændringer;

33. advarer om, at visse kystzoner kan komme under stort pres som følge af stigende havvandstand og indtrængen af saltvand i både de kystnære grundvandsmagasiner, der anvendes til indvinding af drikkevand, og i kloakker, samt på grund af ekstremt vejr, som kan have konsekvenser såsom fejlslagne afgrøder, forurening af vandområder, skader på infrastruktur og tvangsfordrivelse; opfordrer til udvikling af grøn infrastruktur i kystbyer, der normalt er beliggende i nærheden af vådområder, med henblik på at bevare biodiversiteten og kystøkosystemerne og for at fremme den bæredygtige udvikling af økonomien, turismen og kystlandskaberne, hvilket også bidrager til at øge modstandsdygtigheden mod klimaændringer i disse sårbare områder, som i særlig høj grad påvirkes af den stigende vandstand i havene;

34. støtter initiativer, herunder udvikling af bystrategier og bedre arealplanlægning, med henblik på at udnytte potentialet i tage og anden infrastruktur, såsom parker, byhaver, grønne tage, mure, luftfiltreringsapparater, kølige vejbelægninger, gennemtrængelig beton og andre tiltag, der kan bidrage til afkøling af høje temperaturer i byer, lagring af vand og fødevarerproduktion, samtidig med at luftforureningen reduceres, livskvaliteten i byerne forbedres, truslen mod menneskers sundhed begrænses, og biodiversiteten, herunder bestøvere, beskyttes; mener, at infrastruktur som bl.a. veje, parkeringspladser, jernbanespor, strømforsyningssystemer, kloaksystemer skal være klimasikrede;

35. anerkender, at offentlige myndigheders vurdering af virkningerne af arealplanlægning og byudvikling på vandsystemet vil kunne give planlægningsmyndighederne den nødvendige information om, hvordan der kan bygges uden at forårsage problemer for vandsystemet; opfordrer medlemsstaterne til at indarbejde sådanne vurderinger i deres metode; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde kort over faren for oversvømmelse og kort over risikoen for oversvømmelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 2007/60/EF om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelse og derved begrænse virkningen af oversvømmelser;

36. minder om, at klimaændringer påvirker både vandmængden og vandkvaliteten, eftersom et lavere gennemstrømningsniveau i vandområder betyder mindre nedbrydning af skadelige stoffer, som er en trussel mod biodiversiteten, menneskers sundhed og forsyningen af drikkevand; opfordrer til bedre vandforvaltning i byer og landdistrikter, herunder iværksættelse af bæredygtige afløbssystemer ved hjælp af forbedret arealplanlægning, der beskytter og genopretter naturlige strømningssystemer og naturlige vandbindingsforanstaltninger, som kan bidrage til at mindske oversvømmelser og tørke og sikre, at der er adgang til vandressourcer til fremstilling af drikkevand; understreger, at tilpasningsforanstaltningerne i forbindelse med vandforvaltning bør stemme overens med foranstaltningerne til fremme af bæredygtige og cirkulære landbrug, til fremme af energiomstillingen og bevarelse og genoprettelse af økosystemer og biodiversitet; opfordrer i denne henseende til, at der skabes en stærk forbindelse mellem den kommende handlingsplan for nulforurening for vand, luft og jord og den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer;

37. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til fuldt ud at gennemføre direktiv 2000/60/EF, som fastlægger en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger til forbedring af vandkvaliteten opstrøms; bemærker, at foranstaltninger til at tilbageholde og udvinde vand fra vandområder opstrøms påvirker vandområder nedstrøms — også på tværs af grænser — hvilket kan begrænse den økonomiske udvikling i nedstrømsområder og begrænse adgangen til drikkevandsressourcer; opfordrer til sammenhængende politiske foranstaltninger på tværs af områder for som minimum at bidrage til at opnå god økologisk tilstand for vandområder i EU og understreger, at det er helt afgørende at sikre økologisk vandføring i overensstemmelse med bestemmelserne i vandrammedirektivet og væsentlig forbedring af forbindelsen mellem ferskvandsøkosystemer;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at fremme genanvendelse af vand for at forhindre konflikter om fordelingen mellem forskellige anvendelsesformål og til samtidig at sikre, at der er tilstrækkelig adgang til vandressourcer til fremstilling af drikkevand, som er afgørende for at sikre menneskers ret til vand;

Torsdag den 17. december 2020

39. bemærker det høje energiforbrug i vandsektoren; opfordrer Kommissionen til at overveje energieffektive foranstaltninger og muligheden for at bruge rensset spildevand som en »on-site«-kilde til vedvarende energi; bemærker, at det nuværende direktiv om rensning af byspildevand ikke er blevet revideret, siden det blev vedtaget i 1991; opfordrer Kommissionen til at revidere direktivet om rensning af byspildevand for at sørge for, at det bidrager positivt til EU's klima- og miljømål;

Tilpasningsforanstaltninger og overensstemmelse

40. understreger nødvendigheden af at integrere klimatilpasning i og maksimere sidegevinsterne med alle relevante EU-politikker i retning af en mere bæredygtig fremtid, såsom landbrug og fødevareproduktion, skovbrug, transport, handel, energi, miljø, vandforvaltning, bygninger, infrastruktur, industri-, hav- og fiskeripolitik samt samhørighedspolitik og lokal udvikling og sociale politikker, og behovet for at sikre, at andre initiativer i den europæiske grønne pagt er i overensstemmelse med klimatilpasnings- og afbødningsforanstaltninger;

41. opfordrer Kommissionen til grundigt at vurdere klima- og miljøpåvirkningen af alle relevante lovgivnings- og budgetforslag og sikre, at disse fuldt ud er tilpasset målsætningen om at begrænse den globale opvarmning til under 1,5 °C;

42. beklager, at EU-politikkerne i perioden 2014-2020 gav mulighed for klima- og miljøskadelige subsidier, som bidrog til at gøre EU's økosystemer mindre modstandsdygtige; opfordrer indtrængende til at sikre, at alle gældende regler på tværs af politikområder forhindrer en sådan brug af offentlige midler;

43. opfordrer Kommissionen til at vedtage en ambitiøs tilgang til den kommende renoveringsbølge og til at vedtage passende initiativer, der sikrer etapevis og gennemgribende renovering med kraftig fokus på omkostningseffektivitet; glæder sig i den forbindelse over kommissionsformand Ursula von der Leyens ambition om at oprette et »europæisk Bauhaus«, hvor ingeniører, arkitekter og andre fra byggesektoren kan arbejde sammen, således som hun gav udtryk for i sin tale om Unionens tilstand i Europa-Parlamentet den 16. september 2020;

44. opfordrer til at sikre, at den nye strategi er i overensstemmelse med globale tiltag og aftaler såsom Parisaftalen, verdensmålene for bæredygtig udvikling og biodiversitetskonventionen; anmoder Kommissionen om at pege på foranstaltninger, der fremmer og letter tilpasningen uden for EU i den nye strategi, navnlig i de mindst udviklede lande og små østater, der er hårdest ramt af klimaændringer og den stigende vandstand i havene, og til at intensivere sin tekniske bistand til samt udveksling af bedste praksis med udviklingslandene som et led i sin optræden udadtil;

45. opfordrer til, at den nye tilpasningsstrategi fremmer og udvikler tilpasningsløsninger i samarbejde med tredjelande, navnlig i de dele af verden, der er mest sårbare over for og hårdest ramt af klimaændringer; fremhæver desuden behovet for effektiv og målrettet kapacitetsopbygning i udviklingslandene, udbredelse af teknologier til tilpasning til klimaændringer og ansvarlighed i hele forsyningskæden;

46. opfordrer Kommissionen til i tilstrækkelig grad og hurtigt at adressere ørkendannelse og jordforringelse, som er problemer, der allerede påvirker de fleste lande i Unionen og er to af de mest synlige konsekvenser af klimaændringerne, og til at udvikle en metode og indikatorer til at vurdere omfanget heraf; fremhæver også behovet for at adressere arealbefæstelse; minder om konklusionerne i Den Europæiske Revisionsrets særberetning om bekæmpelse af ørkendannelse i EU, navnlig behovet for at forbedre EU's lovrammer vedrørende jordbund, intensivere indsatsen for at opfylde medlemsstaternes forpligtelse til at opnå neutralitet med hensyn til jordbundsforringelse i EU i 2030 og i højere grad at håndtere de underliggende årsager til ørkendannelse, navnlig ikkebæredygtige landbrugsmetoder; beklager manglen på en specifik EU-politik og -indsats i denne henseende; opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en EU-strategi til bekæmpelse af ørkendannelse inden for rammerne af tilpasningsstrategien; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige midler til bekæmpelse af ørkendannelse og jordforringelse;

47. anerkender, at klimaændringerne har forskellige virkninger, og at de skadelige virkninger vil variere medlemsstaterne imellem, men endnu vigtigere regionerne imellem, hvilket påvirker deres respektive behov for tilpasningsforanstaltninger; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for medlemsstaterne og regionerne for at hjælpe dem med at målrette deres tilpasningsforanstaltninger på den mest effektive måde;

Torsdag den 17. december 2020

48. understreger behovet for at øge beredskabet og tilpasningsevnen i geografiske områder med høj eksponering for klimaændringer, f.eks. EU's øregioner og regioner i den yderste periferi;

49. anerkender, at de skadelige virkninger af klimaændringerne især vil ramme fattige og dårligt stillede grupper i samfundet, eftersom de har tendens til at have en mere begrænset tilpasningsevne og er mere afhængige af klimafølsomme ressourcer; understreger, at indsatsen for tilpasning til klimaændringer skal tage hånd om sammenhængen mellem klimaændringer og de mange forskellige samfundsøkonomiske kilder til sårbarhed, herunder fattigdom og ulighed mellem kønnene;

50. opfordrer til at styrke socialsikringsordningerne for at beskytte de mest sårbare regioner og mennesker mod de skadelige virkninger af klimaændringer og udpege sårbare grupper i forbindelse med udformningen af retfærdige tilpasningspolitikker på alle relevante forvaltningsniveauer;

51. understreger, at valget af tilpasningsforanstaltninger bør foretages på grundlag af en analyse med flere kriterier vedrørende effektivitet, virkning, finansielle omkostninger, sammenhæng med afbødning, bymæssige perspektiver osv.; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en definition af klimasikring som en metode til at sikre, at alle foranstaltninger er effektive og formålstjenlige;

52. fremhæver risikoen for uhensigtsmæssig tilpasning til klimaændringer og de dermed forbundne omkostninger; opfordrer derfor Kommissionen til at udvikle indikatorer til måling af, om EU når målene om tilpasning, med udgangspunkt i de forventede virkninger;

53. tilskynder til, at der udvikles fælles metoder og tilgange til overvågning og evaluering af tilpasningsforanstaltningernes effektivitet, idet det anerkendes, at klimaændringernes virkninger og klimatilpasningsforanstaltningerne er lokale og afhænger af sammenhængen;

Finansiering

54. opfordrer til øget finansiering på alle forvaltningsniveauer og mobilisering af offentlige og private investeringer inden for tilpasning; minder om Parlamentets stillingtagen med en opfordring til et klimarelateret udgiftsmål på 30 % og et biodiversitetsrelateret udgiftsmål på 10 % i den næste FFR for 2021-2027 og EU-genopretningsinstrumentet (NextGenerationEU), hvilket bør bidrage til både afbødning af og tilpasning til klimaændringer; opfordrer til, at modstandsdygtighed over for klimaændringer betragtes som et centralt kriterium i forbindelse med al relevant EU-finansiering; mener, at EIB som klimabank også bør finansiere klimatilpasningsforanstaltninger⁽⁹⁾; opfordrer EIB som EU's klimabank til reelt at yde EU-finansiering til tilpasning til klimaændringer og forpligte sig til et højere ambitionsniveau for tilpasning i sin Climate Bank Roadmap og opfordrer til flere incitamenter for SMV'er, som kan spille en afgørende rolle i udviklingen af innovative bæredygtige løsninger inden for tilpasning; understreger, at den næste FFR og genopretningsfonden ikke bør føre til øget pres på økosystemerne, begrænset forbindelse mellem dem og overudnyttelse af dem, eftersom kun bæredygtig anvendelse af naturen vil gøre det muligt for Unionen at tilpasse sig til og afbøde den farlige menneskeskabte indvirkning på klimasystemet⁽¹⁰⁾; opfordrer til passende finansiel støtte til gennemførelse af beskyttelses- og genopretningsmålene i EU's biodiversitetsstrategi; understreger, at det er nødvendigt at gøre finansieringen af tilpasningen til klimaændringer inkluderende og kønsorienteret;

55. beklager, at EU's sporingsmetode for klimafinansiering ikke skelner mellem afbødning og tilpasning, og at det har været vanskeligt at spore klimaøremærkning, som i højere grad bruges som et bogføringsredskab end et reelt bidrag til den politiske planlægning; opfordrer til at gøre systemet for klimaøremærkning politikspecifikt og inddrage overvågningskriterier, der giver mulighed for sammenligning af EU-midler, hvor der sondres mellem afbødning af og tilpasning til klimaændringer, på tværs af alle EU's budgetinstrumenter;

56. opfordrer til, at der gøres bedre brug af EU's Solidaritetsfond som en finansieringsmekanisme til »bedre genopbygning«, der også giver incitamenter til tilpasning og fremadskuende planlægning;

57. anerkender, at tilpasning har en pris; bemærker imidlertid, at prisen for ikke at handle forventes at være langt højere; insisterer på vigtigheden af at foretage investeringer i tilpasning, eftersom forebyggende foranstaltninger ud over at redde liv og beskytte miljøet også kan være mere omkostningseffektive; fremhæver forebyggelsesprincippet og opfordrer

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020, vedtagne tekster, P9_TA(2020)0206.

⁽¹⁰⁾ IPBES 2019: Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services (Global vurdering af biodiversitet og økosystemtjenester).

Torsdag den 17. december 2020

Kommissionen til at udvikle fremgangsmåder til at sikre, at omkostninger, som opstår på grund af manglende tilpasningsforanstaltninger, ikke sendes videre til befolkningen, og til at håndhæve princippet om, at forureneren betaler, og således at forureneren bliver ansvarlig for at gennemføre tilpasningsforanstaltninger; opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre, at offentlige investeringer er klimasikrede og samtidig tilskynder til grønne, bæredygtige private investeringer som katalysatorer for systemiske forandringer; mener, at princippet om ikke at gøre skade bør fremgå udtrykkeligt af den kommende tilpasningsstrategi, navnlig for at forhindre negative virkninger på biodiversiteten og u hensigtsmæssig tilpasning;

58. bifalder Kommissionens forslag om at udvide anvendelsesområdet for EU's Solidaritetsfond til at omfatte folkesundhedskriser såsom pandemier;

Bevidstgørelse, viden om tilpasning og forskning

59. understreger betydningen af at gøre at skabe øget bevidsthed om klimaændringernes virkninger, f.eks. ekstreme vejrphænomener, herunder på sundheden og miljøet, og om behovet for tilpasning og fordelene herved, blandt beslutningstagere, men også gennem ordentlig og løbende information og uddannelsesaktiviteter på alle stadier i livet; beklager i den forbindelse budgetnedskæringerne i vigtige programmer som EU4health og Erasmus;

60. anerkender, at der ikke er slået bro over de prioriterede vidensklofter, og at nye kløfter er opstået; opfordrer derfor Kommissionen til yderligere at afdække og slå bro over vidensklofter, også inden for kritiske sektorer, for at sikre en informeret beslutningstagning, ved at værktøjer såsom Climate-ADAPT og EIT Climate-KIC videreudvikles; understreger i denne forbindelse betydningen af bedre videndeling mellem medlemsstaterne, som fortsat er utilstrækkelig, og bedre koordinering af emner såsom internationale afstrømningsområder, oversvømmelsesværn, bygningsreglementer og byggeri i potentielle højrisikoområder; opfordrer Kommissionen til at etablere et forum for analyse af og opstilling af modeller for tilpasning med henblik på at forbedre brugen af modeller for virkninger af og tilpasning til klimaændringer i den politiske beslutningsproces;

61. fremhæver den store mængde innovative tiltag, der ligger til grund for projekter og initiativer vedrørende foranstaltninger til tilpasning til klimaændringerne såsom teknologisk udvikling, digitale tjenester osv., og understreger, at det er nødvendigt, at EU støtter udviklingen og udbredelsen af sådanne initiativer;

62. understreger, at det er vigtigt, at der gennem Horisont Europa-programmet og andre finansieringsmekanismer ydes støtte til innovation og forskning i klimatilpasning, naturbaserede løsninger, grønne teknologier og andre løsninger, der kan bidrage til bekæmpelsen af klimaændringer og ekstreme vejrphænomener; minder også om Horisont Europas potentiale til at fremme EU-borgernes modstandsdygtighed over for klimaændringer og dermed også bidrage til tilpasning gennem samfundsmæssig omstilling; beklager i den forbindelse de massive budgetnedskæringer inden for forskning og innovation såsom Horisont Europa, eftersom disse nedskæringer vil mindske EU's konkurrenceevne inden for banebrydende teknologier og løsninger vedrørende afbødning af og tilpasning til klimaændringer; minder om, at forskere spiller en grundlæggende rolle i bekæmpelsen af den globale opvarmning, og understreger i denne forbindelse betydningen af et tæt videnskabeligt samarbejde mellem internationale partnere; bemærker, at det europæiske innovationspartnerskab inden for landbrug (EIP-AGRI) kan blive et vigtig redskab til at udvikle nye teknologier og former for praksis vedrørende klimatilpasning i landbrugsfødevarsystemerne;

63. fremhæver, at det er vigtigt, at tilpasningsforanstaltninger baseres på den nyeste videnskabelig viden og tilgængelige data; bemærker i den henseende det arbejde, der allerede er blevet udført i forbindelse med EU-programmer såsom Copernicus-programmet, og understreger den rolle, som styrket dataindsamling spiller med hensyn til at sikre så nøjagtige fremskrivninger som muligt; opfordrer til øget forskning og udvikling med henblik på at finde innovative løsninger på tilpasning og målrettet støtte til digitale innovation, der udnytter digitaliseringens kraft til at sikre bæredygtig omstilling;

64. bemærker, at klimaændringernes sundhedsmæssige virkninger vil stige, og at disse virkninger først nu er ved at blive taget i betragtning ifølge EEA's rapport om sundhed og klimaændringer og Lancet Countdown; understreger derfor betydningen af yderligere undersøgelser af klimaændringernes indvirkning på menneskers sundhed og opfordrer til investeringer i forskning på dette område, til tværsektorielt samarbejde om risikovurdering og -overvågning, til øget bevidsthed og kapacitet i sundhedssektoren, herunder på lokalt plan, og til udveksling af bedste praksis og den nyeste viden om de risici, som klimaændringer udgør for menneskers sundhed, gennem EU-programmer såsom Horisont Europa og LIFE-programmet; opfordrer til, at de indsamlede data kanaliseres over i det europæiske sundhedsdataområde;

Torsdag den 17. december 2020

65. opfordrer Kommissionen til i sin strategi at tage højde for behovet for at sikre, at medlemsstaterne har klimarobuste sundhedssystemer, som er i stand til at foregribe og reagere på klimaændringernes sundhedsmæssige konsekvenser, navnlig for de mest udsatte grupper, ved at aktørerne på sundhedsområdet inddrages i udarbejdelsen af tilpasningsinstrumenterne; mener, at dette bør omfatte forebyggelsesprogrammer, planer for tilpasningsforanstaltninger og oplysningskampagner om klimaændringernes sundhedsmæssige virkninger, herunder dødsfald, skader, øget risiko for fødevare- og vandbårne sygdomme som følge af ekstreme temperaturer, oversvømmelser og brande, men også virkninger som følge af forstyrrede økosystemer, der medfører en risiko for sygdomme, ændrede pollensæsoner og allergier; opfordrer Kommissionen til også at tilvejebringe de nødvendige ressourcer til vedligeholdelse og videreudvikling af netværket til overvågning af vektorbårne sygdomme og til entomologisk overvågning og til korrekt gennemførelse heraf i medlemsstaterne;

Tidlig varslings og hurtig indsats

66. opfordrer til, at den nye strategi sætter større fokus på kriseforebyggelse og beredskabsplanlægning, forvaltning og katastrofeberedskab, herunder i forbindelse med pandemier, og undersøger alle synergier med en styrket EU-civilbeskyttelsesmekanisme og med aktiv deltagelse af EU-agenturer såsom Det Europæiske Miljøagentur (EEA) og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC); mener, at medlemsstaterne bør koordinere udarbejdelsen af disse beredskabsplaner med EU-civilbeskyttelsesmekanismen gennem dennes katastrofeberedskabskoordinationscenter; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for nødsituationer som følge af hvedebølger i byerne og tilskynde medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis på dette område;

67. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udarbejde passende forebyggelsesplaner og beredskabsplaner for hurtig indsats i tilfælde af klimakatastrofer såsom hvedebølger, oversvømmelser og tørke, som tager hensyn til de særlige forhold i regionerne, f.eks. grænse- og kystregioner, og medtager mekanismer for grænseoverskridende tiltag og dermed sikrer fælles et ansvar og solidaritet mellem medlemsstaterne og med tredjelande; fastholder, at det er nødvendigt at vedtage en tilpasningsstrategi for områder og byer, der er eksponerede for konsekvenserne af klimaændringerne, baseret på en ny innovativ tilgang til forebyggelse og styring af risici baseret på økosystemer, navnlig ved at foregribe fallback-områder, overløbsområder ved oversvømmelser, naturlige værn og, hvor det er afgørende, kunstige værn;

68. anmoder de nationale, regionale og lokale myndigheder om at etablere systemer for tidlig varslings og udarbejde passende værktøjer til imødegåelse af ekstreme vejrphenomener og andre negative konsekvenser af klimaændringer og pandemier;

o

o o

69. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0383

Resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i 2019

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i året 2019 (2020/2044(INI))

(2021/C 445/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender,
 - der henviser til artikel 10 og 11 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
 - der henviser til artikel 24 og 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som viser, at der i traktaten lægges vægt på, at EU-borgere og personer med bopæl i EU kan forelægge deres problemer for Parlamentet,
 - der henviser til artikel 228 i TEUF om Den Europæiske Ombudsmands rolle og opgaver,
 - der henviser til artikel 44 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som omhandler retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet,
 - der henviser til bestemmelserne i TEUF angående traktatbrudsproceduren og særlig artikel 258 og 260,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og artikel 227, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A9-0230/2020),
- A. der henviser til, at Udvalget for Andragender efter valget til Europa-Parlamentet den 23.-26. maj 2019 og konstitueringen af det nye Parlament den 2. juli 2019 holdt sit konstituerende møde den 10. juli 2019;
- B. der henviser til, at Parlamentet i 2019 modtog 1 357 andragender, hvilket udgør en stigning på 11,23 % i forhold til de 1 220 andragender, der blev indgivet i 2018, og viser, at EU-borgere og personer med bopæl i EU trods pausen på grund af valget til Europa-Parlamentet er fortsat med at udøve deres ret til at indgive andragender;
- C. der henviser til, at antallet af brugere, der i 2019 støttede et eller flere andragender på Parlamentets webportal for andragender, var steget i forhold til 2018 og nåede op på i alt 28 075; der henviser til, at antallet af klik til støtte for andragender var på 31 679;
- D. der henviser til, at 41 af de andragender, der blev indgivet i 2019, var underskrevet af en eller flere borgere, 8 af mere end 100 borgere og 3 af mere end 10 000 borgere;
- E. der henviser til, at antallet af andragender fortsat var beskedent i forhold til EU's samlede indbyggertal; der henviser til, at det samlede antal indkomne andragender viser, at der er behov for en øget indsats og hensigtsmæssige foranstaltninger for at øge borgernes bevidsthed om retten til at indgive andragender; der henviser til, at borgerne ved udøvelsen af deres ret til at indgive andragender forventer, at EU-institutionerne skaber en merværdi ved at finde en løsning på deres problemer;
- F. der henviser til, at 938 af de 1 357 andragender, der blev indgivet i 2019, opfyldte betingelserne for behandling, 406 ikke opfyldte betingelserne for behandling, og 13 blev trukket tilbage; der henviser til, at den relativt høje procentdel (30 %) af andragender, der ikke opfyldte betingelserne for behandling i 2019, viser, at der stadig er en udbredt mangel på klarhed om EU's virksomhedsområde; der henviser til, at det i denne henseende er nødvendigt at løse dette problem gennem informationskampagner, der præciserer EU's kompetencer og proceduren for indgivelse af andragender til Europa-Parlamentet;
- G. der henviser til, at kriterierne for, at andragender opfylder betingelserne for behandling, er fastlagt i artikel 227 i TEUF og artikel 226 i Parlamentets forretningsorden, i henhold til hvilke andragender skal indgives af EU-borgere eller personer med bopæl i EU, der er direkte berørt af forhold, der henhører under EU's virksomhedsområde;

Torsdag den 17. december 2020

- H. der henviser til, at retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet er en af EU-borgernes grundlæggende rettigheder; der henviser til, at retten til at indgive andragender giver EU-borgere og personer med bopæl i EU en åben, demokratisk og gennemsigtig mekanisme til direkte henvendelse til deres valgte repræsentanter og derfor er et vigtigt element i aktiv borgerdeltagelse i EU's virksomhedsområde;
- I. der henviser til, at demokratisk forvaltning baseret på gennemsigtighed, effektiv beskyttelse af grundlæggende rettigheder og medtagelse af EU-borgernes anmodninger på EU's politiske dagsorden er nødvendig for at øge borgernes direkte deltagelse og forbedre kvaliteten af EU's beslutningsproces; der henviser til, at en demokratisk og gennemsigtig forvaltning også bør anses for at være en hjørnesten i forbindelse med styrkelsen af effektiviteten og borgervenligheden af det arbejde, som Udvalget for Andragender udfører;
- J. der henviser til, at retten til at indgive andragender bør styrke Parlamentets lydhørhed over for klager og bekymringer vedrørende overholdelse af EU's grundlæggende rettigheder og overholdelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne; der henviser til, at andragender blandt andet er en meget nyttig informationskilde om tilfælde af forkert anvendelse eller tilsidesættelse af EU-retten; der henviser til, at andragender sætter Parlamentet og andre EU-institutioner i stand til at vurdere gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten og dens indvirkning på EU-borgere og personer med bopæl i EU og til at opdage mangler og uoverensstemmelser i EU-lovgivningen, der undergraver målet om at sikre fuld beskyttelse af borgernes grundlæggende rettigheder;
- K. der henviser til, at borgere normalt henvender sig til Udvalget for Andragender som en sidste udvej, når de vurderer, at andre instanser og institutioner er ude af stand til at løse deres problemer;
- L. der henviser til, at Parlamentet længe har været på forkant med udviklingen af processen for andragender internationalt og har den mest åbne og gennemsigtige proces for andragender i Europa, som giver andragerne mulighed for at deltage i dets aktiviteter;
- M. der henviser til, at alle andragender undersøges nøje af Udvalget for Andragender; der henviser til, at alle andragere har ret til inden for en rimelig frist og på deres eget sprog eller på det sprog, der anvendes i andragendet, at modtage et svar og oplysninger om udvalgets afgørelse om, hvorvidt andragendet opfylder betingelserne for behandling, og om de opfølgende foranstaltninger;
- N. der henviser til, at arbejdet i Udvalget for Andragender er baseret på input og bidrag fra andragere; der henviser til, at oplysningerne fra andragerne sammen med den ekspertise, som Kommissionen, medlemsstaterne og andre organer stiller til rådighed, er afgørende for udvalgets arbejde; der henviser til, at andragender, der opfylder betingelserne for behandling, ofte giver et værdifuldt input til arbejdet i andre parlamentariske udvalg og tværpolitiske grupper;
- O. der henviser til, at et betragteligt antal andragender bliver drøftet offentligt på møderne i Udvalget for Andragender; der henviser til, at andragerne ofte opfordres til selv at forelægge deres andragender og deltage fuldt ud i drøftelserne og således bidrage aktivt til udvalgets arbejde; der henviser til, at Udvalget for Andragender i 2019 afholdt 9 ordinære udvalgmøder, hvor 250 andragender blev drøftet, og 239 andragere var til stede, mens 126 andragere deltog aktivt ved at tage ordet; der henviser til, at udvalgets rolle med at styrke EU-borgernes indflydelse er et vigtigt bidrag til at forbedre Parlamentets image og myndighed;
- P. der henviser til, at de emner, der hyppigst blev taget op i de andragender, der blev indgivet i 2019, vedrørte miljøspørgsmål (navnlig spørgsmål vedrørende forurening, beskyttelse og bevaring og affaldshåndtering), grundlæggende rettigheder (navnlig børns rettigheder, stemmeret og EU-borgernes rettigheder, navnlig i forbindelse med brexit), konstitutionelle anliggender (navnlig spørgsmål vedrørende valg til Europa-Parlamentet og Det Forenede Kongeriges udtræden af EU), sundhed (navnlig spørgsmål vedrørende sundhedspleje og konsekvenserne af farer og giftige stoffer), transport (navnlig fly- og jernbanepassagerers rettigheder, tværnationale forbindelser og sæsonbestemte tidsomstillinger), det indre marked (navnlig spørgsmål vedrørende forbrugerrettigheder og fri bevægelighed for personer), beskæftigelse (navnlig adgangen til arbejdsmarkedet og usikre ansættelseskontrakter) og kultur og undervisning (navnlig adgangen til uddannelse for børn med handicap og mobning i skolen) samt mange andre aktivitetsområder;
- Q. der henviser til, at 73,9 % (1 003 andragender) af de andragender, der blev modtaget i 2019, blev indgivet via Parlamentets webportal for andragender, mens det i 2018 var 70,7 % (863 andragender);
- R. der henviser til, at webportalen for andragender i 2019 blev videreudviklet til et responsivt webdesign, som er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets nye »look and feel«-hjemmeside (Europarl); der henviser til, at den derfor er blevet mere brugervenlig og tilgængelig for borgerne, som nu kan bruge den på enhver form for udstyr, der er optimeret til at anvende den europæiske standard EN 301 549; der henviser til, at den også delvist er i overensstemmelse med standarden retningslinjer for webindholds tilgængelighed (WCAG) 2.1 AA-niveau; der henviser til, at den nye erklæring om databeskyttelse er blevet uploadet i alle sprogudgaver i e-mailskabelonerne og på

Torsdag den 17. december 2020

registreringssiden, og at der er åbnet mulighed for audio-CAPTCHA til registrering af brugerkonti; der henviser til, at webportalen for andragender og ePetition er blevet yderligere integreret ved at forbedre deres synkroniseringsmekanisme; der henviser til, at et stort antal individuelle anmodninger om bistand er blevet behandlet tilfredsstillende;

- S. der henviser til, at det skal bemærkes, at der som følge af pausen på grund af valget til Europa-Parlamentet ikke fandt nogen undersøgelsesrejser sted for andragender, som var under behandling i 2019; der henviser til, at udvalget foretog opfølgende vurderinger af en række tidligere undersøgelsesrejser og vedtog rapporter om to, som fandt sted i 2018; der henviser til, at der er planlagt en række undersøgelsesrejser for 2020;
- T. der henviser til, at Udvalget for Andragender mener, at det europæiske borgerinitiativ (ECI) er et vigtigt instrument for deltagerorienteret demokrati, der giver borgerne mulighed for at involvere sig aktivt i udformningen af Unionens politikker og lovgivning; der henviser til, at der har været mangel på effektiv kommunikation om det europæiske borgerinitiativ;
- U. der henviser til, at medierne spiller en central rolle i alle demokratiske systemer og skaber større gennemsigtighed i forbindelse med processen i Udvalget for Andragender; der henviser til, at en presse af høj kvalitet er et vigtigt element for hele Den Europæiske Union; der henviser til, at der i visse europæiske medier hersker forvirring med hensyn til Udvalget for Andragenders rolle og beføjelser;
- V. der henviser til, at Udvalget for Andragender i henhold til forretningsordenen er ansvarligt for forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand, som undersøger klager over fejl eller forsømmelser i Den Europæiske Unions institutioner og organer; der henviser til, at Udvalget for Andragender i 2019 spillede en central rolle i tilrettelæggelsen af valget af Den Europæiske Ombudsmand ved at afholde en offentlig høring af kandidaterne i henhold til forretningsordenens artikel 231; der henviser til, at Emily O'Reilly den 18. december 2019 blev genvalgt til Den Europæiske Ombudsmand for valgperioden 2019-2024;
- W. der henviser til, at i sin beslutning af 17. januar 2019 om Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017 af gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i de forberedende organer til Rådet for Den Europæiske Union⁽¹⁾ udtrykte støtte til Ombudsmanden i dennes undersøgelse og opfordrede Rådet til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for hurtigst muligt at gennemføre Ombudsmandens henstillinger; der henviser til, at Rådet ikke har reageret hverken overfor Ombudsmanden eller på Parlamentets beslutning og ikke har truffet foranstaltninger med henblik på gennemførelsen;
- X. der henviser til, at forbindelserne mellem Udvalget for Andragender og Den Europæiske Ombudsmand i 2019 blev yderligere styrket, hvilket fremgik af Ombudsmandens aktive deltagelse i udvalgets møder; der henviser til, at Emily O'Reilly efter Parlamentets beslutning af 12. februar 2019 om statut og almindelig betingelser for udøvelsen af ombudsmandens hverv⁽²⁾ deltog i udvalgets møde den 2. april 2019 med henblik på en drøftelse af hendes foreslåede nye beføjelser og forelagde sin årsberetning for 2018 for Udvalget for Andragender på mødet den 4. september 2019;
- Y. der henviser til, at Udvalget for Andragender er medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd, som også omfatter Den Europæiske Ombudsmand samt nationale og regionale ombudsmænd og tilsvarende organer i medlemsstaterne, kandidatlandene og andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som har til formål at fremme udveksling af oplysninger om EU-ret og EU-politik og dele bedste praksis;
- Z. der henviser til, at aktiviteterne i netværket for andragender bør forbedres ved at sikre et mere effektivt samarbejde mellem udvalg, der behandler andragender; der henviser til, at netværket for andragender bør styrke dialogen og samarbejdet med Kommissionen og andre EU-institutioner med henblik på at sikre, at de problemer, som borgerne tager op i andragender, behandles korrekt og løses;
- AA. der henviser til, at formand von der Leyen, i sine politiske retningslinjer for Europa-Kommissionen 2019-2024 forpligtede sig til at reagere med en lovgivningsmæssig retsakt på Parlamentets beslutninger i henhold til artikel 225 i TEUF med henblik på at styrke Parlamentets rolle som initiativtager til EU-lovgivning; der henviser til, at Udvalget for Andragender bør spille en strategisk rolle ved at skabe en direkte forbindelse mellem Parlamentets initiativret på lovgivningsområdet og de spørgsmål, som borgerne rejser gennem andragender;

⁽¹⁾ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 149.

⁽²⁾ EUT C 449 af 23.12.2020, s. 182.

Torsdag den 17. december 2020

1. minder om, at Udvalget for Andragender som det eneste udvalg, der kommunikerer direkte med borgerne, skal styrke sin vigtige rolle med hensyn til at forsvare og fremme rettighederne for EU-borgere og borgere med bopæl i EU inden for rammerne af udvalgets kompetence og sikre, at andragernes bekymringer og klager behandles rettidigt og, at der findes en løsning gennem en åben, demokratisk, smidig og gennemsigtig procedure for andragender og et styrket samarbejde og dialog med andre EU-institutioner samt nationale, regionale og lokale myndigheder, idet man undgår at give andragerne et partisk eller politiseret svar;
2. beklager, at andragere stadig ikke informeres tilstrækkeligt om grundene til, at et andragende ikke opfylder betingelserne for behandling; understreger betydningen af en løbende oplysningskampagne og en offentlig debat om EU's virksomhedsområde med henblik på at øge offentlighedens bevidsthed om retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet og give klarere og mere detaljerede oplysninger om EU's beføjelser; understreger behovet for hurtigst muligt at vedtage alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at gennemføre en demokratisk EU-forvaltning baseret på gennemsigtighed, øget beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og direkte inddragelse af borgerne i EU's beslutningsprocesser; mener, at det er vigtigt at finde en måde, hvorpå man bedre kan fremme retten til at indgive andragender og således gøre borgerne mere opmærksomme på denne ret; foreslår, at oplysningskampagnerne i Den Europæiske Union intensiveres for at sikre, at EU-borgerne opnår større kendskab til EU's kompetencer, og for at præcisere Udvalget for Andragenders rolle i offentligheden;
3. opfordrer til en mere aktiv presse- og kommunikationstjeneste og til en mere aktiv tilstedeværelse på de sociale medier for at øge synligheden af udvalgets arbejde og at gøre det mere lydhørt over for borgernes bekymringer og EU-debatter, også ved at fremhæve de sager og succeshistorier, hvor et problem, som en andrager tog op, blev løst med bistand fra Udvalget for Andragender;
4. foreslår, at der gennemføres kampagner og andre opsøgende arrangementer rettet mod journalister og medier for at forebygge vage oplysninger og dermed forbedre forholdet mellem Udvalget for Andragender og medierne; understreger, at medierne spiller en central rolle med hensyn til at nå ud til de europæiske borgere med oplysninger om det daglige arbejde i Udvalget for Andragender og gennem deres aktiviteter kan bidrage til at forbedre de europæiske borgeres kendskab til arbejdet i Udvalget for Andragender; understreger, at det er EU's opgave at tilskynde til, at de europæiske borgere modtager præcise oplysninger;
5. påpeger, at andragender udgør en mulighed for Europa-Parlamentet og andre EU-institutioner for at indgå i en direkte dialog med EU-borgere og personer med lovligt ophold, der er berørt af en forkert anvendelse eller overtrædelse af EU-retten eller af uoverensstemmelser i EU-lovgivningen, og for at løse de problemer, der er konstateret; glæder sig derfor over, at andragender er borgernes indgangsdør til de europæiske institutioner; understreger behovet for øget samarbejde mellem Udvalget for Andragender og de korresponderende udvalg, EU-institutionerne og de nationale, regionale og lokale myndigheder om undersøgelser eller forslag vedrørende gennemførelse og overholdelse af EU-retten;
6. mener, at det med henblik på at sikre, at andragender sendes videre til de relevante og kompetente myndigheder, er nødvendigt at forbedre samarbejdet med nationale parlamenter, medlemsstaternes regeringer, relevante nationale institutioner og ombudsmænd;
7. minder om, at andragender udgør et værdifuldt bidrag til Kommissionens rolle som traktaternes vogter; gentager, at et godt samarbejde mellem Udvalget for Andragender og Kommissionen er af afgørende betydning, og at hurtigere svar fra Kommissionen er afgørende i forbindelse med behandlingen af andragender; glæder sig i denne forbindelse over tilsagnet fra Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser og fremsyn, Maroš Šefčovič, under hans høring som indstillet kommissær om yderligere at forbedre Kommissionens behandling af andragender og sikre, at der gives præcise svar inden for fristen på tre måneder; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forbedre gennemsigtigheden og adgangen til dokumenter inden for rammerne af EU-Pilot-procedurerne i relation til modtagne andragender og de EU-Pilot- og overtrædelsesprocedurer, der allerede er afsluttet;
8. opfordrer Kommissionen til at forpligte sig til et mere aktivt engagement i Udvalget for Andragender for at sikre, at andragerne får et præcist svar på deres anmodninger og klager vedrørende anvendelsen af EU-retten;
9. mener, at Kommissionen ikke burde placere ansvaret for at handle på andrageren alene, når der konstateres et problem med anvendelse eller overtrædelse af EU-retten; mener, at Kommissionen skal undersøge, om de nationale myndigheder er i gang med at løse det problem, der nævnes i andragendet, og skal være klar til at gribe ind, hvis de nationale myndigheders foranstaltninger ikke er tilstrækkeligt effektive;

Torsdag den 17. december 2020

10. understreger, at gennemsigtighed og aktindsigt i alle EU-institutionernes, inklusive Rådets, dokumenter bør være reglen for at sikre den højeste grad af beskyttelse af borgernes demokratiske rettigheder; påpeger, at den nuværende forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽³⁾ ikke længere afspejler den faktiske situation; opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag til omarbejdning af forordningen fra 2001 med henblik på at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden ved at fremme god forvaltningspraksis;

11. bemærker, at Udvalget for Andragender hyppigt modtager klager over visse myndigheders krænkelse af retsstatsprincippet; minder om, at sikring af en effektiv, ligelig og ensartet anvendelse af EU-retten er en afgørende forudsætning for at opretholde retsstatsprincippet, som er en af Unionens og dens medlemsstaters grundlæggende værdier, jf. artikel 2 i TEU; opfordrer under hensyntagen til nærhedsprincippet Kommissionen til at respektere de tilsagn, der blev givet i dens meddelelse af 17. juli 2019 med titlen »Styrkelse af retsstatsprincippet inden for Unionen: En handlingsplan« (COM(2019)0343), med henblik på at fremme en kultur med respekt for retsstatsprincippet, styrke samarbejdet med de nationale myndigheder og sikre en effektiv fælles reaktion på aktuelle trusler inden for Unionen;

12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at sikre, at fortolkningen af anvendelsesområdet for artikel 51 bliver så sammenhængende og bredt som muligt; minder om, at de fleste andrageres forventninger til de rettigheder, som de nyder godt af i medfør af chartret, er høje og går ud over det nuværende anvendelsesområde;

13. mener, at samarbejde med andre af Parlamentets udvalg er afgørende for en omfattende behandling af andragender; bemærker, at der i 2019 blev sendt 65 andragender til andre udvalg til udtalelse og 351 til orientering, og at der blev modtaget 38 udtalelser og 9 bekræftelser på, at andragenderne ville blive taget i betragtning i deres arbejde, fra andre udvalg; bemærker også, at der i 2018 blev sendt 47 andragender til andre udvalg til udtalelse og 660 til orientering, og at der blev modtaget 30 udtalelser og 38 bekræftelser på, at andragenderne ville blive taget i betragtning i deres arbejde, fra andre udvalg; minder om, at andragere bliver informeret om beslutninger om at anmode om udtalelser fra andre udvalg i forbindelse med behandlingen af deres andragender; understreger derfor, at det er vigtigt, at andre udvalg yder et bidrag for at sætte Parlamentet i stand til at reagere hurtigere og mere effektivt på borgernes bekymringer;

14. har tillid til, at netværket for andragender er et nyttigt redskab til at skabe større opmærksomhed omkring de spørgsmål, der bliver rejst i andragender, og til at fremme behandlingen af andragender i andre udvalg, hvortil de sendes til udtalelse eller til orientering; bemærker, at der er behov for at sikre en passende opfølgning på andragender i det parlamentariske og lovgivningsmæssige arbejde; understreger, at netværket for andragender kan betragtes som et strategisk værktøj, der skal fremme Europa-Parlamentets initiativret på lovgivningsområdet, som er nedfældet i 225 i TEUF, med henblik på at afhjælpe de mangler og uoverensstemmelser i EU-retten, som påpeges i andragender, for at sikre den fulde beskyttelse af borgernes grundlæggende rettigheder; mener, at regelmæssige møder i netværket for andragender er afgørende for at fremme samarbejdet mellem de parlamentariske udvalg gennem udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem netværkets medlemmer; understreger, at en tættere forbindelse mellem udvalgene også kan forbedre effektiviteten med hensyn til planlægningen af høringer og parlamentariske undersøgelser om de samme emner; slår til lyd for, at der udvikles en mekanisme, der giver Udvalget for Andragender mulighed for at blive inddraget direkte i lovgivningsprocessen;

15. henleder opmærksomheden på de vigtigste årlige betænkninger, som Udvalget for Andragender har vedtaget i 2019, nemlig den årlige betænkning om arbejdet i Udvalget for Andragender i 2018 ⁽⁴⁾ og den årlige betænkning om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed i 2018 ⁽⁵⁾;

16. bemærker, at Udvalget for Andragender har givet udtryk for sin holdning til vigtige spørgsmål, der er rejst i andragender, ved at bidrage til parlamentariske og lovgivningsmæssige betænkninger, navnlig om gennemførelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder inden for EU's institutionelle rammer ⁽⁶⁾ og om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om afskaffelse af sæsonbestemte tidsomstillinger og ophævelse af direktiv 2000/84/EF ⁽⁷⁾;

17. understreger, at talrige andragender har resulteret i lovgivningsmæssige eller politiske tiltag i form af betænkninger og beslutningsforslag og i præjudicielle afgørelser og traktatbrudsprocedurer;

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽⁴⁾ Betænkning vedtaget den 22. januar 2019.

⁽⁵⁾ Betænkning vedtaget den 12. november 2019.

⁽⁶⁾ Udtalelse vedtaget den 21. januar 2019.

⁽⁷⁾ Udtalelse vedtaget den 20. februar 2019.

Torsdag den 17. december 2020

18. noterer sig, miljøet var det, som bekymrede flest andragere i 2019; henviser i den forbindelse til beslutningsforslaget i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 227, stk. 2, om affaldshåndtering, der blev vedtaget den 21. marts 2019 af Udvalget for Andragender og den 4. april 2019 på plenarmødet⁽⁸⁾; understreger, at affaldshåndtering er en af de vigtigste globale socioøkonomiske og miljømæssige udfordringer, og gentager sin opfordring til at maksimere forebyggelse, genbrug, separat indsamling og genanvendelse med henblik på at fremme omstillingen til en cirkulær økonomi; gentager sin opfordring til Kommissionen til at udnytte det fulde potentiale i systemet for tidlig varsling som fastsat i de reviderede affaldsdirektiver; henleder opmærksomheden på den endelige rapport fra undersøgelsesrejsen til Valledora (Italien), som blev vedtaget den 11. april 2019, og opfordrer de kompetente nationale, regionale og lokale myndigheder til at sikre en fuldstændig og konsekvent gennemførelse af alle henstillinger i rapporten;

19. henleder opmærksomheden på høringen om »Climate Change Denial« (Benægtelse af klimaforandringerne), som Udvalget for Andragender afholdt i fællesskab med Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Fødevaresikkerhed den 21. marts 2019; mener, at Udvalget for Andragender fortsat skal imødegå klimabenægtelse, herunder ved at fremme vedtagelsen af effektive og afskrækkende sanktioner mod interessegrupper, der udøver lobbyvirksomhed over for EU-institutionerne, og hvis aktiviteter direkte eller indirekte hænger sammen med benægtelse af klimaforandringer; understreger, at det er kolossalt vigtigt at sikre, at det fremtidige arbejde i Udvalget for Andragender garanterer, at der er specifikt fokus på klimaforandringer med henblik på at styrke EU-institutionernes samlede aktiviteter for at sikre en konsekvent gennemførelse af den europæiske grønne pagt og Parisaftalen;

20. henviser til undersøgelserne af »Cross-border nuclear safety, liability and cooperation in the European Union« (Grænseoverskridende nuklear sikkerhed, ansvar og samarbejde i Den Europæiske Union) og »Endocrine Disruptors: From Scientific Evidence to Human Health Protection« (Hormonforstyrrende stoffer: fra videnskabeligt bevis til beskyttelse af menneskers sundhed), som Udvalget for Andragender bestilte som opfølgning på et betydeligt antal andragender, hvori der gives udtryk for bekymring over disse spørgsmål, og som blev forelagt på dets møder den 20. februar 2019 og den 2. april 2019; beklager, at miljøreglerne ikke altid gennemføres korrekt i medlemsstaterne, som det beskrives i flere andragender; understreger betydningen af at opfylde EU-borgernes forventninger til miljøbeskyttelse og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at sikre en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen på dette område; er overbevist om nødvendigheden af, at Kommissionen intensiverer sine aktiviteter for at sikre, at de miljøvurderinger, som medlemsstaterne gennemfører med henblik på godkendelse af infrastrukturprojekter, vedrørende hvilke andragere har gjort opmærksom på alvorlige risici for menneskers sundhed og miljøet, er baseret på præcise og omfattende analyser i fuld overensstemmelse med EU-retten;

21. er alvorligt bekymret over de alvorlige sundhedsskader, som borgere, der bor i områder, hvor der fremstilles enorme mængder af kræftfremkaldende stoffer, udsættes for, og hvor de største negative virkninger registreres blandt børn; er af den stærke overbevisning, at Kommissionen fuldt ud skal udnytte og konsekvent gennemføre bestemmelserne i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) om stoffer, der kræver godkendelse, da de er kræftfremkaldende, persistente og bioakkumulerende, og sikre, at de erstattes med ikketoksiske alternative stoffer, herunder ved at fremme industriprocesser, der sigter mod dette;

22. henleder opmærksomheden på det store antal andragender om brexit, der blev indgivet i 2019, og som for det meste efterlyste beskyttelse af EU-borgernes rettigheder før og efter brexit; glæder sig over det fremragende arbejde, der er udført af Udvalget for Andragender, og som ved at udtrykke de bekymringer, som disse andragere har taget op, har bidraget til at sikre, at borgernes rettigheder fortsat er en af Parlamentets vigtigste prioriteter i brexitforhandlingerne; understreger, at der er mange borgere — både i EU og i Det Forenede Kongerige — som i lyset af usikkerheden om et brexit uden en aftale har henvendt sig til Udvalget for Andragender, fordi de frygter, at deres rettigheder bliver truet på grund af den manglende aftale; påpeger, at det med henblik på at bevare de rettigheder, som EU-borgere, der bor i en anden medlemsstat end deres egen, nyder godt af, kan være nyttigt at indføre relevant lovgivning, i tilfælde af at medlemsstatens status over for EU ændres;

23. minder om den specifikke rolle med hensyn til beskyttelse, som Udvalget for Andragender har spillet i EU inden for rammerne af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap; henviser til udvalgets vigtige igangværende arbejde i forbindelse med andragender om spørgsmål vedrørende handicap; bemærker, at antallet af andragender om handicap faldt i 2019 sammenlignet med det foregående år; bemærker imidlertid, at tilgængelighed og forskelsbehandling fortsat er blandt de største udfordringer for personer med handicap; minder om, at Udvalget for Andragender i 2019 lagde særlig vægt på drøftelsen af andragender om inklusiv uddannelse for børn med handicap; opfordrer til en ny dagsorden for færdigheder med en central position i Europa og til konkrete forslag til, hvordan man kan fremme inklusion samt lette anerkendelse og overførsel af færdigheder i Europa;

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0338.

Torsdag den 17. december 2020

24. glæder sig over, at Udvalget for Andragender i 2019 behandlede borgernes bekymringer vedrørende gennemsigtighed og ansvarlighed i EU-institutionerne, som blev taget op i flere andragender; minder i denne forbindelse om, at udvalget på sit møde den 2. april 2019 var vært for en workshop om »Conflicts of Interest — Integrity, Accountability and Transparency in the EU institutions and agencies« (Interessekonflikter — integritet, ansvarlighed og gennemsigtighed i EU's institutioner og agenturer), hvor de resultater, der var opnået i forbindelse med interessekonflikter, integritet, ansvarlighed, gennemsigtighed, adfærdskodekser og svingdørssituationer i EU's institutioner og agenturer, blev behandlet; påpeger det vigtige bidrag til debatten fra Den Europæiske Ombudsmand, som holdt hovedtalen om EU-institutionernes resultater og udfordringer;

25. opfordrer til en hurtig vedtagelse af retlige reformer med henblik på at håndtere den manglende gennemsigtighed i EU's beslutningsproces, interessekonflikter og alle etiske problemer på EU-plan, som påvirker lovgivningsprocessen, i relation til de forhold, som borgerne tager op gennem andragender;

26. henleder opmærksomheden på, at et flertal i Europa-Parlamentets plenarforsamling støttede Europa-Parlamentets beslutning af 17. januar 2019 om Den Europæiske Ombudsmands strategiske undersøgelse OI/2/2017 af gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i de forberedende organer til Rådet for Den Europæiske Union⁽⁹⁾; minder om, at Rådet som medlovgiver er en uundværlig institution for Unionens borgere; beklager, at talrige drøftelser og møder i Rådet stadig finder sted bag lukkede døre; opfordrer Rådet til at gennemføre en politik med større åbenhed for at styrke borgernes tillid til offentlige institutioner; tilskynder Rådet til i større udstrækning at offentliggøre bestemte møder og dokumenter for at opnå en bedre kommunikation med de europæiske borgere og med de nationale parlamenter;

27. anerkender resultatet af den offentlige høring, som Udvalget for Andragender afholdt den 12. november 2019 om den amerikanske lov om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (FATCA) og dens ekstraterritoriale indvirkning på EU-borgere; beklager, at Kommissionen og Rådet synes at værdsætte de internationale forbindelser med USA mere end EU-borgernes rettigheder og interesser, navnlig i forbindelse med FATCA, og opfordrer dem til at leve op til deres ansvar og hurtigt og meningsfuldt gøre en indsats for at støtte de berørte borgere, således som Parlamentet har opfordret til i sin beslutning af 5. juli 2018 om de negative virkninger af den amerikanske lovgivning om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (FATCA) for EU-borgere⁽¹⁰⁾;

28. henviser til det vigtige igangværende arbejde i Udvalget for Andragender for at sikre beskyttelsen af dyrevelfærd i EU, som fremgår af det store antal andragender om dette emne, der blev drøftet på udvalgets møder i 2019; finder, at det er af afgørende betydning, at der iværksættes en ny EU-strategi for dyrevelfærd for at lukke alle de eksisterende huller og sikre en fuld og reel beskyttelse af dyrs velfærd gennem en klar og udtømmende lovramme, der er i fuld overensstemmelse med kravene i artikel 13 i TEUF; henleder opmærksomheden på den offentlige høring om revurdering af ulvebestanden i EU, som Udvalget for Andragender afholdt den 5. december 2019 sammen med Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og i samarbejde med Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, med henblik på at give udtryk for borgernes bekymringer over den retlige ramme for beskyttelse af ulve samt ulves og andre store rovdyrs såsom den brune bjørns indvirkning på miljøet og landdistrikterne; understreger, at store rovdyr inden for rammerne af habitatdirektivet er fredede arter i de fleste medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til at udnytte redskaberne under den gældende EU-lovgivning bedre for at løse eventuelle konflikter vedrørende bevarelsen af fredede store rovdyr; opfordrer Kommissionen til hurtigst mulig at fremlægge en ajourført EU-vejledning om reglerne for fredning af arter for at sikre en tilfredsstillende sameksistens mellem mennesker og store rovdyr i de berørte områder;

29. anser det for at være af afgørende betydning, at borgerne har mulighed for at blive involveret direkte i fremsættelsen af lovforslag; understreger, at det europæiske borgerinitiativ er et grundlæggende instrument for aktivt medborgerskab og offentlig deltagelse; glæder sig over vedtagelsen den 17. april 2019 af de nye regler for det europæiske borgerinitiativ, som samler en række strukturelle og tekniske forbedringer for at gøre dette instrument mere brugervenligt og tilgængeligt samt at gøre det lettere for EU-borgerne i højere grad at deltage i Unionens lovgivningsproces; noterer sig det betydelige antal nye borgerinitiativer, som Kommissionen registrerede i 2019, og som viser, at borgerne udnytter muligheden for at anvende deltagesinstrumenter for at få indflydelse på udformningen af politikker og lovgivningsprocessen; opfordrer til flere oplysningskampagner om det europæiske borgerinitiativs rolle med henblik på at fremme europæiske borgers brug af denne ressource; beklager, at flertallet af de vellykkede europæiske borgerinitiativer indtil videre ikke er mundet ud i et forslag til lovgivning fra Kommissionen; tilskynder Kommissionen til at anskue de europæiske borgerinitiativer så åbent og lydhørt som muligt for at gøre dette instrument til en virkelig succes for det europæiske deltagesdemokrati i borgernes øjne; opfordrer derfor Kommissionen til at tage initiativ til et lovgivningsforslag på grundlag af ethvert vellykket europæisk borgerinitiativ, som blev støttet af Europa-Parlamentet;

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0045.

⁽¹⁰⁾ EUT C 118 af 8.4.2020, s. 141.

Torsdag den 17. december 2020

30. minder om, at forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand hører under de ansvarsområder, som, ifølge Parlamentets forretningsorden, er overdraget til Udvalget for Andragender; glæder sig over, at Parlamentet har et frugtbart samarbejde med Den Europæiske Ombudsmand og tillige er involveret i det europæiske netværk af ombudsmænd; fremhæver det glimrende forhold mellem Den Europæiske Ombudsmand og Udvalget for Andragender; glæder sig over den centrale rolle, som Udvalget for Andragender har spillet med hensyn til at sikre, at de offentlige høringer af kandidaterne inden for rammerne af proceduren for valg af Den Europæiske Ombudsmand i 2019 blev gennemført på en gennemsigtig og effektiv måde;
31. påskønner Den Europæiske Ombudsmands regelmæssige bidrag til Udvalget for Andragenders arbejde i hele årets løb; er af den faste overbevisning, at Unionens institutioner, organer og agenturer skal sikre en konsekvent og effektiv opfølgning på Ombudsmandens henstillinger;
32. minder om, at webportalen for andragender er et vigtigt redskab til at sikre en gnidningsløs, effektiv og gennemsigtig proces for andragender; glæder sig i denne forbindelse over dens tilpasning til Europa-Parlamentets »look and feel«-websted (Europarl); minder om, at dokumenter som dagsordener, protokoller og meddelelser fra Udvalget om Andragender siden slutningen af 2017 automatisk er blevet uploadet til portalen, hvilket har givet borgerne en portal, som er mere responsiv, gennemsigtig og tilgængelig; understreger, at der fortsat skal gøres en indsats for at gøre portalen mere tilgængelig for personer med handicap, herunder projekter, der giver andragere mulighed for at indgive andragender på EU's nationale tegnsprog, for at sikre, at alle borgere i Unionen kan udøve deres ret til at indgive andragender til Europa-Parlamentet, jf. artikel 20 og 24 i TEUF og artikel 44 i Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder; foreslår, at webportalen for andragender på Europa-Parlamentets websted gøres mere synlig; mener, at retten til at indgive andragender hænger direkte sammen med institutionens aktiviteter og fortjener en synlig og lettilgængelig plads på Europa-Parlamentets websted; opfordrer til, at man undersøger, hvordan man kan forhindre brugen af stjalne eller falske identiteter;
33. understreger, at selv om antallet af støttetilkendegivelser til et eller flere andragender på webportalen for Parlamentets andragender er steget i forhold til 2018, er der fortsat en række andragere, der gør opmærksom på tekniske problemer med at støtte flere andragender;
34. understreger, at ePetition-instrumentet er en vigtig database for Udvalget for Andragenders funktion, men at der er behov for at forbedre og modernisere brugerfladen for at gøre den mere brugervenlig og tilgængelig;
35. lykønsker sekretariatet for Udvalget for Andragender med, at det behandler andragender effektivt og med stor omhu i overensstemmelse med udvalgets retningslinjer og arbejdsgangen for andragender i Europa-Parlamentets administration;
36. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og medlemsstaternes udvalg for andragender, nationale ombudsmænd eller lignende kompetente organer.
-

Fredag den 18. december 2020

P9_TA(2020)0384

Forværringen af menneskerettighedssituationen i Egypten, navnlig sagen vedrørende aktivisterne fra Det Egyptiske Initiativ for Personlige Rettigheder (EIPR)

Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2020 om den forværrede menneskerettighedssituation i Egypten, navnlig sagen om aktivister fra Det Egyptiske Initiativ for Personlige Rettigheder (EIPR) (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Egypten, navnlig beslutningen af 24. oktober 2019 ⁽¹⁾,
- der henviser til EU-Udenrigsrådets konklusioner fra august 2013 og februar 2014 om Egypten,
- der henviser til erklæringerne fra EU-Udenrigstjenestens talsmand for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Egypten, navnlig erklæringen af 21. november 2020 om nylige anholdelser af menneskerettighedsaktivister,
- der henviser til den erklæring om Egypten, som FN's højkommissær for menneskerettigheder fremsatte den 20. november 2020,
- der henviser til FN-eksperternes opfordring af 27. november 2020 om løsladelse af egyptiske menneskerettighedsforkæmpere, der blev fængslet efter et møde med diplomater, og til eksperternes erklæring af 7. december 2020 om beslutningen om at løslade tre ledende medarbejdere i det egyptiske initiativ for personlige rettigheder (EIPR) mod kaution,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang af Egypten fra maj - 2020,
- der henviser til den fælles erklæring af 13. maj 2020 fra FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC), Verdenssundhedsorganisationen (WHO), FN's fælles program om hiv og aids (UNAIDS) og FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) om covid-19 i fængsler og andre lukkede miljøer,
- der henviser til associeringsaftalen mellem EU og Egypten fra 2001, der trådte i kraft i 2004 og blev styrket ved handlingsplanen fra 2007; der henviser til prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten 2017-2020, der blev vedtaget den 25. juli 2017, til den fælles erklæring efter mødet i Associeringsrådet EU-Egypten i 2017 og til den fælles erklæring om det 6. møde i Underudvalget EU-Egypten om Politiske Spørgsmål, Menneskerettigheder og Demokrati af 23.-24. juni 2019,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, tortur, ytringsfrihed og menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (ICESCR), konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder og det arabiske charter om menneskerettigheder, som alle er ratificeret af Egypten,
- der henviser til Egyptens forfatning, navnlig artikel 52 om forbud mod alle former og typer for tortur, artikel 73 om forsamlingsfrihed og artikel 93 om den bindende karakter af den internationale menneskerettighedslovgivning,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder fra 1981, som blev ratificeret af Egypten den 20. marts 1984,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0043.

Fredag den 18. december 2020

- der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i Egypten fortsat forværres, idet myndighederne intensiverer deres overgreb på civilsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere, sundhedspersonale, journalister, oppositionsmedlemmer, akademikere og advokater og fortsat brutalt og systematisk undertrykker enhver form for uenighed og derved undergraver kernerettighederne, navnlig ytringsfriheden, både online og offline, og forenings- og forsamlingsfriheden, politisk pluralisme, retten til at deltage i offentlige anliggender og retsstatsprincippet;
- B. der henviser til, at tre aktivister fra det egyptiske initiativ for personlige rettigheder (EIPR), en af de sidste uafhængige menneskerettighedsorganisationer i Egypten, Gasser Abdel Razek, Karim Ennarah og Mohammad Basheer, efter deres møde med 13 udenlandske ambassadører og diplomater den 3. november 2020 blev arresteret af sikkerhedsstyrkerne og anklaget for terrorisme og nationale sikkerhedsrelaterede lovovertrædelser mellem den 15. og 19. november 2020;
- C. der henviser til, at aktivisterne, efter nationale og internationale udtryk for bekymring, herunder fra OHCHR, talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og medlemsstaterne den 3. december 2020 blev løsladt mod kaution, mens anklagerne blev opretholdt; der henviser til, at en egyptisk domstol, der behandler terrorrelaterede sager, på trods af deres løsladelse den 6. december 2020 stadfæstede en anklagers afgørelse om at indefryse deres aktiver, indtil efterforskningen er gennemført;
- D. der henviser til, at undertrykkelsen af EIPR begyndte i 2016, da bankkonti for tidligere EIPR-direktør og -stifter, Hossam Bahgat, blev indefrosset, og han fik forbud mod at forlade landet; der henviser til, at EIPR gør en uvurderlig indsats for at fremme personlige, politiske, borgerlige, økonomiske og sociale rettigheder og frihedsrettigheder i landet;
- E. der henviser til, at EIPR's forsker i kønsrettigheder og postgraduate Erasmus-studerende ved universitetet i Bologna, Italien, Patrick George Zaki, den 7. februar 2020 blev vilkårligt anholdt i Cairos internationale lufthavn; der henviser til, at Patrick George Zaki ifølge sin advokat blev afhørt i 17 timer af Egyptens nationale sikkerhedsagentur, inden han blev overført til Mansoura, hvor han blev slået og tortureret med elektrochok; der henviser til, at Patrick George Zaki bl.a. blev anklaget for udbredelse af undergravende propaganda, tilskyndelse til protest og anstiftelse af terrorisme; der henviser til, at Patrick George Zakis varetægtsfængsling hele tiden er blevet forlænget i de seneste 10 måneder, selv om hans helbredssituation gør, at han er i særlig risiko for at blive ramt af covid-19 i Tora-fængslet; der henviser til, at Erasmus-programmet er blevet betragtet som et af de mest vellykkede initiativer til fremme af EU's kerneværdier; der henviser til, at tilbageholdelsen af Patrick George Zaki under hans stipendium i Europa udgør en trussel mod disse værdier, og at EU må gøre alt, hvad der står i dets magt, for at finde en løsning på denne sag;
- F. der henviser til, at mediefriheden i Egypten har været faldende i de seneste år på grund af det begrænsede råderum for journalister; der henviser til, at journalister og deres familiemedlemmer i stigende grad forfølges og udsættes for tilbageholdelse, trusler og intimidering; der henviser til, at de egyptiske myndigheder fortsat blokerer lokale og internationale nyhedsorganisationers og menneskerettighedsorganisationers websteder;
- G. der henviser til, at titusindvis af menneskerettighedsforkæmpere, herunder kvinderettighedsaktivister, LGBTI-aktivister, advokater, journalister, aktivister, fredelige modstandere og medlemmer af oppositionen fortsat er fængslet under livstruende forhold; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmperes tvungne forsvinden er ved at blive en systematisk praksis hos de egyptiske myndigheder der henviser til, at varetægtsfængsling og forebyggende foranstaltninger anvendes for at forhindre aktivister og deres advokater i at udføre deres legitime menneskerettighedsarbejde eller i fredeligt at udøve deres grundlæggende frihedsrettigheder i Egypten;
- H. der henviser til, at egyptiske civilsamfundsaktivister, menneskerettighedsforkæmpere, journalister og akademikere bør kunne udføre deres legitime aktiviteter uden nogen hindring eller frygt for repressalier mod dem eller deres pårørende; der henviser til, at der foretages ulovlig digital overvågning af deres arbejde, konti på sociale medier og personlige enheder;
- I. der henviser til, at den terrorbekæmpelseslovgivning, der blev indført under præsident al-Sisis styre, kritiseres af mange menneskerettighedsorganisationer for at give myndighederne et farligt stort fortolkningsomfang og misbruges til at bringe menneskerettighedsforkæmpere, deres advokater, aktivister og medlemmer af oppositionen til tavshed; der henviser til, at mistænkte i terrørsager ofte ikke får retfærdig rettergang, da de direkte henvises til militærdomstole; der henviser til, at de egyptiske myndigheder ifølge Human Rights Watch siden militærkuppet i 2013 har sat omkring 3 000 mennesker på terrorlister, dømt 3 000 personer til døden og tilbageholdt 60 000 personer;

Fredag den 18. december 2020

- J. der henviser til, at Egypten ifølge civilsamfundsorganisationer har henrettet mindst 110 personer i 2020, og at 66 af disse henrettelser har fundet sted siden den 3. oktober 2020, hvilket betyder, at der er blevet henrettet flere mennesker inden for de seneste to måneder end i hele 2019; der henviser til, at mindst 39 mennesker risikerer en snarlig henrettelse; der henviser til, at disse domme angiveligt følger klart uretfærdige retssager, der er præget af tvungne »tilståelser« og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser, herunder tortur og tvungne forsvindinger; at der mangler en seriøs undersøgelse af disse handlinger og en retfærdig rettergang for ofrene, som f.eks. i tilfældet med den koptiske kristne munk Isaiah al-Maqari; der henviser til, at børn fortsat dømmes til døden; der henviser til, at artikel 122 i Egyptens lov om børn fortsat giver anledning til alvorlig bekymring, da den giver mulighed for at retsforfølge børn i masseretssager ved voksne domstole under visse omstændigheder og har ført til, at mindst 17 unge har fået dødsstraf siden 2011;
- K. der henviser til, at der har været en vedvarende undtagelsestilstand i Egypten siden den 10. april 2017; der henviser til, at masseretssager fortsætter til trods for en udbredt international fordømmelse af, at de simpelthen er uegnede til at opfylde de grundlæggende folkeretlige krav om ret til retfærdig rettergang og retssag; der henviser til, at flere civile bliver retsforfulgt ved militærdomstole end nogensinde før;
- L. der henviser til, at seksuel vold og chikane mod kvinder i de seneste årtier har plaget det egyptiske samfund, da overlevende ofte har fået skylden, og myndighederne ikke har gjort meget for at retsforfølge mistænkte eller for at anfægte diskriminerende normer, der ligger til grund for denne vold; der henviser til, at krænkende praksis som f.eks. jomfruelighedstest stadig er udbredt, herunder fra de egyptiske myndigheders side; der henviser til, at loven om vold mod kvinder, som har stået i stampe i det egyptiske parlament siden 2017, endnu ikke er ratificeret; der henviser til, at de eksisterende politikker og love mod kvindelig kønslemlæstelse ikke håndhæves ordentligt, og at denne praksis fortsætter; der henviser til, at kvinderettighedsforkæmpere og feministiske aktivister fortsat udsættes for undertrykkelse;
- M. der henviser til, at italienske anklagere i Rom den 10. december 2020 og efter en fireårig retslig efterforskning meddelte, at de havde utvetydige beviser på, at fire egyptiske statssikkerhedsofficerer var involveret i den grove kidnapning, grove legemsbeskadigelse og mord på den italienske forskningsassistent Giulio Regeni; der henviser til, at juristerne fra den egyptiske kommission for rettigheder og frihedsrettigheder (ECRF) fortsat yder deres støtte til Regenis juridiske team i Italien, da de er de retlige repræsentanter i Egypten; der henviser til, at de egyptiske myndigheder konstant har forhindret fremskridt med hensyn til at efterforske og afsløre sandheden om kidnapningen, torturen og drabet på Giulio Regeni og den franske lærer Eric Langs død, som var blevet tilbageholdt i Kairo i 2013, hvilket forhindrede muligheden for at drage gerningsmændene til ansvar;
- N. der henviser til, at EU er Egyptens største økonomiske partner og vigtigste kilde til udenlandske investeringer; der henviser til, at EU og Egypten i juni 2017 vedtog partnerskabsprioriteter, der havde til formål at styrke samarbejdet på en lang række områder, herunder inden for sikkerhed, terrorbekæmpelse og reform af retsvæsenet;
1. beklager endnu en gang og på det kraftigste de statslige myndigheders og sikkerhedsstyrkers fortsatte og intensiverede undertrykkelse af de grundlæggende rettigheder og af menneskerettighedsforkæmpere, advokater, demonstranter, journalister, bloggere, fagforeningsfolk, studerende, børn, kvinderettigheds- og ligestillingsaktivister, lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI) personer, politiske modstandere, herunder deres familiemedlemmer, civilsamfundsorganisationer og mindretal, udelukkende som reaktion på deres udøvelse af deres grundlæggende frihedsrettigheder eller deres tilkendegivelser af uenighed i Egypten; opfordrer til en uafhængig og gennemsigtig undersøgelse af alle menneskerettighedskrænkelser og til, at gerningsmændene drages til ansvar; understreger betydningen af et stærkt og velfungerende civilsamfund;
2. er forfærdet over de nylige anholdelser af de højtstående EIPR-aktivister, Gasser Abdel Razek, Karim Ennarah og Mohammad Basheer som gengældelse for deres legitime møde med europæiske diplomater i Kairo; glæder sig over deres foreløbige løsladelse, men opfordrer indtrængende myndighederne til at frafalde alle anklager mod dem, sætte en stopper for alle former for chikane og intimidering af dem og EIPR-stifter og fungerende direktør Hossam Bahgat og ophæve alle restriktive foranstaltninger, herunder rejseforbud og indefrysning af aktiver, der er vedtaget mod dem og EIPR; opfordrer den egyptiske regering til at sikre, at deres sag behandles på en gennemsigtig, retfærdig og hurtig måde;
3. beklager, at afgørelsen om at løslade dem ikke blev udvidet til at omfatte andre EIPR-fanger, navnlig Patrick George Zaki, hvis tilbageholdelsesordre blev forlænget med yderligere 45 dage den 6. december 2020; opfordrer til, at Patrick George Zaki løslades øjeblikkeligt og betingelsesløst og til, at alle anklager mod ham frafalder; mener, at der er behov for en stærk, hurtig og koordineret diplomatisk reaktion fra EU på hans anholdelse og langvarige tilbageholdelse;

Fredag den 18. december 2020

4. Gentager sin opfordring til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af de vilkårligt tilbageholdte og dømt for udførelsen af deres legitime og fredelige menneskerettighedsarbejde, navnlig Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Massry, Mohamed El-Baqer, Hoda Abdelmoniem, Ahmed Amasha, Islam El-Kalhy, Abdel Moneim Aboul Fotouh, Esraa Abdel Fattah, Ramy Kamel, Ibrahim Ezz El-Din, Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary, Ramy Shaath, Sanaa Seif, Solafa Magdy, Hossam al-Sayyad, Mahmoud Hussein og Kamal El-Balshy;

5. understreger, at de igangværende anholdelser og tilbageholdelser er en del af et bredere mønster med intimidering af organisationer, der forsvarer menneskerettighederne, samt voksende begrænsninger af ytringsfriheden, både online og offline, foreningsfriheden og retten til at deltage i fredelige forsamlinger i Egypten, og opfordrer til, at alle disse handlinger bringes til ophør; beklager Egyptens fortsatte brug af terrorbekæmpelseslovgivningen, den vilkårlige tilføjelse af forkæmpere på Egyptens terrorlister og varetægtsfængsling for at angribe og kriminalisere menneskerettighedsforkæmpers arbejde, hvilket er i strid med retsstatsprincippet og Egyptens forpligtelser i henhold til international menneskerettighedslovgivning; opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at ændre eller ophæve enhver form for urimelig lovgivning, navnlig landets lov om ikkestatslige organisationer (NGO'er) fra 2019 og dets antiterrorlov; opfordrer endnu en gang de egyptiske myndigheder til at afslutte sag 173/2011 (»sagen om udenlandsk finansiering«) og ophæve alle rejseforbud og indefrysning af aktiver, der er pålagt mindst 31 menneskerettighedsforkæmpere og ansatte i NGO'er på menneskerettighedsområdet i forbindelse med denne sag;

6. opfordrer de egyptiske myndigheder til at sikre, at behandlingen af alle tilbageholdte overholder de betingelser, der er fastsat i »Body of Principles for the Protection of All Persons under any form of detention or Imprisonment«, som FN's Generalforsamling vedtog i sin resolution 43/173 af 9. december 1988, om, at de, indtil de løslades, får fuld adgang til deres familier, advokater efter eget valg og passende lægebehandling, og at der gennemføres troværdige undersøgelser af alle påstande om mishandling eller tortur;

7. udtrykker sin dybe bekymring over, hvad der er sket med tilbageholdte og indsatte i overfyldte tilbageholdelsessteder under ubeskrivelige forhold under covid-19-pandemien, og opfordrer myndighederne til hurtigst muligt at lette forholdene i tilbageholdelsesstederne; opfordrer myndighederne til at give en uafhængig organisation ubegrænset adgang til højsikkerhedsfængslet Tora med henblik på at overvåge frihedsberøvelsesforholdene; fordømmer de vilkårlige anholdelser, chikane og undertrykkelse af sundhedspersonale og journalister for at tale om covid-19-situationen eller den egyptiske stats reaktion i 2020; opfordrer de egyptiske myndigheder til at ophøre med denne praksis og løslade lægepersonale, der stadig er i vilkårlig tilbageholdelse;

8. beklager stigningen i antallet af henrettelser i Egypten og forkaster anvendelsen af dødsstraf; opfordrer de egyptiske myndigheder til at indføre et moratorium for dødsstraf med henblik på at afskaffe den og til at tage alle skridt til at sikre streng overholdelse af garantier for retfærdig rettergang og alle mulige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre en retfærdig retssag; opfordrer Egypten til omgående at løslade alle unge, der har fået dødsdomme, og ændre artikel 122 i landets lov om børn;

9. opfordrer de egyptiske myndigheder til at vedtage en omfattende lov om vold mod kvinder og en national strategi til håndhævelse af de vedtagne love mod seksuel vold; opfordrer indtrængende myndighederne til at anvende de tilgængelige FN-retningslinjer, såsom FN's håndbog om lovgivning om vold mod kvinder, til at fastlægge metoder til bekæmpelse af vold mod kvinder, herunder beskyttelse af overlevende og vidner ved hjælp af uddannede officerer og leverandører; opfordrer de egyptiske myndigheder til at indstille enhver form for forfølgelse af kvinder på grund af »moralske krænkelser« over for den kvindelige menneskerettighedsforkæmper Amal Fathy; opfordrer myndighederne til straks at sætte en stopper for anholdelsen og retsforfølgningen af medlemmer af LGBTI-samfundet eller enkeltpersoner udelukkende på grundlag af deres reelle eller opfattede seksuelle orientering, som det er tilfældet med Seif Bedour;

10. beklager de egyptiske myndigheds forsøg på at vildlede og hindre fremskridt i efterforskningen af kidnappingen, torturen og mordet i 2016 på Giulio Regeni, en italiensk forsker; beklager de egyptiske myndigheds vedholdende afvisning af at forsyne de italienske myndigheder med alle de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at muliggøre en hurtig, gennemsigtig og upartisk undersøgelse af mordet på Regeni i overensstemmelse med Egyptens internationale forpligtelser; opfordrer EU og medlemsstaterne til indtrængende at opfordre de egyptiske myndigheder til at samarbejde fuldt ud med de italienske retslige myndigheder og sætte en stopper for deres afvisning af — som det kræves i henhold til italiensk lovgivning — at sende opholdsadresser for de fire mistænkte, som de italienske anklagere i Rom har angivet, efter at efterforskningen er afsluttet, for at der formelt kan rejses tiltale imod dem under en retfærdig rettergang i Italien; advarer de egyptiske myndigheder mod gengældelse mod vidnerne eller den egyptiske kommission for rettigheder og frihedsrettigheder (ECRF) og dens advokater;

Fredag den 18. december 2020

11. udtrykker stærk politisk og menneskelig støtte til Giulio Regenis familie til deres vedholdende og værdige søgen efter sandheden; minder om, at eftersøgningen efter sandheden om kidnapning, tortur og mord på en europæisk borger ikke er op til familien alene, men at det er en absolut pligt for nationale institutioner og EU-institutioner, der kræver, at der træffes alle nødvendige diplomatiske foranstaltninger;

12. bemærker, at Egypten er en vigtig partner for Den Europæiske Union og dens medlemsstater på en lang række områder, herunder handel, sikkerhed, bekæmpelse af international terrorisme og mellemfolkelige kontakter; støtter det egyptiske folk i dets bestræbelser på at etablere et frit, stabilt, velstående, inklusivt og demokratisk land, der respekterer dets nationale og internationale lovgivning, når det drejer sig om beskyttelse og fremme af menneskerettighederne;

13. minder de egyptiske myndigheder om, at respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder udgør et væsentligt element i forbindelserne mellem EU og Egypten, og at det at give plads til civilsamfundet er en fælles forpligtelse, der er nedfældet i prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten som fastsat i den egyptiske forfatning; understreger, at ingen menneskerettighedsforkæmper bør udsættes for finansielle restriktioner, kriminalisering, rejseforbud eller kautionsforhold eller blive fængslet for deres legitime menneskerettighedsarbejde; opfordrer indtrængende NF/HR til offentligt at udtrykke bekymring over menneskerettighedssituationen i Egypten og på ethvert møde på højt plan med de egyptiske myndigheder;

14. opfordrer repræsentanter fra EU-delegationen og medlemsstaterne i Kairo til at overvære retssagerne mod egyptiske og udenlandske journalister, bloggere, fagforeningsfolk, menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister i landet og besøge dem i fængslet;

15. gentager sin opfordring til NF/HR og medlemsstaterne om at reagere på en samlet og resolut måde, også i samarbejde med andre ligesindede partnere, på overgrebene og krænkelse af menneskerettighederne i Egypten og til at anvende alle de redskaber, de har til rådighed, for at sikre konkrete fremskridt i Egyptens menneskerettighedssituation; opfordrer navnlig indtrængende EU og dets medlemsstater til på den kommende samling i FN's Menneskerettighedsråd at gå i spidsen for at oprette en længe savnet mekanisme til overvågning og rapportering om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Egypten; glæder sig over Rådets vedtagelse af en global menneskerettighedssanktionsordning/EU's »Magnitskij-lov« og gentager sin opfordring til NF/HR og medlemsstaterne om at overveje målrettede restriktive foranstaltninger over for højtstående egyptiske embedsmænd, der er ansvarlige for de alvorligste krænkelse i landet;

16. gentager sin opfordring til en dybtgående og omfattende gennemgang af EU's forbindelser med Egypten; mener, at menneskerettighedssituationen i Egypten kræver en gennemgribende revision af Kommissionens budgetstøtteoperationer, og kræver, at EU's bistand begrænses til primært at støtte demokratiske aktører og civilsamfundet; opfordrer til større gennemsigtighed i forbindelse med alle former for finansiell støtte eller uddannelse, som EU, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og Den Europæiske Investeringsbank yder til Egypten; minder om, at EU og dets medlemsstater ikke må uddele priser til ledere, der er ansvarlige for krænkelse af menneskerettighederne;

17. opfordrer EU til i lyset af forhandlingerne om de nye partnerskabsprioriteter at fastsætte klare benchmarks, der gør yderligere samarbejde med Egypten til et centralt element i vores forbindelser for at opnå fremskridt med hensyn til reformer af de demokratiske institutioner, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, og at menneskerettigheds-spørgsmål integreres i alle forhandlinger med de egyptiske myndigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at sætte behovet for håndgribelige forbedringer af menneskerettighedssituationen, navnlig løsladelsen af vilkårligt tilbageholdte menneskerettighedsforkæmper og journalister, i centrum for det næste møde i Associeringsrådet EU-Egypten; gentager, at samarbejde inden for migrationsstyring eller terrorbekæmpelse, men også geopolitiske hensyn, ikke bør ske på bekostning af det fortsatte pres for overholdelse af menneskerettighederne og ansvarliggørelse for menneskerettighedskrænkelser;

18. gentager sine nylige opfordringer til medlemsstaterne om at følge op på konklusionerne om Egypten af 21. august 2013 fra Rådet (Udenrigsanliggender) ved at bekendtgøre suspensionen af eksporttilladelse til alt udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse i overensstemmelse med fælles holdning 2008/944/FUSP⁽²⁾, og fordømmer medlemsstaternes vedvarende undladelse af at overholde disse forpligtelse; opfordrer medlemsstaterne til at standse al eksport af våben, overvågningsteknologi og andet sikkerhedsudstyr til Egypten, der kan lette angreb på menneskerettighedsforkæmper og civilsamfundsaktivister, herunder på sociale medier, samt enhver anden form for intern undertrykkelse; opfordrer EU til fuldt ud at håndhæve sin eksportkontrol over for Egypten med hensyn til varer, der kan anvendes i forbindelse med undertrykkelse, tortur eller henrettelse;

⁽²⁾ EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

Fredag den 18. december 2020

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til Egyptens regering og parlament samt til Den Afrikanske Menneskerettighedskommission.

Tirsdag den 15. december 2020

UDTALELSER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2020)0349

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en gennemførelsesforanstaltning: stofgruppe 4-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)phenol, ethoxyleret

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 for så vidt angår stofgruppe 4-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)phenol, ethoxyleret (der dækker veldefinerede stoffer og UVCB-stoffer, polymerer og homologer) (D070073/02 — 2020/2898(RPS))

(2021/C 445/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 for så vidt angår stofgruppe 4-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)phenol, ethoxyleret (der dækker veldefinerede stoffer og UVCB-stoffer, polymerer og homologer) (D070073/02,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 58 og artikel 131,
- der henviser til udtalelse af 20. november 2020 fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 133 i ovennævnte forordning,
- der henviser til Kommissionens skrivelse af 23. november 2020, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil modsætte sig udkastet til forordning,
- der henviser til skrivelse af 2. december 2020 fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer til Udvalgsformandskonferencens formand,
- der henviser til artikel 5a, stk. 3, i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 4, litra d), og artikel 111, stk. 6,
- der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, sikkerhed,
- der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 15. december 2020,
- A. der henviser til, at stofgruppen 4-(1,1,3,3-tetramethylbutyl)phenol, ethoxyleret (»stofgruppen«), opfylder kriterierne i artikel 57, litra f), i forordning (EF) nr. 1907/2006 og er opført i bilag XIV til nævnte forordning; der henviser til, at ansøgningsfristen for stofgruppen var den 4. juli 2019, og at solnedgangsdatoen er fastsat til den 4. januar 2021;

⁽¹⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Tirsdag den 15. december 2020

- B. der henviser til, at stofgruppen anvendes til fremstilling af in vitro-diagnoseudstyr og til udvikling af vacciner til bekæmpelse af covid-19 og muligvis også til fremstilling af disse vacciner; der henviser til, at det derfor er af afgørende betydning at sikre, at stofgruppen fortsat kan anvendes til specifikke formål til diagnosticering, behandling eller forebyggelse af covid-19 efter den 4. januar 2021 som en ekstraordinær foranstaltning til beskyttelse af folkesundheden;
 - C. der henviser til, at Kommissionen den 27. november 2020 fremsendte udkastet til Kommissionens forordning, hvilket indledte den kontrolperiode, som Parlamentet har til at gøre indsigelse mod denne forordning;
 - D. der henviser til, at udkastet til Kommissionens forordning bl.a. indfører en forlængelse af ansøgningsfristen for stofgruppen til 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden for at gøre det muligt at udarbejde ansøgninger om godkendelse til visse anvendelser og dermed også en udsættelse af solnedgangsdatoen for stofgruppen til 36 måneder efter forordningens ikrafttræden;
 - E. der henviser til, at udkastet til Kommissionens forordning bør træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 4. juli 2019 for at undgå et hul i den periode, hvor ansøgninger om anvendelser til forskning, udvikling og fremstilling af lægemidler, medicinsk udstyr eller tilbehør til medicinsk udstyr, herunder medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, med henblik på deres anvendelse til diagnosticering, behandling eller forebyggelse af covid-19 og anvendelse i sådant medicinsk udstyr eller sådant tilbehør gyldigt kan indgives, således at anvendelsen er omfattet af artikel 56, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1907/2006;
 - F. der henviser til, at nærværende afgørelse træffes som en ekstraordinær foranstaltning til beskyttelse af folkesundheden for at sikre, at stofgruppen fortsat kan anvendes til specifikke formål til diagnosticering, behandling eller forebyggelse af covid-19 efter den 4. januar 2021;
1. erklærer, at det ikke modsætter sig udkastet til Kommissionens forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen og, til orientering, til Rådet.
-

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0351

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en gennemførelsesforanstaltning: International regnskabsstandard 39 og International Financial Reporting Standard 4, 7, 9 og 16

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår international regnskabsstandard 39 og International Financial Reporting Standard 4, 7, 9 og 16 (D069602/01 — 2020/2851(RPS))

(2021/C 445/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens forordning (D069602/01,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1,
 - der henviser til udtalelse af 26. oktober 2020 fra det regnskabskontroludvalg, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1606/2002,
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 28. oktober 2020, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil modsætte sig udkastet til forordning,
 - der henviser til skrivelse af 2. december 2020 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 4, litra d), og artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 15. december 2020,
- A. der henviser til, at International Accounting Standards Board (IASB) den 27. august 2020 udstedte ændringer til International Accounting Standard (IAS) 39 og til International Financial Reporting Standards (IFRS) 4, 7, 9 og 16; der henviser til, at disse ændringer har til formål at give en generel lempelse i lyset af »fase 2« i forbindelse med erstatningen af interbankrenten (IBOR); der henviser til, at de foreslåede ændringer vedrører konsekvenserne for regnskabsaflæggelse af den faktiske udskiftning af rentebenchmarket for ændringer af finansielle instrumenter (værdiændringer) og regnskabsmæssig sikring og forhindrer uønskede regnskabsmæssige konsekvenser for værdiansættelsen (eller ophør af indregning) af finansielle instrumenter og leasingkontrakter og ophør af sikringsforhold som følge af en lovbestemt erstatning af benchmarksatserne; der henviser til, at selskaber uden de foreslåede ændringer kan være nødt til straks at anerkende værdiændringer i resultatet eller indstille sikringsforhold, selv om de ikke har ændret deres risikostyringsstrategi; der henviser til, at Kommissionen indtrængende opfordrede IASB til at fremskynde udstedelsen af de foreslåede ændringer, således at Unionen rettidigt kunne godkende dem;
- B. der henviser til, at European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) den 14. september 2020 afgav en positiv godkendelsesudtalelse til Kommissionen;
- C. der henviser til, at Kommissionen har konkluderet, at fortolkningen opfylder de tekniske kriterier for vedtagelse som krævet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002, og fastholder, at de foreslåede ændringer vil forhindre en afbrydelse af sikringsforhold som følge af usikkerhed i forbindelse med IBOR-overgangen, således at regnskaber udarbejdet i henhold til IFRS kan give et retvisende billede af virkningen af risikostyringen og forhindre utidig volatilitet i resultatet;

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Tirsdag den 15. december 2020

- D. der henviser til, at IASB fastsatte ændringernes ikrafttrædelsestidspunkt til den 1. januar 2021, men det er tilladt at anvende dem tidligere; der henviser til, at de finansielle institutioner, der er omfattet af IFRS- og IAS-regnskabsstandarder, ikke kan anvende den behandling, der foreslås i disse ændringer, på deres regnskaber for 2020, inden de godkendes og offentliggøres; der henviser til, at EU-virksomheder stilles ringere end deres konkurrenter i andre jurisdiktioner, hvis de ikke er i stand til at gøre brug af den lempelse, der gives i disse ændringer; der henviser til, at de foreslåede ændringer derfor bør godkendes og offentliggøres inden udgangen af december 2020, således at de kan anvendes for regnskabsperioder, der starter den 1. januar 2021 eller før eller efter denne dato;
1. erklærer, at det ikke modsætter sig udkastet til Kommissionens forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen og, til orientering, til Rådet.
-

Onsdag den 16. december 2020

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2020)0358

Interinstitutionel aftale om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter

Europa-Parlamentets afgørelse af 16. december 2020 om indgåelse af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter (2018/2070(ACI))

(2021/C 445/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag af 2. maj 2018 om en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (COM(2018)0323) og det ændrede forslag (COM(2020)0444),
- der henviser til udkastet til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelsen af nye egne indtægter,
- der henviser til artikel 295, 310, 311, 312, 323 og 324 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Parisaftalen, som blev vedtaget på det 21. møde i partskonferencen (COP21) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, der blev afholdt i Paris i december 2015,
- der henviser til sin beslutning af 14. november 2018 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 — Parlamentets holdning med henblik på en aftale ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. oktober 2019 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og egne indtægter: Det er tid til at opfylde borgernes forventninger ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 179.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0032.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

Onsdag den 16. december 2020

- der henviser til sin beslutning af 15. maj 2020 om en ny flerårig finansiel ramme, egne indtægter og genopretningsplanen ⁽⁴⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, vedtaget den 21. juli 2020,
- der henviser til sin beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 16. september 2020 om udkast til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽⁶⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 148, stk. 1,
- der henviser til skrivelse fra Budgetudvalget,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A9-0261/2020),
- A. der henviser til, at det i forbindelse med den flerårige finansielle ramme (FFR) er passende at vedtage en interinstitutionel aftale, som fastsætter bestemmelserne for gennemførelsen heraf;
- B. der henviser til, at der den 10. november 2020 blev opnået generel politisk enighed mellem repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om FFR for 2021-2027, egne indtægter og EU-genopretningsinstrumentet »Next Generation EU« (NGEU);
- C. der henviser til, at en sådan politisk aftale indeholder en ny interinstitutionel aftale om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter (i det følgende »den interinstitutionelle aftale«);
- D. der desuden henviser til, at der den 5. november 2020 blev indgået en politisk aftale om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet,
- E. der henviser til, at denne nye aftale erstatter den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁷⁾;
- F. der henviser til, at gennemførelsen af budgetdisciplin og samarbejde mellem institutionerne på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning kræver, at Rådet deler de nødvendige oplysninger med Parlamentet inden for rammerne af dechargeproceduren vedrørende Det Europæiske Råd og Rådet for at sikre, at Parlamentet har de nødvendige oplysninger om, hvordan Rådet gennemfører sit budget, enten direkte eller via Kommissionen;
- G. der henviser til, at den nye aftale indeholder vigtige nye elementer, navnlig en køreplan for indførelsen af nye egne indtægter over de næste syv år, bestemmelser om udvidet budgetkontrol med udgifterne til NGEU-finansiering og ordninger til overvågning af udgifter til klima- og biodiversitetsmålsætninger samt til kønsligestilling og kønsmainstreaming;
- H. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale for første gang indeholder bestemmelser om Den Europæiske Unions egne indtægter, nemlig et nyt bilag med en køreplan for indførelse af nye egne indtægter i FFR-perioden 2021-2027, som vil være tilstrækkelige til at dække renterne og tilbagebetalingsomkostningerne i forbindelse med EU-genopretningsinstrumentet (NGEU); der henviser til, at køreplanen øger troværdigheden og bæredygtigheden af ændringen af afgørelsen om egne indtægter og sikrer, at lofterne for egne indtægter er tilstrækkeligt høje til at kunne dække Unionens forpligtelser i overensstemmelse med princippet om budgetdisciplin som omhandlet i artikel 310, stk. 4, i TEUF; der henviser til, at provenu fra egne indtægter, der overstiger tilbagebetalingsbehovet, fortsat vil finansiere Unionens budget som almindelige indtægter i overensstemmelse med princippet om bruttoopgørelse; der henviser til, at køreplanen ikke udelukker yderligere forslag til nye egne indtægter i løbet af finansieringsperioden 2021-2027;
- I. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale indeholder en ny del om samarbejde vedrørende EU-genopretningsinstrumentet (NGEU), der har til formål at sikre passende inddragelse af budgetmyndigheden i forvaltningen af eksterne formålsbestemte indtægter under NGEU; der henviser til, at der i denne del henvises til en ny fælles erklæring om budgetkontrol med nye forslag på grundlag af artikel 122 i TEUF med potentielt betydelige virkninger for Unionens budget;

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0124.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0206.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0220.

⁽⁷⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Onsdag den 16. december 2020

- J. der henviser til, at aftalen indeholder bestemmelser om overvågning af udgifter på tværs af EU-programmer for så vidt angår klima- og biodiversitetsmålsætninger, ligestilling mellem kønnene og FN's mål for bæredygtig udvikling; der henviser til, at den interinstitutionelle aftale indeholder betydelige forbedringer med hensyn til udformning og gennemførelse af metoder til sporing af klimaudgiftsmålet på 30 % for det samlede EU-budget og udgifterne til EU-genopretningsinstrumentet, til opstilling af et nyt årligt mål for biodiversitetsudgifter i FFR på 7,5 % fra 2024 og 10 % i 2026 og 2027 og til måling af kønsrelaterede udgifter, herunder fremme af integration af kønsaspektet;
 - K. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale indeholder en ny del om kvaliteten og sammenligneligheden af data om modtagere med henblik på indførelse af standardiserede foranstaltninger til indsamling, sammenligning og samling af oplysninger og tal vedrørende de endelige modtagere af EU-midler;
 - L. der henviser til, at anvendelsen af den interinstitutionelle aftale skal forstås som horisontal og ikke forhindrer medlovgiverne i inden for rammerne af en specifik forordning at nå til enighed om yderligere foranstaltninger til forbedring af kvaliteten og sammenligneligheden af data, navnlig for så vidt angår programmer under direkte forvaltning, eller yderligere at styrke inddragelsen af budgetmyndigheden i forvaltningen af eksterne formålsbestemte indtægter;
 - M. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale for første gang indeholder bestemmelser om samarbejde og dialog mellem institutionerne under forhandlingerne om FFR, med det sigte at operationalisere traktatens bestemmelser, ifølge hvilke institutionerne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette vedtagelsen af en FFR og fremme samråd og indbyrdes tilnærmelse af deres holdninger til budgetspørgsmål;
 - N. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale bibeholder eksisterende bestemmelser og indeholder nye ordninger vedrørende anvendelse af særlige instrumenter herunder Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, solidaritets- og nødhjælpsreserven, brexittilpasningsreserven, det fælles margininstrument og fleksibilitetsinstrumentet;
 - O. der henviser til, at den interinstitutionelle aftale indeholder bestemmelser om yderligere målrettede tilpasninger af gennemsigtheden i programmeringen og overslagene;
 - P. der henviser til, at EU-genopretningsinstrumentet omfatter en ny genopretnings- og resiliensfacilitet; der henviser til, at det i forbindelse med den politiske aftale om EU-genopretningsinstrumentet og inddragelsen af budgetmyndigheden i forvaltningen af eksterne formålsbestemte indtægter under dette instrument er hensigtsmæssigt at minde om behovet for en objektiv, retfærdig og gennemsigtig retlig ramme for udvælgelsen af de projekter, der skal finansieres under genopretnings- og resiliensfaciliteten, samt at fremhæve de regionale og lokale myndigheders rolle med hensyn til at bidrage til en symmetrisk genopretning ikke kun mellem medlemsstaterne, men også mellem regionerne;
1. godkender indgåelsen af aftalen, der er vedføjet som bilag;
 2. pålægger sin formand at underskrive aftalen sammen med formanden for Rådet og formanden for Kommissionen og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse med bilag til Rådet og Kommissionen til orientering.
-

Onsdag den 16. december 2020

BILAG

INTERINSTITUTIONEL AFTALE MELLEM EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN OM BUDGETDISCIPLIN, OM SAMARBEJDE PÅ BUDGETOMRÅDET OG OM FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING SAMT OM NYE EGNE INDTÆGTER, HERUNDER EN KØREPLAN FOR INDFØRELSE AF NYE EGNE INDTÆGTER

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN,

i det følgende benævnt »institutionerne«, HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 295 —

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

1. Formålet med denne aftale er at gennemføre budgetdisciplin, at forbedre den årlige budgetprocedures forløb og samarbejdet mellem institutionerne på budgetområdet samt at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning og at gennemføre et samarbejde og udarbejde en køreplan hen imod indførelse i perioden for den flerårige finansielle ramme 2021-2027 (»FFR 2021-2027«) af nye egne indtægter, som er tilstrækkelige til at dække tilbagebetalingen af det EU-genopretningsinstrument, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EU) 2020/...⁽¹⁾ (*) (»EURI-forordningen«).

2. Budgetdisciplin som omhandlet i denne aftale dækker alle udgifter. Denne aftale er bindende for institutionerne, så længe den er i kraft. Bilagene til denne aftale udgør en integrerende del af denne.

3. Denne aftale ændrer ikke institutionernes respektive budget- og lovgivningsbeføjelser, således som de er fastsat i traktaterne, i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/...⁽²⁾ (**) (»FFR-forordningen«), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽³⁾ (»finansforordningen«) og i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/...⁽⁴⁾ (***) (»afgørelsen om egne indtægter«), og berører ikke de nationale parlamenters beføjelser for så vidt angår egne indtægter.

4. Denne aftale kan kun ændres ved fælles aftale mellem institutionerne.

5. Denne aftale består af fire dele:

— Del I indeholder bestemmelser vedrørende den flerårige finansielle ramme (FFR) og vedrørende de tematiske og ikke-tematiske særlige instrumenter

— Del II vedrører interinstitutionelt samarbejde på budgetområdet

— Del III indeholder bestemmelser vedrørende en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler

— Del IV indeholder bestemmelser vedrørende kvaliteten og sammenligneligheden af data om støttemodtagere i forbindelse med beskyttelse af Unionens budget.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2020/... af ... om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L ..., af ..., s. ...).

^(*) EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument ST 9971/20 (2020/0111(NLE)) i teksten og nummeret og datoen på nævnte forordning i den tilhørende fodnote og udfyld EUT-henvisningen.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/... af ... om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L ... af ..., s. ...).

^(**) EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument ST 9970/20 (2018/0166(APP)) i teksten og nummeret og datoen på nævnte forordning i den tilhørende fodnote og udfyld EUT-henvisningen.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/... af ... om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU (EUT L ..., af ..., s. ...).

^(***) EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument ST 10046/20 (2018/0135(CNS)) i teksten og nummeret og datoen på nævnte forordning i den tilhørende fodnote og udfyld EUT-henvisningen.

Onsdag den 16. december 2020

6. Denne aftale træder i kraft den ... (*) og erstatter den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (°).

DEL I

FFR OG SÆRLIGE INSTRUMENTER

A. BESTEMMELSER VEDRØRENDE FFR

7. Med henblik på en forsvarlig økonomisk forvaltning sørger institutionerne under budgetproceduren og ved vedtagelsen af Unionens almindelige budget så vidt muligt for, at der er tilstrækkelige margener under lofterne for de forskellige udgiftsområder i FFR, med undtagelse af underudgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«.

Ajourføring af overslag over betalingsbevillinger

8. Kommissionen ajourfører hvert år overslagene over betalingsbevillinger for perioden frem til mindst 2027. Ved denne ajourføring tages der hensyn til alle relevante oplysninger, herunder den faktiske udnyttelse af budgettets forpligtelses- og betalingsbevillinger, samt den forventede bevillingsudnyttelse. Der tages også hensyn til de regler, der skal sikre, at betalingsbevillingerne udvikler sig på en ordnet måde sammenlignet med forpligtelsesbevillingerne og med vækstprognoserne for Unionens bruttonationalindkomst (BNI).

B. BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE TEMATISKE OG IKKETEMATISKE SÆRLIGE INSTRUMENTER

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen

9. Når betingelserne i den relevante basisretsakt for at mobilisere Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen er opfyldt, forelægger Kommissionen et forslag om dens mobilisering, og afgørelsen om at mobilisere Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen træffes i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet.

Samtidig med at Kommissionen forelægger sit forslag til afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om overførsel til de relevante budgetposter.

Overførsler i forbindelse med Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen foretages i overensstemmelse med finansforordningen.

Solidaritets- og nødhjælpsreserven

10. Når Kommissionen finder, at betingelserne for at mobilisere solidaritets- og nødhjælpsreserven er opfyldt, forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om overførsel fra den pågældende reserve til de tilsvarende budgetposter i overensstemmelse med finansforordningen.

Afgørelsen om at mobilisere beløb efter FFR-forordningens artikel 9, stk. 1, litra a), træffes af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab på forslag af Kommissionen i overensstemmelse med den relevante basisretsakt.

Inden Kommissionen forelægger et forslag om overførsel fra solidaritets- og nødhjælpsreserven til bistand i henhold til FFR-forordningens artikel 9, stk. 1, litra b), undersøger den mulighederne for omfordeling af bevillinger.

Brexittilpasningsreserve

11. Når betingelserne i det relevante instrument for at mobilisere brexittilpasningsreserven er opfyldt, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om overførsel til de relevante budgetposter.

Overførsler i forbindelse med brexittilpasningsreserven foretages i overensstemmelse med finansforordningen.

Det fælles margeninstrument

(*) EUT: Indsæt venligst datoen for sidste undertegnelse af denne aftale.

(°) EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Onsdag den 16. december 2020

12. Kommissionen kan foreslå at mobilisere beløb, der svarer til alle eller en del af de margener, der er omhandlet i FFR-forordningens artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra a) og c), i forbindelse med et budgetforslag eller et forslag til ændringsbudget. Mobiliseringen af beløb, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra c), foreslås af Kommissionen efter en grundig analyse af alle andre finansielle muligheder.

De pågældende beløb kan mobiliseres af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af budgetproceduren, jf. artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Fleksibilitetsinstrumentet

13. Kommissionen forelægger et forslag om mobilisering af fleksibilitetsinstrumentet efter at have undersøgt alle muligheder for omfordeling af bevillingerne under det udgiftsområde, hvor der er behov for yderligere midler.

I forslaget fastlægges de behov, der skal dækkes, og beløbet. Et sådant forslag kan forelægges i forbindelse med et budgetforslag eller et forslag til ændringsbudget.

Fleksibilitetsinstrumentet kan mobiliseres af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af budgetproceduren, jf. artikel 314 i TEUF.

DEL II

FORBEDRING AF DET INTERINSTITUTIONELLE SAMARBEJDE PÅ BUDGETOMRÅDET

A. PROCEDURE FOR INTERINSTITUTIONELT SAMARBEJDE

14. De nærmere bestemmelser om det interinstitutionelle samarbejde under budgetproceduren er fastsat i bilag I.

15. I overensstemmelse med artikel 312, stk. 5, i TEUF træffer institutionerne de nødvendige foranstaltninger med henblik på at lette vedtagelsen af en ny FFR eller en revision heraf efter den særlige lovgivningsprocedure, der er omhandlet i artikel 312, stk. 2, i TEUF. Sådanne foranstaltninger vil omfatte regelmæssige møder og udveksling af oplysninger mellem Europa-Parlamentet og Rådet og, på Kommissionens initiativ, møder mellem institutionernes formænd som fastsat i artikel 324 i TEUF for at fremme samråd og indbyrdes tilnærmelse af institutionernes holdninger. Hvis der er fremlagt et forslag til en ny FFR eller til en omfattende revision, vil institutionerne søge at fastlægge særlige ordninger for samarbejde og dialog mellem dem under hele den procedure, der fører til vedtagelsen heraf.

Budgetgennemsigthed

16. Kommissionen udarbejder en årlig rapport, der ledsager Unionens almindelige budget, og som samler tilgængelige ikkefortrolige oplysninger om:

- Unionens aktiver og passiver, herunder de aktiver og passiver, der følger af lånoptagelses- og långivningstransaktioner, som Unionen foretager i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til traktaterne
- Den Europæiske Udviklingsfonds (⁽⁶⁾), den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitets, den europæiske stabilitetsmekanismer og andre mulige fremtidige mekanismers indtægter, udgifter, aktiver og passiver
- udgifter afholdt af medlemsstaterne inden for rammerne af et forstærket samarbejde, i det omfang de ikke indgår i Unionens almindelige budget
- klimaudgifter på grundlag af en effektiv metode fastsat af Kommissionen og, hvis det er relevant, i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning til overvågning af klimaudgifterne og resultaterne heraf med henblik på at nå et overordnet mål om, at tilsammen mindst 30 % af udgifterne i Unionens budget og i forbindelse med EU-genopretningsinstrumentet støtter klimamål, idet der tages hensyn til virkningerne af udfasningen af finansieringen under EU-genopretningsinstrumentet og, hvis det er muligt, skelnes mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.

I tilfælde af utilstrækkelige fremskridt hen imod klimaudgiftsmålet i et eller flere af de relevante programmer vil institutionerne i overensstemmelse med deres ansvarsområder og den relevante lovgivning rådføre sig med hinanden om

(⁶⁾ Som fastsat i den interne aftale mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiell bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse (EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1), og i de forudgående interne aftaler.

Onsdag den 16. december 2020

passende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at Unionens udgifter til klimamål i hele FFR for 2021-2027 svarer til mindst 30 % af udgifterne i Unionens budget og under EU-genopretningsinstrumentet tilsammen

- e) udgifter, der bidrager til at standse og vende tabet af biodiversitet, på grundlag af en effektiv, gennemsigtig og omfattende metode fastsat af Kommissionen i samarbejde med Europa-Parlamentet og Rådet og, hvis det er relevant, i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning med henblik på at arbejde hen imod ambitionen om at afsætte 7,5 % i 2024 og 10 % i 2026 og i 2027 af de årlige udgifter under FFR til biodiversitetsmål, idet der tages hensyn til de eksisterende overlap mellem klima- og biodiversitetsmålene
- f) fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd samt rettigheder og lige muligheder for alle under hele gennemførelsen og overvågningen af de relevante programmer og mainstreaming af disse mål samt integration af ligestillingsaspektet, herunder ved at styrke vurderingen af indvirkningerne på ligestillingsaspektet i konsekvensanalyser og evalueringer inden for rammen for bedre lovgivning. Kommissionen vil undersøge, hvordan der kan udvikles en metode til måling af de relevante udgifter på programniveau i FFR for 2021-2027. Kommissionen vil anvende denne metode, så snart den er tilgængelig. Senest den 1. januar 2023 vil Kommissionen gennemføre denne metode for visse centralt forvaltede programmer for at afprøve dens gennemførlighed. Det vil midtvejs blive undersøgt, om metoden kan udvides til andre programmer for den resterende del af FFR for 2021-2027
- g) gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling i alle relevante EU-programmer inden for FFR for 2021-2027.

De effektive metoder, der er omhandlet i første afsnit, litra d) og e), vil så vidt muligt indeholde en henvisning til bidraget fra Unionens budget til den europæiske grønne pagt, som omfatter princippet om ikke at gøre skade.

Den effektive metode, der er omhandlet i første afsnit, litra d), vil være gennemsigtig, omfattende, resultatorienteret og præstationsbaseret, omfatte årlig høring fra Kommissionens side af Europa-Parlamentet og Rådet og angive relevante foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af utilstrækkelige fremskridt med hensyn til at nå de gældende mål.

Ingen af de i dette punkt omhandlede metoder bør medføre en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for projektansvarlige eller støttemodtagere.

17. Kommissionen udarbejder en årlig rapport om gennemførelsen af EU-genopretningsinstrumentet. Denne årlige rapport skal samle de tilgængelige ikkefortrolige oplysninger vedrørende:

- de aktiver og passiver, der følger af lånoptagelses- og långivningstransaktioner, som foretages i henhold til artikel 5 i afgørelsen om egne indtægter
- det samlede provenu afsat til EU-programmer til gennemførelse af EU-genopretningsinstrumentet i det foregående år, fordelt på program og budgetpost
- de lånte midlers bidrag til opfyldelsen af målene for EU-genopretningsinstrumentet og de specifikke EU-programmer.

B. INDFØJELSE AF FINANSIELLE BESTEMMELSER I LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER

18. Hver lovgivningsmæssig retsakt vedrørende et flerårigt program vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure skal indeholde en bestemmelse, hvori lovgiver fastlægger finansieringsrammen for programmet.

Dette beløb udgør det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

For programmer omhandlet i bilag II til FFR-forordningen øges det primære referencebeløb automatisk med de yderligere tildelinger, der er omhandlet i FFR-forordningens artikel 4a, stk. 1.

Onsdag den 16. december 2020

Europa-Parlamentet og Rådet forpligter sig, ligesom Kommissionen ved udarbejdelsen af budgetforslaget, til ikke at afvige mere end 15 % fra dette beløb i hele det pågældende programs varighed, medmindre der indtræffer nye omstændigheder af objektiv og langsigtet karakter, som begrundes udtrykkeligt og præcist, idet der tages hensyn til de resultater, der er opnået ved programmets gennemførelse, navnlig på grundlag af evalueringer. En eventuel forøgelse som følge af en sådan variation skal holdes under det eksisterende loft for det pågældende udgiftsområde, uden at dette berører anvendelsen af de instrumenter, der er omhandlet i FFR-forordningen og i denne aftale.

Fjerde afsnit finder ikke anvendelse på de yderligere tildelinger, der er omhandlet i tredje afsnit.

Dette punkt finder ikke anvendelse på bevillinger til samhørighedsprogrammer, der er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure og på forhånd er allokert til de enkelte medlemsstater, og som indeholder en finansieringsramme for hele programmets varighed, og ej heller på de storstilede projekter, der er omhandlet i FFR-forordningens artikel 18.

19. Retligt bindende EU-retsakter om flerårige programmer, som ikke vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, må ikke indeholde et »beløb, som skønnes nødvendigt«.

Ønsker Rådet at indføre et finansielt referencebeløb, betragtes dette beløb som et udtryk for lovgivers ønske og berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets budgetbeføjelser i henhold til TEUF. En bestemmelse herom medtages alle retligt bindende EU-retsakter, der indeholder et sådant finansielt referencebeløb.

C. UDGIFTER VEDRØRENDE FISKERIAFTALER

20. Udgifter vedrørende fiskeriaftaler er undergivet følgende særlige regler:

Kommissionen forpligter sig til regelmæssigt at holde Europa-Parlamentet informeret om forberedelsen og forløbet af forhandlingerne om fiskeriaftaler, herunder disse aftalers budgetmæssige følger.

Institutionerne forpligter sig til som led i lovgivningsproceduren vedrørende fiskeriaftaler at sørge for, at alle procedurer gennemføres så hurtigt som muligt.

Beløb, der er afsat i budgettet til nye fiskeriaftaler eller til fornyelse af fiskeriaftaler, som træder i kraft efter den 1. januar i det pågældende regnskabsår, hensættes til reserven.

Viser bevillingerne vedrørende fiskeriaftalerne, herunder reserven, sig at være utilstrækkelige, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de nødvendige oplysninger om årsagerne til denne situation og om, hvilke foranstaltninger der eventuelt kan vedtages efter gældende procedurer. Kommissionen foreslår, hvor det er nødvendigt, passende foranstaltninger.

Kommissionen forelægger hvert kvartal Europa-Parlamentet og Rådet detaljerede oplysninger om gennemførelsen af de gældende fiskeriaftaler samt et finansielt overslag for resten af året.

21. Uden at det berører den relevante procedure for forhandling af fiskeriaftaler, forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til inden for rammerne af budgetmæssigt samarbejde at nå frem til en aftale om passende finansiering af fiskeriaftaler i rette tid.

D. FINANSIERING AF DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK (FUSP)

22. De samlede FUSP-aktionsudgifter opføres i ét og samme kapitel i budgettet med overskriften FUSP. Beløbet skal dække de reelle, forudsigelige behov, som de vurderes i forbindelse med udarbejdelsen af budgetforslaget på grundlag af årlige overslag udarbejdet af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«). Der tillades en rimelig margen til dækning af uforudsete aktioner. Der må ikke hensættes midler til en reserve.

23. Hvad angår de FUSP-udgifter, der i henhold til artikel 41 i traktaten om Den Europæiske Union afholdes over Unionens budget, bestræber institutionerne sig hvert år i Forligsudvalget, jf. artikel 314, stk. 5, i TEUF, og på grundlag af det budgetforslag, som Kommissionen har opstillet, at nå til enighed om aktionsudgiftsbeløbet og om fordelingen af dette beløb på artiklerne i budgettets FUSP-kapitel. Opnås der ikke enighed, er det underforstået, at Europa-Parlamentet og Rådet opfører det samme beløb på budgettet, som blev opført på det tidligere budget, eller det beløb, der foreslås i budgetforslaget, hvis dette er lavere.

De samlede FUSP-aktionsudgifter fordeles på artiklerne i budgettets FUSP-kapitel som foreslået i tredje afsnit. Hver artikel omfatter aktioner, der allerede er vedtaget, aktioner, der er planlagt, men endnu ikke vedtaget, og beløb for fremtidige, men ikke planlagte, aktioner, der skal vedtages af Rådet i det pågældende regnskabsår.

Onsdag den 16. december 2020

Inden for budgettets FUSP-kapitel kunne de artikler, hvorunder FUSP-aktionerne skal opføres, affattes som følger:

- enkelte større missioner som omhandlet i finansforordningens artikel 52, stk. 1, litra g)
- andre missioner (i forbindelse med krisestyringsoperationer, konfliktforebyggelse, -løsning og -stabilisering samt overvågning og gennemførelse af freds- og sikkerhedsprocesser)
- ikkespredning og nedrustning
- nødforanstaltninger
- forberedelses- og opfølgingsforanstaltninger
- Den Europæiske Unions særlige repræsentanter.

Da Kommissionen i henhold til finansforordningen har beføjelse til selvstændigt at overføre bevillinger mellem artikler i budgettets FUSP-kapitel, betragtes den fleksibilitet, der anses for at være nødvendig med henblik på hurtig udførelse af FUSP-aktioner, som sikret. Hvis det i et regnskabsår viser sig, at beløbet i budgettets FUSP-kapitel er utilstrækkeligt til at dække de nødvendige udgifter, søger Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen hurtigst muligt at finde en løsning.

24. Den højtstående repræsentant hører hvert år Europa-Parlamentet om et fremadrettet dokument, som fremsendes senest den 15. juni det pågældende år, og som angiver de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for FUSP, herunder de finansielle virkninger for Unionens budget, og en evaluering af de foranstaltninger, der blev iværksat i år n-1, samt en vurdering af FUSP's samordning med og komplementaritet i forhold til Unionens øvrige eksterne finansielle instrumenter. Den højtstående repræsentant holder desuden regelmæssigt Europa-Parlamentet orienteret ved mindst fem gange om året og inden for rammerne af den regelmæssige politiske dialog om FUSP at holde fælles konsultationsmøder, som senest aftales den 30. november hvert år. Deltagelse i disse møder bestemmes af henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet under hensyntagen til formålet med og arten af de oplysninger, der udveksles på disse møder.

Kommissionen indbydes til at deltage i disse møder.

Såfremt Rådet vedtager en afgørelse på FUSP-området, der medfører udgifter, tilsender den højtstående repræsentant øjeblikkeligt og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage herefter Europa-Parlamentet et overslag over de forventede udgifter (en »finansieringsoversigt«), navnlig udgifterne i forbindelse med tidsplan, personaleforbrug, anvendelse af lokaler og anden infrastruktur, transportmidler, uddannelsesbehov og sikkerhedsforanstaltninger.

En gang pr. kvartal underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af FUSP-aktioner og om de finansielle overslag for resten af regnskabsåret.

E. INSTITUTIONERNES INDDRAGELSE I UDVIKLINGSPOLITISKE SPØRGSMÅL

25. Kommissionen etablerer en uformel dialog med Europa-Parlamentet om udviklingspolitiske spørgsmål.

DEL III

FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING AF UNIONENS MIDLER

A. FINANSIEL PROGRAMMERING

26. Kommissionen fremlægger to gange om året, første gang sammen med de dokumenter, der ledsager budgetforslaget, og anden gang efter vedtagelsen af Unionens almindelige budget, en fuldstændig finansiell programmering for udgiftsområde 1, 2 (undtagen for underudgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed«), 3 (for »miljø- og klimaindsats« og »hav- og fiskeripolitik«), 4, 5 og 6 i FFR. I denne programmering, der er struktureret efter udgiftsområde, politikområde og budgetpost, bør anføres:

- a) den gældende lovgivning, idet der skelnes mellem flerårige programmer og årlige aktioner:
 - i) i forbindelse med de flerårige programmer bør Kommissionen angive den procedure, hvorefter de blev vedtaget (almindelig eller særlig lovgivningsprocedure), deres varighed, den samlede finansieringsramme og den andel, der afsættes til administrative udgifter
 - ii) for flerårige programmer omhandlet i bilag II til FFR-forordningen bør Kommissionen på en gennemsigtig måde angive de supplerende tildelinger i henhold til FFR-forordningens artikel 4a

Onsdag den 16. december 2020

- iii) i forbindelse med de årlige aktioner (vedrørende pilotprojekter, forberedende foranstaltninger og agenturer) og aktioner, der finansieres inden for rammerne af Kommissionens prærogativer, bør Kommissionen fremlægge flerårige overslag

- b) lovgivningsforslag under behandling: forslag fra Kommissionen, der er under behandling, med den seneste ajourføring.

Kommissionen bør overveje, hvordan der kan skabes krydsreferencer mellem den finansielle og den lovgivningsmæssige programmering og sikres mere præcise og pålidelige overslag. For hvert lovgivningsforslag bør Kommissionen angive, om det er medtaget i den programmering, der blev fremlagt på tidspunktet for forelæggelse af budgetforslaget eller efter den endelige vedtagelse af budgettet. Kommissionen bør navnlig underrette Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) alle nye lovgivningsmæssige retsakter, der er vedtaget, og alle lovgivningsforslag, der er fremsat og under behandling, men som ikke er medtaget i den programmering, der blev fremlagt på tidspunktet for budgetforslaget eller efter den endelige vedtagelse af budgettet (med de tilsvarende beløb)
- b) lovgivning, der er planlagt i lovgivningsdelen i Kommissionens årlige arbejdsprogram, med angivelse af, om foranstaltningerne vil kunne få finansielle virkninger.

Når det er nødvendigt, bør Kommissionen angive, om der er tale om omprogrammering som følge af nye lovgivningsforslag.

B. AGENTURER OG EUROPASKOLER

27. Inden Kommissionen forelægger et forslag om oprettelse af et nytagentur, udarbejder den en forsvarlig, komplet og objektiv konsekvensanalyse under hensyntagen til bl.a. den kritiske masse for medarbejdere og kompetencer, cost-benefit-aspekter, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, konsekvenser for aktiviteter på nationalt plan og EU-plan og de budgetmæssige følger for det pågældende udgiftsområde. På grundlag af disse oplysninger, og uden at det berører de lovgivningsmæssige procedurer for oprettelse af agenturet, forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til inden for rammerne af det budgetmæssige samarbejde nå frem til en aftale om finansiering af det foreslåede agentur i rette tid.

Der anvendes følgende proceduremæssige skridt:

- For det første fremlægger Kommissionen systematisk et forslag om oprettelse af et nytagentur på det første trepartsmøde efter forslagens vedtagelse og fremlægger den finansieringsoversigt, der ledsager lovgivningsforslaget om oprettelse af agenturet, og belyser konsekvenserne heraf for den resterende del af den finansielle programmeringsperiode
- For det andet bistår Kommissionen under lovgivningsprocessen lovgiver med at vurdere de foreslåede ændrings finansielle følger. Disse finansielle følger bør tages i betragtning i løbet af de relevante lovgivningsmæssige trepartsmøder
- For det tredje fremlægger Kommissionen inden lovgivningsprocessens afslutning en ajourført finansieringsoversigt, der tager hensyn til potentielle ændringer fra lovgiver; denne endelige finansieringsoversigt sættes på dagsordenen for det sidste lovgivningsmæssige trepartsmøde og godkendes formelt af lovgiver. Den sættes også på dagsordenen for et senere budgetrepartsmøde (i hastetilfælde i forenklet form) med henblik på at indgå en aftale om finansieringen
- For det fjerde bekræftes den aftale, der indgås på et trepartsmøde, under hensyntagen til Kommissionens budgetvurdering med hensyn til indholdet af lovgivningsprocessen i en fælles erklæring. Denne aftale skal godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet, som hver godkender den i overensstemmelse med deres respektive forretningsordener.

Den samme procedure vil finde anvendelse i forbindelse med enhver ændring af en lovgivningsmæssig retsakt vedrørende et agentur, når ændringen påvirker det pågældende agents ressourcer.

Ændres et agents opgaver grundlæggende, uden at den lovgivningsmæssige retsakt om oprettelse af det pågældende agentur ændres, underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet herom ved hjælp af en revideret finansieringsoversigt, således at Europa-Parlamentet og Rådet kan nå frem til en aftale om finansieringen af agenturet i rette tid.

28. Der bør i budgetproceduren tages behørigt hensyn til relevante bestemmelser i den fælles indstilling, der er vedlagt den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om decentraliserede agenturer, som blev undertegnet den 19. juli 2012.

Onsdag den 16. december 2020

29. Når Det Øverste Råd planlægger at oprette en ny Europaskole, finder en lignende procedure tilsvarende anvendelse for dens budgetmæssige følger for Unionens budget.

DEL IV

BESKYTTELSE AF UNIONENS BUDGET: KVALITET OG SAMMENLIGNELIGHED AF DATA OM STØTTEMODTAGERE

30. For at øge beskyttelsen af Unionens budget og EU-genopretningsinstrumentet mod svig og uregelmæssigheder er institutionerne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger og som svar på punkt 24 i Det Europæiske Råds konklusioner fra 17. til 21. juli 2020 enige om at indføre standardiserede foranstaltninger for at indsamle, sammenligne og samle oplysninger og tal vedrørende de endelige modtagere af EU-midler med henblik på kontrol og revision.

31. For at sikre effektiv kontrol og revision er det nødvendigt at indsamle data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler under delt forvaltning og midler fra projekter og reformer, der støttes efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet, herunder data om de reelle ejere af modtagerne af midlerne. Reglerne for indsamling og behandling af sådanne data vil skulle overholde de gældende databeskyttelsesregler.

32. For at øge beskyttelsen af Unionens budget vil Kommissionen stille et integreret og interoperabelt informations- og overvågningssystem til rådighed, herunder et enkelt datamining- og risikovurderingsværktøj, til vurdering og analyse af de data, der er omhandlet i punkt 31, med henblik på medlemsstaternes generelle anvendelse. Nævnte system vil sikre en effektiv kontrol af interessekonflikter, uregelmæssigheder, spørgsmål om dobbeltfinansiering og eventuel misbrug af midlerne. Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og andre EU-undersøgelses- og kontrolorganer bør have den nødvendige adgang til nævnte data for at kunne udøve deres tilsynsfunktioner i forbindelse med den kontrol og revision, der i første omgang skal foretages af medlemsstaterne for at opdage uregelmæssigheder og gennemføre administrative undersøgelser af misbruget af de pågældende EU-midler, og for at få et præcist overblik over fordelingen heraf.

33. Uden at det berører institutionernes prærogativer i henhold til traktaterne, forpligter institutionerne sig til som led i lovgivningsproceduren vedrørende de relevante basisretsakter loyalt at samarbejde om at sikre, at der følges op på Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-21. juli 2020 i overensstemmelse med den i denne del beskrevne fremgangsmåde.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

På Kommissionens vegne
Formand

Onsdag den 16. december 2020

BILAG I

INTERINSTITUTIONELT SAMARBEJDE UNDER BUDGETPROCEDUREN

Del A. Tidsplan for budgetproceduren

1. Institutionerne enes om en pragmatisk tidsplan hvert år i god tid inden budgetprocedurens indledning på grundlag af nuværende praksis.
2. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet kan udøve deres budgetmæssige prærogativer på en effektiv måde, forelægges budgetstillinger, overførsler eller andre underretninger, der indebærer aktivering af frister, under behørig hensyntagen til eventuelle ferieperioder, som de pågældende institutioner i god tid har meddelt hinanden datoerne for gennem deres respektive tjenester.

Del B. Prioriteter for budgetproceduren

3. I god tid inden Kommissionen vedtager budgetforslaget, indkaldes der til et treparts-møde med henblik på drøftelse af de mulige budgetprioriteter for det kommende regnskabsår og eventuelle spørgsmål, der er opstået som følge af gennemførelsen af budgettet for det aktuelle regnskabsår, på grundlag af oplysninger fra Kommissionen i overensstemmelse med punkt 37.

Del C. Udarbejdelse af budgetforslaget og ajourføring af overslag

4. Institutionerne, bortset fra Kommissionen, opfordres til at vedtage deres finansieringsoversigt inden udgangen af marts.
5. Kommissionen fremlægger hvert år et budgetforslag, der viser Unionens faktiske finansieringsbehov.

Den tager hensyn til:

- a) medlemsstaternes overslag vedrørende strukturfondene
 - b) mulighederne for at udnytte bevillingerne, samtidig med at det tilstræbes at sikre, at bevillinger til forpligtelser og bevillinger til betalinger er nøje afpasset efter hinanden
 - c) mulighederne for at iværksætte nye politikker via pilotprojekter, nye forberedende foranstaltninger eller begge dele eller for at videreføre flerårige foranstaltninger, der er ved at være afsluttede, efter at have vurderet mulighederne for at sikre vedtagelsen af en basisretsakt, jf. finansforordningen (definition af en basisretsakt, nødvendigheden af en basisretsakt af hensyn til gennemførelse og undtagelser)
 - d) behovet for at sikre, at enhver ændring i udgifterne i forhold til det foregående år overholder de begrænsninger, der sættes af budgetdisciplinen.
6. Institutionerne undgår så vidt muligt, at der på budgettet opføres budgetposter med ubetydelige aktionsudgifter.
 7. Europa-Parlamentet og Rådet forpligter sig ligeledes til at tage hensyn til Kommissionens vurdering af mulighederne for at gennemføre budgettet i dens forslag og i forbindelse med gennemførelsen af budgettet for det aktuelle regnskabsår.
 8. Af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning og på grund af virkningen af større ændringer i budgetkontoplanens afsnit og kapitler om Kommissionens tjenestegrenes forpligtelser til at redegøre for forvaltningen forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til at drøfte enhver større ændring med Kommissionen under forligsproceduren.
 9. Af hensyn til loyalt og forsvarligt institutionelt samarbejde forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til at opretholde regelmæssige og aktive kontakter på alle niveauer gennem deres respektive forhandlere under hele budgetproceduren og navnlig i hele forligsperioden med henblik på at opnå enighed. Europa-Parlamentet og Rådet påtager sig at sikre rettidig og konstant gensidig udveksling af relevante oplysninger og dokumenter på både formelt og uformelt niveau samt til at holde tekniske eller uformelle møder efter behov i forligsperioden i samarbejde med Kommissionen. Kommissionen sikrer rettidig og lige adgang til oplysninger og dokumenter for Europa-Parlamentet og Rådet.

Onsdag den 16. december 2020

10. I overensstemmelse med artikel 314, stk. 2, i TEUF kan Kommissionen indtil indkaldelsen af Forligsudvalget om nødvendigt fremsende ændringsskrivelser til budgetforslaget, herunder en ændringsskrivelse om ajourføring af navnlig udgiftsoverslagene på landbrugsområdet. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om ajourføringer til deres overvejelse, så snart de foreligger. Den forsyner Europa-Parlamentet og Rådet med alle de behørigt begrundede årsager, som de måtte efterspørge.

Del D. Budgetproceduren inden forligsproceduren

11. Der indkaldes til et trepartsmøde i behørig tid inden Rådets behandling, så institutionerne kan udveksle deres synspunkter om budgetforslaget.
12. For at Kommissionen rettidigt kan vurdere gennemførligheden af de ændringsforslag, der overvejes af Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende indførelse af nye forberedende foranstaltninger eller pilotprojekter eller forlængelse af allerede eksisterende foranstaltninger eller pilotprojekter, underretter Europa-Parlamentet og Rådet Kommissionen om deres hensigter i denne henseende, så en første drøftelse kan finde sted allerede på dette trepartsmøde.
13. Der kan indkaldes til trepartsmøde inden Europa-Parlamentets afstemning i plenarforsamlingen.

Del E. Forligsproceduren

14. Vedtager Europa-Parlamentet ændringer til Rådets holdning, noterer Rådets formand sig på samme plenarmøde, hvad de to institutioner er uenige om, og indvilliger i, at formanden for Europa-Parlamentet straks indkalder Forligsudvalget. Skrивelsen med indkaldelse af Forligsudvalget sendes senest den første arbejdsdag i ugen efter afslutningen af det plenarmøde, hvor afstemningen fandt sted, og forligsperioden begynder den efterfølgende dag. Fristen på 21 dage beregnes i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 ⁽¹⁾.
15. Er Rådet ikke enig i alle Europa-Parlamentets vedtagne ændringer, bør det bekræfte sin holdning ved en skrivelse, der sendes inden det første planlagte møde i forligsperioden. I dette tilfælde fortsætter Forligsudvalget i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i de følgende punkter.
16. Formandskabet for Forligsudvalget udøves i fællesskab af Europa-Parlamentets og Rådets repræsentanter. Forligsudvalgets møder ledes af medformanden for den institution, der er vært for mødet. Hver institution udpeger i henhold til sin forretningsorden sine deltagere i hvert møde og fastlægger deres forhandlingsmandat. Europa-Parlamentet og Rådet skal i Forligsudvalget være repræsenteret på et passende niveau, der gør det muligt for hver delegation at forpligte sin respektive institution politisk, og at reelle fremskridt hen imod den endelige aftale kan finde sted.
17. I overensstemmelse med artikel 314, stk. 5, andet afsnit, i TEUF deltager Kommissionen i Forligsudvalgets arbejde og tager de initiativer, der er nødvendige for at forlige Europa-Parlamentets og Rådets holdninger.
18. Trepartsmøder finder sted under hele forligsproceduren, på forskellige repræsentationsniveauer, med det formål at få løst udestående spørgsmål og berede grunden for at nå en aftale i Forligsudvalget.
19. Forligsudvalgets møder og trepartsmøderne holdes på skift i Europa-Parlamentets og Rådets lokaler med henblik på en ligelig deling af faciliteter, herunder tolkefaciliteter.
20. Datoerne for Forligsudvalgets møder og for trepartsmøderne aftales på forhånd mellem institutionerne.
21. Et fælles sæt dokumenter (»inputdokumenter«), der sammenfatter de forskellige skridt i budgetproceduren, stilles til rådighed for Forligsudvalget ⁽²⁾. Disse dokumenter omfatter tal »post for post«, samlede beløb for hvert udgiftsområde i FFR og et konsolideret dokument med tal og anmærkninger for alle budgetposter, der anses for

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ De forskellige skridt omfatter: budgettet for det indeværende regnskabsår (inklusive vedtagne ændringsbudgetter), det oprindelige budgetforslag, Rådets holdning til budgetforslaget, Europa-Parlamentets ændringer til Rådets holdning og Kommissionens ændringsskrivelser (hvis de endnu ikke er fuldt godkendt af institutionerne).

Onsdag den 16. december 2020

teknisk »åbne«. Uden at det berører Forligsudvalgets endelige beslutning, anføres alle de budgetposter, der anses for teknisk lukkede, i et særskilt dokument ⁽³⁾. Disse dokumenter klassificeres efter kontoplan.

Andre dokumenter vedlægges også inputdokumenterne til Forligsudvalget, herunder en skrivelse fra Kommissionen om gennemførligheden vedrørende Rådets holdning og Europa-Parlamentets ændringer og enhver skrivelse fra andre institutioner vedrørende Rådets holdning eller Europa-Parlamentets ændringer.

22. Med henblik på at opnå enighed inden forligsperiodens udløb skal trepartsmøder:

- a) fastlægge rækkevidden af forhandlingerne om de budgetspørgsmål, der skal tages op,
- b) godkende listen over de budgetposter, der anses for teknisk lukkede, med forbehold af den endelige aftale om hele regnskabsårets budget,
- c) drøfte spørgsmål, der blev identificeret i henhold til litra a), for at nå frem til mulig enighed med henblik på Forligsudvalgets godkendelse
- d) behandle tematiske spørgsmål, herunder efter udgiftsområderne i FFR.

Der drages i fællesskab foreløbige konklusioner på eller umiddelbart efter hvert trepartsmøde, og samtidigt aftales dagsordenen for det følgende møde. Disse konklusioner registreres af den institution, der er vært for trepartsmødet, og betragtes som foreløbigt godkendte efter 24 timer, uden at dette berører Forligsudvalgets endelige beslutning.

23. Konklusionerne fra trepartsmøderne og et dokument med henblik på mulig godkendelse skal være til rådighed for Forligsudvalget på dets møder sammen med de budgetposter, der er opnået foreløbig enighed om på trepartsmøderne.

24. Det fælles udkast, jf. artikel 314, stk. 5, i TEUF, udarbejdes af Europa-Parlamentets og Rådets sekretariat med bistand fra Kommissionen. Det skal indeholde en følgeskrivelse fra formændene for de to delegationer til formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet med datoen for Forligsudvalgets opnåelse af enighed og bilag, der skal indeholde:

- a) tal post for post for alle budgetkonti og sammenfattende tal for hvert FFR-udgiftsområde
- b) et konsolideret dokument, der angiver tallene og den endelige tekst til alle de budgetposter, der er blevet ændret under forligsproceduren
- c) en liste over de poster, der ikke er blevet ændret i forhold til budgetforslaget eller Rådets holdning.

Forligsudvalget kan også godkende konklusioner og eventuelle fælles erklæringer vedrørende budgettet.

25. Det fælles udkast oversættes til alle EU-institutionernes officielle sprog (af Europa-Parlamentets tjenestegrene) og forelægges Europa-Parlamentet og Rådet til godkendelse inden for en frist på 14 dage fra datoen for opnåelse af enighed om det fælles udkast omhandlet i punkt 24.

Budgettet underkastes en juridisk-sproglig gennemgang efter vedtagelsen af det fælles udkast, idet bilagene til det fælles udkast integreres med de budgetposter, der ikke er blevet ændret under forligsproceduren.

26. Den institution, der er vært for et møde (trepartsmøde eller forligsmøde), stiller tolkefaciliteter med fuld sprogordning til rådighed på Forligsudvalgets møder og en sproglig ad hoc-ordning på trepartsmøderne.

Den institution, der er vært for et møde, sørger for kopiering og distribution af mødedokumenter.

Institutionernes tjenestegrene samarbejder om at registrere resultaterne af forhandlingerne med henblik på endelig udformning af det fælles udkast.

⁽³⁾ En budgetpost, der anses for teknisk lukket, er en budgetpost, hvor Europa-Parlamentet og Rådet ikke er uenige, og hvor der ikke er fremlagt nogen ændringsskrivelse.

Onsdag den 16. december 2020

Del F. Ændringsbudgetter

Generelle principper

27. Henset til, at ændringsbudgetter ofte vedrører specifikke og til tider hastende spørgsmål, er institutionerne enige om følgende principper for at sikre et godt interinstitutionelt samarbejde om en smidig og hurtig beslutningsproces for ændringsbudgetter og så vidt muligt undgå, at der skal indkaldes til et forligsmøde om ændringsbudgetter.
28. Institutionerne bestræber sig så vidt muligt på at begrænse antallet af ændringsbudgetter.

Tidsplan

29. Kommissionen oplyser på forhånd Europa-Parlamentet og Rådet om de mulige datoer for vedtagelse af forslag til ændringsbudgetter, uden at dette dog berører det endelige vedtagelsestidspunkt.
30. Europa-Parlamentet og Rådet bestræber sig på i overensstemmelse med deres respektive forretningsordener at behandle Kommissionens forslag til ændringsbudget hurtigt, efter at Kommissionen har vedtaget det.
31. For at fremskynde proceduren sørger Europa-Parlamentet og Rådet så vidt muligt for at koordinere deres respektive tidsplaner for at sikre en sammenhængende og samordnet afvikling af arbejdet. De søger derfor hurtigst muligt at opstille en vejledende tidsplan for de forskellige stadier indtil den endelige vedtagelse af ændringsbudgettet.

Europa-Parlamentet og Rådet tager hensyn til ændringsbudgettets forholdsvis hastende karakter og behovet for at godkende det i rette tid, så det kan have virkning i det pågældende regnskabsår.

Samarbejde under behandlingerne

32. Institutionerne samarbejder loyalt under hele proceduren for så vidt muligt at sikre, at ændringsbudgetterne kan vedtages på et tidligt tidspunkt i proceduren.

Hvor det er relevant, og i tilfælde af eventuel uenighed kan Europa-Parlamentet eller Rådet, før de hver især tager endelig stilling til ændringsbudgettet, eller Kommissionen til enhver tid, foreslå, at der indkaldes til et særligt trepartsmøde med henblik på at drøfte uoverensstemmelserne og forsøge at nå frem til et kompromis.

33. Alle forslag til ændringsbudgetter, som Kommissionen har fremsat, og som endnu ikke er endeligt godkendt, sættes systematisk på dagsordenen for trepartsmøder, der er planlagt i forbindelse med den årlige budgetprocedure. Kommissionen fremlægger forslagene til ændringsbudgetter, og Europa-Parlamentet og Rådet meddeler så vidt muligt deres respektive holdninger forud for trepartsmødet.
34. Indgås der kompromis på et trepartsmøde, forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til at tage hensyn til resultaterne af trepartsmødet, når de forhandler om ændringsbudgettet, i overensstemmelse med TEUF og deres respektive forretningsordener.

Samarbejde efter behandlingerne

35. Godkender Europa-Parlamentet Rådets holdning uændret, er ændringsbudgettet vedtaget i overensstemmelse med TEUF.
36. Vedtager Europa-Parlamentet ændringer med et flertal af sine medlemmer, finder artikel 314, stk. 4, litra c), i TEUF anvendelse. Inden Forligsudvalget træder sammen, indkaldes der dog til et trepartsmøde:
 - a) Hvis der opnås enighed på nævnte trepartsmøde og med forbehold af, at Europa-Parlamentet og Rådet tilslutter sig resultaterne af trepartsmødet, afsluttes forligsproceduren ved en brevveksling uden et møde i Forligsudvalget.
 - b) Hvis der ikke opnås enighed på nævnte trepartsmøde, træder Forligsudvalget sammen og tilrettelægger sit arbejde efter omstændighederne for i videst muligt omfang at afslutte beslutningsprocessen inden for fristen på 21 dage i henhold til artikel 314, stk. 5, i TEUF. Forligsudvalget kan afslutte proceduren ved en brevveksling.

Onsdag den 16. december 2020

Del G. Budgetgennemførelse, betalinger og uindfrie forpligtelser (UF)

37. I betragtning af behovet for at sikre en velordnet udvikling i de samlede betalingsbevillinger i forhold til forpligtelsesbevillingerne for at undgå et unormalt skift i UF fra det ene år til det andet er institutionerne enige om nøje at overvåge betalingsoverslagene og niveauet for UF for at mindske risikoen for at hindre gennemførelsen af EU-programmer på grund af en mangel på betalingsbevillinger hen mod afslutningen af FFR.

For at sikre et omfang og en profil for betalingerne inden for alle udgiftsområder, der er til at håndtere, anvendes frigørelsesreglerne stringent inden for alle udgiftsområder, navnlig reglerne for automatiske frigørelser.

Under budgetproceduren mødes institutionerne regelmæssigt for i fællesskab at vurdere status og perspektiverne for gennemførelsen af budgettet i indeværende og de kommende regnskabsår. Vurderingen sker i form af særlige interinstitutionelle møder på et passende niveau, forud for hvilke Kommissionen leverer en detaljeret status over betalingsgennemførelse, overførsler, modtagne anmodninger om godtgørelse og reviderede overslag, herunder langsigtede overslag, hvor det er relevant, opdelt i midler og medlemsstater. For at sikre, at Unionen kan opfylde alle sine finansielle forpligtelser i forbindelse med eksisterende og fremtidige forpligtelser i perioden 2021-2027 i overensstemmelse med artikel 323 i TEUF, analyserer og drøfter Europa-Parlamentet og Rådet navnlig Kommissionens overslag med hensyn til den nødvendige størrelse af betalingsbevillingerne.

Del H. Samarbejde om EU-genopretningsinstrumentet (*) (*)

38. Med det ene formål at imødegå konsekvenserne af covid-19-krisen vil Kommissionen blive tillagt beføjelse til på Unionens vegne at låne midler på kapitalmarkederne for et beløb på op til 750 000 mio. EUR i 2018-priser, hvoraf op til 390 000 mio. EUR i 2018-priser kan anvendes til udgifter, og op til 360 000 mio. EUR i 2018-priser kan anvendes til at yde lån i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i afgørelsen om egne indtægter. Jf. EURI-forordningen udgør det beløb, der skal anvendes til udgifter, eksterne formålsbestemte indtægter med henblik på finansforordningens artikel 21, stk. 5.
39. Institutionerne er enige om, at Europa-Parlamentets og Rådets rolle i deres egenskab af budgetmyndighed skal styrkes med hensyn til de eksterne formålsbestemte indtægter under EU-genopretningsinstrumentet med henblik på at sikre et passende tilsyn med og inddragelse i anvendelsen af sådanne indtægter inden for de grænser, der er fastsat i EURI-forordningen, og, hvis det er relevant, i den relevante sektorspecifikke lovgivning. Institutionerne er også enige om behovet for at sikre fuld gennemsigtighed og synlighed for så vidt angår alle midler under EU-genopretningsinstrumentet.

Eksterne formålsbestemte indtægter under EU-genopretningsinstrumentet

40. I betragtning af behovet for at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i forvaltningen af eksterne formålsbestemte indtægter under EU-genopretningsinstrumentet er institutionerne enige om proceduren i punkt 41-46.
41. Kommissionen vil give detaljerede oplysninger med sine udkast til overslag i forbindelse med budgetproceduren. Sådanne oplysninger skal indeholde detaljerede overslag over forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger samt over retlige forpligtelser opdelt efter udgiftsområde og efter program, der modtager formålsbestemte indtægter i henhold til EURI-forordningen. Kommissionen vil give enhver yderligere relevant oplysning, som Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om. Kommissionen vil vedlægge budgetforslaget et dokument med alle relevante oplysninger om EU-genopretningsinstrumentet, herunder oversigtstabeller, der samler budgetbevillinger og formålsbestemte indtægter under EU-genopretningsinstrumentet. Nævnte dokument vil indgå i bilaget til Unionens almindelige budget om eksterne formålsbestemte indtægter, jf. punkt 44.

(*) Hvis Kommissionen fremsætter et forslag til Rådets retsakt i henhold til artikel 122 i TEUF med potentielt betydelige budgetmæssige virkninger, finder proceduren i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af ... om budgetkontrol med nye forslag på grundlag af artikel 122 i TEUF med potentielt betydelige virkninger for Unionens budget (EUT ..., s. ...) anvendelse.

(*) EUT: Indsæt venligst datoen for den fælles erklæring, der er indeholdt i dokument SN 3633/3/20 REV 3 ADD 1, i teksten og udfyld EUT-henvisningen.

Onsdag den 16. december 2020

42. Kommissionen vil forelægge regelmæssige ajourføringer af de i punkt 41 omhandlede oplysninger i løbet af regnskabsåret og som minimum forud for hvert af de særlige møder, der er omhandlet i punkt 45. Kommissionen vil stille de relevante oplysninger til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet i tide til, at der kan føres meningsfulde drøftelser og forhandlinger om tilsvarende planlægningsdokumenter, herunder inden Kommissionen vedtager relevante afgørelser.
43. Institutionerne vil mødes regelmæssigt i forbindelse med budgetproceduren med henblik på i fællesskab at vurdere gennemførelsen af eksterne formålsbestemte indtægter under EU-genopretningsinstrumentet, navnlig status og perspektiver, og for at drøfte de årlige overslag, der forelægges sammen med de respektive budgetforslag, og deres fordeling, under behørig hensyntagen til de begrænsninger og betingelser, der er fastsat i EURI-forordningen og, hvis det er relevant, i den relevante sektorspecifikke lovgivning.
44. Europa-Parlamentet og Rådet vil vedlægge Unionens almindelige budget et dokument i form af et bilag, der indeholder alle de budgetposter, hvor formålsbestemte indtægter under EU-genopretningsinstrumentet er opført. Desuden vil de anvende budgetstrukturen for opførelse af de formålsbestemte indtægter under EU-genopretningsinstrumentet og navnlig budgetanmærkningerne til at føre behørig kontrol med anvendelsen af nævnte indtægter. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 22 vil Europa-Parlamentet og Rådet i oversigten over udgifter medtage anmærkninger, herunder generelle anmærkninger, der angiver, under hvilke budgetposter bevillingerne svarende til de formålsbestemte indtægter kan opføres på grundlag af EURI-forordningen, og som angiver relevante beløb. Kommissionen forpligter sig i forbindelse med udøvelsen af sit ansvar for at gennemføre de formålsbestemte indtægter til at tage behørigt hensyn til sådanne anmærkninger.
45. Institutionerne er enige om at afholde særlige interinstitutionelle møder på et passende niveau med henblik på at vurdere status og perspektiver for eksterne formålsbestemte indtægter under EU-genopretningsinstrumentet. Disse møder vil finde sted mindst tre gange i løbet af et regnskabsår kort inden eller efter budgettreparts møderne. Desuden mødes institutionerne ad hoc, hvis en institution fremsætter en begrundet anmodning herom. Europa-Parlamentet og Rådet kan til enhver tid fremsætte skriftlige bemærkninger vedrørende gennemførelsen af eksterne formålsbestemte indtægter. Kommissionen forpligter sig til at tage behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger og forslag fra Europa-Parlamentet og Rådet. Disse møder kan behandle betydelige afvigelser i udgifter i forbindelse med EU-genopretningsinstrumentet i overensstemmelse med punkt 46.
46. Kommissionen forelægger detaljerede oplysninger om enhver afvigelse fra sine oprindelige overslag forud for et særligt interinstitutionelt møde som omhandlet i punkt 45 og ad hoc i tilfælde af en betydelig afvigelse. En afvigelse fra forventede udgifter i forbindelse med EU-genopretningsinstrumentet er betydelig, hvis udgifterne afviger mere end 10 % fra overslaget for et givent regnskabsår og et givent program. I tilfælde af betydelige afvigelser fra de oprindelige overslag vil institutionerne drøfte spørgsmålet, hvis enten Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder herom inden for to uger efter meddelelsen om en sådan betydelig afvigelse. Institutionerne vil i fællesskab foretage en vurdering af spørgsmålet med henblik på at nå til enighed inden for tre uger fra anmodning om et møde. Kommissionen vil tage størst muligt hensyn til eventuelle modtagne bemærkninger. Kommissionen forpligter sig til ikke at træffe afgørelser, før forhandlingerne er afsluttet, eller perioden på tre uger er udløbet. I sidstnævnte tilfælde begrundes Kommissionen behørigt sin afgørelse. I hastende tilfælde kan institutionerne aftale at afkorte fristerne med en uge.

Lån ydet under EU-genopretningsinstrumentet

47. For at sikre fuld information samt gennemsigtighed og synlighed med hensyn til lånekomponenten under EU-genopretningsinstrumentet vil Kommissionen give detaljerede oplysninger om lån ydet til medlemsstater under EU-genopretningsinstrumentet sammen med sine udkast til overslag, idet der lægges særlig vægt på følsomme oplysninger, som beskyttes.
 48. Oplysninger om lån under EU-genopretningsinstrumentet vil blive vist i budgettet i overensstemmelse med kravene i finansforordningens artikel 52, stk. 1, litra d), og vil også omfatte det bilag, der er omhandlet i nævnte litras nr. iii).
-

Onsdag den 16. december 2020

BILAG II

INTERINSTITUTIONELT SAMARBEJDE OM EN KØREPLAN HEN IMOD INDFØRELSE AF NYE EGNE INDTÆGTER

Præambel

- A. Institutionerne forpligter sig til loyalt og gennemsigtigt samarbejde og til at arbejde hen imod gennemførelse af en køreplan for indførelse af nye egne indtægter i hele perioden for FFR for 2021-2027.
- B. Institutionerne anerkender betydningen af den kontekst for EU-genopretningsinstrumentet, i hvilken de nye egne indtægter bør indføres.
- C. Med det ene formål at imødegå konsekvenserne af covid-19-krisen vil Kommissionen blive tillagt beføjelse til i henhold til artikel 5, stk. 1, i afgørelsen om egne indtægter på Unionens vegne at låne op til 750 000 mio. EUR i 2018-priser på kapitalmarkederne, hvoraf op til 390 000 mio. EUR i 2018-priser kan anvendes til udgifter i overensstemmelse med nævnte afgørelses artikel 5, stk. 1, litra b).
- D. Tilbagebetalingen af hovedstolen af sådanne midler, der skal anvendes til udgifter i forbindelse med EU-genopretningsinstrumentet, og de påløbne renter vil skulle finansieres over Unionens almindelige budget, herunder ved hjælp af et tilstrækkeligt provenu fra nye egne indtægter, som indføres efter 2021. Alle tilknyttede forpligtelser vil være tilbagebetalt fuldt ud senest den 31. december 2058, jf. artikel 5, stk. 2, andet afsnit, i afgørelsen om egne indtægter. De årlige beløb, der skal betales, vil afhænge af løbetiden for de udstedte obligationer og strategien for tilbagebetaling af gæld og samtidig overholde grænsen for tilbagebetaling af hovedstolen af de i nævnte stykkes tredje afsnit omhandlede midler, som er fastsat til 7,5 % af det maksimumsbeløb, der skal anvendes til de udgifter, som er omhandlet i nævnte afgørelses artikel 5, stk. 1, litra b).
- E. Udgifter i Unionens budget vedrørende tilbagebetalingen af EU-genopretningsinstrumentet bør ikke føre til en uretmæssig reduktion i programudgifter eller investeringsinstrumenter inden for FFR. Det er også ønskeligt at begrænse stigningerne i medlemsstaternes egne BNI-baserede indtægter.
- F. Institutionerne vil derfor og med henblik på at øge troværdigheden og bæredygtigheden af tilbagebetalingsplanen for EU-genopretningsinstrumentet arbejde hen imod at indføre tilstrækkelige nye egne indtægter for at dække et beløb svarende til de forventede udgifter til tilbagebetalingen. I overensstemmelse med princippet om bruttoopgørelse vil dette ikke indebære, at bestemte egne indtægter øremærkes eller afsættes til at dække en bestemt type udgifter.
- G. Institutionerne anerkender, at indførelsen af en vifte af nye egne indtægter bør støtte en passende finansiering af Unionens udgifter i FFR, samtidig med at andelen af nationale BNI-baserede bidrag reduceres i forbindelse med finansieringen af Unionens årlige budget. Diversificeringen af indtægtskilder kan på sin side gøre det lettere at opnå en bedre koncentration af udgifterne på EU-plan på prioriterede områder og på fælles offentlige goder med store effektivitetsgevinster i forhold til nationale udgifter.
- H. Derfor bør nye egne indtægter tilpasses Unionens politikmål og bør støtte EU-prioriteter såsom den europæiske grønne pagt og et Europa klar til den digitale tidsalder og bør bidrage til fair beskatning og styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse.
- I. Institutionerne er enige om, at nye egne indtægter helst bør oprettes på en sådan måde, at der kan skabes »friske penge«. Sideløbende sigter de mod at mindske bureaukratiet og byrden for virksomhederne, især for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og for borgerne.
- J. Nye egne indtægter bør opfylde kriterierne om forenkling, gennemsigtighed, forudsigelighed og rimelighed. Beregningen og overførslen af samt kontrollen med de nye egne indtægter bør ikke medføre en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for EU-institutionerne og de nationale forvaltninger.
- K. I betragtning af de omfattende proceduremæssige krav til indførelse af nye egne indtægter er institutionerne enige om, at den nødvendige reform af ordningen for egne indtægter bør opnås med et begrænset antal revisioner af afgørelsen om egne indtægter.
- L. Institutionerne er derfor enige om at samarbejde i perioden 2021-2027 på grundlag af principperne i dette bilag med henblik på at arbejde hen imod indførelse af nye egne indtægter i overensstemmelse med køreplanen i del B og de deri fastsatte datoer.

Onsdag den 16. december 2020

M. Institutionerne anerkender også betydningen af værktøjerne til bedre lovgivning i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾, navnlig konsekvensanalyse.

Del A. Principper for gennemførelsen

1. Kommissionen vil i overensstemmelse med principperne om bedre lovgivning fremsætte de nødvendige lovgivningsforslag om nye egne indtægter og om potentielle andre nye egne indtægter som omhandlet i punkt 10. Den vil i den forbindelse tage behørigt hensyn til forslag fra Europa-Parlamentet og Rådet. Disse lovgivningsforslag vil blive ledsaget af den relevante gennemførelseslovgivning om egne indtægter.
2. Institutionerne er enige om følgende vejledende principper for indførelse af en vifte af nye egne indtægter:
 - a) Der tilvejebringes et beløb ved hjælp af de nye egne indtægter, der er tilstrækkeligt til at dække niveauet for de samlede forventede udgifter til tilbagebetaling af hovedstolen og renten på de midler, der er lånt for at anvendes til de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), i afgørelsen om egne indtægter, idet princippet om bruttoopgørelse overholdes. Provenu fra egne indtægter, der overstiger tilbagebetalingsbehovet, skal fortsat finansiere Unionens budget som almindelige indtægter i overensstemmelse med princippet om bruttoopgørelse.
 - b) Udgifter til dækning af finansieringsomkostningerne ved EU-genopretningsinstrumentet skal sigte mod ikke at reducere udgifterne til EU-programmer og -fonde.
 - c) De egne indtægter tilpasses til EU-prioriteter såsom bekæmpelse af klimaændringer, den cirkulære økonomi og et Europa klar til den digitale tidsalder, og der bidrages til fair beskætning og til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse.
 - d) Kriterierne om forenkling, gennemsigtighed og rimelighed opfyldes.
 - e) Der sikres stabilitet og forudsigelighed i indtægtsstrømmen.
 - f) Der skabes ikke en uforholdsmæssig stor administrativ byrde for EU-institutionerne og de nationale forvaltninger.
 - g) Der skabes helst yderligere »friske« indtægter
 - h) Sideløbende sigtes der mod at mindske bureaukratiet og byrden for virksomhederne, især for SMV'erne, og for borgerne.
3. Europa-Parlamentet og Rådet vil uden unødigt forsinkelse analysere, drøfte og gå videre med de i punkt 1 omhandlede lovgivningsforslag i overensstemmelse med deres interne procedurer med henblik på at lette en hurtig afgørelse. Efter at Kommissionen har fremlagt sine forslag, vil medlemmer af Europa-Parlamentet og repræsentanter for Rådet i løbet af deres forhandlinger mødes under Kommissionens repræsentanters tilstedeværelse for at orientere hinanden om den respektive status. Desuden vil institutionerne indlede en regelmæssig dialog for at gøre status over fremskridtene med hensyn til køreplanen.

Del B. Køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter**Første skridt: 2021**

4. Som første skridt vil der med virkning fra den 1. januar 2021 blive indført en ny egen indtægt, der består af en andel af indtægterne fra nationale bidrag beregnet på grundlag af vægten af ikkeanvendt plastemballageaffald, jf. afgørelsen om egne indtægter. Denne afgørelse træder efter planen i kraft i januar 2021 med forbehold af medlemsstaternes godkendelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige krav.
5. Kommissionen vil fremskynde sit arbejde og efter konsekvensanalyser, der iværksættes i 2020, fremsætte forslag om en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme og en digital afgift samt et ledsagende forslag om senest i juni 2021 at indføre nye egne indtægter på dette grundlag med henblik på deres indførelse senest den 1. januar 2023.
6. Kommissionen vil gennemgå EU's emissionshandelssystem i foråret 2021, herunder en mulig udvidelse heraf til luftfart og søfart. Den vil senest i juni 2021 foreslå en egen indtægt baseret på EU's emissionshandelssystem.

⁽¹⁾ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

Onsdag den 16. december 2020

7. Institutionerne er enige om, at CO₂-grænsetilpasningsmekanismen og EU's emissionshandelssystem er indbyrdes tematisk forbundne, og at det derfor vil være påkrævet at drøfte dem i samme ånd.

Andet skridt: 2022 og 2023

8. Efter de gældende procedurer i henhold til traktaterne og med forbehold af medlemsstaternes godkendelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige krav forventes disse nye egne indtægter at blive indført senest den 1. januar 2023.
9. Rådet vil senest den 1. juli 2022 drøfte disse nye egne indtægter med henblik på indførelse heraf senest den 1. januar 2023.

Tredje skridt: 2024-2026

10. Kommissionen vil på grundlag af konsekvensanalyser foreslå yderligere nye egne indtægter, som kan omfatte en afgift på finansielle transaktioner og et finansielt bidrag, der er knyttet til erhvervssektoren, eller et nyt fælles selskabsskattegrundlag. Kommissionen bestræber sig på at fremsætte et forslag senest i juni 2024.
 11. Efter de gældende procedurer i henhold til traktaterne og med forbehold af medlemsstaternes godkendelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige krav forventes sådanne yderligere nye egne indtægter at blive indført senest den 1. januar 2026.
 12. Rådet vil senest den 1. juli 2025 drøfte disse nye egne indtægter med henblik på indførelse heraf senest den 1. januar 2026.
-

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0380

Ændringer af forretningsordenen med henblik på at sikre Parlamentets funktionsmåde under ekstraordinære omstændigheder

Europa-Parlamentets afgørelse af 17. december 2020 om ændringer af forretningsordenen med henblik på at sikre Parlamentets funktionsmåde under ekstraordinære omstændigheder (2020/2098(REG))

(2021/C 445/25)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 236 og 237,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A9-0194/2020),

1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
2. understreger, at den sundhedskrise, som covid-19-pandemien har forårsaget, har vist, at Parlamentets forretningsorden har behov for mere veludviklede procedurer til at sikre dets uindskrænkede mulighed for at fungere under forskellige typer af ekstraordinære omstændigheder;
3. fremhæver betydningen af de midlertidige foranstaltninger, der under den aktuelle sundhedskrise er vedtaget af dets formand og dets styrende organer under overholdelse af retsstatsprincippet for at håndtere sådanne ekstraordinære omstændigheder; understreger, at der ikke var nogen alternativer til disse foranstaltninger for at sikre kontinuitet i Parlamentets arbejde som krævet ifølge traktaterne, og at de har givet mulighed for, at Parlamentet kunne udføre sine lovgivningsmæssige og budgetmæssige funktioner og politiske kontrolfunktioner under krisen i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i traktaterne;
4. understreger, at disse midlertidige foranstaltninger var fuldt ud berettigede, og at de har sikret gyldigheden af alle afstemninger, der blev afholdt i løbet af deres anvendelsesperiode;
5. minder om, at det er vigtigt at sikre tilpasninger, så godt det kan, for medlemmer med handicap og deres personale, mens Parlamentet arbejder under ekstraordinære omstændigheder;
6. mener, at de nedenfor anførte ændringer bør vedtages ved hjælp af de alternative elektroniske stemmesystemer i overensstemmelse med de nuværende midlertidige foranstaltninger vedtaget af dets præsidium og dets ledende organer for at muliggøre dets funktion under sundhedskrisen forårsaget af covid-19-pandemien;
7. vedtager, at disse ændringer træder i kraft den 1. januar 2021, men at de først finder anvendelse fra den 18. januar 2021 med henblik på, at formanden og formandskonferencen har retsgrundlag til at vedtage og forhåndsgodkende en afgørelse efter den nye artikel 237a, stk. 2, første afsnit, så de nye bestemmelser kan finde anvendelse fuldt ud fra den første dag for deres anvendelse, det vil sige ved åbningen af den første ordinære mødeperiode i 2021;
8. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter til orientering.

Ændring 1

Europa-Parlamentets forretningsorden

Afsnit XIII a (nyt)

Gældende ordlyd

Ændring

AFSNIT XIIIa: EKSTRAORDINÆRE OMSTÆNDIGHEDER

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 2
Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 237 a (ny)

Gældende ordlyd

Ændring

Artikel 237a

Ekstraordinære foranstaltninger

1. Denne artikel finder anvendelse i situationer, hvor Parlamentet som følge af ekstraordinære og uforudseelige omstændigheder uden for Parlamentets kontrol forhindres i at udføre sine opgaver og udøve sine beføjelser, som er traktatfæstede, og der er behov for en midlertidig undtagelse fra Parlamentets sædvanlige procedurer som fastsat andre steder i forretningsordenen for at vedtage ekstraordinære foranstaltninger, der sætter Parlamentet i stand til fortsat at varetage disse opgaver og udøve disse beføjelser.

Sådanne ekstraordinære omstændigheder anses for at foreligge, hvis formanden på grundlag af pålidelig dokumentation, som om nødvendigt bekræftes af Parlamentets tjenestegrene, konkluderer, at det af hensyn til sikkerheden eller som følge af manglende adgang til tekniske hjælpemidler er eller vil blive umuligt eller farligt for Parlamentet at træde sammen i overensstemmelse med de sædvanlige procedurer, der er fastsat andetsteds i denne forretningsorden, og dets vedtagne mødekalender.

2. Hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan formanden med Formandskonferencens godkendelse beslutte at anvende en eller flere af de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger.

Hvis det af tvingende grunde er umuligt for Formandskonferencen at træde sammen fysisk eller virtuelt, kan formanden træffe afgørelse om at anvende en eller flere af de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger. En sådan afgørelse udløber fem dage efter vedtagelsen, medmindre Formandskonferencen godkender den inden for denne periode.

Efter en afgørelse fra formanden, der er godkendt af Formandskonferencen, kan en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den middelhøje tærskel, til enhver tid anmode om, at nogle af eller alle de foranstaltninger, der er fastsat i afgørelsen, forelægges enkeltvis for Parlamentet til godkendelse uden forhandling. Afstemningen i plenarforsamlingen optages som første punkt på dagsordenen for det første møde, efter at anmodningen er indgivet. Der kan ikke stilles ændringsforslag. Hvis en foranstaltning ikke opnår et flertal af de afgivne stemmer, bortfalder den efter mødeperiodens afslutning. En foranstaltning, der godkendes af plenarforsamlingen, kan ikke gøres til genstand for yderligere afstemning i samme mødeperiode.

Torsdag den 17. december 2020

Gældende ordlyd

Ændring

3. Den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2, kan indeholde bestemmelser om alle passende foranstaltninger til imødegåelse af de ekstraordinære omstændigheder, der er omhandlet i stk. 1, og navnlig om følgende foranstaltninger:

- a) udsættelse af en berammet mødeperiode, et møde eller et udvalgmøde til en senere dato og/eller aflysning eller begrænsning af interparlamentariske delegationers og andre organers møder
- b) flytning af en mødeperiode, et møde eller et udvalgmøde fra Parlamentets hjemsted til et af dets arbejdssteder eller til et eksternt sted eller fra et af dets arbejdssteder til Parlamentets hjemsted, til et af Parlamentets andre arbejdssteder eller til et eksternt sted
- c) afholdelse af en mødeperiode eller et møde i Parlamentets bygninger helt eller delvis i adskilte mødelokaler, hvilket giver mulighed for at holde en passende fysisk afstand
- d) afholdelse af en mødeperiode, et møde eller et møde i Parlamentets organer i henhold til ordningen for fjern-deltagelse i artikel 237c
- e) i tilfælde af, at den i artikel 209, stk. 7, fastsatte ad hoc-mekanisme for stedfortrædere ikke i tilstrækkelig grad imødegår de pågældende ekstraordinære omstændigheder, en midlertidig udskiftning af medlemmer i et udvalg foretaget af de politiske grupper, medmindre de pågældende medlemmer modsætter sig sådan midlertidig udskiftning.

4. En afgørelse som omhandlet i stk. 2 skal være tidsbegrænset og skal begrundes. Den træder i kraft offentliggørelsen heraf på Parlamentets websted eller, hvis omstændighederne forhindrer en sådan offentliggørelse, ved offentliggørelsen heraf på den bedst mulige måde.

Alle medlemmer underrettes også individuelt om afgørelsen så hurtigt som muligt.

Afgørelsen kan forlænges af formanden efter proceduren i stk. 2 en eller flere gange i en begrænset periode. En afgørelse om forlængelse skal begrundes.

Formanden tilbagekalder en afgørelse, der er vedtaget i henhold til denne artikel, så snart de ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i stk. 1, der gav anledning til dens vedtagelse, er forsvundet.

Torsdag den 17. december 2020

Gældende ordlyd

Ændring

5. Denne artikel anvendes kun som en sidste udvej, og der vælges og anvendes kun foranstaltninger, der er strengt nødvendige for at håndtere de pågældende ekstraordinære omstændigheder.

Ved anvendelsen af denne artikel tages der navnlig behørigt hensyn til princippet om repræsentativt demokrati, til princippet om ligebehandling af medlemmerne, til medlemmernes ret til at udøve deres parlamentariske mandat uden forringelser, herunder deres rettigheder i medfør af artikel 167 og deres ret til at stemme frit, individuelt og personligt, samt til protokol nr. 6 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Den Europæiske Unions organer, kontorer, agenturer og tjenester, vedlagt som bilag til traktaterne.

Ændring 3

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 237 b (ny)

Gældende ordlyd

Ændring

Artikel 237b

Forstyrrelse af den politiske balance i Parlamentet

1. Formanden kan med Formandskonferencens godkendelse vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette medlemmernes eller en berørt politisk gruppes deltagelse, hvis formanden på grundlag af pålidelig dokumentation når frem til den konklusion, at den politiske balance i Parlamentet er alvorligt skadet, fordi et betydeligt antal medlemmer eller en politisk gruppe ikke kan deltage i Parlamentets arbejde efter de sædvanlige procedurer, der er fastsat andetsteds i denne forretningsorden, af sikkerhedshensyn eller på grund af manglende adgang til tekniske hjælpemidler.

Formålet med disse foranstaltninger er udelukkende at muliggøre de pågældende medlemmers fjerndeltagelse ved anvendelse af de valgte tekniske hjælpemidler i henhold til artikel 237c, stk. 1, eller på anden passende måde, der tjener samme formål.

2. Foranstaltninger i henhold til stk. 1 kan vedtages til fordel for et betydeligt antal medlemmer, hvis ekstraordinære og uforudseelige omstændigheder, som ligger uden for deres kontrol, og som forekommer i en regional sammenhæng, fører til, at de ikke kan deltage.

Foranstaltninger i henhold til stk. 1 kan også vedtages til fordel for medlemmer af en politisk gruppe, hvis denne gruppe har anmodet om dem, hvis en gruppes manglende deltagelse skyldes ekstraordinære og uforudseelige omstændigheder, som ligger uden for den pågældende gruppes kontrol.

Torsdag den 17. december 2020

Gældende ordlyd

Ændring

3. Artikel 237a, stk. 2, andet og tredje afsnit, samt de regler og principper, der er fastsat i artikel 237a, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Ændring 4

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 237 c (ny)

Gældende ordlyd

Ændring

Artikel 237c

Ordningen for fjerndeltagelse

1. Hvis formanden i henhold til artikel 237a, stk. 3, litra d), beslutter at anvende ordningen for fjerndeltagelse, kan Parlamentet gennemføre sine procedurer ved bl.a. at tillade, at alle medlemmer udøver visse af deres parlamentariske rettigheder med elektroniske midler.

Hvis formanden i henhold til artikel 237b beslutter, at udvalgte tekniske hjælpemidler under ordningen for fjern-deltagelse skal anvendes, finder denne artikel kun anvendelse i nødvendigt omfang og kun på de berørte medlemmer.

2. Ordningen for fjerndeltagelse skal sikre, at:

- medlemmerne kan udøve deres parlamentariske mandat, herunder navnlig deres ret til at tale på plenarmødet og i udvalgene, til at stemme og indgive tekster, uden forringelse
- alle stemmer afgives af medlemmerne enkeltvis og personligt
- fjernafstemningssystemet giver medlemmerne mulighed for at afgive ordinære stemmer, stemmer ved navneopråb og hemmelige stemmer
- der anvendes et ensartet afstemningssystem for alle medlemmer, uanset om de er til stede i Parlamentets bygninger eller ej
- artikel 167 anvendes i videst muligt omfang
- de informationsteknologiske løsninger, der stilles til rådighed for medlemmerne og deres medarbejdere, er »teknologineutrale«
- medlemmernes deltagelse i parlamentariske forhandlinger og afstemninger sker ved hjælp af sikre elektroniske hjælpemidler, som forvaltes og overvåges af Parlamentets tjenestegrene direkte og internt.

Torsdag den 17. december 2020

Gældende ordlyd

Ændring

3. Når formanden træffer den i stk. 1 omhandlede afgørelse, afgør formanden, om denne ordning kun gælder for udøvelsen af medlemmernes rettigheder på plenarmødet eller også for udøvelsen af medlemmernes rettigheder i Parlamentets udvalg og/eller andre organer.

Formanden fastsætter også i sin afgørelse, hvordan rettigheder og praksisser, som ikke kan udøves korrekt uden medlemmernes fysiske tilstedeværelse, tilpasses, så længe ordningen varer.

Disse rettigheder og praksisser vedrører bl.a.:

- måden, hvorpå deltagelse i et plenarmøde eller et udvalgs-møde tælles
- omstændighederne, under hvilke der anmodes om prøvelse af beslutningsdygtigheden
- indgivelsen af tekster
- anmodninger om delt eller særskilt afstemning
- fordelingen af taletiden
- fastsættelsen af tidspunkter for forhandlinger
- forelæggelse af og indsigelse mod mundtlige ændringsforslag
- afstemningsrækkefølgen
- fristerne for fastlæggelse af dagsordenen og for indlæg til forretningsordenen.

4. Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne vedrørende beslutningsdygtighed og afstemninger i mødesalen anses medlemmer, der deltager via fjerndeltagelse, for at være fysisk til stede i mødesalen.

Uanset artikel 171, stk. 11, kan medlemmer, der ikke har haft ordet under en forhandling, én gang på hvert møde indgive en skriftlig erklæring, der vedføjes det fuldstændige forhandlingsreferat.

Formanden fastsætter om nødvendigt, hvordan mødesalen kan benyttes af medlemmerne under anvendelse af ordningen for fjerndeltagelse, og navnlig det maksimale antal medlemmer, der må være fysisk til stede.

5. Hvis formanden i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, beslutter at anvende ordningen for fjerndeltagelse på udvalg eller andre organer, finder stk. 4, første afsnit, tilsvarende anvendelse.

Torsdag den 17. december 2020

Gældende ordlyd

Ændring

6. Præsidiets vedtager foranstaltninger vedrørende driften og sikkerheden af de elektroniske hjælpemidler, der anvendes i henhold til denne artikel, i overensstemmelse med de krav og standarder, der er fastsat i stk. 2.

Ændring 5

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 237 d (ny)

Gældende ordlyd

Ændring

Artikel 237d

Afholdelse af en mødeperiode eller et møde i adskilte mødelokaler

Hvis formanden i henhold til artikel 237a, stk. 3, litra c), beslutter at tillade, at et af Parlamentets mødeperioder eller møder afholdes helt eller delvist i mere end ét mødelokale, herunder i givet fald mødesalen, finder følgende regler anvendelse:

- de mødelokaler, der anvendes i denne sammenhæng, anses for tilsammen at udgøre mødesalen
- formanden kan om nødvendigt fastlægge, hvordan de respektive mødelokaler må anvendes, for at sikre, at kravene om fysisk afstand overholdes.

Mandag den 14. december 2020

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2020)0338

Ramme for genopretning og afvikling af centrale modparter *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (09644/1/2020 — C9-0376/2020 — 2016/0365(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 445/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (09644/1/2020 — C9-0376/2020),
 - der henviser til udtalelse af 29. marts 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0856),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0242/2020),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 30.6.2017, s. 28.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0301.

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0339

Udnævnelse af Marek Opiola til medlem af Revisionsretten

Europa-Parlamentets afgørelse af 15. december 2020 om den foreslåede udnævnelse af Marek Opiola til medlem af Revisionsretten (C9-0350/2020 — 2020/0806(NLE))

(Høring)

(2021/C 445/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 286, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Europa-Parlamentet (C9-0350/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 129,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0249/2020),
- A. der henviser til, at Rådet ved skrivelse af 5. november 2020 hørte Europa-Parlamentet om udnævnelsen af Marek Opiola til medlem af Revisionsretten;
- B. der henviser til, at Parlamentets Budgetkontroludvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 286, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- C. der henviser til, at udvalget den 7. december 2020 afholdt en høring med den indstillede kandidat, som efter en indledende redegørelse besvarede spørgsmål fra udvalgets medlemmer;
1. afgiver negativ udtalelse om Rådets forslag om udnævnelse af Marek Opiola til medlem af Revisionsretten, og anmoder Rådet om at trække sit forslag tilbage og fremsætte et nyt forslag om udnævnelse over for Parlamentet;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og til orientering til Revisionsretten samt til Den Europæiske Unions øvrige institutioner og medlemsstaternes revisionsinstitutioner.

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0340

Forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i området for Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i området for Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 520/2007 (COM(2020)0308 — C9-0203/2020 — 2020/0139(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0308),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0203/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 2. december 2020 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og artikel 52, stk. 1,
 - der henviser til betækning fra Fiskeriudvalget (A9-0231/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0139

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i området for Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 520/2007

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2021/56.)

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0341

Indgåelse af aftalen om civilluftfartens sikkerhed mellem Den Europæiske Union og Japan ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om civilluftfartens sikkerhed mellem Den Europæiske Union og Japan (09292/2020 — C9-0205/2020 — 2019/0275(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 445/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (09292/2020),
 - der henviser til udkast til aftale om civilluftfartens sikkerhed mellem Den Europæiske Union og Japan (15260/2019),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0205/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0239/2020),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Japans regering og parlament.

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0342

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Mauretanien: forlængelse af protokollen ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, der udløber den 15. november 2020 (11260/20 — C9-0372/2020 — 2020/0274(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 445/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11260/20),
 - der henviser til aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, der udløber den 15. november 2020 (11315/20),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0372/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
 - der henviser til udtalelse fra Budgetudvalget,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget (A9-0244/2020),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Islamiske Republik Mauretaniens regering og parlament.

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0343

Partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøerne: forlængelse af gennemførelsesprotokollen ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering om forlængelse af protokollen om gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering (11262/20 — C9-0368/2020 — 2020/0275(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 445/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11262/20),
 - der henviser til udkast til aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering om forlængelse af protokollen om gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering (11271/20),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0368/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
 - der henviser til udtalelse fra Budgetudvalget,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget (A9-0243/2020),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Cookøernes regering og parlament.

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0344

Kvaliteten af drikkevand *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdning) (06230/3/2020 — C9-0354/2020 — 2017/0332(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 445/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (06230/3/2020 — C9-0354/2020),
 - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det tjekkiske Deputeretkammer, det irske parlament, det østrigske Forbundsråd og Det Forenede Kongeriges Underhus, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 12. juli 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 16. maj 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0753),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A9-0241/2020),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 4. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 5. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 107.

⁽²⁾ EUT C 361 af 5.10.2018, s. 46.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0320.

Tirsdag den 15. december 2020

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM DELEGEREDE RETSAKTER I DRIKKEVANDSDIREKTIVET

Kommissionen beklager Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om at begrænse dens beføjelser til at ændre bilagene til det reviderede drikkevandsdirektiv til bilag III, idet Kommissionen i sit oprindelige forslag havde anmodet om beføjelse til at ændre bilag I-IV ⁽¹⁾.

Kommissionen beklager specifikt, at Europa-Parlamentet og Rådet ikke accepterede at give den beføjelse til at ændre bilag II, hvilket er særlig nødvendigt i lyset af behovet for at ajourføre kontrolkravene i bilag II i overensstemmelse med den videnskabelige og tekniske udvikling.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM PROCEDUREN FOR VEDTAGELSE AF GENNEMFØRELSESRETSAKTER

Kommissionen understreger, at det er i strid med både ordlyden og ånden i forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾ uden behørig begrundelse at henvise til artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel om, at Kommissionen *kan* vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Eftersom det er en fravigelse af den generelle regel i artikel 5, stk. 4, kan det ikke bare anses for at være en »skønsbeføjelse« for lovgiver, men skal fortolkes restriktivt og derfor begrundes.

⁽¹⁾ COM(2017)0753.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0345

Europæisk år for jernbanetransport (2021) *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et europæisk år for jernbanetransport (2021) (COM(2020)0078 — C9-0076/2020 — 2020/0035(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0078),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0076/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 16. juli 2020 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 14. oktober 2020 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 18. november 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til udtalelser fra Regionaludviklingsudvalget og Kultur- og Uddannelsesudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0191/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0035

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/... om et europæisk år for jernbanetransport (2021)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2020/2228.)

⁽¹⁾ EUT C 364 af 28.10.2020, s. 149.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0346

Bemyndigelse af Kommissionen til at stemme for kapitalforhøjelsen i Den Europæiske Investeringsfond *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at stemme for kapitalforhøjelsen i Den Europæiske Investeringsfond (COM(2020)0774 — C9-0378/2020 — 2020/0343(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0774),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 173, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0378/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0253/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0343

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2021/... om bemyndigelse af Kommissionen til at stemme for en forhøjelse af Den Europæiske Investeringsfonds autoriserede kapital

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2021/8.)

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0347

Ændringsbudget nr. 10/2020: Forhøjelse af betalingsbevillingerne samt andre justeringer af udgifter og indtægter

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2020 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 10/2020 for regnskabsåret 2020 — Forhøjelse af betalingsbevillingerne i overensstemmelse med de ajourførte overslag over udgifter samt andre justeringer af udgifter og indtægter (13643/2020 — C9-0395/2020 — 2020/0298(BUD))

(2021/C 445/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾, særlig artikel 44,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2020, endeligt vedtaget den 27. november 2019⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020⁽³⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁽⁴⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter⁽⁵⁾,
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 10/2020, vedtaget af Kommissionen den 9. oktober 2020 (COM(2020)0962),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 10/2020, vedtaget af Rådet den 8. december 2020 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 9. december 2020 (13643/2020 — C9-0395/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 94 og 96,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0252/2020),
- A. der henviser til, at formålet med forslag til ændringsbudget nr. 10/2020 er at forhøje niveauet for betalingsbevillinger i overensstemmelse med det ajourførte overslag og under hensyntagen til de omfordelinger, der er foreslået i den »samlede overførsel« (DEC 16/2020), at justere indtægtssiden for at tage hensyn til virkningerne af valutakursforskelle og yderligere bøder, der er opkrævet, og at opføre yderligere, mere begrænsede justeringer af udgifterne på budgettet vedrørende bevillingerne til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og visse decentraliserede agenturer (ESMA, EIOPA, EBA og Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed),
- B. der henviser til, at der i forslag til ændringsbudget nr. 10/2020 foreslås en samlet forhøjelse af betalingsbevillingerne på 1 569,3 mio. EUR, der vedrører udgiftsområde 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse«, 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed«, 2 »Bæredygtig vækst — naturressourcer« og 4 »Et globalt Europa«,

⁽¹⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.⁽²⁾ EUT L 57 af 27.2.2020.⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

Tirsdag den 15. december 2020

- C. der henviser til, at betalingsbevillinger på 93,8 mio. EUR vil bidrage til at opfylde lånegarantifacilitetens forpligtelser inden for rammerne af Cosme for at støtte de SMV'er, der er ramt af de økonomiske konsekvenser af covid-19-krisen,
 - D. der henviser til, at 750 mio. EUR i supplerende betalingsbevillinger under ELFUL navnlig vil finansiere faste beløb for at yde hjælp til landbrugere og små og mellemstore landbrugsvirksomheder, der er berørt af covid-19-krisen,
 - E. der henviser til, at betalingsbevillinger på 586 mio. EUR vil støtte Unionens globale indsats for at hjælpe partnerlandene via instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II), det europæiske naboskabsinstrument (ENI) og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI),
 - F. der henviser til, at den omhyggelige gennemgang af de decentraliserede agenturers budgetgennemførelse har identificeret besparelser, der bidrager til at reducere betalingsbevillingerne med 9,1 mio. EUR,
 - G. der henviser til, at bøder og tvangsbøder på 128 mio. EUR betalt indtil udgangen af september 2020 har bidraget til at reducere medlemsstaternes bidrag til EU-budgettets egne indtægter,
 - H. der henviser til, at den samlede foreslåede virkning af forslag til ændringsbudget nr. 10/2020 på indtægtssiden er et fald på 588 mio. EUR i andre indtægter, som opvejes af en tilsvarende stigning i de BNI-baserede bidrag;
 - 1. noterer sig forslaget til ændringsbudget nr. 10/2020 som forelagt af Kommissionen, som i forbindelse med covid-19-krisen har til formål at tilvejebringe yderligere betalingsbevillinger på 1 569,3 mio. EUR efter at have taget hensyn til de omfordelinger, der er foreslået som led i den »samlede overførsel«, justere indtægtssiden og opføre yderligere, mere begrænsede justeringer af udgifterne på budgettet;
 - 2. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 10/2020;
 - 3. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 9/2020 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 - 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0348

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: Offentlig kontrol ved de grænsekontrolsteder, hvor varer forlader Unionens område, og visse bestemmelser om transit og omladning

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning (EU) af 29. oktober 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2019/2124 for så vidt angår offentlig kontrol ved de grænsekontrolsteder, hvor varer forlader Unionens område, og visse bestemmelser om transit og omladning (C(2020)07418 — 2020/2855(DEA))

(2021/C 445/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning af 29. oktober 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2019/2124 for så vidt angår offentlig kontrol ved de grænsekontrolsteder, hvor varer forlader Unionens område, og visse bestemmelser om transit og omladning (C(2020)07418),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 6. november 2020, hvori Parlamentet anmodes om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 2. december 2020 fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) ⁽¹⁾, særlig artikel 51, stk. 1, litra b) og d), og artikel 144, stk. 6,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, sikkerhed,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 15. december 2020,
- A. der henviser til, at ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/2124 ⁽²⁾ er der fastsat regler for medlemsstaternes kompetente myndigheders gennemførelse af offentlig kontrol ⁽³⁾ af sendinger af dyr og varer ved transit, omladning og videre transport gennem Unionen;

⁽¹⁾ EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/2124 af 10. oktober 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 for så vidt angår regler for offentlig kontrol af sendinger af dyr og varer ved transit, omladning og videre transport gennem Unionen og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 798/2008, (EF) nr. 1251/2008, (EF) nr. 119/2009, (EU) nr. 206/2010, (EU) nr. 605/2010, (EU) nr. 142/2011, (EU) nr. 28/2012, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/759 og Kommissionens beslutning 2007/777/EF (EUT L 321 af 12.12.2019, s. 73).

⁽³⁾ I overensstemmelse med aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 5, stk. 4, i protokollen om Irland/Nordirland sammenholdt med bilag 2 til samme protokol, finder denne forordning anvendelse på og i Det Forenede Kongerige, for så vidt angår Nordirland.

Tirsdag den 15. december 2020

- B. der henviser til, at artikel 51, stk. 1, litra b) og d), i forordning (EU) 2017/625 giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vedrørende regler for fastsættelse af tidsfrister og ordninger for gennemførelse af dokumentkontrol og om nødvendigt identitetskontrol og fysisk kontrol af kategorier af dyr og varer, der er omfattet af den offentlige kontrol i henhold til artikel 47, stk. 1, i nævnte forordning, og som indføres i Unionen ad søvejen eller ad luftvejen fra et tredjeland, når disse dyr eller varer flyttes fra et skib eller et luftfartøj og transporteres under toldtilsyn til et andet skib eller luftfartøj i samme havn eller lufthavn i forbindelse med forberedelse af dyr til videre forsendelse (transit af sendinger), samt regler til at fastslå, hvornår og under hvilke betingelser de sendinger af kategorier af dyr og varer, der er omfattet af artikel 47, stk. 1, i nævnte forordning, kan tillades og underlægges offentlige kontroller ved grænsekontrolsteder, herunder hvornår varer kan opbevares i særligt godkendte lagerhuse eller frizoner og betingelserne herfor;
- C. der henviser til, at Kommissionen den 29. oktober 2020 fremsendte den delegerede forordning til Parlamentet, hvilket åbnede en kontrolperiode på to måneder for Parlamentet til at gøre indsigelse mod denne delegerede forordning;
- D. der henviser til, at den delegerede forordning bl.a. indfører fleksibilitet i forvaltningen af offentlig kontrol, der passerer gennem Storbritannien fra en medlemsstat til Irland og omvendt (»landbro«), hvilket giver mulighed for at anvende nationale informationsstyringssystemer og dermed bidrager til at mindske den administrative byrde for de berørte medlemsstater;
- E. der henviser til, at den delegerede forordning bør træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse fra den 1. januar 2021 for at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning træder i kraft efter overgangsperioden i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, udløber den 31. december 2020;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0350

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: Identifikationsmærke, der skal anvendes til visse animalske produkter i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 7. december 2020 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 for så vidt angår det identifikationsmærke, der skal anvendes til visse animalske produkter i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland (C(2020)08765 — 2020/2907(DEA))

(2021/C 445/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning af 7. december 2020 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 for så vidt angår det identifikationsmærke, der skal anvendes til visse animalske produkter i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland (C(2020)08765),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 7. december 2020, hvori Parlamentet anmodes om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 11. december 2020 fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 1, og 11a, stk. 6,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, sikkerhed,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 15. december 2020,
- A. der henviser til, at forordning (EF) nr. 853/2004 fastsætter særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer for ledere af fødevarevirksomheder, og at navnlig bilag II til nævnte forordning fastsætter krav vedrørende det identifikationsmærke, som ledere af fødevarevirksomheder skal anvende på visse animalske produkter, herunder krav med hensyn til de landekoder, der skal anvendes af medlemsstaterne og tredjelande;
- B. der henviser til, at i overensstemmelse med aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (udtrædelsesaftalen), særlig artikel 5, stk. 4, i protokollen om Irland/Nordirland sammenholdt med bilag 2 til nævnte protokol, finder forordning (EF) nr. 853/2004 og Kommissionens retsakter, der har den som retsgrundlag, fortsat anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland efter overgangsperiodens udløb; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at ændre kravene i bilag II til nævnte forordning med hensyn til det identifikationsmærke, der skal anvendes i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland;
- C. der henviser til, at Kommissionen den 7. december 2020 fremsendte den delegerede forordning til Parlamentet, hvilket åbnede en kontrolperiode på to måneder for Parlamentet til at gøre indsigelse mod denne delegerede forordning;
- D. der henviser til, at den delegerede forordning tilpasser det identifikationsmærke, der skal anvendes på animalske produkter fremstillet i Nordirland;

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.

Tirsdag den 15. december 2020

- E. der henviser til, at den delegerede forordning bør finde anvendelse fra den 1. januar 2021 for at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning har virkning, når overgangsperioden i udtrædelsesaftalen udløber den 31. december 2020;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0352

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: frister for indgivelse af summariske indpassageangivelser og angivelser forud for afgang i forbindelse med søtransport fra og til Det Forenede Kongerige, Kanaløerne og Isle of Man

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 20. november 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2446 for så vidt angår frister for indgivelse af summariske indpassageangivelser og angivelser forud for afgang i forbindelse med søtransport fra og til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Kanaløerne og Isle of Man (C(2020)08072 — 2020/2890(DEA))

(2021/C 445/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning C(2020)08072,
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 26. november 2020, hvori Parlamentet anmodes om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 2. december 2020 fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ⁽¹⁾, særlig artikel 131, litra b), artikel 265, litra a), og artikel 284, stk. 5,
 - der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 15. december 2020,
- A. der henviser til, at den delegerede forordning fastsætter de frister, inden for hvilke økonomiske operatører skal give medlemsstaternes toldmyndigheder visse sikkerheds- og sikringsdata om varebevægelser ad søvejen med oprindelsessted eller destination i Det Forenede Kongerige;
- B. der henviser til, at forhandlingerne om en fremtidig handelsaftale med Det Forenede Kongerige på datoen for godkendelse af den delegerede forordning ikke har ført til en aftale om at give afkald på forpligtelsen til at indgive de avancerede sikkerhedsdata om varer, som skal transporteres ad søvejen, og som har deres oprindelsessted eller destination i Det Forenede Kongerige;
- C. der henviser til, at en foranstaltning med samme formål som den delegerede forordning blev vedtaget af Kommissionen den 19. december 2018 ⁽³⁾ for at forberede sig på en eventuel situation, hvor der ikke var enighed om Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen, selv om indgåelsen af en udtrædelsesaftale gjorde denne tekst overflødig;
- D. der henviser til, at den delegerede forordning bør træde i kraft så hurtigt som muligt for at sikre en problemfri daglig drift for toldmyndigheder og økonomiske operatører efter overgangsperiodens udløb;

⁽¹⁾ EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/334 af 19. december 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2446 for så vidt angår frister for indgivelse af summariske indpassageangivelser og angivelser forud for afgang i forbindelse med søtransport fra og til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Kanaløerne og Isle of Man (EUT L 60 af 28.2.2019, s. 1).

Tirsdag den 15. december 2020

1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 15. december 2020

P9_TA(2020)0353

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: 2020-ajourføringen af den taksonomi, der er fastsat i de reguleringsmæssige tekniske standarder for det fælles elektroniske rapporteringsformat

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 6. november 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2019/815 for så vidt angår 2020-ajourføringen af den taksonomi, der er fastsat i de reguleringsmæssige tekniske standarder for det fælles elektroniske rapporteringsformat (C(2020)7523 — 2020/2865(DEA))

(2021/C 445/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2020)7523),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 18. november 2020, hvori Parlamentet anmodes om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 4. december 2020 fra Retsudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 7,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2,
 - der henviser til det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed forelagde Kommissionen den 18. juni 2020,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Retsudvalget,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 15. december 2020,
- A. der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 fastsætter det fælles elektroniske rapporteringsformat, der er omhandlet i artikel 4, stk. 7, i direktiv 2004/109/EF, og som skal anvendes af udstedere ved udarbejdelsen af deres årsregnskaber;
- B. der henviser til, at den grundlæggende taksonomi, der skal anvendes i det fælles elektroniske rapporteringsformat, er baseret på IFRS-taksonomien, som den er en udvidelse af; der henviser til, at IFRS Foundation skal ajourføre IFRS-taksonomien årligt for bl.a. at tage hensyn til nye IFRS-standarder eller ændringer af eksisterende IFRS-standarder, analysen af oplysninger, der normalt overføres i praksis, og forbedringer af det generelle indhold af den pågældende taksonomi eller den anvendte teknologi;
- C. der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning af 6. november 2020 fastsætter, at den finder anvendelse på årsregnskaber, der indeholder årsregnskaber for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2021 eller derefter; der henviser til, at udstederne vil få lov til at vedtage den taksonomi, der er specificeret i nævnte forordning, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller derefter;

⁽¹⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

Tirsdag den 15. december 2020

- D. der henviser til, at Europa-Parlamentet og Rådet bør have tre måneder fra meddelelsen om en delegeret retsakt til at gøre indsigelse mod den;
 - E. der henviser til, at Kommissionen gav meddelelse om den delegerede retsakt den 6. november 2020, og at fristen på tre måneder for eventuelle indsigelser fra Parlamentet eller Rådet derfor udløber efter den 1. januar 2021, som er den dato, som den delegerede retsakt fastsætter for dens ikrafttræden;
 - F. der henviser til, at der ikke er nogen grund til at gøre indsigelse mod den delegerede retsakt;
 - 1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 - 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 16. december 2020

P9_TA(2020)0354

Overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet via ELFUL og EGFL i 2021 og 2022 *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet via Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og om ændring af forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013 og (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013 for så vidt angår midler og deres anvendelse i 2021 (COM(2019)0581 — C9-0162/2019 — 2019/0254(COD))

(Den almindelige lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2019)0581),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0162/2019),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 26. februar 2020 ⁽¹⁾ fra Revisionsretten,
 - der henviser til udtalelse af 7. maj 2020 ⁽²⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og til oplysningen fra Rådet om godkendelse af Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til skrivelse fra Budgetudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A9-0101/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender sine erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. godkender Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 4. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 5. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 1.4.2020, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 232 af 14.7.2020, s. 29.

Onsdag den 16. december 2020

P9_TC1-COD(2019)0254

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/2220.)

Onsdag den 16. december 2020

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Parlamentets erklæring om overgangsforanstaltninger i forbindelse med den fælles landbrugspolitik og den flerårige finansielle ramme**Krisereservefond**

Siden reserven til kriser i landbrugssektoren blev oprettet i 2014, er den aldrig blevet aktiveret på grund af den mekanisme til sikring af finansiell disciplin, der er fastsat i artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013, og som indebærer, at der ved begyndelsen af hvert år trækkes midler til denne reserve fra det samlede beløb i direkte betalinger. Uudnyttede midler returneres til direkte betalinger ved årets udgang. Følgelig er reserven aldrig blevet anvendt for at undgå at tilbageholde midler fra landbrugere.

Reserven blev oprettet for at bistå landbrugere i forbindelse med manglende pris- eller markedsstabilitet, og det faktum, at reserven aldrig er blevet aktiveret, vidner om begrænsningerne i dens finansielle struktur og funktionsmåde. Det er med voksende hyppighed, at der optræder økonomiske og ugunstige klima- og sundhedsmæssige forhold, som medfører betydelige markedsforstyrrelser, og derfor er der et presserende behov for en fuldt funktionsdygtig krisereservefond, som kan aktiveres og stilles til rådighed på en fleksibel og effektiv måde.

Europa-Parlamentet understreger, at en fuldt finansieret krisereservefond, der indledningsvis er oprettet med 400 mio. EUR ud over EGFL- og ELFUL-budgetterne, og som er kumulativ, således at uudnyttede midler fremføres til det følgende år i hele programmeringsperioden, vil fungere mere effektivt og have større gennemslagskraft, når det drejer sig om at yde rettidig krisebistand og finansiere målrettede foranstaltninger i forhold til de berørte sektorer.

POSEI og øerne i Det Ægæiske Hav

På grund af deres geografiske placering, navnlig deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal samt deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold står regionerne i den yderste periferi, som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, over for særlige samfundsøkonomiske problemer i forbindelse med forsyning med fødevarer og landbrugsprodukter, der er af afgørende betydning for forbruget eller landbrugsproduktionen. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 blev der fastsat særlige foranstaltninger på landbrugsområdet for at afhjælpe de problemer, der skyldes denne særlige situation. Endvidere fokuserer ordningen med særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013, på de samme problemer, men med en anden geografisk lokalisering.

Betydningen af særlige foranstaltninger og muligheder i disse regioner og på disse øer berettiger det særlige støtteniveau, som er afgørende for en vellykket gennemførelse af disse foranstaltninger. Under hensyntagen til de offentlige tilsagn, som Kommissionen tidligere har givet disse regioner og øer, ønsker Europa-Parlamentet derfor, at de meget vellykkede programmer, der bliver gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 228/2013 og (EU) nr. 229/2013, kommer til at fortsætte uden forstyrrelser, og at der mindst sker en opretholdelse af det nuværende støtteniveau i forhold til disse regioner og øer. På denne måde kan Unionen udvise solidaritet og engagement over for de regioner og øer, der står over for særlige ulemper.

Europa-Parlamentets erklæring om brancheorganisationer i regionerne i den yderste periferi

På grund af deres lille areal og deres status som øsamfund er de lokale markeder i regionerne i den yderste periferi særligt sårbare over for prisudsving i forbindelse med importstrømme fra resten af Unionen eller fra tredjelande. Artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) anerkender de særlige behov i regionerne i den yderste periferi og etablerer en lovgivningsmæssig ramme, der kan hjælpe dem med at håndtere deres særlige situation. Dette forhold behandles yderligere i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013. Navnlig må det konstateres, at anvendelsen af brancheorganisationer har vist potentiale til at imødekomme de særlige behov i landbrugsproduktionssektorerne i regionerne i den yderste periferi, og at der følgelig bør udvises fleksibilitet ved gennemførelsen af de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 i disse regioner for fuldt ud at udnytte de ressourcer, der ifølge denne overgangsforordning er afsat til disse regioner. Derfor bør de brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 157 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og som anses for repræsentative, have mulighed for at træffe de nødvendige kollektive foranstaltninger for at sikre, at den lokale produktion forbliver konkurrencedygtig på de pågældende lokale markeder og bæredygtig. I dette øjemed understreger Europa-Parlamentet, uanset artikel 28, 29 og 110 i TEUF og artikel 165 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og uden at det berører artikel 164 i nævnte forordning, og på grundlag af artikel 349 i TEUF som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol i dens dom i de forenede sager C-132/14 — C-136/14, at det er vigtigt at undersøge alle egnede instrumenter for at gøre det muligt for de berørte medlemsstater i forbindelse med udvidede brancheaftaler og efter høring af de berørte interessenter at lade selvstændige aktører eller sammenslutninger af økonomiske aktører, som ikke er medlem af den pågældende brancheorganisation, men som opererer på det pågældende lokale marked, uanset deres oprindelse over for organisationen helt eller delvis yde de finansielle bidrag, som medlemmerne betaler, også i de tilfælde, hvor indtægterne fra disse bidrag bliver brugt til at finansiere foranstaltninger, som kun har til formål at opretholde lokal produktion, eller hvor disse bidrag opkræves i en anden fase af markedsføringsprocessen.

Onsdag den 16. december 2020

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav

Europa-Parlamentet og Rådet henviser til:

- betydningen af særlige foranstaltninger til fordel for regionerne i den yderste periferi i overensstemmelse med artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 for at tage hensyn til disse regioners særlige karakteristika
- betydningen af særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013, og
- at de ovennævnte forhold berettiger særlig støtte til disse regioner og øer med henblik på at gennemføre passende foranstaltninger.

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om EU-finansieringsordninger for POSEI og de mindre øer i Det Ægæiske Hav

Europa-Parlamentet og Rådet understreger, at EU's finansieringsordninger for POSEI og de mindre øer i Det Ægæiske Hav, der er omfattet af denne overgangsforordning for 2021 og 2022, er ekstraordinære og afspejler de særlige forhold og ikke danner præcedens for den fremtidige finansiering af den fælles landbrugspolitik, hverken for regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav eller for de direkte betalinger.

Erklæring fra Kommissionen om afsætningsregler for olivenolie

Kommissionen noterer sig den politiske aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet vedrørende Parlamentets ændringsforslag 106, hvorved der indsættes en ny artikel 167a vedrørende olivenoliesektoren i forordningen om den fælles markedsordning. Kommissionen bemærker, at det ændringsforslag, som Parlamentet og Rådet er blevet enige om, ikke er i overensstemmelse med det princip om kontinuitet, der finder anvendelse på overgangsforordningen, at det er væsentligt, og at det er blevet indarbejdet af Parlamentet og Rådet, uden at der er foretaget en konsekvensanalyse som krævet i henhold til punkt 15 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Kommissionen minder om sin forpligtelse til at opretholde effektiv konkurrence i landbrugssektoren og til i fuld udstrækning at virkeliggøre målsætningen for den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Erklæring fra Kommissionen om betalinger for områder med naturbetingede begrænsninger

Kommissionen noterer sig, at Parlamentet og Rådet er blevet enige om, at EURI-midlerne, når de integreres i ELFUL, må anvendes til at finansiere betalinger for områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger.

Kommissionen har allerede givet udtryk for sine betænkeligheder med hensyn til sådanne betalingers begrænsede bidrag til realiseringen af miljø- og klimamål, idet den mener, at landbrugerne ikke er forpligtet til at anvende en særlig praksis for at modtage betalingerne. Inkluderingen af betalinger for områder med naturbetingede begrænsninger i den del af EURI-midlerne, der har til formål at bidrage til miljø- og klimamål, bør derfor ikke danne præcedens under forhandlingerne om den kommende fælles landbrugspolitik.

Onsdag den 16. december 2020

P9_TA(2020)0355

Supplerende midler i forbindelse med covid-19-pandemien: REACT-EU *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår ekstraordinære supplerende midler og gennemførelsesordninger under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) (COM(2020)0451 — C9-0149/2020 — 2020/0101(COD))

(Den almindelige lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0451),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 177 og artikel 322, stk. 1a, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0149/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Revisionsretten af 13. juli 2020 ⁽¹⁾,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 14. oktober 2020 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og til oplysningen fra Rådet om godkendelse af Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til udtalelserne fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Budgetudvalget,
 - der henviser til betænkningen fra Regionaludviklingsudvalget (A9-0150/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0101

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår supplerende midler og gennemførelsesordninger med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/2221.)

⁽¹⁾ EUT C 272 af 17.8.2020, s. 1.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Onsdag den 16. december 2020

P9_TA(2020)0356

Forordning om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (09980/1/2020 — C9-0407/2020 — 2018/0136(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 445/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (09980/1/2020 — C9-0407/2020),
 - der henviser til udtalelse af 17. august 2018 ⁽¹⁾ fra Revisionsretten,
 - der henviser til udtalelse fra Kommissionen (COM(2020)0843),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0324),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at de kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget (A9-0262/2020),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 4. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 5. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 6. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 291 af 17.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 4.4.2019, P8_TA(2019)0349.

Onsdag den 16. december 2020

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIG BESLUTNING**Fælles erklæring fra Parlamentet, Rådet og Kommissionen**

Med forbehold af Kommissionens initiativret er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indforstået med at overveje at indarbejde indholdet af denne forordning i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 (»finansforordningen«) ved den næste revision.

Erklæring fra Kommissionen

Kommissionen er indforstået med at overveje om nødvendigt at lade rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning ledsage af passende forslag.

Onsdag den 16. december 2020

P9_TA(2020)0357

Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om udkast til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (09970/2020 — C9-0409/2020 — 2018/0166(APP))

(Særlig lovgivningsprocedure — godkendelse)

(2021/C 445/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets forordning (09970/2020),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 312 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (C9-0409/2020),
 - der henviser til sin beslutning af 14. november 2018 om FFR 2021-2027 — Parlamentets holdning med henblik på en aftale ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. oktober 2019 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og egne indtægter: Det er tid til at opfylde borgernes forventninger ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020 ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 92 og artikel 105, stk. 1 og 4,
 - der henviser til skrivelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
 - der henviser til henstilling fra Budgetudvalget (A9-0260/2020),
1. godkender udkastet til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 som angivet i bilag til denne forordning;
 2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæringer, der er knyttet som bilag til denne beslutning;
 3. godkender sin erklæring, der er knyttet som bilag til denne beslutning;
 4. noterer sig Kommissionens erklæringer, der er knyttet som bilag til denne beslutning;
 5. pålægger sin formand sammen med formanden for Rådet og formanden for Kommissionen at undertegne den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetkontrol af nye forslag baseret på artikel 122 i TEUF med potentielle mærkbare følger for Unionens budget;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 179.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0032.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0206.

Onsdag den 16. december 2020

BILAG 1: UDKAST TIL RÅDETS FORORDNING OM FASTLÆGGELSE AF DEN FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMME FOR ÅRENE 2021-2027**RÅDETS FORORDNING (EU, Euratom) 2020/...****af ...****om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 312,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Under hensyntagen til behovet for en passende forudsigelighed med henblik på forberedelse og gennemførelse af investeringer på mellemlang sigt bør den periode, som den flerårige finansielle ramme (»FFR«) dækker, fastsættes til syv år regnet fra den 1. januar 2021.
- (2) Den økonomiske virkning af covid-19-krisen kræver, at Unionen stiller en langsigtet finansiell ramme til rådighed, som baner vejen for en retfærdig og inklusiv omstilling til en grøn og digital fremtid, støtter Unionens langsigtede strategiske autonomi og gør den mere modstandsdygtig over for fremtidige chok.
- (3) De årlige lofter for forpligtelsesbevillinger for hver enkelt udgiftskategori og de årlige lofter for betalingsbevillinger, som fastsættes i denne forordning, skal overholde de relevante lofter for forpligtelser og egne indtægter, der er fastsat i overensstemmelse med Rådets gældende afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter, som er vedtaget i medfør af artikel 311, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (»afgørelsen om egne indtægter«).
- (4) Hvis det er nødvendigt at anvende de garantier, der er stillet under Unionens almindelige budget, for finansiell bistand til medlemsstaterne, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 220, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁾ (»finansforordningen«), bør det nødvendige beløb mobiliseres ud over lofterne for forpligtelses- og betalingsbevillinger i FFR'en under overholdelse af loftet for egne indtægter.
- (5) Der bør i FFR'en ikke tages hensyn til budgetposter finansieret med formålsbestemte indtægter som omhandlet i finansforordningen.
- (6) FFR'en bør fastlægges i 2018-priser. Der bør desuden fastsættes regler for årlige tekniske justeringer af FFR'en med henblik på en ny beregning af lofterne og margenerne.
- (7) Der bør fastsættes regler for andre situationer, som kan gøre det nødvendigt at justere FFR'en. Sådanne justeringer kan vedrøre den forsinkede vedtagelse af nye regler eller programmer under delt forvaltning eller foranstaltninger, der er knyttet til forsvarlig økonomisk styring eller til foranstaltninger vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og

⁽¹⁾ Godkendelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Onsdag den 16. december 2020

Rådets forordning om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget. Der bør også fastsættes regler for en mekanisme til programspecifik justering.

- (8) Der bør indføres specifik og størst mulig fleksibilitet, således at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i overensstemmelse med artikel 323 i TEUF.
- (9) Følgende tematiske særlige instrumenter er nødvendige for at sætte Unionen i stand til at reagere på specifikke uforudsete omstændigheder eller konsekvenser og derved muliggøre en problemfri afvikling af budgetproceduren: Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, solidaritets- og nødhjælpsreserven og brexittilpasningsreserven. Solidaritets- og nødhjælpsreserven har ikke til formål at afbøde konsekvenserne af markedsrelaterede kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen.
- (10) Følgende ikketematiske særlige instrumenter er nødvendige for at øge fleksibiliteten yderligere: det fælles margeninstrument og fleksibilitetsinstrumentet. Det fælles margeninstrument bør gøre det muligt at flytte disponible margener under lofterne for henholdsvis forpligtelses- og betalingsbevillinger mellem regnskabsår og, for så vidt angår forpligtelsesbevillinger, mellem udgiftsområder i FFR'en uden at overskride de samlede beløb under FFR-lofterne for forpligtelses- og betalingsbevillinger for hele FFR-perioden. Fleksibilitetsinstrumentet bør gøre det muligt at finansiere specifikke uforudsete udgifter for et givet regnskabsår.
- (11) Der bør fastsættes specifikke bestemmelser, som giver mulighed for at opføre forpligtelsesbevillinger og tilsvarende betalingsbevillinger på budgettet ud over lofterne i FFR'en, når det er nødvendigt for at anvende særlige instrumenter.
- (12) Der bør tages højde for nødvendigheden af en revision af FFR'en i tilfælde af en revision af traktaterne med budgetmæssige virkninger, Cyperns genforening eller en udvidelse af Unionen og i forbindelse med budgetgennemførelsen.
- (13) Det kan også være nødvendigt at revidere denne forordning i forbindelse med uforudsete omstændigheder, som ikke kan håndteres inden for de rammer, der er fastsat i FFR'en. Det er derfor nødvendigt at indføre bestemmelser om revision af FFR'en i sådanne tilfælde.
- (14) Der er også behov for specifikke regler for håndtering af storstilede projekter, der strækker sig langt ud over den periode, som FFR'en dækker. Det er nødvendigt at fastsætte maksimumbeløb for bidragene fra Unionens almindelige budget til disse projekter for dermed at sikre, at de ikke får betydning for andre projekter, der finansieres over budgettet.
- (15) Det er nødvendigt at fastsætte generelle regler for det interinstitutionelle samarbejde under budgetproceduren, samtidig med at Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens (»institutionernes«) budgetbeføjelser som fastsat i traktaterne samt kravene om gennemsigtighed respekteres.
- (16) Kommissionen bør fremlægge et forslag til en ny flerårig finansiell ramme inden den 1. juli 2025 for at sætte institutionerne i stand til at vedtage forslaget i tilstrækkelig god tid, inden den efterfølgende flerårige finansielle ramme skal træde i kraft. I overensstemmelse med artikel 312, stk. 4, i TEUF skal de lofter, der er fastsat for det sidste år af FFR'en i nærværende forordning, fortsat finde anvendelse, hvis der ikke vedtages en ny flerårig finansiell ramme inden udløbet af den FFR, der fastlægges i nærværende forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Den flerårige finansielle ramme

I denne forordning fastlægges den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (»FFR«).

Artikel 2

Overholdelse af lofterne i FFR'en

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (»institutionerne«) overholder under hver budgetprocedure og i forbindelse med gennemførelsen af budgettet for det pågældende regnskabsår de årlige udgiftslofter, der er fastsat i bilag I (»FFR-lofterne«).

Onsdag den 16. december 2020

Underloftet for udgiftsområde 3 som fastsat i bilag I berører ikke fleksibiliteten mellem den fælles landbrugspolitik to søjler. Det justerede loft, der skal anvendes på søjle I i den fælles landbrugspolitik efter overførslerne mellem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og de direkte betalinger, fastsættes i den relevante retsakt, og FFR'en justeres tilsvarende i overensstemmelse med den tekniske justering, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4.

2. Hvis det er nødvendigt at anvende ressourcerne fra de særlige instrumenter, der er omhandlet i artikel 8, 9, 10 og 12, opføres der forpligtelsesbevillinger og tilsvarende betalingsbevillinger på budgettet ud over de relevante FFR-lofter.

Hvis det er nødvendigt at anvende ressourcerne fra det fælles margininstrument, der er fastsat i artikel 11, opføres der forpligtelsesbevillinger og tilsvarende betalingsbevillinger på budgettet ud over de relevante FFR-lofter for et givent år.

3. Hvis det er nødvendigt at anvende en garanti for finansiel bistand til medlemsstaterne, der er godkendt i henhold til finansforordningens artikel 220, stk. 1, mobiliseres de nødvendige beløb ud over FFR-lofterne.

Artikel 3

Overholdelse af loftet for egne indtægter

1. For hvert af de regnskabsår, som FFR'en dækker, må de samlede nødvendige betalingsbevillinger efter den årlige justering og under hensyntagen til eventuelle andre justeringer og revisioner samt anvendelsen af artikel 2, stk. 2 og 3, ikke føre til, at opkrævningsatsen for egne indtægter overstiger det loft for egne indtægter, der er fastsat i Rådets gældende afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter, som er vedtaget i medfør af artikel 311, stk. 3, i TEUF (»afgørelsen om egne indtægter«).

2. Om nødvendigt nedsættes FFR-lofterne for at sikre overholdelsen af det loft for egne indtægter, der er fastsat i afgørelsen om egne indtægter.

Kapitel 2

Justering af FFR'en

Artikel 4

Tekniske justeringer

1. Hvert år foretager Kommissionen forud for budgetproceduren for regnskabsåret n+1 følgende tekniske justeringer af FFR'en:

- a) en opskrivning til år n+1-priser af lofterne og af de samlede tal for forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger
- b) en beregning af den disponible margin under det loft for egne indtægter, der er fastsat i afgørelsen om egne indtægter
- c) en beregning af beløbet for disponible forpligtelsesbevillinger under det fælles margininstrument som omhandlet i artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra a), og af det samlede maksimumbeløb, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, første afsnit, litra a)
- d) en beregning af justeringen af loftet for betalingsbevillinger under det fælles margininstrument som omhandlet i artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra b), og af det maksimumbeløb, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, første afsnit, litra b)
- e) en beregning af de supplerende tildelinger til specifikke programmer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og resultatet af den årlige justering, der er omhandlet i artikel 5a, stk. 2.

2. Kommissionen foretager de tekniske justeringer, der er omhandlet i stk. 1, på grundlag af en fast deflator på 2 % årligt.

3. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af de tekniske justeringer, der er omhandlet i stk. 1, og om de underliggende økonomiske prognoser.

4. Der må ikke foretages andre tekniske justeringer for det pågældende år, hverken i løbet af regnskabsåret eller i form af efterfølgende korrektioner i følgende regnskabsår, jf. dog artikel 6 og 7.

Onsdag den 16. december 2020

Artikel 5

Programspecifik justering

1. Et beløb svarende til indtægterne fra bøder pålagt af EU-institutionerne i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003⁽³⁾ og forordning (EF) nr. 139/2004⁽⁴⁾, som opføres på budgettet for år n-1 i overensstemmelse med finansforordningens artikel 107 efter fradrag af det beløb for år n-1, der er omhandlet i artikel 141, stk. 1, i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab⁽⁵⁾, er tilgængeligt med henblik på en supplerende tildeling af:

a) forpligtelsesbevillinger for år n+1 fra og med år 2022 og til og med 2027 til de programmer, der er opført i bilag II, i overensstemmelse med de procentsatser, der er fastsat for disse programmer i kolonnen »Fordelingsnøgle« i tabellen i bilag II, og

b) betalingsbevillinger for år n+1 fra og med år 2022 og til og med 2027.

De samlede supplerende tildelinger for perioden 2022-2027 til henholdsvis forpligtelses- og betalingsbevillinger udgør 11 000 mio. EUR (i 2018-priser). For hvert af årene 2022-2026 udgør de årlige supplerende tildelinger til henholdsvis forpligtelses- og betalingsbevillinger mindst 1 500 mio. EUR (i 2018-priser) og må ikke overstige 2 000 mio. EUR (i 2018-priser).

De samlede supplerende tildelinger til forpligtelsesbevillinger til programmerne i perioden 2022-2027 er fastsat i kolonnen »Samlet supplerende tildeling af forpligtelsesbevillinger i henhold til artikel 5« i tabellen i bilag II.

2. Lofterne for forpligtelsesbevillinger for de relevante udgiftsområder for år n+1 fra og med år 2022 og til og med 2027 justeres i opadgående retning med de beløb, der svarer til de supplerende tildelinger, der er fastsat i stk. 1, i overensstemmelse med de procentsatser, der er fastsat for de pågældende udgiftsområder i kolonnen »Fordelingsnøgle« i tabellen i bilag II. Loftet for betalingsbevillinger for år n+1 fra og med år 2022 og til og med 2027 justeres automatisk i opadgående retning med de beløb, der svarer til de supplerende tildelinger, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 6

Justeringer i forbindelse med foranstaltninger, der er knyttet til forsvarlig økonomisk styring eller til en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget

1. Hvis en suspension af budgetmæssige forpligtelser vedrørende Unionens fonde ophæves i overensstemmelse med de relevante basisretsakter i forbindelse med foranstaltninger, der er knyttet til forsvarlig økonomisk styring eller til foranstaltninger vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget, overføres de beløb, der svarer til de suspendede forpligtelser, til de følgende år, og de tilsvarende FFR-lofter justeres i overensstemmelse hermed.

2. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af eventuelle justeringer i henhold til stk. 1.

3. Suspenderede forpligtelser for år n må ikke opføres på Unionens almindelige budget ud over år n+2.

Artikel 7

Justering som følge af nye regler eller programmer under delt forvaltning

1. Hvis der efter den 1. januar 2021 vedtages nye regler eller programmer under delt forvaltning vedrørende strukturfondene, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa under Fonden for Integreret Grænseforvaltning, overføres de beløb, der svarer til de tildelinger, der ikke anvendes i 2021, til hvert af årene 2022-2025 i lige store trancher, og de tilsvarende FFR-lofter justeres i overensstemmelse hermed.

2. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af eventuelle justeringer i henhold til stk. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

Onsdag den 16. december 2020

Kapitel 3

Særlige instrumenter

AFDELING 1

TEMATISKE SÆRLIGE INSTRUMENTER

Artikel 8

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen

1. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, hvis målsætninger og anvendelsesområde er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, må ikke overstige et maksimalt årligt beløb på 186 mio. EUR (i 2018-priser).
2. Bevillingerne til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen opføres på Unionens almindelige budget som en hensættelse.

Artikel 9

Solidaritets- og nødhjælpsreserve

1. Solidaritets- og nødhjælpsreserven kan anvendes til at finansiere:
 - a) bistand til at reagere på nødsituationer, der opstår som følge af større katastrofer omfattet af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, hvis målsætninger og anvendelsesområde er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 ⁽⁶⁾, og
 - b) hurtig reaktion på specifikke behov for nødhjælp inden for Unionen eller i tredjelande som følge af begivenheder, der ikke kunne forudses, da budgettet blev opstillet, navnlig til nødberedskab og støtte til operationer som følge af naturkatastrofer, der ikke er omfattet af litra a), menneskeskabte katastrofer, humanitære kriser i tilfælde af trusler i stor skala mod den offentlige sundhed eller mod dyre- og plantesundheden samt, hvis omstændighederne kræver det, i situationer med særligt pres ved Unionens ydre grænser som følge af migrationsstrømme.
2. Solidaritets- og nødhjælpsreserven må ikke overstige et maksimalt årligt beløb på 1 200 mio. EUR (i 2018-priser). En eventuel del af det årlige beløb, der ikke anvendes i år n, kan anvendes indtil år n+1. Den del af det årlige beløb, der stammer fra det foregående år, anvendes først. En eventuel del af det årlige beløb fra år n, der ikke anvendes i år n+1, bortfalder.
3. Bevillingerne til solidaritets- og nødhjælpsreserven opføres på Unionens almindelige budget som en hensættelse.
4. Pr. 1. oktober hvert år skal mindst en fjerdedel af det årlige beløb omhandlet i stk. 2 stadig være til rådighed til dækning af behov, der måtte opstå indtil årets udgang.

Uden at det berører første afsnit, kan følgende maksimale procentdele af det samlede disponible beløb indtil den 1. september hvert år mobiliseres:

- 50 % til bistand i henhold til stk. 1, litra a); det beløb, der fremkommer ved denne beregning, reduceres med et eventuelt beløb, der er mobiliseret i det foregående år ved anvendelse af stk. 5
- 35 % til bistand til tredjelande i henhold til stk. 1, litra b)
- 15 % til bistand inden for Unionen i henhold til stk. 1, litra b).

Uden at det berører første afsnit, kan den resterende del af det disponible beløb fra den 1. september hvert år anvendes til støtte, der er omhandlet i andet afsnit, til dækning af behov, der måtte opstå indtil årets udgang.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

Onsdag den 16. december 2020

5. I undtagelsestilfælde, og hvis de resterende finansielle midler, der er til rådighed i solidaritets- og nødhjælpsreserven, ikke er tilstrækkelige til at dække de beløb, der anses for at være nødvendige til bistand i henhold til stk. 1, litra a), i det år, hvor en katastrofe som omhandlet i nævnte litra indtræffer, kan Kommissionen foreslå, at forskellen finansieres ved hjælp af de årlige beløb, der er til rådighed for solidaritets- og nødhjælpsreserven i det følgende år, op til maksimalt 400 mio. EUR (i 2018-priser).

Artikel 10

Brexittilpasningsreserve

1. En brexittilpasningsreserve skal yde bistand til at afbøde uforudsete og negative konsekvenser i de medlemsstater og sektorer, der er mest berørt af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, uden at dette berører og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i det relevante instrument.
2. Brexittilpasningsreserven må ikke overstige et beløb på 5 000 mio. EUR (i 2018-priser).
3. Bevillingerne til brexittilpasningsreserven opføres på Unionens almindelige budget som en hensættelse.

AFDELING 2

IKKETEMATISKE SÆRLIGE INSTRUMENTER

Artikel 11

Fælles margeninstrument

1. Det fælles margeninstrument omfatter:
 - a) fra 2022 beløb svarende til de margener, der rester under FFR-lofterne for forpligtelsesbevillinger for år n-1, som skal stilles til rådighed ud over FFR-lofterne for forpligtelsesbevillinger for årene 2022-2027
 - b) fra 2022 beløb svarende til forskellen mellem de gennemførte betalinger og FFR-betalingsloftet for år n-1 for at justere betalingsloftet for årene 2022-2027 i opadgående retning og
 - c) yderligere beløb, som kan stilles til rådighed ud over FFR-lofterne i et givent år for forpligtelses- eller betalingsbevillinger eller alt efter omstændighederne begge, forudsat at de i fuldt omfang udlignes i forhold til margenerne for et eller flere udgiftsområder i FFR'en for det aktuelle regnskabsår eller for kommende regnskabsår for så vidt angår forpligtelsesbevillinger og i fuldt omfang udlignes i forhold til margenerne under betalingsloftet for kommende regnskabsår for så vidt angår betalingsbevillinger.

Beløb kan kun mobiliseres i henhold til første afsnit, litra c), hvis de beløb, der er til rådighed i medfør af nævnte afsnits litra a) og b), alt efter hvad der er relevant, er utilstrækkelige og i alle tilfælde kun som en sidste mulighed for at reagere på uforudsete omstændigheder.

Anvendelse af første afsnit, litra c), må ikke medføre overskridelse af de samlede beløb under FFR-lofterne for forpligtelses- og betalingsbevillinger for det aktuelle regnskabsår eller for kommende regnskabsår. Eventuelle beløb, der er udlignet i overensstemmelse med nævnte litra, må derfor ikke mobiliseres yderligere i forbindelse med FFR.

2. Anvendelse af det fælles margeninstrument i henhold til stk. 1, første afsnit, litra a) og c), må i et givent år ikke overstige i alt:
 - a) 0,04 % af Unionens bruttonationalindkomst i forpligtelsesbevillinger som beregnet i den årlige tekniske justering af FFR'en, jf. artikel 4
 - b) 0,03 % af Unionens bruttonationalindkomst i betalingsbevillinger som beregnet i den årlige tekniske justering af FFR'en, jf. artikel 4.

Anvendelse af det fælles margeninstrument i et givent år må ikke overstige de lofter for egne indtægter, der er fastsat i afgørelsen om egne indtægter.

Onsdag den 16. december 2020

3. De årlige justeringer, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), må ikke overstige følgende maksimumbeløb (i 2018-priser) for årene 2025-2027 sammenlignet med det oprindelige betalingsloft for de pågældende år:

— 2025 — 8 000 mio. EUR

— 2026 — 13 000 mio. EUR

— 2027 — 15 000 mio. EUR.

De beløb, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, lægges til de maksimumbeløb, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Enhver opjustering udlignes i fuldt omfang ved en tilsvarende nedsættelse af betalingsloftet for år n-1.

4. De beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a) og c), kan mobiliseres af Europa-Parlamentet og Rådet inden for budgetprocedurens rammer i henhold til artikel 314 i TEUF for at gøre det muligt at finansiere udgifter, der ikke kunne finansieres inden for de relevante FFR-lofter, der var til rådighed i et givent år.

Den opjustering, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra b), foretages af Kommissionen fra og med 2022 som led i den tekniske justering, der er omhandlet i artikel 4.

Artikel 12

Fleksibilitetsinstrument

1. Fleksibilitetsinstrumentet kan anvendes til finansiering for et givent regnskabsår af specifikke uforudsete udgifter i forpligtelsesbevillinger og tilsvarende betalingsbevillinger, som ikke kan finansieres inden for de lofter, der er til rådighed for et eller flere andre udgiftsområder. Loftet for det årlige beløb, der er til rådighed for fleksibilitetsinstrumentet, er 915 mio. EUR (i 2018-priser).

2. Den uudnyttede del af det årlige beløb, der indgår i fleksibilitetsinstrumentet, kan anvendes frem til år n+2. En eventuel del af det årlige beløb, der stammer fra tidligere år, anvendes først i den rækkefølge, hvori de er blevet overført. En eventuel del af det årlige beløb fra år n, der ikke anvendes inden udgangen af år n+2, bortfalder.

Kapitel 4

Revision af FFR'en

Artikel 13

Revision af FFR'en

1. Uden at dette berører artikel 3, stk. 2, og artikel 14-17 kan FFR'en i tilfælde af uforudsete omstændigheder revideres under overholdelse af det loft for egne indtægter, der er fastsat i afgørelsen om egne indtægter.

2. Som hovedregel skal et forslag om revision af FFR'en i henhold til stk. 1 forelægges og vedtages inden påbegyndelsen af budgetproceduren for det regnskabsår eller det første af de regnskabsår, revisionen vedrører.

3. I forbindelse med ethvert forslag til revision af FFR'en i henhold til stk. 1 undersøges mulighederne for omfordeling af udgifterne mellem de programmer, der henhører under det af revisionen berørte udgiftsområde, navnlig med hensyn til enhver forventet underudnyttelse af bevillingerne.

4. I forbindelse med enhver revision af FFR'en i henhold til stk. 1 tages der hensyn til mulighederne for at udligne enhver forhøjelse af loftet for et udgiftsområde ved at nedsætte loftet for et andet udgiftsområde.

5. I forbindelse med enhver revision af FFR'en i henhold til stk. 1 skal der fortsat være et rimeligt forhold mellem forpligtelses- og betalingsbevillinger.

Artikel 14

Revision i forbindelse med budgetgennemførelsen

Når Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af de tekniske justeringer af FFR'en, forelægger den, hvis det er relevant, forslag om at revidere de samlede betalingsbevillinger, som den under hensyntagen til budgetgennemførelsen skønner nødvendige for at sikre en forsvarlig forvaltning af de årlige betalingslofter og navnlig en ordnet udvikling i forhold til forpligtelsesbevillingerne.

Onsdag den 16. december 2020

Artikel 15

Revision i tilfælde af en revision af traktaterne

I tilfælde af en revision af traktaterne med budgetmæssige virkninger revideres FFR'en i overensstemmelse hermed.

Artikel 16

Revision i tilfælde af en udvidelse af Unionen

I tilfælde af, at nye medlemsstater tiltræder Unionen, revideres FFR'en for at tage hensyn til de udgiftsbehov, der følger af resultatet af tiltrædelsesforhandlingerne.

Artikel 17

Revision i tilfælde af Cyperns genforening

I tilfælde af Cyperns genforening revideres FFR'en for at tage hensyn til en samlet løsning på Cypernproblematikken og de ekstra finansielle behov, der følger af en genforening.

Kapitel 5

Bidrag til finansieringen af storstilede projekter

Artikel 18

Bidrag til finansieringen af storstilede projekter

1. Der afsættes et maksimumbeløb på 13 202 mio. EUR (i 2018-priser) på Unionens almindelige budget for perioden 2021-2027 til storstilede projekter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet.
2. Der afsættes et maksimumbeløb på 5 000 mio. EUR (i 2018-priser) på Unionens almindelige budget for perioden 2021-2027 til projektet vedrørende den internationale termionukleare forsøgsreaktor (ITER).

Kapitel 6

Det interinstitutionelle samarbejde under budgetproceduren

Artikel 19

Det interinstitutionelle samarbejde under budgetproceduren

1. Institutionerne træffer foranstaltninger til at lette den årlige budgetprocedure.
2. Institutionerne samarbejder loyalt under hele budgetproceduren med henblik på at tilnærme deres holdninger til hinanden. Institutionerne samarbejder på alle stadier af proceduren gennem passende interinstitutionelle kontakter for at følge fremskridtet i arbejdet og undersøge, i hvilken grad der er overensstemmelse.
3. Institutionerne sørger for så vidt muligt at samordne deres respektive tidsplaner med henblik på at sikre en sammenhængende og samordnet afvikling af arbejdet indtil den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget.
4. Der kan holdes treparts-møder på alle stadier af proceduren og på forskellige repræsentationsniveauer afhængig af de forventede drøftelsers karakter. Hver institution udpeger i overensstemmelse med sin egen forretningsorden sine deltagere i hvert møde, fastlægger sit mandat til forhandlingerne og informerer i god tid de andre institutioner om de nærmere detaljer vedrørende møderne.

Artikel 20

Budgettets enhed

Alle Unionens og Det Europæiske Atomenergifællesskabs udgifter og indtægter indgår i Unionens almindelige budget i overensstemmelse med finansforordningens artikel 7, herunder udgifter, der skyldes en relevant afgørelse, som Rådet har truffet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet inden for rammerne af artikel 332 i TEUF.

Onsdag den 16. december 2020

Kapitel 7

Afsluttende bestemmelser

Artikel 21

Overgangen til den næste flerårige finansielle ramme

Kommissionen fremlægger inden den 1. juli 2025 et forslag til en ny flerårig finansiell ramme.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne

Formand

Onsdag den 16. december 2020

BILAG II

PROGRAMSPECIFIK JUSTERING — LISTE OVER PROGRAMMER, FORDELINGSNØGLE OG SAMLET SUPPLERENDE TILDELING AF FORPLIGTELSESBEVILLINGER

i mio. EUR, 2018-priser

	Fordelingsnøgle	Samlet supplerende tildeling af forpligtelsesbevillinger i henhold til artikel 5
1. Det indre marked, innovation og det digitale område	36,36 %	4 000
Horisont Europa	27,27 %	3 000
InvestEU-Fonden	9,09 %	1 000
2b. Resiliens og værdier	54,55 %	6 000
EU4Health	26,37 %	2 900
Erasmus+	15,46 %	1 700
Et Kreativt Europa	5,45 %	600
Rettigheder og værdier	7,27 %	800
4. Migration og grænseforvaltning	9,09 %	1 000
Fonden for Integreret Grænseforvaltning	9,09 %	1 000
I ALT	100,00 %	11 000

Onsdag den 16. december 2020

BILAG 2: ERKLÆRINGER

1. Rammebeløb for prioritetsprogrammer, omkostninger ved NGEU og fleksibilitet

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om styrkelse af særprogrammer og tilpasning af basisretsakter

Uden at det berører lovgivningsmyndighedens og budgetmyndighedens beføjelser, er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om at forhøje finansieringsrammerne i basisretsakterne eller den finansielle programmering, alt efter hvad der er relevant, med 2,5 mia. EUR i 2018-priser for de programmer, som Europa-Parlamentet har identificeret. Dette opnås gennem en tilsvarende reduktion af de disponible margener under FFR-lofterne, uden at det berører den mulige anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet i 2021.

Uden at det berører institutionernes lovgivningsbeføjelser, er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om i basisretsakterne for de programmer, der er opført i bilag II til FFR-forordningen, at indsætte en bestemmelse om forhøjelse af finansieringsrammerne med de beløb, der er fastsat deri. For programmer, der fastsætter budgetgarantier, vil det yderligere beløb blive afspejlet i det supplerende garantiniveau, der ydes.

Erklæring fra Europa-Parlamentet om styrkelse af særprogrammer fra ikketildelte margener

Det beløb på 2,5 mia. EUR i 2018-priser, som er omhandlet i den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om styrkelse af særprogrammer og tilpasning af basisretsakter, fordeles således:

- Horisont Europa: + 0,5 mia. EUR
- Erasmus+: + 0,5 mia. EUR, heraf 165 mio. EUR i 2021
- EU4Health: + 0,5 mia. EUR, heraf 70 mio. EUR i 2021
- Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning: + 0,5 mia. EUR
- Humanitær bistand: + 0,5 mia. EUR

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om anvendelse af tilbageførsler fra AVS-investeringsfaciliteten til fordel for instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde

Rådet er enigt om, at et beløb på op til 1 mia. EUR (i 2018-priser) fra tilbageførslerne fra AVS-investeringsfaciliteten til aktiviteter i henhold til 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond skal anvendes til fordel for instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde i perioden 2021-2027. De tre institutioner er enige om, at instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde bør gøre det muligt at modtage disse midler.

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om genanvendelse af frigjorte midler i forbindelse med forskningsprogrammet

Uden at det berører deres institutionelle prærogativer, er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om at genopføre af hensyn til forskningsprogrammet forpligtelsesbevillinger, der svarer til det beløb på op til 0,5 mia. EUR (i 2018-priser) i perioden 2021-2027 af frigørelser, der følger af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af projekter, der henhører under det pågældende program eller dets forgænger, som fastsat i finansforordningens artikel 15, stk. 3.

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om behandlingen af renteomkostninger og tilbagebetalinger vedrørende NGEU i FFR for 2021-2027

De tre institutioner er enige om, at udgifter til dækning af finansieringsomkostningerne ved Next Generation EU skal sigte mod ikke at reducere EU-programmer og -fonde.

De tre institutioner er enige om, at behandlingen af renteomkostninger og tilbagebetalinger vedrørende NGEU i FFR for 2021-2027, der i øjeblikket forventes at beløbe sig til 12,9 mia. EUR for de syv år, ikke berører den måde, hvorpå dette spørgsmål vil blive behandlet i fremtidige FFR'er fra 2028 og frem.

Onsdag den 16. december 2020

De tre institutioner er enige om at arbejde hen imod at indføre tilstrækkelige nye egne indtægter med henblik på at dække et beløb svarende til de forventede udgifter til tilbagebetalinger og renteomkostninger.

2. Egne indtægter

Kommissionens erklæring om fastlæggelse af en egen indtægt baseret på en digital afgift

Under hensyntagen til udviklingen på internationalt plan vil Kommissionen fremskynde sit arbejde med fremsættelse af de nødvendige forslag med henblik på indførelse af en digital afgift i Unionen og fremsætte et forslag til en basisretsakt så hurtigt som muligt og senest i juni 2021. På grundlag heraf vil den foreslå, at indtægterne fra den digitale afgift bliver en egen indtægt senest i januar 2023.

Kommissionens erklæring om fastlæggelse af en afgift på finansielle transaktioner baseret på egne indtægter

Drøftelserne om afgiften på finansielle transaktioner inden for rammerne af et forstærket samarbejde er i gang med henblik på at blive afsluttet inden udgangen af 2022. Såfremt der opnås enighed om denne afgift på finansielle transaktioner, vil Kommissionen fremsætte et forslag med henblik på at overføre indtægter fra denne afgift på finansielle transaktioner til EU-budgettet som en egen indtægt.

Hvis der ikke er opnået enighed inden udgangen af 2022, vil Kommissionen på grundlag af konsekvensanalyser foreslå en ny egen indtægt baseret på en ny afgift på finansielle transaktioner. Kommissionen bestræber sig på at fremsætte disse forslag senest i juni 2024 med henblik på dens indførelse senest den 1. januar 2026.

3. Budgetmyndighedens rolle

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetkontrol med nye forslag på grundlag af artikel 122 i TEUF med potentielt betydelige virkninger for Unionens budget

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (de »tre institutioner«) anerkender, at artikel 122 i TEUF udgør et retsgrundlag for vedtagelse af foranstaltninger til håndtering af specifikke krisesituationer, der potentielt kan have budgetmæssige virkninger, som kan påvirke udviklingen i Unionens udgifter inden for rammerne af dens egne indtægter.
- (2) I lyset af budgetmyndighedens to parter budgetbeføjelser i henhold til traktaterne er det hensigtsmæssigt, at de drøfter de budgetmæssige virkninger af sådanne påtænkte retsakter, hvor disse virkninger kan forventes at være betydelige. Med henblik herpå bør Kommissionen fremlægge alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at bistå Europa-Parlamentet og Rådet i deres drøftelser —

ER FØLGENDE AFTALT:

1. Denne erklæring fastsætter de nærmere bestemmelser for en procedure for budgetkontrol (»proceduren«) mellem Europa-Parlamentet og Rådet med aktiv bistand fra Kommissionen.
2. Denne procedure kan følges i forbindelse med et forslag fra Kommissionen til Rådets retsakt på grundlag af artikel 122 i TEUF med potentielt betydelige virkninger for Unionens budget.
3. Kommissionen vil lade ethvert sådant forslag ledsage af en vurdering af de budgetmæssige virkninger af den foreslåede retsakt og vil angive, om den pågældende retsakt efter dens opfattelse kan have betydelige virkninger for Unionens budget. På dette grundlag kan Europa-Parlamentet og Rådet anmode om, at proceduren indledes.
4. Proceduren vil finde sted i et blandet udvalg bestående af repræsentanter for Europa-Parlamentet og Rådet på et passende niveau. Kommissionen vil deltage i det blandede udvalgs arbejde.
5. Uden at det berører Rådets beføjelser i henhold til artikel 122 i TEUF vil Europa-Parlamentet og Rådet indgå i en konstruktiv dialog med henblik på at nå frem til en fælles forståelse af de budgetmæssige virkninger af den påtænkte retsakt under behørig hensyntagen til sagens hastende karakter.

Onsdag den 16. december 2020

6. Proceduren bør finde sted i en periode på højst to måneder, medmindre den pågældende retsakt skal vedtages inden en bestemt dato eller, hvis sagens hastende karakter kræver det, inden for en kortere frist fastsat af Rådet.”

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om en revurdering af finansforordningens bestemmelser om eksterne formålsbestemte indtægter og lånoptagelse og långivning

Inden for rammerne af NGEU er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om, at følgende spørgsmål vil blive vurderet og revideret, hvis det er relevant, i forbindelse med den næste revision af finansforordningen:

- bestemmelserne om de eksterne formålsbestemte indtægter, navnlig som omhandlet i artikel 21, stk. 5, i finansforordningen
- bestemmelserne om indberetning af lånoptagelses- og långivningstransaktioner.

De tre institutioner anerkender, at de eksisterende regler om revisioner og dechargeproceduren finder anvendelse på formålsbestemte indtægter.

4. Horisontale spørgsmål — Klima, biodiversitet, ligestilling mellem mænd og kvinder og verdensmålene for bæredygtig udvikling

Kommissionens erklæring om metoden til identificering af klimarelaterede udgifter og inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen vil sikre, at metoden til identificering af klimarelaterede udgifter er tilgængelig og gennemsigtig, og at den offentliggøres. Kommissionen vil udveksle synspunkter om metoden til identificering af klimarelaterede udgifter med Europa-Parlamentet og Rådet. Gennemsigtighed og udveksling af oplysninger med Parlamentet og Rådet om fremskridt med hensyn til at nå klimamålene vil være et centralt princip i identificeringen af klimarelaterede udgifter.

Kommissionens erklæring om klimabidrag pr. program

Uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets lovgivningsbeføjelser vedrørende de relevante sektorspecifikke basisretsakter, angives klimabidragene for 2021-2027 med henblik på at nå et overordnet mål på mindst 30 % af det samlede beløb for EU-budgettet og NGEU-udgifterne på følgende måde for de relevante programmer og fonde:

<i><u>Programmer</u></i>	<i><u>Forventet minimumsbidrag</u></i>
<i><u>Horisont Europa</u></i>	<i><u>35 %</u></i>
<i><u>ITER</u></i>	<i><u>100 %</u></i>
<i><u>InvestEU-Fonden</u></i>	<i><u>30 %</u></i>
<i><u>Connecting Europe-faciliteten</u></i>	<i><u>60 %</u></i>
<i><u>EFRU</u></i>	<i><u>30 %</u></i>
<i><u>Samhørighedsfonden</u></i>	<i><u>37 %</u></i>
<i><u>REACT-EU</u></i>	<i><u>25 %</u></i>
<i><u>Genopretnings- og resiliensfaciliteten</u></i>	<i><u>37 %</u></i>
<i><u>Den fælles landbrugspolitik 2021-2022</u></i>	<i><u>26 %</u></i>
<i><u>Den fælles landbrugspolitik 2023-2027</u></i>	<i><u>40 %</u></i>

Onsdag den 16. december 2020

<u>Programmer</u>	<u>Forventet minimumsbidrag</u>
<u>EHFF</u>	<u>30 %</u>
<u>LIFE</u>	<u>61 %</u>
<u>Fonden for Retfærdig Omstilling</u>	<u>100 %</u>
<u>NDICI</u>	<u>25 %</u>
<u>OLT</u>	<u>25 %</u>
<u>Førtiltrædelsesbistand</u>	<u>16 %</u>

Kommissionen vil bruge disse klimabidrag som referencepunkt til at vurdere afvigelser og foreslå foranstaltninger i tilfælde af utilstrækkelige fremskridt.

Kommissionens erklæring om metoden til identificering af biodiversitetsrelaterede udgifter og inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen vil sikre, at metoden til identificering af biodiversitetsrelaterede udgifter er tilgængelig og gennemsigtig, og at den offentliggøres. Når den undersøgelse af metoden, som Kommissionen for nylig har iværksat, er afsluttet, vil Kommissionen udveksle synspunkter om metoden med Europa-Parlamentet og Rådet. Gennemsigtighed og udveksling af oplysninger med Parlamentet og Rådet om fremskridt med hensyn til at nå målene vedrørende biodiversitet vil være afgørende for identificeringen.

5. Andre erklæringer

Kommissionens erklæring om en midtvejsgennemgang/-revision

Senest den 1. januar 2024 forelægger Kommissionen en gennemgang af, hvordan FFR'en fungerer.

Gennemgangen kan, hvis det er relevant, ledsages af relevante forslag til revision af FFR-forordningen i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i TEUF.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0363

OLAF's samarbejde med EPPO og effektiviteten af OLAF's undersøgelser *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. december 2020 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser (10008/1/2020 — C9-0393/2020 — 2018/0170(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 445/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (10008/1/2020 — C9-0393/2020),
 - der henviser til udtalelse nr. 8/2018 ⁽¹⁾ fra Revisionsretten,
 - der henviser til udtalelse fra Kommissionen (COM(2020)0805),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0338),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Budgetkontroludvalget (A9-0263/2020),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 1.2.2019, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 16.4.2019, P8_TA(2019)0383.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0364

Generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 17. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (COM(2017)0085 — C8-0034/2017 — 2017/0035(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/45)

Ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) **Den ordning, der blev indført ved forordning** (EU) nr. 182/2011 har generelt vist sig at fungere **godt** i praksis og har skabt en hensigtsmæssig institutionel balance for så vidt angår Kommissionens og andre aktørers respektive roller. Ordningen **bør** derfor fortsætte uændret **undtagen for så vidt** angår visse målrettede ændringer vedrørende specifikke aspekter af proceduren i appeludvalget. Disse ændringer har til formål at sikre større politisk ansvarlighed og ejerskab til politisk ømtålelige gennemførelsesretsakter uden dog at ændre det retlige og institutionelle ansvar for gennemførelsesretsakter, jf. forordning (EU) nr. 182/2011.

Ændring

- (2) **Forordning** (EU) nr. 182/2011 har generelt vist sig at fungere **effektivt** i praksis og har skabt en hensigtsmæssig institutionel balance for så vidt angår Kommissionens og andre aktørers respektive roller. **Hovedelementerne i ordningen kan** derfor fortsætte uændret. **Den merværdi, der opnås ved forordning (EU) nr. 182/2011 hvad angår en hensigtsmæssig beslutningsproces, har imidlertid ikke været fuldt tilfredsstillende. Det forekommer derfor nødvendigt at foretage** visse målrettede ændringer vedrørende specifikke aspekter af proceduren i appeludvalget. Disse ændringer har til formål at sikre større politisk ansvarlighed og ejerskab til politisk ømtålelige gennemførelsesretsakter uden dog at ændre det retlige og institutionelle ansvar for gennemførelsesretsakter, jf. forordning (EU) nr. 182/2011. **Denne ændringsretsakt sigter desuden mod at forbedre EU-borgernes bevidsthed om procedurerne i forbindelse med gennemførelsesretsakter. For at øge tilliden til EU-institutionerne og -organerne er det vigtigt ikke blot at oplyse EU-borgere om de beslutninger, der træffes, men også forklare årsagerne til de pågældende institutioners og organers beslutninger.**

⁽¹⁾ Sagen er henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, afsnit 4 (A9-0187/2020).

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 2

Forslag til forordning

Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) I en række specifikke tilfælde indeholder forordning (EU) nr. 182/2011 bestemmelser om henvisning til appeludvalget. I praksis har appeludvalget fået forelagt de sager, hvor der hverken var et kvalificeret flertal for eller imod i udvalget i forbindelse med undersøgelsesproceduren, hvorfor der ikke blev afgivet udtalelse ***I de fleste tilfælde skete det i forbindelse med genetisk modificerede organismer og genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer samt plantebeskyttelsesmidler.***

Ændring

- (3) I en række specifikke tilfælde indeholder forordning (EU) nr. 182/2011 bestemmelser om henvisning til appeludvalget. I praksis, ***navnlig i forbindelse med genetisk modificerede organismer og genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer samt plantebeskyttelsesmidler***, har appeludvalget fået forelagt de sager, hvor der hverken var et kvalificeret flertal for eller imod i udvalget i forbindelse med undersøgelsesproceduren, hvorfor der ikke blev afgivet udtalelse

Ændring 3

Forslag til forordning

Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

- (4) Erfaringerne har vist, at i langt de fleste tilfælde var resultatet i appeludvalget det samme som i undersøgelsesudvalget, og der blev ikke afgivet udtalelse. Appeludvalget har derfor ikke været med til at skabe klarhed om medlemsstaternes holdninger.

Ændring

- (3a) ***Det er som følge heraf kun et meget begrænset antal sager, der er blevet henvist til appeludvalget som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 og derfor er berørt af denne ændringsretsakt.***

Ændring 4

Forslag til forordning

Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Erfaringerne har vist, at i langt de fleste tilfælde var resultatet i appeludvalget det samme som i undersøgelsesudvalget, og der blev ikke afgivet udtalelse. Appeludvalget har derfor ikke været med til at skabe klarhed om medlemsstaternes holdninger.

Ændring

- (4) Erfaringerne har vist, at i langt de fleste tilfælde var resultatet i appeludvalget det samme som i undersøgelsesudvalget, og der blev ikke afgivet udtalelse. Appeludvalget har derfor ikke været med til at skabe klarhed om medlemsstaternes holdninger ***eller til at overvinde manglen på udtalelser i undersøgelsesproceduren. Forordning (EU) nr. 182/2011 fastsætter, at Kommissionen i sådanne sager kan vedtage et udkast til gennemførelsesretsakt, hvorved det overlades til Kommissionen på vegne af medlemsstaterne at fastlægge behovet for og metoden til at sikre en effektiv gennemførelse af lovgivningen.***

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 5

Kommissionens forslag

Ændring

- (5) *Forordning (EU) nr. 182/2011 fastsætter, at Kommissionen i sådanne sager kan vedtage et udkast til gennemførelsesretsakt, hvorved Kommissionen får skønsbeføjelser.*

udgår

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 6

Kommissionens forslag

Ændring

- (6) Disse skønsbeføjelser er dog betydeligt begrænset i sager vedrørende godkendelse af produkter eller stoffer, f.eks. på området genetisk modificerede fødevarer eller foderstoffer, da Kommissionen er forpligtet til at træffe afgørelse inden for en rimelig tidsfrist og ikke kan afholde sig fra at træffe afgørelse.

- (6) Disse skønsbeføjelser er dog betydeligt begrænset i sager vedrørende godkendelse af produkter eller stoffer, f.eks. på området genetisk modificerede fødevarer eller foderstoffer, da Kommissionen er forpligtet til at træffe afgørelse inden for en rimelig tidsfrist og ikke kan afholde sig fra at træffe afgørelse. **Den Europæiske Ombudsmand har i den forbindelse i sin afgørelse i sag 1582/2014 påpeget, at Kommissionen skal overholde de gældende retsregler vedrørende fristerne for godkendelse af genetisk modificerede organismer.**

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 7

Kommissionens forslag

Ændring

- (7) Selv om Kommissionen har **beføjelser** til at træffe afgørelse i sådanne sager som følge af, at der er tale om særligt følsomme emner, bør medlemsstaterne også **fuldt ud** påtage sig **deres** ansvar i beslutningsproceduren. **Det er dog ikke tilfældet, når** medlemsstaterne ikke kan opnå et kvalificeret flertal, **bl.a. fordi der er mange, der afholder sig fra at stemme eller ikke dukker op, når der stemmes.**

- (7) Selv om Kommissionen har **kompetence** til at træffe afgørelse i sådanne sager som følge af, at der er tale om særligt følsomme emner, bør medlemsstaterne også påtage sig **et større** ansvar i beslutningsproceduren. **Når basisretsakten vedrører beskyttelse af sundhed eller sikkerhed for mennesker, dyr eller planter, og medlemsstaterne ikke kan opnå et kvalificeret flertal for det udkast til gennemførelsesretsakt, der gør det muligt at tillade et produkt eller et stof, bør tilladelsen betragtes som afslået.**

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 8
Forslag til forordning
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) For at øge merværdien af appeludvalget bør dets rolle derfor styrkes ved at give det mulighed for at holde endnu et møde, når der ikke afgives udtalelse. Et passende repræsentationsniveau på det supplerende møde i appeludvalget bør være ministerniveau for derved at sikre en politisk diskussion. For at gøre det muligt at tilrettelægge et sådant supplerende møde bør fristen for appeludvalgets afgivelse af en udtalelse forlænges.

Ændring

- (8) For at øge merværdien af appeludvalget bør dets rolle derfor styrkes ved at give det mulighed for at holde endnu et møde, når der ikke afgives udtalelse. Et passende repræsentationsniveau på det supplerende møde i appeludvalget bør være **et tilstrækkelig højt politisk niveau, f. eks.** ministerniveau, for derved at sikre en politisk diskussion. For at gøre det muligt at tilrettelægge et sådant supplerende møde bør fristen for appeludvalgets afgivelse af en udtalelse forlænges. **En sådan forlængelse bør dog kun være for en kort periode.**

Ændring 9
Forslag til forordning
Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) Kommissionen bør have mulighed for i specifikke sager at anmode Rådet om at fremkomme med **sin holdning** og **sine** retningslinjer, hvad angår de videre følger af, at der ikke afgives udtalelse, bl.a. de institutionelle, retlige, politiske og internationale følger. Kommissionen bør tage hensyn til den holdning, Rådet giver udtryk for inden 3 måneder efter forelæggelsen af sagen. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen angive en kortere frist for forelæggelsen for Rådet.

Ændring

- (10) Kommissionen bør have mulighed for i specifikke sager at anmode **Europa-Parlamentet og** Rådet om at fremkomme med **deres holdninger** og retningslinjer, hvad angår de videre følger af, at der ikke afgives udtalelse, bl.a. de institutionelle, retlige, **økonomiske**, politiske og internationale følger. Kommissionen bør tage hensyn til den holdning, **Europa-Parlamentet og** Rådet giver udtryk for inden 3 måneder efter forelæggelsen af sagen. I behørigt begrundede **og særligt hastende** tilfælde kan Kommissionen angive en kortere frist for forelæggelsen for Rådet. **De holdninger, som Europa-Parlamentet og Rådet har givet udtryk for, bør også sendes til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og til Europa-Parlamentet og Rådet efter omstændighederne uden unødigt forsinkelse.**

Ændring 10
Forslag til forordning
Betragtning 10 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (10a) Når det viser sig vanskeligt at opnå positive udtalelser fra medlemsstaterne i forbindelse med flere lignende udkast til gennemførelsesretsakter, bør det overvejes at revidere de gennemførelsesbeføjelser, der er tillagt Kommissionen i de relevante basisretsakter.

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 11
Forslag til forordning
Betragtning 11

Kommissionens forslag

- (11) Gennemsigtigheden i forbindelse med medlemsstaternes repræsentanters stemmer i **appeludvalget** bør øges, og de enkelte medlemsstaters repræsentanters stemmer bør offentliggøres.

Ændring

- (11) Gennemsigtigheden i forbindelse med medlemsstaternes repræsentanters stemmer i **alle faser af rådgivnings- og undersøgelsesproceduren**, bør øges, og de enkelte medlemsstaters repræsentanters stemmer bør offentliggøres. **Når retsakten vedrører særligt følsomme områder såsom beskyttelse af forbrugere, mennesker, dyrs eller planter sundhed eller sikkerhed eller beskyttelse af miljøet, bør hver medlemsstats repræsentant give en sags-specifik detaljeret begrundelse for sine stemmer og undladelser af at stemme. Kommissionen bør også give oplysninger om udvalgenes sammensætning, herunder de tilstedeværende personer og de myndigheder og organisationer, hvortil disse personer er knyttet, samt dagsordener for møderne og de dokumenter og udkast til tekster, der drøftes.**

Ændring 12
Forslag til forordning
Betragtning 11 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (11a) **For at øge EU-borgernes bevidsthed om og forståelse af proceduren og øge synligheden heraf bør hver medlemsstats repræsentant give en begrundelse for sin stemme eller undladelse af at stemme eller for den pågældende repræsentants fravær.**

Ændring 13
Forslag til forordning
Betragtning 11 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (11b) **Registrets tilgængelighed bør øges yderligere, og dets indhold bør ændres for at sikre større gennemsigtighed i beslutningsprocessen, navnlig ved at tilføje flere oplysninger om denne proces. En forbedring af registrets søgefunktioner, som gør det muligt at foretage søgninger efter politikområde, vil være et væsentligt element i den henseende.**

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 14

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 3 — stk. 7 — afsnit 6

Kommissionens forslag

»Hvis appeludvalget ikke afgiver nogen udtalelse, jf. artikel 6, stk. 3, andet afsnit, kan formanden beslutte, at appeludvalget skal afholde endnu et møde på ministerniveau. I sådanne tilfælde afgiver appeludvalget udtalelse inden 3 måneder efter den oprindelige dato for forelæggelsen.«

Ændring

»Hvis appeludvalget ikke afgiver nogen udtalelse, jf. artikel 6, stk. 3, andet afsnit, kan formanden **eller et simpelt flertal af medlemsstaterne** beslutte, at appeludvalget skal afholde endnu et møde på **et tilstrækkelig højt politisk niveau, f.eks. ministerniveau**. I sådanne tilfælde afgiver appeludvalget udtalelse inden 3 måneder efter den oprindelige dato for forelæggelsen.«

Ændring 15

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2 — litra b

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 6 — stk. 3a

Kommissionens forslag

»3a. Hvis appeludvalget ikke afgiver udtalelse, kan Kommissionen henvise sagen til Rådet med henblik på **en udtalelse**, hvori **det** anfører **sine synspunkter** og retningslinjer, hvad angår de videre følger af, at der ikke afgives udtalelse, bl.a. de institutionelle, retlige, politiske og internationale følger. Kommissionen tager hensyn til den holdning, Rådet giver udtryk for inden 3 måneder efter forelæggelsen af sagen. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen ved forelæggelsen **for Rådet** fastsætte en kortere frist.«

Ændring

»3a. Hvis appeludvalget ikke afgiver udtalelse, kan Kommissionen henvise sagen til **Europa-Parlamentet og** Rådet med henblik på **udtalelser**, hvori **de** anfører **deres holdninger** og retningslinjer, hvad angår de videre følger af, at der ikke afgives udtalelse, bl.a. de institutionelle, retlige, **økonomiske**, politiske og internationale følger **af resultatet af afstemningen i appeludvalget**. Kommissionen tager hensyn til den holdning, **Europa-Parlamentet og** Rådet giver udtryk for inden 3 måneder efter forelæggelsen af sagen. I behørigt begrundede **og særligt hastende** tilfælde kan Kommissionen ved forelæggelsen fastsætte en kortere frist. **De holdninger, som Europa-Parlamentet og Rådet har givet udtryk for, sendes også til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og til Europa-Parlamentet og Rådet efter omstændighederne uden unødigt forsinkelse.**«

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 16**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2 — litra b a (nyt)**

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 6 — stk. 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ba) Følgende stykke indsættes:

»4a. Som en undtagelse fra stk. 3 gælder, at hvis basisretsakten vedrører beskyttelse af menneskers, dyrs eller planter sundhed eller sikkerhed, og udkastet til gennemførelsesretsakt indeholder bestemmelser om godkendelse af et produkt eller et stof, kan sådanne godkendelser kun gives, hvis afstemningen i overensstemmelse med stk. 1 resulterer i en positiv udtalelse.

Første afsnit berører ikke Kommissionens ret til at foreslå et ændret udkast til gennemførelsesretsakt vedrørende samme spørgsmål.«

Ændring 17**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2 — litra b b (nyt)**

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 6 — stk. 4 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

bb) Følgende stykke indsættes:

»4b. Medlemsstaternes repræsentanter giver en begrundelse for deres stemme eller undladelse af at stemme i henhold til stk. 1 eller for deres eventuelle fravær fra afstemningen.

Når retsakten vedrører særligt følsomme områder såsom beskyttelse af forbrugere, menneskers, dyrs eller planter sundhed eller sikkerhed eller miljøet, giver medlemsstaternes repræsentanter en sagsspecifik og detaljeret begrundelse for deres stemme eller undladelse af at stemme.«

Ændring 18**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra -a (nyt)**

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 10 — stk. 1 — litra b

Gældende ordlyd

Ændring

-a) Stk. 1, litra b), affattes således:

Torsdag den 17. december 2020

Gældende ordlyd

Ændring

b) dagsordener for udvalgsmøderne

»b) dagsordener for udvalgsmøderne, **herunder udkast til tekster, der skal træffes afgørelse om, og dokumenter, der skal drøftes**«

Ændring 19

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra -a a (nyt)

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 10 — stk. 1 — litra c

Gældende ordlyd

Ændring

-aa) **Stk. 1, litra c), affattes således:**

c) mødeprotokollerne med lister over de myndigheder og organer, hvortil de personer, som medlemsstaterne har udpeget til deres repræsentanter, er knyttet

»c) mødeprotokollerne med lister over de **personer, der er til stede på møderne, og de** myndigheder og organer, hvortil de **pågældende** personer, som medlemsstaterne har udpeget til deres repræsentanter, er knyttet«

Ændring 20

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra a

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 10 — stk. 1 — litra e

Kommissionens forslag

Ændring

»e) afstemningsresultaterne, herunder de stemmer, der er afgivet af hver medlemsstats repræsentant **i appeludvalget**«.»e) afstemningsresultaterne, herunder de stemmer, der er afgivet af hver medlemsstats repræsentant, **og eventuelle undladelser af at stemme, ledsaget af begrundelserne for stemmen eller undladelsen af at stemme samt begrundelserne for et fravær fra afstemningen, og, hvis retsaksen vedrører særligt følsomme områder såsom beskyttelse af forbrugere, menneskers, dyrs eller planter sundhed eller sikkerhed eller miljøet, de ledsagende sagsspecifikke detaljerede begrundelser for stemmen eller undladelsen af at stemme**«

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 21**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra a a (nyt)**

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 10 — stk. 3

Gældende ordlyd

Ændring

aa) Stk. 3 affattes således:

3. Europa-Parlamentet og Rådet skal have adgang til oplysningerne i stk. 1 i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

»3. Europa-Parlamentet og Rådet skal have adgang til oplysningerne i stk. 1 i overensstemmelse med gældende bestemmelser **og uden unødigt forsinkelse.**«

Ændring 22**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra b**

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 10 — stk. 5

Kommissionens forslag

Ændring

»5. **Henvisninger til** samtlige dokumenter, som er nævnt i stk.1, **litra a)-g), samt oplysningerne i stk. 1, litra h),** offentliggøres i et register.«

»5. Samtlige dokumenter **og oplysninger**, som er nævnt i stk. 1, offentliggøres i et register.«

Ændring 23**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra b a (nyt)**

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 10 — stk. 5 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ba) Følgende stykke tilføjes:

»5a. Registrets søgefunktioner skal gøre det muligt at foretage søgninger efter politikområde.«

Torsdag den 17. december 2020

Ændring 24

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 a (nyt)

Forordning (EU) nr. 182/2011

Artikel 11

Gældende ordlyd

Artikel 11

Europa-Parlamentets og Rådets ret til indsigelse

Er en basisretsakt vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, kan Europa-Parlamentet eller Rådet til enhver tid tilkendegive over for Kommissionen, at et udkast til gennemførelsesretsakt efter deres opfattelse overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten. I et sådant tilfælde reviderer Kommissionen udkastet til gennemførelsesretsakt under hensyntagen til de udtrykte holdninger og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt den agter at fastholde, ændre eller tilbagetrække udkastet til gennemførelsesretsakt.

Ændring

3a) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Europa-Parlamentets og Rådets ret til indsigelse

Er en basisretsakt vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, kan Europa-Parlamentet eller Rådet til enhver tid tilkendegive over for Kommissionen, at et udkast til gennemførelsesretsakt efter deres opfattelse overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten, **eller er i modstrid med basisretsaktens formål**. I et sådant tilfælde reviderer Kommissionen udkastet til gennemførelsesretsakt under hensyntagen til de udtrykte holdninger og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt den agter at fastholde, ændre eller tilbagetrække udkastet til gennemførelsesretsakt.

Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet desuden finder det hensigtsmæssigt at revidere overdragelsen af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen i basisretsakten, kan Kommissionen til enhver tid opfordres til at fremsætte et forslag til ændring af basisretsakten.«

Ændring 25

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1

Kommissionens forslag

Denne forordning finder **ikke** anvendelse på **uafsluttede** procedurer, **hvor appeludvalget allerede har afgivet udtalelse** efter datoen for **forordningens** ikrafttrædelse.

Ændring

Denne forordning finder anvendelse på procedurer, **der indledes** efter datoen for **dens** ikrafttrædelse.

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0374

EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 445/2014/EU om en EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033 (COM(2020)0384 — C9-0275/2020 — 2020/0179(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0384),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 167, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0275/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 25. november 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A9-0201/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0179

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/... om ændring af afgørelse nr. 445/2014/EU om en EU-aktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2020-2033

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2020/2229.)

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0381

Visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til forbindelsen under Kanalen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 17. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til den grænseoverskridende infrastruktur, der forbinder Unionen og Det Forenede Kongerige gennem den faste forbindelse under Kanalen (COM(2020)0782 — C9-0379/2020 — 2020/0347(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0782),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0379/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 2. december 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0347

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 17. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om visse aspekter af jernbanesikkerhed og -forbindelser med hensyn til den grænseoverskridende infrastruktur, der forbinder Unionen og Det Forenede Kongerige gennem den faste forbindelse under Den Engelske Kanal

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/2222.)

Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0389

Fiskeritilladelser til EU-fiskefartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskefartøjer i EU-farvande *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/2403 for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande (COM(2020)0830 — C9-0396/2020 — 2020/0366(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0830),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0396/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 15. december 2020 forpligtede sig til at godkende Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0366

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandling den 18. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om ændring af Rådets forordning (EU) 2017/2403 for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/2227.)

Fredag den 18. december 2020

P9_TA(2020)0385

Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021 — alle sektioner

Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2020 om Rådets holdning til det andet forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021 (13892/2020 — C9-0408/2020 — 2020/0371(BUD))

(2021/C 445/49)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽¹⁾,
- der henviser til forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter,
- der henviser til den politiske aftale af 10. november 2020 om den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027;
- der henviser til særrapporten fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) af 8. oktober 2018 med titlen »Global Warming of 1,5 °C« ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under biodiversitetskonventionen (COP15) ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2020 om de generelle retningslinjer for udarbejdelse af budgettet for 2021, Sektion III — Kommissionen ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. maj 2020 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2021 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

⁽²⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽⁴⁾ <https://www.ipcc.ch/sr15/>

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0015.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0166.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0123.

Fredag den 18. december 2020

- der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, vedtaget af Kommissionen den 27. juli 2020 (COM(2020)0300) (»første BF«),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, vedtaget af Rådet den 28. september 2020 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 1. oktober 2020 (11072/1/2020 — C9-0314/2020),
- der henviser til sin beslutning af 12. november 2020 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021 ⁽⁸⁾,
- der henviser til, at Forligsudvalget ikke nåede til enighed om et fælles udkast inden fristen på 21 dage, som er omhandlet i artikel 314, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Forligsudvalgets erklæring om en fælles forståelse af indholdet af budgettet for 2021,
- der henviser til det andet forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, som Kommissionen vedtog den 10. december 2020 (COM(2020)0836) i overensstemmelse med artikel 314, stk. 8, i TEUF,
- der henviser til den holdning til det andet forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, som Rådet vedtog den 14. december 2020 (13892/2020 — C9-0408/2020),
- der henviser til forretningsordenens artikel 94 og 96,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0267/2020),

1. minder om, at artikel 312, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at Unionens årlige budget overholder den flerårige finansielle ramme; bemærker, at Forligsudvalget, der mødtes den 4. december 2020, ikke kunne nå til enighed om et fælles udkast inden for den frist på 21 dage, der er fastsat i artikel 314, stk. 5, i TEUF, som følge af den manglende afklaring med hensyn til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (FFR) ved udløbet af forligningsperioden;

2. minder om, at Forligsudvalget nåede frem til en fælles forståelse om indholdet af budgettet for 2021 på grundlag af 4. udgave af udkastet til elementer til fælles konklusioner som forelagt af Kommissionen den 4. december 2020, og opfordrede Kommissionen til at forelægge et andet budgetforslag for 2021, der afspejler den fælles forståelse, så snart der er tilstrækkelig sikkerhed for, at artikel 312, stk. 1, i TEUF kan overholdes; bemærker, at udkastet til elementer til fælles konklusioner nr. 4 omfatter fem erklæringer, herunder om bekæmpelse af børnefattigdom inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond Plus og om håndtering af virkningerne af covid-19-krisen for de sektorer, såsom turisme og SMV'er, og de mennesker, der er hårdest ramt;

3. bemærker, at Forligsudvalgets betingelser er opfyldt, og at det andet forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, som forelagt af Kommissionen, svarer til den fælles forståelse; bemærker, at de samlede forpligtelsesbevillinger i budgettet for 2021 er fastsat til 164 251,5 mio. EUR, hvilket giver en margen på 778,8 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger under FFR-lofterne for 2021;

4. glæder sig over, at forhøjelsen på 185 mio. EUR ud over niveauet i det første BF som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2020, som der blev opnået enighed om under forligningsforhandlingerne, er i overensstemmelse med Parlamentets vigtigste politiske prioriteter; bemærker, at forhøjelserne omfatter 60,3 mio. EUR til Connecting Europe-faciliteten – Transport, 42 mio. EUR til LIFE, 25,7 mio. EUR til programmet for et digitalt Europa, 6,6 mio. EUR til programmet for rettigheder og værdier (heraf 4,8 mio. EUR til Daphne), 2,7 mio. EUR til programmet for retlige anliggender, 25 mio. EUR til humanitær bistand som led i forhøjelsen på 500 mio. EUR for perioden 2021-2027 som aftalt inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme, 10,2 mio. EUR til UNRWA under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) og 7,3 mio. EUR til Den Europæiske Anklagemyndighed, hovedsaglig til forstærkning af personalet; bemærker endvidere, at ændringsskrivelse nr. 1/2020 allerede indeholdt forhøjelser for Horisont Europa, Erasmus+ og EU4Health-programmet for at afspejle resultatet af FFR-forhandlingerne;

5. bemærker, at de samlede betalingsbevillinger på budgettet for 2021 er fastsat til 166 060,5 mio. EUR, hvilket efterlader en margen på 2 001,4 mio. EUR i betalingsbevillinger under FFR-lofterne for 2021; glæder sig over, at de aftalte samlede betalingsbevillinger for 2021 svarer til en forhøjelse på 1,2 % i forhold til 2020-budgettet; understreger vigtigheden af den fælles erklæring om betalingsbevillinger, hvor Parlamentet og Rådet forpligter sig til at træffe nødvendige afgørelser i rette tid med henblik på at dække berettigede behov;

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0302.

Fredag den 18. december 2020

6. glæder sig over, at Forligsudvalget i overensstemmelse med finansforordningens artikel 15, stk. 3, og den fælles erklæring om gennemførelsen af dette stykke, som Europa-Parlamentet og Rådet er nået til enighed om, for første gang besluttede at genopføre 20 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger på forskningsbudgetposterne; insisterer på, at finansforordningens artikel 15, stk. 3, gennemføres fuldt ud i FFR'en med henblik på at nå op på de aftalte 500 mio. EUR;
7. minder om, at Forligsudvalget gjorde det klart, at nedskæringen på 61 mio. EUR til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) i 2021 ikke påvirker den samlede forhøjelse på 500 mio. EUR (i 2018-priser), der blev aftalt politisk i forbindelse med FFR-forhandlingerne, og at der vil blive kompenseret for nedskæringen i de kommende år i overensstemmelse med aftalen om FFR;
8. glæder sig over, at det lykkedes Parlamentet at argumentere for en mere differentieret budgetkontoplan i forhold til den, som Kommissionen foreslog i det første BF, nemlig vedrørende NDICI, Erasmus+, programmet for rettigheder og værdier og den sociale dialog; mener, at disse ændringer vil gøre det muligt for Parlamentet og Rådet at udøve deres beslutningstagende rolle i den årlige budgetprocedure og deres kontrol med gennemførelsen af budgettet; beklager imidlertid, at Rådet og Kommissionen under forligsproceduren ikke kunne nå til enighed om en mere detaljeret kontoplan som foreslået af Parlamentet, navnlig for så vidt angår Asyl- og Migrationsfonden og instrumentet for grænseforvaltning og visa samt for instrumentet til førtiltrædelsesbistand og med hensyn til øget differentiering af NDICI, navnlig hvad naboskabsområdet angår;
9. bemærker, at det samlede bevillingsniveau i 2021-budgettet for Parlamentet er fastsat til 2 063 mio. EUR;
10. glæder sig over oprettelsen af i alt 75 stillinger og den tilsvarende forhøjelse af bevillingerne til Den Europæiske Unions Domstol, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Europæiske Regionsudvalg, Den Europæiske Ombudsmand og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) for at sikre, at de har tilstrækkelige ressourcer og personale til, at de kan udføre deres opgaver så godt som muligt og fungere optimalt;
11. glæder sig over styrkelsen på 590 854 EUR til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg på budgetposten for tolkning og forhøjelsen på 564 796 EUR til Det Europæiske Regionsudvalg på budgetposterne for teknisk materiel og tekniske anlæg samt budgetposterne for Tredjeparter og Kommunikationsaktiviteter i RU's politiske grupper;
12. glæder sig over Kommissionens forslag om at forhøje bevillingerne til EU-Udenrigstjenesten i budgettet for 2021 som følge af nye ansvarsområder i forbindelse med forvaltningen af den europæiske fredsfacilitet og med henblik på at sikre, at de konsulære tjenester kan fungere bedre; glæder sig over den budgetneutrale overførsel af Kommissionens personale fra de administrative afdelinger af EU-delegationerne til EU-Udenrigstjenesten med henblik på at forenkle og rationalisere de administrative og finansielle kredsløb og muliggøre en effektiv og selvstændig forvaltning af personalet; glæder sig over styrkelsen på 1 mio. EUR til bekæmpelse af desinformation på budgetposten Kapaciteten for Strategisk Kommunikation;
13. er enig i, at nedskæringen på 10 % i budgetposter, der er afsat til tjenesterejser, er berettiget i lyset af den sundhedsmæssige og økonomiske krise som følge af covid-19-udbruddet;
14. godkender Rådets holdning til det andet forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021 og de fælles erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
15. pålægger sin formand at fastslå, at Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021 er endeligt vedtaget, og at drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de øvrige institutioner og de berørte organer samt til de nationale parlamenter.

Fredag den 18. december 2020

BILAG: ERKLÆRING FRA FORLIGSUDVALGET

1. Det Forligsudvalg, der er omhandlet i artikel 314, stk. 5, i TEUF, gennemgik på mødet den 4. december 2020 Kommissionens forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021 (COM(2020)0300) som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/20212 (COM(2020)0748).
 2. Forligsudvalget nåede på dette møde til enighed om indholdet af budgettet for 2021 på grundlag af udkastet til elementer til fælles konklusioner nr. 4, som Kommissionen forelagde den 4. december 2020.
 3. I lyset af omstændighederne med hensyn til den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021- 2027 og under henvisning til artikel 312, stk. 1, i TEUF, i henhold til hvilken »Unionens årlige budget overholder den flerårige finansielle«, konkluderede Forligsudvalget dog, at det ikke var i stand til at nå til enighed om et fælles udkast inden for forligningsperioden på 21 dage som fastsat i artikel 314, stk. 5, i TEUF.
 4. Kommissionen blev derfor opfordret til at forelægge et nyt budgetforslag (BF) for 2021 i overensstemmelse med artikel 314, stk. 8, i TEUF, så snart der var tilstrækkelig sikkerhed for, at artikel 312, stk. 1, i TEUF kunne overholdes, således at Europa-Parlamentet og Rådet hurtigt kunne behandle et sådant nyt budgetforslag for 2021 på dette grundlag.
-

Fredag den 18. december 2020

BILAG: Budget 2021 — Bestandsdelene i de fælles konklusioner

Disse fælles konklusioner omfatter følgende dele:

1. Budget 2021
2. Budget 2020 — Ændringsbudget nr. 10/2020
3. Erklæringer

Oversigt

A. Budget 2021

Bestandsdelene i de fælles konklusioner:

- Det samlede niveau for forpligtelsesbevillinger på 2021-budgettet er fastsat til 164 251,5 mio. EUR. Samlet set efterlader dette en margin under FFR-lofterne for 2021 på i alt 778,8 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger.
- Det samlede niveau af betalingsbevillinger i 2021-budgettet er fastsat til 166 060,5 mio. EUR. Dette giver overordnet set en margin under FFR-lofterne for 2021 på 2 001,4 mio. EUR i betalingsbevillinger.
- Fleksibilitetsinstrumentet for 2021 anvendes for et beløb på 76,4 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger under udgiftsområde 2b *Resiliens og værdier*.

Kommissionen anslår, at betalingsbevillingerne for 2021 i forbindelse med anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet i 2018, 2019, 2020 og 2021 beløber sig til 628,5 mio. EUR. Den forventede betalingsplan for de relevante udestående beløb for disse år fremgår af nedenstående tabel:

<i>Fleksibilitetsinstrumentet — betalingsprofil</i>					
<i>År for anvendelsen</i>	2021	2022	2023	2024	I alt
2018	34,2	0,0	0,0	0,0	34,2
2019	135,2	140,9	82,2	0,0	358,4
2020	413,7	66,2	39,9	0,0	519,8
2021	45,4	13,0	10,3	7,6	76,4
I alt	628,5	220,1	132,5	7,6	988,7

B. Budgettet 2020:

Forslag til ændringsbudget (FÆB) nr. 10/2020 godkendes som foreslået af Kommissionen.

1. Budget 2021

1.1. »Færdigbehandlede« budgetposter

Medmindre andet er anført nedenfor i disse konklusioner, bekræftes alle budgetposter, der ikke er ændret af enten Rådet eller Parlamentet, og de budgetposter, for hvilke Parlamentet accepterede Rådets ændringer i forbindelse med deres respektive behandling, som foreslået i Kommissionens forslag til budget for 2021 som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2021.

Forligsudvalget er for de øvrige budgetposter blevet enige om de konklusioner, der fremgår af afsnit 1.2 til 1.7 nedenfor.

Fredag den 18. december 2020

1.2. Horisontale emner

Decentrale organer

EU's bidrag (i forpligtelsesbevillinger og i betalingsbevillinger til og antallet af stillinger i) alle decentrale organer er fastsat på det niveau, Kommissionen har foreslået i ændringsskrivelse nr. 1/2021, bortset fra:

— Under udgiftsområde 2b:

- Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA, budgetartikel 07 10 04), for hvilket forpligtelses- og betalingsbevillingerne øges med 638 178 EUR.
- Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE, budgetartikel 07 10 05), for hvilket forpligtelses- og betalingsbevillingerne øges med 971 628 EUR.
- Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust, budgetartikel 07 10 07), for hvilket forpligtelses- og betalingsbevillingerne øges med 500 000 EUR.
- Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO, budgetartikel 07 10 08), som tildeles otte ekstra stillinger (svarende til en fremrykning af den forventede forøgelse i 2022), og for hvilket forpligtelses- og betalingsbevillingerne øges med 7 252 790 mio. EUR.

— Under udgiftsområde 4:

- Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex, budgetartikel 11 10 01), for hvilket forpligtelses- og betalingsbevillingerne reduceres med 61 000 000 EUR.
- Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA, budgetartikel 11 10 02), for hvilket forpligtelses- og betalingsbevillingerne øges med 500 000 EUR.

Forvaltningsorganer

EU's bidrag (i forpligtelses- og betalingsbevillinger og antallet af stillinger) til forvaltningsorganerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2021.

Kommissionen vil fremlægge et forslag til ændringsbudget i 2021 med henblik på at tilpasse strukturen for og bevillingerne til de nye forvaltningsorganer, når de er blevet formelt oprettet. Kommissionens gennemførelsesafgørelser om oprettelse af de nye forvaltningsorganer og Kommissionens afgørelser om delegation af beføjelser til disse organer ventes vedtaget i begyndelsen af 2021.

Pilotprojekter/forberedende foranstaltninger

Der er opnået til enighed om en omfattende pakke af 59 pilotprojekter/forberedende foranstaltninger til et samlet beløb på 71,8 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger som foreslået af Parlamentet.

Når et pilotprojekt eller en forberedende foranstaltning synes omfattet af et eksisterende retsgrundlag, kan Kommissionen foreslå overførsel af bevillinger til den tilsvarende budgetpost for at fremme foranstaltningens gennemførelse.

Denne pakke overholder fuldt ud de lofter for pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, der er fastsat i finansforordningen.

1.3. Udgiftsområder i den finansielle ramme — forpligtelsesbevillinger

Efter at have taget højde for ovennævnte konklusioner vedrørende »færdigbehandlede« budgetposter, organer og pilotprojekter og forberedende foranstaltninger er Forligsudvalget nået til enighed om følgende:

Fredag den 18. december 2020

Udgiftsområde 1 — Det indre marked, innovation og det digitale område

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændrings-skrivelse nr. 1/2021, men med de justeringer, der blev opnået enighed om i Forligsudvalget, og som fremgår af nedenstående tabel:

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1.0.221	CEF Transport	1 725 058 000	1 785 393 458	60 335 458
02 03 01	Connecting Europe-faciliteten (CEF) — Transport	1 711 996 420	1 772 331 878	60 335 458
1.0.23	Programmet for et digitalt Europa	1 103 848 000	1 129 576 962	25 728 962
02 04 03	Kunstig intelligens	293 895 160	318 323 274	24 428 114
02 04 04	Færdigheder	82 290 594	83 591 442	1 300 848
PPFF	Pilotprojekter og forberedende foranstalt- ninger			35 965 000
	I alt			122 029 420

Som følge heraf er der opnået enighed om, at niveauet for forpligtelsesbevillinger fastsættes til 20 816,6 mio. EUR, hvilket giver en margen på 102,4 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 1.

Forligsudvalget er i overensstemmelse med finansforordningens artikel 15, stk. 3 ⁽¹⁾, nået til enighed om at genopføre forpligtelsesbevillingerne på forskningsposterne for i alt 20 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger. Følgende budgetposter forhøjes som følger:

(i EUR)

Budgetposter		Forpligtelses- bevillinger
01 02 02 10	Klyngen »Sundhed«	3 400 000
01 02 02 40	Klyngen »Det digitale område, industri og rummet«	3 400 000
01 02 02 50	Klyngen »Klima, energi og mobilitet«	6 600 000
01 02 02 60	Klyngen »Fødevarer, bioøkonomi, naturressourcer, landbrug og miljø«	6 600 000
I alt		20 000 000

Forligsudvalget er også nået til enighed om, at disse bevillinger udgør en del af det samlede beløb på op til 0,5 mia. EUR (i 2018-priser) for perioden 2021-2027, der er fastsat i den fælles erklæring af 10. november 2020. Det giver et rådighedsbeløb på op til 481,2 mio. EUR i 2018-priser for perioden 2022-2027.

Udgiftsområde 2a — Økonomisk, social og territorial samhørighed

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget, som ændret ved ændrings-skrivelse nr. 1/2021.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Fredag den 18. december 2020

Udgiftsområde 2b — Resiliens og værdier

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1/2021, men med de justeringer, der blev opnået enighed om i Forligsudvalget, og som fremgår af nedenstående tabel:

Navnlig er Forligsudvalget nået til enighed om, at bevillingerne til budgetpost 06 04 01 — i lyset af det aktuelle rentemiljø og succesen med de seneste SURE-finansieringstransaktioner — kan skæres ned med 71,9 mio. EUR, samtidig med at kapaciteten til at finansiere den ikketilbagebetalingspligtige komponent i NGEU, bevares fuldt ud i 2021.

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
2.2.23	Finansieringsomkostninger til EU-genopretningsinstrumentet (EURI)	111 461 000	39 591 000	- 71 870 000
06 04 01	EU-genopretningsinstrumentet (EURI) — betaling af periodisk kuponrente og indløsning på forfaldsdatoen	106 461 000	34 591 000	- 71 870 000
07 03 01	Fremme læringsmobilitet for enkeltpersoner, samarbejde, inklusion, ekspertise, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på uddannelsesområdet	2 298 294 584	0	- 2 298 294 584
07 03 01 01	Fremme læringsmobilitet for enkeltpersoner, samarbejde, inklusion, ekspertise, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på uddannelsesområdet — Indirekte forvaltning	0	1 755 470 446	1 755 470 446
07 03 01 02	Fremme læringsmobilitet for enkeltpersoner, samarbejde, inklusion, ekspertise, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på uddannelsesområdet — Direkte forvaltning	0	542 824 138	542 824 138
2.2.351	Retlige anliggender	43 696 000	46 392 538	2 696 538
07 07 01	Fremme det retlige samarbejde	10 646 000	11 319 945	673 945
07 07 02	Støtte uddannelse af retsvæsenets aktører	17 570 000	18 682 268	1 112 268
07 07 03	Lette en effektiv adgang til retsvæsenet	14 380 000	15 290 325	910 325
2.2.352	Rettigheder og Værdier	90 624 000	97 179 152	6 555 152

Fredag den 18. december 2020

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
07 06 02	Fremme borgernes engagement og deltagelse i Unionens demokratiske liv	34 938 000	36 238 848	1 300 848
07 06 03	Daphne	15 690 000	20 444 304	4 754 304
07 06 04	Beskytte og fremme Unionens værdier	0	500 000	500 000
2.2.3 DAG	Decentrale agenturer	211 135 699	220 498 295	9 362 596
07 10 04	Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)	23 111 517	23 749 695	638 178
07 10 05	Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)	7 955 000	8 926 628	971 628
07 10 07	Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)	42 345 006	42 845 006	500 000
07 10 08	Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)	37 700 000	44 952 790	7 252 790
07 20 04 06	Særlige kompetencer inden for det socialpolitiske område, herunder den sociale dialog	49 380 381	28 326 381	- 21 054 000
07 20 04 09	Oplysnings- og uddannelsesvirksomhed til fordel for arbejdstagerorganisationer	0	21 054 000	21 054 000
PPFF	Pilotprojekter og forberedende foranstaltninger			31 870 000
	I alt			- 21 385 714

Som følge heraf er det aftalte niveau for forpligtelsesbevillinger fastsat til 4 671,4 mio. EUR, således at der ikke er nogen margen tilbage under udgiftsloftet for udgiftsområde 2b, og Flexibilitetsinstrumentet anvendes for 76,4 mio. EUR.

Udgiftsområde 3 — Naturressourcer og miljø

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1/2021, men med de justeringer, der blev opnået enighed om i Forligsudvalget, og som fremgår af nedenstående tabel:

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
3.2.21	Programmet for miljø- og klimainsatsen (LIFE)	696 491 000	738 505 372	42 014 372
09 02 01	Natur og biodiversitet	258 642 156	274 720 400	16 078 244

Fredag den 18. december 2020

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
09 02 02	Cirkulær økonomi og livskvalitet	168 461 328	178 933 566	10 472 238
09 02 03	Modvirkning af og tilpasning til klimaændringer	121 426 944	128 975 334	7 548 390
09 02 04	Omstilling til ren energi	127 332 437	135 247 937	7 915 500
PPFF	Pilotprojekter og forberedende foranstaltninger			3 740 000
	I alt			45 754 372

Som følge heraf er der opnået enighed om, at niveauet for forpligtelsesbevillinger fastsættes til 58 568,6 mio. EUR, hvilket giver en margen på 55,4 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområdet.

Udgiftsområde 4 — Migration og grænseforvaltning

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændrings-skrivelse nr. 1/2021, men med de justeringer, der blev opnået enighed om i Forligsudvalget, og som fremgår af nedenstående tabel:

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
4.0.2 DAG	Decentrale agenturer	794 770 045	734 270 045	- 60 500 000
11 10 01	Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)	566 949 620	505 949 620	- 61 000 000
11 10 02	Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA)	227 820 425	228 320 425	500 000
	I alt			- 60 500 000

Som følge af den nylige politiske aftale af 10. november 2020 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om FFR for 2021-2027 og i afventning af godkendelsen af de relevante tekster, er Forligsudvalget nået til enighed om, at nedsættelsen for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) i 2021 ikke påvirker det samlede supplement på 0,5 mia. EUR (i 2018-priser), som der er opnået politisk enighed om i den sammenhæng. Ud over denne forhøjelse vil den foreslåede reduktion i 2021 blive udlignet i de efterfølgende år i overensstemmelse med aftalen om FFR, samtidig med at principperne om en forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes.

Som følge heraf er der opnået enighed om, at niveauet for forpligtelsesbevillinger fastsættes til 2 278,8 mio. EUR, hvilket giver en margen på 188,2 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområdet.

Udgiftsområde 5 — Sikkerhed og forsvar

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget, som ændret ved ændrings-skrivelse nr. 1/2021.

Fredag den 18. december 2020

Udgiftsområde 6 — Naboområder og verden

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1/2021, men med de justeringer, der blev opnået enighed om i Forligsudvalget, og som fremgår af nedenstående tabel:

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
6.0.111	Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde	12 060 779 767	12 070 958 148	10 178 381
15 02 01 10	De sydlige nabolande	1 460 009 385	1 470 187 766	10 178 381
6.0.12	Humanitær bistand (HUMA)	1 478 000 000	1 503 000 000	25 000 000
15 03 01	Humanitær bistand	1 391 512 450	1 416 512 450	25 000 000
6.0.1 SPEC	Prærogativer	91 394 973	93 023 514	1 628 541
15 20 04 03	Informationspolitik og strategisk kommunikation for foranstaltninger udadtil	41 756 023	43 384 564	1 628 541
PPFF	Pilotprojekter og forberedende foranstaltninger			175 000
	I alt			36 981 922

Som følge af den nylige politiske aftale af 10. november 2020 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om FFR for 2021-2027 og i afventning af godkendelsen af de relevante tekster, er Forligsudvalget nået til enighed om, at styrkelsen af den humanitære bistand udgør en del af det samlede supplement på 0,5 mia. EUR (i 2018-priser), som der er opnået politisk enighed om i den sammenhæng.

Som følge heraf er der opnået enighed om, at niveauet for forpligtelsesbevillinger fastsættes til 16 097,2 mio. EUR, hvilket giver en margen på 149,8 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområdet.

Udgiftsområde 7 — Europæisk offentlig forvaltning

Antallet af stillinger i institutionernes stillingsfortegnelser og de bevillinger, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2021 godkendes af Forligsudvalget med følgende undtagelser:

- Sektionen om Europa-Parlamentet, for hvilken behandlingen er godkendt og yderligere tilpasset for at omfatte i) virkningen af den reviderede lønregulering, jf. ændringsskrivelse nr. 1/2021, og ii) overførslen af to stillinger fra Europa-Parlamentet til Kommissionen med henblik på at støtte CERT-EU's operationer, jf. ændringsskrivelse nr. 1/2021.
- Sektionen om Rådet, for hvilken behandlingen er godkendt og yderligere tilpasset for at omfatte virkningen af den reviderede lønregulering, jf. ændringsskrivelse nr. 1/2021.
- Sektionen om Revisionsretten, for hvilken der er opnået enighed om en teknisk ajourføring efter tilpasningen af stillingsfortegnelserne i overensstemmelse med finansforordningens artikel 53, stk. 1. Denne foranstaltning drejede sig om omnormeringen af en fast AST 11-stilling, en fast AST 8-stilling, en fast AST 7-stilling, to faste AST 5-stillinger, en fast AST 4-stilling og en midlertidig AST/SC 3-stilling til henholdsvis tre faste AD 7-stillinger og fire faste AD 5-stillinger, uden at dette har nogen indvirkning på niveauet for bevillinger.

Fredag den 18. december 2020

- Sektionen om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU), for hvilken forpligtelses- og betalingsbevillingerne øges med 590 854 EUR.
- Sektionen om Regionsudvalget (RU), for hvilken forpligtelses- og betalingsbevillingerne øges med 564 796 EUR.
- Sektionen om Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS), for hvilken der er opnået enighed om en teknisk ajourføring efter tilpasningen af stillingsfortegnelserne i overensstemmelse med finansforordningens artikel 53, stk. 1. Denne foranstaltning drejede sig om omnormeringen af en fast AST 5-stilling til en fast AST/SC 6-stilling, uden at dette har nogen indvirkning på niveauet for bevillinger.
- Sektionen om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), for hvilken forpligtelses- og betalingsbevillingerne øges med 1,0 mio. EUR under »Kapaciteten for Strategisk Kommunikation«.

Som følge af covid-19-pandemien er Forligsudvalget desuden nået til enighed om, undtagelsesvist, at reducere forpligtelses- og betalingsbevillingerne i forbindelse med tjenesterejser for alle institutioner undtagen Europa-Parlamentet med 10 %.

De samlede justeringer, som resulterer i en samlet reduktion på 8,8 mio. EUR under udgiftsområde 7, beskrives nærmere efter sektion i følgende tabeller:

Sektion 1 — Europa-Parlamentet

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 4 0 0	Øvrige ansatte — Generalsekretariatet og politiske grupper	63 837 727	65 039 727	1 202 000
1 4 0 1	Øvrige ansatte — sikkerhed	38 084 545	34 584 545	- 3 500 000
2 0 0 0	Leje	26 301 000	27 301 000	1 000 000
2 0 2 6	Sikring af og tilsyn med bygninger	16 030 000	19 530 000	3 500 000
3 0 2	Udgifter til receptioner og repræsentation	845 500	858 500	13 000
3 0 4 2	Møder, kongresser, konferencer og delegationer	2 780 000	2 857 000	77 000
3 2 0	Køb af ekspertise	6 629 500	7 491 500	862 000
2 1 2	Inventar	5 910 000	4 910 000	- 1 000 000
10 1	Reserve til uforudsete udgifter	4 500 000	2 346 000	- 2 154 000
	I alt			0

Sektion 2 — Det Europæiske Råd og Rådet

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 3 3 1	Udgifter til tjenesterejser for Rådets generalsekretariat	3 600 000	3 240 000	- 360 000

Fredag den 18. december 2020

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 3 3 2	Rejseudgifter for ansatte i forbindelse med Det Europæiske Råd	1 650 000	1 485 000	- 165 000
2 2 0 0	Rejseudgifter, der afholdes af delegationerne	17 228 000	15 505 000	- 1 723 000
2 2 0 1	Diverse rejseudgifter	570 000	513 000	- 57 000
2 2 1 3	Information og offentlige arrangementer	5 095 000	4 585 500	- 509 500
	I alt			- 2 814 500

Sektion 3 — Kommissionen

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
20 02 06 01	Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	59 145 000	53 230 000	- 5 915 000
20 02 07 01	Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	6 083 000	5 475 000	- 608 000
20 03 15 01 — 01 01 03 01	Publikationskontoret — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	235 000	212 000	- 23 000
20 03 15 02 — 02 01 03 01	Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	401 000	361 000	- 40 000
20 03 16 01 — 03 01 03 01	Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	153 000	138 000	- 15 000
20 03 16 02 — 04 01 03 01	Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	138 000	124 000	- 14 000
20 03 16 03 — 05 01 03 01	Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	111 000	100 000	- 11 000
20 03 17 — O6 01 03 01	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	1 460 000	1 314 000	- 146 000
	I alt			- 6 772 000

Fredag den 18. december 2020

Sektion 4 — Den Europæiske Unions Domstol

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 6 2	Tjenesterejser	450 000	405 000	- 45 000
	I alt			- 45 000

Sektion 5 — Revisionsretten

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 6 2	Tjenesterejser	3 320 000	2 988 000	- 332 000
	I alt			- 332 000

Sektion 6 — Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 6 2	Tjenesterejser	421 082	378 974	- 42 108
2 5 4 8	Konferencetolke	6 735 709	7 326 563	590 854
	I alt			548 746

Sektion 7 — Regionsudvalget

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 6 2	Tjenesterejser	311 461	280 315	- 31 146
2 1 4	Teknisk materiel og tekniske anlæg	1 097 271	1 262 067	164 796
2 5 4 1	Tredjeparter	104 100	304 100	200 000
2 6 4	Kommunikationsaktiviteter i RU's politiske grupper	195 049	395 049	200 000
	I alt			533 650

Fredag den 18. december 2020

Sektion 8 — Den Europæiske Ombudsmand

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
3 0 0	Udgifter til personalets tjenesterejser og rejser mellem de tre arbejdssteder	150 000	135 000	- 15 000
	I alt			- 15 000

Sektion 9 — Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 1 2 0	Tjenesterejser og befordring samt andre udgifter i forbindelse hermed	155 000	139 500	- 15 500
3 0 3 0	Tjenesterejser og befordring samt andre udgifter i forbindelse hermed	50 000	45 000	- 5 000
3 0 4 8	Udgifter til Databeskyttelsesrådets formand og næstformænd	59 000	53 100	- 5 900
	I alt			- 26 400

Sektion 10 — Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Program/ budgetpost	Betegnelse	Ændring af forpligtelsesbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1 4 0	Tjenesterejser	9 132 050	8 229 645	- 902 405
2 2 1 4	Kapaciteten for Strategisk Kommunikation	3 000 000	4 000 000	1 000 000
	I alt			97 595

Som følge heraf er der opnået enighed om, at niveauet for forpligtelsesbevillinger fastsættes til 10 448,3 mio. EUR, hvilket giver en margen på 186,7 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 7.

Tematiske særlige instrumenter: Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF), solidaritets- og nødhjælpsreserven og brexittilpasningsreserven

Forpligtelsesbevillingerne under Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) og solidaritets- og nødhjælpsreserven er fastsat til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2021.

p.m. Brexittilpasningsreserven vil blive medtaget i et ændringsbudget i begyndelsen af 2021.

1.4. Betalingsbevillinger

Det overordnede niveau for betalingsbevillinger i 2021-budgettet fastsættes til det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2020 med følgende justeringer, der blev opnået enighed om i Forligsudvalget:

Fredag den 18. december 2020

1. Der tages hensyn til det niveau, der er opnået enighed om for forpligtelsesbevillinger til ikke-opdelte udgifter, for hvilke niveauet for betalingsbevillinger svarer til niveauet for forpligtelsesbevillinger. Dette omfatter reduktionen af finansieringsomkostningerne under EU-genopretningsinstrumentet (EURI) med 71,9 mio. EUR og tilpasningen til EU-bidraget til decentrale agenturer. Den samlede virkning er en reduktion på 123,0 mio. EUR.
2. De samlede justeringer under udgiftsområde 7 resulterer i en samlet reduktion på 8,8 mio. EUR
3. Betalingsbevillingerne til alle nye pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, som er foreslået af Parlamentet, er fastsat til 25 % af de hertil svarende forpligtelsesbevillinger eller på det af Parlamentet foreslåede niveau, hvis dette er lavere. I tilfælde af forlængelse af eksisterende pilotprojekter og forberedende foranstaltninger er niveauet for betalingsbevillinger det, der er fastsat i budgetforslaget, plus 25 % af de hertil svarende nye forpligtelsesbevillinger, eller det af Parlamentet foreslåede niveau, hvis dette er lavere. Den samlede virkning er en forhøjelse på 17,9 mio. EUR.
4. Der er opnået enighed om justeringerne af følgende budgetposter som følge af udviklingen i forpligtelsesbevillinger til opdelte udgifter:

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af betalingsbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
1.0.221	CEF Transport			12 067 092
02 03 01	Connecting Europe-faciliteten (CEF) — Transport	33 691 420	45 758 512	12 067 092
1.0.23	Programmet for et digitalt Europa			1 916 490
02 04 03	Kunstig intelligens	21 891 450	23 711 034	1 819 584
02 04 04	Færdigheder	6 130 200	6 227 106	96 906
2.2.351	Retlige anliggender			1 078 615
07 07 01	Fremme det retlige samarbejde	4 258 400	4 527 978	269 578
07 07 02	Støtte uddannelse af retsvæsenets aktører	7 028 000	7 472 907	444 907
07 07 03	Lette en effektiv adgang til retsvæsenet	5 752 000	6 116 130	364 130
2.2.352	Rettigheder og Værdier			2 089 154
07 06 02	Fremme borgernes engagement og delta- gelse i Unionens demokratiske liv	12 489 000	12 879 258	390 258
07 06 03	Daphne	4 706 910	6 244 139	1 537 229
07 06 04	Beskytte og fremme Unionens værdier	0	161 667	161 667
2.2.3 SPEC	Prærogativer			0

Fredag den 18. december 2020

Budgetpost/ program	Betegnelse	Ændring af betalingsbevillinger (i EUR)		
		BF 2021 (inkl. ÆS 1)	Budget 2021	Forskel
07 20 04 06	Særlige kompetencer inden for det social-politiske område, herunder den sociale dialog	42 886 000	23 234 000	- 19 652 000
07 20 04 09	Oplysnings- og uddannelsesvirksomhed til fordel for arbejdstagerorganisationer	0	19 652 000	19 652 000
3.2.21	Programmet for miljø- og klimainsatsen (LIFE)			1 336 954
09 02 01	Natur og biodiversitet	6 870 000	7 297 067	427 067
09 02 02	Cirkulær økonomi og livskvalitet	10 394 052	11 040 188	646 136
09 02 03	Modvirkning af og tilpasning til klimaændringer	2 295 581	2 438 284	142 703
09 02 04	Omstilling til ren energi	1 947 232	2 068 280	121 048
6.0.111	Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde			10 178 381
15 02 01 10	De sydlige nabolande	143 096 572	153 274 953	10 178 381
6.0.12	Humanitær bistand (HUMA)			20 000 000
15 03 01	Humanitær bistand	1 800 000 000	1 820 000 000	20 000 000
6.0.1 SPEC	Prærogativer			1 318 031
15 20 04 03	Informationspolitik og strategisk kommunikation for foranstaltninger udadtil	33 794 511	35 112 542	1 318 031
	I ALT			49 984 716

Dette giver overordnet set et niveau for betalingsbevillinger på 166 060,5 mio. EUR, hvilket svarer til en reduktion på 63,9 mio. EUR i forhold til budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2021.

1.5. Reserver

Der er ingen reserver ud over dem i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2021.

Forpligtelses- og betalingsbevillinger til nye programmer, for hvilke retsgrundlagene er ved at blive færdiggjort og forventes at blive vedtaget i begyndelsen af 2021, opføres ikke midlertidigt under reserven.

Forligsudvalget er nået til enighed om, undtagelsesvist, at beløbene under ECDC og EMA ikke opføres under reserven grundet behovenes hastende karakter i forbindelse med covid-19-pandemien.

Fredag den 18. december 2020

1.6. Budgetanmærkninger

Budgetanmærkningernes ordlyd svarer til ordlyden i budgetforslaget, som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2020, med følgende justeringer, der er blevet opnået enighed om i Forligsudvalget:

- Budgetposter, for hvilke de ændringer, som Europa-Parlamentet foretog, godkendes uden ændringer:

Budgetpost	Betegnelse
Kapitel 07 10	Decentrale agenturer

- Budgetposter, for hvilke de af Europa-Parlamentets foretagne ændringer godkendes sammen med den ændring, Kommissionen har foreslået i sin skrivelse om gennemførlighed:

Budgetpost	Betegnelse
01 02 02 20	Klyngen »Kultur, kreativitet og inklusivt samfund«
07 02 01	ESF+ — driftsudgifter på indsatsområdet under delt forvaltning
15 03 02	Katastroforebyggelse, nedbringelse af katastroferisici og katastrofeberedskab

- Budgetposter, for hvilke de i budgetforslaget foreslåede relevante budgetanmærkninger, som ændret ved ændrings-skrivelsen, godkendes med følgende ændringer:

Budgetpost	Betegnelse
Kapitel 02 04	Programmet for et digitalt Europa
	<u>Teksten ændres som følger:</u> Når de fremmes samtidig, vil de bidrage til at skabe en blomstrende dataøkonomi, fremme inklusivitet og lige muligheder for alle og sikre, at der skabes værdi.
02 04 04	Færdigheder
	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> Programmet skal sikre effektiv fremme af lige muligheder for alle og gennemførelse af integration af kønsaspektet i dets foranstaltninger.
Kapitel 03 02	Programmet for det indre marked (herunder SMV'er)
	<u>Teksten ændres som følger:</u> Programmet skal også støtte kvinders deltagelse og bidrage til at styrke alle det indre markeds aktører: virksomheder, borgere, herunder forbrugere, civilsamfundet og offentlige myndigheder.
03 02 02	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> Programmet skal sikre effektiv fremme af lige muligheder for alle og gennemførelse af integration af kønsaspektet i dets foranstaltninger.

Fredag den 18. december 2020

- I overensstemmelse med finansforordningens artikel 15, stk. 3, og den fælles erklæring om gennemførelsen af artikel 15, stk. 3, som Europa-Parlamentet og Rådet er nået til enighed om, er Forligsudvalget nået til enighed om at genopføre forpligtelsesbevillinger under forskningsbudgetposterne. Budgetanmærkningerne til budgetposterne 01 02 02 10, 01 02 02 40, 01 02 02 50 og 01 02 02 60 tilpasses i overensstemmelse hermed:

Budgetpost	Betegnelse
01 02 02 10	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> I overensstemmelse med finansforordningens artikel 15, stk. 3, stilles der et beløb på 3 400 000 EUR i forpligtelsesbevillinger til rådighed for denne budgetpost efter de frigørelser, der blev foretaget i 2019 som følge af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af forskningsprojekter.
01 02 02 40	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> I overensstemmelse med finansforordningens artikel 15, stk. 3, stilles der et beløb på 3 400 000 EUR i forpligtelsesbevillinger til rådighed for denne budgetpost efter de frigørelser, der blev foretaget i 2019 som følge af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af forskningsprojekter.
01 02 02 50	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> I overensstemmelse med finansforordningens artikel 15, stk. 3, stilles der et beløb på 6 600 000 EUR i forpligtelsesbevillinger til rådighed for denne budgetpost efter de frigørelser, der blev foretaget i 2019 som følge af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af forskningsprojekter.
01 02 02 60	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> I overensstemmelse med finansforordningens artikel 15, stk. 3, stilles der et beløb på 6 600 000 EUR i forpligtelsesbevillinger til rådighed for denne budgetpost efter de frigørelser, der blev foretaget i 2019 som følge af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af forskningsprojekter.

- Nye budgetposter, for hvilke de relevante budgetanmærkninger godkendes som følger:

Budgetpost	Betegnelse
07 20 04 09	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> Denne bevilling skal dække udgifterne til oplysnings- og uddannelsesvirksomhed til fordel for arbejdstagerorganisationer, herunder repræsentanter for arbejdstagerorganisationerne i kandidatlandene, i forbindelse med EU-foranstaltninger til gennemførelsen af Unionens sociale dimension. Disse foranstaltninger bør gøre det lettere for arbejdstagerorganisationerne at bidrage til at behandle de overordnede problemer i forhold til Unionens beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitik som fastsat i Europa 2020-strategien og den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden og inden for rammerne af Unionens initiativer til afhjælpning af den økonomiske krises konsekvenser. Der vil blive lagt særlig vægt på kurser om kønsrelaterede udfordringer på arbejdspladsen.

Fredag den 18. december 2020

Budgetpost	Betegnelse
07 06 04	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> Denne bevilling skal fokusere på at beskytte, fremme og øge bevidstheden om rettigheder ved at yde finansiell støtte til civilsamfundsorganisationer, der er aktive på lokalt, regionalt og tværnationalt plan med henblik på at fremme og dyrke disse rettigheder, og derved også styrke beskyttelse og fremme af Unionens værdier og respekten for retsstatsprincippet og bidrage til opbygningen af en mere demokratisk Union, demokratisk dialog, gennemsigtighed og god regeringsførelse. Ovennævnte specifikke mål forfølges navnlig gennem støtte til civilsamfundsorganisationer og nonprofit-interessenter, som er aktive inden for programmets områder, for at øge deres kapacitet til at reagere, gennemføre fortaleraktiviteter for at fremme rettigheder og for at sikre passende adgang for alle borgere til deres tjenester og rådgivnings- og støtteaktiviteter.

- Nye budgetposter, der hidrører fra opdelingen af budgetpost 07 03 01 i følgende separate budgetposter, for hvilke de relevante budgetanmærkninger godkendes som følger:

Budgetpost	Betegnelse
07 03 01	<u>Den eksisterende tekst slettes</u>
07 03 01 01	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> Denne bevilling skal dække uddannelsesområdet under programmet Erasmus+ under indirekte forvaltning. Den skal støtte de tre nøgleaktioner og Jean Monnet-aktionerne. Nøgleaktion 1: Læringsmobilitet På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner: a) mobilitet for studerende og undervisere på videregående uddannelser b) mobilitet for lærere og undervisere på erhvervsuddannelser c) mobilitet for elever og lærere i skoler/gymnasier d) mobilitet for undervisere på voksenuddannelser e) muligheder for sprogindlæring, herunder dem, der støtter mobilitetsaktiviteter. Nøgleaktion 2: Samarbejde mellem organisationer og institutioner På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner: a) partnerskaber med henblik på samarbejde og udveksling af bedste praksis, herunder mindre partnerskaber for at fremme en bredere og mere inklusiv adgang til programmet b) ekspertisepartnerskaber, navnlig Europauniversiteter, erhvervsekspertisecentre og fælles mastergrader c) innovationspartnerskaber med sigte på at styrke Europas innovationskapacitet d) onlineplatforme og -værktøjer til fremme af virtuelt samarbejde, herunder støttetjenester til eTwinning og til den elektroniske platform for voksenuddannelse i Europa. Nøgleaktion 3: Støtte til politikudvikling og samarbejde På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner:

Fredag den 18. december 2020

Budgetpost	Betegnelse
	a) udarbejdelse og gennemførelse af Unionens generelle og sektorspecifikke uddannelsesdagsordener, herunder støtte til Eurydice-netværket eller aktiviteter i andre relevante organisationer b) støtte til EU-værktøjer og -foranstaltninger, der fremmer kvalitet, gennemsigtighed og anerkendelse af kompetencer, færdigheder og kvalifikationer c) politisk dialog og samarbejde med vigtige interessenter, herunder EU-dækkende netværk, europæiske ngo'er og internationale organisationer på uddannelsesområdet d) foranstaltninger, der bidrager til kvalitet og inklusivitet i gennemførelsen af programmet e) samarbejde med andre EU-instrumenter og støtte til andre EU-politikker f) formidlings- og oplysningsaktiviteter om Unionens politiske resultater og prioriteter samt om programmet. Jean Monnet-aktioner Programmet støtter undervisning, læring, forskning og debatter vedrørende den europæiske integration gennem følgende aktioner: a) Jean Monnet-aktionen vedrørende videregående uddannelse b) Jean Monnet-aktionen vedrørende andre uddannelsesområder c) støtte til følgende institutioner, der forfølger et mål af europæisk interesse: Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze, herunder Skolen for Tværnational Forvaltning; Europakollegiet (afdelingerne i Brügge og Natolin); Det Europæiske Institut for Offentlig Forvaltning, Maastricht; Det Europæiske Retsakademi, Trier; Det Europæiske Agentur for Inklusion og Specialundervisning, Odense, og Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse, Nice.
07 03 01 02	<u>Følgende tekst tilføjes:</u> Denne bevilling skal dække uddannelsesområdet under programmet Erasmus+ under direkte forvaltning. Den skal støtte de tre nøgleaktioner og Jean Monnet-aktionerne. Nøgleaktion 1: Læringsmobilitet På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner: a) mobilitet for studerende og undervisere på videregående uddannelser b) mobilitet for lærere og undervisere på erhvervsuddannelser c) mobilitet for elever og lærere i skoler/gymnasier d) mobilitet for undervisere på voksenuddannelser e) muligheder for sprogindlæring, herunder dem, der støtter mobilitetsaktiviteter. Nøgleaktion 2: Samarbejde mellem organisationer og institutioner På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner: a) partnerskaber med henblik på samarbejde og udveksling af bedste praksis, herunder mindre partnerskaber for at fremme en bredere og mere inklusiv adgang til programmet b) ekspertisepartnerskaber, navnlig Europauniversiteter, erhvervsekspertisecentre og fælles mastergrader c) innovationspartnerskaber med sigte på at styrke Europas innovationskapacitet d) onlineplatforme og -værktøjer til fremme af virtuelt samarbejde, herunder støttetjenester til eTwinning og til den elektroniske platform for voksenuddannelse i Europa. Nøgleaktion 3: Støtte til politikudvikling og samarbejde På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner:

Fredag den 18. december 2020

Budgetpost	Betegnelse
	a) udarbejdelse og gennemførelse af Unionens generelle og sektorspecifikke uddannelsesdagsordener, herunder støtte til Eurydice-netværket eller aktiviteter i andre relevante organisationer b) støtte til EU-værktøjer og -foranstaltninger, der fremmer kvalitet, gennemsigtighed og anerkendelse af kompetencer, færdigheder og kvalifikationer c) politisk dialog og samarbejde med vigtige interessenter, herunder EU-dækkende netværk, europæiske ngo'er og internationale organisationer på uddannelsesområdet d) foranstaltninger, der bidrager til kvalitet og inklusivitet i gennemførelsen af programmet e) samarbejde med andre EU-instrumenter og støtte til andre EU-politikker f) formidlings- og oplysningsaktiviteter om Unionens politiske resultater og prioriteter samt om programmet. Jean Monnet-aktioner Programmet støtter undervisning, læring, forskning og debatter vedrørende den europæiske integration gennem følgende aktioner: a) Jean Monnet-aktionen vedrørende videregående uddannelse b) Jean Monnet-aktionen vedrørende andre uddannelsesområder c) støtte til følgende institutioner, der forfølger et mål af europæisk interesse: Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze, herunder Skolen for Tværnational Forvaltning; Europakollegiet (afdelingerne i Brügge og Natolin); Det Europæiske Institut for Offentlig Forvaltning, Maastricht; Det Europæiske Retsakademi, Trier; Det Europæiske Agentur for Inklusion og Specialundervisning, Odense, og Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse, Nice.

Dette er under forudsætning af, at de af Europa-Parlamentet eller Rådet foretagne ændringer ikke kan ændre eller udvide anvendelsesområdet for et eksisterende retsgrundlag eller indskrænke institutionernes administrative autonomi, og at foranstaltningen kan dækkes af de disponible midler.

1.7. Kontoplan

Der er opnået enighed om den budgetkontoplan, som Kommissionen har foreslået i budgetforslaget, som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2020, idet der medtages nye pilotprojekter og forberedende foranstaltninger (undtagen den nye forberedende foranstaltning PA 01 21 01, for hvilken de dertil knyttede bevillinger føjes til den eksisterende forberedende foranstaltning PA 01 20 01). Derudover er der i Forligsudvalget opnået enighed om følgende justeringer:

— Følgende to poster tilføjes:

Budgetpost	Udgiftsområde/ politikområde	Betegnelse
07 20 04 09	2b / 2.2.3SPEC	Oplysnings- og uddannelsesvirksomhed til fordel for arbejdstagerorganisationer
07 06 04	2b / 2.2.352	Beskytte og fremme Unionens værdier

Fredag den 18. december 2020

- Budgetposten 07 03 01 »Fremme læringsmobilitet for enkeltpersoner, samarbejde, inklusion, ekspertise, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på uddannelsesområdet« opdeles i følgende to separate budgetposter, uden at det har indvirkning på niveauet af bevillinger:

Budgetpost/program	Betegnelse	Bevillinger (i EUR)	
		Forpligtelse	Betaling
07 03 01	Fremme læringsmobilitet for enkeltpersoner, samarbejde, inklusion, ekspertise, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på uddannelsesområdet		
07 03 01 01	Fremme læringsmobilitet for enkeltpersoner, samarbejde, inklusion, ekspertise, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på uddannelsesområdet — indirekte forvaltning	1 755 470 446	1 468 151 286
07 03 01 02	Fremme læringsmobilitet for enkeltpersoner, samarbejde, inklusion, ekspertise, kreativitet og innovation blandt organisationer og i politikker på uddannelsesområdet — direkte forvaltning	542 824 138	295 331 144

2. Budgettet 2020:

Forslag til ændringsbudget (FÆB) nr. 10/2020 godkendes som foreslået af Kommissionen.

3. Erklæringer

3.1. Ensidig erklæring fra Europa-Kommissionen om bekæmpelse af børnefattigdom inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond Plus

Bekæmpelse af børnefattigdom vil blive endnu vigtigere, navnlig i forbindelse med den nuværende covid-19-krise, og der skal afsættes tilstrækkelige ressourcer hertil. Det reviderede forslag til Den Europæiske Socialfond Plus (COM(2020)0447) omfatter en specifik tematisk koncentration til bekæmpelse af børnefattigdom. Den kræver, at hver medlemsstat tildeler mindst 5 % af sine ESF+-midler under delt forvaltning til at støtte målrettede aktioner og strukturreformer til bekæmpelse af børnefattigdom (artikel 7, stk. 3, litra a)). I betragtning af de nationale tildelinger, der på nuværende tidspunkt er planlagt, udgør dette næsten 5 mia. EUR i løbende priser for programmeringsperioden 2021-2027.

Fredag den 18. december 2020

3.2. Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om betalingsbevillinger

Rådet og Parlamentet opfordrer Kommissionen til fortsat nøje og aktivt i løbet af 2021 at overvåge gennemførelsen af programmerne for 2014-2020 (navnlig inden for underudgiftsområde 2a og udvikling af landdistrikter). Med henblik herpå opfordrer Rådet og Parlamentet Kommissionen til rettidigt at forelægge ajourførte tal om situationen og overslag over betalingsbevillinger for 2021. Hvis tallene viser, at de bevillinger, der er opført i budgettet for 2021, er utilstrækkelige til at dække behovene, opfordrer Rådet og Parlamentet Kommissionen til hurtigst muligt at fremlægge en passende løsning, bl.a. et forslag til ændringsbudget, med henblik på at gøre det muligt for Europa-Parlamentet og Rådet at træffe de nødvendige beslutninger om berettigede behov i rette tid. Rådet og Parlamentet vil, hvis det er relevant, tage hensyn til, hvor hastende sagen er, og afkorte fristen på otte uger for en afgørelse, hvis det skønnes nødvendigt. Det samme gælder tilsvarende, hvis tallene viser, at de bevillinger, der er opført i budgettet for 2021, er højere end nødvendigt.

3.3. Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om håndtering af virkningerne af covid-19-krisen

For at håndtere virkningerne af den hidtil usete covid-19-krise i EU's bedste interesse er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen fast besluttet på at træffe de nødvendige foranstaltninger for hurtigt at udnytte det fulde potentiale i den nye generation af EU-programmer, idet der lægges særlig vægt på de sektorer i økonomien, der er hårdest ramt af krisen, såsom turisme og SMV'er, og på de mennesker, der er hårdest ramt af krisen, såsom børn og unge.

3.4. Ensidig erklæring fra Kommissionen om forvaltning af de decentrale agenturer

Kommissionen har en stor interesse i at sikre, at EU's decentrale agenturer opfylder deres mandat, herunder at styrke og strømline deres forvaltning, samt at støtte en harmoniseret planlægning og rapportering for alle decentrale agenturer. Kommissionen mener, at Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 22/2020 og svarene herpå kan danne grundlag for en samarbejdsbaseret opfølgning, som vil kræve støtte fra Rådet og Parlamentet.

3.5. Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet om brexittilpasningsreserven

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer Kommissionen til straks at forelægge et forslag til det relevante instrument, der er nødvendigt for at gøre brexittilpasningsreserven operationel, for at sikre, at der kan stilles tilstrækkelige bevillinger til rådighed til anvendelse i regnskabsåret 2021. Europa-Parlamentet og Rådet vil tage hensyn til, hvor hastende sagen er, under deres forhandlinger.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til ændringsbudget, så snart det er hensigtsmæssigt, for at stille de nødvendige bevillinger til rådighed i regnskabsåret 2021. Europa-Parlamentet og Rådet vil behandle et sådant forslag til ændringsbudget hurtigst muligt.

Fredag den 18. december 2020

P9_TA(2020)0386

Fælles regler til sikring af basal konnektivitet i gods- og passagertransport ad vej efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler til sikring af basal konnektivitet i gods- og passagertransport ad vej efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (COM(2020)0826 — C9-0399/2020 — 2020/0362(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/50)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0826),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0399/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 16. december 2020 forpligtede sig til at godkende Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0362

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandling den 18. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om fælles regler til sikring af basal konnektivitet i gods- og passagertransport ad vej efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/2224.)

Fredag den 18. december 2020

P9_TA(2020)0387

Fælles regler om konnektivitet i luftfarten efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler til sikring af basale luftfartsforbindelser efter udløbet af den overgangsperiode, der er nævnt i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (COM(2020)0827 — C9-0398/2020 — 2020/0363(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/51)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0827),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 100, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0398/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 16. december 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0363

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om fælles regler, der sikrer basale luftfartsforbindelser efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/2225.)

Fredag den 18. december 2020

P9_TA(2020)0388

Luftfartssikkerhed efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse luftfartssikkerhedsaspekter for at tage højde for udløbet af den overgangsperiode, der er nævnt i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (COM(2020)0828 — C9-0397/2020 — 2020/0364(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/52)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0828),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 100, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0397/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 16. december 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0364

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/... om visse luftfartssikkerhedsaspekter for at tage højde for udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/2226.)

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA